॥ ஸ்ரீமுக தூடி ॥

சிற்பரத்தினம்

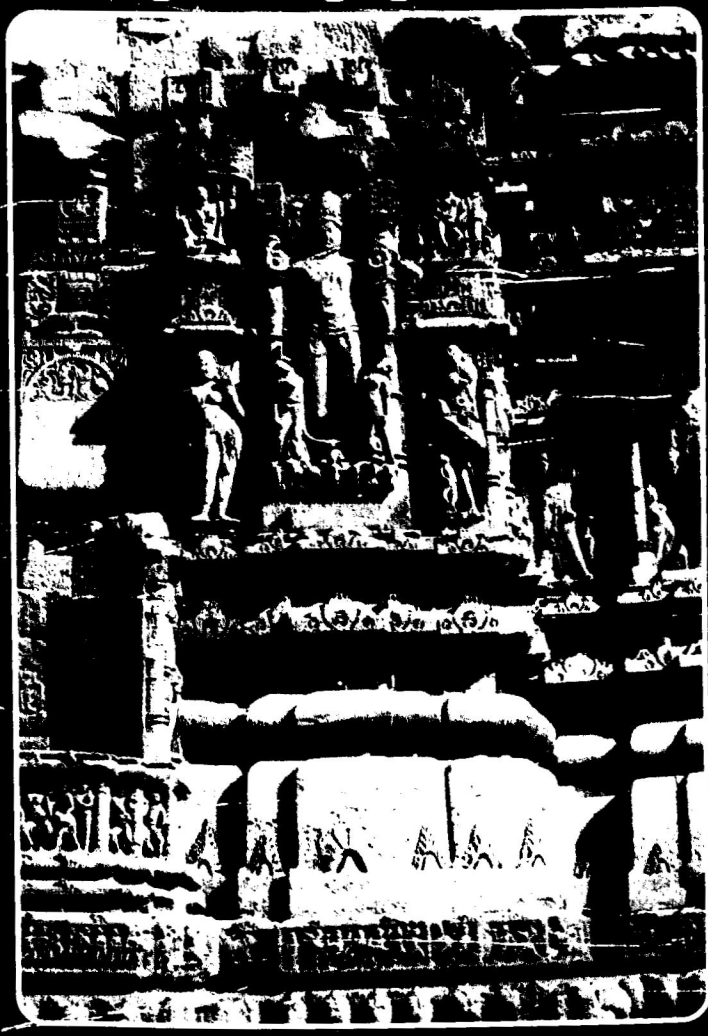

தஞ்சாவூர் மகாராஜா சரபோஜியின்
சரசுவதி மகால் நூலகம்
தஞ்சாவூர்.

தஞ்சாவூர் சரசுவதி மகால் வெளியீட்டு எண் - 90

॥ ஸ்ரீலுஷ்ணஸ்துதி ॥

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீகுமாரரால் இயற்றப்பட்ட

சிற்பரத்தினம்

எனும் இந்நூல்

தஞ்சை ஸரஸ்வதி மகால் நூல்நிலைய ஸம்ஸ்க்ருத வித்வான்

நாவல்பாக்கம் **ஸ்ரீ தேவநாதாச்சாரியரால்**

பல நூல்களின் உதவியுடன் சீர்திருத்தப்பட்டு

தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு, அனுபந்தங்கள் முதலியவற்றுடன்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

தஞ்சாவூர் மஹாராஜா சரபோஜியின்

சரசுவதி மகால் நூலகம்,

தஞ்சாவூர்.

2007

விலை ரூ. 250/

Bibliographical Data

Title of the Book	: **SIRPARATHINAM**
Editor	: Navalpakkam **Thiru. Devanathachariyar**
Publisher	: Director Sarasvati Mahal Library.
Publication No.	: 90
Language	: Sanskrit & Tamil
Edition	: IV Edition
Date of Publication	: 2007
Paper Used	: 18.6 Kg. Seshasayee
Size of Book	: 21 x 14 cm.
Printing and Type Used	: 16 pt. & 11 pt.
Number of Pages	: 660
No. of Copies	: 500
Price	: **Rs.** 250/-
Printer	: Sarma's Sanatorium Press Pudukkottai.
Binding	: Stiff Binding
Subject	: Silpasastra

வெளியீட்டாளர் முகவுரை

பன்மொழிச் சுவடிகளின் கருவூலகமாகவும் பன்மொழி நூல்களின் களஞ்சியமாகவும் திகழ்ந்து வருவது நம் சரசுவதி மகால் நூலகமாகும்.

இலக்கியம், மருத்துவம், வரலாறு, சிற்பம், சோதிடம் முதலிய பல்துறைகளைச் சார்ந்த பல்லாயிரக்கணக்கான சுவடிகளைத் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது இந்த நூலகம். அவற்றுள் அருமைவாய்ந்தவற்றைத் தக்க நுண்மான் நுழைபுலச் சான்றோர்களைக்கொண்டு பதிப்பித்து வெளியிட்டு வருகின்றது.

நம் பாரதத்திற்குப் பெருமை சேர்க்கும் கலைகளுள் ஒன்று சிற்பக்கலை. இதில் பல்வேறு உட்பிரிவுகள் உள்ளன. இந்த அரிய கலைக்கு ஆதாரமாக விளங்கும் பல்வேறு நூல்களுள் ஒன்று **"சிற்பரத்தினம்"** என்னும் இந்த நூல்.

சிற்பக்கலைக்கு இன்றியமையாதது, "படைக்கவேண்டிய பொருளின் வடிவத்துடன் ஒன்றிய சலனமற்ற மனமே" என்று சான்றோர் கூறுவர். நம் நாட்டுப் பெருமக்கள் பல நூல்களைக் கசடறக் கற்று நுட்பமான பல விஷயங்களையும் மறவாமல் பாதுகாத்துவந்தனர். அதன் பயனே இன்று நம் நாட்டில் மலிந்து காணப்படும் கோவில்களும் வானளாவிய கோபுரங்களும் மற்றுமுள்ள அழகிய நகரங்களுமாகும்.

இவ்வாறான சில்ப சாஸ்திரங்களை முறைப்படி கற்றறிந்த பெரியோர்களிடம் கேட்டறிந்த அறிவாளிகள் பலர், பிற்காலத்தில் உள்ளவர்கட்கு எளிதில் பொருண்மை விளங்குமாறு, தாங்களும் பல நூல்களை இயற்றி உதவியிருக்கின்றனர், பழைய நூல்களில் பொதிந்துள்ள கருத்துக்கள் தெளிவாகப் புலனாவதற்கு இந்நூல்கள் பேருதவியாக அமையும். அவ்வகையில் சேர்ந்ததே இந்நூல்.

ஸ்ரீகுமாரர் என்பது இந்நூலாசிரியருடைய பெயர். ஸ்ரீராமன் என்பவருடைய புதல்வராம் இவர், சில்ப க்ரந்தங்களில் ஆழ்ந்த

அறிவுள்ளவர். கி. பி, 16-ஆவது நூற்றாண்டின் இறுதியில் அம்பலப்புழை என்னும் நகரத்தில் அரசு செலுத்திய தேவநாராயணன் என்னும் அரசனது ஆணைப்படி இந்நூல் இயற்றப்பட்டதாக இந்நூலாசிரியர் தாமே தெரிவிக்கிறார்.

இதனை மாணவர்களும், ஆய்வார்களும் பயன்படுத்தும் வகையில் நூலின் கருத்துக்கள் எளிதில் விளங்க, சாதாரண மக்கள் பேச்சு வழக்கிலுள்ள சொற்களையே கையாண்டு மிக எளிய நடைமுறையில் தஞ்சை சரசுவதி மகால் முன்னாள் சமஸ்கிருதப் பண்டிதர் நாவல்பாக்கம் தேவநாதாச்சாரியார் என்பவர் தமிழில் மொழிபெயர்த்துள்ளார்.

இந்நூல் தஞ்சை சரபோஜியின் சரசுவதி மகால் நூலகத்தின் முதற்பதிப்பாக 1961ஆம் ஆண்டு வெளிவந்துள்ளது. 1989ஆம் ஆண்டும் இரண்டாம் பதிப்பும், 1998ஆம் ஆண்டு மூன்றாம் பதிப்பும், தற்பொழுது இந்நூல் ஆய்வாளர்களின் விழைவையும், தேவையையும் கருதி மீண்டும் நான்காம் பதிப்பாக வெளியிடப்படுகின்றது.

இந்நூல் வெளிவர நிதியுதவி வழங்கிய நடுவண் அரசுக்கும், இந் நூல் நன்முறையில் வெளிவர துணைநின்ற நூலக நிருவாக அலுவலர் மற்றும் வெளியீட்டு மேலாளர் (பொறுப்பு) ஆகிய திரு. சாமி. சிவஞானம் அவர்களுக்கும், நூல் அச்சுப்பணியைச் செம்மையுற நிறைவு செய்துள்ள புதுக்கோட்டை சர்மாஸ் ஸானடோரியம் அச்சக உரிமையாளர்களுக்கும், நன்முறையில் வெளிவரத் துணைநின்ற ஏனையோருக்கும் என் பாராட்டுக்கள்.

தஞ்சாவூர்
13-5-2007

சா. விஜயராஜ் குமார், இ. ஆ. ப.,
மாவட்ட ஆட்சித்தலைவர் மற்றும்
இயக்குநர்,
சரசுவதி மகால் நூலகம்.

ஸ்ரீ:

முகவுரை.

* கீமுவஷ்டிமகம்? கு உ ஸ வ்ருகூ ஸ்ருவீச்ச?
யதெதா த்யாவஸவ்ருயிவீ மிஷ்டதகூஷ்ஷ:।
உதீவிணோ உதவா வ்ருஷ்டிதஷ்ட தச்ச
யதயு திஷ்ஷ்ஷ்ஷ்வ நாதி யாமயது।

(ருக்வேதம்.—10-81-4.)

சிற்பக்கலை தெய்வீகமான கலை. மனத்தாலும் வாயாலும் அணுகமுடியாத பரஞ்சோதியாகிய கடவுளுக்கும்; "சோதி வெள்ளத்துள்ளே எழுவதோருரு" என்றும், "நெஞ்சினால் நினைப்பான் யவனவனுமே நீள்கடல் வண்ணனே" என்றும், "ஹ்ருஷீகாவிஷ்டதாஸ்ஸ்ருஷ்டிஹரி:" என்றும் சொல்லிற்படி அடியார்கள் தொழுதெழுவதற்குப் பாங்கான திவ்யமங்கள விக்ரஹம் சமைக்கும் பெருமை இதற்கேயுள்ளது. இவ்வாறு நிறமைசாலியான சிற்பியால் குற்றமற்றதாகவும் கவர்ச்சிகரமாகவும் எழில் மிக்கதாகவும் சமைக்கப்பட்ட பிம்பங்களில், வேதமந்திரங்களாலும், மற்றுமுள்ள பக்திப் பாடல்களாலும் குமாரங்களாகக் கூடி வேண்டப்பட்ட பரந்தாமன், நிரந்தரமாக ஸாந்நித்யம் செய்தருளி

---

* இந்தப் பூமியையும் இதுபோன்ற எண்ணற்ற கோளங்களையும் ஒரு காட்டிலுள்ள ஒரு மரத்தைச் சிலி உண்டாக்கினரல்லவா? அந்தக் காடு எது? அம் மரம்தான் யாது? அறிவாளிகளே! மனத்தால் சிந்தித்துப் பாருங்கள். இவற்றைத் தாங்கியவாறு இவ்வேலைகளைப் பொறுப்பேற்று நடத்தியவர் யார்?

(இது இம் மந்திரத்தின் கருத்து. இம்முகவுரையின் முடிவில் இக் கேள்விகளுக்கு பிடை காணலாம்.)

இம்மண்ணுலகை வாழ்வித்தருளும் வகையே "அர்ச்சை" "அர்ச்சா மூர்த்தி" என்றெல்லாம் வழங்கப்படுவதாம். "எங்கும் நிறைந்து பரந்துள்ள எம்பெருமானது பரரூபம் புல்லறிவாளராகிய மானிடர்க்குப் புலனுகாமையினால் அஞ்சவேண்டா. அறிவாளிகளும் அறிவிலிகளும் வாசியற ஒன்றுகூடி அனுபவிக்கவும் இகபரசுகங் கூடப்பெற்று வாழவும் இந்த அர்ச்சாவிக்ரகம் இருக்க நமக்கென்ன குறை?" என்கிறார் நம்மாழ்வார் :— (திருவாய்மொழி 3—6—9)

"தஞ்சமாகிய தந்தை தாயொடு தானுமாயவை யல்லனுய்
எஞ்சலில் அமரர்குல முதல் மூவர் தம்முள்ளும் ஆதியை
அஞ்சிறை உலகந்துள்ளீர்கள் அவன் இவன் என்று கூறேன்மின்!
நெஞ்சினுல் நினைப்பான் யவனவனகும் நீள்கடல் வண்ணனே"

"எல்லோரும் எளிதில் வழிபடத் தக்க ஸர்வஸுலபமான அர்ச்சை இருக்க, இறைவனது மற்றை வடிவங்களில் இழிந்து ஏங்கி நிற்பதே" என்னும் கருத்தைத் திருமங்கையாழ்வார் எடுத்துமொழிகின்றார்; (சிறிய திருமடல்) "ஏராரர் முயல்விட்டும் காண்கைப் பின் போவதே" என்னும் பாசுரத்தில்.

"உகந்தருளின நிலங்கள், திவ்ய தேசங்கள், திருப்பதிகள்" என்றழைக்கப்படும் புண்ணியஸ்தலங்களிலும், அதுபோன்ற மற்ற விடங்களிலும் தொன்றுதொட்டு இவ்வர்ச்சாவிக்ரகங்களோ திருமித்துத் திருக்கோவில்களையும் தோற்றுவித்து, இம்மண்ணுலகை வாழவைக்கும் தனிப்பெருமை சிற்பக்கலைக்கே அமைந்தது. ஸீறு—லஹரியெள (சில-ஸமாதௌ) என்பது தாது. ஒரு பொருளை உண்டுபண்ண விரும்புகின்றபோன், அதன் அமைப்பைத் தன் மனத்தில் முந்துற முன்னம் நன்கு பதியவைத்துக் கொள்ளவேண்டியது இன்றியமையாதது. யோகிகள் மனம் போல் சிற்பிகளுடைய மனமும் அசைவற்று உத்தேசித்த வடிவத்தைத் தன்னகத்தே பதியவைத்துக் கொள்ளவேண்டும். இந்த நிலைக்கே "ஸமாதி" என்று பெயர். "சில்பம்" என்னும் சொல்லும் இதையே புனர்த்தும். சில்பி— என்பபடுபவன், அப்வாறான பக்குவமான மனத்தை யுடையவனே.

எல்லாம் வல்ல இறைவனே முதல் சிற்பியாவான். மகாப் பிரளயத்தில் அழிந்துபோன உலகங்களை யெல்லாம் அவன் தானே தோற்றுவிக்கின்றான். அதற்காக அவன் நீண்டகாலம் சிந்தனையில் ஆழ்ந்திருந்து அதற்குப் பிறகே நிகழ்ந்தவாறாக உலகங்களை யெல்லாம் படைக்கின்றான் :—

"ஹிரண்யகர்ப்பாய ஸமவர்தாக்ர பூவாச
விஸ்வகர்மணே விச்வாய ப்ருஹத்".

என்பது மந்திரமாகும். அதனால் உலகச் சிற்பியான அவ்விறைவனை வேதம் "விஸ்வகர்மா" (விச்வகர்மா) என்றழைக்கின்றது. சிற்பக் கலைக்கு இன்றியமையாதது, "படைக்க வேண்டிய பொருளின் வடிவத்துடன் ஒன்றிய சலனமற்ற மனமே" என்பது நிகரில் விளங்கும். பரந்தாமனுடைய விசித்திரஸ்ருஷ்டியில் தோன்றிய நாமும், அவனது ஸ்ருஷ்டியாகிய கல், மண், மரம், உலோகங்கள் முதலியவற்றால் அவனது திருவுருவங்களையும், மற்றைப் பிராணிகளையும், கோவில்களையும், கோபுரங்கள்-மண்டபங்கள்-நாடு நகரங்கள் ஆகியவற்றையும் தோற்றுவித்து அவனுக்கே அர்ப்பணம் செய்தல் அவனுடைய இன்னருளைப் பெறுவதற்குச் சிறந்த உபாயமாகின்றது. இதைக் கருதியே அவ்விறைவனாலும் அவனுக்கு கோப்பான முனிவர்கள் பலராலும், பிரமன், விச்வகர்மா, மயன் போன்றவர்களாலும் சிற்பத்தில் பலவகையான க்ரந்தங்கள் இயற்றப்பட்டுள்ளன. நம் நாட்டுப் பெருமக்களும் அந்நூல்களைக் கசடறக் கற்று நுட்பமான பல விஷயங்களையும் மறவாமல் பாதுகாத்து வந்தனர். அதன் பயனே இன்று நம் நாட்டில் மலிந்து காணப்படும் கோவில்களும் வானளாவிய கோபுரங்களும் மற்றுமுள்ள அழகிய நகரங்களும்.

இவ்வாறான சில்ப சாஸ்திரங்களை முறைப்படி கற்றறிந்த பெரியோர்களிடம் கேட்டறிந்த அறிவாளிகள் பலர், பிற்காலத்தில் உள்ளவர்கட்கு எளிதில் விஷயம் விளங்குமாறு தாங்களும் பல நூல்களை இயற்றி உதவியிருக்கின்றனர். பழைய நூல்களில் பொதிந்துள்ள கருத்துக்கள் தெளிவாகப் புலனாவதற்கு இந்

நூல்கள் பேருதவியாக அமையும். அவ்வகையில் சேர்ந்ததே இந்நூல்.

சிற்பரத்தினம் என்னும் இந்நூல் "ஸ்ரீகுமாரர்" என்கிற புலவர் பெருமானால் இயற்றப் பெற்றது. இரண்டு பாகங்களாக அமைந்தது. முதல் பாகம் 46-அத்தியாயங்களைக் கொண்டது. வீடுகள், கோவில்கள், பிரகாரங்கள் முதலியவற்றை நிருமிக்கும் வகையை விளக்குவது. இரண்டாம் பாகம் 35-அத்தியாயங்களுள்ளது. தேவர்களின் பிம்பங்கள், லிங்கங்கள் இவற்றைச் செய்யும் முறையை விளக்கிக் கூறுவது. இந்நூல் முழுதும் தேவநாகரி எழுத்தில், திருவனந்தபுரம் அரசாங்கத்தாரால், மஹாமஹோபாத்யாய த. கணபதி சாஸ்திரிகள், K. சாம்பசிவ சாஸ்திரிகள் இவர்களைக் கொண்டு இரண்டு பாகமாகப் பதிப்பிக்கப் பெற்றுள்ளது. இதன் இரண்டாம் பாகத்தில், ஒன்று முதல் இருபத்தேழு வரை உள்ள அத்தியாயங்களே தமிழ் மொழி பெயர்ப்புடன் இவ்வெளியீட்டில் அடங்கியுள்ளன.

இந்நூலின் முற்பகுதி சற்றேறக்குறைய 2800 சுலோகங்கள் உள்ளதாம். இவ்வெளியீட்டிலடங்கிய பிற்பகுதி 2600 சுலோகங்களுள்ளது. முற்பகுதியில், தொடக்கத்தில் சிற்பிகளுக்குப் பொதுவான விஷயங்கள் பலவும் விளக்கப்படுகின்றன. அவற்றை நீக்கிவிட்டால் இருபகுதிகளும் சரிசமமாகவே அமையும். ஒவ்வொரு பகுதியிலும் கூறப்படுகின்ற விஷயங்களும் வெவ்வேறானவையே. அதனால்தான்போலும் இரண்டு பாகங்களிலும் தொடக்கத்தில் மங்கள சுலோகம் தனித்தனியாகச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. அத்தியாயங்களின் எண்ணும் தனித்தனியாகவே தரப்பட்டுள்ளது. இதில் முற்பகுதி 2800 சுலோகங்கள் ஸம்ஸ்கிருத்திலேயே உள்ளன. இன்னும் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப் படவில்லை. அது அவசியம் செய்தேயாக வேண்டிய வேலை. அரசினரின் ஆணைப்படி, பிற்பகுதியே முதன் முதலில் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப் பட்டுள்ளது. அதிலும் 2600 சுலோகங்களில் மூடிவிலுள்ள எட்டு அத்தியாயங்களிலுள்ள (28 to 35) 600

சுலோகங்கள் தமிழில் மொழி பெயர்க்கப் படவில்லை. ஸ்தபதி களுக்கு அவை அத்யாவச்யகமானவை யில்லை என்று பலர் அபிப்ரா யப் பட்டதே அதன் காரணம். ஒன்றிலிருந்து இருபத்தேழாவது வரை உள்ள அத்தியாயங்களில் அடங்கிய 2000 சுலோகங்களே தமிழில் மொழிபெயர்க்கப் பட்டு இவ்வெளியீட்டில் இடம் பெற் றுள்ளன.

நூலாசிரியர்

ஸ்ரீகுமாரர் என்பது இந்நூலாசிரியருடைய பெயர். ஸ்ரீராமன் என்பவருடைய புதல்வராம் இவர். பார்கவ கோத்திரத்தினராள அந்தண குலப்பைச் சார்ந்தவர். மலையாள தேசத்தினர். சில்ப க்ரந்தங்களில் ஆழ்ந்த அறிவுள்ளவர். கி. பி. 16-வது நூற்றாண் டின் இறுதியில் அம்பலப்புழை என்னும் நகரத்தில் அரசு செலுத் திய தேவநாராயணன் என்னும் அரசனது ஆணைப்படி இந் நூல் இயற்றப்பட்டதாக நூலாசிரியர் தாமே தெரிவிக்கின்றார். அவ்வரசனால் ஆதரித்துப் போற்றப்பட்ட இவரும் அக்காலத்தின ராகவே இருந்திருத்தல் இன்றியமையாததாகலின், இவரது ஜீவித காலம் கி. பி. 16-வது (சகம். 15-வது) நூற்றாண்டின் இறுதிப் பகுதியேயாகும் என்பர் மகாமகோபாத்யாய கணபதி சாஸ்திரிகள். இவர் வாழ்ந்த ஊர், காலம் இவற்றில் சிறிது மாறுபாடு உண்டு என்பர், கே. சாம்பசிவ சாஸ்திரியார். எவ்வகையிலும் இவர் மலையாள தேசத்தைச் சார்ந்தவர் என்பதிலும், 400 ஆண்டுகட்கு முற்பட்டவ ரென்பதிலும் ஐயமில்லாரும்.

நூலின் பெருமை.

சில்பரத்தினம் என்னும் பெயர் இந்நூலுக்கு மிகவும் பொருத்த மானது. பழமையான சிற்பநூல்கள் பலவற்றிலும், சைவ வைஷ்ணவாகமங்களிலும், இதற்கின்றியமையாததாகிய கணித சாஸ்திரத்திலும் சாமுத்திரிகத்திலும் நூலாசிரியருக்கிருக்கும் ஆழ்ந்த அறிவை நன்கு பிரதிபலிக்கின்றது இந்நூல். பிறந்த வீலை மதிப்புள்ள இரத்தினம் போல் யாவரும் இதயத்தில் தரித்

துக் கொள்ளவேண்டிய தொன்றும், ஏனைய நூல்களில் காணப் படாத அபூர்வமான பல விஷயங்கள், உத்தமசந்தாளம் முதலிய வற்றில் இந்நூலில் விளக்கப்பட்டுள்ளன். சிற்பக் கலையின் தத்துவத்தைத் தெள்ளென விளக்கும் ஆர்வத்தில் தோய்ந்த இந்நூலாசிரியர், இலக்கிய இலக்கணங்களை வன்றிக் கவனிக் காமல் பலவிடங்களிலும் மனம்போனபடி சுலோகங்களை எழுதி யுள்ளார் என்பதுண்மையே. ஆயினும் நியான சுலோகங்கள் பலவற்றையும் கவனித்தால் இவருக்குக் கவிதையிலுள்ள நிறமை நன்கு புலனாகும். நூலில் பலவிடங்களிலும் மலிந்து காணப்படும் இலக்கணப் பிழைகளுக்கு நூலாசிரியர் பொறுப்பாளி யல்ல. ஸம்ஸ்க்ருத அறிவு நிரம்பப் பெறாதவர்கள் கையில் இந் நூல் பலகாலம் தங்கியிருந்து அதன்மேல் அச்சிடப்பட்டமையே அதன் காரணமாம். ஆதலின் இனியாவது சிற்பத்தொழிலில் ஈடு பாடுள்ளவர் அனைவரும் ஸம்ஸ்க்ருத இலக்கிய இலக்கணங்களை இளமையிலேயே கசடறக் கற்கவேண்டும். அதன்மேல் சிற்பநூல் களைப் பயிலவேண்டும். இவ்வாறு செய்வதனால் இனி வருங்காலத் தில், ஒப்புயர்வற்ற பெரு நூல்களைப் பழுதின்றிக் காக்கமுடியும்.

முற்பதிப்பு

திருவனந்தபுரம் அரசாங்கத்தின் வெளியீடாக இந்நூல் பதிப் பிக்கப் பெற்றுள்ளது. அதைப் பதிப்பித்த ஸ்ரீமான் மகாமகோ பாத்தியாய. க. கணபதிசாஸ்திரிகளும், கே. ஸாம்பசிவ சாஸ்திரி களும் பல நூல்களைப் பதிப்பித்து, புத்தகப் பதிப்பில் நிறைந்த அனுபவமுள்ளவர்கள். பெரு முயற்சியுடன் தமக்கு இயல்பாக உள்ள அர்வத்தினால் மிகத்திறமையாக அவர்கள் இந்நூலைப் பதிப் பித்துள்ளனர். பதிப்பிற்கு ஆதாரமாகப் பலவிடங்களிலும் தேடிப் பழைய சுவடிகளைக் கண்டுபிடித்து அவற்றின் துணையுடன் உயர்ந்த பதிப்பாக இந்நூலை வெளியிட்டுள்ளனர். அதற்காக அவர்களுக்கும் திருவனந்தபுரம் அரசாங்கத்தாருக்கும் நம் நாட்டி னர் நன்றி செலுத்தக் கடமைப் பட்டுள்ளனர். முதன் முதல் பதிப்பாதலின் சிற்சிலவிடங்களில் தவறுகள் இடம் பெற்றுள்ளன

மற்றை நூல்களின் துணையைக் கொண்டு நாம் அவற்றைத் திருத்திக் கொள்ளவேண்டும்.

மொழிபெயர்ப்பு.

முக்கியமாக ஸ்தபதிகளுக்காகவே இம்மொழி பெயர்ப்பு மேற் கொள்ளப்பட்டமையின் அவர்களுக்குப் பழக்கமான கிரந்த எழுத் திலேயே (ஸம்ஸ்கிருத) மூலம் அச்சிடப் பெற்றுள்ளது. நூலின் கருத்து எளிதில் விளங்குவதையே முக்கியமாக உத்தேசித்து, தமிழ்நடையில் கவனம் செலுத்தப்படவில்லை. சாதாரணமாக மக்கள் பேசுகின்ற வழக்குச் சொற்களே மொழி பெயர்ப்பில் உப யோகிக்கப் பட்டுள்ளன. ஸம்ஸ்கிருத சுலோகங்கள் மேலேயும், அவற்றின் கருத்து கீழேயும் பதிப்பிக்கப் பெற்றுள்ளன. ஒவ் வொரு பக்கத்திலும் சுலோகங்களும் அவற்றின் கருத்துக்களும் திட்டமாக வரும்படி கவனம் செலுத்தப்பட்டுள்ளது. சிற்சில இடங்களில்தான் ஏதாவதொன்று மிறிச் சென்றிருக்கும்.

மூலத்தில் பாடபேதங்கள் அதிகம். அவற்றை உள்ளபடியே அச்சிட்டுள்ளோம். பல இடங்களில் அவசியமற்றதாகத் தோன் றிய பாடபேதங்கள் தான் கைவிடப்பட்டன. லிங்கம் (பால்) பல சொற்களிலும் தவறுதலாக உள்ளது மூலத்தில். ஆயாதி (ஆயாமः) என்னும் சொல்— ஆண்பாலில் தான் வரும். ஆனால் ஆயாதி (ஆயாமம்) என்று ஒன்றன்பாலாக இந்நூலில் பலகா லும் வந்துளது. இது போன்றவை மிகமிக வுள. அவற்றைக் கூடியவரை திருத்திப் பதிப்பித்துள்ளோம். பலவற்றை உள்ள வாறே விட்டுப் போந்தனம். கருத்து மாறுபாட்டுக்குக் காரண மாகாத வகையில் சிற்சில இடங்களிலேயே அவ்வாறு திருத்தங்கள் செய்யப்பட்டுள்ளன.

திருவனந்தபுரத்து வெளியீடு ஒன்றையே ஆதாரமாக வைத் துக் கொண்டு மொழிபெயர்ப்பு செய்யவேண்டி யிருந்தது. வேறு பதிப்புகளோ, அல்லது சுவடிகளோ, இந்நூலுக்குக் கிடைக்க வில்லை. சிற்பக்ரந்தங்களின் உட்கருத்தை யுணர்ந்தெழுதுவது

மிகமிகக் கடினமான செயலென்பது வெள்ளிடைமலை. இப்போ முதுதான் இந்நூல் முதன்முதலாக மொழிபெயர்க்கப் படுகின்றது. அதனால் இவ்வேலை மிகவும் கடுமையானதாகவே இருந்தது. ஆங்காங்கு தோன்றும் ஐயங்களைத் தீர்த்துக்கொள்ள வழியே புலனாவதில்லை. இந்நூலாசிரியர், ஏனைய நூல்கள் யாவற்றையும் நன்முகக் கற்று, அவற்றுக்கெல்லாம் பிற்பட்டதாகவே இந்நூலை எழுதியுள்ளாராதலின், இதில் வரும் சந்தேகங்களுக்கு மற்றை நூல்களினின்று விளக்கம் கிடைப்பதில்லை. காச்யப சில்பம் ஒன்று தான் இத்துறையில் சிறிது துணையாக இருந்தது. அதை ஒப்பு நோக்குவதன் மூலம் இந்நூலின் சந்தேகங்கள் பலவற்றைத் தெளிந்துகொள்ள முடிந்தது.

மொழிபெயர்ப்பு பயனுள்ளதாக அமைய வேண்டு மென்னும் அவாவினால் அரும்பாடுபட்டுப் பல நூல்களையும் ஆராய்ந்து இப் பணியைச் செய்திருக்கின்றனம். சிற்பக்கலை மேலும் மேலும் ஓங்கி வளர்ந்து, நம் நாட்டில் பண்டை நாட்களில் அமைந்திருந்த நன்னிலையை எய்த வேண்டுமென்னும் அரசாங்கத்தினரின் கொள்கைக் கேற்றதாக இவ்வெளியீடு அமையவேண்டு மென்பதில் மிகுந்த கவனம் செலுத்தப் பட்டுள்ளது. இம்முயற்சி எவ்வளவு தூரம் பயனளித்துள்ளது என்பதை அறிவிற் சிறந்த நம் நாட்டுச் சிற்பிகள் தான் தீர்மானிக்க வேண்டும். முதன் முதலாக மொழிபெயர்க்கப் படுவது. அதனால் ஏதாவது பிழைகள் நேர்ந்து விடுவது வழக்கம். அவ்வாறு ஏதாவது நிகழ்ந்திருப்பின் அதையும் கூர்ந்து கவனித்துச் சிற்பிகள் சரிப்படுத்திக் கொள்ளுமாறு வேண்டிக்கொள்கிறோம்.

சிற்பநூல்களில் சங்கேதச் சொற்களைக் கொண்டிட பல விடங்களிலும் குறுத்துக்கள் விளக்கப்படுகின்றன. இந்நூலாசிரியர் அம்முறையில் மிகவும் தேர்ச்சி பெற்றவர். அச்சொற்கள் வாசகர்களுக்கு நன்கு விளங்குமாறு இரண்டு அனுபந்தங்கள் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. ஒன்று அளவுகளின் பெயர்களையும் மற்றொன்று எண்ணிக்கைகளின் பெயர்களையும் விளக்கும். மற்றும் "அம்ஸகர்மம்" முதலிய கைமுத்திரைகளுக்கும் தனியாக ஒரு அநுபந்தம் சேர்ப்பதாக நினைத்திருந்தோம். ஆனால் அவை இந்நூலி

லேயே பதினொரும் அத்தியாயத்தில் விளக்கப்பட்டமையின் அது கைவிடப் பட்டது. பொருளடக்கம் ஸம்ஸ்கிருதத்திலும் தமிழிலும் தனித்தனியாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது. எவ்வளவு விரிப்பாக இருந்தும் சில பிழைகள் இடம் பெற்று விட்டன. அதனால் பிழை திருத்தமும் சேர்க்க வேண்டியதாயிற்று. தியானப் பிரகரணத்தில் ஒவ்வொரு தியானத்திலும் அவ்வோ மூர்த்திகளின் படத்தையும் இணைத்து வெளியிட்டால் மிகப் பொருத்தமாயிருக்கும். முதலில் அவ்வாறே செய்ய நினைத்ததுண்டு. ஆனால் தகுந்த ஓவிய நிபுணர் கிடைப்பதில் சில சிரமங்கள் தோன்றினமையின் அவ்வெண்ணம் கைவிடப் பட்டது.

இந்நூல் இரண்டு அச்சகங்களில் பதிப்பிக்கப் பெற்றுள்ளது. ஒன்றுமுதல் இருபத்தேழாம் அத்தியாயம் வரை ஸ்ரீரங்கம் ஸ்ரீவிலாஸம் அச்சகத்திலும், இருபத்திரண்டு முதல் இருபத்தேழாம் அத்தியாயங்கள் வரையில் கும்பகோணம் ஸ்ரீவித்யா அச்சகத்திலும் ஏககாலத்தில் பதிப்பிக்கப் பெற்றது. காமதமின்றி விரைவில் வெளியிட வேண்டுமென்பதற்காகவே இவ்வாறு செய்யப்பட்டது. அதனால் முதல் 344 பக்கங்கள் ஒரு பாகம் போலும், பிறகு ஒன்றில் துடங்கி 250 பக்கங்கள் வரை செல்லும் பகுதி மற்றொரு பாகம் போலும் தோன்றினாலும் தொடர்ச்சி மாறுபடவில்லை. அத்தியாயங்களின் எண்ணிக்கையைக் கொண்டு இதை வாசகர்கள் உணரவேண்டும்.

ஏற்கெனவே சில சிற்பநூல்கள் ஸரஸ்வதிமஹால் நூல் நிலையத்தாரால் தமிழ் மொழிபெயர்ப்புடன் வெளியிடப் பெற்றுள்ளன. மற்றும் சில வெளிவரத் தயாராகிக் கொண்டிருக்கின்றன. மேலும் பல மொழிபெயர்ப்புடன் வெளிவரக் காத்திருக்கின்றன. இப் புனிதமான பணியைத் திறம்பட நிறைவேற்றுவதற்குப் பல துறைகளிலும் ஆழ்ந்த ஆராய்ச்சியும் அதற்கேற்ற நூல்களும் இன்றியமையாதன வென்று சொல்லவேண்டியதில்லை. இது போன்ற வசதிகள் தஞ்சை சரஸ்வதிமஹாலிலேயே மிகுதியாயிருப்பதை யுணர்ந்து இந் நூல் நிலயத்தின் மூலம் இப்பணியைச் செய்வித்துக்

கொள்ள வகை செய்த சென்னை அரசினருக்குத் தமிழகம் என்றி செலுத்தக் கடமைப் பட்டுள்ளது. எனைய வெளியீடுகள் போல் இதுவும், நம் நாட்டில் புற்றுயிர் பெற்றுவரும் சிற்பக்கலையின் வளர்ச்சிக்கு ஊன்று கோலாகுமாறு அருளவேண்டுமென இறை வனை இறைஞ்சுகின்றோம்.

இந்நூலைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்திடும் சிறந்த திருப் பணியை எனக்களித்த ஸரஸ்வதிமகால் கௌரவ காரியதரிசி, ஸ்ரீமான் S. கோபாலன் அவர்களுக்கு எனது நன்றி. பலவிடங் களிலும் எனது ஐயங்களைத் தீர்த்துக் கொடுத்த வைத்தியநாத ஸ்தபதி (மாமல்லபுரம் சிற்பப் பள்ளியின் அதிபர்)களை என்றும் மற வேன். சரஸ்வதிமகால் தமிழ்ப்பண்டிதர். செந்தமிழ்ச் செல்வர். திருவாளர். வித்துவான். இராம. கோவிந்தசாமி பிள்ளையவர்கள், தமிழ்ப்பதங்களில் தோன்றும் ஐயங்களைக் களைந்து தந்து பல வாறுக உதவினர். அன்னாருக்கும், மிகுந்த சிரத்தையுடன் இதைத் திருத்தமாக அச்சிட்டுத் தந்த மெ. இராண்டு அச்சகத்தா ருக்கும் எனது நன்றியுரித்தாகுக.

ஸரஸ்வதிமகால்,
தஞ்சாவூர்.
1—5—61

நாவலிபாக்கம், ஸ்ரீ. தேவநாதாச்சாரியர்.

ஸ்ரஷ்டாரம் ஸ்ருஷ்டி வாஸ்துஷ் ஸ்ருஷ்டீஷ்
யதோ த்ருவாவாஸ்ருஷ்டீர் நிஷ்டதக்ஷுஸ் |
உதீஷிணோ உநவா விஸ்ருஷ்டீர்
ஸ்ரஷ்டாரம் தீஷ்டூர்வந்நாதி யாஸயது ॥

(யஜுர் தைத். ப்ரா. 2—8—9.)

இதன் பொருள் :— "பிரம்மமே அந்தக் காடு. அம்மரமும் பிரம் மமேதான். அதிலிருந்துதான் இவ்வுலகங்களெல்லாம் சிவி எடுத்துத் தோற்றுவிக்கப்பட்டன. அறிஞர்களே! மனத்தால் ஆழ்ந்து சிந்தித் துப் பார்த்துக் கூறுகின்றேன், பிரம்மமே தான் இவற்றையெல்லாம் தரித்துக் கொண்டு இப்பணியைச் செய்து முடித்தது".

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமத்—உத்தரபாகம்:

விஷயாநுக்ரமணிகா.

(அயம் முத்ரிதஃ, ஸ்ரீவ்யாகரணமஹாபாஷ்யஸ்ய ஸவ்யாகரணஸித்தாந்தஸுதாநிதேஃ உத்தரபாகஸ்ய விஷயாநுக்ரமணிகாஃ. அதஃ க்ருதிதஃ வர்கவிபாகஸ்யாயம் யாவாந் வர்டமாநஃ— 344 லக்ஷணி, பாவிபாகஸ்யாயதாவாந் வஸ்துவிபாகஸ்யாயாகுலஸ்ய பாகஸ்ய, (உத்தரணாயாகுலஸ்ய உத்தரகஸ்ய) வர்கஃ வர்கஸ்யாதிக்ரமெணைவ வர்டமாந-வ்யாகரணவஜ்ரபீயதஃ-ஸ்ய. ஸா ச வர்டமாநா ஸம்வத்ஸரா 250. வர்ஷ 594 – வர்டமாநஸ்ய வர்ஷஸ்ய மெயா ஸம்-வ்யாதம் வர்டெஷு. ஸுயுக்தாநாங்க்ரு ரெவ விவாநி. வ்யக்திம் விநாயாதயதெவ விதுஷஃ. ஸுதர விஷயாநுக்ரமணிகாம் நிதிஸ்ருதாநாதாம் வர்டமாந்வ்யாகரணம் தத்ஸ்ரு நிணயொவயொமிதயா தத்தத்யாயஸம்வ்யாவி வாகு. உதாஸுதெ ரநுஸாரணீயெதி ஸ்ரத்யதெ)

ஸம்பாதகஃ

விஷயாः

வ்யவஹாரயோராயः ।	வேடாதி
உஜ்ஜயாசரணே	1
ஸுஹவெஹாயாம் யிம்பலம் ஸுலாயாமிவ்யாணே	2
ஸுஹாஸுஹநிர்த்தாரி	7
லவ்டவியாரி பிம்பாரி	,,
பிம்பாலபும் ஸிறாவாரி ஸுலஃ	8
ஸிலொவயொஹ விஸொஷः	9
ஸத்தயிஜ்ஜே	11
லொளலயிஜ்ஜே	12
தாஸுலயிஜ்ஜே	13
ஸுத்தயிஜ்ஜே. (சூலம்—வஜ்ஜண)	15
சிஸ்ரயிஜ்ஜே	,,
லெவ்யயிஜ்ஜே	,,
லெஹகதம், லொளலயம், லெவஷ்டம், சூலம், லொளலம் லாஸாத்தங், தாவதீதம் ஜதீதாரி யிஜ்ஜாரி	,,
யிஜ்ஜவீதே	17

மிதீயாயுயாயः

யிஜ்ஜாலக்ஷணே

லுவாவலதாதுவ்டாதிஸ உத்தரயः	19
யிஜ்ஜலெஹாः (நிவ்டலலகூலெ வஸ்தாவஸ்தாதியः)	21
யிஜ்ஜாதாரி (தவவியாரி)	,,
லொளலயிஜ்ஜநிஷ்பாணவ்யுத்பத்தியா	38
வஜ்ஜவியா ஸுத்திகாः	40

விஷயாः புடாகி

உத்தரகாண்டம் 40

உத்தரகாண்டஸ்ய விஷயஸூசி 41

உத்தரகாண்டஸ்ய ப்ரதிபாத்யானாம் கதானாம் விவரண-
நிர்தேசாः 43

பாத்மவிஜயஸர்கஸ்ய 46

தாரகாமயஸர்கஸ்ய 48

ஜயந்த— வைஜயந்த— வாவதூகாக்யஸர்கஸ்ய 49

வைஷ்ணவஸர்கஸ்ய 50

வாவதூகஸர்கஸ்ய 51

வாசாலத்வஸர்கஸ்ய— ஸிவாயிகாஸர்கஸ்ய 52

தத்ரஸ்தாः விஶேஷாः (விஷ்ணு— வசிஷ்ட ஸம்வாதாதயः) 58

வஸிஷ்டஸ்ய ஸர்கஸ்ய விஷயாः ,,

ஸுதர்மாஸுஶர்மஸம்வாதஸ்ய விஷயாः 62

ஸ்ரீவஸ்துஸர்கஸ்ய 62

ஸர்கஸ்ய வாயஸ ஸாயங்தன ஸம்வாதாः 64

வாசாலத்வாதிஸர்கஸ்ய வஸிஷ்ட வஸிஷ்டேதிஹாஸ ப்ரதமவிஷ்ரா-
ந்தஸ்ய நிரூபணம் 68

யாத்ராஸர்கஸ்ய 70

ஸிஷ்டாசாரதத்பரகுமாராः 77

வஸ்துஸமுத்தாதி ஸர்கஸ்ய விஷயாः ,,

ஸுதர்கஸ்ய 78

வஸ்துஸம்ஹாரஸ்ய ,,

பாணஸர்கஸ்ய 80

தத்ரஸ்தாः விஶேஷாः 81

தாத்பர்யாஸ்யாயஸ்ய

விஷயாணாம் நிரூபணம்

ஸ்ரீமத் ஸுதர்தனாः 83

ஸ்ரீமத் வம்ஸவர்ணனாः 84

ವಿಷಯಗಳು	ಪುಟ
ಅಣ್ಣಾಹೆಬ್ಬಿಡಿಸಿದ ಅಕ್ಷಣ್ಣವ್ಯಾಳಿಸಿದ ವಿವರ	85
ಜಣ್ಣಿಗೆಪಾಳಿಸಿದ್ಯಾವರ	88
ಹಾಸನದ ಜೈಲಿನಲ್ಲಿ ವೆಳಾಡಿಸಿದ್ದ ವಿಶೇಷಗಳು	95
ಹಂಪ್ರ, ವಣ್ಣೆಪ್ರ, ಕ್ರಿಮಿಷಾಲ ಪ್ರಾಣ್ಣಾಡಾಣ್ಣಿಗಳಿಗೆ ಹೊಡೆಗಳು	98
ಜೀವಾವಧಿಶಿಕ್ಷೆ, ತಪ್ಪಿಸಿದ ವಿಶೇಷಗಳು.	99
ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗಿಬಂದ. ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದು	101
ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದು	104

ಎರಡನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ

ಮಂಗಳವಿವಾಹಪ್ರಕರಣ

ಮಾನವಜನ್ಮ, ಮತ್ತು ಅದರ ವಿಷಯವಾಗಿ ಎರಡು ವಿವಾಹಗಳು.	107
ಶಾಸ್ತ್ರೀಯವಾದ ಎರಡು ವಿವಾಹಗಳು	108
ಮೊದಲು ತಾಳಿ ಬಿಚ್ಚಿಸಿದ್ದು ಮತ್ತು ಮಾಂಗಲ್ಯವನ್ನು ವಿವಾಹವಾಗಿದ್ದು	109
ಎರಡನೆಯ ಮದುವೆಯಾಗಿದ್ದು	110
ಮಹತ್ತಾದ ವಿಷಯ	111
ಶ್ರೀಮಾನ್ ಜಯರಾಯರ ವಿಶೇಷ	112
ಜಾತ್ಯಂಧರಾದವರಿಗೆ ಬುದ್ಧಿವಾದ	113
ಪೌರೋಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋದ ವಿಶೇಷ	114
ಕೌಶಿಕಾಶ್ರಮ ವಿವರಣೆ	117
ಉತ್ತರ ಧ್ರುವದಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯನು ಕಾಣುವ ಕಾಲ	120
ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಗೋಳಗಳಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿಯಾದ ಕಾರಣವೇನು ವಿವರ	123

ಮೂರನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ

ಉತ್ತರಧ್ರುವದಲ್ಲಿ

ಉತ್ತರಧ್ರುವದಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯನು ಹೇಗೆ ಕಾಣುವನು	131

விஷயாநுக்ரமணிகை.

விஷயம்	பக்கம்
உபாத்யாயவ்யாக்யாநம் விஸ்தாரவர்ணநமு	134
வாதாபிஜ்யோதிஷ்டோமம், தத்வாக்யாநவிசாரமு	136
வாதாபேர்கொவ்டர வ்யாக்யாந ஸாஜ்யோதி, தத்வாதி விசாரமு	137
ஸாஜ்யோதிவ்ருத்தாந்தவிசாரமு	138
வாணிதக்ஷிணாந்தரே விஶேஷாः	140
ஶிரஸ்ஸந்திவர்ணநமு	142
தத்க்ரவ்யாத்மதாரணமு	145
நாஸிகாதாரணமு	146
தோஜ்ஜிஷ்டாः ஸுயஸாः வாஜீ உத்யாதிகயமு	147
விவாகம் ஸமாப்தாः	148
கண்டதாரணமு	154
பிம்பவஜ்ஜாதாம தாரணமு (உத்தரே)	,,
,, ,, விஸ்தாரः	155
பிம்பவாஸ்தவ்யாஹ கயமு	,,
,, ,, வாத ,,	156
கக்ஷஜாநாதிஷ்டோ தித்தாஸத்த ஸாவவிவெவ மு	157
தேஜஸ்தாஷ்டாதி தாரணமு	160

ஷஷ்டாயநாயः

ஸப்தஸோமதாரணமு

120— ஸாம்ராஜ்யாஸாத்ரவிவெவமு	165
பிம்பாவயவவாதாம விஸ்தாரதாரணமு	166
ராஜஸூயகொஷ்டாதி தாரணமு	,,
உபாதேஸாதி தாரணமு	167
பௌதி வ்யாக்யகயமு	168
வாயாரண்ணா விஷயாः (ஸாகாராஸோ உத்தரஸோ தாஸாதிதேஸः)	169

ವಸ್ತುಲಾಯ್ಯಃ

ಅಯಪ್ರಕರಣಂ

ವಿಷಯಾಃ ಪುಟಸಂಖ್ಯೆ

116-ಸಾಧಾರಣಕ್ಷೇತ್ರಕರ್ಣಪ್ರಮಾಣವಿವರಣಂ 172

ಶಾಲಾಸ್ತಂಭಾಧಿಷ್ಠಾನಾವಯವಾನಾಂ ಲಕ್ಷಣಂ ,, 174

ಕರ್ಣಪ್ರಮಾಣೇ ಉದ್ಗಮಪ್ರಕಾರಾಣಾಂ ನಿರ್ದೇಶಃ ,,

ಪಂಜರಾಯ ವಿಮಾನಕ್ಷೇತ್ರ ವಕ್ಷ್ಯಮಾಣಸ್ಯ ಮಿಶ್ರಕಥನಂ 175

ಮಾಹೇಂದ್ರಪ್ರಕಾರಸ್ಯ ತದಾಂಶಾನಾಂ ಚ ವಿಭಾಗಃ ಮಿಶ್ರಕಥನಂ 178

ಹಸ್ತಿಪೃಷ್ಠಾಕಾರಸ್ಯಾಪಿ ಪ್ರಥಮಭೂಮೇಃ ,, 179

ಶಾಲಾಹರ್ಮ್ಯಸ್ಯ ತದವಯವಾನಾಂ ಚ ಮಿಶ್ರಕಥನಂ ,,

ವಾಸ್ತುಪುರುಷಾಧಿಷ್ಠಾನಂ ಮಿಶ್ರಕಥನಂ 182

ಅಷ್ಟಮೋಽಧ್ಯಾಯಃ

ಉದ್ಗಮಪ್ರಕರಣಂ

112-ಸಂಖ್ಯಾಯಾಃ ಕ್ಷೇತ್ರಸಂಖ್ಯಾಯಾಶ್ಚ ಮಿಶ್ರಕಥನಂ 184

ಅವಯವಾನಾಂ ವಿಸ್ತಾರಮಿಶ್ರಕಥನಂ 185

ಉಪಪೀಠಸ್ಯ ವಿಶೇಷಃ ,, 187

ಪ್ರಸ್ತರಮಿಶ್ರಕಥನಂ ,,

ಉತ್ಸೇಧಪ್ರಕಾರೋಪವಯವಾನಾಂ ಮಿಶ್ರಕಥನಂ 189

ಪಂಜರಮಿಶ್ರಕಥನಂ 193

ಕರ್ಣಾವಯವಾನಾಂ ವಿವೇಚನಂ 196

ಶಾಲಾಮಿಶ್ರಕಥನಂ 198

ಶ್ರೀಪ್ರತಿಮಾಲಕ್ಷ್ಮಣಸ್ಯ ಮಿಶ್ರಕಥನಂ 199

ಉಪಸಂಹಾರಮಿಶ್ರಕಥನಂ 200

ವಿಮಾನಕ್ಷೇತ್ರಸ್ಯ ಕೂಟಂಜ ಕೂಚರ್ ಶ್ರೀವಾ ಮಿಶ್ರಕಥನಂ 202

ಹಸ್ತಿಪೃಷ್ಠಾಕಾರಸ್ಯ ತದವಯವ ಮಿಶ್ರಕಥನಂ 205

ಶಾಲಾಹರ್ಮ್ಯಸ್ಯ ಕಟಿ ,, 207

ಶ್ರೀಂಗ ಉಷ್ಣೀಷ ,, 210

ಪ್ರಸ್ತಾರಸ್ಯ ಜಂಘಾ ,, 213

விஷயாः	புடாः
வர்ஷர்து வர்ணநம் கதம்மாயி சிரஞ்சிவணு	216
ஹாஜ ஹுகொஷ்டி கரகதா ,,	218
வாணி கதாமதாः ரெவாः	220
சரதம்மாயி சவவவபூரி சிரஞ்சிவணு	224
சுபாஷெஷ்டி தத்த உபகாரார்தி திஷெமः ,,	

கவலாயுசாயः

உயுக்கவதாரு

108-சம்பாரத்த வரஞ்சி தெளகதை சிரஞ்சிவணு	226
சிவ-க்ஷேத்ர வர்ணனெயது (16-வரு தூணி)	227
ஹுவுசாயஷ்டி தூ வர்ணனெயது (7 ,,)	228
ஹுதாடெ கதை சிரஞ்சிவணு	230
சுணுவுபுஷ்டெளஷ்டாயா வொணா ஜீவாகாரி ,,	231
ஸ்ரீ வாவக்ஷுவுலு தீகாரं ,,	232
லாஜொவஹாஜ கெரவாரு கதாரூபமாயி ,,	234
ஜீம்பரவஷ்ட ,,	235
ஹாரா ஜாகா ஜம்வாரி ,,	236
வாஜ-கதாமாயி ,,	237
சாகாயிய வர்ணனெ ,,	238
சுபாஷெஷ்டி உத்தரஉபகாரார்தி திஷெமः ,,	

உபாயுசாயः

சுயக்கவதாரு

104-சம்பாரதா தெளகதை விவாஹः	240
சுபாஷெஷ்டி உத்தர கவதாரார்தி திஷெமः	241

வகாரதபஸாயாயம்

சுவஷ்டாவெளிவருதல்

விஷயம் பக்கம்

சுவஷ்டாவின் புத்திரனாகிய திரிசிரஸ் என்பவனை இந்திரன் வதம் செய்தது — 100-ம் ஸர்க்கம் 243

சுவஷ்டாவின் புத்திரனாகிய திரிசிரஸ் என்பவனை இந்திரன் வதம் செய்தது 244

ஸாதபஸாயாயம்

உத்தஹவஷ்டகாரம்

88-ம் ஸர்க்கம் — ஸாதபஸாயாயத்தைக் குறிக்கும் ஸ்லோகம் 246

தூமோதஸாயாயம்

ஷட்பதி 248

வதகடஸாயாயம்

வஞ்சகாயம்

64-ம் ஸர்க்கம் — வதகடஸாயாயத்தை விவரிக்கும் 250

வர்ஷகதம்ஸாயி பாஹ்ய — வ்யதிகோஷ்டகதாம்ஸாயி

நிரூபணம் 252

உபவஸ்து நிரூபணம் ,,

தஞ்சோபகரணம் ,, 253

தர்விஹோம உஷ்ணாஜ ஜம்பாதய வர்ஜ்யபக்ஷி ,, 255

வ்யாகாரணாதிரூப வஞ்சகாய ,, 256

உபயதோவஞ்சகாதிரூப விவேசநாயத்ரய ,, 258

வஞ்சகஸாயாயம்

சதுஷ்பாதாதி நிரூபணம்

52-ம் ஸர்க்கம் — வதகடஸாயாயத்தை விவரிக்கும் 260

பாஹ்ய வ்யதிகோஷ்டகதாம்ஸாயி நிரூபணம் 261

விஷயாः புடாங்கி

ஸாவாதி வாதகதாரஸாவயவ விஷ்ணுர நிரூபணம் 262

உபயுக்தவஸ்துரு ,, 263

ஸ்ரீ செய்கதாரூபகம் 264

ஷொடஶொ஽்யாயः

கிரீடாதிருக்ஷணம்

கிரீட நிரூபணம் 267

ஜடாதரூட ,, 268

கர்ணபூட ,, 269

கர்ணபூ ,, 270

உபரீவ ரெரெவெய கடகவலயகெயூர வாஹா-
வரூய ரூபிகாதி நிரூபணம் 272

ஸஹய வாஸ விம்ஹாகரண கடகஹஸ்த வலிவி
வர்ஜித ஹஸ்தரூபாதி நிரூபணம் 275

உபவீத நிரூபணம் 276

உரஸ்தூத்ர ,, ,,

ஹாரவீர ,, 277

ஹார ,, ,,

சக்ஷுரரூப ,, 278

வஸ்த்ரரரூப ,, ,,

கடிவஸ்த்ர ,, ,,

கூர்ம்ரரூப ,, ,,

உபாதரரரூபாதி ,, 278

ವಿಷಯಗಳು	ಪುಟಗಳು
ಜಾಲಕ ನಿರ್ಣಯ	278
ಲಾಜ್ಞಾವಲಯ ,,	280
ವಜ್ರ ,,	,,
ಚಾವ ,,	281
ಜೈನ ಬಾಣ ,,	284
ಡಿಜ್ಞ ,,	,,
ಧ್ವಜ ,,	,,
ಚಕ್ರ ಸಂವ ,,	285
ಬಡಾ ,,	,,
ಕಣ್ಣಾಡಿ ,,	286
ವಜ್ಞ ,,	,,
ಹಾರ ,,	287

ಉತ್ತರಾಧ್ಯಾಯಃ

ಸಂಕೀರ್ಣಕಥನ

ಸಂಕೀರ್ಣಿತ ವ್ಯಕ್ತಿವಿಶೇಷ ಕಥನ	289
ಸಂಶಯವು ಚತುರ್ಮುಖಾಸುರವಧೆಯಲ್ಲಿ ಕಥನ	
ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಕಥನ	290
ವಕ್ಷಸ್ಥಲ ನಿರ್ಣಯ ,,	,,
ಕಟಿಸೂತ್ರ ,,	291
ಉಪವೀತ ವಾಕಟಿಪ್ಪಣಿ	292
ಉಪೇಕ್ಷಿತ ಕೂರ್ಮಾವ್ಯಾ ವಿಚಾರ	,,
ಪಾದ ಜಂಘಾ ಸಂಧಿ ,,	293
ಪ್ರಾಣಿಕೆ ಪಿಂಡಿವಿಶೇಷ	294
ತಲಸಂಧಿ	295
ಪಾದಾಂತ್ಯ ಕೆಲವು ಸಂಧಿ	,,

விஷயஃ புடாதி
வாஸுதேவஸ்ய நிர்வஹணே 296
காரூபட்டயொர்ஜநே ,,
தேவீஸ ஸிதோஷ்ண விஸேஷஃ 297
ஸூஸதே விஸேஷஃ 298
உபஸாஸ்ய கதிபயாஹவிர்ஹ 299
ஸாஸிதே பிம்பஸம்ஸ்காராணாமதிதேஸஃ 300

ஸவிஸேஷதிநாத்யாயஃ

ராஜ்ஞாமவஸ்ரயே

ஸூர்யாராதநவிதாவஸ்ரயே 301
ஸவதேஸஸ்ய ஸிஷ்டாவஸ்ரயே 302
ஸவிஸேஷதிநாத்யாயே, கதிபயாஹ்நாமர்தே 303
ராஜ்ஞாமிதிகர்தவ்யதாயாஃ 304
காகாகாலீவிதாவஸ்ரயே, தாஸாம் விதாநே 309
கதிபயாநி ராஜ்ஞாமவஸ்ரயவிதயஃ ,,
ஹ்ரீதகீவிதாவஸ்ரயே 310

வைகாநஸவிம்ஸோத்யாயஃ

தீக்ஷாவஸ்ரயே

தேவதாகாரவிதௌ தீக்ஷாதிந விதேயே 312
கதிபயாநாம், பௌஜாதிகாநாணாம் ச 317
தீக்ஷாவஸ்ரயே 318
கர்ம நிர்வர்தநே, கதிபய தீக்ஷாயாம் 319
காலிதே ஸ்ரீஷ்ண வஸ்ரயே நிர்வர்தநே 320
வர்ணநிதேஸஃ ,,

ವಿಷಯಃ	ಪುಟಸಂಖ್ಯೆ
ವಿಂಶೋಽಧ್ಯಾಯಃ	
ದೇವೀಸೂಕ್ತಾದಿ ಶಿಕ್ಷಣಂ	323
ಏಕವಿಂಶೋಽಧ್ಯಾಯಃ	
ವಾಙ್ಮನಸಶಿಕ್ಷಣಂ	
ವೃಷಭ ಶಿಕ್ಷಣಂ	327
ಸೂಪ ಶಿಕ್ಷಣಂ	335
ಗಜ ಶಿಕ್ಷಣಂ	342
ದ್ವಾವಿಂಶೋಽಧ್ಯಾಯಃ	
(ಅಗ್ನಿ) ದಿಶೊಪವ್ಯಶಿಕ್ಷಣಂ	
ಸಂವಾಹಸಭಾಲಕ್ಷಣಂ	345
ಶೌರಾಷ್ಟ್ರವಸ್ತ್ರಾದಿ	347
ಚಕ್ರಶೌಚಾದಿ	349
ವೃಷಭಾರೂಢಲಕ್ಷಣಂ	351
ಸೈನ್ಯಲಕ್ಷಣಂ ಕವಿಯಾಃ	352
ಗಜಾರೋಹಣಂ	360
ಕ್ಷೀರವೃಕ್ಷಾಣಾಂ ಲಕ್ಷಣಂ ಚಷ್ಟ ವಿಯಾ	361
ಹಯಾರೋಹಣಂ	365
ಖಡ್ಗಚರ್ಮಧಾರಣಲಕ್ಷಣಂ	368
ಗಜಹಯಾ ಲಕ್ಷಣಂ	369
ರಾಜಾಪವಾದಲಕ್ಷಣಂ	371
ಕಚ್ಛಾಟಲಕ್ಷಣಂ	371
ಹಾಸ್ಯಹಾರಲಕ್ಷಣಂ	374
ವಿಕ್ಷೋಟಲಕ್ಷಣಂ	376
ಗಣಿಕಾಸ್ತ್ರೀಪುರುಷಲಕ್ಷಣಂ	378

விஷயம்	புடம்
தக்ஷிணாமூர்த்தி (யந்த்ரவ்யாக்யாநமூர்த்தி)	379
,, (வீணாயாமூர்த்தி)	381
,, (ஜ்ஞாநமூர்த்தி)	381
,, (யோகமூர்த்தி)	382
,, (தக்ஷிணை)	383
,, ,,	383
காலஸம்ஹாரமூர்த்தி	384
ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரீ	387
ஸூர்யன்	388
ப்ராஹ்மீ	389
தக்ஷிணை	389
த்ரிகாலஜ்ஞாநம்	390
ஏகாக்ஷரீ	391
தக்ஷிணாமூர்த்தி	392
ஸுதாரஸம்	392
த்ரிகாலஜ்ஞாநபலம்	393
விஷ்ணுபாணி	393
சண்டேச்வரன்	394
யமன்	395
ஸாக்ஷிபஞ்சாக்ஷரீ	396
தக்ஷிணை	396
சாமுண்டி	397
கிராதசிவம்	397
ரதிக்ஷமாவம்	398
ஸதேந்த்ரஜாகாதிமந்த்ரங்கள்	399

ஸ்ரீபராசரமஹர்ஷயே நமஃ

(ஆரம்ப) வைஷ்ணவவ்ருத்தாந்தம்

விஷயம்:	பக்கம்
சுஷ்ருதருக்ஷாஸ்	401
மாய்தீ	402
ஸ்ரீகுரோஷ்டாக்ஷாஸ்ரு.	402
வாஷ்ஷாஸ்ரு	403
நிமிமஹாத்ரு	404
ஹ்ரிவிம்ஹஃ	404
விதிரண்ஹ்ரிவிம்ஹஃ	405
தத்தேத்தஃ ஷபக்ஷாஸ்	406
வராஹஃ	406
தத்தேத்தஃ	407
உதாஸ்ஷாஸ்	407
யுதத்தாஃ	408
ஹயக்ரீவஃ	409
காதபுவீயஃ	410
ஸ்ரீராமஹாத்ரு	410
வத்தாகதொவாஷு	411
சுவஹஸ்	412
வாஸ்ஷவஷ்ரு	413
ஹக்ஷ்ரீகாராயணு	413
உரவிம்ஹதுக்ஷாஸ்	414
விம்ஹதுக்ஷாஸ்	415
ஈஷ்டாகபாக்ஷாஸ்	416
ஸ்ரீராஷபக்ஷாஸ்ரு	417
ராஜயுகஹொஷாஃ	419

விஷயாः	புடாநி
[illegible]	420
[illegible]	421
[illegible]	421
[illegible]	422
[illegible]	424
[illegible]	425
[illegible]	425
[illegible]	427

[illegible]

(யாதெ) [illegible]

[illegible]	428
[illegible]	429
[illegible]	430
[illegible]	431
[illegible]	432
[illegible]	433
[illegible]	435
[illegible]	436
[illegible]	437
[illegible]	438
[illegible]	439
[illegible]	440
[illegible]	441
[illegible]	443
[illegible]	444

விஷயம்	பக்கம்
ஊர்வசீ	444
ஸ்வயம்வரம்	448
புராணஸ்திதி:	450
ஸஹாரா-ஸ்வர்க	451
ஜ்யேஷ்ட-ஸஹோதரீ	452
நிகுஞ்சிகை	453
ஸ்ரீஸஹஸ்ரநாம	455
ஸ்ரீவாஸ்து	456
ஸ்ரீவாஸர	457
ஸஹஸி:	457
ஸஹஸ்ரநீ	458
மாயதீர்	459
மாயதீர் ஸ்ரீவஸ்துவர	460
காத்யாயநீ	461
வெளஸீ வதகாலக்ஷ்மீ	461
ஸஹஸ்ரநாம-ஸ்தோத்ர	462
வஸுதாதாரா:	463
வீரா:	467
மஹாஸுர:	467
ஸ்ரீவஸ்து	468

வஸுவிம்ஸோத்யாய:

(ஆங்கிலம்) - ஊர்த்வதிக்தேவதாவுக்குரியது

ஊர்த்வ:	475
வொஸ்ரீ மாயதீர்	480

விஷயாः	புட்டாகி
வெள்ளீ கிருஷ்ணா	481
சுழிः	481
வம்வாதாழிः	482
வகழி-ः	482
ர்கெஷாஹாழி;	483
யஃः	484
கிபீ-கிः	485
வரணஃ.	486
வாயஃ	486
யகஷஃ	487
வெஹாஃ;	488
ஷ; ஷுஹா	489
ஔஷஃ	490
ஷஹாமணவகிः	490
ஸீஜமணவகிः	495
வெற்.ரம்பை;	497
வாஜமணவகிः	498
வஸ்ஷ; ஷுமணை;	499
.நாமயகுழீ	500
ஸாஷ்ஷா	501
ஷ;ஹா	503
வகுகுகः	503
ஶிஸ்ரஃஷ்கி-ஷ்ட, சுகஸ்ஷ்வ்ய;	504
ஸ்கிமணவகிः	505

விஷயம்	பக்கம்
(மூலமட்டும்)—ஸ்ரீராமகதை	
சுலபாகாரீஸ்வரம்	506
ஸங்கரநாராயணம்	507
வடகயம்	508
கௌளாரவஷ்டாகஸ்தம்	508
காசம்	508
வீரஹரம்	510
கமடகதீர்த்தம்	511
மாலாபம்	513
சுழிகௌளை	514
விதாரம்	515
சுவர்ணாக்ஷம்	515
வடவஷ்டயம்	516
வைகாரஹாரஸ்தோத்ரம்	516
கெளரிகுவாதம்	517
வாசகம்	519
தூவராரண்யம்	520
தூவரிம்பம்	521
கிரிவிகரம்	522
உத்தரகிரி	522
சுகாசரம்	522
வடதீர்த்தம்	522
சுகாசரம்	523
பாரம்	524
சுவாஸரம்	524
தாரமாலம்	525

விஷயாः	புடாதி
விஶாவாः	525
வெதாவாः	526
ஶுகாः	526
ஹுயாः	531

ஷட்பிம்ஶொऽயுாயः

விம்வதொஷாः

மவாः	532
கஜுாதுயः	532
வொதெள	533
ஜம்வெ	534
ஜாகாதீ	535
ஜாஸி	535
வ்ஹிகை	535
கபிः	536
வெஷகபு	536
உணீ	536
காவிः	537
உதபு	537
கிரவையः	538
வாஶொ	539
உரः	539
வஎவெகெள	539
கவெக்ஷள	539
வுவுடு	540
ஜகுணீ	540

விஷயம்	பக்கம்
சுபவேளை	540
பொருத்தம்	541
ஜாதகாரம்பமுறை சுலபமாக	541
ஸ்ரீவா	542
ஸ்ரீபுர சுதர்சன	542
வடகம்	542
ஜிஹ்வா	543
தாது	543
சுவேதபுள	543
நாவிகா	543
பவித்ர	544
தூவிஷ்	545
ஹரிவேள	545
ஸம்வத்ஸரம்	546
ஏகாடி	546
கேசரம்	546
மகரம்	547
பரவர்	548
ஸ்ரீஜகந்நாத— வாதம்	548
வாதாரம்பமுறை	549
ஜ்வர	550
சுபவேள	550
ஜ்வரம்	551
பொதிர்	551
பித்தாவம்	551
உயர்ந்த	551

விஷயாः	வுடாகி
வுலெளை	551
ஸீவா	551
சுயாஃ	551
ஸீவாவிஷாஃ	552
ஃணாஃ	552
ஹுவெளை – ஃாவிகாச	552
வஃஃபு	553
கெஶாஃ	553
ரெவாவிஶெஷாஃ – ஃத்தூயாதிச	554

ஸவ்ஹிஂஶொzயூயாயஃ

வீஂறுக்ஷணபு

வஃஃவீஂபு	555
ஃாறுஃ	556
வீஂபு (ஸிஂஹவஹ்யி)	558
,, ஶிஂஹவஹ்யி	559
வீஂவிஷ்டாத்வாஃபு	560
ஃாமாநவெஹாந உூாவிஹ வீஂவிஷயஃ	563
ச ஃாநாத்ஸ்ராஷ்டாஸ்ரு வ்யுத்தவீஂாதி	564
ஶெஷாஹாஃாத்மவீஂபு (1)	567
முக்யாஹாஃாத்மவீஂபு (2)	569
விஷ்ணு ஸஂஶ்லேஷ ஃ வீஂபு (3)	571
வஃஃஹுத்ரவீஂபு (4)	572
ஸாஃாஜ்ஜஹுத்ரவீஂபு (5)	573
ஸாஉுஃகாஜ்ஜவீஂபு (6)	574
ரெவாஉுஃகாஜ்ஜவீஂபு (7)	574

விஷயம்:	பக்கம்
வைகுண்டவர்ணனை (8)	576
ஸ்ரீகாமவர்ணனை (9)	576
பாஷிவயர்தவர்ணனை (10	577
வைஜயந்திவர்ணனை (11)	577
வாசுதேவனுவர்ணனை	579
உபசதர்— (சதுர்த்தசவீரர்)	580
ப்ராஜ்ஞாவாதி ஸிம்பலிதேதர வீரலக்ஷணம்	581
காலாதீத விசேஷணம்	582
நிஷ்ணுசிகம் வீரம் ஸ்துதி	584
வலென: சுவஜ்ரநீயகேது கதை?	584
வாதஜித்ர	585
ஸ்ருஞ்சயித்ர	589
சதுர் காமராதிலக்ஷித ராஜலக்ஷணம்	590
சூவஜயந்தாதீதரம் வீரலக்ஷணம்	593
சூவஜலக்ஷணம்	594
ஏகவர்ஷ்பாணவுபயஹஸ்தாதியிம்பலக்ஷண வீரலக்ஷணம்	594

ஸ்ரீ:

சிற்பரத்தினம் இரண்டாம்பாகம்

பொருளடக்கம்.

(இந்தூல், விரைவாக அச்சிட்டு வெளியிட விரும்பி இரண்டு அச்சகங்களில் இரு பகுதிகளாகப் பிரித்து அச்சிடப் பெற்றது. அதனல் முதல் 21 அத்தியாயங்கள் வரை பக்கங்கள் 344. 22-வது அத்தியாயம் தொடங்கி 27-வது அத்தியாயம் வரை வேறு அச்சகத்தில் அச்சிடப்பட்டமையின், தனியாக 1, 2 என்று தொடங்கி 250 பக்கங்கள் வரை அச்சிடப்பட்டுள்ளன. அதனல் இந்நூலில் 594 பக்கங்கள் உள்ளன. அத்தியாயங்களின் வரிசை மாறுபடாமலே அமைந்துள்ளது. ஆதலில் விஷய அட்டவணையில் தரப்படும் பக்கங்களை உள்ளபடி யுணர்வதற்கு வாசகர்கள் அத்தியாயங்களின் எண்ணிக்கையையும் துணையாகக் கொள்ளவேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்கிறோம்.)

பதிப்பாசிரியர்.

முதல் அத்தியாயம்.

பொருள்.	பக்கம்
கடவுள் வாழ்த்து	1
சுபமான வேண்டியில் லிங்கம் செய்வதற்காகப் புறப்படுதல்	2
சுபமும் அசுபமுமான சகுனங்கள்	7
பிம்பங்கள் ஏழு வகை	,,
பிம்பத்திற்கான கல்லைத் தேர்ந்தெடுத்தல்	8
கல்லின் தகுதி— தகுதியின்மை	9
இரத்தினலிங்கம்	11
உலோக ,,	12
மர ,,	13
மண் ,, (சுட்டதும் சுடாததும்)	15
கலப்பான ,,	,,
எழுத்தப்பட்ட ,,	,,
மணல், சாணம், மாவு, சோறு, வெல்லம், கனிகள், வெண்ணெய் இவற்றாலான லிங்கங்கள்	
லிங்கத்தின் பீடம்	17

இரண்டாம் அத்தியாயம்.

லிங்கத்தின் இலக்கணம்.

ஸ்ரீகாஸனம் முதலிய 18 மூர்த்திகள்	19
ஸகளம் நிஷ்களம் முதலிய லிங்கத்தின் வகைகள்	21
ஒன்பது வகையான லிங்கத்தினளவுகள்	,,
உலோக லிங்கம் செய்யும் முறை	38
ஐந்து வகையான மண்	40
மோசி பண்ணும் வகை	,,

பொருள்.	பக்கம்
தேன்மெழுகை உபயோகிக்கும் வகை	42
மோகியில் உருவிய உலோகத்தை ஊற்றி பிம்பம் செய்தல்	43
மீண்டும் லிங்கத்தினளவுகள்	46
நாகரலிங்கம்	48
ஜயதம், பௌஷ்டிகம், ஸார்வகாமிகம்	49
வேஸர லிங்கம்	50
ஸர்வஸமலிங்கம்	51
வர்த்தமான லிங்கம், சிவாதிக லிங்கம்	52
அவற்றின் அகலம் சுற்றளவு முதலிய விசேஷங்கள்	58
நான்கு வருணத்தவருக்கேற்றவாறு லிங்கத்தின் பேதங்கள்	59
எட்டுப் பட்டை, பதினாறுபட்டை முதலியன செய்யுமுறை	61
த்ரிகண்டலிங்கம்	62
லிங்கபீடத்தில் சாயா (நிழல்) தோஷமில்லாதவாறு	64
வர்த்தமானம் முதலிய லிங்கங்களில் பிரமன் விஷ்ணு சிவன் முதலிய அம்சங்களோ அவ்வோ வருணத்தவருக் கேற்ற வாறு அமைக்கும் வகை	68
தாராலிங்கம்	70
சிரோவர்த்தனம் செய்யும் வகைகள்	77
ஸ்தூலமூலம் முதலிய பலவகை லிங்கங்கள்	..
அர்ஷம்	78
ஸ்வயம்புவம்	..
பாணலிங்கம்	80
அதன் இடங்கள்	81

மூன்றும் அத்தியாயம்.

லக்ஷணைத்தாரம்.

லிங்கத்தில் எதெவ இருக்கக்கூடாது	83
லிங்கத்தைப் பண்படுத்தும் வகைகள்	84
வருணத்தவருக் கேற்றபடி லக்ஷணங்களில் மாறுபாடுகள்	85

பொருள். பக்கம்

மணிரேகை அமைப்பது 88
நாகரம், திராவிடம், வேஸரம் இவைகளிலுள்ள விசேஷங்கள் 95
குடை, பிறைச்சந்திரன். வெள்ளரிப்பழம். கோழிமுட்டை போன்ற வகைகள் 98
முகலிங்கமும் அதன் சிறப்புக்களும் 99
ஸ்படிகலிங்கம்—அதன் பண்பாடுகள் 101
யோனி முதலியவற்றை யறிதல் 104

நான்காம் அத்தியாயம்.

ஸகல பிம்பங்களின் உயரம்.

வாயிற்படியினளவு. கர்ப்பக்ருஹத்தினகலம் இவற்றின் ஆதாரத்தில் பிம்பத்தின் உயரத்தைத் தீர்மானித்தல் 107
அதிஷ்டானம், பாதம் இவற்றினளவால் பிம்பத்தினுயரம் 108
ஹஸ்தம், தாளம், யஜமானனுயரம் இவற்றின் ஆதாரத்தில் பிம்பத்தினுயரம் 109
மானுங்குலம் மாத்ராங்குலம் இவற்றால் பிம்பத்தினுயரம் 110
பல பேர (விக்ரக)ங்களைப் பற்றிய விஷயம் 111
வீட்டுப் பூஜையில் உள்ள விசேஷங்கள் 112
ஜாத்யம்சம் கூட்டிக்கொள்ளும் முறை 113
யோனி முதலியவற்றை அறியும் வகையில் விசேஷங்கள் 114
கௌதுகபிம்பத்தின் உயரம் 117
உத்தமதசதாளம் முதலானவற்றின் தன்மை 120
பிரமன், நிருமால் முதலானவர்களுக்கேற்ற தாளபேதங்கள் 123

ஐந்தாம் அத்தியாயம்.

உத்தமதசதாளம்.

உச்சந்தலையிலிருந்து உள்ளங்கால் வரை உயரத்தினளவுகள் 131
முகம் முதலிய உறுப்புக்களின் அகலம் 134

பொருள்.	பக்கம்
கால் விரல்கள், அவற்றின் நகங்கள் இவற்றினளவுகள்	136
புயம்; முழங்கை, முன்கை, கைத்தலம், கைவிரல்கள், அவற்றின் நகங்கள் இவற்றினளவுகள்	137
விரல்களின் கணுக்களின் அளவு	138
கைத்தலம் திருமிப்பதில் விசேஷங்கள்	140
தலையின் அமைப்பு	142
கண்களின் அமைப்பு	145
மூக்கு	146
கோழி, மேல் கீழ் உதடுகள், பாலி இவற்றின் விளக்கம்	147
மோவாய், தாள்கட்டை	148
காது	154
பிம்பத்தின் பின்புறம் உயரம்	,,
,, ,, அகலம்	155
,, பக்கத்தில் ,,	,,
,, ,, கனம்	156
கழுத்து வயிறு இவற்றில் உயர்வு தாழ்வு	157
மேட்டரம், முஷ்கம்	160

ஆறும் அத்தியாயம்.

மத்யமதசதாளம்.

120-அங்குலம் உயரத்தின் விவரம்	165
உறுப்புக்களின் அக்லம்	166
புயங்கள், முன்கைகள் முதலியன	,,
மார்பு முதலியன	167
அல்குல்	168
பொதுவான விஷயங்கள்	169

ஏழாம் அத்தியாயம்.

அதம தசதாளம்.

பொருள்.	பக்கம்
116- அங்குலம் உயரத்தின் விவரம்	172
முகம், மூக்கு முதலிய உறுப்புக்கள், கண்கள்	174
செவி, இதை உத்தம தசதாளம் போலவே கண்டுகொள்க	,,
உதடுகள் மோவாய் கழுத்து மார்பு	175
புயங்கள் முன்கைகள், உள்ளங்கை, விரல்கள், நகங்கள்	178
இதயம் வயிறு இடை கொங்கைகள்	179
நாபிக்குக் கீழே உள்ள உறுப்புக்கள்	,,
கால், உள்ளங்கால், கால்விரல்கள்	182

எட்டாம் அத்தியாயம்.

உத்தமநவதாளம்.

112-அங்குலம் உயரத்தின் விவரம்	184
உறுப்புக்களின் அகலம்	185
தலையில் உள்ள விசேஷங்கள்	187
புருவங்கள்	,,
உத்தேஷபம் என்னும் உறுப்பு	189
கண்கள்	193
காது, அதன் உட்பகுதிகள்	196
மூக்கு	198
மீசை, கோஜி, உதடுகள், கடைவாய் இவற்றின் விளக்கம்	199
பற்கள்	200
மோவாய், தாள், தாடி, கழுத்து இவற்றின் விளக்கம்	202
நெஞ்சுக்குழி முதலிய கீழ் உறுப்புக்கள்	205
கொப்பூழ், ச்ரோணி, கடிப்பிரதேசம் இவற்றின் விளக்கம்	207
ஆண்குறி, அண்டகோசங்கள்	210
துடைகள், முழங்கால், கெண்டைக்கால்	213
குதிகால், கணைக்கால், பாதம், கால்விரல்கள்	216

பொருள்.	பக்கம்
புஜம், முன்கை, உள்ளங்கை	218
கைத்தலத்தின் ரேகைகள்	220
கைவிரல்கள், நகம், கணுக்கள் முதலியன	224
மற்றவைகள் உத்தம தசதாளம் போலவே	,,

ஒன்பதாம் அத்தியாயம்.

மத்யமநவதாளம்.

108-அங்குலம் உயரத்தின் விவரம்	226
குறுக்கு ஸூத்திரங்கள் (16) அமைத்தல்	227
மேலிருந்து கீழ் ஏழு ஸூத்திரங்கள் அமைத்தல்	228
நெற்றி, கண்கள்	230
காது, கடைவாய், உதடுகள், கோணை, மோவாய் முதலியன	231
கழுத்து, மார்பு முதலியன	232
கைகள், தோள்க்கைகள், முழங்கை, கைத்தலம், கைவிரல்கள்	234
ஆண்குறி, அண்டகோசங்கள்	235
தொடைகள் முழங்கால், கெண்டைக்கால்	236
பாதம், கால்விரல்கள்	237
பலவகையான சுற்றளவுகள்	238
மற்றவைகளுக்கு உத்தமதசதாளம் போலவே	,,

பத்தாம் அத்தியாயம்.

அதம நவதாளம்.

104-அங்குலம் உயரத்தின் விவரம்	240
மற்றவைகளில் உத்தமநவதாளம் போலவே	241

பதிநேராம் அத்தியாயம்.

எட்டுதாளம் (உத்தம்ம்).

பொருள்.	பக்கம்
100-அங்குலம் உயரத்தின் விவரம்	243
மற்றலைகளில் உத்தமாவதாளம் போலவே	244

பன்னிரண்டாம் அத்தியாயம்.

உத்தமஸ்ப்ததாளம்.

88-அங்குலம் உயரத்தின் விளக்கம்	246

பதின்மூன்றாம் அத்தியாயம்.

ஆறுதாளம்

	248

பதினான்காம் அத்தியாயம்.

ஐந்துதாளம்.

64-அங்குலம் உயரத்தின் விளக்கம்	250
பாதம். கால்விரல்கள், புறம். முன்கை, கைத்தலம், விரல்கள்	252
முக்ஷ்ஸ்தம் (தாடிக்கை)	,,
பற்கள், உதடுகள், காதுகள்	253
கொப்பூழ், ஆண்குறி; கோசங்கள், துடைகள், கெண்டைக் கால், உள்ளங்கால் குதிக்கால் முதலியன	255
வேறு வகையில் பஞ்சதாளம்	256
மத்யம பஞ்சதாளத்தில் விக்னேச்வரர்	258

பதினைந்தாம் அத்தியாயம்.

நான்குதாளம் முதலியவற்றின் விளக்கம்.

52-அங்குலம் உயரத்தின் விவரம்	260

பொருள்.	பக்கம்.
புயங்கள், முன்கை, உள்ளங்கை, விரல்கள்	261
முகம் முதல் உள்ளங்கால் வரை உறுப்புக்களின் அகலம்	262
மத்யம சமஸ்தானம்	263
மூன்று, இரண்டு, ஒரு தானங்கள்	264

பதினேழாவது அத்தியாயம்.

கிரீடம் முதலியவற்றின் இலக்கணம்

கிரீடம்	267
சடைமுடி	268
கரண்டமகுடம்	269
குண்டலம்	270
உபக்ரீவம், க்ரைவேயம், கடகம், வலயம், கேயூரம், தோள் வளை மோதிரம் முதலியன	272
அபயம், வரதம், ஸிம்ஹகர்ணம், கடகம், கர்த்தரீ ஸ்வஸ்தி முதலிய கைமுத்திரைகள்	275
பூணூல்	276
உரஸ்ஸூத்ரம்	,,
சந்தவீரம்	277
முத்துமாலை	,,
அக்ஷமாலை	278
ஸ்கந்தமாலை	,,
கடிஸூத்ரம் (அரைஞாண் கயிறு)	,,
க்ருத்திமாவஸ்த்ரம்	,,
முத்து ஸரங்கள்	,,
ஹாரகம்	,,
படஜங்கவலயம்	280
வஸ்த்ரம்	,,
வில்	281
நாண் கயிறு - அம்பு	284

பொருள்.	பக்கம்
டங்கம் (மழு)	284
மான்	,,
சக்கரம் சங்கு	285
டமரு (உடுக்கை)	,,
கமண்டலம்	286
தாமரைமலர்	,,
நாளம்	287

பதினேழாம் அத்தியாயம்.

குலத்தின் இலக்கணம்.

குலத்திற்கேற்ற மரங்கள்	289
குலத்தில் நான்கு பட்டை, எட்டுப் பட்டை, வட்டவடிவம் இவ்வாருக மூன்று வகை அமைப்புகள்	290
பகுதண்டம்	,,
கடிதண்டம்	291
கை, கால், தண்டங்கள்	292
கைகளைத் தக்கவாறு அமைத்தல்	,,
தொடை, கெண்டைக்கால், குலம்	293
வீற்றிருக்கும் பிம்பத்தில் விசேஷங்கள்	294
உள்ளங்கால் குலம்	295
புயங்கள், முன்கை குலம்	,,
பக்கதண்டங்கள்	296
செம்புப் பட்டம் கட்டுதல்	,,
தேவியரில் குலங்களில் விசேஷம்	297
வீற்றிருக்கும் பிம்பத்தில் விசேஷம்	298
உபகுலமும் அதன் உபயோகமும்	299
பிம்பங்களுக்குப் போலவே குலத்திற்கும் ஸம்ஸ்காரங்கள் செய்யவேண்டும்	300

பதினெட்டாம் அத்தியாயம்.

கயிறு கட்டுதல்.

பொருள்.	பக்கம்
ஆதாரக் கல் ஸ்தாபனம்	301
குழியில் குலத்தை நிறுத்துதல்	302
அஷ்டபந்தனத் திரவியங்களும் அவற்றை உபயோகிக்கும் வகையும்	303
கயிறு செய்யும் முறை	304
பலவகை நாடிகளை ஸ்தாபித்தல், அவற்றின் இடங்கள்	309
அதன் மேல் கயிறு கட்டுதல்	,,
இதயகமலம் ஸ்தாபித்தல்	310

பத்தொன்பதாம் அத்தியாயம்.

மண்பூசுதல்.

பூசுவதற்கேற்ற மண் வகைகள்	312
அதன் ஸம்ஸ்காரங்களும் சேர்க்கவேண்டிய திரவியமும்	317
மண்பூசும் வகை	318
கல்கம் செய்தல்— அதற்கான பொருள்கள்	319
கல்கத்தினால் அணிகளையும் ஆடைகளையும் அமைத்தல்	320
வர்ணம் பூசுதல்	,,

இருபதாம் அத்தியாயம்.

தேவி–குமாரன்— இவர்களின் இலக்கணம்	323

இருபத்தோராம் அத்தியாயம்.

வாகனங்களின் இலக்கணம்.

விருஷபத்தின் இலக்கணம்	327

பொருள்.	பக்கம்
ஆநிரையின் இலக்கணம்	335
யானையின் இலக்கணம்	342

இருபத்திரண்டாம் அத்தியாயம்.

(தியானம்) சைவப்பிரகரணம்.

ஸுகாஸன மூர்த்தி	345
ஸோமாஸ்கந்தேசுவரர்	347
சந்திரசேகரர்	349
வ்ருஷபாரூடமூர்த்தி	351
நிருத்தமூர்த்தி ஒன்பதுவகை	352
கங்காதரமூர்த்தி	360
திரிபுராந்தகர் எட்டுவகை	361
கல்யாணமூர்த்தி	365
அர்த்தநாரீசுவரர்	368
கஜஹா (ஆனையைக் கொன்றவர்)	369
பாசுபத மூர்த்தி	371
கங்காள மூர்த்தி	371
ஹரிஹர மூர்த்தி	374
பிக்ஷாடன மூர்த்தி	376
சண்டேசானுக்ரஹ மூர்த்தி	378
தக்ஷிணமூர்த்தி (தர்மவியாக்யான மூர்த்தி)	379
,, (விணாதர மூர்த்தி)	381
,, (ஜ்ஞானமூர்த்தி)	381
,, (யோகமூர்த்தி)	382
,, (அதன் வேறுவகை)	383
,, ,,	383
காலனை அழித்தவர்	384
ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரம்	387
ருத்ரர்	388

பொருள்.	பக்கம்.
ப்ராஸாதம்	389
அதன் மற்றொரு வகை	389
ம்ருத்யுஞ்ஜயர்	390
சைவாஷ்டாக்ஷரம்	391
தக்ஷிணாமூர்த்தி	392
அகோரர்	392
ம்ருத்யுஞ்ஜயம்	393
சிந்தாமணி	393
அனுஷ்டுப்	394
ஸம்வாதம்	395
சக்ரிபஞ்சாக்ஷரீ	396
அதன் மற்றொருவகை	396
காலாரி (யமனின் பகைவன்)	397
பிள்ளாசிவன்	397
ரக்ஷோக்னம்	398
ஸத்யோஜாதம் முதலிய மூர்த்திகள்	399

இருபத்துமூன்றும் அத்தியாயம்.

(தியானம்) வைஷ்ணவப்பிரகரணம்.

அஷ்டாக்ஷரீ	401
காயத்ரீ	402
ஸ்ரீகராஷ்டாக்ஷரம்	402
ஸுதர்சனம்	403
சக்ரஹஸக்கரம்	404
நரஸிம்ஹம்	404
விதரண நரஸிங்கம்	405
அறிலேயே ஆறு எழுத்துக்கள் கொண்ட ஒருவகை	406
வராகம்	406
அதன் மற்றொரு வகை	407

பொருள்.	பக்கம்
நான்கெழுத்து	407
தன்வந்தரி	408
ஹயக்ரீவர்	409
கார்த்தவீரியன்	410
ஸ்ரீபஞ்சாம்ருதம்	410
ஸந்தானகோபாலம்	411
ஆலஹாஹி	412
புருஷஸூக்தம்	413
லக்ஷ்மீநாராயணம்	413
இருபத்திரண்டெழுத்து	414
இருபதெழுத்து	414
பதினெட்டெழுத்து	416
ஸ்ரீராமன் ஷடக்ஷரம் (ஆறெழுத்து)	417
இராமனைத் தியானிக்கும் வகைகள்	418
கோபாலக பேதம்	420
ஸ்ரீகராவ்டாக்ஷரத்தின் வகை	421
தன்வந்தரியின் பேதம்	421
பதினெட்டெழுத்தின் ஒரு வகை	422
கேசவன் முதலியவர் 12	424
வராகத்தின் ஒரு வகை	425
விச்வரூபம்	425
ஆயுதங்கள்	426

இருபத்துநான்காம் அத்தியாயம்.

தியானத்தில் சக்திமார்க்கம்.

மூலதுர்கா	427
லிபி	429
புவனேச்வரி	430
[illegible]	431

பொருள்.	பக்கம்
வாகீச்வரீ	432
ஸ்ரீ: (திருமகள்)	433
க்வரிதா	434
ஸுமாவதீ	436
காளீ	436
பேலதீ	438
மாதங்கீ	439
சக்திப்ரணவம்	440
வனதுர்கா	440
த்ரைலோக்யமோஹினீ	443
ஸம்வித்	443
இந்திராணீ	444
ஸ்வயம்வரா	448
ப்ராணசக்தி	450
அச்வாரூடா	451
வஜ்ரப்ரஸ்தாரிணீ	452
ஸித்யக்ஷின்னு	453
ஸ்ரீஸூக்தம்	455
த்ரிபுடா	456
த்ரிபுரா	457
பூமி ..	457
குலிகீ	458
காயத்ரீ	459
காயத்ரீத்ரிவ்ருத்	460
காத்யாயனீ	460
ஸௌரீ சதுரக்ஷரீ	461
அன்னபூர்ணை	462
ஸப்தமாதாக்கள்	463
வீரன்	467
க்ஷேத்ரபாலன்	467

பொருள்.	பக்கம்
ஸ்ரீசக்கரம்	468

இருபத்தைந்தாம் அத்தியாயம்.

(த்யானத்தில் இந்திரன் முதலிய தேவதைகளைச் சொல்லுவது.)

இந்திரன்	475
ஐந்தரீ காயத்ரீ	480
ஐந்தரீத்ரிஷ்டுப்	481
அக்னி	481
ஸம்வாதாக்னி	482
ஸமர்த்தி	482
ரகேஷாஹாக்னி	483
யமன்	484
நிருருதி	485
வருணன்	486
வாயு	486
தனதன்	487
ஸோமன்	488
பிரம்மா	489
சேஷன்	490
மகாகணபதி	490
பீஜகணபதி	495
ஹேரம்பன்	497
பாலகணபதி	498
முருகன்	499
நாகயக்ஷி	500
சாஸ்தா (ஐயப்பன்)	501
ப்ரபா	503
ஸத்யகன்	503
மிச்ரமூர்த்திகளில் மூன்று அனுஷ்டுப்புக்கள்	504
சக்தி கணபதி	505

மிச்ர மூர்த்தித்தியானம்

பொருள்.	பக்கம்
அர்த்தநாரீச்வரர்	506
சங்கரநாராயணன்	507
சூரியன்	508
சூரியனின் எட்டெழுத்து	508
காமன்	508
வீரபத்திரர்	510
அனுமான்	511
கருடன்	513
அச்வினி தேவர்கள்	514
பித்ருக்கள்	515
அப்ஸரஸ்ஸுக்கள்	515
ஸப்தரிஷிகள்	516
ருத்ரர்கள் பதினொருவர்	516
க்ஷேத்ரபாலகர்	517
வாமனன்	519
நரஸிங்கம்	520
த்ரிவிக்ரமன்	521
மச்சமூர்த்தி	522
ஆமை ,,	522
பிரம்மா	522
குமரன்	522
நாகன்	523
அசுரர்கள்	524
தானவர்கள்	524
பிசாசங்கள்	525
வேதாளங்கள்	525
இரகங்கள்	526
க்ருத்யங்கள் (கழுகுகள்)	526

இருபத்தாறும் அத்தியாயம்.

பிம்பங்களின் தோஷங்கள்.

பொருள்.	பக்கம்
நகங்கள்	532
விரல்கள்	532
பாதங்கள்	533
கெண்டைக்கால்கள்	534
முழங்கால்கள்	535
தொட்கள்	535
ஸ்பிக் (பிருஷ்டபாகம்)	535
கடி (இடை)	535
ஆண்குறி	536
மணிகள்	536
கொப்பூழ்	536
வயிறு	537
மூன்று வலிகள் (சதை மடிப்புகள்)	538
பக்கங்கள்	539
மார்பு	539
குசுகங்கள்	539
கக்ஷங்கள்	540
பின்புறம்	540
காரை எலும்புகள்	540
தோள்கள்	541
கைதீதலம்	541
கைவிரல்கள், நகங்கள்	542
கழுத்து	542
மீசை, தாடி	542
முகம்	543
நாக்கு	543
நாள்	543
செவிகள்	543
மூக்கு	

பொருள்.	பக்கம்
கண்கள்	544
பார்வை	545
புருவங்கள்	545
சங்கதேசம் (நெற்றியின் மேற்புறம்)	546
நெற்றி	546
குழல்கள்	546
நடை	547
ரேகைகள்	548
பெண்களின் இலக்கணம்.	549
உள்ளங்கால்	550
கால் விரல்கள்	550
கெண்டைக்கால்கள்	550
தொள்கள்	551
துடைகள்	551
அல்குல் (யோனி)	551
நிதம்பம்	551
இடை	551
கொங்கைகள்	551
கழுத்து	551
உதடு	551
கழுத்தில் தோலெங்கள்	552
பற்கள்	552
புருவங்கள்— மூக்கு	552
முகம்	553
நூல்கள்	553
பலவகை ரேகைகளும் அவற்றின் பலனும்	554

இருபத்தேழாம் அத்தியாயம்.

பிடலக்ஷணம்.

பத்மாசனம்	555

பொருள்.		பக்கம்
நாளம்		556
பிம்ப பீடம்		558
லிங்க ,,		559
பீடத்தின் அகலத்தினளவு		560
நாகரம், வேஸரம், த்ராவிடம் ஆகிய பீடங்கள்		564
சதுரம், எட்டுப்பட்டை, வட்டம் ஆகிய பீடங்கள்		564
மேருஸுந்தர பீடம்	(1)	567
லக்ஷ்மீஸுந்தர ,,	(2)	569
விஸ்வஸம்மீலன ,,	(3)	571
பத்மபத்ர ,,	(4)	571
ஸாமாங்கபத்ர ,,	(5)	573
ருத்ரகாந்த ,,	(6)	574
ஸோமகாந்த ,,	(7)	575
ஸர்வாங்கபத்ர ,,	(8)	576
ஸ்ரீகர ,,	(9)	576
புஷ்டிவர்த்தன ,,	(10)	577
ஸௌம்ய ,,	(11)	577
மயமதம் (பதினொன்று பீடங்கள்)		577
பிம்பங்கள் நோக்கும் திசைக்கேற்றவாறு பீடபேதம்		580
நாளத்தின் விசேஷங்கள்		580
பீடத்தில் இணைப்பு கூடாது		581
இணைப்பு தவிர்க்கமுடியாததாயிருப்பின் ?		584
பாதசிலை		584
பிரம்மசிலை		585
அதில் நாகரம் முதலியவற்றின் வெவ்வேறு அளவுகள்		589
ஆஸனம், சயனம், இவற்றின் பீடபேதம்		590
ஆஸனத்தின் வகை		593
தேவம், ஆர்ஷம், பாணம், கயம்பு இதுபோன்ற லிங்கங்		594
களுக்குப் பீடம் செய்தல்		594

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீகுமாரவ்ருத்தம்

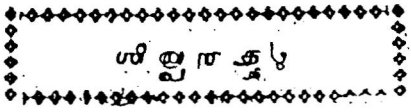

உத்தரபாகம்

வ்யவஹாராத்யாயம்— விவாஹி வ்யாயகவியிஃ ।

சதுரகொடிவ்ருத்தாணை ஷட்விதெ ஷ்டாததிஃ க்ருதாக ।
நிஷ்ஷஷ்விஷ்டகதா யிஃ ஸ ஜீயாத்ஸ்வாஹ்ருதிஃ ॥ க ॥

ஸ்ய விம்பாதி விம்பாதி கணைரணுகாதிபிஃ ।
சதுஷ்டாணாம் வதுஷ்டாத்ருதியிதும் வக்ஷ்யாமஹெ ॥ உ ॥

ஸ்ரீகுமாரரால் இயற்றப்பட்ட "சிற்பரத்தினம்"

(பிற்பகுதி)

முதல் அத்தியாயம்-பிம்பம் முதலியவைகளின் செய்முறை.

அளவிட வொண்ணாத கோடிக்கணக்கான பிரம்மாண்டங்கள் யாவற்றிலும் முறைப்படி வியாபித்திருப்பவரும், உலகங்கள் யாவற்றையும் தோற்றுவிப்பவருமாகிய மதுசூதனன் (மது — என்னும் அசுரனைக் கொன்ற திருமால்) வாழி. (1)

இனி (இவ்விரண்டாம் பாகத்தில்) பிம்பம் முதலியவற்றையும், பீடம் முதலியவற்றையும், குண்டம்—மண்டலம் முதலியவற்றையும், மானிடர்களுக்கான சதுச்சாலா முதலிய யாவற்றையும் சொல்வதற்குத் தொடங்குகின்றேன். (2)

தத்ர வஸ்வம் சிவாக்நிவிஸ்வ வாயகம் ।

வஸம் கூர்மா ஹிரம் ஹ்ருதயாரோஃ
வாயும் ஹ்ருக்ஷஸ்ரிவ்ரி விஸ்ரூர்ஜ வஸ்வேஷ் ।
சூவாயை-ஸ்ரஷ்வஸள ஸ்ரஷ்வவக்ஷ ஹ்ரூஸ்ரத்ர்
ஸ்ரூலை விவ்ராநு லொஜயிகூா யயா ஹஸ்ர் ॥ ங ॥

வஸ்வஜ்ஜ வஷ்ரூஃ வ்ரூவகீஸ்ரு ஹக்ஷாநு
சூராயு ஷெவம் வ்ருணீவகை லூயஃ ।
கூகூா ஜ்ரூயாமம் வரிவஸ்ரூஜ்ய ஸ்ரூர்ரா-
ணுஷ்ரூண யிஜ்ஞாய-ஸ்விவ்ரூயஷ்ரூஸ்ர ॥ ச ॥

வரீக்ஷு வஸ்வ-ஸ்ரவிஹ்ரூவொ நிஷித்தம்
மஷ்ரூஷிஷிக்ஷுய ஸ்ரூலை வ்ருஷிஷ்வ ।
கீகூா ஏ ஹாவம் ஸகூஸ்ரூஷுஸ்ரூலை ஷெஸ
கூகூா தஷாநீம் ஸ்ரூலகூஷு மஷ்ரூஸ ॥ ரு ॥

அவற்றுள் முதலில் "கஜ" முதலிய பிம்பங்களைச் செய்தல்

இவ்வாறு சிவபெருமானுடைய கோவிலைச் செய்துவிட்டு, திறமைசாலிகளும் கைகளில் ஆயுதந்தாங்கினவர்களுமான சிற்பிகளுடன், சுக்கில பக்ஷத்தில் (வளர்பிறையில்) சுத்தமான முகூர்த்தத்தில், தக்கவாறு அந்தணர்களை உண்பித்துவிட்டு, திறமை சாலிகளான ஸ்தபதிகளையும் புதிய ஆடைகளைக் கொடுத்து மரியாதைகள் செய்துவிட்டு, இறைவனைப் பூசித்துவிட்டு, மீண்டும் முறைப்படி வணங்கிவிட்டு, ஆயுதங்களையும் முறைப்படி பூசித்துவிட்டு அஸ்திர மந்திரத்தைச் சொல்லி (ரக்ஷை செய்து) லிங்கங்களைச் செய்வதற்காகக் கொடுக்கவேண்டும். (3, 4)

புறப்படுவதற்கு முன்பு நிமித்தங் (சகுனம் முதலியவை)களை நன்கு பரீக்ஷித்துப் பார்த்தல் அவசியம். சுபமான சகுனம் ஆகுமாயின் கிழக்கு முகமாகப் புறப்பட்டுச் செல்லவேண்டும். அசுபமான

ஜலதிஸ்ருதிரம் தீபம் வ்ருஷா வைத்யாஸ்ஸ கந்யகா: ।
வாஸோஸவ க்ருணகுலம்மாஜ்ஜ்யம்வக்ஷிணதயீரிதம் ॥ கூ ॥

ஸ்ரீ மத்ய ஸ்ரோத்ரியோ தாம்ரம்
ஸ்ரஸ்ரு ஸ்ரீகரண வாஸரே ।
ஸ்ருஜேத்ஸ்ரு யோஷிதோ ராஜா
ஸ்ருஜ: வக்ருண-யதஸ்ரம்ஸி ஸு ॥ எ ॥

க்ஷீரிணீ மௌள ஸ்ரூஸ்ரஸ்ரோஸ்ரு
ஸ்ரோத்ரஸ்ரெஷ்டி ஸ்ருவம் யதா ।
யாதஸ்ரீஷ்டாஸ்ரு ஸ்ருவிதெள வ்ருஸ்ரோக
ஸ்ரஸ்தராம் தஸ்ர வ்ருத்திக்ஷிணே ॥ அ ॥

மௌளிஸ்ரோவாயஸ்ரஸ்ரூதம்
ஸ்ரயாணெ வாதஸ்ரோ ஸ்ரஸ்ரு ।
வ்ருவெஸ்ரெ தக்ஷிணெ ஸ்ரஸ்ரும்
க்ஷஸ்ரதம் ஸ்ரோத்ரா வஸ்ரோஹதே ॥ கூ ॥

சகுனமானால், உடனே புறப்படக் கூடாது. ஒரு மாதம் கழித்து, மீண்டும் சுபமான காரியங்களைச் செய்த பிறகு செல்லவேண்டும். (5)

சுடர் மிக்கு விளங்கும் தீபம், எருதுகள், வியாபாரிகள், கன்னிப்பெண்கள், மலர், சோறு, நிறைகுடம், நெய், சங்கு, பால், தயிர், நெல், சாவி, மாமிசம், தேன், குடை, சாமரம், சுமங்கலிகளான பெண்கள், அரசன், கொடி, நாணேற்றிய வில், பால்கறக்கும் பசு, குதிரைகள் — இவைகள் எதிரில் காணப்படுமானால், செல்கின்றவனுக்கு விரும்பின பொருள்கள் கைகூடும். அவை பிரதக்ஷிணமாகச் செல்லுமானால் மிகுந்த நன்மையைத் தரும். பிரயாண காலத்தில், இடது புறம் பல்லி — காகம் — இவற்றின் ஒலி கேட்கப்படின் நன்றாகும். கிருகப்பிரவேசத்தில் (புது மனையில் குடிபுகும் சடங்கில்) இவையே வலதுபுறமிருந்தால் நல்லது. முதன்முதலில் 'தும்மல்' அமங்களமானது. (6-9)

கஹுகு வுஷெ வாஷெ ஸ.
ஸஷ்ம், கூணாகு கஜிதகு।
வஜுர்தாஸவிஹாடாஜீகாம
வாஷெ ஸவ்ஷ்ணு உகூஜிணெ॥ கம॥

மாகணு ஜிஸி ஸாஜுராயகம
விஜுஷாகாம அயம் மமிதகு।
வஜுமாஜுவாயவெஸள வுாவுர
ஸுகொஸுஸு கவொதிசா॥ ககு॥

வாஜா உகூஜிணமாஸுவுர்ஃ
ஹணீ வவகுகு நிஜிதஃ।
ஸஸகெளஸிகமுஜுராஸு
ஸெுகாஸு கூமபுணுஹாஃ॥ கஉ॥

மற்ற சமயங்களில், பின்புறத்திலும் இடதுபுறத்திலும் கேட்பது நலம். மனிதர்களின் குரல், (விளங்காதது) குயவன் — இவர்களின் குரல் இடதுபுறம் நல்லது. தென்புறத்தில் :— (10)

சாந்தமான திசையில் பாட்டு கேட்பதும், கீறிப்பிள்ளைகளும், ஆந்தைகளும் நன்று. குள்ளநரி, காகம், சகோரபக்ஷி, புரு இவைகள் :— (11)

இடதுபுறத்திலிருந்து வலது புறம் சென்றால் நலம். பாம்பு எதிலும் இகழ்வானது. முயல், கோட்டான், கழுகு, பருந்து, மான், தண்ணீர்ப் பாம்பு— (12)

---

* வுாகூஜவி— என்றும் பாடம்.

தக்ஷிணா வாஉமா ஸ்வஸ்தாஃ
ஸுஹா வரவ ஸுஹவஸ்துஃ।
வாதெயமொஷ்டி வர்ஷெ
மதி தக்ஷிணதஃ ஸுஹா ॥ கஉ ॥

சுஸுதி துஷ்டிதம் *வஷ்டம்
வ்ருதிகலா வ்ருயா யிஸஃ।
ஹ்ருதிகலும் மாரொ வர்ஷயும்
கதஹஸ்தி நிஷிதாஃ ॥ கச ॥

தாஉதம் ஸிரவொழஜாதாம்
தக்ஷிணாதோ விஷ்ணுஷதஃ।
வண்வாஹதவெஷாணாம்
உதஸ் ஜ்ரிஸாஉவி ॥ கரு ॥

இவைகள் வலமிருந்து இடமாவது நலம். சுபமான வார்த்தைகள் சுபத்தையே கொடுக்கும். கழுதை, பசு இவற்றின் ஒலி இடது புறம் நல்லது. அவை வலதுபுறம் போவது நல்லது. (13)

இடிவிழுதல், இடைவெளியில்லாது நாள் முழுவதும் மேகம் மூடியிருக்கும் தினம், பெரு மழை, விரோதமான வார்த்தைகள். ஆசாரியனுடைய பிரதிகூலமான வார்த்தை, சச்சரவுகள்–இவைகள் கூடாதவை. (14)

தலையில் அடித்துக் கொள்ளுதல், மற்றை உறுப்புக்களிலும், சிறப்பாக வலது காலிலும் அடிபடுதல், வர்ணம் (பலவகையான நிறங்களில் உள்ள சாந்துகள்) வாஹனங்கள் (குதிரை — யானை முதலியன) வேஷங்கள் (ஆடைகள்) மனம், ஆயுதங்கள், திசைகள் இவற்றிலுடையவும் :— (15)

---

* வமும்—என்றும் பாடம்.

அவ்ருஷ்டிபயமாரோக்ய-
மவிவேஷா ஸ்ரீவாஸுதே ।
உத்பாதஸூசகைர்கோரை-
ர்ஹ்யகம்பேத்யமஸம்ஜ்ஞிதை: ॥ கஉ ॥

வ்ருக்ஷஸ்வஜாயஸ்வத்ருக்-
யாமஹாஜா விநிர்கதா: ।
வக்ரக்ஷவணமாஸ்ய
ஸ்ரோணீதா உஜ்ஜஹாஜதா: ॥ கஎ ॥

விவ்யா வ்யவஸ்ரிதோ வ்யாதஸ்
யதயோ வாகதாதயா: ।
விகரோ ஜாஸ்ரிகா ஸ்ஸ்தகா:
வாஷண்டா உஸ்ரவாண்டய: ॥ கஅ ॥

தெளிவில்லாமை: மேலும் திக்குக்களில் தீபிடித்தது போன்ற நிலை, சூரிய சந்திரர்களைச் சுற்றிலும் மண்டலம் காணப்படுதல், சுள்ளாநரி ஊளையிடுதல், சந்திரன் சூரியன் இவற்றின் கிரஹணம், கொள்ளிக்கட்டை விழுதல், பூமி நடுக்கம், ஆகாயத்தில் வானவில் தோன்றல்; (16)

மரம், கொடி (த்வஜம், தாவர வகை அல்ல.) ஆயுதம், குடை, பல்லக்கு முதலிய வாகனம் இவை முறிந்து விடுதல் இதெல்லாம் கெடுதல். கிராமாதிகாரி, ஜைன சந்நியாசி, நிர்வாணமாயிருப்பவன், மொட்டைத் தலையன், அமங்களமான பெண்டிர்; (17)

பிராம்மணர், தவசிகள், வ்ராத்யர்கள் (உபநயனம் செய்வதற்கான காலவரம்பு கடந்தும் உபநயனம் இல்லாமலிருப்பவர்கள்), சந்நியாசிகள், குள்ளர்கள், கை—கால் முதலியவற்றில் ஊனமான வர்கள், விதவைகள், மாமிச வ்யாபாரிகள், பாஷண்டிகள், தடியைக் கையில் வைத்திருப்பவர்கள்; (18)

காவாஜிகாः காஷ்டயாராः ஶுகுகெஸராஸ்து ஶுவிதः ।
க்ருஷ்ணவ்ரீஹயஸ்து நிஷ்பாஷ்யா க்ருஷ்டாः வ்ருத்திகரவாமதாः ॥

கஷ்டதிஷ்ட நிவிதிஷ்ட தாவம் தீக்ஷ்ணா ஸுலெ வ்ருஜெல ।
ஸீராயம் உணீரயம் யெளஹம் தாரூயம் தயா ॥ உ० ॥

த்ருதயம் விஸ்ருக் யெவ்யம் விம்பம் வலுகியம் வ்ருத்கடி ।

திஷ்டாவிஷ்டிதம் ஶுவ்யம் ஸிராஷ்யம் வஹுஸிக்ஷிதகி ॥ உக ॥

ஸுக்ஷ்ணாஷ்டிஷ்டாநயெல் கதந-
ஶுவிதம் யுக்ஷ்ணாஷ்டிதகி ।

வ்ராஹணக்ஷ்ருவிட ஸுஹ்ர-
ஸிராः வ்ருயுவஹாரூணாः ॥ உட ॥

வீதாः க்ருஷ்யஸ்து

மண்டை ஓடு ஏந்தியவர்கள், விறகு தலையர், தலைமயிர் அவிழ்ந்தவர்கள், துக்கப்பட்டவர்கள், ஈரத்துணியுடன் இருப்பவர்கள் இவர்கள் எதிரில் வருவது நல்லதன்று. (19)

அதிசயமான நிகழ்ச்சிகள் ஏற்பட்டால் ஒரு மாதம் கழித்து நல்ல நாளில் போகவேண்டும். (19½)

(1) கல்லால் பண்ணவேண்டியது, (2) இரத்தினங்களாலானது, (3) உலோகங்களாலானது, (4) மரத்தினாலானது, (5) மண்ணாலானது, (6) கலப்புற்றது, (7) எழுதவேண்டியது (வர்ணப்படம்) என பிம்பங்கள் ஏழு வகைப்படும். அவரவர்களுக்கு இஷ்டமான வஸ்து பொருள்களைத் தக்கப்படி பரீக்ஷித்துத் தேடிச் சென்று எடுத்து வரவேண்டும். (21½)

வெண்மையானது அந்தணர்க்கும், செம்மையானது க்ஷத்திரியர்க்கும், மஞ்சள் நிறமானது வைசியர்க்கும், கருமையானது சூத்திரர்க்கும் ஏற்ற நிலையாகும். (22)

ശിലാനിർണയകാരണാധ്യായഃ ദ്വാദശഃ

ലക്ഷണമുച്യതേ ലക്ഷ്യം പ്രതിഷ്ഠാപ്യ ശിലാദികം ॥ 1 ॥

ഉത്തമം മധ്യമം ചാന്യം ത്രിവിധം ലക്ഷണം സ്മൃതം ।
ഉത്തമേ ലക്ഷിതാ തത്ര ധനം ഭിന്നം വിനാശനേ ॥ 2 ॥

താരതമ്യവിശേഷം തമേവം ലക്ഷ്യേ വിലക്ഷയേൽ ।
ലിംഗവായും വാംശിയാ ഗൗരവാ ലീനായും ഗ്രീശിലാ കയാ

ഗവാംശകശിലാ വാദ്യശിലായാഃ ഉവിധേ ഉകാ ।
യധൊചിതാം ശിലാം കൃത്വാ ലക്ഷ്യേ ഉക്ഷാ യഥാവിധി ॥ 3 ॥

തൈലേനാഭ്യുക്ഷ്യ ചാങ്കേ ച ചിത്രൈരാദൃത്യ ചൈതതഃ ।
ചങ്കവൽ-ക്ഷിപ്രാ ദൃഷ്ടേ വൃദ്ധിരേ വാനനാനയേൽ ॥ 4 ॥

അവൈകളാക് കൊണ്ടു തക്കവാറു ലിംഗങ്കളൈ செய്ய വേണ്ടും. ഒരു ശിലൈകൾ യാവും യാവർക്കും ഏറ്റവൈ എൻപതു ചിലർ കരുത്തു. (23)

മേൽക്കുറിയ നാൽവകൈയാന ശിലൈകൾ മുറൈയേ മോക്ഷത്തൈയും, വെറ്റിയൈയും, ചെൽവത്തൈയും, ഞാനിയത്തൈയും കൊടുക്കും, എടുത്തു വൈക്കപ്പട്ട ശിലൈ എന്ത തിചൈയൈ നോക്കുകിൻറതോ: (24)

അന്ത തിചൈയൈ നോക്കിയ വണ്ണമേ ആലയത്തിലും അതൈ സ്ഥാപിക്കവേണ്ടും. പീംപത്തിറ്കു "ആൺ" ശിലൈയൈത് തേർന്തെടുക്ക വേണ്ടും. പീടത്തിറ്കുപ് "പെൺ" ശിലൈ; പാത പീടത്തിറ്കു "നപുംസക" ശിലൈ. എല്ലാ പീംപങ്കളുക്കും പൊതുവാനതു ഇവ് വിഷയം. തകുന്ത ശിലൈയൈക് കൺടെടുത്തു മുറൈപ്പടി അതറ്കു പൂജൈ കൊടുത്തു, പൊൻ ഊചി അഷ്ടലം—ഇവൈകളാൽ വെട്ടി എടുത്തു, അതറ്കുപ് പിറകു മീൺടും ഉൾളും പുറമും അടിയിലും നുണിയിലും അടൈയാളം ചെയ്തു, കൊൺടു വര വേണ്ടും. (25-27)

வ்ரீஷிவைசகல்ஷிதெ லிஜ்ஜ ராஜ்ஜம் ராஜா வ கலுகி।
வாஷிவைசகல்ஷிதெ வீரெ லிஜ்ஜ வீரெ வ வஷ்ணுகெ ॥ உச ॥

வ்ரியா வாஷவா வ லகுவீரெ கூதெ வருரஜ்ஜ ராஜ்ஜாயகழி।
வவ்வ விஜ்ஜாய கதெ ராஜ்ஜ ராயெ ரிவராவுகழி ॥ உக ॥

வாவ கூகுவா வஜ்ரொவ்ய ரயம் நீகுவா ஸிவராலுவ।
கொலவெய-ம் ஸிஸி வவ்வாவ்ய லிஜ்ஜ வதுகெ லுகலு.
[வெக ॥ கூ ॥

கூவ ரத்தாதி

வ்லு ஷிகம் வஜ்ரராமணு வஜ்ரம் நீலம் வஜ்ரணையழி।
வொலுயம் விஜ்ரூதம் வாஷ்ரம் ரத்தஸிம்வம் தயாவத்யா ॥

பெண்சிலையில் லிங்கம் செய்யப்பட்டால் நாடும் அரசனும் அழிவார்கள். ஆண் சிலையில் பீடம் செய்யப்பட்டாலும், லிங்கமும் பீடமும் நபும்சக சிலையில் செய்யப்பட்டாலும், ஆண்—பெண்—சிலைகளால் பூபீடம் செய்யப்பட்டாலும் ராஜ்யம் அழிந்து விடும். இவ்வாறு அவசியமான விஷயங்களை நன்கு கவனித்துத் தகுந்த சிலையைத் துணியிலால் மறைத்துக்கொண்டு வரவேண்டும். (28-29)

இவ்வாறு செய்து இரதத்தில் (வண்டியில்) ஏற்றி, சிவன் கோயிலுக்கு எடுத்துச் சென்று, வடக்கு திசையில் இறக்கிவைத்து முறைப்படி நன்றாக லிங்கத்தைப் பண்ணவேண்டும். (30)

இனி இரத்தினங்கள்

ஸ்படிகம், பத்மராகம், வஜ்ரம், நீலம், பொன், வைடூர்யம், பவழம், புஷ்யராகம் என்று இரத்தின பிம்பங்கள் எட்டு வகை. அவற்றில் முதலாவது, *ஸ்படிகம்-ஸூர்யகாந்தம்-சந்திரகாந்தம்

---

* மூவகைத்தான ஸ்படிகங்களுக்கும் பொதுப் பெயரான "ஸ்படிகம்" என்பது சிறப்பாக அதன் முதல் வகைக்கும் பெயராகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

ஷ்டிகம் வகுயக்காதஹ வஜ்ரகாதிதி க்ரியா ।
ஷ்டிகவெவுவ வெதாஷ்டு: காதஹொகூயக்தாீ சுதாஸ் ॥

ஸ்ரீயம் காஉ தயாமொஅ டூலிம் வாக்ரம் ஜயம் வாவழி ।
ஹஹெத வதிராஹிவிம்வாகாம் சுதஹொடவுகாஸ ॥ கூ ॥

ாணிகுஹு திவாகாரவஸு ஸஸிதெகா
ஹுகாவஹும் விதூஉ
ஹொளஹெவுஹுவாவுதவஸு வெ உாகதா
தகவாவுயாமம் மாஹொ: ।
வஜ்ரம் தெகுஹுவொ திபுவாகாரவாவொ-
நீஹு மொதெதிகம்
ாஹொ யபுஸ்ரீஹாரதகம் ஸ்ரணாவவெ!
கெதாஸ்து வெவஉயக்கு ॥ கூச ॥

என மூவகையானது. இவை மூன்றும் ஸ்படிகத்தின் உட்பிரிவுகளே யாகும். இவைகள் முறையே :— காமம் (சிற்றின்பம்), மோகம் (பேரின்பம்), அர்த்தம் (செல்வம்) ஆகியவற்றைத் தரவல்லன வாகும். (31—32)

பத்மராகத்தால் பிம்பம் செய்து பூஜித்தால் செல்வத்தையும், வஜ்ரத்தால் காமந்தை (சிற்றின்பத்தையும்)யும், (இந்திர) நீலத்தால் ஆரோக்கியத்தையும், பொன்னால் வளத்தை (ஸம்ருத்தியை)யும், வைடூரியத்தால் மக்கட்பேறையும், பவழத்தால் வெற்றியையும், புஷ்ய ராகத்தால் ஸௌக்யத்தையும் பெறலாகும். (33)

நண்ப! நவக்கிரகங்களுக்குரிய இரத்தினங்களைக் கேள். சூரியனுக்கு மாணிக்கம், சந்திரனுக்கு முத்து, செவ்வாய்க்குப் பவழம், புதனுக்கு மரகதம், குருவு (வியாழனு)க்குப் புஷ்யராகம், சுக்கிரனுக்கு வஜ்ரம், சனிக்கு நீலம், இராகுவுக்கு கோமேதகம், கேதுவுக்கு வைடூரியம். அந்தந்த கிரஹங்களை பூஜிப்பதில் அவ்வோ இரத்தினங்கள் ஏற்றவை. (34)

ரத்தாகாயமை வலெருஷாம் தொஷாம் வாதாதயுதொ தவ ।
மெவா விஜ்ஞாம் கலுஜ்ஜரு காகாபிகஷ்டகய குறையம் ॥ கூரு ॥

தொஷாரு தூவாரு ரூபாணி யத்தாதுதெஷு வஜ்ஜயெச ।
மெவா விஜ்ஞாம் கலுஜ்ஜது தூவாம் காகவஷ்டம்கஷ்டகம் ॥ கூசு ॥

வதெதொ தொ ஒகஷ்டிகா ஹாயாலெஷ்டாஸ்ரயி(ஸ்ரி)தொஷாரு தெக ।
நிஜ்ஜவ்ஸ்துகா தெதி தொஷா ரத்தாவா வ்யா ॥ கூள ॥

வ்ருத்தாரு வாவாஸகவிதா நு வ்யா தாதெஷு வவஸ்தம் ।

இரத்தினங்களின் தோஷங்கள் பொதுவாக ஒன்பது வகை:- (1) ரேகை (கீறல்-கோடு), (2) பிந்து (புள்ளி), (3) களங்கம் (அழுக்கு-கருமையான சிறுபகுதி), (4) காகபாதம் (காகத்தின் கால் போன்ற குறி), (5) கூதம் அடிபட்ட இடம் (எல்லாப் புறங்களிலும் சரியான அளவு இல்லாமல் ஒரிடத்தில் உடைந்து மூளியாயிருத்தல்), (6) தூளி (தூசி)படிந்திருத்தல், (7) துஷாரம் (பனிபடர்ந்தாற் போன்ற நிலை), (8) த்ராஸம் (நடுக்கம்), (9) ரந்த்ரம் (துவாரம்-துளை) என்பது அவற்றின் பெயர்கள். (35)

முன் சுலோகத்தில் கூறப்பட்டவைகளுடன், (1) கத்யோதம் (மின்மினிப் பூச்சிக்குறி), (2) மக்ஷிகா (ஈக்குறி), (3) பலவர்ணமான புள்ளிகள், (4) ஸந்தி (முறிந்து போன இரு பகுதிகள் ஒன்றாகச் சேர்த்துவைக்கப்பட்டது போன்ற தோற்றம்), (5) தலையில் பள்ளம் (அதாவது இரத்தினங்களின் சிகரம் (உச்சி-கூர்மையான் உயர்ந்த பாகம்) தாழ்ந்திருத்தல், தலை நிமிர்ந்து நில்லாமல் தலையைத் தொங்கவிட்டுக் கொண்டு நிற்பது போன்ற நிலை), என்னுமிவையும் தோஷங்களாகும். (36)

எக்காரணங் கொண்டும் இரத்தினங்களில், ஆண்-பெண்-அலி என்னும் பாகுபாடு இடம் பெறாது. (37)

சுய லொஹம்

வஸவண-ம் ராஜகம் தார்ய லெதலும் காம்ஸ்ய ரயவஸ்ய ।
லெஹமகம் க்ரூவ ஷம் செதி லெஹமம்ஸிம்வம் தயாஷ்டயா।

ஹ க்ஷிஹ க்ஷிவ்யஷ்டம் லெஹம லிஜம், லொஸவ்யக்ர வாஷ்டிஷ்டு ।

காரஜம் வ க்ரூஷம் விஷ்யாஸ கலெவ வ்யாத்ர லெதலும் ।
சுயுராரலொஹ்யஷ்டம் காம்ஸ்ய ரயவஸ்ய ராரணம் வ்யுதஸ்து ॥ சஅ ॥

லெஹமகம் க்ரூவ ஷம் வாவி விலெலொவ்ரூடநாஷிஷ்ட ।
ஊவ்யலொஹாநி சகவாரி லெஹரீநி ஸ்ராஹாநி வலி ॥ சக ॥

விஸரவலொஹாந்யநுக்தாநி காம்ஸ்யாதீநீதி கெவல ।

இனி உலோகம்.

பொன், வெள்ளி, செம்பு, பித்தலம், வெண்கலம், இரும்பு, ஈயம், துராக்கட்டை, என்று பிம்பங்களுக்கு ஏற்ற உலோகங்கள் எட்டு. (38½)

பொன்னால் லிங்கம் செய்து பூஜித்தால் இம்மை மறுமை ஸௌக்ய முண்டாம். வெள்ளி, புஷ்டியைத் தரும். செம்பு மக்கட்பேறு தரும். பித்தளையும் அப்படியே. வெண்கலம் ஆயுளையும் நோயற்ற வாழ்வையும் தரும். இரும்பு மரணத்தைக் கொடுக்கும். (40)

ஸீஸம் (ஈயம்), த்ரபு (துராக்கட்டை) இவை: வஞ்சம் தீர்த்துக் கொள்ளும் காரியங்களுக்கும், ஏவல் முதலியவற்றை அகற்றும் வேலைக்கும் தகும். (முன்பு கூறியவற்றுள்) முதன்மையான பொன் முதலிய நான்கு உலோகங்கள் சுபமானவை. வெண்கலம் முதலான மற்ற உலோகங்கள் பிசாசங்களுக்கே தகும்-என்பர் சிலர். (41½)

அத² தா³ரூ:

சந்த³நம் தே³வதா³ரூ ஸ்ரீவிவ்ருக்ஷபா:² ॥ சை² ॥

வஹ்நிராஜத³ரூ ஸ்ரீமத³ர்கா வகு²ரவ்ருக்ஷகா: ।
வடு²கம் கணி-காரஞ்ச விவ்ருக்ஷீ தா³ரம் தூ³யம் தூ³யபு ॥ சை³ ॥

கூ³தா³ரவ்ருக்ஷ்ஜா தா³ரம் விஜ்ஞேயா வ்ருக்ஷ ஸ்ரீவ்ருக்ஷா: ।

அத² பூ⁴மி:

தீ³ர்க⁴ கே²தா³ஸ்வரூபாணி தே³ஹிதே³ஹிவாம் பூ⁴மி ॥ சை² ॥
ஸ்ரீக்ஷேத்ரம் ரூக்ஷம் தூ³ர்வா வீதா³ம் கூ³ஷ்டா² ஸ்தி²ரா ச-ஏணி-யெல ।
யவமொத்³ப⁴வஷாணாம் வ-ஏணி-ரூபம் மஹாரெளரவி ॥

இனி மரம்

சந்தன மரம், தேவதாரு (செம்புளிச்செம்மரம்), வன்னி மரம், அரசமரம், இருள்வீடு மரம் அல்லது அகில்மரம், கருங்காலி, அஸநம் (வேங்கை), மாலூரம் (பில்வமரம்), இலுப்பை, மகிழமரம், பத்மகம், கோங்கு மரம் ஆகிய இவற்றுள் அந்தணர் முதலான நான்கு வருணத்தாருக்கும் முறையே மும்மூன்று மரங்கள் ஏற்றவை. (42-43)

இவைகள் லிங்கம் பண்ணுவதற்கேற்ற சுபமான மரங்கள் என அறியப்பட வேண்டும். (43½)

இனி மண்

புண்ணிய தீர்த்தங்கள், புண்ணிய க்ஷேத்திரங்கள், மலைகள், நந்தவனங்கள் மற்ற புண்ணியமான தலங்கள் இவற்றினின்றும், வெண்மையானதும், சிவப்பானதும், மஞ்சள் நிறமுள்ளதும், கருப்பு நிறமுள்ளதுமான மண்ணைக் கொண்டுவந்து பொடியாக்க வேண்டும்.

அத்துடன்; யவம், கோதுமை, உளுந்து, குங்கிலியம், (குக்கில்) அரக்கு, திருவட்டம் பிசின் (மரத்துவெள்ளை), (ஸ்ரீவேஷ்டகம்),

ஶாகஷாஶீவெஷ கஶ்யாதலஜ-ாகாஶ வஸாஂஶகெஷ் ।
கூஷ்ணாரிக்ஷவ்ருவாஂஶெக ஶ்ருஶ்ருணீஂ வவபுவஸ்ருதிஂ ॥சூ॥

கூவிஶ்ராவஷுமவ்யுக வஸெதஶெஷதக ஷுஷ்யெசு ।
காஂ ஶ்ருஂ ஶஷிஷ்ருகாஂ வக்ஷஂ ஸாவஸாஂ ஶ்ராஷிதாஂ வாஂதஂ ॥

ஸ்ருஹீக்வா காஸ்ரயெஷ்டிஜ்ஜஂ வவீஂ ஶுக்ஷணாஷ்டிதிஷ்டி ।
ஸாவஸ்ருஂ ஶொஷயெஷ்டுஜ்ஜெ ஸிஂவஸாவஸ்ருஂ ஸாதிஷ்டி ॥ சஅ

கூவவா கெவஶ்ருஂ ஶ்ரஷ்டீஂ கஷ்டயொஸ்ருஂ விஷ்ருணீஷ்டாதி ।
ஷிஷ்டாஂ வஷுமவ்யாஷ்டிஸ்ரவஸாஸ்ருஂ தயொஷிதாதி ॥ சகூ ॥

ஸ்ருஹீக்வா காஸ்ரயெ ஷ்டிஜ்ஜஂ வவீஂ ஷ்டிவிஷ்டாகதஂ ।
விவவெசு கூஶுவெஸ்ரஜ்ஜெ வக்ஷுஷ்டிஜ்ஜஸ்ரு தஷ்டவெசு ॥ருஅ॥

ஞாழல் (சிவதைவேர்), ஆச்சாமரத்துப் பிசின், (வெள்ளை குங்கிலியம்) இவைகளின்பொடியையும்சமபாகமாகச் சேர்க்கவேணும். குந்துரிக்கத்தின் (குந்துருக்கம் பிசின்) பொடியையும் சிறிதளவு சேர்க்க வேணும். பிறகு அந்தப் பொடிமண் எல்லாவற்றுக்கும் ஏற்றதாகும். (45-46)

பிறகு அந்த மண்ணை, கபிலா (ஒருவகையான பசு)வின் பஞ்சகவ்யத்தினாலும் (பால்— தயிர் — நெய் — மூத்திரம் — சாணம் ஆகிய ஐந்தினுடைய சேர்க்கை), எண்ணையாலும் பிசைந்துத் துகைக்க வேண்டும். அவ்வாறு 15-நாட்கள் வரை துகைக்கப்பட்ட மண்ணைப் பிறகு 1-மாதம் வரை புளிக்குமாறு வைத்திருக்க வேண்டும். (47)

அவ்வாறு பண்படுத்தப்பட்ட மண்ணை எடுத்து, பீடத்துடன் கூடிய லிங்கத்தை லக்ஷணப்படி பண்ணி, சுடாமலே ஒரு மாதம் வெயிலில் உலர்த்த வேண்டும். இது ஆமலிங்கமாகும். ஆமம்— சுடப்படாதது. (48)

அல்லது, சுத்தமான மண்ணைமட்டும் கொணர்ந்து, வேலைக்கு ஏற்றதாகும்படி பொடி செய்து, பஞ்சகவ்யத்தினாலும் ஜலத்தினாலும் பிசைந்து, ஒரு மாதம் வைத்திருந்து, பிறகு அந்த மண்ணால் பீடத்

க்ருக்வா காரயேல்லிங்கம் ஸ்தபதிம் யொஹவட்விஹிதம்।
ஜ்ஞாத்வா விதிவதாதிவ்ய மொஷதைர்முதிதம் நரம்॥ 49॥

ஸித்தாதாவாதிவெ யதெண-ஸ்தெபுவ்யஸ்வம் யதொதிதம்।
ஜ்ஞாத்வா வாஸுதிபுகம்-ஸ்வம் வவ-ஸ்வில்விவ்ருதம் வதா॥ 50॥

ஜ்ஞாத்வை தொதாத்தாதி ஜ்வை வம்வ்ருவ்ய சாரயேத்।
வைகுதம் மொதயம் வைஷ்டாதம் மொதம் வதாதுகம்॥

காவதீதஸ்ய ஜ்ஞாதி க்ருஜ்ய காம் வ்ருதிவாவாரம்।
வெதெதெஷாம் வீரிகா க்ஷய-ர் கூவ்ருஜ்ஜம் கதாவதெ॥

துடன் இஷ்டமான அளவு லிங்கத்தைப் பண்ணி, தேர்ந்தவர்களைக் கொண்டு நெருப்பிலிட்டுச் சுட வேண்டும். இது பக்வலிங்கமாகும். (பக்வம்-சுடப்பட்டது.) (49—50)

மரத்தினால் சூலம் பண்ணி இரும்புப் பட்டங்களால் அலங்கரித்து முறைப்படி மண்ணை அதன் மேல் பூசி உலர்த்த வேண்டும். இது மிச்ரலிங்கம். (மிச்ரம்-கலப்புற்றது.) (51)

சுவர் போன்ற இடங்களில் தகுந்த வர்ணங்களால் முறைப்படி பிம்பத்தை (சித்திரத்தை) வரைய வேண்டும். இது லேக்ய பிம்பம் எனப்படும். (லேக்யம்-எழுதப்பட்டது.) மண்ணாலானதும், மரத்தினாலானதுமாகிய லிங்கம் எக்காலமும் எல்லாவிதமான சித்தியையும் கொடுக்கவல்லது. (52)

மண்ணாலான லிங்கத்தில், நடுவில் பொன்னையும், இரத்தினங்களையும் வைத்துப் பண்ணவேண்டும். மணலிறை செய்யப்பட்டதும், பசுவின் சாணத்தினால் செய்யப்பட்டதும், மாவு — சோறு வெல்லம் இவற்றால் செய்யப்பட்டதும், பழங்கள், வெண்ணை இவற்றால் செய்யப்பட்டதுமான லிங்கம் தினந்தோறும் பண்ணப்பட்டுப் பூஜை முடிந்தவுடன் கைவிடப்பட வேண்டியதாகும். இவற்றுக்குப் பீடம் செய்ய வேண்டியதில்லை. அதற்கான

ெஷாம் ரீவணே ஊாம் வா ம ஸிரோவத-ோஷிகூ ।
ெஷாம் காமம் ஈஹ்ஹ்ஹ்

ராஜதீ தாரஜா வா வலுாச ரெஷுலுயோயஃ கூதாச।
காலெவடா வாலெஹஹர்ஹ சிவுசாலிஸ்ஹ தாரவெ॥

ஊதி மீஹூரதே உதரலாடெ
விம்வாஷியாயநஷ்டி தாரா
வாயலோயோயஃ।

அல்லது வெள்ளியினலும் தாம்ரத்தினலும் இரத்தின லிங்கங் களுக்குப் பீடம் அமைக்கலாம். பொன் - வெள்ளி - தாம்ரம் - இவை களால் செய்யப்படும் பீடங்கள் முறையே, உத்தமம் - மத்யமம் - அதமம் - எனப்படும். லோஹங்களில் உயர்ந்ததுக்குத் தாழ்ந்த லோஹத்தாலும், மரத்தினல் செய்யப்பட்ட லிங்கத்துக்குச் செங்கல்லி னலும் பீடம் அமைத்தல் வேண்டும். (58)

சில்பரத்நம் இரண்டாம் பாகத்தில்
பிம்பம் முதலியவற்றைச் செய்யும் வகையைக் கூறும்
முதல் அத்தியாயம் முற்றும்.

ஸ்ரீ:

சுய ஸ்ரீகண்டாசார்யாய நம:

சுய ஸ்ரீமதுகேச்வராய நம:

ஸ ஓவாஸ்தாஸ்ரு வ்யாதம் ஸ்ருதோஷாஸ்மிதம் தத:।
தர்தீயம் வஜ்ரதஸ்யாதம் வதாம்யம் வ்யஷவாஹதம் ॥ ச ॥

வதாம் தர்தஸ்ருதில் ஸ்ரு ம்மாயா உதம்வாம் ।
வஷ்டம் க்ரவாராரிம் வ்யாஸ் தாதம் கல்யாணவாஹம் ॥ உ ॥

சுயாதாரீஸ்வரம் வஸ்ராஸ் தமஹ ஜஜஹா தயா ।
வகாஷிமம் வாஸ்வாதம் கம்ரும் மாதிமம் வ்ருதம் ॥ கூ ॥

சுயாதாராயணம் வஸ்ராஸ் விக்ஷாடாதம் தம: வாம் ।

இரண்டாம் அத்தியாயம்.

லிங்கலக்ஷணம்.

சைவத்தில் ஹான்றிய முன்னோர்களால் பதினெட்டு வகை லிங்கங்கள் கூறப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் முதலாவது—ஸகாஸநம் (சுகமாக வீற்றிருக்குமாறு). இரண்டாவது—முருகன் பார்வதி இவர்களுடன் கூடியது. மூன்றாவது பிறைசூடிய முடியுடையவாறு. நான்காவது—விருஷப வாஹனம். ஐந்தாவது—நடநமாடியவாறு. ஆறாவது—கங்கையைத் தாங்கியவாறு. ஏழாவது—மூன்று புரமெரித்தவாறு. எட்டாவது—கலியாணசுந்தரம். ஒன்பதாவது—அர்த்தநாரீச்வரம். பத்தாவது—கஜஹா (யானையைக் கொன்றவர்). பதினொன்றாவது—பாசுபதம். பன்னிரண்டாவது—கங்காளம். பதின்

வஜ்ரஸ்ரவஸாதத்ரு தக்ஷிணாதக்ஷிணாமெவ ச ॥ ச ॥

தத: கூர்மாநி ஸ்ரீதக்ஷி-ஸ்ரு
ஸ்ரீஹஸ்தாக்ஷம் வ்ரஜேத் ।
வாவம் ஸ்ரீஹ்ரீவம் வ-ஞ்ஜெவெஃ
வெராக்ஷம் ஸெவவாராயணெஃ ॥ ஞ ॥

சுய ஸ்ரீம்வம் து ஸ்ரீயம் ஸ்ரீஷ்டிம் வகரம் தயா ।
ஸ்ரீருஸ்ரெஷ்டி ச,
தஸ்ரீம்வம் சுவரூபு வயம் தயா ॥ கூ ॥

வராவரூபிணி ஸ்ரீதயா,
தத்ரீவங்ஃ வரஃஸ்ரு-ஸ்ரீதெ ।
ஸ்ரீஷ்டிம் கெவரும் ஸ்ரீஜம், சுரஸ்ரீவயவாந்ரிதம் ॥ எ ॥

தஸ்ரெவ ஸ்ரீ ரூயஃரூஜஃஸ்ரு-ஃ ஜ்ஞய-ஸ்ரீ ஸ்ரீகஃ ।

மூன்றாவது — அர்த்த நாராயணம். பதினான்காவது — பிக்ஷாடனர். பதினைந்தாவது—சண்டேச்வர ப்ரஸாதனம். பதினாறாவது—தக்ஷிணா மூர்த்தி. பதினேழாவது—காலாரி மூர்த்தி (நமோ வென்ற வடிவம்). பதினெட்டாவது—லிங்கோத்பவம், என்றவாறு. (1—5)

இனி பிம்பத்தைக் கூறுவோம். நிஷ்களம்—ஸகலம்—மிச்ரம்—என்று பொதுவாக பிம்பம் மூவகையானது. மேலும்-அசலம் (அசைவற்றது), சலம்(அசைவது), சலாசலம் (இரண்டு விதமாகவும் இருப்பது), என்று மூவகைப்படும்.

இனி அதை விரித்துரைக்கிறோம். "நிஷ்களம்" என்பது கேவலம் லிங்கம் மாத்திரமாகும். மற்றது அவயவங்களுடன் கூடியது. இதுவே ஸகலமாகும். அதுவே (ஸகலமே) "சித்திரம்" (1) "அர்த்த

• "காஹாயம் கூய-ஸ்ரீதக்ஷு (சுற்றளவில் பாதியே காணப்படுவது அர்த்தசித்ரம்.) ஸ்ரீவஹீய ஸ்ரீதக்ஷுஃரூஸ்ரீவஹ்ம்—ஸரஸ்வதிமஹால் வெளியீடு.

விக்ரஹாவஹ ஸ்யாத்தெவு ஸ்தாபநாதிகுதொணத்ய ॥ அ ॥

லக்ஷணம் க்ரியயம் ஜ்ஞேயம்.

ஸிரூபகதண முகூஷித்து ।

ஸிரூபவும் ஸ்வயிம்ப வ்யாஜ.

கூபரூர்திகளேவ்யுதெ ॥ கூ ॥

நியிகோம்ஹரூகிஷ்டாதி லக்ஷ ஸ்தாநஸ்தாநகஃ ।
கூகூபா வ்ரதிஷ்டிதம் ஸிவ உத்தம வரிகீர்திதே ॥ ஏ ॥

வீரிகொவரி லம்ஹ்ரவ வ-ஜ்ஜிதம் வரு ஹெ ஹி ।
ஹெளயதே வாயிபுவ் ஹெரும் வஜ்ரரம் கூபரும் ஸ்ரூலே ॥

சித்திரம்" (2) "சித்திராபாஸம்" (3) என மூவகைப்படும். எல்லா அவயவங்களுடனும் கூடியது முதல் வகை. பாதி உடலே காணப்படுவது இரண்டாவது வகை. அதுவுமன்றிக்கே எழுதப்படுவது மூன்றாவது வகை. இவை முறையே உத்தமம்-மத்யமம்-அதமம்-எனப்படும். (7, 8)

இரண்டு வகைகளும் கலந்தது மிச்ர லிங்கமாகும். இதுவே முகலிங்கமெனப்படும். அதாவது—முதல் வகையான நிஷ்கலலிங்கத்திலேயே சித்திரம் வரைவதுபோல் ரேகைகளால் உருவத்தைக் காட்டுவது என்றபடி.

இனி, அசலம்-சலம்-சலாசலம்-இவை விளக்கப்படுகின்றன: (9)

நிதி கும்பம் இவற்றைப் பிரதிஷ்டை செய்வது முதலாக முறைப்படி சடங்குகள் யாவற்றையும் செவ்வனே செய்து, ப்ரதிஷ்டை பண்ணப்படும் பிம்பம் "அசலம்" (அசைவற்றது) எனப்படும்.

பீடத்தின் மேல் வைத்துப் பூஜிக்கப் படுவது "சலம்" (அசைவது). கண்ணாடி, மண், கல், இவைகளால் தனித்தனியாகவோ, அல்லது ஒன்றிரண்டொன்று கலந்தோ அசல பிம்பம் செய்யப்படும். இது சுபமானது. (11)

ரத்தஞ்ச தாரஞ்ச லோகம் க்ருயதெனத் நுலம் ஸாலம்।
வாதாவணை ஸாதிவிதை-வ்யம் வடாதெள தலுயாவமிழ் ॥ கட ॥

லிம்பம், மலக்ருஹவ்யாவஸ்தாயிஷ்ட நிவேஷ்டவிஃ।
தாவளாதாஜ்ஞெயஸ்தாவி கயா ஏதாஜ்ஞெயெஸ்வி ॥ கக ॥

யஜமானொவுளாதெள லெவம் ருவவியம் வ்ருதிழ்।

மலக்வ்யாவெ விஹத்தே வ்ருஸ்ய தவதெ.
தெதுவ்ருவவெனெ வாதெவ.

இரத்தினங்கள் - மரம் - உலோகங்கள் - இவற்றால் செய்யப்படும் "சலபிம்பம்" சுபமானது. தாதுப் பொருள்கள், பலவகை வர்ணங்கள்—இவற்றால், துணி முதலியவற்றில் எழுதப்படுவது 'சலாசலம்' (அசைந்தும் அசையாமலும் இருப்பது) எனப்படும். (12)

லிங்கமானது :- கர்ப்பக்ருஹம், துவாரம் (வாயில்), கம்பம், அதிஷ்டானம், கிஷ்கு, தாலம் மானங்குலங்கள், மாத்ராங்குலங்கள், யஜமானுடைய உயரம், இவ்வாற்றால் ஒன்பது விதமாகும். அதாவது, ஒரு லிங்கம் புதிதாக நிர்மாணம் செய்யப்படும் பொழுது அதன் உயரம் "இவ்வளவு இருக்கவேண்டும்" என்று தீர்மானம் செய்வதற்கான ஆதாரங்கள் மேற்கூறப்பட்டவை. இவற்றில் ஏதேனு மொன்றைப்பற்றி லிங்கம் நிர்மாணிக்கப்பட வேண்டும். அடுத்து வரும் விவரணங்களால் இதை அறியலாகும். (13)

முறைப்படி, கர்ப்பக்ருஹத்தை ஆதாரமாக வைத்துக்கொண்டு லிங்கத்தின் உயரத்தின் அளவை நிர்ணயம் செய்யும் வகை முதலில் விளக்கப்படுகின்றது. கர்ப்பக்ருஹத்தின் அகலத்தை, ஐந்து-ஒன்பது—இரண்டு—ஆகிய எண்களால் வகுக்கவேண்டும். அவற்றில் முறையே, மூன்று—ஐந்து—ஒரு—பாகங்கொண்டனவாக லிங்கங்கள் அமைக்கப்படவேண்டும். அதாவது கர்ப்பக்ருஹத்தின் அகலத்தை ஐந்தால் வகுத்தால் ஈவின் மூன்று பாகங்கள் லிங்கத்தின் உயரத்தின் அளவாகும். அதை ஒன்பதால் வகுத்தால், ஈவின் ஐந்து

யிர்ஜாதி தீர்ணி தெஷு க்ருஷ்ணாவிதெ-
ஷுகூலாதெ மிர்லாதெஃ।
தெ தெ தாதி வ்ருஷ்ணவம் தவ, யாணயுதம்
தத்தே வாதஹீதம்

பாகங்கள் லிங்கத்தின் உயரத்தின் அளவாகும். அதை இரண்டால் வகுத்தால் ஈவின் ஒரு பாகம் லிங்கத்தின் உயரத்தின் அளவாகும். இவ்வாறு மூன்று அளவுகள் முதன்மையாக எடுக்கக் கூடியவை. அவை ஒவ்வொன்றையும் மூன்று பாகமாக்கவேண்டும். அதில் ஒரு பாகம் ஒரு அளவு. இரண்டு பாகம் சேர்ந்தது மற்றொரு அளவு. இவ்வாருக அவை ஒவ்வொன்றும் மும்மூன்று வகையாகின்றன, அதனால் ஒன்பதாக :உயர்ந்தன. உதாகரணமாக :— ஒரு கர்ப்ப க்ருஹத்தின் அகலம் ஒன்பது அடி என்று வைத்துக்கொள்வோம். இதை ஐந்தாலும்—ஒன்பதாலும்—இரண்டாலும் வகுக்கவேண்டும். ஐந்தால் வருத்தால் 1-அடி 9½-அங்குலம் (21½-அங்குலம்) ஒரு பாகத்தில் வருகின்றது. இதை மூன்று மடங்காக்கினால் (64½-அங்குலம்) ஐந்து அடி நாலரை அங்குலம் ஆகின்றது. இது ஒரு அளவு. இந்த 64½-அங்குலத்தை மூன்றால் வகுத்தால் 21½-அங்குலம் ஒரு பாக மாகின்றது. இது மற்றொரு அளவு. இந்த 21½-அங்குலம் கொண்ட பாகம் இரண்டு சேர்ந்தால் 43 அங்குலம் ஆகின்றது. இது மற்றொரு அளவு. ஆக கர்ப்பக்ருஹத்தின் அகலத்தை ஐந்தால் வகுக்கும் முறையில்—லிங்கத்தின் உயரத்திற்கு மூன்று அளவுகள் கூறப்பட்டன. (21½—43—64½ அங்குலங்களுள்ளவை).*

இனி ஒன்பதடி அகலமுள்ள கர்ப்பக்ருஹத்தை ஒன்பதால் வகுத்தால் ஒரு அடி ஒருபாகமாகின்றது. இதில் ஐந்து பாகம் (ஐந்து அடி) லிங்கத்தின் உயரமாகும். இந்த அந்து அடியை மூன்றால் வகுத்தால் 20-அங்குலம் ஒரு பாகமாகின்றது, இது மற்றொரு அளவாகும். இந்த இருபது அங்குலம் உள்ள இரண்டு பாகங்கள் சேர்ந்தால் நாற்பது அங்குலமாகும். இதுவும் மற்றொரு அளவா

---

* இங்கு ½ அங்குலம் மிகுதியாக உள்ளது. அதையும் கூற செய்துகொள்க.

வாராஹீ யெனுகாமகாஹ்வா ஒவிஹாணஹவிதெ
கதுவெனுதாணி ॥ கச ॥

கும். இவ்வாருக கர்பக்ருஹத்தின் அகலத்தை ஒன்பதால் வகுத் தால் அதனல் லிங்கத்தின் உயரத்திற்கு மூன்று அளவுகள் கூறப் பட்டன (20—40—60-அங்குலங்களுள்ளவை).

இனி ஒன்பதடி அகலமுள்ள அதே கர்ப்பக்ருஹத்தை இரண் டால் வகுத்தால் 4½-அடி (54-அங்குலம்) ஒரு பாகமாகிறது. இது ஒரு அளவாகும். இந்த 54-அங்குலத்தை மூன்றல் வகுத்தால் 18 அங்குலம் ஒரு பாகமாகிறது. இது மற்றொரு அளவாகும். இந்த 18-அங்குலம் கொண்ட இரண்டு பாகம் 36-அங்குலமாகிறது. இது மற்றொரு அளவாகும் இவ்வாருக கர்ப்பக்ருஹத்தின் அகலத் தை இரண்டால் வகுப்பதனல் மூன்று அளவுகள் லிங்கத்தின் உயரத்திற்கேற்றதாகக் கூறப்பட்டன. (18—36—54-அங்குலங் களுள்ளவை.)

இத்தால் ஒன்பதடி அகலமுள்ள ஒரு கர்ப்பக்ருஹத்தில் லிங்கம் அமைக்க வேண்டுமானல், கர்ப்பக்ருஹத்தின் அகலத்தையே லிங்கத் தின் உயரத்தை நிர்ணயிப்பதற்கு ஆதாரமாகக் கொள்வதானல் ஒனபது அளவுகளில் அதை அமைக்கலாம். அங்குலங்களால் 18-20 21½; 36-40-43; 54-60-64½; என்று அவை கணக்கிடப்படும்— என்று தேறிற்று. இது போலவே வெவ்வேறு அளவுள்ள கர்ப்ப க்ருஹங்களின் அகலத்தையும் ஆதாரமாகக் கொண்டு லிங்கத்தின் உயரத்தை ஒன்பது வகைகளில் நிர்ணயிக்கும் விதத்தை ஊகித் தறிந்து கொள்ளவேண்டும்.

இனி கர்ப்பக்ருஹத்தின் வாயிற்படி (த்வாரம்) யின் அகலத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டு லிங்கத்தின் உயரத்தை நிர்ணயிக்கும் வகை விளக்கப்படுகின்றது. இதில் ஐந்து வகை உண்டு. வாயிற் படியின் அகலத்துக்குச் சமமாகவே லிங்கத்தின் உயரத்தை அமைப் பது. அதில் கால் பங்கு அதிகம் சேர்த்தும் குறைத்தும் மற்றும் இரண்டு அளவுகள் உண்டு. ஆக மூன்று விதமாயிற்று. மேலும் இரண்டு அளவுகள் உண்டு. அவைகளாவன:- கர்ப்பக்ருஹத்தின்

*வராஹாதிஷ்டாகாவ தயா வெஷ்டவானுதர்ஶ லாடமகஃ।

வாயிற்படியின் அகலத்தை மூன்று பாகங்களாக்கி ஒரு பாகம் ஒரு அளவாகவும், இரண்டு பாகங்கள் மற்றொரு அளவாகவும் கொள்ள வேண்டும். அதாவது:—

ஒரு கர்ப்பக்ருஹத்தின் வாயிற்படி மூன்றடி அகலம் இருப்பதாக வைத்துக் கொள்வோம். அதை ஆதாரமாக வைத்துக்கொண்டு லிங்கத்தின் உயரத்தை நிர்ணயம் செய்யும் வகைகள் ஐந்து:—

(1) மூன்றடி உயரமே லிங்கத்தை அமைப்பது.

(2) மூன்றேமுக்கால் அடி (3¼ அடி) உயரமாக அமைப்பது.

(3) இரண்டேகால் (2¼ அடி) அடி உயரம் அமைப்பது.

(4) அகலத்தை மூன்றால் வகுத்து இரண்டு பாகத்தின் உயரம் அதாவது இரண்டு அடி உயரம் அமைப்பது.

(5) அகலத்தை மூன்றால் வகுத்து ஒரு பாகம் உயரம்—ஒரு அடி உயரம் லிங்கத்தை அமைப்பது.

இதுபோல்— பலவிதமான அகலமுள்ள வாயிற்படிகளின் அகலத்தை ஆதாரமாக வைத்துக்கொண்டு லிங்கத்தின் உயரத்தை ஐந்து வகைகளில் நிர்ணயம் செய்யும் வகைகளை ஊஹித்தறிக. (14)

அவ்வாறே ப்ராஸாதத்தின் அளவைக் கொண்டும் லிங்கத்தின் உயரத்தைத் தீர்மானிக்கலாம். ப்ராஸாதம் என்பது விமானம்:—

அதில்— நாலிலொரு பாகம், ஐந்திலொரு பாகம், ஆறிலொரு பாகம்-லிங்கத்தின் உயரம் இருக்கலாம். உதாகரணமாக:— ஒரு விமானத்தின் அகலம் 20-அடி என்று வைத்துக்கொள்வோம். அதில் நாலிலொரு பாகம் 5-அடி இது ஒரு அளவாகும். ஐந்திலொரு பாகம் 4-அடி. இது மற்றொரு அளவாகும். ஆறிலொரு பாகம்—

---

* வராஹாதாரவாஷ்டாயிஷ்டாக ஷ்டாதொவ்வமலாடெ:- என்று வ்ராஹீய ஸ்ருகஷ்ஸாவ்ருத்தில் விமானத்தின் அகலமே ஆதாரமாகக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

லிம்மாயாரொऽயவர ஜ்ஞேயः, வ்ருகாரொऽதஸ்ஸ கர்ணிதெ ॥

மஸ-ஸ்மெஹவிமாநாயாம் லிம்மாயாऽம் வ்ருகலக்ஷணெசா।

3-அடி 4-அங்குலம். இதுவும் ஒரு அளவாகும். ஆக, 20-அடி அகல முள்ள விமானத்தின் அகலத்தை ஆதாரமாக வைத்துக்கொண்டு லிங்கத்தின் உயரத்தைத் தீர்மானிப்பதாலல் (1) 3-அடி-4அங்குலம், (2) 4-அடி, (3) 5-அடி என மூன்று வகைகள் உண்டு. இது போல் பலவிதமுள்ள விமானங்களின் அகலங்களை ஆதாரமாக வைத்துக் கொண்டு லிங்கங்களின் உயரத்தை நிர்ணயிக்கும் வகைகளை ஊகித்துக்கொள்ள வேண்டும். மற்றும் சில விதங்கள் கூறப்படு கின்றன. (15)

கர்ப்பக்ருஹத்தின் அகலத்தில் பாதியளவு லிங்கத்தின் உயரம் இருக்கலாம்.

த்வாரம் (வாயிற்படி), அதிஷ்டானம் (மூலபேரம் ஸ்தாபிப்பதற் காக உபபீடத்தின் மேல் அமைக்கப்படும் மேடை போன்ற உயர மான பகுதி), பாதம் (கர்ப்பக்ருஹத்தின் சுவர்களில் வெளிப்புறம் கம்பம் போல் காண்பிக்கப்பட்ட பகுதி) இவற்றிற்குச் சமமாகவும், கால் பாகம் அதிகமாகவும் அல்லது குறைவாகவும் லிங்கத்தின் உயரம் இருக்கலாம். அதாவது:— கர்ப்பக்ருஹத்து வாயிற்படி வாசலின் உயரம் 8-அடி என்று வைத்துக் கொள்வோம். அந்த கர்ப்பக்ருஹத்தில் ஸ்தாபிக்கப்படும் லிங்கத்தின் உயரமும் 8-அடியே இருக்கலாம். இது ஒரு அளவு. அல்லது அதில் ¼ பாகம் குறை வாக அமைக்கலாம். 8-அடியில் கால் பாகமாகிய 2-அடி போக ஆக 6-அடி லிங்கத்தின் உயரம் இருக்கலாம். இது மற்றொரு அளவு. அல்லது 8-அடியில் கால் பாகமான 2-அடியைக் கூட்டி 10-அடி லிங்கத்தின் உயரமாக இருக்கலாம். இது மூன்றாவது அளவு. இவ் வாறே அதிஷ்டானத்தின் உயரத்தையும் ஆதாரமாக வைத்து

கொண்டு அதற்குச் சமமாகவும், கால் பாகம் குறைவாகவும், கால் பாகம் கூடவும், இப்படியாக மூன்றளவுகள் எடுத்து லிங்கத்தின் உயரத்தை நிர்ணயம் செய்யவேண்டும். அப்படியே பாதத்தின் (பாதம் எனப்படுவது கம்பம் அல்லது ஸ்தம்பம் என்பது. கர்ப்பக் ருஹத்து விமானத்தின். அடிப்புறத்தில் வெளிப்பக்கம்—கம்பங்கள் போல் காணப்படும் பாகம். இவ்விடத்தில் மற்ற இடங்களில் உள்ள தூண்களோ ஆதாரமாகக் கொள்ளக்கூடாது) உயரத்திலும் மூன்று வகைகள் கண்டுகொள்வது. (16)

மேலும், இவற்றின் மத்திய பாகத்தை நான்கால் வகுத்தால் அதனால் கிடைக்கும் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு அளவாகும். ஆக ஒவ்வொன்றும் ஒன்பது விதமாகும். அதாவது;— த்வாரத்தின் உயரம் 8-அடி என்று முன் சுலோகத்தின் உரையில் கூறியபடியே வைத்துக்கொள்வோம். அத்துடன் கால் பங்கு கூட்டி 10-அடியாக ஒரு அளவும், கால் பங்கு குறைத்து 6-அடியாக ஒரு அளவும் முன் போலவே வைத்துக்கொள்வோம். இப்பொழுது கிடைத்த மூன்று அளவுகளில் 6-அடி குறைந்தபக்ஷமாகவும், 8-அடி மத்யமமாகவும் 10-அடி உயர்ந்தபக்ஷ அளவாகவும் உள்ளது. இவற்றில் ஒவ்வொன்றின் இடைப்பாகத்தை நான்கால் வகுக்கவேண்டும். 6-க்கும் 8-க்கும் இடையில் 2-அடி இருக்கிறது. இதை நாலால் வகுத்தால் ஒவ்வொரு பாகமும் அரை அடி கொண்டதாகும். அவ்வாறே 8 அடிக்கும் 10 அடிக்கும் இடையிலுள்ள 2 அடியையும் நான்கால் வகுத்தால் இவ்வாறே அரை அடி கொண்ட நான்கு பாகங்கள் கிடைக்கும். அதனால் மொத்தம் ஒன்பது அளவுகள் கிடைக்கின்றன. அவை :— 6, 6½, 7, 7½, 8, 8½, 9, 9½, 10—என்னும் அடிக் கணக்கில் வரும்.

வ்யாஜ்ஜ்க்ரா தத்தஹிம்ஸொ ஹ்யாதாகம் நவயா ஹ்ரஜ்கு ॥

ஸீம்ரா நி வாயக கூராஷி வடொ நி தாஷ்ரீ-
ஹவஷ்ரானிஷா நி சரணாம்ஸ லியூக்கணவ்ரா !

---

8 அடி உயரமுள்ள கர்ப்பக்ருஹ த்வாரத்தின் உயரத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டு லிங்கத்தின் உயரத்தை நிர்ணயம் செய்யும் வகையில் மேற் கூறியபடி ஒன்பது அளவுகள் உள்ளன. அதுபோலவே அதிஷ்டானத்தினுடையவும், பாதத்தினுடையவும் உயரத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டு லிங்கத்தின் உயரத்தை நிர்ணயம் செய்வதிலும் ஒன்பது அளவுகள் கிடைக்கும் வகையை அறிந்துகொள்ள வேண்டும் (17)

இந்த சுலோகத்தில், அந்தணர் முதலிய நான்கு வருணத்தவருக்கும் ஏற்றதாக. தனித்தனியே லிங்கத்தின் உயரம், ஹஸ்தத்தை (முழம்) ஆதாரமாகக் கொண்டு நிர்ணயிக்கப்படும் வகை விளக்கப்படுகின்றது. கீழ் 13-வது சுலோகத்தில் சொல்லிய வரிசைக் கிரமத்தில் கர்ப்பக்ருஹம்—த்வாரம்—ஸ்தம்பம்—அதிஷ்டானம் என்னும் நான்கு முடிந்தது இதுவரை. இனி "கிஷ்கு" என்று கூறப்பட்ட ஐந்தாவது வகை விளக்கப்படுகிறது. கிஷ்கு என்பதே ஹஸ்தம். (முழம்). அந்தணர் முதலான நான்கு வருணத்தவருக்கும் ஏற்றதாகத் தனித் தனியே இதில் லிங்கத்தின் உயரம் நிர்ணயிக்கப்படுகின்றது. ஐந்து முழம் உயரமுள்ளது ஒரு அளவு. ஒன்றேமுக்கால் (1¼) முழம் மற்றொரு அளவு. இவ்விரண்டுக்கு மிடையில் வரிசையாகக் கால் கால் பாகம் குறைத்து ஒவ்வொரு அளவாக எடுத்துக் கொண்டே போனால் பதினைந்து அளவுகள் கிடைக்கின்றன. அவற்றில் முதல் வருணத்தவருக்கு ஐந்தும், மற்ற மூன்று வருணத்தவருக்கும் முறையே மும்மூன்றளவுகளும் தகுந்தவை. அதெவ்வாறெனில் :—

வஸ்வங்கோபாம் ருவலஞ்ஜோஷ வதேஷ்வாமா
வஜோஷ்டி வாவக ஜமத்ஸரிஷம்வுகாபி ॥ கஅ ॥

வரிசை எண்.	லிங்கத்தின் உயரம் ½ பங்காகக் குறைத்தல்.			
(1)	5	முழம்	உயரம்	முதல் ஐந்து அளவுகள்.
(2)	4½	,,	,,	
(3)	4½	,,	,,	
(4)	4½	,,	,,	
(5)	4	,,	,,	
(6)	3½	,,	,,	அடுத்த மூன்றளவுகள்.
(7)	3½	,,	,,	
(8)	3½	,,	,,	
(9)	3	,,	,,	அடுத்த மூன்றளவுகள்.
(10)	2½	,,	,,	
(11)	2½	,,	,,	
(12)	2½	,,	,,	அடுத்த மூன்றளவுகள்.
(13)	2	,,	,,	
(14)	1½	,,	,,	

இதில் முதல் ஐந்து அளவுகள் அந்தணர்களுக் கேற்றவை. இந்த ஐந்து அளவுகளில் ஏதேனுமொன்றை லிங்கத்தின் உயரமாகக் கொண்டு அந்தணர்கள் வழிபாடு செய்யலாம்

ஸம்வூம்ஶகூரூகூ தஹ்ரஸதெத ஹஜுயொ
வெ வெவெகஉ வூதஸ்விஜொஉகஸ்ஸொத்துயொஃ ஸஸ்ஸஃ।

என்றவாறு. அடுத்த மும்மூன்றளவுகளும் முறையே மற்ற மூன்று வருணத்தவருக்கும் ஏற்றவை. அதாவது தத்தமக்கென வகுக்கப் பட்ட மும்மூன்றளவுகளுள் ஏதேனுமொன்றை லிங்கத்தின் உயர மாக அமைத்துக்கொண்டு அவரவர்கள் வழிபாடு நடத்துதல் தகுதி யுடைத்தென்றவாறு. இதுபோன்ற இடங்களில் சுலோகங்களின் எழுத்துக்களுடைய எண்ணிக்கை கெடாமல் சரியாக வருவதற்காக சூலாசிரியர் சங்கேதச் சொற்களாலேயே எண்களைக் குறிப்பிடுகின் றார். மொழி பெயர்ப்பில் அந்தந்த சங்கேதச் சொற்களினின்றும் கிடைத்த எண்களே ஆங்காங்கு தரப்படுகின்றன. சங்கேதச் சொற் களின் விவரங்கள் அததற்கேற்ற பொருளுடன் இந்நூலிலேயே மற்றோரிடத்தில் அநுபந்தமாக இணைக்கப்பட்டுள்ளன. (18)

முன் சுலோகத்தில் கடைசியாகக் கூறப்பட்ட அளவு 1½ அடி உயரமாகும். இதனிலும் கால்பங்கு குறைத்து முன்போலவே மற் றொரு அளவும், அவ்வாறே மற்றும் கால் கால் பங்கு குறைத்து மேலும் இரண்டு அளவுகளும் எடுக்கவேண்டும். இவ்வாறாக மூன்றளவுகள் கிடைக்கின்றன. அவற்றுள் முதலிரண்டளவுகள் *அநுலோமர்களுக்கும், மூன்றுவது †பிரதிலோமர்களுக்கும் ஏற்ற தாகும். அதாவது — 1½ அடியில் கால் பங்கு குறைத்தால் 1¼ அடி யும், அதிலும் கால் பங்கு குறைத்தால் 1 அடியும் ஆக இரண்டு அளவுகள் கிடைக்கின்றன. அதிலும் கால் பங்கு குறைத்தால் 1 அடியுள்ளதாக மற்றோரளவு கிடைக்கின்றது. இவற்றில் 1¼, 1½ அடியுள்ள இரண்டளவுகள் அநுலோமர்களுடைய பூஜைக்கான லிங்கங்களின் உயரத்திற்கேற்றவை. இவ் விரண்டில் ஏதேனுமொரு அளவை லிங்கத்திற்கு ஏற்று அநுலோமர்கள் பூஜை செய்யலா

---

*அநுலோமர்—உயர்ந்த ஜாதி ஆணுக்கும் தாழ்ந்த ஜாதிப் பெண்ணுக்கும் பிறந்தவர்.

†பிரதிலோமர்—தாழ்ந்த ஜாதி ஆணுக்கும் உயர்ந்த ஜாதிப் பெண்ணுக்கும் பிறந்தவர்.

താരകാസുരനാമാനം വീരവീര്യം വരപ്രദം
ത്രൈലോക്യകണ്ടകം ദൈത്യം ഭൈരവസ്തമഘാതയത് ॥ ൪൫ ॥

ക്രമാദ്ധ്വം ഭവതാം നവഭവസ്യാജ്ഞം
ശിംഭം വിധേയം തദഭൈരവേഃ !
ഭവദ്ഭിരിഷ്ടം വരയേശ്വരാജ്ഞയാ
ശിംഭം ഉദ്വഹ്യതാം വിധിഭവേണ ॥ ൪൬ ॥

ഭൈരവേണ വധൂഭവസ്യകരണേ ശിംഭം
ദീക്ഷാണശിംഭം ച ഭവാഷ്ടഭവദ്ഭിഃ !

മെന്നവാറു. മൂന്നുവതു അളവു 1 അടിയുള്ളതു. ഇവ് വണ്ണിൽ ലിംഗത്തിന്റെ ഉയരത്തെ അമൈത്തു പ്രതിലോമർക്കൾ പൂജിക്കലാ മെന്നവാറു. ഒരു മുഴം തൊടങ്കി ഐന്തു മുഴം വരൈയിലുള്ള അളവുകളൈ അനുലോമർ—പ്രതിലോമർക്കൾ, നാന്കു വരുണത്തവർ കൾ ഇവർകളുക്കേറ്റതാക ഒവ്വൊരു മുഴം ഏറ്റിക്കൊണ്ടേ ചെന്റു അമൈത്തലും തകും. അതാവതു :- അനുലോമർ—പ്രതിലോ മർ—1 മുഴ ഉയരം ലിംഗത്തിന്റെ ഉയരം അമൈത്തുപ് പൂജിക്കലാം. അടുത്ത അളവു 2 അടി ഉയരം. അതർകടുത്തതു 3 അടി. പിറകു 4 അടി. മുടിവിൽ 5 അടി. ഇന്ത നാന്കു അളവുകൾ മുറൈയേ അന്തണർ ഈരുക ഉള്ള നാന്കു വരുണത്തവരുക്കും ഏറ്റവൈ. (19)

ഒരു മുഴം തൊടങ്കി ഒന്പതു മുഴം വരൈ ലിംഗത്തിന്റെ ഉയരം അമൈയും. മാനിടർകൾ, അസുരർകൾ, തേവർകൾ, ഇവ് വിനങ്കൾ മുറൈപ്പടി പൈ അളവുകളുൾ തത്തമക്കേറ്റവറ്റൈ എടുത്തുക് കൊൾളവേണ്ടും. അവറ്റുൾ മുതലാവതാക മനിതവർക്കത്തിന്റെ അളവു, ഒരു മുഴം ഉയരത്തിലിരുന്തു ഐന്തു മുഴം ഉയരം വരൈ. മുൻ ശ്ലോകത്തിൽ കൂറിയപടി ഉയരമുള്ള ലിംഗം അനുലോമർ—പ്രതിലോമർകളുക്കും, മറ്റ നാന്കു അളവുകൾ (2—3—4—5 മുഴം ഉൾളവൈ) മുറൈയേ അന്തണർ ഈരുകളുൾള നാന്കു വരുണത്തവരുക്കും ഏറ്റതാം. (20)

അസുരർക്കു ആറു മുഴം, അല്ലതുഏഴു മുഴം ഉയരമുള്ള ലിംഗം പൂജൈ ചെയ്വതർകേറ്റതാകും. തേവർകളുക്കു, 8 മുഴം, അല്ലതു

தெவாதியெர்க்குவத்குலெடகூடி
யிம்மாதி லவஞ்சு மவணிக்தாதி ॥ 21 ॥

ஹவெஷ்டாவுஷாகாதாரஷ்வு வாஷவ்யலிசூவெண தூ ।
ஹிரவஷ்டாஷ்ட கூதிஷ்டாதி யிம்மாதிலவூ நமுவெவ மலி ॥

வதஷ்டவுஷ்டாயதாயிம்மாஷ வூர்ஷ்வ வாதிவிவய்தாஷ ।

ஒன்பது முழம் உயரமுள்ள லிங்கம் பூசிக்கத் தக்கதாகும். தேவாதி யோனிகளில் எட்டு வகையுண்டு. அவரவர்க்கேற்றதாக லிங்கத்தின் உயரத்தில் மாறுபாடும் உண்டு. ஆனால் அவற்றை இங்கு நாம் விரித்துரைக்கவில்லை. (21)

இது முதல் மூன்று சுலோகங்களால் முழக்கலாக்கில் லிங்கத்தின் உயரத்தை நிர்ணயிக்கும் வகையில் பொதுவாக அதமம்—மத்யமம்—உத்தமம்—என மூன்று வகைகளாக் கூறுகிறார். அவற்றுள் ஒவ்வொன்றும் தனித்தனியே ஒன்பது விதமாகும். அதமலிங்கத்தின் ஒன்பது வகைகள் இந்த சுலோகத்தில் கூறப்படுகின்றன. ஒரு முழத்தில் தொடங்கி மூன்று முழம் வரை ஒன்பது அளவுகள் உண்டு. ஒரு முழத்திலிருந்து வரிசையாக, கால் கால் பாகம் உயர்த்திக் கொண்டே போனால் மூன்று முழத்துடன் ஒன்பதாவது அளவு வந்து விடும். இவை ஒன்பதும் கனிஷ்ட லிங்கங்களாகும். அவையாவன:—

(1) ஒரு முழம் உயரம். (லிங்கம் அமைத்தல்)
(2) 1¼ முழம் உயரம் ,,
(3) 1½ முழம் உயரம் ,,
(4) 1¾ முழம் உயரம் ,,
(5) 2 முழம் உயரம் ,,
(6) 2¼ முழம் உயரம் ,,
(7) 2½ முழம் உயரம் ,,
(8) 2¾ முழம் உயரம் ,,
(9) 3 முழம் உயரம் ,, என்பனவரம். (22)

இதில் மத்யம லிங்கங்கள் ஒன்பது கூறப்படுகின்றன. நான்கு முழத்தில் தொடங்கி ஆறு முழத்தில் முடிவடையும் இவற்றினளவு.

ஷட்வர்ணாகம உபயுக்த ரீதிம்மார்க்க கரணயோக்ய ॥

வஸுவஹ்னிஹ்ருத்பூர்வ வாஹவ்ருத்தா ஸ்ரீ வஸவ்வஸ் ।
ஸ்ருஷ்டி கவ, ரீதிமார்கம் ருத்ரஸ்ரீமஹாஸ்ரீகர்த்ரு ॥ உச ॥

தாரஸ்ரீ கவ்தாரார்கம் தாரஸ்ரீகெத கீர்த்திதம் ।

4, 4½, 4½, 4½, 5, 5½, 5½, 5½, 6—என வரிசையாக ஒன்பது விதமான முழ அளவில் இவை அமையும். (23)

இதில் உத்தமமான லிங்கங்கள் ஒன்பது விளக்கப்படுகின்றன. 7 முழத்தில் தொடங்கிக் கால் கால் முழம் ஏற்றிக் கொண்டே போனால் ஒன்பது முழத்தில் முடிவடையும் இவை. இவ்வாறாக முப்பத்து மூன்று வகை லிங்கங்கள் (முழத்தின் அளவில்) கூறப்பட்டன. (24)

குறிப்பு:— கனிஷ்டம் ஒன்பது வகை, மத்யமம் ஒன்பது வகை உத்தமம் ஒன்பது வகை, ஆக இருபத்தேழு வகைகளே இங்கு காட்டப் பெற்றுள்ளன. அவ்வாறிருக்க, முடிவில் முப்பத்து மூன்று வகைகள் கூறியதாக நூலாசிரியர் சொல்லுகிறார். 27-க்கு மேல் ஆறு வகை கூடினாலன்றோ முப்பத்து மூன்று வரும்? இதை ஒருவாறு சரிக்கட்டலாம். கனிஷ்ட லிங்கம் ஒன்பது வகையும் 8 முழத்துடன் முடிந்து விடுகின்றது. பிறகு மத்யம லிங்கத்தின் அளவு நான்கு முழத்தில் தான் தொடங்குகிறது. 8½, 8½, 8½, என்னும் மூன்று அளவுகள் விட்டுப்போயின. அவ்வாறே மத்யம லிங்கத்தின் அளவு 8 முழத்துடன் முடிவடைகின்றது. பிறகு உத்தம லிங்கத்தின் அளவு 7 முழத்தில் தான் தொடங்குகிறது. 8½, 8½, 8½, என்னும் மூன்றளவுகள் விட்டுப் போயின. இவற்றை 27-உடன் சேர்த்தால் 33-ஆகும். அல்லது கீழ் 18-வது சுலோகத்திலிருந்து 21-வது சுலோகம் வரையில் கூறப்பட்ட 6-வகைகளையும் சேர்த்துக் கணக்கிடலாம்.

கீழ் 13-வது சுலோகத்தில் கூறிய வரிசையில், கர்ப்பக்ருஹம்—த்வாரம்—ஸ்தம்பம்—அதிஷ்டானம்—கிஷ்கு (முழம்) இவைகளை ஆதாரமாகக் கொண்டு லிங்கத்தின் உயரத்தை நிர்ணயம் செய்யும் வகைகள் விளக்கப்பெற்றன. இனி இந்த சுலோகத்தில் "தாலமானம்"

வாஜாமொடுவு வதாவிஷ்ணு தர்மோத்தர ஸம்ஹிதை ॥

கூறப்படுகின்றது. அதாவது "தாலம்" என்னும் அளவை ஆதார மாகக் கொண்டு லிங்கத்தின் உயரத்தை நிர்ணயம் செய்யுமாறு. ஒரு தாலம் முதல் ஒன்பது தாலம் ஈருக லிங்கத்தின் உயரம் அமைக் கலாம். அதாவது- ஒரு தாலம் உயரம்- இரண்டு தாலம் உயரம்- இவ்வாறே முடிவில் ஒன்பது தாலம் உயரம். இவ்வாருக தாலமானத் தின் உதவியால் ஒன்பது வகையாக லிங்கங்களோ அமைக்கலாம்.

தாலமானமாவது: சில்பரத்னம்-முதல் பாகம் இரண்டாம் அத்தி யாயம் 16-வது சுலோகத்தில் சொல்லப்பட்ட தாளத்தின் அளவு. "பிரிந்த கையில், கட்டைவிரலின் நுனியிலிருந்து, ஆள்காட்டிவிரல்- நடு விரல்—மோதிர விரல்—சிறு விரல்—இவற்றின் நுனிவரையில் உள்ள நீளம்; முறையே-ப்ராதேசம், தாளம், கோகர்ணம், விதஸ்தி- என வழங்கப்படும்" என்பது அந்த சுலோகத்தின் கருத்து.

இங்கு மற்றொரு விதமாகவும் "தாலமானம்" கூறப்படுகிறது. சிவலிங்கத்தின் "பூஜாம்சம்" (பூஜிப்பதற்கான பகுதி. ஆவுடை யாருக்கு மேல் தெரிகிற பாகம் என்றவாறு) இருக்கும் உயரத்தை 124 பாகமாகச் செய்தால் அந்த ஒவ்வொரு பாகமும் ஒவ்வொரு அங்குலமாகும். இவ் வங்குலங்கள் 12 சேர்ந்தால் ஒரு "தாளம்" என்னும் அளவு ஏற்படும். இதுவே "தாளமானம்" எனப்படும். ஆனால், இந்த "தாளமானம்" ஏற்கெனவே இருக்கிற சிவலிங்கத்தின் அளவை ஆதாரமாகக் கொண்டு மற்ற விக்ரஹங்கள் பண்ணவேண் டியிருக்கும்போது தான் பயன் படும். புதிதாக சிவலிங்கம் பண்ண வேண்டியிருந்தால், அப்போது இவ்வழியில் அளவு எடுக்க இயலாது. முன்பு கூறிய (கட்டைவிரல் நுனியிலிருந்து நடுவிரல் நுனிவரை) தாலத்தையே அளவாகக் கொள்ளல் வேண்டும். அல் லது, சில சமயங்களில், ஏற்கெனவே உள்ள லிங்கம் சிறிதளவு பின்னமாகி, பூஜைக்குத் தகாததாகிவிட்டால், அதை அப்புறப்படுத்தி விட்டு வேறு லிங்கம் புதிதாகப் பண்ணி அவ்விடத்தில் ஸ்தாபிக்க

உமருலிங்கெஜ்ஜரும் கூகூ தாளுபாதம் வுகலுயெசு ।
வனகாமரூலி லியவ வயுகெதர தலாமரூசு ॥ உசு ॥

வேண்டியிருக்கும். அதுபோன்ற சமயங்களில் (பழைய) லிங்கத்தின் பூஜாம்சத்திலின்றும் தாளமானம் நிர்ணயம் செய்யும் முறை உபயோகமாகலாம். சிவாலயங்களிலேயே புதிதாக ஏதாவதொரு விக்ரஹம் பண்ணவேண்டியிருந்தால் மூல லிங்கத்தின் தாளமானத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு அதைச் செய்யலாம். சிவாலயங்களில் போல் விஷ்ணு ஆலயங்களிலும் மற்றக் கோவில்களிலும் மூல விக்ரஹத்தின் உயரத்தை 121 பாகமாக்கி அதில் ஒரு பாகத்தை ஒரு அங்குலமாக வைத்துக் கொண்டு அப்படி வங்குலங்கள் 12 ஒரு தாளம் என நிர்ணயம் செய்யலாம். மற்றை விக்ரஹங்களுக்கு இருக்கவேண்டிய உயரத்தை நிர்ணயம் செய்வதற்கு இது உபயோகமாகும். இதுவே "தேஹலப் தாங்குலம்" "பேராங்குலம்" என்றெல்லாம் வழங்கப்படுவது. எந்த விக்ரஹத்திலும் கையில் மணிக்கட்டிலிருந்து பெருவிரல் நுனிவரையிலுள்ள நீளம், அதனுடைய முகவாய்க்கட்டையினின்றும் கேசாந்த ஸீமத்திரம் வரையிலுள்ள பாகத்திலும் இருக்கவேண்டுமாதலால் மேற்கூறிய இரண்டு அளவுகளையும் தவிர்த்தனியே "தாளம்" என வழங்குவதுமுண்டு. இதுவும் "தாளமான" மெனப்படும். இடத்திற்குத் தகுந்தாற்போல் "தாளமானம்" என்னும் சொல்லுக்குப் பொருள்கொள்ள வேண்டும். இவ் விடத்தில், லிங்கத்தின் உயரத்தைத் தாளமானத்தின் ஆதாரத்தில் நிர்ணயிக்கும் வகை, ஒரு தாளத்திலிருந்து ஒன்பது தாளம் வரை, (விசேஷமாக) ஒன்பது— என்று கூறப்பட்டது. (25)

இவ் முறைப்படி மானங்குலத்தினாலால் லிங்கத்தின் உயரத்தை நிர்ணயம் செய்யும்வகை கூறப்படுகின்றது:- மானங்குலமாவது- சில்பரத்னம்-முதல் பாகம், இரண்டாவது அத்தியாயத்தில், 3, 4, 5, 6, 7, சுலோகங்களில் விளக்கப்பட்டுள்ளது. யவம் — எனப்படும் தானியத்தைப் பற்றி மானங்குலம் கணக்கிடப்பட்டுள்ளது. ஆறு யவங்களின் நடுப்பகுதியிலுள்ள அகலத்தைச் சேர்த்தால் அது ஒரு

कनिष्ठं त्रयाणामपि, तथा वैपाठमपि ज्यायः ।
ज्यायः त्रयाणामपि तथैवाजघन्यमनुत्तरं च ॥ ८८ ॥

மானுங்குலம். அதேபோல் ஏழு யவங்களினுடைய அகலத்தைச் சேர வைத்தாலும் ஒரு மானுங்குலமாகும். அப்படியே எட்டு யவங்களின் அகலத்தைச் சேரவைத்தாலும் அதுவும் ஒரு மானுங்குலமாகும். இவ் வாறு மூன்று வகைகள் கூறப்பட்டுள்ளன. இவை முறையே-கடை இடை-முதல் மானுங்குலங்களாகும். இந்த யவங்களின் அகலம் தவிர நீளத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டும் மானுங்குலத்தைத் தீர்மானிக்கும் வகை அங்கே சொல்லப்பட்டுள்ளது. மூன்று சாலி (நெல்)களின் நீளத்தைச் சேர்த்து வைத்தால், அது ஒரு மானுங்குலமாகும். இது அதமம் (கடையானது). மூன்றரை நெல் நீளம், நான்கு நெல் நீளம். இவையும் ஒவ்வொரு மானுங்குலத்தின் அளவே. இவ் விரண்டும் முறையே இடை (மத்யமம்), முதல் (உத்தமம்) மானுங்குலங்களாகும். இங்கு மானுங்குலத்தின் அளவைக் கொண்டு லிங்கத்தின் உயரத் தைத் தீர்மானிக்கும் விஷயத்தில், யவங்களில் (8) எட்டில் அகலத் தைச் சேரவைத்துக் கணக்கிடப்படும் உத்தம மானுங்குலமே ஏற்கப் பட்டுளது. மானுங்குலம் ஒன்றில் தொடங்கி ஒன்பது வரை லிங்கத் தின் உயரம் இருக்கலாம். இதிலும் முழத்திற்குக் கூறப்பட்டதுபோல வே, அதமம் (கடையானது), மத்யமம் (இடை), உத்தமம் (முதன்மை யானது), என்று மூன்று விதமுண்டு. ஒவ்வொரு வகையிலும் தனித் தனியே ஒன்பது உட்பிரிவுகளுண்டு. ஆக, மானுங்குலத்தினால் லிங் கத்தின் உயரத்தை நிர்ணயம் செய்வதில் 27 வகை சொல்லியாயிற்று. அவற்றுள், கனிஷ்டமான ஒன்பது லிங்கங்கள் ஒரு அங்குலத்தில் தொடங்கி மூன்றங்குலத்தில் முடியும். ஒரு அங்குலம் — என்பது எட்டு யவம் அகலமென்று சொன்னேம். மூன்று அங்குலம் என்பது இருபத்துநான்கு யவங்களின் அகல அளவாகும். எட்டிலிருந்து படிப்படியாக, இவ்விரண்டு யவங்களைக் கூட்டிக்கொண்டே போனால், 24 யவங்கள் வரை ஒன்பது அளவுகள் வரும் :—

(1) ஒரு அங்குலம் (எட்டு யவம்)
(2) ஒரு அங்குலமும் இரண்டு யவமும் (பத்து யவம்)

ஸஷ்டாம்ஶாதி ஸ்யவஷ்டயுபரிகதாவரம்ஶாஶ்ச।
ஸ்ரஷ்டாரி கவலிம்பாரி ஸத்தஜாரி விஶேஷதஃ ॥ உஅ ॥

---

(3) ஒரு அங்குலமும் நான்கு யவமும் (பன்னிரண்டு யவம்)
(4) ,, ,, ஆறு ,, (பதினெட்டு ,,)
(5) இரண்டு அங்குலம் (பதினாறு ,,)
(6) ,, அங்குலம் இரண்டு யவம் (பதினெட்டு ,,)
(7) ,, ,, நான்கு ,, (இருபது ,,)
(8) ,, ,, ஆறு ,, (இருபத்திரண்டு ,,)
(9) மூன்றங்குலம் (இருபத்திநான்கு ,,)

இவை ஒன்பதும் களிஷ்ட மெனப்படும்.

இப்படியே மத்யமமாக ஒன்பது அளவுகள் நாலு அங்குலத்தினி
ருந்து ஆறு அங்குலம் வரை :—

(1) நான்கு அங்குலம் (32 யவம்)
(2) ,, ,, 2 யவம் (34 ,,)
(3) ,, ,, 4 ,, (36 ,,)
(4) ,, ,, 6 ,, (38 ,,)
(5) ஐந்து ,, (40 ,,)
(6) ,, ,, 2 ,, (42 ,,)
(7) ,, ,, 4 ,, (44 ,,)
(8) ,, ,, 6 ,, (46 ,,)
(9) ஆறு அங்குலம் (48 ,,)

இவை ஒன்பதும் மத்யமமெனப்படும்.

இப்படியே உத்தமமான ஒன்பது அளவுகள் உள்ளன.

ஏழு அங்குலம் முதல் ஒன்பது அங்குலம் வரை முன்போலவே.

கனிஷ்ட உத்தமாதி ரத்னஜாதாநி ஸர்வதஃ ।
அந்யாநி மத்யமே வஜ்ராதி ஸ்ரீகாணேயவர்ஜிதாநி ஹி ॥

கனிஷ்டாயாம் து கிஷ்கவ்யு ஸ்ரீகாண்யாதி வஜ்ரபேஸ் ।
ராஷ்ட்ரஸ்ய நாஸ்திகோ யௌ ஸம் ஸ்ரீமதாஷ்டாயுஷாம் ஸ்ரீயம் ॥

---

(1)	ஏழு அங்குலம்		(56 யவம்)
(2)	,, ,,	2 யவம்	(58 ,,)
(3)	,, ,,	4 ,,	(60 ,,)
(4)	,, ,,	6 ,,	(62 ,,)
(5)	எட்டு ,,		(64 ,,)
(6)	,, ,,	2 ,,	(66 ,,)
(7)	,, ,,	4 ,,	(68 ,,)
(8)	,, ,,	6 ,,	(70 ,,)
(9)	ஒன்பது ,,		(72 ,,)

இவை ஒன்பதும் உத்தமமான் அளவாகும்.

இந்த உத்தமமான ஒன்பது வகை லிங்கங்களும் இரத்தினங்களாலேயே சிறப்பாக அமைக்கப்படும். மத்யமமான ஒன்பது வகை, இவ்வாறே கனிஷ்டமான (கடையான) ஒன்பது வகை இவை எங்கும் இரத்தினங்களாலேயே அமைக்கப்படவேண்டும். (28)

சலம்—(அசையுந்தன்மையது) எனும் வகையைச் சார்ந்த லிங்கங்கள் விடுகளிலேயே பூஜிக்கப்பட வேண்டும். ஸ்திரமான (அசைவற்ற) லிங்கங்களே உயர்ந்தவை. அந்த ஸ்திர லிங்கங்களைக் கோவிலில் ப்ரதிஷ்டை செய்து பூஜிக்கவேண்டும். (29)

இனி உலோகத்தினால் செய்யப்பட வேண்டிய லிங்கங்களைப் பற்றிக் கூறப்படுகிறது. உலோகத்தால் செய்யப்படும் லிங்கம்—மூன்றங்குலத்திலிருந்து பதினாறு அங்குலம் வரை உயரமுள்ளது சலம் (அசைவுள்ளது) ஆகும். இதற்கு மேல் உயரமுள்ளதாயின்

38 ஸிஷ்ருதே— உத்தரஸ்தானே [அத்

சதுரஸ்ரம் வ்ருத்தம், தவ்ராஸ்ர வ்ருத்தாணு-மதுலம் லவணே ஸதி ।
மதுஷ்டிவ்ருத்த நிஷ்பாய வ்ருத்தம் நிவ்ருத்தம் து வா ॥ ஈக ॥

வஜ்ரா தூர்ண ஜலம் ஸ்ரோதோ நிஷ்டிவ்ருத்தம் வஹ்நி தைஜஸ ।
தத்தோ மோஹாத்ர பாவ ஏவ கார்ய மெளஷத கர்மஸு ॥

ஸர்வ கர்ம க்ரியாம் வக்ஷ்யே ஸுஸ்கார ஸஹிதாய தே ।
கரிஷ்யே ஸுகரிஷ்யா தூஷீ தூர்ண தரா தயா ॥ ஈக ॥

ஸுஷ்ருதஸ்ரவணாயைவ்ய்கி வக்ஷ்யா தூர்த்திகா வ்ருத்தா ।
வ்ருத்வெபுத்தாம் தாரயேஜ்ஜாம் வாய தூர்த்தா ஸாதாய யத்தத: ॥ ஈச

ஸ்திரம் (அசைவற்றது) எனப்படும். செம்பு—பித்தளை முதலிய லோஹங்களை உருக்கி வார்த்து லிங்கங்களைச் செய்யவேண்டியிருப்பதால் அந்த வகை இங்கு விளக்கப்படுவது இன்றியமையாததது. (30)

தேன் மெழுகிலும் ஸகலம்-அல்லது-நிஷ்கலம் (தமது விருப்பத்திற்கேற்றபடி) என்னும் லிங்கத்தை (அல்லது விரும்பின விக்ரஹங்களை) முதலில் பண்ணவேண்டும். பிறகு அதன்மேல் உறுதியாக மண்ணைக் கட்டவேண்டும். அது நன்றாகக் காய்ந்த பிறகு உள்ளேயிருக்கும் தேன் மெழுகை வெளிப்படுத்திவிட வேண்டும். (31)

இப்பொழுது உட்புறம் காலியாக இருக்கும். நன்றாக உருக்கி வைத்துக்கொள்ளப்பட்ட லோஹத்தை அதனுள் ஊற்றி நிரப்ப வேண்டும். இவ்வாறாக லோஹமயமான பிம்பங்களைப் பண்ணுதல் சிறந்த முறையாகும். (32)

இந்தத் தொழில் கடுமையாயுள்ளோரின் நன்மைக்காக இனி அந்த முறையைக் கூறப் போகிறேன். முதலில் ஐந்து வகையான மண்ணைத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். 1 கடினமானது, 2 சிறிது கடினமானது, 3 மென்மையானது, 4 மிக மென்மையானது, 5 மூஷா

ரூஜ்ஜொஷ்ட ஸுணக்வம்யுக்தாம்
யாயஸ்ஸி விதிபுவெஸ்ஸ।
ஸுஜ்ஜாம்ஹவா வதிமதபத்ர-
வராம் யுக்தா வுபொஜவெஸ்ஸ ॥ கூரு ॥

காரவெஸ்ஸ கவிதா தெவம் ஸிறுஷுவறுதாலிதாரு।
தவ்ஹிறு மொதப வம்யுக்தெ வ்யாதிதுகவிதா வுதாஸ ॥ கூசு ॥

ரூஜ்ஜாணுவதிணக்வம்யுக்தாம் தத்தாதிரம்ஸகூரதிகாரு।
வெஷணாம் வெஷவெஜ்ஜாம் வர ரூஜ்ஜிதி கயிதா வுராவ ॥

(மோசி) பண்ணுவதற்கேற்றது – என்று மண்ணில் ஐந்து வகை உண்டு. (33,34)

முன்பு சொல்லப்பட்ட மண், அல்லது புற்றில் உண்டாகிய மண் இவற்றில் ஒன்றை ஜாக்கிரதையுடன் கொண்டு வந்து, மண்ணுங்கட்டியைப் பொடி செய்து அதில் கலந்து தகுந்தவாறு மர்தநம் பண்ண வேண்டும் (துகைக்கவேண்டும்). சுத்தமான ஜலத்துடன் பாக்குத் தோலின் சாரத்தையும் தகுந்த விதமாகக் கலக்கவேண்டும். பிறகு கல்—உலக்கை — இவற்றால் நன்கு இடிக்கவேண்டும். இவ்வாறு தயாரிக்கப்படும் மண் "கடினம்" எனப்படும். (35)

அவ்வாறு செய்யப்பட்ட மண்ணில் மேலும் பசுஞ்சாணியைக் கலந்தால் அதுவே "மந்தகடினம்" என்னும் இரண்டாவது வகையான மண்ணாகும். (36)

மண்பாண்டத்தைப் பொடி செய்து அதில் நாலிலொரு பங்கு மண்ணைக் கலந்து கல்வத்திலிட்டு நன்றாக அரைக்கவேண்டும். அது முன்னோர்களால் "மெதுவாளது" (மிருத்வீ) என்று கூறப்பட்டது. (37)

அதுவே பசுஞ்சாணத்துடன் கலக்கப்பட்டால் "மிருதுதர" (மிகவும் மென்மையானது) எனப்படும்.

தத்வ மொஹயந்தா ரூபீன் ரூபதிரா வஸ்யதா ।
கோஷாதிஜுரா வ மணைர்ப வம்யாஸ்தீ வ்ருத்திதா ॥ சுஅ ॥

காவ்யா யவட வ்ருணைர்ப வீர்ம ஸுவர்ணவீதா ।
வஸா ஸுஷாரூபாவ்யாந் கத-வ்யா வாதயா ரூபபுகூ ॥
யஜ் கிஞ்சீத்வ்ரீதம் தத்ர (தத்ர) கிஞ்சீத்ரீதக வ்ருணதி ।
சூகூரா ஜீதீயயா ஸுஷ்டி தவ்யா ஜிவ்யா வாதம் வாதம் ॥
சுத்தே மொஹயவ்யா ரணஜிவ்யா ஸுஷ்டீ சூர்தே வாதம் ।
சூர்கூரா தவிரு ஜயதுஜீவ்ட்டம் யாதூவ தாஜீ தர்ப ॥ சக ॥

ஜவ்ட வ்ருணம் தச வவர்ம் சூகூரா தேந வ்ருக்ஷணே ।
ஹ்ருஷ்ணாதீ வவ்யாணி ஜய-ஜிஜ்ஜீவ்ட்ட வ்ரு தத்ர ॥ சஉ ॥

உமி முதலானதைக் கரியாக்கிப் பொடி செய்து அத்துடன் சுடிய மண்பாண்டத்தின் மண்ணைப் பஞ்சுத் துணியின் பொடியுடன் கலந்து உரலிலிட்டு உலக்கையால் நன்றாக இடிக்கவேண்டும். இதுவே "மூஷாம்ருத்" (மோசி மண்) எனப்படும். இதனால் உறுதியாக "மோசி" பண்ண வேண்டும். (38, 39)

இனி ஏழு சுலோகங்களால் விக்ரகம் வார்ப்படம் செய்வதற்கான முறை விளக்கப்படுகின்றது. தனக்கு விருப்பமானது எதுவோ (லிங்கம்—அல்லது விக்ரஹம்) அதை வேண்டிய அளவுக்குச் சிறிது குறைவாகவே இரண்டாவது வகையைச் சேர்ந்த மண்ணால் (மந்தகடினம்) பண்ணி உலர்த்த வேண்டும். பிறகு தகுந்தவிதமாக அதைச் செதுக்கி அவசியமான இடங்களில் மேலும் மேலும் பூசவேண்டும். முடிவில் (பசுவின்) சாணிச்சாறு கொண்டு பூசி அதை அழகுறப் பண்ணவேண்டும். பிறகு அதன் மேல், தேன் மெழுகால் பட்டங் கட்டினாற்போல் திட்டமான கனம் (பருமன்) வருமளவு ஒட்டவேண்டும்.. இந்தத் தேன் மெழுகில் பண்ணப்படும் வடிவம், தான் விரும்பின அளவுக்குச் சரியாகவே இருக்கவேண்டும். (முன்போல் சிறிதாக இருக்கலாகாது.)

சூத்திரம் திருத்தியாகியபின் வெண்கலமாகியபின் தூய।
சூத்திரயாகமுமெஞ்ஞான வாஹிநீம் காரமெடுத்த ॥ சாரு ॥

வாகவிழுமெவையெநூஸ்ரீ ஏாதிராம் ஏுதீதாரம் சூதாச।
ஸாவெஷ்ட கவிநு வாகயிஷ்வா ஏுஷ்யா வஸம்ஸொஷயெச
[வாகஃ ॥ சாச

கரிமெகஸ் வாகவஸ்து ஸ்ரீவாயஸவடாதிஸீஃ।
வஸ்வா யஸாவயும் வஸ்ராசு கரிமெக விதெவயெச ॥ சரு ॥

ஆவ்ருத்யா தெவயெ தெக யஸாதொஷம் யஸாவஸ்ரு ॥

அதில் இருக்கவேண்டிய அங்க அடையாளங்கள் யாவும் பொருத்தமாக அமையுமாறு அதை கவனிக்கவேண்டும். அந்தத் தேர் மெழுகில் ஆபரணங்கள்—வஸ்திரம் முதலிய யாவற்றையும் நூலால் அடையாளமிடவேண்டும். புளியம்பழத்திலுள்ள நரம்புகளால் அல்லது மூங்கிலின் நரம்புகளால் ஆபரணங்களை அந்தத் தேரமெழுகில் அமைக்கலாம். பிறகு அதற்கெனவே பண்ணப்பட்ட ஆயுதங்களால் மழமழ வென்று அதை அழகாகப் பண்ணவேண்டும். பிறகு "ம்ருதுதரம்" எனப்பட்ட (நான்காவது வகையான) மண்ணால் ஜாக்ரதையாக மேல் பூச்சு பூசவேண்டும். அது உலர்ந்ததும் மீண்டும் ம்ருதுவான மண்ணால் பூசவேண்டும். உலர்த்த வேண்டும். அது உலர்ந்ததும் மீண்டும் கடினமான (முதல் வகையான) மண்ணால் பூசி அதையும் உலர்த்தி. இரும்புத் தகடுகளால் பலங் கொண்டமட்டும் நன்றாகக் கட்டி மீண்டும் கடினமான (முதல் வகை) மண்ணால் பூசவேண்டும். மேலும் மேலும் பல பூச்சுக்களும் பூசவேண்டும். திருப்தி ஏற்படும்வரை நன்றாகப் பலதரமும் பூச வேண்டும். உலோகப் பட்டங்களால் (இரும்பு முதலியவற்றால்) கட்டும்பொழுது முக்கியமல்லாத இடங்களில்தான் அவ்வாறு கட்டலாம். முக்கியமான உறுப்புக்கள் உள்ள இடங்களில் அவ்வாறு கட்டக்கூடாது. பிறகு மீண்டும் நன்றாக உலர்த்தி இயந்திரத்தின்

കഖ്യാനാവയവമഖ്യാനെ ഖ്യാ ഖ്യൊഖവഷ്ടകിഃ ॥ ശസു ॥

ഖവാ ഗൂഖ്ഷ്ട വാനയഃഖ്യവശാ ഛാതഖ്യ വഖ്ഷ്ടിനാ ।
ഉയംഹ്ഷ്ടം ബഖിഖ്യൂഹാ കം ടഖൈശ കാഷ്ഠവെഖ്ഷ്ടകു ॥

യഛാ കുശ്ചാണ്ഡവാഷ്ടാഖം വണഃഉങ്കമഃകം വാനഃ ।
ഖ്യൊഖഛാമഃരഖിനംഖ്യൈണ ഉഗ്ര്യുകൈ കത്തഖ്യൈവ ഖി ।

ശവനാഖ്യ ഖാവഃ ഗ്ലഖ്യൈവികൃഖ്യൈയ്യഃഉാവം യയാ ।
ഉംഷ്ടായാഛാഖ്യിഃകം ഖ്യൊഖം ശീഖ്യഛാഛായ യത്തകഃ ॥ ശസു ॥

ങികുഖിവൃ കത്നാവെ ഉഛ ഉങ്കമഃരമം വാഖവനാ യെശ ।
വാംഖാനാ ബഖിനാഗ്ലാഛ്യ കാഖ്യാഹ്ലീകഖിതെ വാനഃ ॥ നുല ॥

மூலம் நன்றுகச் சூடேறுமாறு காய்ச்ச வேண்டும். அவ்வாறு நன்றுகக் காய்ச்சி உள்ளேயிருக்கும் தேன்மெழுகு முழுவதையும் வெளிப்படுத்தவேண்டும். பிறகு கட்டைகளை அடுக்கி அதன் மத்தியில் அதை வைத்துப் புடம் போட்டு நன்கு கொளுத்திச் சுடவேண்டும். அது எரிந்துகொண்டிருக்கும் போதே உள்ளேயிருக்கும் மோசியைக் கூர்ந்து கவனிக்கவேண்டும். அதன் உட்புறம் பூஷணிப் பூவின் நிறம் போல் நிறம் பெற்றும். உலோகங்களால் (இரும்பு முதலியவற்றின் பட்டங்களால்) கட்டப்பட்ட அந்த மோசியை அப்படியே தான் காய்ச்சவேண்டும். மோசியின் நிற மாறுபாட்டை அந்த இரும்புப் பட்டங்களின் இடைவெளியால் கவனிக்கவேண்டும். மேற்கூறிய நிறம் வந்த உடன் புடத்திலிருந்தும் இறக்கி விட வேண்டும். பூமியில் பள்ளம் தோண்டி அதனுள் மேல் நோக்கியவாறு வைக்க வேண்டும். இந்த ஸமயத்தில் வார்ப்படம் செய்யவேண்டிய லோஹத்தை மற்றொரு மோசியில் நன்றுக திரவமாகுமாறு (நீர்போல்) உருக்கித் தயாராக வைத்திருக்கவேண்டும். வெகு சீக்கிரமாக அதை எடுத்து வந்து மிகவும் ஜாக்ரதையாக அதன் முகத்தில் மெதுவாகப் பொருந்தவைத்து உள்ளே ஊற்றி நிரப்பவேண்டும். உடனே

தீதஷாயவஸ்ரூவெதஃஸவெஷ்டஃபூஃஹ்தூஷ்டூவஸ்யீஃ குஹாச।
வஸ்ஷஷ்டஷ்டம் காரயெவெத்தவெஷ்டவஸ்யவிவெதஸ்ஷவ்ஷவெஃவெகஃ

வஸவம் தத்தஃஷ்டுஸ்ஸவெஸ்ரெஸ்ரோஹஜம் காரயெஷ்டீயஃ।
வஜ்ரம் வெஸ்ரோஹஜம் ஸிம்வம் மயஷ்டீவெஷ்டஃ கெவஸ்ஸ॥ நிஉ॥

கூஷ்வாஸ்யஸ்ரெவஹாஸீஸி வஷ்வவஃவஸ் குஃதஸ்ஷஸ்ரெஸ்ச।

*வஸ்ஹாரவி ஸிம்வொஹாரஹாஹ —

புழுதி மண்ணால் வெளிப்புறத்தில் (நாற்புறமும்) மூடிவிட வேண்டும். காலக்கிரமத்தில் தன்னாடையே அது ஆற வேண்டும். (செயற்கை முறைகளால் ஆறவைக்கக்கூடாது.) பிறகு கூர்மையான இரும்பு ஆயுதங்களால் முறைப்படி மண்ணை அகற்றவேண்டும். பிறகு அந்தந்த இடங்களில் தக்க விதமாக ஆயுதங்களை உபயோகித்து அழகுறச் செய்யவேண்டும். இவ்வாறு ஆயுதங்களை உபயோகிப்பவர்கள் இத் துறையில் சிறந்த அனுபோகமுள்ளவர்களாகவும், பரிபக்குவமான அறிவுள்ளவர்களாகவும் இருத்தல் மிக மிக அவசியம். இவ்வாறு, அறிவாளியானவன் தேர்ச்சி பெற்ற சிற்பிகளைக்கொண்டு லோஹஜமான பிம்பத்தைச் செய்யவேண்டும். லோஹபிம்பம் "கன" மாகஇராமல் தகடு போல் அமைக்கும் வழி இது. இதுவே கனமாக இருக்கவேண்டுமானால், அதாவது தகடுபோல் மேல் தோற்றம் மட்டுமில்லாமல், கெட்டியாக இருக்கவேண்டுமாயின் அதைச் செய்யும் வகை வேறு. அதற்கு தேன்மெழுகிலேயே முதலில் தனக்கு வேண்டிய பிம்பத்தை, வேண்டிய அளவிலேயே பண்ணவேண்டும். அதில் செய்யவேண்டிய அடையாளங்களை யெல்லாம் தவறாமல் அமைத்து முன்போலவே மண்பூச்சு செய்து அதைக் கெட்டிப்படுத்தி, பிறகு தேன் மெழுகை வெளிப்படுத்திவிட்டு உருக்கிய உலோகத்தை அதனுள் வார்த்து பிம்பங்களைச் செய்யவேண்டும்.

---

(1) லோஹ லிங்கத்தைக் கூறுமுன் தகுதியைக் கருதி உலோகத்தை உருக்கி வார்ப்படம் செய்யும் வகையும் விளக்கப்பட்டது. அதன்மேல் முன்பு 13-வது சுலோகத்தில் கூறப்பட்ட வரிசையில் அளவுகள் விளக்கப்படுகின்றன.

சுவஷ்டாம்ருதம் வஹாம்யஹம்
வாஷ்டா ஜுஹுவிவய-ம்நாச ॥ ருசு ॥

யௌஹாமி ஹவிஷ்மாமி க்ரஹவ்ஹாகோமி கூலுயெச ।
தயாஷ்டாம்ருது ரோஹாமி வியம்ருது விவய-ம்நாச ॥ ருச ॥

க்ரஹவ்ஹாகோமி லிம்மாமி க்ருயஷ்டிம்ஸ்ருவனி ஹி ।
வெஷாலஸ்டாம்ருதாஹாமி ஹாஹாலிம்மாக்ரும்ஹாச ॥ ருரு ॥

மீண்டும் பிம்பத்தின் உன்மானம் கூறப்படுகின்றது:- உலோகத்தினால் பண்ணப்படும் லிங்கங்கள், எட்டங்குலம் உயரத்தில் தொடங்கி, (72 அங்குலம்) 5-* முழம் உயரம் வரை அமைக்கப்படலாம். எட்டங்குலத்தில் தொடங்கி எட்டெட்டங்குலமாக உயர்த்திக் கொண்டே போகவேண்டும். அவ்வாறு சென்றால் மூன்று முழம் முடியும் வரையில் 9 அளவுகள் வரும். அதெங்ஙனே யென்னில்:—

(1)	முதல் அளவு	லிங்கத்தின் உயரம்	எட்டங்குலம்.
(2)	இரண்டாவது .	,, ,,	16 அங்குலம்
(3)	மூன்றுவது ,,	,, ,,	24 ,,
(4)	நான்காவது ,,	,, ,,	32 ,,
(5)	ஐந்தாவது ,,	,, ,,	40 ,,
(6)	ஆறுவது ,,	,, ,,	48 ,,
(7)	ஏழாவது ,,	,, ,,	56 ,,
(8)	எட்டாவது ,,	,, ,,	64 ,,
(9)	ஒன்பதாவது ,,	,, ,,	72 ,,

இவற்றில் மூன்றாமளவு ஒரு முழம், ஆறுவது அளவு இரண்டு முழம், ஒன்பதாவது அளவு மூன்று முழம் உயரமுமுள்ளதாகும்.

இதிலேயே மற்றொருவிதமும் செய்யலாம். எட்டங்குலம் முதற்ச அளவு. அதற்குமேல் இவ்விரண்டு அங்குலங்கள் உயர்த்தி ஒவ்வொரு அளவு எடுத்துக்கொண்டே போனால் மூன்று முழம் வரை

---

* ஒரு முழம் என்பது 24-அங்குலம்.

ஷொலஶரம்ம ுவு வூஜ்யா வஸ்ஃ வ்ருஷ்ணாஜாமி வெ தவ ।
ஷொலஶரம்ம ுஹாவு ஷ்ருதஶரம்ம ுவுவய-ர்தாச ॥ ருக ॥

ஏாரவாணீ தூயஷ்டிஂஶ ஷ்டிஂமா தூா ஸவைஹவ்யதஃ ।
யஸை யஷ்டிஸு ஹவெஷாவ்யா விஹ்ருதியுஷை யாஜ்யாஸீ ॥ ருஎ ॥

ஷ்டிஂமம் தஷி தஂஹாரெணை கூாரயெஷாஷயொவிதபு ।
கூாரயெஷெவஷொதூ ஷ்டிஂமம் ஏ தூாஂமஂஷொவி ॥ ருஅ ॥

யில் 33-அளவுகள் கிடைக்கின்றன. உலோகமயமான ஸ்தூபங்களோ இவ்விதமான உயரத்திலும் ஏதேனுமொரு அளவில் அமைக்கலாம். முதல் அளவு எட்டங்குலம். இரண்டாமளவு பத்து அங்குலம். மூன்றாமளவு 12 அங்குலம்.....33-வது அளவு 72-அங்குலம் என்றிவ்வாறு ஊகித்துக்கொள்க.

இனி தாருஸ்தூபங்களின் (தாரு—மரம்) அளவு கூறப்படுகிறது. பதினாறு அங்குல உயரமுள்ளது முதல் அளவு. ஆறு ஶதம் (144 அங்குலம்) கடைசி அளவு. ஒவ்வொரு அளவுக்கும் 16-அங்குலம் இடைவெளியிருக்கும் 16-அங்குலத்தில் தொடங்கி 144-அங்குலத்தில். இடையே 16-அங்குலங்கள் விதம் விட்டு விட்டுக் கணக்கு பண்ணிக்கொண்டே போனால் ஒன்பது அளவுகள் கிடைக்கும். மற்றும் ஒரு வழி இங்கு கூறப்படுகின்றது: பதினாறு அங்குலத்திலேயே தொடங்கி (144-அங்குலத்திலேயே) ஆறு ஶதங்களின் அளவிலேயே முடியும் அளவுதான் இதுவும். ஆனால் இடைவெளியில் வாசியுண்டு. நன்னூறு அங்குலம் இடைவெளியிருக்கும் இதில். அதெவ்வாறெனில்:—

தாருஸ்தூபத்தின் உயரத்துக்கு	முதல் அளவு	16-அங்குலம்.	
,,	இரண்டாவது ,,	20	,,
,,	மூன்றாவது ,,	24	,,
,,	முப்பத்துமூன்றாவது ,,	111	,,

என்றிவ்வாறு கண்டுகொள்க இப்படி நன்னூறு அங்குலங்களின் இடைவெளியில் 16-அங்குலத்தில் தொடங்கி 111 அங்குலம் வரை செல்வதில் மொத்தம் 33-அளவுகள் கிடைக்கும்.

யஜமானஸ்ய, தஸ்ய நேத்ராஸ்ருஜா ஸம்பூர்ணம்

வஜ்ராகாரம் ஸுஷ்யாகாரம் லிங்மௌசூத்தி ஸமுத்யா ॥ருகு ॥

தஸ்ய நேத்ரஸ்ருஜஸ்ய மத்யே ஸ்தாபனம் தத் விஸ்ருஜேத் ।

லிங்கம் செய்து வழிபாடு நடத்த விருப்பமுள்ளவர்களாகிய சிவனடியார்களுக்குள் யார் யாருக்கு எந்தெந்த வகையான லிங்கம் மனதுக்குப் பிடித்திருக்கின்றதோ; மேலும் அவரவர்களுடைய செல்வ நிலைமை எந்த வகையான லிங்கத்தைப் பண்ணிப் பூஜிப்பதற்கேற்ற தாக இருக்கின்றதோ, அதையெல்லாம் நன்கு கவனித்து அவரவர் களுடைய கோயிலுக்குத் தகுந்த லிங்கங்களைப் பண்ணவேண்டும்.

இவ் வத்தியாயத்திலேயே கீழ் 13-வது சுலோகத்தில் கூறப்பட்ட அளவுகளுள் ஏழு வகைகள் கூறப்பட்டன. இனி எட்டாவது வகை கூறப்படுகின்றது. மாத்ராங்குலங்களால் லிங்கத்தின் உயரத்தை நிர்ணயம் செய்வதுதான் எட்டாவது விதம். இங்கு மாத்ராங்குலங் களால் லிங்கத்தின் உயரத்தை நிர்ணயம் செய்யும் வகைகள் விரி வாகக் கூறப்படவில்லை. "இவ்வாறுகளே" மாத்ராங்குலங்களால் லிங்கத்தின் உயரத்தை நிர்ணயம்கொள்க, என்று பொதுவாகக் கூறி விட்டார். மற்ற நூல்களினின்றும் கண்டு கொள்க. மாத்ராங்குல மாவது:—

"தஸ்ததோ²ஷ்டாங்குலாநாம் து ஸ்யாதுத்தம வவ-ணம் ।

தத்ரைவம் ஸாதகாநாம்து ஸ்ருஷ்டம் நீலம்தயோ ஸமம்விதது ॥

(சில்பரத்தினம்—முதல் பாகம். அத். 2, சு. 8.)

என்னும் சுலோகத்தில் கூறப்படுகின்றது. கோயில் முதலியவற்றைக் கட்டுவதற்கு முதல்வனாக இருக்கும் யஜமானனுடைய வலது கையின் நடுவிரலின் நடுக்கணுவின் நீளம் ஒரு மாத்ராங்குலமாகும். இது உயர்ந்த பக்ஷம். அதே நடுவிரல் நடுக்கணுவின் அகலத்தினளவும் ஒரு மாத்ராங்குலமாகும். இது அதமபக்ஷம். மானஸாரம் முதலிய நூல்களில் நடுக்கணுவின் சுற்றளவும் ஒரு மாத்ராங்குலமாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

விஸ்தாரம் வ்யாஸதுல்யா வங்கமானம் ஷட்பாணவெவ வா ॥ சுபி ॥

விஷ்ணோர் விமானவத்ஸ்யா காரமரம், திக்மாணம் வதி ।

முன்பு 13-வது சுலோகத்தில் கொடுக்கப்பட்ட வரிசையில் ஒன்ப தாவது வகை இப்போது விளக்கப் படுகிறது. "யஜமானோச்ச மானம்" என்பதே அது. ஆலயங்களைக் கட்டுவிக்கும் யஜமான னுடைய உயரத்தையே ஆதாரமாகக் கொண்டு அவ்வாலயத்தில் ஸ்தாபிக்கப்படும் லிங்கத்தின் உயரத்தை நிச்சயிக்கலா மென்றவாறு. இதில் ஏழு வகையுண்டு. (1) யஜமானனுடைய முழு உயரம். (2) அவனுடைய கண்கள் வரை உள்ள உயரம். (3) அவனுடைய வாயளவு உள்ள உயரம். (4) தாள்கட்டை வரை உள்ள உயரம். (5) தோள் வரை உள்ள உயரம். (6) ஸ்தனங்கள் (மார்பு) வரை உள்ள உயரம். (7) இதயம் வரை உள்ள உயரம். இவ்வாருக ஏழு அளவுகள் கண்டு கொள்க. (59)

இனி லிங்கத்தின் உயரத்தின் அளவைக் கொண்டு அதன் விமா னம் அமைக்கவேண்டிய விதம் விளக்கப் படுகின்றது. ஒரு முழம் உயரமுள்ள லிங்கத்திற்கு நாலு முழம் அகலமுள்ளதாக விமானம் அமைக்கப்பட வேண்டும். அல்லது ஐந்து முழம், ஆறு முழம் அகல முள்ளதாகவும் அமைக்கப்படலாம். அவ் விமானம், தனது அகலத் தைப் போல் இரு மடங்கு உயரமுள்ளதாக இருக்குமாயின் அது "நாகர" மெனப்படும். அதுவே தனது அகலத்தைப் போல் மும் மடங்கு உயரமுள்ளதாக இருக்குமாயின், "பூமிஜ" என்னும் பெய ரால் வழங்கப்படும். அப்படியே அந்த "பூமிஜ" மெனப்படும் விமானத்தைப் போல் இரண்டு மடங்கு உயரமுள்ளதாக சிகரம் அமைக்கப்படுமாயின், "நாகரவலபி" என்னும் பெயரால் வழங்கப் படும்.

குறிப்பு: இங்கு திடீரென்று விமானத்தின் உயரம் விளக்கப்படு கின்றது!

இனி லிங்கங்களின் சிறப்பான பெயர்கள் சில கூறப்படுகின்றன. லிங்கங்களுள் அதனதன் உயரத்தையும் அகலத்தையும் சேர்த்துக்

ஹஸ்திஜாவ்யம் வஸ்த்ரம் தவஸ்தாத்ர மிதீணம் ஸ்வாஹா யதா ॥

காமதம் வருஷ-ஸ்ர விதாகம் லவதிஷ்ணுடி ।

கணக்கிட்டு, ஒவ்வொரு வகைக்கு ஒவ்வொரு பெயர் கொடுக்கப் படுகின்றது. (1) ஜயதம், (2) பொகுஷ்டிகம், (3) *ஸார்வகாமிகம், என்று மூன்று சிறப்புப் பெயர்கள் இங்கு கூறப்படுகின்றன.

முதலில் மூன்று வகையான திராவிட லிங்கங்கள் விவரிக்கப்படு கின்றன. லிங்கத்தின் உயரத்தைப் பதினாறு கூருகச் செய்து, அதில்

---

* காச்ய பீயம், 49-வது படலம், 89-வது சுலோகம் முதல், 95-வது சுலோகம் வரை ஏழு சுலோகங்களில் மூன்று வகையான லிங்கங்களின் விஷயம் பேசப்பட்டுள்ளது. அவையாவன :—

காமதம் நாவிதம் லிம்பம் வெஸரம் ச வதாஹ்யஹம் ।

நாகரம், திராவிடம், வேஸரம் என்னும் லிங்கங்களைக் கூறு கின்றேன்.

லிங்மொத்தியே தூ வெஷ்டாம்ஸே வனகாம்ஸம் கதாவஸ்தே ॥

தூம்ஸ தூர்ணஸே ஸிவாம்ஸம் தூ விஷ்ணும் ஸ்ருஷ்டாவதே ।
தயொஷ்டயுஷ்டவஷ்டாஸே தூ தவயாகாரஸ்ரவதே ॥ கூம் ॥

ஸ்வஸ்தியகாம்ஸே தூ வம்வாம்ஸம் ஸாஸ்திகம் ஹவெஸ ।
வெஷ்டாம்ஸம் வெளவிகம் வ்யாதம் தூணாம்ஸம் ஜயதம் ஹவெஸ

ஸவிதாரா நிஹாரஸ் வ்யாஸ் வ்யாஹரெவம் வதூவிஷ்யே ।
வனவம் தூயொஷவ்யாஹம் காமரெ தூ வியீயதெ ॥ கூஉ ॥

லிங்கத்தின் உயரத்தை நாலு பாகமாக்கி அதில் ஒரு பாகம் லிங்கத்தின் அகலம் அமைக்கலாம். இது கடையானது. லிங்கத் தின் உயரத்தை மூன்று கூருகச் செய்து அதில் ஒரு பாகமும் லிங்கத் தின் அகலமாக அமைக்கலாம். இது உத்தமமானது. இவ் விரண்டு அளவுகளுக்குமுள்ள இடைப்பகுதியை எட்டு கூருக்கி ஒவ்வொன் றையும் லிங்கத்தினகலத்துக்கு ஒவ்வொரு அளவாகக்கொள்ளலாம். இவ் வழியில் லிங்கத்தினகலத்திற்கு ஒன்பது அளவுகள் கூறப்

யிம்மரயாகெ யிகுரராம்ஸெ லாஸதவெஷாஜி விஷ்ணு।
ஜயடிம் வெளஷ்டிகம் ஸாவர்கமிகம் ஏவிவெ லவெஜ॥
சுவிக்ரஹாம்ஸகெ மலெ ஷொலமராம்ஸம் தஜ்ஜாதவு॥ சுஊ॥

ஐந்து, நான்கு அல்லது மூன்று பாகங்களின் அளவு அகலமுள்ளதாக லிங்கத்தை அமைக்கவேண்டும். இம் மூன்றளவுகளும் முறையே "சாந்திகம், பௌஷ்டிகம், ஸார்வகாமிகம்" எனப்படும். இம் மூன்றும் திராவிடலிங்கத்திற்கே ஏற்பட்ட அளவுகள்.

இனி வேஸரலிங்கத்திற்கும் இதேபோல் மூன்றளவுகள் உண்டு. இதில் லிங்கத்தின் உயரத்தை இருபத்தைந்து கூறுகச் செய்து கொண்டு அதன் அடிப்படையில் நிர்ணயம் செய்யவேண்டும். லிங்கத்தின் உயரம் 25-பாகமாகுல் அதில் பதினாறு பாகம் லிங்கத்தின் அகலம் இருக்கலாம். இது உத்தமம். அதில் பதின்மூன்று பாகம் லிங்கத்தின் அகலமாக அமைக்கலாம். இது அதமம் (கடையானது). இவ் விரண்டின் இடைப் பகுதியை எட்டு கூறுகச் செய்து ஒவ்வொன்றையும் லிங்கத்தின் அகலத்திற்குத் தகுந்த அளவாகக் கொள்ளலாம். இவ்வாறு ஒன்பது அளவுகள் ஏற்கெனவே காண்பிக்கப்பட்ட வகையில் ஊகித்தறிந்து கொள்க.

குறிப்பு:— சுவிக்ரஹாம்ஸகெ மலெ— என்பது, கர்ப்பக்ருஹத்தின் அகலத்தைக் கூறுகின்றது. ஆனால், "சுவிக்ரஹாம்ஸகெ ஷிமெ" என்றோ, அல்லது "சுவிக்ரஹாம்ஸகெ

பட்டன. இவற்றின் தன்மையை முன்பு காண்பித்த வகையில் ஊகித்தறிக. மற்றும் நான்களவுகள்:— லிங்கத்தின் உயரத்தைப் பதினாறு கூறுகச் செய்து அதில் ஐந்து பாகம் லிங்கத்தின் அகலமாகக் கொள்ளலாம். இது "சாந்திகம்" எனப்படும். அதிலேயே நாலு பாகம்—அல்லது மூன்று பாகமும் லிங்கத்தின்—அகலமாகக் கொள்ளலாம். இவ் விரண்டும் முறையே "பௌஷ்டிகம்" "ஜயதம்" என்று வழங்கப்படும். அல்லது விசாரிக்காமலே (அளவெடுத்து உற்று நோக்காமலே) கண் பார்வையில் பொருத்தமாகத் தோன்றுகிறபடியாகவே லிங்கத்தின் அகலத்தை அமைக்கலாம். இதுவும் ஒரு வழியாகும். முன்பு கூறப்பட்ட ஒன்பது வகைகளுடன் இந்த நான்கு வகைகளையும் சேர்த்துக்கொண்டால்

ரூபொத்ஸாம்ஸ ஏயம் தயொத்யெஷ்டஹாஜிதை ।
நவஸ்ரோமி வஸ்யுஸ்ரீ வெஹரெதா நி கஸ்துயெஸ ॥ சுச ॥

வஸ்வஸ்ரோம்ஸகெ தெவெஷ்டு வஹ்னவஸுஷ்டம்ஸுதகெஃ ।
விஷ்ணோம் வெஹரெ விதேஸ்ய வஸுபுஜயதாதிகூ ॥ சுரு ॥

தாம்தை" என்றே பாடம் இருத்தல் தகும். ஏனெனில், லிங்கத்தின் உயரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டே இங்கு லிங்கத்தினகலத்திற்கு அளவு கூறப்படுகின்றது. அவ்வாறே எம்மால் பொருள் தரப்பட்டுள்ளது.

வேஸரலிங்கத்தில் முற்கூறிய மூன்று வகைகள் அமைக்கும் வழி மற்றொன்று கூறப்படுகின்றது. இதில் லிங்கத்தின் உயரத்தை இருபத்தைந்து கூருகச் செய்து கொள்ளவேணும். அந்த அடிப்படையில்

பதின்மூன்று வகைகள் லிங்கத்தின் அகலத்தைத் நிர்மானிப்பதற்கு ஏற்படுகின்றன. இதெல்லாம் "நாகர" லிங்கத்திற்கேற்றவை.

லிம்தோவெமிதவாம்ஸெ தா ரவஹாஜிதை யாஹாம்ஸதெ ।
மாணவம்ஸெ ஸாஜிகூழிஃ வ்யாஸ ஊவிவெ வ வதாவிபுயழ ॥

இனி திராவிட லிங்கத்தின் விஷயம் விளக்கப்படுகிறது. இதில் லிங்கத்தின் உயரத்தைப் பதினெட்டு பாகமாக்கிக் கொள்ள வேண்டும். அதில் ஆறு பாகம் லிங்கத்தின் அகலமாகக் கொள்ளலாம். ஐந்து அம்சம் அல்லது நான்கு அம்சமும், மூன்று பாகமும் லிங்கத்தின் அகலமாகக் கொள்ளலாம். இவை முறையே சாந்திகம், பௌஷ்டிகம், ஜயதம், (கணக்கிடப்படாதது?) என வழங்கப்படும். இவை திராவிட லிங்கத்திற்கே ஏற்பட்ட நான்கு விதங்களாகும்.

வெஹரெ லிம்மதாம்தெ தா லிம்ஸதுஸ்ஸவிஹாஜிதை ।
சுஷ்டவா வஸுஷ்டா வணாஸ்தெவுஹாம் வ்ருகூலிதபு ॥
ஸாஜிகம் வெளவிகம் தெவ ஜயதம் வ ரூதெணதா ।
வெஹாரம் வ வதாஹெஷ்டம், ... ॥ சுரு ॥

இனி வேஸரலிங்கத்தின் அகலத்தினளவு கூறப்படுகின்றது. இருபது பாகமாக லிங்கத்தின் உயரத்தைப் பண்ணிக்கொண்டு

லிம்பம் லவஷ்டவஸ்தம் லலொமி விவிதகாரம்ய த்யம் தத்ரீ ஃ,
வ்யாயதகர வதாகாரமகம் யதி வதாம்ஸம் நோய விஸ்தீர்ணதரம்

லிங்கத்தின் அகலம் நிர்ணயிக்கப்படுகின்றது. லிங்கத்தின் உயரம் இருபத்தைந்து பாகமாகில், எட்டு பாகம், ஏழுபாகம், அல்லது ஆறு பாகம் லிங்கத்தின் அகலம் இருக்கலாம். இதில் முதல்முறை ஸர்வதோபத்ரியதம் இரண்டாவது பௌஷ்டிகம், மூன்றாவது ஸார்வகாமிகம் என்றறிய, வேண்டும். இவ் வகை வேஸரலிங்கத்திற்கே ஏற்பட்டது. (65)

இனி, பொதுவாக லிங்கத்தின் வகைகள் சில கூறப்படுகின்றன: (1) ஸர்வஸமம், (2) வர்த்தமானம், (3) சிவாதிகம், என லிங்கங்கள் மூன்று வகைப்படும். அவை மூன்றும் இந்த சுலோகத்தில் விளக்கப் படுகின்றன. முதலில் "ஸர்வஸம" லிங்கம் கூறப்படுகின்றது. இதன் பெயரே இதன் நிலையை விளக்கும். "எல்லா விதத்திலும் ஸம அளவாக இருக்கும் லிங்கம்" என்பது இந்தப் பெயரின் பொரு

அந்த அடிப்படையில் லிங்கத்தின் அகலத்தை நிர்ணயிக்க வேண்டும் இங்கு. இருபது பாகமாக்கப்பட்ட லிங்கத்தின் உயரத்தில், எட்டு, ஏழு, ஆறு, ஐந்து பாகம் லிங்கத்தின் அகலம் அமைக்கலாம். இவை முறையே, சாந்திகம், பௌஷ்டிகம், ஜயதம், (பொதுவில் கணக்கு பார்க்காமல் நிர்ணயிக்கும் வகை?) என்னும் நான்கு வகைப்படும். இவை நான்கும் வேஸரலிங்கத்தின் உட்பிரிவுகளேயாகும்.

இங்கு காச்யபீயத்தில்; நாகரம், த்ராவிடம், வேஸரம் என்னும் மூன்று வகை லிங்கங்களிலும், சாந்திகம், பௌஷ்டிகம் ஜயதம்—எனப்படும் மும்மூன்று உட்பிரிவுகளை விளக்கமாக அவ்வ ற்றின் அளவுடன் கூறியிருக்கிறார். ஆனால் இந்நூலில், த்ரா விடம்-வேஸரம்-இவ்விரண்டு வகைகளின் மும்மூன்று உட்பிரிவு களே தெளிவாக விளக்கப்படுகின்றன. நாகரலிங்கத்தின் உட்பிரிவுகள் விளக்கப்படவில்லை. அதற்குப் பதிலாக நாகர லிங்கத்தின் அளவை ஆதாரமாகக் கொண்டு அதன் விமானத்தை அமைக்கும் வகை. 60, 61, 62 சுலோகங்களில் கூறப்பட்டுள்ளது. விமானத்தைப் பற்றி திடீரென்று இங்கு கூறவேண்டிய அவசியம் என்ன? என்பது சிந்தனைக்குரிய விஷயம். மேலும் "ஜயதம்" என்பதன் ஸ்தானத்தில் "ஸார்வகாமிகம்" என்பது இங்கு கூறப் பட்டுள்ளது.

மதே ஹாநயாஜோ தீர யெதி வஹாநாம்மொஷ்டு

[உருஷிஷ்டு-

வெதம் ஏழவிதே க்ரியொக யாமஸம்வாதெவஜ்ஜெ.

[ஸாயிகே 1 சுசு 1

ளாகும். லிங்கத்தில், பிரம்மாம்சம், விஷ்ணுவம்சம், சிவாம்சம் என்று மூன்று பாகங்களுண்டல்லவா? அந்த மூன்று அம்சங்களும் ஒரே அளவு கனமுள்ளதாகவும், ஒரே அளவு உயரமுள்ளதாகவும் இருத்தல் வேண்டும். மேலும் லிங்கத்தின் சுற்றளவு அதன் முழு நீளத்திற்குச் சமமாகவே இருத்தல் அவசியம். ஏற்றத் தாழ்வாக இருக்கலாகாது. இவ்வாறு அமைக்கப்படும் லிங்கம், "ஸர்வஸமம்" எனப்படும்.

இனி வர்த்தமான லிங்கத்தைக் கூறுவாம். இதிலும் பெயரே இதன் தன்மையை உணர்த்த வல்லதாக இருத்தின்றது: "படிப்படியாக வளர்ந்து கொண்டே செல்வது" என்பது "வர்த்தமானம்" (வர்த்தமானம்) என்னும் சொல்லின் பொருளாகும். முன்போலவே லிங்கத்திலுள்ள மூன்று அம்சங்களுள், முதல் அம்சம் பிரம்மபாக மென்பது. அதைக்காட்டிலும் இரண்டாவதான விஷ்ணு பாகம் சிறிது வளர்ந்திருத்தல் வேண்டும். அதையும் விட மூன்றுவதான சிவாம்சம் வளர்ந்திருக்க வேண்டும். இதற்கான முறையாவது:— லிங்கத்தின் முழு உயரம் எவ்வளவு இருக்கவேண்டுமென்று விருப்பமோ அதை இருபத்துநான்கு கூறுகச் செய்து கொள்ளவேண்டும். இதில் முதல் (பிரம்ம) பாகம் ஏழு கூறுகளிலும், இரண்டாவது (விஷ்ணு) பாகம் எட்டு கூறுகளிலும், மூன்றுவது (சிவ) பாகம் ஒன்பது கூறுகளிலும் அமைக்கவேண்டும். இதில் லிங்கத்தின் மூன்று பாகங்களிலும் படிப்படியாக உயரம் வளர்ந்துகொண்டே செல்வதால் இது வர்த்தமானம் என வழங்கப்படுகின்றது.

இனி "சிவாதிக" லிங்கம் கூறப்படுகின்றது. பெயரிலிருந்தே இதன் தன்மையையும் ஊகித்தறியலாம். மற்ற இரண்டு அம்சங்களைக் காட்டிலும் சிவாம்சம் மட்டும் அதிகமாக இருத்தல்

சூயாதே ஏவிதே ஶிவாசுரய ஜாஹீவே ஷுஷுவிவி ஷுஷ்ய ஏகிः
சாய ஸ்ரோமொரவி வஷவஷுயவய ஒதேஷுः வஷவஷிः
[வஷவஷிः।
வ்ரூயாதாசுய ஸ்ராம்ஸ சுவிரவ நாம்ஸः வ்யாத்வः, சேவ-
[ஒதேஷுः
வஷ்ராம்ஸொரவி, மஹ ஸுமஹ சவஸ்ராம்ஸொ சரவி வா
[வ்ய ஸுதே ॥ சுவ ॥

இதன் தனிச் சிறப்பாகும். அதாவது, மற்ற இரண்டம்சமும் சம அளவாக இருக்க, சிவாம்சம் மட்டும் அதிகமாக இருக்குமென்ற வாறு. அவ்வாறன்றிக்கே மூன்றம்சங்களும் படிப்படியாக ஒன்றைவிட மற்றொன்று அதிக உயரமுள்ளதாக அமைந்தால் அது வர்த்தமான லிங்கம் என்னும் முந்திய வகையையே சாருமேயன்றி சிவாதிகமாகாது. இதை அமைக்கும் வகை:— லிங்கத்தின் முழு உயரம் எவ்வளவு இருக்கவேண்டுமென்று விருப்பமோ, அதைப் பத்து கூருகச் செய்து, மும்மூன்று கூறுகளால் முறையே பிரம்மரம்சமும் விஷ்ணவம்சமும் அமைத்து, எஞ்சியுள்ள நான்கு கூறுகளால் சிவாம்சத்தை யமைப்பது. இதில் மூன்றுவதான சிவாம்சம் மட்டும் மற்ற அம்சங்களைவிட அதிகமாக இருப்பதனால் இது 'சிவாதிகலிங்க' மெனப்படுகின்றது. (66)

லிங்கத்தின் அகலம் பலவாருக விளக்கப்படுகின்றது. லிங்கம் நிர்மாணம் செய்ய விரும்புகின்றவர்கள், முந்துற முன்னம் தாங்கள் செய்ய விரும்பும் லிங்கத்தின் உயரம் எவ்வளவு இருக்கவேண்டு மென்பதை நிச்சயித்துக் கொள்ள வேண்டும். அதன் பிறகு அவ்வுயரத்தின் ஆதாரத்தில் அதன் அகலத்தை நிச்சயிக்கவேண்டும். தனக்கு இஷ்டமான லிங்கத்தின் உயரத்தை இருபத்துநான்கு கூருகச்செய்து, அதில் எட்டுபாகம் லிங்கத்தின் அகலமாகக் கொள்ளலாம். இது ஒரு அளவு. இருபத்துநான்கில், ஏழு அம்சமும் ஐந்து யவமும் கூடிய பாகத்தை லிங்கத்தின் அகலமாகக் கொள்ளலாம். இது மற்றோரளவு. இருபத்து நான்கு பாகத்தில், ஐந்து பாகமும்

ஸாதாரணாஸனயஸாமஸஹிதம் ஸ்ரீமத் விமாநாக்யமுதேஹி
ஸர்வாஸி யஸ்வவஸ்துயுக்தஸ்ரீநிவி-
ஷ்டாயதம் யதவைஃ வந்தனீயைஃ।
ஸர்வதேஃ வந்தனீயைவ வந்யவிவிதேஹ
விஸ்வாதிதோ விஷ்ணுதேஃ
கூயதாஸ் ஸவபுஸஹம் ஸஹஸாஸ்ரவிஹிதம்
வ்யஸ்தாதிரோஸாயிகே ॥ சுஅ ॥

ஐந்து யவமும் கூடிய பாகத்தை லிங்கத்தின் அகலத்தினளவாகக் கொள்ளலாம். இதுவும் ஒரு அளவாகும். மற்றுங்காண்மின்! லிங்கத்தின் முழு உயரத்தை இருபத்துநான்கு கூறுகச் செய்ததில், எட்டு பாகங்களும் ஒரு யவமும் கூட்டிய அளவு லிங்கத்தின் அகலம் இருக்கலாம். அல்லது இருபத்துநான்கு கூறுகச் செய்த லிங்கத்தி னுயரத்தில் ஐந்து பாகம் மட்டுமே அதன் அகலம் அமைக்கலாம். கர்ப்பக்ருஹத்தின் அகலத்தில் ஒன்பதில் ஒருபாகமாகவும் லிங்கத் தின் அகலம் அமைக்கப்படலாம். (67)

இந்த சுலோகத்தில் அந்தணர் முதலிய நான்கு வருணத்தவருக் கும் ஏற்றவிதமான லிங்கத்தினகலம் கூறப்படுகின்றது. இங்கு முற்கூறப்பட்டபடியே லிங்கத்தின் முழு உயரத்தை முந்துற முன்னம் 24 கூறுகச் செய்து கொள்ள வேண்டும். அதில் லிங்கத்தின் அகலம் எட்டு அம்சம் அமைக்கலாம். இது முதல் அளவு. அதிலேயே ஏழு பாகமும் ஐந்து யவமும் லிங்கத்தின் அகலமாக அமைக்கலாம். இது இரண்டாமளவு. ஐந்து பாகமும் ஐந்து யவமும் லிங்கத்தினகலம் அமைக்கலாம். இது மூன்றாமளவு. அதிலேயே, ஐந்து பாகங்கள் மட்டும் லிங்கத்தினகலத்தில் அமைக்கலாம். இது நான்காவது அளவு. இவ்வளவுகள் நான்கும் முறையே அந்தணர் முதலான நான்கு வருணத்தவருக்கும் ஏற்றவையாகும். இவ்வாறுகவே இந்த நான்கு வகையான லிங்கங்களிலும் முன்பு 66-வது சுலோகத்தில் கூறப்பட்ட விதமாக ஸர்வாலம், வர்த்தமானம், சிவாதிகம், என்றும்

ஹாமெ ஸூதஈவிழுஂஸு திவி ஷுஏஷு-
ஷுஂமஹ்யு தீவஃஂ வ்ரவிஹஜ்யு ஷுஏ2யுக்ஷு ।
விஷ்ணஂஹ ஐஂமெஸ ரூய வக்ஷுவிஸ்ஷு
தாஹஂம் பிதம் ஷொ2ளஸுவிஸ்ஷு ஹாமெஃ ॥ சுகூ ॥

ஷூரஹ்யு ஷஷ்டூாம உதஃ சுரெணை
வாதாஃஸுவ்ஜ்யூா தவயா விஹாமெஃ ।
வஷ்ணு தெதாதி தவொஷிதாதி
ஷுஂமாதி பிதுஸ்யஹாமஹதெ ॥ எவி ॥

மூன்று வகைகளையும் அதற்குற்ற முறையில் அவரவர்களுக்கு அமைத்துக்கொள்ள வேண்டும். (68)

இருபத்துநான்கு பாகமாக லிங்கத்தின் முழு உயரத்தை நன்றாகக் கவனித்து அளந்து வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். அதில் ஐந்து பாகங்களால் அந்த லிங்கத்தின் அகலத்தை அமைக்கவேண்டும். அதன் சுற்றளவு, (இருபத்துநான்கு பாகமாகச் செய்யப்பட்ட அதன் உயரத்திலேயே) பதினாறு பாகமுள்ளதாக அளவிட்டு அமைக்க வேண்டும். இதில் பதினாறு பாகம் சுற்றளவு வருமாறு லிங்கத்தின் கனம் இருக்கவேண்டும். ஐந்து பாகமே லிங்கத்தின் கனம் இருக்குமாயின், அதன் சுற்றளவு பதினாறு பாகம் வருவது சாத்திய மில்லை அதனால் இந்த இரண்டு அளவுகளையும் கூர்ந்து கவனித்துச் சரியாக வருமாறு ஏதாவதொன்றில் சிறிதளவு கூட்டியோ குறைத்தோ அல்லது உள்ள படியேயோ சிற்பிகள் கவனித்துச் சரிப்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும். (69)

இருபத்துநான்கு பாகமாக லிங்கத்தின் முழு உயரத்தைப் பங்கு போட்டு, அதில் ஆறு பாகம் லிங்கத்தின் அகலம் இருக்குமாறு அமைக்கலாம். அதற்குமேல் கால் பாகம் கூட்டி 6½ பாகம் அமைக்கலாம். இப்படியே படிப்படியாகக் கால் கால் பாகம் கூட்டிக் கொண்டே போய் ஒன்பது அளவுகள் எடுக்கவேண்டும். ஒன்பதாவது அளவில் லிங்கத்தின் அகலம் (இருபத்துநான்கில்) எட்டு பாக

சுஷ்டாஷ்டாயுத சதுரஸ்ரமெகே விலஜிதெ
விஷ்காரஉமாமயம்
ரெவம், உயுக்தஸ்ரமெகெவிஹிரத.
ஸ்ரீயு-ர்ரம்ஸவ்யெர்யாதுரெ।
ஹெக்தெகரு *ஸ சதுரஸ்ரமெகெவிஹி ரதொ
ஹெக்தெ ஸ மாமயம்

முள்ளதாக இருக்கும். இவ் வழியிலும் தனக்கிஷ்டமான ஒரு அளவில் லிங்கத்தின் அகலத்தை அமைக்கலாம். (70)

வேறு சில வழிகள் இதில் கூறப்படுகின்றன. லிங்கத்தின் முழு உயரத்தை எட்டு பாகமாகச் செய்யவேணும். எட்டரை பாகமாகவும், ஒன்பது பாகமாகவும் அதைச் செய்துகொள்ள வேணும். இவ்வாறு மூன்று விதமாக லிங்கத்தின் உயரத்தைக் கூறு செய்து, அந்த ஆதாரத்தில் லிங்கத்தின் அகலம் இருக்கவேண்டிய அளவு கூறப்படுகின்றது இங்கு. முதலில் லிங்கத்தின் உயரத்தை எட்டு கூருகச் செய்யும் பக்ஷத்தில் இழிவோம். இரண்டு பாகம் லிங்கத்தின் அகலம் அமைப்பது உத்தமபக்ஷம், மூன்று பாகம் கொண்டதாக லிங்கத்தின் அகலத்தை அமைப்பது அதமபக்ஷம். இதற்கு மத்தியில் இரண்டரை அம்சமுள்ளதாக லிங்கத்தின் அகலத்தை அமைப்பது மத்யமபக்ஷம். இவ்வாறு மூன்றளவுகள் இதில் கூறப்பட்டன.

எட்டரை அம்ச முள்ளதாக லிங்கத்தின் முழு உயரத்தைக் கூறு செய்யுமிடத்திலும் இவ்வாறே மூன்றளவுகள் லிங்கத்தின் அகலத்திற்குக் கண்டுகொள்க. ஆனால் ஒவ்வொன்றிலும், அரைப் பாகம் சேர்த்துக்கொண்டு, உத்தம மத்யமாதமபக்ஷங்களை இதில் நிர்ணயம் செய்யவேணும். அதாவது எட்டு கூருகச் செய்ததில் இரண்டு கூறு அகலம் உத்தமமானால், எட்டரை கூருகச் செய்ததில் இரண்டரை கூறு அகலம் உத்தமம் — என்கிற வழியில்

---

* சதுரஸ்ரமெகெ என்று மூலத்தில் பாடம் உளது. சதுரஸ்ரம் என்று அதைத் திருத்தி அச்சிட்டுள்ளோம்.

விஷ்ணும் வாகரவதெவ தவயா
வம்கஷ்டியெ ஆ சுரோசு ॥ எக ॥

ராமிஷாராகூடநிஹதம் சூசுவா விஷ்ணு ராஜிதழி ।
சுதஎகெந சுவீஹகம் வ்ரிணாஹம் வதீவமழி ॥ எஉ ॥

விஷ்ணுஹராசு க்ரிமாணம் நியாய
விஷ்ணு வஷ்டுஹகதாவஷ்டாம்சு ।

ஒன்பது கூருக லிங்கத்தின் உயரத்தைப் பங்கிட்ட பகுதித்திலும் இவ் வழியிலேயே மேலும் அரைப்பாகம் கூட்டி உத்தம மத்யமாதமபகுதிங் கள் ஊகித்தறிந்துகொள்க. இங்கு மூலத்தில் சுலோகத்தின் இரண் டாவது அடியில், "ஸ்ருஷ்டம் கூரு வஷ்டம்ஸகெஃ" என்றிருத்தல் தகும். அவ்வாறே இருப்பதாகக் கருதி எம்மால் பொருள் தரப்பட் டது. ஆனல், "ஸ்ருஷ்டம் உய்டஷ்டம்ஸகெஃ" என்றே பாடமுள் ளது. அவ்வழியில் பொருள் பொருத்தமாக வரவில்லை. அறிஞர்கள் ஆய்ந்துணர்க. (71)

இந்த சுலோகத்தில், அகலத்தின் ஆதாரத்தில் சுற்றளவைத் தீர்மானிக்கும் முறை விளக்கப்படுகின்றது. இந்த சுலோகத்தின் முதல் அடியும் மூன்றுமடியும், அகலத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டு சுற்றளவை நிர்ணயம் செய்யும் வகையைக் கூறுகின்றன. இவற்றி லுள்ள ஸங்கேதச் சொற்களின் கருத்து தெளிவாக விளங்கவில்லை. தற்காலம் சிற்பிகள் வழக்கமாகக் கையாளும் முறையாவது:— குறுக் களவை ஐந்தால் வகுத்து, மேலும் மூன்று பாகங்களாக் கூட்டி இதை இரண்டால் பெருக்கினல் சுற்றளவு வருமென்பது. அதாவது—சுற்ற ளவின் மொத்தத்தை இரண்டு கூறுக்கி ஒன்றை எட்டால் வகுத்து மூன்று பாகங்களை நீக்கி நின்றது குறுக்களவு என்றவாறு. இம்முறை தான் இந்த சுலோகத்தில் விளக்கப்படுகின்றதா? அல்லது வேறு முறையா? என்பதும் ஆராய்ச்சி செய்தறியவேண்டிய விஷயம். (72)

அகலத்தின் ஆதாரத்தில் சுற்றளவைக் கண்டுபிடிக்கும் வகை மற்றொன்று இந்த சுலோகத்தில் கூறப்படுகின்றது. குறுக்களவை மூன்றல் பெருக்கி, குறுக்களவின் எட்டிலொருபாகத்தில் எட்டி லொருபாகத்தைக் கூட்டியதனல் கிடைப்பது சுற்றளவு. அதாவது—

விக்ஷிவ்யவ்யாகாமவியிவ்ஷ்டிக

விம்ஸ ஸிஹாதெமா நிஹிதொய்வா வ்யாஸ ॥ எக ॥

வலயுதொஹஸ்ரகம் ஸிம்மம் வய்ஹாதம் ஸிவாயிக்ஷ் ।

வ்யவ்ஹிகம் ச சதுர்ய்ஹா வ்யாஸ தஸ்யக்ஷ்ட்வ்யமுவ்யுதெ ॥

விஷ்ணாம் வலயுதொஹஸ்ரம் ஸ்ஹஸ்ரஜாம் வய்ஹாதகம் ।

ஸிவாயிகம் விஸாவிஷ்டம் ஸஸ்ரஹாணாம் வ்யவ்ஹிகம் உதம் ॥ எரு ॥

ஒரு லிங்கத்தின் குறுக்களவு 1 அடி (12 அங்குலம்) என்று வைத்துக் கொள்வோம். அதை மூன்றால் பெருக்கினால் மூன்று அடி (36 அங்குலம்) ஆகின்றது. குறுக்களவு ஒரு அடியை எட்டால் வகுத்தால் 1½ அங்குலம் ஒரு பாகமாகின்றது. அதையும் எட்டால் வகுத்தால் 1½ யவம் ஆகும். முன்பு கிடைத்த மூன்றடியு (36 அங்குலத்து) டன் இதையும் கூட்டினால் 3 அடி, 1½ யவம் சுற்றளவு வருகின்றது. இது ஒரு வழி. மற்றொரு வழியும் உண்டு. முன் கூறியபடி அகலத்தை மூன்றால் பெருக்கிக் கொண்டு, அகலத்தில் இருபத்தொன்றில் ஒரு பகுதியைக் கூட்டினாலும் சுற்றளவு கிடைத்துவிடும். முன் கூறியபடி ஒரு லிங்கத்தின் குறுக்களவு 1 அடி என்றே வைத்துக் கொள்வோம். அதை மூன்றால் பெருக்கினால் 3 அடியாகும். அத்துடன் குறுக்களவாகிய ஒரு அடியின் 21-ல் ஒரு பாகத்தைக் கூட்டிக் கொள்ள வேண்டும். ஒரு அடிக்கு 12 அங்குலம் அதாவது 96 யவம். இதை இருபத்தொன்றால் வகுத்தால் *4½ யவம் வரும். 3 அடியுடன் இதையும் கூட்டினால், 3 அடி 4½ யவம் சுற்றளவு; என்று தேறுகின்றது. முன் காட்டிய வழியில் 3 அடி 1½ யவம்தான் சுற்றளவாகத் தேறிற்று. இதுதான் இவற்றின் வாசி. (73)

(1) ஸர்வதோபத்ரம், (2) வர்த்தமானம். (3) சிவரதிகம். (4) ஸ்வஸ்திகம் என்று லிங்கம் நான்கு வகைப்படும். அவற்றின் தனித் தனியான இலக்கணம் இனி கூறப்படுகின்றது. (74)

மேற் கூறியவை நான்கும், முறையே அந்தணர் முதலான நான்கு வருணத்தவருக்கும் ஏற்றவை. பிரதிலோமர், அனுலோமர் இவர்கட்கும் ஸ்வஸ்திக மேற்றது. (75½)

---

* இது உத்தேசமாகக் கூறப்பட்டது. சரியான கணக்கல்ல.

வுதியொஉஊயொஷி வண-ஊதாஉவி வுஷ்ஷிகூ।

யயொவிதாதாதவிதாதயஂகாம்
ஶீயாம் யயொகுஉதாஉவிஹஜ்।
உஉம் யஂமாஶும் விஉயீத உயூ
உஷ்டாஶுகம் வுதுஉயம் வாஂம உ! எள!

கஂப-ஶெ வஂஹஉ வுஹாய-ஹஂஜஹஷ்-
ஶும் கண-ஹஷ்-குஉயூதா

ஸர்வதோபத்ரம்—முதலான லிங்க பேதங்களைக் கூறுவதற்காக, பொதுவான லிங்க அமைப்பின் சில உண்மைகளை இது முதல் சில சுலோகங்களால் விளக்குகின்றார். முதன் முதலில், லிங்கம் செய்வதற்கேற்ற சிலையைப் பரீக்ஷித்தறிந்து கொண்டு, அதில் இருக்கவேண்டிய அகலம்—நீளம்—கனம், இவற்றையும் தகுந்த வாறு கவனித்து, முறைப்படி துண்டித்து எடுத்துக்கொண்டுவர வேண்டும். அதை மூன்று பாகமாக (அளவுகோலால் அளந்து அடையாளம் செய்து)ப் பிரித்து, அடிப்பாகத்தை நான்கு மூலையாகவும், நடுப்பகுதியை எட்டு கோணமாகவும், நுனிப்பகுதியை வட்டவடிவமாகவும் செய்ய வேண்டும். (77)

இனி, மேற் கூறியவாறு லிங்கத்தின் மூன்று பகுதிகளையும் (சதுரம்-எண்கோணம்-வட்டம்) அமைக்கும் வகை இங்கு விளக்கப்படுகின்றது. முந்துற முன்னம் லிங்கத்திற்காக உத்தேசம் பண்ணிக் கொண்டுவந்த சிலையை முழுதும் சமசதுரமாகப் பண்ண வேண்டும். அதில் மூன்றில் ஒரு பாகம் (அடிப்புறத்தில்) பிரம்மாம்சத்தை ஒதுக்கிவிட்டு மத்திய பாகத்தை எண்கோணமாக்க வேண்டும். இதற்காக வேண்டிய வழி இங்கு கூறப்படுகின்றது. சமசதுரத்தின் ஓரங்களில் நான்கு கோடுகள் சென்று ஒன்றோடொன்று கலந்து ஒரு சதுரமாக நிற்கின்றன வல்லவா? அவற்றுள் ஒவ்வொரு கோடும் இணைந்துகொள்ளும் இடங்களே கோணங்கள் எனப்படும். சம சதுரத்தில் நான்கு கோணங்கள் உள்ளன. ஒவ்வொரு கோணத்

கவ்யாஹாவிதயுக்யவா வ்ருதிஷ்டம்
வெவெ லாஜாவலுதுகெ।
க்ருஷ்ணா தவயயு வம்ஷ்டிதவதா-
ஷ்டானாநி வம்மொயயு வா-

திலிருந்தும் இரு புறங்களிலும் செல்லும் ஸம ரேகைகள் இரண்டு. அவற்றுள் ஒன்று "புஜம்" என்றும், மற்றொன்று "கோடி" என்றும் வழங்கப்படும். இது கணித சாஸ்திரஸங்கேதம். "கோடி" யினுடையவும், "புஜ"த்தினுடையவும் இரு முனைகளையும் ஒன்று சேர்க்கும் வகையில் ஒரு கோடு வரைந்தால் அது "கர்ணஸூத்ர" மெனப் படும். இந்த சுலோகததில் விளக்கப்படும் முறைக்கும், மற்றும் பல விடங்களிலும் கூறப்படும் அளவு முறைகளுக்கும் இந்த விஷயம் இன்றியமையாததாகலின் இங்கு இவ் விஷயத்தை விளக்கமாகக் கூறும்படி நேர்ந்தது.

ஸமசதுரத்தில், கர்ணஸூத்திரம் செல்லும் வழியில் அதன் புஜஸூத்திரத்தைச் (புஜமெனப்படும் ஒரு ரேகையின் அளவுள்ள நீளத்தை) செலுத்தி அந்த இடத்தை அடையாளம் செய்து கொள்ள வேண்டும். இவ்வாறே நான்கு கோணங்களிலின்றும் செல்லுகின்ற கர்ணஸூத்ரங்களின் வழிகளிலும் அந்தந்த புஜஸூத்ரங்களைச் செலுத்தி அதனதன் முடிவிடங்களை அடையாளம் செய்து கொள்ள வேண்டும். ஸமசதுரத்தின் உட்புறத்தில், ஒரு கோணத்தினின்றும் நேர் எதிரான மற்றொரு கோணத்தை நோக்கிச் செல்லும் ரேகையின் எல்லையில் மேற் கூறியவாறு நான்கு புள்ளிகள் இட்டு அடையாளம் செய்துகொள்வது, ஸமசதுரத்தை (நாற்கோணத்தை) எண்கோணமாகச் செய்வதற்கான முதல் செயல்.

பிறகு அந்த அடையாளப் புள்ளிகள் ஒவ்வொன்றிலிருந்தும் இருபுறங்களிலும், ஸமசதுரக் கோடுகளைத் தொடும் வண்ணம் இவ் விரண்டு புஜஸூத்ரங்கள் செலுத்தி, அவ்விடங்களையும் அடையாளப் புள்ளிகளால் குறித்துக் கொள்ள வேண்டும். ஸமசதுரத்தின்

[illegible]

[illegible]

நான்கு கோணங்களின் இரு புறங்களிலும் சம அளவில் இந்த அடையாளங்கள் இடம் பெறும். இப்போது ஸமசதுரத்தின் நான்கு ரேகைகளிலும் தனித்தனியே இவ்விரண்டு புள்ளிகள் இடம்பெற்றுள்ளனவல்லவா? இவைதான் அதில் அமைக்கப்போகிற எட்டு கோணங்களின் குவிந்த முனைகளாகும். இவ்வாறு அடையாளம் செய்து கொள்ளுவது, ஸமசதுரத்தை எண்கோணமாக்குவதன் இரண்டாவது செயல்.

இதன் பிறகு ஸமசதுரத்தின் நான்கு மூலைகளிலும் இரு புறங்களிலுள்ள அடையாளப் புள்ளிகளிலிருந்து நேர்க்கோடு ஒன்றுக் கொன்று வரைந்து கொள்ள வேண்டும். இந்தக் கோடு, ஏற்கெனவே உள்ள நான்கு கோணங்களையும் வெளிப்படுத்தியவாறு செல்லும். அந்தக் கோட்டின் அளவுக்கே நான்கு கோணங்களையும் ஆயுதத்தால் சிதைத்து நீக்கி விட்டால், நின்றது எண்கோணமாக அமைந்துவிடும். ஸமசதுரத்தை எண்கோணமாக்குவதில் இதுதான் முடிவான செயல். இவ் வழியிலேயே அளவெடுத்து முயன்று, எண்கோணத்தைப் பதினாறு கோணமாகச் செய்ய வேண்டும். பிறகு அதையே வட்ட வடிவமாகவும் பண்ணவேண்டும். (78)

இதில் லிங்கங்கள் யாவற்றுக்கும் பொதுவான விஷயம் கூறப்படுகின்றது. லிங்கத்தில் சதுரம்—எண்கோணம் வட்டவடிவம்—என்று மூன்று விதமாக அமைக்கப்படும் பாகங்களில், முறையே பிரம்மாவும், விஷ்ணுவும், சிவனும் தேவதைகளாவார்கள். எல்லா

காரஸ்ஃ வாகபீஜாயாரம் வ்யாகு, விஷ்ணோர்ஃ வீர்யஸ்வரூபிகே।
பூஜ்யஃ சிவாம்ஸஃ வ்ருத்தஜ்ஞஃ வ்யாஸ் வவ-ஹ்ரும்நமோஸ்துதே வியஃ

வரதாகா ஸவெதீ ஹ்ரும்மவ்யாவரரிகா யயா।
வ்ருத்தராம்ஸ வனவ கிரிபுவெஷ்டா ஹ்ரும்மஸ்வரூப வாது வி ॥

வெடாரூவீரிகாயாவ்ரூ ஹ்ரும்நெ வவ-ஹ்ரூம் வஜ்ரம் கூடிபு।
கஹ்ரும்ம வரிணாவஸ்ரூ ஸ்ரூவாவ-ஹ்ரூ ச தவ்ஷடெ ॥ அ ॥

விவ்ஹார்ஃ வஜ்ரவ வவ்யாஸ் ஹோயாதொஷ்ரொட்ரகுயாலவெஸ்।
கூதொ ஹ்ரும்மவ்ரம் வீரம் வ்யாஹ்ரூயாதொஷவஜிபுதபு ॥ அ ॥

லிங்கங்களுக்கும் இது பொதுவானது. த்ரிகண்டலிங்கங்களில் இம்முறை சிறப்பாக அநுசரிக்கப்படவேண்டும். (79)

லிங்கத்தின் பிரம்மாம்சம், பாதசிலையில் பொருத்தப்பட்டிருக்கும். விஷ்ணுவின் அம்சம் பீடிகைக்குச் சமமாயிருக்கும். இது இரண்டும் கண்ணுக்குப் புலனாகாது. மேல் கண்ணுக்குத் தெரியும் பகுதி சிவாம்சமெனப்படும். இது எல்லா லிங்கங்களுக்கும் பொதுவான விஷயம். (80)

லிங்கத்திற்கு ஆவாரிகை (ஆவுடையார்) எப்படி யிருக்கின்றதோ அவ்வாறே அதன் வேதியும் சம அளவுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். இங்கு "லிங்கம்" என்றும் சொல்லால் பூஜாம்சமேதான் குறிப்பிடப் படுகின்றது. (81)

நான்கு மூலையுள்ள பகுதி; பீடிகை, லிங்கம், இவற்றில் இது ஸமமாகக் கவனிக்கப்படவேண்டும். அந்த லிங்கத்தின் பரிணாமத்தில் (சுற்றளவில்) உள்ள பிரம்ம ஸூத்திரங்கள் நான்கிலும் அதன் விஸ்தாரம் (அகலம்) சம அளவாகவே இருக்கவேண்டும். இல்லையேல் "சாயாதோஷம்" வந்துவிடும். ஆதலின் பீடம் லிங்கத்

வீம்ஷ்ஷ்ஷ்ஹ தூஹ்ஹ வஹ்ஹாஸ வாணாஹம் தூ விஹ்ஹ்ஹ்ஹிः
தயா தூம்மெஷ்ஷ் ஷ்ஹிமெஷ்ஷ் வீகிகாயிசுவிஹ்ஹ்ஹ்ஹிः ॥அச॥

ஸவமஹ்ஹ் ஶிவாம்ஷ்ஹி தூ வயூயெஸ தத்ஹ்ஹம் யயா ।
யாவஹ்ஹ்யூயம் ஶிவாம்ஷ்ஹி தூ ஸ்ரஹ்ஹாம்ஷ்ஹி ஹாவயெதூ தஸ॥

தஸஸ் ஸ்ஹுஹிஷ்ஷ்ஹ ஷ்ஹிமெஷ்ஷ் சூஹ்ஹுமதாம் வீம்விஹ்ஹ்ஹ்ஹிதிः ।
விஜூஹ்ஹ்ய வஜ்ஹாஹாமம் தூ சூயஹ்ஹ்ஸ்ரஹ்ஹ்ஹம் தத்ஹ்ஹ்ஹதிः ॥ அசூ

ஸ்ரஹ்ஹாம்ஷ்ஹி வயூயெஷ்ஹாஹெ வ்யஸிஹாஹீ ஹ வெஹ்ஹ்ஹ்வெ ।

திற்குச் சமமாகவே அமைக்கப்பட வேண்டும் அதுதான் சாயா தோஷமற்றதாக இருக்கும். பிரம்ம ஸூத்திரமென்பது, லிங்கத்தின் உச்சியிலிருந்து நடுமத்தியில் நான்கு புறமும் நேராகத் தொங்க விடப்படும் சூத்திரம். இதுவே மத்ய ஸூத்ரமென்றும் வழங்கப் படும். சாயாதோஷம்—நிழல் விழுவதனால் உண்டாகும் தோஷம். லிங்கங்களின் சுற்றளவு, எத்தனை பாகமோ, அத்தனை பாகமே பீடங் களின் பரப்பு (அகலம்) இருத்தல் வேண்டும். (83½)

அப்படியே, உயரம் அதிகமுள்ள லிங்கங்களில் பீடத்தின் அகலமும் அதற்கேற்றவாறு அதிகரிக்கவேண்டியிருக்கு மல்லவா? அதையும் சாயாதோஷம் ஏற்படாதவாறு நன்றாகக் கவனித்து சிவாம்சத்தில் வளர்த்தவேண்டும். சிவாம்சத்தில் எத்தனை பாகம் அதிக உயரமாக்கப்பட்டுள்ளதோ, அத்தனை பாகத்தை பிரம்மாம் சத்தில் குறைத்துக் கொள்ள வேண்டும். (85।

அதுபோலவே ஸ்தூலமான (பெருத்த அளவுள்ள) லிங்கங் களில் பீடத்தின் அகலம் சிறிது குறைவாக அமைக்கவேண்டியிருக் கும். அதை ஊன்றிக் கவனித்து, அதற்கேற்றவாறு பூஜா பாகத்தை (சிவாம்சத்தைக் குறுகியதாகச் செய்யவேண்டும். அவ்வாறு குறுக்கப்பட்ட அளவை, அதனுடைய பிரம்மபாகத்தில் கூட்டி, அதை

ஹாயரதொஷொ விஸாயெ-ர்ஸயம் ஸ்மெஸவபுஸவெஷ்டிதம்

வயுஸாகாரிஸ்மெஷு மெதஸு வ்யாபிதி கெவத ।
தஸவ்யுத்தெஷு ஸ்மெஷு வ்யுத்தாவுத்தெ ச ஸாதுஜெ ॥ அஅ ॥

ஸ்லயம்ஹு வி தயாவரணெஷ்வாஷெ-ர் வா நியதொ தவி ।
வய-ஸாகாரிஸ்மாதாம் தூயாணாஸவ்யயம் வியிஃ ॥ அசு ॥

யதஸு மெது தத்து கூயிதா ஹாயரதொஷம் விதா யயா ।
ஸ்மாயதி வ்ரஹாணாதீ தூயாதி தா வீம்விஷ்ணுதிஃ ॥ கூஐ ॥

ஸிவஹாமஸஹ சாய-ர் வ்யாவ்யாதம் வம்ஸ்ரமெ தயா ।

வளர்த்தவேண்டும். விஷ்ணு பாகத்தில் கூட்டுவதோ-குறைத்தலோ கிடையாது. சிவாம்சத்தில் குறைந்தால் அதை பிரம்மாம்சத்திலும், பிரம்மாம்சத்தில் குறைந்தால் அதை சிவாம்சத்திலும் சரிக்கட்ட வேண்டும். விஷ்ணுவம்சம் எப்போதும் ஒரே அளவாகவே இருக்கும். (77½)

இவ்வாறு சாயாதோஷம் வாராமைக்காகக் கூறப்பட்ட இவ் விஷயங்கள், "ஸர்வஸமம்" எனப்படும் லிங்கத்தில்தான் கவனிக்கப் படவேண்டும். "வர்த்தமானம்" முதலான லிங்கங்களில் இது அவசியமில்லை என்பது சிலருடைய கருத்தாகும். அதுபோலவே, வ்யக்தமான லிங்கங்களிலும், வ்யக்தாவ்யக்தமான லிங்கங்களிலும் இரத்தினத்தாலான லிங்கங்களிலும், ஸ்வயம்பூ லிங்கங்களிலும், பாண லிங்கங்களிலும், ஆர்ஷமான லிங்கங்களிலும் இந்த நியமம் இல்லை. வர்த்தமானம் முதலிய மூன்று வகையான லிங்கங்களுக்கும் இவ்விதி சமமானது. (89)

யமஸூத்திரத்தில், சாயாதோஷம் இல்லாமல் பிடத்தின் விஸ்தாரத்தை அமைக்கும் வகை, "ஸ்மாயதி வ்ரஹாணாதி" என்று தொடங்கிக் கூறப்பட்டுள்ளது. அந்த பிடத்தினளவும், சிவாம்சத்திற்குச் சமமாக இருக்கவேண்டுமென 'சங்கிரக"த்தில்

யாவஷ்டிம்ஸஹ்ரு ஸெவ ஸெஷவஷ்டிம் தாவஸ்ஸ வீம்ஸஹ்ரு விஷ்ணுர்பி:
ஸஹஸ்ரதாம்ஸெ தா ஷ்டிம்ஸாஷ்டெ ஸஷ்டாஷ்டி தவஷ்டிபி: கூஜாஸ ।
ஸம்ஸெவ ஸஹ்ரு ஷ்டிஸஹஸ்ரீஷா தஹாதாரா: ஸஹ்ரு-ஷ்யுஷா நகெ ॥

ஷ்டிம்ஸாயாஸெ ஸஹஸ்ரதாம்ஸெ ஷட்டஸஷ்டாஷ்டாம்ஸகுஷ்டி தாரா:
கூஜா ஸ்ரீஷ்டாதிஹாதாஷ்டு வனவம் வா வய-ஷ்யுஷா நகெ ॥ கூகூ ॥

வம்வஷட்டஸஷ்டஹாஸெதவ-ஷ்ரு வதஸ்ரஷ்டுஷ்டஷவம்ஸகெ: ।
வய-ஷ்டாதம் ஹவெ ஷ்டிம்தம் ஸ்ரெஷ்டீயஸ்ரதகூஜாஸ ॥ கூசு ॥

கூறப்பட்டுள்ளது. லிங்கத்தின் நீளம் எவ்வளவோ அவ்வளவு தான் பீடத்தின் அகலம் அமைக்கப்படவேண்டும். அதற்கு ஏற்றத் தாழ்வாக இருக்கலாகாது. (90—91)

இனி வர்த்தமான லிங்கம் கூறப்படுகின்றது மூன்று சுலோகங் களால். லிங்கத்தின் உயரத்தை 24 கூருகச் செய்து, ஏழு பாகம் பிரம்மாம்சமும், எட்டுபாகம் விஷ்ணுவம்சமும், ஒன்பது பாகம் சிவாம்சமும் அமைக்கலாம். இது வர்த்தமான லிங்கத்தில் ஒரு வகை. (92)

அதிலேயே மற்றொரு வகை. லிங்கத்தின் உயரத்தை 21 கூருக்கி ஆறு பாகம் பிரம்மபாகமும், ஏழு கூறு விஷ்ணுபாகமும், எட்டு கூறு சிவபாகமும் அமைக்கலாம். இதுவும் ஒருமுறை. (93)

மற்றொருவகை. லிங்கத்தின் உயரத்தைப் பதினெட்டு கூருக்கி, அதில் முறையே 5—6—7 பாகங்களுள்ளனவாக பிரம்ம—விஷ்ணு—சிவாம்சங்களை அமைக்கலாம். அல்லது, லிங்கத்தின் உயரத்தைப் பதினைந்து கூருக்கி, முறையே நான்கு, ஐந்து, ஆறு பாகங்களில் பிரம்ம விஷ்ணு சிவபாகங்களை அமைக்கலாம். இவற்றில் முதலில் கூறியது (24 கூருக்கியது) உத்தமம். அடுத்தது மத்திமம். கடை யான இரு வகைகளும் அதமம்.

ஸிம்மாயாதத்த வம்சுஸ்ரீம்ஸ்ரீ ஸாதாஸ்ரீஸ்ரீ நிவாஸிதத்தஃ ।
கூடஸ்ரீ ஸ்ரீர்ஷ்ணாஸிவாயாஃ ஸ்ரீஃ சுதாஸ்ரீம்தத்த ஸிவாயிகே ॥

ஸிம்மாதத்தஸ்ரீயத்த நந்தாம்ஸ்ரீ ஷட்டவஷ்டவவஸ்ரீவாஸமதத்தஃ
ஸ்ரீஷ்ணவிஷ்ணுஸிவாயாநாம் சுஸ்ர ஸாஸனாஃ வுகீர்திதாஃ ॥

ஸிம்மம் தத்தஸ்ரீயம் நாஸ ஸவேஸ்ர வவஷ்டவத்தத்த தஸ்ர ।
ஸ்ரீயாஸ்ரீயர்ஸ்ரீயர் விஷ்ணுஸ்ரீம் வஷ்டிகம் வா ஸிவாயிகஷ் ॥எ॥

வஸ்ரீஸ்ரீநாம் தஸ்ரீம்மம் நாஸ்ரீ ஸ்ரீஸ்ரீமணாஸ்ரீர்தஷ் ।
தஸ்ர வாவஷ்டதத்தயிகம் ஜ்ஞேயம் வஸவர்வணர்வித்காவஹஷ் ॥

வெளஷ்டஸ்ர காரணாவ்ய ஸ யயோக்தம் தத்த கயஷ்தத ।

இனி சிவாதிக லிங்கம் பேசப்படுகின்றது. இதில் லிங்கத்தின் உயரத்தைப் பத்து கூறுகச் செய்து கொள்ளவேண்டும். அவற்றுள் முறையே மும்மூன்று பாகங்களில் பிரம்மாம்சமும், விஷ்ணவம்சமும், எஞ்சிய நாலு பாகங்களில் சிவாம்சமும் அமைக்கப்பட வேண்டும். (95)

லிங்கத்தின் உயரத்தை ஒன்பது கூறுகச் செய்து, அதில் ஆறுபாகம் பிரம்மாம்சத்தின் சுற்றளவாகவும், ஏழுபாகம் விஷ்ணுவம்சத்தின் சுற்றளவாகவும், எட்டு பாகம் சிவாம்சத்தின் சுற்றளவாகவும் இருக்குமாறு அமைக்கவேண்டும். "இது ஸர்வஸமம்" எனப்படும் லிங்கத்தில் "த்ரைராசிகம்" என்று வழங்கப்படும். தனது உயரத்தின் பாதியிலும் பாதியளவு அகலமுள்ளதாக இருக்கும் ஸ்வஸ்திகம், அல்லது சிவாதிகம், வர்த்தமானம் என வழங்கப்படும் லிங்கங்கள் தேவர் கூட்டங்களால் பூஜிக்கப் பெற்றவையாம். இதற்கு "ஸார்வதேசிகம்" எனப் பெயர். இது எல்லா வருணத்தவருக்கும் நன்மை செய்ய வல்லது.* (96.97.98)

பௌஷ்கரம் என்றும், காரணம் என்றும் வழங்கப்படும் சைவாகமங்களில் இவ் விஷயங்கள் பரக்கப் பேசப்பட்டுள்ளன. அவ்

---

* ஸார்வதேசிகம்—த்ரைராசிகம்— இவை மற்ற நூல்களில் வேறு வகையாகக் கூறப்பட்டுள்ளன.

வதுரமாதி விவராணாம் வருமாமாதி நூவொமிதம் ॥

வஷ்மாதி விமாம் யொமம் வஷ்மாமாதூஷ்ரு வாஷ்றி ।
வயஷ்மாநம் வதுலொழுத் தெவம் வணு கூமாதிதி ॥ ஈ ॥

ஆகூரு கூமாமொதம் ஸ்ரீமொதெ வாஷ்ம வஷ்மாஷ்மாமகெ: ।

விஷயத்தை இங்கே கூறுவாம். அவற்றில் அந்தணர் முதலிய நான்கு வருணத்தவருக்கும் வர்த்தமான லிங்கம் அமைத்துக் கொள்ளும் வகை முறைப்படி கூறப்பட்டுள்ளது. முதலாவது; பிரம்மாம்சம் நான்கு பாகம், விஷ்ணுவம்சம் ஐந்து பாகம், சிவாம்சம்—ஆறு பாகம். ஆக லிங்கத்தின் உயரத்தை 15 பாகங்களாகச் செய்து விவரிக்கப்படும் வகை இது. இதிலேயே 5—6—7 என்று பிரம்ம—விஷ்ணு—சிவாம்சங்களை முறையே அமைத்தால், லிங்கத்தின் உயரத்தைப் பதினெட்டு கூருக்கிக் கொள்ள வேண்டும். இது இரண்டாவது வழி.

இவ்வாறுகளே 6—7—8 பாகங்களில் முறையே பிரம்ம விஷ்ணு சிவாம்சங்களை அமைத்தல் மூன்றாம் வகை. இருபத்தொரு பாகமாக்கிக் கொள்ளவேண்டும் லிங்கத்தின் முழு உயரத்தை இதில்.

லிங்கத்தின் முழு உயரத்தை இருபத்துநான்கு கூருக்கி, அதில் முறையே 7—8—9 பாகங்களில் பிரம்ம விஷ்ணு சிவாம்சங்களை அமைத்தல் நான்காவது வகை. இந்த நான்கு வகைகளும் முறையே நான்கு வருணத்தவருக்கும் ஏற்ற வர்த்தமான லிங்கங்களாகும். (100)

இனி திவாதிக லிங்கம் விவரிக்கப்படுகின்றது. இதிலும் முன்போலவே நான்கு வருணத்தவர்கட்கும் தனித்தனியாக உபயோகிக்கும் வகையில் நான்கு வகைகள் கூறப்படுகின்றன. முதலாவதாக, அந்தணர்கட்குத் தகுந்த திவாதிக லிங்கம் விளக்கப்படுகின்றது. லிங்கத்தின் முழு உயரத்தை இருபத்திரண்டு பாகமாகச் செய்து கொள்ளவேண்டும். அதில் மூன்றாவே ஏழு பாகம் பிரம்ம பாகமும்

ஸுஷுராத்மொஷ்ட யஜ்ஞாம விஷ்ணோலிஷ்ட சிவாயிகழ் ॥

வனகொரவிஸ்ருதா ஹஸ்தே தஸ்மை ஷட்ஷட்தராம-
[ஹகஃ ।

ஸுஷுராதிலாமதஸ்தாம் வெஸ லெள்வ ஸிராயிகெ வ்ருதகழ் ॥

கூயொடிஸாஸ்மெ லிஸ்மொதெ வெடிவெடிஸராஸ்மஹகஃ ।
கூழிலாமம் விஸாம் யொமஸ்ம லிஸ்மஜுக்கூ சிவாயிகழ் ॥ ஈஈ ॥

லிஸ்மதஸ்மெ டிஸாரஸ்மொத மாணாழ்தி ஸ்ரூதிலாமிகழ் ।
ஸுஷுராத்மொஷ்ட ஸஜ்ஜூணாதிஷ்ட லிஸ்மம் சிவாயிகழ் ॥

ஏழு பாகம் விஷ்ணு பாகமும் எட்டு பாகம் சிவாம்சமும் அமைக்க வேண்டும். இது அந்தணர்களுக்குத் தகுந்ததான சிவாதிக லிங்கமாகும். (101)

இதிலேயே இரண்டாவது வகை. இதில் லிங்கத்தின் முழு உயரத்தைப் பத்தொன்பது பாகமாக்கிக் கொள்ள வேண்டும். அதில் பிரம்ம பாகம் ஆறு அம்சங்களாலும், விஷ்ணு பாகம் ஆறு அம்சங்களாலும், சிவாம்சம் ஏழு பாகங்களாலும் அமைக்க வேண்டும். இவ்வாறு அமைக்கப்படும் சிவாதிக லிங்கம் அரசர்கள் பூஜை செய்வதற்கேற்றதாகும். (102)

லிங்கத்தின் முழு உயரத்தைப் பதின்மூன்று கூறு செய்து, நான்கு பாகம் பிரம்மாம்சமும், நான்கு பாகம் விஷ்ணவம்சமும் ஐந்து பாகம் சிவாம்சமும் அமைத்தால் இது வைசியர்களுக் கேற்றதான சிவாதிக லிங்கமாகும். (103)

லிங்கத்தின் உயரத்தைப் பத்து கூறுகச் செய்துகொண்டு, மூன்று பாகம் பிரம்மாம்சமும், மூன்று பாகம் விஷ்ணவம்சமும். எஞ்சிய நான்கு பாகங்களில் சிவாம்சமும் அமைப்பது சூத்திரர்களுக் கேற்ற சிவாதிக லிங்கமாகும். (104)

வாலவ்ருத்தஸ்ய ஸர்வஸ்ய ஸர்வதா ஸர்வதோ ஹிதம் விதாஸ்யதி ।
வதாரஸ்ய மஹாவீர்யஸ்ய தஸ்யைவ வரிகுலோத்பவ ॥ ஈரு ॥

வைஷ்ணவாம்ஸ ஏவைஷ வைஷ்ணவாம்ஸோ யாஸாவிதிஹாணீகூயதே ।
ஸவைஷ்ணவீம் ஸ்ரீமாநாம் யாஸாஸ்யம் தீர்யா உதபு ॥ ஈசு ॥

உதிஷ்ஷாஸ்ரம் வா கூஷாஸ்ரம் யாஸாஸ்ரம்,
கஷ்டாதிஷ்டம் கதிஷ்டாஸீ வ்யாஷ்டயாஸாஸீ ।
வனவ வாதிவஷ்டாவாயாஷ்டகெளீஷ்டாஸவ்ய
வெஷ்டகம் யாஸாஸ்யம் வெதஸ தீர்யைவ ॥ ஈஎ ॥

முன்பு கூறப்பட்ட ஸமஸ்தங்களையே "தாரா" லிங்கமாகவும் பண்ணலாம். இந்த "தாராலிங்கம்" மூன்று வகையாகலாம். அடி, நடு, நுனி—என மூன்றுப் பிரிக்கப்பட்ட லிங்கத்தின் பகுதிகளில், அடியில் நாலு பட்டை, நடுவில் எட்டு பட்டை, நுனியில் 16-பட்டை உடையது முதல் வகை. அடியில் எட்டு பட்டை, நடுவில் 16-பட்டை, நுனியில் 32-பட்டை—உடையது இரண்டாவது வகை. அடியில் 16-பட்டை, நடுவில் 32-பட்டை, முடிவில் 64-பட்டை—உடையது மூன்றாவது வகை. லிங்கத்தின் மூன்று பகுதிகளில், முறையே ஒன்றைவிட மற்றொன்றில் பட்டைகள் இரட்டிப்பாக இருக்கவேண்டுமென்றவாறு. இப்படி லிங்கங்களின் எல்லா வகைகளிலும் தாராலிங்கம் அமைக்கலாம். (105-106)

இவ் விஷயமே தெளிவாகக் கூறப்படுகின்றது. லிங்கங்களின் மூன்று பகுதிகளில், (பிரம்மா—விஷ்ணு—சிவாம்சங்களில்) மூலத்தில் (அடியில்) எட்டுப்பட்டை, 16 பட்டை, அல்லது நான்கு பட்டை உள்ளதாக அமைக்க வேண்டும். அதற்குமேல், அதைப்போல் இருமடங்கு எண்ணிக்கையுள்ளதாக அமைக்கவேண்டும். அதாவது, அடியிலிருப்பதில் நான்கு பட்டையானால் நடுவில் 8-பட்டை, நுனியில் 16-பட்டை... இதுபோல் மற்ற இரு வகைகளுக்கும் கண்டுகொள்வது. இவ்வாறு முன்னோர்கள் தாராலிங்கத்தை மூன்று வகையாகவே கூறியுள்ளனர். (107)

ലക്ഷ്മീതന്ത്രത്തിലെ ശാരദാ ഖണ്ഡത്തിൽ ।
ലക്ഷ്മണഗുരുവോടരുളിച്ചെയ്തതു് ലക്ഷണമൊത്തൊരു ശാസ്ത്രമിതു് ॥ ൧൮ ॥

ലക്ഷണമൊത്തൊരു ശാരദയാലയ ലക്ഷണശില്പമിതീവണ്ണം ।
കൂടുകിലാകിലുമാകട്ടെ ലക്ഷണമൊത്തൊരു ലക്ഷണമാകും ॥ ൧൯ ॥

ലക്ഷണമുള്ളൊരു കൊണായ-ൽ ലക്ഷിതയാമാമക ലയ്കതിരേ ।
കൊണ്ടുനമാത്മ ഭവിഷ്യസുകൂടുക വിഘ്നംസ വിലയമെ ॥ ൨൦ ॥

കൂടുവാ ശില്പവിധാനം ലക്ഷ്യമാ വിധമെ ചൊല്ലുവൻ ।

സർവതോഭദ്രലിംഗങ്ങളിൽ, ഇരുപത്തൊന്നു താരകൾ ഇരുത്തൽ വേണ്ടും. ഏഴിലംപാല മരത്തിന്റെ ഇല പോൽ ഒവ്വൊരു താരയുമ് സമാനമാന അകലത്തിൽ ഉള്ളതാക ഇരുക്കവേണ്ടും. ഒവ്വൊരു താരയിലുമ് നാൽപതു ലിംഗങ്കൾ—എൺപത്തൊന്നു ലിംഗങ്കളോ അമൈത്താൽ ആയിരം ലിംഗങ്കളാകും. ഇന്ത ലിംഗങ്കളുമ് (ആയിരം ലിംഗങ്കളുമ്) ഒന്റുക്കൊന്റു അളവു ഏറ്റക്കുറൈവാക ഇരാമൽ സമ അളവുള്ളതാക ഇരുക്കവേണ്ടും. അവറ്റുൾ ഏറ്റത്താഴ്വു ഇരുപ്പിൻ ആയിരം ലിംഗങ്കളിൻ അമൈപ്പു കവർച്ചികരമായിരാതു. ശാസ്ത്രനീതിയിലുമ് അതു തവറുമാകും. (108-109)

ഇലി ചമചതുരത്തൈ എട്ടു കോണമുള്ളതാകച് ചെയ്യുമ് വകൈ വിവരിക്കപ് പടുകിന്റതു. ലമചതുരത്തിൻ മത്തിയിൽ നേരാക ഇരു സൂത്തിരങ്കൾ ഇരുക്കവേണ്ടും. അവ്വിരു സൂത്തിരങ്കൾ ചെല്ലുമിടത്തൈ അടൈയാളപ് പുള്ളികളാൽ നൂപകപ് പടുത്തിക്കൊള്ള വേണ്ടും. അതനിന്റുമ് കോണത്തിറ്കുച് ചെല്ലുമ് ഇരു പുറങ്കളിലുമുള്ള രേകൈകളിൽ മത്തിയിൽ അടൈയാളമ് ചെയ്തു കൊണ്ടു, ഒവ്വൊരു മൂലൈയിലുമ് അവ്വടൈയാളങ്കളിൽ നേർക്കോടു വരൈന്തു കൊണ്ടു അതനാലിൽ കോണത്തൈച് ചേതിത്തു വിട്ടാൽ തിണ്ടു എൺകോണമാകിവിടുമ്. ഇതുവേ വിവരമാകുമാകുമ്. (110)

മറ്റൊരു വഴിയുമ് ഇതറ്കുണ്ടു. ലിംഗത്തിൻ അകലത്തൈ ഏഴു സമ ഭാകമാകപ് പിരിത്തുക്കൊണ്ടു അടൈയാളപ് പുള്ളികൾ വൈത്തുക് കൊള്ള വേണ്ടുമ്. നടുവിൽ മൂൻറു പാകങ്കളോ നിലത്തിൽ

ஒலெ்ய் கிரஹாம் வாவ்ரவ்ய் மிமிலாமவிவஜ்-ஃநாசு ॥

வவ்ஜ்ரம் வலிலுக்கி வஜம்;

சுய வ்ருத்தம் நிமஜ்ஜெ ।

ஸ்தானாஸ்ரவ்ய் ஜ்யோமஸ்ய் ஸிரொஜலெ்ய் நியாய தூ ।

வஸ்துகூம் நிமஜ்ஜாஜெந் ஸ்தாஜெ ய்ருத்தவிலயெ ॥ கமெ ॥

சுய ஸிரொவர்த்தகர்கடு ।

கூவீர்த்த கூவாவ்ஷீ வஜாஸ்ர வர்த்ஸரா

ஹரெ்தாவஜம் ஜவ்ஜகம்

கொண்டு இரு புறங்களிலும் இவ்விரண்டு பாகங்களை ஒதுக்கிவிட வேண்டும். ஸமசதுரத்தின் ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் இவ்வாறே செய்துகொண்டு இவ்விரண்டு பாகங்களைக் கொண்ட கோணங்களைச் சிதைத்து விட்டால் நின்றது எண்கோணமாகிவிடும். முன் சுலோகத்தில் கூறப்பட்ட வழியைக் காட்டிலும் இவ்வழி பொருத்தமாகக் காண்கின்றது. இம் முறையில் கோணங்கள் ஏற்றத் தாழ்வில்லாமல் சம அளவாக அமைகின்றமையைக் காண்க. (111)

இனி வட்டவடிவமாக்கும் வகை கூறப்படுகின்றது. ஸம சதுரத்தின் (லிங்கத்தின்) சிரஸ்ஸின் (உச்சியின்) மத்தியில் ஸூத்திரத்தை வைத்துக்கொண்டு நாற்புறமும் சுழற்றினால் ஓரங்களில் விளிம்புகளில் தொடுகின்ற வகையில் அது செல்லும். அந்த ஸூத்திரம் செல்லும் வழியில் உட்பட்ட பகுதியை வைத்துக்கொண்டு வெளிப்பட்ட பகுதியைச் சிதைத்துவிட்டால் நின்றது வட்டமாகும். (112).

இவி சிரோவர்த்தநம் கூறப்படுகின்றது.

சிரோவர்த்தநமாவது, லிங்கத்தின் சிரத்தில் (உச்சியில்) ஸம சதுரமாகவுள்ள பகுதியை மழ மழ வென்று வழித்தாழ்போல் சிதைத்து அதன் அமைப்பைப் பூர்த்தி செய்தலாகும். இதில் நான்கு

வாமேநாகூதி கூகூடாணு வஜ்ரம்
விஷ்ணுக்ரந்தி ।
ஹேஷ்டா ஸவபூ ஸஹஸ்ரகு வ்ருஷ்டகயோ
நாஸவஜ்ரஹேஷ்டாஸ்தி தா-
வேதவேதகஸ்ரஷ்டாரு ஸேதஷ்ட-ஸ்ரா-
ஷ்டீக்ரு திஸ்ரேஷ்யதே ॥ ககக ॥

விஷ்ணோம் ஸிவஸ்யம்ஸ்ரயிக் வஸ்ரா-ந்த-
ஷ்டாதி க்ரு ஸ்ரோஸ்ரகம்
க்ரூக்வா க்ரு க்ரஸேதா விஸ்ரேயஸ்ரவாதா
ஸேயுகஸிஸ்ரோகாம்ஸ்ரகாரு ।

வகைகளுண்டு. தும்மட்டிக்காய் அல்லது வெள்ளரிப்பழம் இவற்றின் முனை போன்றதாக லிங்கத்தின் முனையைச் செய்வது ஒருவகை. குடை போன்றதாக அமைத்தல் இரண்டாவது விதம். பிறைச் சந்திரனுடைய வடிவம் போன்றது மூன்றாவது வகை. கோழிமுட்டை போல் அமைப்பது நான்காவது வகை. இந்நான்கு வகைகளும் முறையே அந்தணர் முதலிய நான்கு வகுப்பினருக்குமுரியவை.

இவ் வத்தியாயத்திலேயே 75-வது சுலோகத்தில் கூறப்பட்டபடி பல வகையான சுற்றளவுள்ள ஸர்வஸமம் முதலான நான்கு வகை லிங்கங்களுக்கும் இம் முறை பொருந்தும். அதாவது, ஸர்வஸம லிங்கத்தில் வெள்ளரிப்பழத்தின் முனை போலும். வர்த்தமான லிங்கத்தில் குடை போலவும், சிவாதிக லிங்கத்தில் இளஞ்சந்திரன் வடிவமாகவும், ஸ்வஸ்திக லிங்கத்தில் கோழிமுட்டை போன்ற வடிவமாகவும் அமைக்கப்படவேண்டும் என்றவாறு. அனுலோமர்களுக்கும் முன் கூறப்பட்டபடியே ஊகித்தறிந்துகொள்க. (113)

இந்த சுலோகத்தில் சிரோவர்த்தனம் பன்னிரண்டு வகை விளக்கமாகக் கூறப்படுகின்றது. முன் சுலோகத்தில் பொதுவாக அதன் அமைப்பு மட்டும் கூறப்பட்டது.

கூகூதாவுஷ்டிகியி வுகூரகுதியூரதி-
வுர்தாரம்ஸயுகூம் கூஹாஸு
வ-ஜாஹாமவிஹாரகுஹாமஹுவாஷ்டி-
ஹ்ஹாயவெஸ்ணி-ஷு ॥ ககச ॥

சிவலிங்கத்தின் தலேயில் உள்ள அகலத்தை, எட்டு, ஒன்பது, பன்னிரண்டு, பதினேரு பாகங்களாகச் செய்துகொள்ள வேண்டும். அதில் முறைப்படி, இரண்டு, ஒரு , இரண்டு, மூன்று பாகங்களே நாற்புறமும் கழித்துவிட வேண்டும். சிவலிங்கத்தின் பூஜாம்சத்தின் உயரத்தைப் பதினேழு, பதினேந்து, இருபத்தொன்று, பத்தொன்பது கூறுகளாகச் செய்துகொண்டு, மேலுள்ள பாகத்தை (ஒவ்வொன்றிலும்) செதுக்கிவிடவேண்டும். இங்கு கூறப்பட்ட நான்கு வகைகளும், முறையே நான்கு வருணத்தவருக்கும் அமையும். அது எங்ஙனேயெனில் :

(1) லிங்கத்தின் உச்சியிலுள்ள அகலத்தை எட்டுக் கூருக்கி இரண்டு கூறு கழிக்கவேண்டும்; அதன் பூஜாம்சத்தின் உயரத்தைப் பதினேழு கூருக்கி, மேலிருந்து ஒரு பாகம் கழிக்கவேண்டும்;

(2) சிவலிங்கத்தின் தலேயகலத்தை ஒன்பது கூருக்கி ஒரத்தில் உள்ள ஒரு பாகத்தைக் கழித்துவிட வேண்டும். இவ் வகையில் பூஜாம்சத்தின் உயரத்தை பதினேந்து கூருக்கி மேலிருந்து ஒரு பாகம் கழித்துவிட வேண்டும்.

(3) மூன்றுவது வகையில், சிவலிங்கத்தின் உச்சியிலுள்ள அகலத்தைப் பன்னிரண்டு கூருக்கிக் கொண்டு, நாற்புறமும் இரண்டு கூறுகளேக் கழித்துவிட வேண்டும்; சிவலிங்கத்தின் பூஜாம்சத்தின் உயரத்தை இருபத்தொரு கூருக்கி, மேலுள்ள ஒரு பாகத்தை ஆழமாகக் கொள்ளவேண்டும்.

(4) நான்காவது வகையில், சிவலிங்கத்தின் உச்சியிலுள்ள அகலத்தைப் பன்னிரண்டு கூருக்கி, மூன்று கூறுகளே ஓரங்களில்

தத்ரஸ்தகே பவவிஷாதயா விலகே
ஹாமம் விஸொய்வ்ரிதம், ஶிவஹாமகெவ்ய்ஹ் ।
வாக்ரிம்ஸ்டிம்ஸகதயா வரிகஸ்ரு, ஹாமாநு
வனகெகஸொ மிஜ ஊவெஷ்ட விஸொயயெவா ॥

ஹகூரஹம் கூவ்ஷாகாரம் கூக்ஷ்டாண்டநிஹம் தயா ।
சுலெஹ்ட வஜ்ரஸ்ரம் வரய வ்ஷ்டாஹம் கூ வணஹ் ॥ ககசு

வவெஷ்டாஉவி லிம்பாகாம் ஶிரஹொவதஉ சுருஹ் ।

கழித்துவிடவேண்டும். இதற்கு ஆழம்: பூஜாம்சத்தினுயரத்தைப் பத்தொன்பது கூருக்கிக்கொள்ள வேண்டும். அதில் மேலுள்ள ஒரு பாகத்தின் ஆழத்தைச் சிதைக்க வேண்டும். இவ்வாறு சிரோவர்த்தநத்தின் நான்கு வகைகள் நான்கு வருணத்தவர்க்கும் ஏற்றதாகக் கூறப்பட்டன. (114)

இதற்கே மற்றொரு வகை இந்தச் சுலோகத்தில் விளக்கப் படுகின்றது. சிவலிங்கத்தின் உச்சியிலுள்ள அகலத்தை ஒன்பது கூருக்கிக் கொள்ள வேண்டும். அதில் நாற்புறமும் ஒரு பாகத்தைச் சேதித்துக்கொள்ள வேண்டும். இதற்கு ஆழம்: சிவலிங்கத்தின் பூஜாம்சத்தின் உயரத்தை முப்பத்திரண்டு பாகமாகச் செய்து, நான்கு வருணத்தவர்க்கும் முறையே | ஒரு, இரண்டு, மூன்று, நான்கு பாகங்களை (மேலிருந்து) கழிக்க வேண்டும். (115)

சிரோவர்த்தநம் செய்த பிறகு சிவலிங்கத்தின் முகம் இருக்க வேண்டிய விதங்கள் ஐந்து இச்சுலோகத்தில் விளக்கப்படுகின்றன. அவை முறையே, குடைபோலவும், வெள்ளரிப்பழத்தின் முகம் போலவும், கோழிமுட்டையின் முகம் போன்றும், பிறைச்சந்திரன் வடிவமாகவும், நீர்க்குமிழியின் வடிவத்தோடும் அமையுமாம். (116)

இனி, கீழ்க் கூறப்பட்ட ஐந்து வகையான சிரோவர்த்தநங்களை எல்லா லிங்கங்களுக்கும் அமைக்கும் வகை கூறப்படுகின்றது. முதலில், குடைபோன்ற அமைப்பு வருவதற்கான முறை. லிங்கத்தின்

ஶிம்மவ்யாஹரசு ஷொபஶாம்ஶ கெஹிதீயவாயிகழு ॥ ககள ॥

சூரொவ்யகெழயஃ வம்ஶம்வ்ய யிஜ்ஹெவ்யாஹயவாஶ்ஶயொஃ ।
வதஶ்யெசு தது வசுவாரி ஹ தூராஹாணி ஹவஹி ஹி ॥

வ்ரயஶ்ம ச விதீயம ச வஹஶிஜ்ஜ விதியொஜயெசு ।
ஶிவாயிகெ தூ தீயந்தூ வதூயழும் வயழுராகெ ॥ ககக ॥

வதழுகம் வம்கரம் கெஹவ கூயஶ் தூஶூஹம் யதஃ ।
ஷபம்ஶெ ஶிம்ஶ விவ்யாரெ வாயஶ் ஹ்யம்ஶெ ந வதஶ்யெசு ॥

அகலத்தைப் பதினறு கூறுக்கிக் கொள்ள வேண்டும். லிங்கத்தின் உச்சியிலிருந்து இருபுறங்களிலும் மேற்படி பதினறு பாகங்களில் ஒரு பாக அளவு ஸூத்திரத்தைத் தொங்கவிட்டு, அப்பகுதியைக் கழித்து விட வேண்டும், இப்பொழுது லிங்கத்தின் முனை குடைபோல் அமையும். இதிலேயே, ஒரு யவம். இரண்டு யவம், அல்லது மூன்று யவம் அதிகமாகவும் சேதிக்கலாம். இவ்வாறு, குடை போன்ற அமைப்புக்கு நான்கு வகைகள் கூறப்பட்டன. (118)

ஏற்கெனவே சொல்லப்பட்ட நான்கு வகை லிங்கங்களுள் ஸம லிங்கத்தில், முதல் இரு வகைகளை அமைக்கலாம். அதாவது, லிங்கத்தின் அகலத்தில் பதினறில் ஒரு பாகமும், அதனுடன் ஒரு யவம் கூட்டியும். சேர்க்கும் இரு வகைகள். சிவாதிக லிங்கத்தில் மூன்றும் வகையான, லிங்கத்தின் அகலத்தில் பதினறில் ஒரு பாகத்துடன் இரண்டு யவம் சேர்த்துக் கழிப்பதும், வர்த்தமான லிங்கத்தில் நான்காவது வகையான, லிங்கத்தின் அகலத்தில் பதினறில் ஒரு பங்குடன் மூன்று யவம் அளவு கூட்டிச் சிதைத்தலும் தரும். இந்த சிரோவர்த்தனத்தில், லங்கரம் (ஒன்றுக்குச் சொல்லியதை மற்றொன்றுக்கு அமைப்பது) கூடாது; அது தீங்கு விளைவிப்பதாகும். (119½)

இனி வேள்ளரிப்பழம் போன்ற அமைப்பின் முறை விளக்கப் படுகின்றது. லிங்கத்தின் அகலத்தை ஆறு கூறுக்கி அதில் இரண்டரை பாக அளவு முன்போன்று ஸூத்திரங்களை இரு புறமும்

தூவஷாஹஸ்ரவ்ருத்தெஷு ராஜாமெஸ்ஸு கூடாணுகு।
லிம்மவ்யாஹ்ருதீயாம்ஸவதர்தயேச்சூர்கு ॥ கஉக ॥

ஸ்ரீஜவ்யாஹ்வஷ்டியா ஹத்தே வாயர்ம்ஸ்தூயவதர்தசு।
வேஜ்ஞாதாஹவ்ய லிம்மவ்ய ஸ்ரவ்ஸ்ரிவ்யதி மொஹகு ॥கஉஉ॥

ஸ்ரீஜ்ஞாகாம ஸ்ரவ்ஸ்ரிதாம்ஸ ஈஹயொ
வ்ஸம்ஸ்ரும்வ்ய தத்தாஸ்வ்ருயொ:
கூக்வா உத்ஸ்ருயாஹ்ம தத்ரவஸ்ருஜ்யமா
நிர்ஜ்ராகைஸ்ஸு தூவயெ।

தொங்கவிட்டுசேதிப்பதுஸ்ரல் வெள்ளரிப்பழம் போன்ற அமைப்பு உண்டாகும்.

லிங்கத்தின் அகலத்தை ஆறு கூருக்கி, முன்போலவே மூன்று அம்சங்களைச் சேதிக்க, கோழிமுட்டை போன்ற வடிவம் அமையும். லிங்கத்தின் அகலத்தில் மூன்றில் ஒரு பாகத்தை முன்போலவே கழிப்பதஸ்ரல், பிறைச்சந்திரன் போன்ற வடிவம் அமையும். (121)

லிங்கத்தில் அகலத்தை எட்டுக் கூருக்கி, அதில், மூன்றரை பாகங்களை முன்போல் இரு புறங்களிலும் ஸூத்திரங்களோடு தொங்கவிட்டுக் கழிப்பதஸ்ரல், லிங்கத்தின் சிரஸில் அமைய நீர்க்குமிழி போன்ற வடிவம் அமையும். (122)

இந்த சுலோகத்தில், மேலே கூறப்பட்ட புற்பல வகையான சிரோவர்த்தநங்களுக்கும் பொதுவான சில விஷயங்கள் கூறப்படுகின்றன. லிங்கங்களின் உச்சியிலிருந்து இரு புறங்களிலும் அதற்குக் கூறப்பட்ட அளவுகளில் ஸூத்திரங்களைத் தொங்கவிட வேண்டும். பிறகு, அந்த அளவு லிங்கத்தின் கற்றுப்புறங்களில் சமமாக அமைவதற்காக அந்த ஸூத்திரங்களின் வரம்பில் (அதாவது, இரு புறங்களிலும் ஸூத்திரம் தொங்கும் அளவில்) இரு பக்கங்களிலும் இரண்டு மச்சங்களைக் குறித்தவராகச் சித்தரித்துக் கொள்ள வேண்

தவுரிதூ குவலயாதிஃ திஃதா
விழுதுபாயும் யஃர
தத்து பதஃயி தவுஃது வஹாயா
ஹொவாய ஃஹொஃதி தழ் ॥ கஉக ॥

ஷய ஹிம்ம வ்ஹுஷ்ஹும் வ்ஹுஷோ உயெ ஃஹுஸ்ம தயா।
ஸொஷ்ம வ்ஹுஷுஸிர வ்ஹுஸ்ம பதஃயொஃதி ஃஹொஃதி தழ் ॥ கஉச ॥

ஹிம்மவ்யாஹொஃவ்டயாஹத்தெ ஃஸுஹெஷயோஃமுயொர்ஸவி।
ஹாஃமயிகஸ்வஹிஃகஸ்வ வ்ஹுஷுஷ்ஹுஃஹிகஸ் வ்யுதழ் ॥ கஉடு ॥

டும். அந்த மச்சங்களுடைய வாய்கள், வால்கள் இவற்றிலிருந்து முறையே இரண்டு லக்ஷத்திரங்கள் கிளம்பி ஒன்று சேருமாறு குறித்துக்கொள்ள வேண்டும். அவைகள் சேருமிடங்களில் மூன்று புள்ளி இடம் வைத்துக்கொண்டு, புத்திசாலியான சிற்பியானவன், ரொம்பவும் நிதானத்துடன், கீழ்க் கூறப்பட்ட பலவகையான சிரோ வர்த்தநங்களை அமைக்க வேண்டும். இதுசம்பந்தமாகப் பலவகை யான சைவாகமங்களிலும் விரிவாகக் கூறப்பட்ட விஷயங்களை வேலை யில் ஈடுபடும் பொழுது நன்கு மனதிற் பதியவைத்துக்கொள்ள வேண்டும். (123)

"ஸ்தூல மூலம்" (அடி பருத்தது) "ஸ்தூல மத்யம்" (நடுபருத்தது). அவ்வாறே, சுருங்கியதும், சிரஸ்ஸில் மட்டும் பருத்த தும் என நான்கு வகைகள் கூறப்பட்டன. இவைகளை அமைக்கும் வகை இப்பொழுது கூறப்படுகின்றது. லிங்கத்தின் அகலத்தை எட்டுக் கூறுக்கிக்கொள்ள வேண்டும். அதில். அடிப்புறம், நடு. நுனி இவற்றில் முறையே ஒரு பாகத்தை அதிகம் வைப்பதனால், ஸ்தூல மூலம், ஸ்தூல மத்யம், ஸ்தூல சிரஸ் என்றும் மூன்று வகை களும், முழுவதிலும் ஒரு பாகம் குறைக்க "க்ருசம்" என்னும் வகை யும் அமையும். (124—125)

ஸ்ரீமஹாஷ்டம் தயா ஸ்வயம்ஹ்ரவிகஸ்து கதியா ।
வெதாரௌள ஸ்ருஹ்ரவிஷ்ணுரௌள ஸ்ரீமெஷ்வரெஷுஷ்ரு

[வம்ஶதெள ॥ கஉசு ॥

ஸிவாம்ஸொ வ்யுத்தஹவஸ்யாச ஸ்ரீரஹொ வா நவதாத்மு ।

சய ஸ்வயம்ஹ்ருஸ்யாநி ஜஜ்ஞாணி க்ரமாநிச ॥ கஉள ॥

ஹரஸ்ரா நி வாதீவ்ராணி வயுகாவஸ்ரமாநிச ।
சதுர்முகாணி மொக்ஷணுலா தாஸ்ரம்ம ரிஹாக்ருவி ॥

ஷட்ரூம்ம ரிஷயா ஸ்ரீணி வாதொ நாகாஜிவிவ்நா ।

லிங்கம்., "ஆர்ஷம்" என்றும், "ஸ்வாயம்புவம்" என்றும் இரு வகைப்படும்.

(குறிப்பு :— இங்கு மூலம் பிழையாகவுள்ளது.

"ஸ்ரீமஹாஷ்டம் தயா ஸ்வயம்ஹ்ரவிகஸ்து கதியா"

என்று இருத்தல் தகும்.)

ஆர்ஷலிங்கமாவது, முனிவர்களால் பூஜிக்கப்பட்ட லிங்கம் என்று பொருள்படும். அதில், பிரம்மாம்சமும் விஷ்ணு அம்சமும் நான்கு மூலைகள் உள்ளதாகவே இருக்கும். சிவாம்சம், வட்டவடிவ மாகவே இருக்கும். இதற்கு சிரோவர்த்தநம் கிடையாது. (126)

இனி சுயம்பு லிங்கங்கள் கூறப்படுகின்றன: இவை பலவகைப் படும். மிகவும் சிறிலமானவை சில, சில மெல்லியனவா யிருக்கும்; குட்டையாயும், நீண்டவையாயும் இருப்பவை சில: பலகை போல் தட்டையாயும் சில இருக்கும்; பல முனைகளுடன் கூடியனவும், பசு மாட்டின் காது போன்ற அமைப்புடையனவும், மாதுளம்பழம் போன்றவையாகவும் மற்றுஞ் சில உண்டு. (128)

மற்றுஞ் சில, ஆறு, ஐந்து, மூன்று, பத்து முனைகளுடன் கூடிய வையா யிருக்கும். இவற்றுக்கு நீளம், அகலம் உயரம் முதலிய அள வைகளின் வரையறை இருக்காது. பல நிறங்களுடன் கூடிய பற்பல

ஶ்ருங்மாணுவிவ வக்ராணி நாநாவண்ணாகூடீநிவ ॥கஉ॥

வவீநாநி விவீநாநி வாயயா கூழ்யவாணி வ।
வந வவ்யுகமதூஷ்டீயஃக்ஷேத்ரமதாகுவி ः கஙய॥

ஷஃநவ்யஷஃபூநாவஃவாவிः யெஷாம் வீவிரா நுத்தரா।
விதிர்வாஸ வ்யாஹ்ருதிம்மாநி யெஷு நிகூம் வ்ஷ்டிதஷ்டிவஃ॥

உஞ்ஜம் நயொயயெத்தேஷாம் யொயநம் வவஃநாயகூஸ।
கூஷோம்வ்யாநி தாகூயாவாஃ வஞ்ஜ்யாதெ கூவ யயாவ்ஷ்டி॥

தெஷாம்ஃஜிகூ விஹாமொழவ்ஷி நவவ்யாநுஞ்ஜவம்கராः।
தாநுஷ்டிஷ்டிவ யிஜ்ஞேஷு உஞ்ஜஃஜித்வாஃவிவம்கராः ॥கஙங॥

வடிவமுள்ள கோணலான சிருங்கங்கள் (கொம்புகள்) இவற்றில் காணப்படும். (129)

இவற்றில் சில பீடத்துடன் கூடியிருக்கும், சிலவற்றுக்குப் பீடம் இருக்காது. சில கோயிலுடன் காணப்படும்; மற்றுஞ் சில, கோயில்லாமலும் இருக்கும்; காடு; மலை, ஆறு. கடல், புண்ய தீர்த்தங்கள். புண்ணிய க்ஷேத்திரங்கள் இவ்விடங்களில் இவை காணப்படும். இவற்றைக் காண்பதும், தொடுவதும். பூஜிப்பதும் சிறந்த சித்தியைத் தரவல்லன். இவைகளே சுயம்பு லிங்கம் எனப்பெறும். இவற்றில் சிவபெருமான் நித்தியமாக ஸாந்நித்தியம் செய்திருப்பர். இவற்றின் மூலத்தைச் சோதித்தல் கூடாது. அவ்வாறு செய்வது ஸர்வநாசத்தையே உண்டுபண்ணும். ஆராய்ந்து பார்க்காமல் உள்ள வண்ணமே பூஜிக்கப்பட வேண்டியவை இவை. (131-132)

இவற்றுக்கு மூர்த்தி விபாகம் கிடையாது. அதாவது, ஸகாஸந மூர்த்தி முதலிய பாகுபாடுகள் இவற்றில் கிடையாது. அதனால், அவற்றுக்கு ஏற்பட்ட மந்திரங்களின் கலப்பும் அவற்றுக்குக் கிடையாது. மனிதர்களால் சமைக்கப்படும் லிங்கங்களுக்குத் தான் மந்திரம், மூர்த்தி முதலியவற்றின் ஸங்கரம் (அதாவது கலப்பு) உண்டு.

சுய வாணலிங்கம்.

வாணலிங்கம் தாயகல வலவம் பயாஜாதம் கியாவயெச ।
வெஹ்ஹயாயுகு ராஜாம்ஸம் வா வம்வாம்ஸம் மிஹாமிகு ॥

வீம் வருக்ஷணெ ஹ்ரௌஹெ
ஹௌயெ வாஹ்யாவயெ ஹ்ரூஹெ ।
கொடு வ்ஹிஹ்ரவ்ஹு ஸ்ரீம்மாஹ்ரௌள
திஹ்ரு ஸ்ரீவவ்தெ வ்ஹிதாஃ ॥ ககரு ॥

திஹ்ரவ்ஹு கூலிகூமதெவ் திஹ்ரூயா வுஹ்ரொஸ்ரூரெ ।
கூ நூ நீயெவ் உஹெ ஹ்ரூஹெள ஹெவாரெ கூ நூ காஸ்ரு ஹெ ॥
தெவ்ஷகெகூவாவ்ஹிதா கொடிஃ வனவம் கொடுவ்ஹு ஷொஹஸ

பாணலிங்கம்.

பாணலிங்கம் யாவற்றையும் அவை தோன்றியவாறே பீடங்களில் பொருத்தவேண்டும். உலோகங்கள் அல்லது சுண்ணாம்பு இவற்றாலான அழகிய, சுபமான பீடத்தில் அவற்றை ஸ்தாபிக்க வேண்டும். பாதியளவு, அல்லது மூன்று அங்குலம் அல்லது ஐந்து அங்குலம் அல்லது இரண்டங்குலம் அளவு— இவற்றைத் தன் விருப்பம் போல் பீடத்தில் ஸ்தாபிக்கலாம். இந்த பாணலிங்கங்கள் உலகெங்கும் கோடிக் கணக்கில் காணப்படுகின்றன. லிங்காத்ரியில் மூன்று கோடிகளும், ஸ்ரீசைலத்தில் மூன்று கோடிகளும், காளிகார்த்தத்தில் மூன்று கோடிகளும், அமர்நாதத்தில் மூன்று கோடிகளும் உள்ளன. மற்றும் கன்யாதீர்த்தத்திலும், மஹேந்திர மலையிலும், நேபாளத்திலும், கன்னிகாச்சிரமத்திலும் தனித்தனியே ஒவ்வொரு கோடி உள்ளன. இவ்வாறு பாணலிங்கங்கள் மொத்தத்தில் பதினாறு கோடி இருக்கின்றன. (134—136½)

வாவீம் வாவ்யுவீம் வர வஜ்ராவாஹாயுவதகுகுபு ॥ கஞை ॥

வவபுவம்கரவஜ்ரம் தஸ வஜ்ரவெஷ்டாம் மஂத்ரஂத்ரபு।
வஜ்ரஜ்வலாணஜ்ரம் தஸ வ்ரதிஷ்டாவ்ய விதாதகः ॥கஞஅ॥

கதுர்தயுவி ச லிம்காதி கரயஜ்ஜிவிகாமதுவி।
கஜ்ஜதாதி விதிவிஷ்டாதி தெவதெதகு உஂதீஜ்ஜதொः ॥ கஞகூ ॥

விவெயுஜதெதுஜ்ஜிலஜஂவெயுः
வஜ்ஜ்ராதெதுவ ஹி வாணவஜ ॥

ஊதி ஸிஜ்ஜுஜதெத உதுஜ்ஜாமெ லிம்மகுகுஷ்ணம் தாஜ
விதீயோऽத்யாயः ॥

இந்ததப் பாணலிங்கங்களைப் பீடத்துடன் கூடியதாகவோ, அல்லது பீடம் இல்லாததாகவோ, பிராஸாதத்துடன் கூடியதாக, சிரோவர்த்தன மின்றிக்கே, மூர்த்திலிங்கரம், மந்த்ர ஸங்கரமொன்று மில்லாமல் முறைப்படி பிரதிஷ்டை செய்வித்துப் பூஜிக்கவேண்டும். அவ்வாறு பூஜிப்பதனால், புக்தி, முக்தி இவற்றைப் பெறலாம். (138)

மற்றும் தேவர்கள், அசுரர்கள், முனிவர்கள், மற்றும் சித்தர் முதலிய தேவகணங்கள் இவர்களால் செய்யப்படாததும், ஆறு, கடல், மலை இவற்றில் தோன்றியவையுமான வேறு லிங்கங்களும் சிறந்தவையே ஆகும். அவற்றையும், பாணலிங்கத்தைப் போலவே மதித்துப் பூஜிக்கவேண்டும்.

சில்பரத்நம் இரண்டாம் பாகம் லிங்கலக்ஷணத்தைக்கூறும்
இரண்டாம் அத்தியாயம் முற்றும்.

ஸ்ரீ: ।

சுய தர்தீயொ2யோயஃ ॥

சுய முக்ஷணொ2தா3ரஃ ।

வஸவம் ஸ்ரீம2ம் கா3ரயிக்வா ஸஹாத்ர
ஸ்தம்பம் தொஷ்டை முக்ஷணொ3த்3தி4தம் ச ।
முக்ஷாலாபம் கா3ரயே ஆண்டயொ3ம்
யவஸ வ்ரொக்தம் தத்3ரூபஸ் வ்யாம2ஷ்டை ॥ க ॥

ஸ்ரீம2ஸ்யாந்தி4 க்ஷேத்ரம் வ்யாஷ்டை2ஸ
ராஜ்ஞாம் கேதா3ஸ்ய நாம2 கர்து ।
ஸிம்ஹம் லாயாம் வ்ரூதா2 ஸ்தம்வெ
வஷ்டை ஸ2தா3ரூ ஸ்ரீஸ்ரீ கர்து ॥ உ ॥

மூன்றும் அத்தியாயம்.

லிங்கத்தின் லக்ஷணோத்தாரம்.

மஹாத்மாவாகிய சில்பி, இவ்வாறு குற்றமற்றதும், நற்குறிகள் பொருந்தியதுமான லிங்கத்தைப் பண்ணித் தத்தம் ஆகமங்களிற் கூறப்பட்டுள்ள முறைப்படி அந்தந்த வருணத்துக் கேற்றவாறு * லக்ஷணோத்தாரத்தைப் பண்ணவேண்டும். (1)

லிங்கம் தலையிற் சிதைவுற்றிருந்தால்; அரசனுக்கும் செய்விப்பவனுக்கும் அழிவைத் தரக்கூடியதாம். நெற்றியின் மேற்புறம் சிதைவிருப்பின், அது (சிற்பியின்) மனைவி, மக்களையும், முகத்தில் முறைவிருப்பின் அது சிற்பியையும் கொல்லும்.

---

* "ஸ்ரீம2ஸ்ய ஊர்த்4வ நிர்மாணம் முக்ஷணொ3த்3தா4ர உச்யதெ" (காச்ய. 59—19.) என்கிறபடி லிங்கத்தில் முகம் உண்டுபண்ணுதல் லக்ஷணோத்தாரமெனப்படும். முகம் = (இங்கு) முன்புறமென்பதற்கான அடையாளம்.

தெய்ய தாவேம வ் ஈவிர்ஷம்
ரெஸாவெ வுவஷி விகாஸதபு।
சுதிர்யாயதம வாதீஹ்ரவ்லம்
கூபம வ்ருதிலும தூவாஹகூச ॥ ஈ ॥

வபுர்வு கூஉ பஷ்டிம்மம் ஸொணாஷி வபுர்ஹாஷிவீ।
மெரவாயுரஜ்ஜாவிஸ்ஸெவ வஷபுயெ ஸிவ்ர்ணம் வஸபு ॥ ஸ ॥

ஈகாரெரதிரவஸ ஸுக்ஷும் தூஸுவாயம வாவதர்ஹுபு।
தத: ஸாலாஜ்ஜாவிஸாகஷீர நாஷிகெரெக்ஷாவாஸிவீ ॥ ரு ॥

வரக்ஷாஸு கீயர்கொயெம வெராக்ஷஸிஹ்ரா நி முக்ஷயெச।

இடையில் இருக்கும் சிதைவு துன்பத்தையும் பஞ்சத்தையும் தரும்; குரோடத் தில் (மார்பில்) இருக்கும் சிதைவால் மழையின்மை யுண்டாம். அதிகமான நீளமுள்ளதும், அதிகமாகக் குறுகியதும், அவ்வாறே மிகவும் மெல்லியதும் மிகவும் பெருத்ததுமான லிங்கம் அரசனுக்கு நாசத்தை விளைவிக்கும். (3)

இவ்வாறு பூர்வாங்கமாகச் செய்யவேண்டிய வேலைகளெல்லாம் செய்து முடிக்கப்பெற்ற லிங்கத்தைச் சாணைபிடிக்கும் கல்லினாலும், மணல் முதலியவற்றாலும் பசுமாட்டினுடைய வாலின் மயிர்களாலான கயிறுகளாலும், மேடு பள்ளமில்லாமல சமமாகத் தேய்த்து வழவழப் பாக்கவேண்டும். (4)

அவ்வாறு செய்வதனால் கண்ணாடியின் உட்புறம்போல் பொலிவு டனும், நம் உருவம் பிரதிபலிக்கும் அளவு பளபளப்பாகவும், முழுங் கான வட்டவடிவத்துடனும், லிங்கம் அமையும். பிறகு தூய்மையான நீர், ஆவின்பால், இளநீர், கரும்புச்சாறு இவற்றால் அதைக் கழுவி, பின்பு மீண்டும் சுத்தமான நீரால் கழுவி, அதற்கென விதிக்கப்பட்ட அடையாளங்களை அதில் பொறிக்கவேண்டும். ராஜஸர்ஷபம் (கருங்கடுகு) அளவு உள்ள பொற் புள்ளிகள் லிங்கத்தில் அல்லது

ராஜஸஷ்வராதிஸ்ரை யத்ர வர்ணாஸ்ரமவிதயஃ ॥ ஈ ॥

லிங்மே வா வீரிகாயாம் வா லவ-ர்வண-ர்ஹிதாவஹே ।
வர்ணதொஷவதி தூராத்யும் ஸிஜ்ஜம் வீரம் ச தத்ஸெவெத் ॥ எ ॥
தீதெ-ரஷ ஸதூஸ் வம்வாதி ஸகுணொஷ்டார ஸாவதெரத் ।

ஹ ஜ்ஞ தெஜ்ரா ஸிவாரம்ஸாயதி ஸ்வர்திகம்
மாம ஸ்ரீவ்யு, ஸிஷ்டம்
தூவ்வாஷ்டாம்ஸம், வஸாஷ்டாறு ச விஷ்ணவவிரா-
வ்ரதி ஸ்ரீராஷ்டாம்ஸெ ।

ஸ்மாஹம் ஸகுந வாலாரண ஸ்ய யவாஸ-
வம்ஸெஹெஷ்ணாஹ

பீடத்தில் காணப்படுமாயின். அந்த லிங்கம் மிகமிகச் சிறந்தது, எல்லா வருணத்தவர்க்கும் நன்மையைத் தரவல்லது. இவ்வாறன்றி லிங்கம், அல்லது பீடத்தில் சிறிதளவேனும் குற்றம் காணப்படின் அதை அறவே நீக்கிவிட வேண்டும். குற்றமற்றதான மற்றொரு லிங்கத்தைக் கொணர்ந்து அதில் முறைப்படி செய்யவேண்டிய வற்றைச் செய்து லகுஷோத்தாரம் செய்யவேண்டும். (1—7½)

லகுஷோத்தாரம் செய்யும் வகை இனி விளக்கிக் கூறப்படுகின்றது. சிவலிங்கத்தில், பிரம்ம பாகம் - விஷ்ணு பாகம் - சிவாம்சம் அல்லது பூஜாம்சம் என மூன்று பிரிவினை ஏற்கெனவே கூறப்பட்டுள்ளதல்லவா? அதில் சிவாம்சத்தின் உயரத்தை மூன்று கூறாகச் செய்துகொள்ள வேண்டும். அதில், உச்சியிலுள்ள மூன்றிலொரு பாகத்தை விலக்கி விட வேண்டும். அதாவது இங்கு கூறப்படும் லகுஷோத்தாரம் சிவாம்சத்தின் கீழ்ப்புறமாக உள்ள மூன்றில் இரண்டு பாகத்திலேதான். மேலேயுள்ள மூன்றிலொரு பாகத்தில்லை என்றவாறு. ஒரு லிங்கத்தின் சிவாம்சம் மூன்றடி உயரம் என்று வைத்துக் கொள்வோம். அதில் மேற்புறமுள்ள ஒரு அடியை நீக்கி, கீழுள்ள இரண்டடி உயரத்திற்குள் லகுஷோத்தாரம் பண்ண

ஸ்ரீ ஸ்ரீகாரணாகமே வேதாந்தஸித்தாந்தவிசார விசாரிகளவ்யா ஸிவெஸா ॥ அ ॥

வேண்டுமென்பது தேற்றம். லக்ஷணம்—அடையாளம். உத்தாரம்—(அதை) அமைத்தல். வட்டவடிவமான சிவாம்சத்தில் எல்லாப் பக்கமும் ஒரே விதமாக இருக்குமல்லவா? அதில் ஒரு பங்கத்தில் அடையாளமிட்டு, அவ்வடையாளமுள்ள் பக்கத்தையே லிங்கத்தின் முன்புறமாக வழங்குமாறு செய்தல்—லக்ஷணோத்தாரமென்பதாம். இனி மூன்று கூருக்கப்பட்ட சிவலிங்கத்தின் பூஜாம்சத்திலுயரத்தில் மீழுள்ள இரண்டு பாகங்களின் மொத்த உயரத்தை எட்டு பாகங்களாகப் பண்ணிக்கொள்ள வேண்டும். மலையில் தோன்றும் தாதுப் பொருள்களால் செய்யப்பட்ட திரவப் பொருளில் சூத்திரத்தை நனைத்து "விஷ்ணுவல்லிரா" ஸூத்திரத்தைத் தட்டிப் பதியுமாறு அடையாளம் பண்ணிக்கொள்ள வேண்டும். இதிலுள்ள விசேஷங்கள் காச்யபீயம் முதலான நூல்களில் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. ஆங்கு கண்டுகொள்க. விஷ்ணுவல்லிரா ஸூத்திரமென்பது பூமியின் சுற்றுவட்டத்தில் அச்சு போல் நேராகச் செல்லும் கோடு. அதுபோல் சிவலிங்கத்தின் குறிப்பிட்ட பகுதியில் நூல் தட்டி அடையாளம் செய்து கொள்ளவேண்டும். எட்டு கூருக்கப்பட்ட பூஜாம்சத்தின் மேற்புறத்திலுள்ள எட்டாவதான பகுதியில் லிங்கம் போன்ற அடையாளத்தை (க்கோடிட்டுச்) செதுக்கிக்கொள்ள வேண்டும். இதுவே லக்ஷணோத்தார மென்பது. லிங்கம்போல் அடையாளமிடும் இது எல்லா. வருணத்தவருக்கும் பொதுவானது. அல்லது ஒவ்வொரு வருணத்தவருக்கும் தனித்தனியாகவும் லக்ஷணோத்தாரம் பண்ணுவதுண்டு, (1) யவம் எனப்படும் தானியம் போன்ற வடிவமுள்ளதாக லக்ஷணோத்தாரம் பண்ணலாம், (2) பெரிய யானையின் கண் போன்ற வடிவத்திலும், (3) நெல் போன்ற வடிவத்திலும், (4) இருகையும் கூப்பின நிலையில் தோன்றும் அடையாளம் போலவும் லக்ஷணோத்தாரம் செய்யலாம். இந்த நான்கு வகையும் முறையே அந்தணர் முதலான நான்கு வருணத்தவர்கட்கும் ஏற்றதாம். (8)

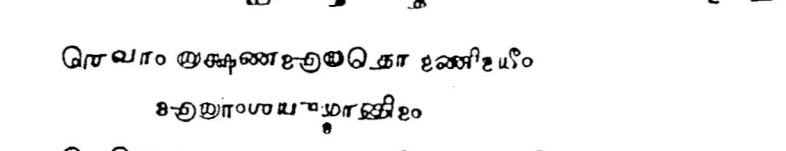

இவ்வாறாக "லக்ஷணோத்தாரம்" செய்தபின்பு, அந்த லக்ஷணத்தின் அடிப்புறத்திருந்து கீழ் நோக்கியவாறாக ஒரு ரேகை (கோடு) வரைய வேண்டும். இது லக்ஷணோத்தாரத்திற்கென வகுக்கப்பட்ட பகுதியில் (பூஜாம்சத்தின் மூன்றில் இரண்டு பாகம் உயரத்தில்) ஏற்கெனவே எட்டு கூறுகச் செய்யப்பட்டதில் அடிப்புறத்தில் இரண்டு பாகம் நீக்கி, மற்ற ஆறு பாகம் வரை செலுத்தவேண்டியதாகும். இதுவே "மணிரேகை" என்று வழங்கப்படும். மற்றும், லக்ஷணத்தின் இரு புறங்களிலும் இரண்டு ரேகைகள் "மணிரேகை"யைப் போலவே கீழ் நோக்கிச் செல்லுமாறு வரையப்படவேண்டும். ஆனால் இவை மணிரேகை போல் ஆறு பாகம் வரை செல்லக் கூடாது. 5-வது பாகத்தில் பாதியளவு சென்று முடிந்துவிடவேண்டும். நாலரை பாகங்கள் வரை கீழ் நோக்கி வரவேண்டுமென்றபடி. பிறகு மேல் நோக்கியவாறு செல்லும் ருது ஸூத்திரங்களை வரைய வேண்டும். இவ்வாறு ருது ஸூத்திரங்களை வரைவதால் உண்டாகும் கட்டங்களில் அவ்வோ தெய்வங்களை ஆவாஹநம் செய்து பூஜிக்க வேண்டியிருப்பதனால் இவை "த்ரிதசகோஷ்டங்கள்" எனப்படும். பிறகு மணிரேகையின் இருபுறங்களிலும் செதுக்கப்பெற்றுக் கீழ் நாலரை பாகம்வரை வந்து முடிந்த அவ்விரண்டு ரேகைகளையும் பின் புறத்தில் கொண்டுபோய் ஒன்றுகூடுமாறு சேர்த்துவிடவேண்டும். அந்தந்த ரேகைகளின் "கர்ணம்" செல்லும் வழியில் அவ்விரு ரேகைகளையும் பின்புறத்தில் ஒன்றுவது ரேகையின் முடிவில் ஒன்றே டொன்று சேர்த்துவிட வேண்டும்.

கதணஃகுரஃகஃ வரமவஹிவ-
ஹுவெஃ வியொ யொஜயெஸ ॥ கூ ॥

விஷ்ணொர்யஃலக்ஷணெ ஜியவத-
வஹ்ஹாஃவுலெர்யஃஃதொ
ரொவா கஃஹுதொ ரிதா ஃணீஃயீ
கதஹ்ரிஃஸவெவ வரொ ।
ரொவா டக்ஷிணவாஃ ஃயுரஃரிதா
வுஹுராஜிகாஃஜஜி-

குறிப்பு: இங்கு கூறப்பட்ட விஷ்ணுஸ்ரா ஸூத்திரமும் ருத்ரஸூத்திரங்களும் வரையப்பட வேண்டிய முறை தெளிவாக விளங்கவில்லை. அதைப் பிறகு விளக்குவோம். (9)

இந்தச் சுலோகத்தில் மணிரேகையையும் அதன் இரு புறங்களிலும் செல்லும் இரண்டு ரேகைகளையும் பொறிக்க வேண்டிய அளவு கூறப்படுகின்றது. உத்தமம்—மத்யமம்-அதமம்—என மூவகைப்படும் இந்த "லக்ஷணம்." அததற்கேற்றாற்போல் ரேகைகளின் அகலமும் ஆழமும் மாறுபடும். இரண்டு யவம் அகலமுள்ளதாக மணிரேகை செதுக்கப்படவேண்டும் அதமலக்ஷணத்தில். கால் யவம் அகலம் சேர்த்து அடுத்த அளவும், மேலும் கால் யவம் கூட்டி அதற்கடுத்த அளவும், இவ்வாறே நான்கு யவம் அகலம் வரை மணிரேகையின் அகலத்தைக் கால் கால் பங்கு உயர்த்திக்கொண்டே போகவேண்டும். ஆக ஒன்பது அளவுகள் கிடைக்கின்றன. இவைகளில் மும்மூன்று அளவுகள் முறையே உத்தமம்—மத்யமம்—அதமம் ஆகிய லக்ஷணங்களுக்கேற்றவை. மணிரேகையின் இரு புறங்களிலும் உள்ள இரண்டு ரேகைகளின் அகலம், அவ்வோ மணி ரேகையின் அளவில் பாதி யளவு இருக்கவேண்டும்.

குறிப்பு:— "ஸஸ்ருதெ ரோக்ஷவ்யாஹவா கம் ஏ நாமுராயர-
கெதஸ் கலுயெஸ" (காச்யபீயம் 49—163) என்னும் சுலோகத்தின்படி மணிரேகையின் ஆழம் அதன் அகலத்திற்குச் சரி

மெடிவதி ஸுதாராஸுகாயிஸிவலி-
ஜாஸாஸு தடிவதாஃ ॥ ம ॥

வ்யூஷம் காமராலிமெ
ஷொபஸஹாரம் க்ருதெ ஸிவராயதெ ।
ஷட்லிதவெடிஹாரம்-
வ்ரீயெகாயெடு கதயஹாரிஷுயடு ॥ யக ॥

யாக இருக்கவேண்டும் என்று அறியப்படுகின்றது. இங்கு அதன் ஆழம் கூறப்படாமையின் அதையே வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். இங்கு காச்சியபியத்தில், மணிரேகை என்பது இருபுறங்களிலும் உள்ள ரேகைகளாகவும், நடுவிலுள்ளது நாராமெனவும் கூறப்படுகின்றது.

லகுணத்தின் கீழ் வலதுபுறமும், இடதுபுறமும், மத்தியிலும் கீழ் நோக்கிச்செல்லும் மூன்று ரேகைகளுக்கும் முறையே, நான் முகனும், விஷ்ணுவும், சிவனும் தேவதைகள். சிவலிங்கத்தில், ஸம சதுரம், எண்கோணம், வட்டவடிவம்—என மூன்று அமைப்பாகக் காணப்படும் அம்சங்களே அவற்றின் தேவதைகளென்ற வாறு. (10)

இவி இருபத்தாறு கலோகங்களால், நாகர—த்ராவிட—வேஸர லிங்கங்களின் லகுஷ்ணைத்தாரத்தில் அறியவேண்டிய சில விசேஷங் கள் கூறப்படுகின்றன. முதலில் நாகர லிங்கத்தின் விஷயம் பேசப் படுகின்றது. லகுஷ்ணைத்தாரம் உத்தமம்—மத்யமம்—அதமம்— என்றிவ்வாறு பிரிக்கப்படுவதற்கேற்ப, நாகர லிங்கத்தின் சிவர்ம்சத் தின் உயரத்தைப் பதினாறு கூருக்கி, மேற்புறத்தில் ஆறு—ஐந்து— நான்கு பகுதிகளை விலக்கி, கீழுள்ள பாகத்தில் லகுஷ்ணைத்தாரம் செய்யவேண்டும். அப்போது பத்து, பதினொரு, பன்னிரண்டு பாகங்கள் லகுஷ்ணைத்தாரத்திற்காக அமைகின்றனவல்லவா? இவை முறையே உத்தமம், மத்யமம், அதமமென அறியப்பட வேண்டும். (11)

ஸதாம் ஸ்ரீகண்ட²ஸம்ஜ்ஞாயாம்
ஸம்ஹாரே ச ருத்³ரகாலே ஸவை-ஷ்ணவே ।
விஷ்ணோஸ்தி ஸ்வே மஹே
ஸ்தி²தே ஸமாவேயச்ச வாஸ்து ॥ கஉ ॥

ப்ரஸ்தே² கயோஸ்து ஸ்தா²ணோ ஸ்யா-
ஸீத்ரு வைதா⁴தி²வைஷ்ணவ ।
உப்யோ ஸ்தி²தவதா ஸ்தி²ரே
வாஸுதே³வஸ்ய யஸ்தி²யோ ப்ரஸ்தே² ॥ கக ॥

ஸ்ரோஸ்தே² ஷட்ஸ்வத வதா-
ஸ்தி²வாஸுதே³வஸ்தி²தா ஸ்யாஸ்தி² ।

இவ்வாறு மூன்று வகையான உயரத்தினளவை அறிந்து கொண்டு எல்லா லிங்கங்களிலும் மூன்று பாகமாக சிவாம்சத்தைப் பிரித்துக் கொள்ள வேண்டும். அதன் பிறகு, விஷ்ணுவின் அம்சம். பிரமனின் அம்சம்— எனப்படும் இரண்டு ஸூத்ரங்களையும் இரு புறங்களிலும் தொங்கவிட வேண்டும். (12)

அவ்விரண்டு ரேகைகளும் லிங்கத்தின் பின்புறத்தில் ஒன்று சேர வேண்டுமென்று கூறப்பட்டதல்லவா? அதிலும் கீழ்க் கூறப்பட்ட 'உத்தம மத்யமாதம' அளவுகள் மனதில் கொள்ளப்பட வேண்டும். அவற்றுள் அதம பகுதியில், அவ்விரண்டு ஸூத்ரங்களும் பின் புறத்தில் ஒன்று சேருமிடம் முறையே நான்காவது, மூன்றாவது, இரண்டாவது பாகங்களில் அமைய வேண்டும். மத்யமத்திலானால், முறையே, ஐந்தாவது, நான்காவது, மூன்றாவது அம்சங்களில் அவ் விரண்டு ஸூத்ரங்களும் பின்புறத்தில் சேரவேண்டும். (13)

உத்தமத்திலானால், அதே ஸூத்ரங்கள் முறையே ஆறு, ஐந்து, மூன்றும் அம்சங்களில் சேர வேண்டும். அவற்றுள், ஒரு

தெஷு ஸ்ரீவெகாம்ஸம்
திரயும்ஸம் வஸ்துவிஷ்டம்ஸ் ॥ கச ॥

யாவடியொ விஷ்ணுஸம் வொரொதொகுயெ நயெதூ வஸ்டி ।
வஸவம் காமஸலிம்மெ வஸ்துஸம் வஸுஜுயெதொகூடி ॥ கரு ॥

வாஷொஸம் மாமயஸ்ம் வர வ்ருஷவஸ்துவிஸ்மாயுகா ।
லவெவிஷ்ணுஸவயஸ்ஸம் வ்ருஷவஸ்துவ்ருஸ்து வ்ருஷ்டிஃ ॥

கடியஸ்ம் வாஸுஸவஸ்துவ்ருஸ்து மொவா உயுலவா லவெஸ ।
கயா ஆராவிவலிஜ்ஜாவெ ஸ்ரீவாஸவாஸ்மொ குவெணை கூ ॥

அம்சம் கண்டம் (கழுத்து); ஸூத்திரத்தின் அகலம் ஒரு அம்சத்தின் மூன்றில் இரண்டு மடங்கு. (14)

அந்த ஸூத்திரத்தை, அதற்கெனக் கூறப்பட்ட உயரத்தில் விஷ்ணுபாகம் வரை கீழ் நோக்கிச் செலுத்த வேண்டும். அவ்வாறு செய்யும் பொழுது ஏற்றத் தாழ்வில்லாமல், சமமாக ரேகையை இழுக்க வேண்டும். இவ்வாறு நாகரலிங்கத்துக்கான ஸூத்திரம் மயனால் நன்கு கூறப்பட்டது. பிரம்ம ஸூத்திரத்தின் அகலம், ஒரு அம்சத்தில் கால் பங்குகுறைந்தது (அதாவது, முக்கால் அம்சம்), அல்லது அரைபாக அளவு இருக்கலாம். இந்த பிரம்ம ஸூத்திரம், விஷ்ணு பாகம் வரை தொங்க வேண்டும். (16)

பிரம்மஸூத்திரத்தின் அகலத்தின் பாதியளவு பக்க ஸூத்திரங்களின் அகலம் அமைய வேண்டும்.

இனி திராவிட லிங்கத்தின் விதியம் கூறப்படுகிறது. இதில் லிங்கத்தின் பூராம்சத்தின் உயரம் பதினொன்று கூறுக்கப் பட வேண்டும். அதில், முறையே, ஒன்பது, பத்து, பதிமூரு:: பாகங்கள் உயரமுள்ளதாக லக்ஷணத்தாரம் செய்யப்பட வேண்டும். இம் மூன்றும் முறையே, அதம, மத்யம, உத்தம பாகம் எனப்படும். (17)

நாதமுனிகளுடைய திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸர்வஸ்வம் (ஸாரம்? ஸ்ரீ:)

ஸ்ரீமான் வேங்கட நாதார்ய கவிதார்க்கிக கேஸரி

வேதாந்தாசார்ய வர்யோ மே ஸந்நிதத்தாம் ஸதா மனி.

வேங்கட நாதார்ய கவிதார்க்கிக கேஸரி

வேதாந்தாசார்ய வர்யோ மே ஸந்நிதத்தாம் ஸதா மனி.

குறிப்பு:— இங்கு ஸ்ரீமாந் என்று மூலத்தில் உள்ளது. அது ஸ்ரீமாதா என்று கொள்ளப்பட்டது.

அவற்றில், முறையே லகுஷோத்தாரத்தின் மேற் புறத்தில் ஆறு, ஐந்து, நான்கு பாகங்களை ஒதுக்கி விட வேண்டும். பிறகு, ஏழு, எட்டு, ஒன்பது பாகங்களில், இரு புறங்களிலும் முறையே ஸ்ரீத்திரங்களைத் தொங்கவிட வேண்டும். (18)

அதாவது, ஒன்பது அம்சங்களில் லகுஷோத்தாரம் செய்யும் பகுதியில் கீழ் இரண்டு அம்சத்தைக் குறைத்து, எஞ்சிய ஏழு பாகங்களில் பக்க ஸ்ரீத்திரங்களைத் தொங்க விட வேண்டும். பத்து அம்சங்களில் லகுஷோத்தாரம் பண்ணும் பகுதியில், அடியில் இரண்டு அம்சங்களை நீக்கி, எட்டு அம்சங்களில் ஸ்ரீத்திரங்களைத் தொங்க விட வேண்டும். பதினேரம்சங்களில் லகுஷோத்தாரம் செய்யும் பகுதியில், அவ்வாறே அடியில் இரண்டு அம்சங்களை நீக்கி, நின்ற ஒன்பது அம்சங்களில் ஸ்ரீத்திரங்களைத் தொங்க விட வேண்டும். இவ்வாறு லகுஷோத்தாரத்துக்காக முதலில் கூறப்பட்ட மூன்று வகைகளுக்கு முறையே மூன்று முறைகள் கூறப்பட்டன.

இனி, திராவிட நிலத்தில், லகுஷோத்தாரத்தில் பக்க ஸ்ரீத்திரங்கள் இரண்டும் பின்புறம் ஒன்று சேருவதற்கான அளவுகள் கூறப்படுகின்றன. இதிலும் மும்மூன்று அளவுகள் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதால் ஏற்கெனவே கூறப்பட்டுள்ள உத்தம, மத்யம, அதம விபாகத்தை நன்கு மனதில் பதியவைத்துக் கொண்டு இவற்றைத்

அயோ ஜாயேதத்தே யோனிம
ருவேஷாமுரு மஹிமாயிஷ்ட ॥ ஈஈ ॥

யஸ்மிந் வ்யா ஸ்ரோவிவே வஸ்தே (தே ? தே)
வ்யாவஸ் வ்யாம்ஸாயக்தஸ் வஸ: ।
தஸ்யாம் வயக்ஷவஸ்தே ஸ்யாம
வ்யாஷவாஸாயே வ வஸ்தவக்வஸ ॥ உ ॥

ஷொடஸரம்ஸே பவிதாயாதை வஸ்தே ஸ்யாயாதை ஔஸராம்ஸாதை ।
ஜ்யோ-ஸ்யாம்ஸ்ஸ வதஸ்வக்ஸாம் வ்யாதியஸ்ஸ மஹிமாநிஷ்ட ॥ ஊ ॥

தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். முதலில், அதம பகுதியில், கீழிருந்து நான்கு, மூன்று, இரண்டாவது அம்சங்களில் முறையே பின் புறத்தில் ஸ்ரீத்திரங்கள் சேர வேண்டும். மத்யம பகுதியில், கீழிருந்து ஐந்து, நான்கு, மூன்றுவது அம்சங்களில் முறையே ஸ்ரீத்திரங்கள் பின்புறம் சேர வேண்டும். உத்தம பகுதியில், கீழிருந்து, ஆறு, ஐந்து, நான்காவது பாகங்களில் முறையே பின்புறத்தில் பக்க ஸ்ரீதிரங்கள் சேர வேண்டும். (19)

குறிப்பு :— உத்தம, மத்யம, அதம பகுதிகள் ஒவ்வொன்றிலும் தனித்தனியே மும்மூன்று அம்சங்கள் தரப்பட்டதனால் அவற்றுள்ளும் உட்பிரிவாக உத்தம, மத்யம, அதம பகுதிகள் கொள்ளப்பட வேண்டும். (உத்தமோத்தமம், உத்தமாதமம் முதலியவை).

ஸ்ரீத்திரத்தின் அகலம் அந்தந்த பகுதியில் கூறப்பட்ட ஒரு அம்சத்தில் பாதியளவு இருக்க வேண்டும். பக்க ஸ்ரீத்திரங்களின் அகலமோ வெனில், மேற்கூறப்பட்ட பிரம்ம ஸ்ரீத்திரத்தின் அகலத்தில் பாதியளவே இருக்க வேண்டும். அவற்றின் ஆழமும் அகலத்திற்குச் சமமளவுடையதாக இருக்க வேண்டும் (20)

இதிலேயே மற்றொரு வகை கூறப்படுகிறது. லிங்கத்தின் பூஜாம்சத்தில் உயரத்தைப் பதினாறு கூறுக்க வேண்டும். அதில், மேல்

ஈகாரமுரகாரம் தாரஹ்ரஸ்வ வாஸுஹஸ்தி க்ரமயம் க்ரமாத் ।
ஹ்ரீம்ஸம் விஹாய வ்யஸ்தே யுக்தியுக்தாதயோஷ்டமாத் ॥

கயவராஷ்டாஸாம்ஸொடயொ
ஹாமம் வெஷாம்ஸ உலூவ்டதஃ ।
சதுர்தா லஸ்தகுணா ரூஷ்டாரம்ஸொஃ
உவ்வாஸ வ்ராஹ்மீ ஸ்ரீர்தா ॥ உக ॥

ஊர்தம் தூராவிதயிம்மவ்ய முகூர்ணலக்ஷணம் வ்யாகரு ।
கயவெஹரஷிம்மவ்ய சிரவம்சாம்ஸொ ஸிவொ ஹ்ரியெ ॥

நான்கு அம்சங்களையும், கீழ் இரண்டு அம்சங்களையும் கழித்து நடுவில் நின்ற பத்து அம்சங்களில் லக்ஷணத்தாரம் செய்யவேண்டும்.

தொட்டுப் போன்ற லக்ஷணத்தின் வடிவத்திலிருந்து இரு புறங்களிலும் தொங்கவிடப்படும் இரண்டு பக்க ஸூத்திரங்களும் முறையே பின் புறத்தில் இரண்டு பாகங்களாகக் கடந்து ஒன்று சேரவேண்டும்.

மற்றொரு முறையும் கூறப் படுகின்றது. லிங்கத்தின் பூஜாம்சத் திலுயரத்தைப் பதினாறு கூறுகச் செய்து கொள்ள வேண்டும். மேற் புறத்தில் நான்கு பாகமும் கீழே ஒரு பாகமும் ஒதுக்கிவிட்டு, மற்ற பாகத்தில் லக்ஷணத்தாரம் பண்ணவேண்டும். பதினாறு பாகங்களில் ஸூத்திரத்தைத் தொங்க விட வேண்டும். பக்க ஸூத்திரங்களைப் பின்புறத்தில் ஒன்று சேர்க்கும் வகைகள் யாவும் முன் போலவே கண்டு கொள்ள வேண்டும்.

இவ்வாறு திராவிட லிங்கத்தின் லக்ஷணத்தாரம் செய்யும் வகை விளக்கிக் கூறப்பட்டது. (23½)

இனி வேசர லிங்கத்தின் லக்ஷணம் விளக்கப் படுகின்றது. இதில் சிவாம்சத்தின் உயரத்தைப் பதினாறாகக் கூறுக்கிக் கொள்ள வேண்டும். இதில் பத்து அம்சங்களில் நாளத்தின் (லக்ஷ

காரணாயாதோ தீஸாம்ஸ: ஸ்யாச்
வஹ்வம்ஸவ்ருத்தி க்ருதாச் ।
வ்ருத்யுயோரந்தரம் கார்யம்ச:
ஸ்தவெஷ்ணாம்ஸதெஷ்: உரு ॥

தயோர்யத்ர நிவ்ருதெ ஸ்ரேஷ்டெ
விஷ்டம்ஸ: ஷோடஸாம்ஸகை: ।

தெயுஸ்தெ வஸ்வாதாரெ
வெதாம்ஸெ கர்ண உதகதி ॥ உசு ॥

ஸ்யுர்தம் தயோரம்ஸாஸ் ஸொயுர்யாம்ஸொ
மூணாதாரஸ் ஸ்ருதி தயோ: ।
வ்ருத்தெ தே ஸம்பவெச் சித்ரி-
தாமெஷ்டா ஸ்யாச் தயொர்யத்ரீ: ॥ உள ॥

ஸ்ருஷ்டிதாம்ஸெ தியா ஸ்தெ வ்யாஸொ தாமஸ்யெ தே ।

ணத்தின் அடியில் கீழ் நோக்கிச் செல்லும் ரேகை) நீளம் அமைக்க வேண்டும். இரு புறங்களிலும் செல்லும் பக்க சூத்திரங்களை எட்டாவது பாகம் முதல் இழுத்துப் பின் புறம் கொண்டு போய்ச் சேர்க்க வேண்டும். பின்புறம்— ஐந்து, நான்கு, மூன்றாவது பாகங்களில் அவற்றைச் சேர்க்க வேண்டும். இது உத்தமம். அவற்றினாலும், சிவாம்சத்தில் பதினேழில் ஒரு பங்காக இருக்கும். (25)

இனி வேஸர விமானத்தில் மத்யமமான லக்ஷணத்தை கூறப் படுகின்றது. விமானத்தின் பூமிபாகத்தின் உயரத்தை எட்டு கூறுகளாகக் கொள்ள வேண்டுமென்கிறது. அவற்றில் மேற்புறம் மூன்று பாகங்கள் ஒதுக்கப் படவேண்டும். பிறகு நான்கு பாகங்கள் நாளம் இருக்கும். அடியில் ஒரு அம்சம் கழிக்கப் படவேண்டும். மேல் மூன்று பாகங்களிலிருந்து கீழ் நோக்கியவாறு பக்க ஸூத்திரங்களைத் தொங்க

வாவம் ஒய்யுத ஊக்கும் வ்யாப்தம்மெ வெஷ்ணவம்ஜ்ஞெ ॥ உஅ ॥

கநிஷ்டவெஷ்ணவாக்யம் யாதுஷ்டாம்மெ ஸமிவாஹ்யெ ।
சுயொம்ஸஹம்ஸாவ்யெஷ்டு தா வ்யக்தாயாஹெ கவாம்ஸகம் ॥
வம்ஸதம் வ்யெஷ்டுவச் செஜ்ஞயம் ஹாமெவெவெ ஷொவஸாம்ஸமிதெ
ஹாமெக வ்யக்தாவ்யாவ்ஹ்யாச் சதுயம் வக்ஷவ்யக்தா.
[யொம் ॥ கூ ॥

கநிஷ்டவெஷ்ணவெவ்யா ஸகுணாலக்ஷணம் வ்யாகதி ।

ஹ்ருதாஹவஸ்தெ யிம்மெ
வ்யக்தாஸ்ரம்வ்யா ஊர்ஜாக்ஷவச் ।

விட வேண்டும். பின்புறம் மூன்று அல்லது இரண்டாவது பாகங்களில் அவை ஒன்று கூட வேண்டும். கூறு போடுகின்ற விதத்தில் வரும் ஒரு பாகத்தை மூன்றாக்கி அதில் இரண்டு பாகத்தினளவு ஸூத்திரத்தினகலம் இருக்க வேண்டும். இவ்வாறு வேஸர லிங்கத்துக்கு மத்யமமான லக்ஷணோத்தாரம் கூறப்பட்டது. (28)

இனி வேஸரலிங்கத்தில் கநிஷ்ட மான (அதம மான) பாகமும் கூறப்படுகின்றது. இதில் லிங்கத்தின் சிவபாகத்தின் உயரத்தைப் பன்னிரண்டு கூறாக்கிக்கொள்ள வேண்டும். கீழ்ப்புறத்தில் ஒரு அம்சத்தையும், மேற்புறத்தில் இரண்டு அம்சத்தையும் ஒதுக்கி விட்டு, நடுவில் நின்ற ஒன்பது அம்சங்களில் ஸூத்திரத்தை அமைக்க வேண்டும். இரு பக்கங்களிலும் பக்க ஸூத்திரங்களும் அவற்றைப் பின்புறம் இணைப்பதும் முன் போலவே கண்டு கொள்வது. சிவாம்சத்தின் உயரத்தைப் பதினாறு கூறாகச் செய்துகொள்க. அதில் ஒரு கூற்றின் அகலம் ஸூத்திரத்தில் இருக்கவேண்டும். பக்க ஸூத்திரங்களில் அகலம், பிரம்மஸூத்திரத்தின் அகலத்தின் பாதியளவு இருக்கவேண்டும். இவ்வாறாக கநிஷ்ட வேஸர லிங்கத்திற்கு லக்ஷணோத்தாரம் கூறப்பட்டது. (30)

லிங்கத்தில் சிரோவர்த்தனம் குடைபோன்றதா யிருப்பின் அதில் அமைக்கப் படும் ஸூத்திரத்தின் நுனி (லக்ஷணோத்தாரம்) யானையின்

ವಜ್ರೋತ್ಪಲಸಮೇತಂ
ಲಕ್ಷಣಯುಕ್ತಂ ಬೃಹತ್ಫಲಂ ಭವತಿ ।
ಶಿಂಶಪಾಮ್ರ ಕದಂಬಸಹಿತ ಂ
ಲಕ್ಷಣಯುಕ್ತಂ ಕೂಷ್ಮಾಂಡಾಖ್ಯಫಲಂ ॥ ೩೭ ॥

ಕೂಷ್ಮಾಂಡಾಖ್ಯಶಿರೋಲಿಂಗಂ
ಲಕ್ಷಣಯುಕ್ತಂ ಪಕ್ವಫಲಾಭಂ ।
ಪಾಕಫಲಸಮಂ ತ ಲಿಂಗಾಕಾರಂ
ಲಕ್ಷಣಯುಕ್ತಮಪಿ ಕಾಯ್ಯಂ ತ ॥ ೩೮ ॥

ಕಟಿಭೀಷ್ಮಕೂಟಾಲಂ ವಾ ಲಘುಭೂಷ್ಮಕೂಟಕೃತಿ ।
ಸುಷ್ಟುತವತ್ತ್ರ ವಟಪ್ರಮಂ ವಾಪಾಕ್ಯಂ ಹಿ ಯವೊವಪಿ ॥ ೩೯ ॥

ಸತೃಷ್ಟಿಲಿಂಗಂ ತ ಲಿಂಗಾಲಿ* ಹಾಮಂ ತ್ರಯಾ ವಿಹಜ್ಯ ತ ।

ಕಣ್ ಪೋಲ್ರು ಅಮೈಕ್ಕಪ್ಪಡ ವೇಣ್ಡುಂ. ಲಿಂಗತ್ತಿನ್ ಶಿರೋವರ್ತ್ತನಂ ಪಿಱೈಚ್ ಚನ್ದ್ರರ್ ವಡಿವಮಾ ಯಿರುಪ್ಪಿನ್, ಅತಿಲ್ ಅಮೈಕ್ಕಪ್ಪಡುಂ ಲಕ್ಷಣತ್ತಿನ್ ನುವಿ (ಲಕ್ಷಣೈತ್ತಾರಂ) ನೀರ್ಕ್ಕುಮಿಳಿಪೋಲ್ ಅಮೈಯ ವೇಣ್ಡುಂ. ಲಿಂಗತ್ತಿನ್ ಉಚ್ಚಿ ವೆಳ್ಳರಿಪ್ ಪೞಂ ಪೋನ್ರಿರುನ್ತಾಲ್, ಅತಿಲ್ ಅಮೈಕ್ಕಪ್ಪಡುಂ ಲಕ್ಷಣತ್ತಿನ್ ಮುನೈ (ಲಕ್ಷಣೈತ್ತಾರಂ) ಕೋೞಿಮುಟ್ಟೈವಡಿವಮಾ ಯಿರುಕ್ಕವೇಣ್ಡುಂ. (32)

ಲಿಂಗತ್ತಿನ್ ಮುನೈ ಕೋೞಿಮುಟ್ಟೈವಡಿವಮಾ ಯಿರುನ್ತಾಲ್, ಅತಿಲ್ ಅಮೈಕ್ಕಪ್ಪಡುಂ ಲಕ್ಷಣತ್ತಿನ್ ನುವಿ (ಲಕ್ಷಣೈತ್ತಾರಂ) ಕುಟೈ ಪೋನ್ರಿರುಕ್ಕ ವೇಣ್ಡುಂ. (32½)

ಇನಿ ಲಿಂಗಙ್ಗಳುಕ್ಕೆಲ್ಲಾಂ ಪೊದುವಾಕ ಲಕ್ಷಣೈತ್ತಾರ ಲಕ್ಷಣತ್ತಿನ್ ನುವಿ ಇರುಕ್ಕ ವೇಣ್ಡಿಯ ವಗೈಗಳ್ ಸಿಲ ಕೂಱಪ್ಪಡುಕಿನ್ರನ. ವಾೞೈಪ್ಪೂ ಪೋನ್ರುಂ. ತಾಮರೈ ಮೊಟ್ಟು ಪೋನ್ರುಂ. ಅರಸಮರತ್ತಿನ್ ಇಲೈಪೋನ್ರುಂ, ಯವಂ (ಒರು ವಗೈ ತಾನಿಯಂ) ಪೋನ್ರುಮ್ ಇತು ಇರುಕ್ಕಲಾಂ. (34)

ಲಿಂಗತ್ತಿನ್ ಪೂಜಾಂಶತ್ತಿನ್ ಉಯರತ್ತೈಪ್ ಪನ್ನಿರೆಂಡು ಕೂರುಕ್ಕಿ. ಅತಿಲ್ ಒರು ಕೂಱೈ ನೀಳ್ವಾಕಪ್ ಪಿರಿತ್ತು, ಅತಿಲ್ ಇರಣ್ಡು ಪಾಕ ಅಳವು

---

* ಲ್ಲಾ ಎನ್ಱಿರುತ್ತಲ್ ತಕುಂ.

உயுவஷ்தீர்கதிஸ்யாம்ஸம் தஷயஃம் வக்ஷவஷ்தீர்யொஃ ॥ கூரு ॥
†கூகிவ்ஷுவெஷாரவெஷுவம் முக்ஷிணோ லாரஸ ஸாரிதஃ।

*கூய உவஷ்யிம்யிழ்

யயொகூவுக்ஷ்யிம்மெஷ்ஷ ஸிவாஸ்ஸெ டிஸலாஜிதெ ॥ கூசு ॥

கூழ்ளிதெகூர்ஷிலாமெ ஷ்ஷுர்ஸ வஷ்ஷுஃ கணுவ்ஷுயாதஷழ்।
உவீஷ்ணொஸஷ்ஷ ஸகூடம் பயுஸ உஷ்யுழுகூ லாமதஃ ॥கூள॥

லாமெஸ உவவிவ்ஷ்ஷ்ணொ விவ்ஷ்ணுதஷ்ஸ்தாவ்ஷ் யிஸவஸ।
ஷூடகணு ஷுரஷிதெகு ஷுராண மணுஸவாழிகழ் ॥ கூஅ ॥

மத்ய ஸூத்திரத்தின் அகலம் அமைக்கப்பட வேண்டும். பக்க ஸூத்திரங்களிரண்டுக்கும் மத்ய ஸூத்திரத்தின் அகலத்தினளவில் பாதியளவு அகலம் அமைய வேண்டும். இவ்வாறு கநிஷ்ட வேஸர லிங்கத்திற்கு லக்ஷணோத்தாரம் கூறப்பட்டது. (35½)

*முகலிங்கம்.

* கீழ்க் கூறப்பட்ட அவ்யக்த லிங்கங்களில், சிவாம்சத்தைப் பத்துக் கூருக்கிக் கொள்ளவேண்டும். அதில் முகம் போன்ற வடிவத்தை அமைக்கவேண்டும். மேற்படி பத்துக் கூறுகளில் இரண்டு கூறு அளவு தோள்; மற்றும் இரண்டு கூறு அளவு கழுத்து: அடுத்த மூன்று கூறுகளில் முகம். அடுத்த ஒரு கூறில் உஷ்ணீஷம் (தலைப்பாகை.) அதன் மேல் இரண்டு கூறுகளில் மகுடம். இவ்வாறான முகத்தின் அகலம் ஒரு அம்சமே (அதாவது பத்தில் ஒரு பங்கு) அமையவேண்டும். நெற்றி, கழுத்து, புருவங்கள், கண்கள், நாசி, கன்னங்கள், முகம் இவற்றை ஸகல பிம்பத்தில் செய்வது போன்றே,

---

† 31வது ஸ்லோகத்தின் முற்பாதியே மீண்டும் இங்கு இடம் பெற்றுள்ளது. பொருளில் வேறுபாடில்லை.

* லிங்கத்தின் பூஜாம்சத்தில் முகம் போன்ற வடிவத்தை அமைப்பதனால் அதற்கு முகலிங்கம் எனப் பெயர் வழங்கும்.

ஸர்வதோபத்ரவரணைஶ்ச வஸுதாம் வகறுவன் வஸ்ரகழி।

'சுபயோகத்ரம் ஜதுஸ்ரம் ஶ்ரீஸ்ரிஷ்டிவ்ருத்திதம் ।

மிவஶ்ரம் வவ-தெரஸ்ரணை வாஸ்ரஸ்ரீஸ்ரிகெரவிச।
வஸ்ரவெ தத்விரிஷ்டம் விதியாதி வஸுகணழி ॥ சய ।

வதஸ்ரீஸ்ரகாதஸ்ர ஹஸ்திதெ வம்சாஸ்ரம்வாவிசாஸ்ரகழி।
மிஸ்ரவம் சாரிநாஸ்ராய வஸ்ரவ்ய மொஜவநாழிஷ்ர ॥ சக ।

மானம், உன்மானம் முதலிய அளவுகளை எடுத்துக் கொண்டு செய்ய வேண்டும். (38½)

இனி, முகலிங்கங்களில் சில விசேஷங்கள் கூறப்படுகின்றன. ஒரு முகம் உள்ள லிங்கம், அல்லது நான்கு முகங்கள் உடைய முக லிங்கத்தை, கிராமங்கள், பட்டணங்கள் இவற்றில் வைக்கலாம். (39)

இரண்டு முகம் உடைய முகலிங்கத்தை மலை, காடு, பகைவர் களின் ராஜ்யங்களின் எல்லை இவ்விடங்களில் ஸ்தாபிக்க வேண்டும். அது, தனது மகிமையினல் பகைவர்களை அழித்துவிடும். (40)

நான்கு, மூன்று, ஒரு முகங்களை யுடைய லிங்கங்கள் செல்வம் பயப்பன; ஐந்து முகம் உள்ள லிங்கம் அபிசாரத்திற்கு (ஏவல், சூனியம் முதலியவை) ஏற்றது. இரண்டு முகங்கள் உள்ள லிங்கம் பகைவர்களுக்கு அழிவைத் தரும்: அதனைக் காடு, மலை முதலிய இடங்களில் ஸ்தாபிக்க வேண்டும். (41)

---

* இங்கு சுயோகவஜ்ரம் என்று இருத்தல் தகும்; அவ்வாறி ருந்தால் சுலோகம் கூடாது; வஜ்ரயோகம் என்று இருந்தால் சரி யாகிவிடும். இரண்டுமில்லாமல் மூலத்தில் சுயோகதம் என்று உளது; ஆயினும், முந்திய பாடத்தைக் கொண்டே பொருள் கூறப்பட்டது.

ஸவெஷ்டம் ஸுவர்ணமாதாம் மிமுஷ்ணாஸ வ்ருஷ்ணயகா ।
ஸுவிஷ்டாஸுராகாயபூ விஷ்ணுஹாமொவாஸிஷ்டகா ॥ சஉ ॥

ஹவ்யாதி வம்ஹஹவ்யாக்ஷம் ஸுவர்ணம் வ்ருகூஷுயெச ।
ஸுகம் வரம் க கூவீர்த ஸுவர்ணம் ஸுஹெஷ்யா ॥ சஊ ॥

வஜ்ராம்ஸாயம் கிரஹாமெக்ஷ
ஸுபம் வர வ்ஹாடிகெ ஸுதர் ।
ஹாதம் கிவாத் உயம் வா
வஜ்ராம்ஸா தூஹ்ய விஷ்ணுகிஃ ॥ சச ॥

ஹயாரம் வாய வ்ருத்தம் வா
ஷிம்பம் ஹ்யாச வ்ஹாடிகம் வ்ருதர் ।
ஷிரஹொர வதர்பம் வராஹச
ஆஹுவஸ்ருகும் க ஹாவயெச ॥ சடு ॥

எல்லா வகையான முகலிங்கங்களிலும் ஒவ்வொரு முகமும் ஒன்றுடன் ஒன்று சேராமல் தனித்தனியே கிளம்பி நிற்க வேண்டும். (நிர்கம: -என்பது இடைவெளி என்றும் பொருள்படும்.) அம் முகங்களின் கழுத்து விஷ்ணுபாகத்தின் மேல், அதனுள் சிறிது நுழைந்து நிற்குமாறு பொறிக்கப்படவேண்டும் (42)

ஒரு முழம் முதல் ஐந்து முழம் வரை முகலிங்கங்களின் உயரம் இருக்கலாம். இதற்கு மேலும் உயரம் உள்ளவையாக முகலிங்கங்களை அமைப்பது சுபத்தைத் தராது. (43)

இனி, ஸ்படிக லிங்கங்களின் விஷயம் கூறப்படுகின்றது. ஸ்படிக லிங்கத்தில் முகம் அமைப்பதானால், பூஜாம்சத்தில் பாதியளவு, அல்லது மூன்றிலொரு பங்கில் பதிவுள்ளதாக அமைத்தால் போதும். அதன் அகலம், பூஜாம்சத்தின் அகலத்திற்குச் சமமாகவே இருக்கலாம்; அல்லது, அதனில் முக்கால் பங்கோ, பாதியளவோ இருக்கலாம். (44)

இந்த ஸ்படிகலிங்கம் தாரைகளுடனும், அல்லது வட்டவடிவமாகவும் அமைக்கப்படலாம்: சிரோவர்த்தனம் இதற்கு முன் கூறப்பட்ட

ஹ்ரம்ஹ்ரஸ்ரஸ்தூம் விகாலெளுத்த-
தேஜோரூபம் வரவர்தி।
ஹ்ரீபிகாதிஸிரோலெளஹ்ரூ
ஹ்ரீதிஸாகரமை வஷட் ॥ சசு ॥

வஜ்ரம்ஹஸ்தம் வரதத்வம் காரயே தேஜ ஸாணயா।
தாரணேஹ்ரூ நாதெள தம் கூர்ஷ்ரெளஹ்ரஸ்ரஸாகயா ॥ சள ॥

ஸாணாவ-ஸ்ரணேர்த தொயெந யயாயாஸ்தி வஜாவரெள।
ஹ்ரூபிகா ஸகரும் வாய டீர்ஹ வஸ்ரணீர்கரொகயை ॥ சஅ ॥

விஷ்ணாதத்வ-ஸ்ரணேர் உத்ரோவி வஜ்ரிவ்ஷம் கடிஸ்திதெ।
விதுவஸ்ரூம் மாரஸாரெள தம் வாவயெதொர்தகம் யயா ॥

வாறே செய்யவேண்டும். இதில் பிரம்ம ஸூத்திரத்தை அமைக்க வேண்டியதில்லை. (45)

பிரம்மஸூத்திரம் இல்லாமலே, தேஜஸ்ஸைச் சார்ந்த பொருளாகிய இந்த ஸ்படிகலிங்கம், விரும்பிய வரம் தரவல்லது. ஸ்படிகம் முதலிய சிலைகளால் பிம்பங்கள் சமைக்கும் பொழுது, வஜ்ரத்தை ஆயுதமாகக் கொள்ள வேண்டும்; அந்த வஜ்ரத்தினால் சாணை பிடித்து, கறுப்பு உலோகத்தினாலான (இரும்பினாலான) சலாகையினால் சிதைத்தல், வெட்டுதல் போன்ற காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும். (46, 47)

சாணைப் பொடியுடன் (மெருகு மணலுடன்) தண்ணீரைக் கலந்து தக்கவாறு தேய்க்க வேண்டும். அல்லது, வேறு விதமாகவும் செய்யலாம்:—

படிகக் கல்லின் துண்டு ஒன்றை நன்றாக எரித்துப் பொடி செய்து கொள்ள வேண்டும். பிறகு, அந்தப் பொடியை நீரை விட்டுப் பிசைந்து மாவு போன்ற நிலையில் அதை வாழைப்பட்டையில் வைத்து, நெருப்புத் தணல்கள் மீது வைத்து கொழுக்கட்டையைப் போல் வேக வைக்க வேண்டும். (49)

கவிஶ் ஸமித்ஸமிலை ஜாதை ஶுஷ்காத்ய வஶுணைர்யெஶ் ।
தவ்வுணம் கிம்ஶுகாகஶ்வத்தஶுங்கராயாம் வஸாஹிதஃ ॥ ருய ॥

கிம்விஷ்டலஶுலை நம் கூகூவா தஶ்மிம்ஶ் தை ஶுஷ்கைர்யெஶ் ।
யாவத்தூ ஶுக்ஷ்மதா கஶ்யை வ்ரமாஜாயவஶுஷ்டதிஃ ॥ ருக ॥

ஜாயதை தாவதெவம் ஸ்யாத் ஶுஷ்கைர்யெஶ் ஸ்நாடிகாஶுகை ।

ஸ்வயொகஶ்தாதி

தீர்வியாஜ்ஞுஶுஸாகாரம் ஜாதஶ்யம் காதிரொவயெஶ் ॥ ருஉ

அது நன்றாக வெந்த பிறகு, நெருப்புத் தணல் போன்ற நிலையை அடைகின்ற பொழுது அதனை எடுத்து நன்றாகப் பொடி செய்து கொள்ள வேண்டும். அப்பொடியைப் பலாச மரத்தினால் செய்யப்பட்ட பலகையில் கவனத்துடன் சிறிதளவு தூவி, அதனால் அந்த லிங்கத்தைத் தேய்க்க வேண்டும். நன்கு வழவழப்பாக ஆகும் வரை தேய்க்க வேண்டும். பளபளப்பான ஒளி வரும் வரையிலும் தேய்க்க வேண்டும். (50-51)

ஸ்படிகம் முதலியவற்றால் சமைக்கப்படும் லிங்கங்களை இவ்வாறே தேய்த்து உருவாக்க வேண்டும். (51½)

யோனி முதலியவை

லிங்கம் அல்லது பிம்பம் இவற்றின் உயரத்தை ஒரு எண்ணால் பெருக்கி, மற்றொரு எண்ணால் வகுப்பதன் மூலம், யோனி நகூடத்திரம், ஆயம், வ்யயம், அம்சம் முதலியன கிடைக்கும். இதில், மூன்று விதமான அங்குலங்கள் இடம் பெறும். மாநாங்குலம், மாத்ராங்குலம், தேஹலப்தாங்குலம் அல்லது பேராங்குலம் என்பவை.

இவ்வங்குலங்களைக் கணக்கிடும் பொழுது, அதில் *ஜாத்யம்சத்தைக் கூட்டிக் கொள்ளக் கூடாது. விக்கிரகங்களில், அவற்றில் உள்ள

---

* ஜாத்யம்சமாவது: அந்தணர் முதலிய நான்கு வருணத்தவர்க்கும் ஏற்றபடி அதிகமாகச் சேர்த்துக் கொள்ளுமாறு ஆங்காங்கு கூறப்பட்ட எண்ணிக்கை. அதை இங்கு கூட்டிக்கொள்ளக் கூடாது.

வைதேஹீ தேஹி வைதேஹி
தயேதி ஹ்ருல்லேகா ஸாஜ்ஞமைக்ஷத் ।

ஸ்மிதாநநா ஸபி ஸ்ரீஷ்டாநநம்
ஜாநீஷ்வாமொவணா உதிஷ்ட ॥ ருசு ॥

உதேத சதுராரமீதுஷ்மதே
விஷஷ்டிஷ்மே கதாஜீயே ।
வயுர்தாஷ்மே விகாராணாமே
விவாஹீதாநம் யயாகுரிஷ்ட ॥ ருச ॥

வஸுஷ்வாமொவணா உக்தம்
ஜாதவேதஸ்வாமொவணம் ஹவிதிஷ்ட ।

ஸுஷ்ருதஸுருசிரொஷ்டீயம்
க்ருஷ்ணதிஷ்வாஹிகம் கூடாஸ ॥ ருரு ॥
ஸுதாஷ்வாஜ்யம் விலவேஜ்யேஷ்ட-
ஹாவிமாந்தகுதவே வைஷ்ணவேஷ்ட ।

அங்குலத்தையே வைத்துக் கொண்டு யோநி முதலியவற்றைக் கணக்கிட வேண்டும். (521)

சான்றோர், லிங்கங்களுக்கும் ஜாத்யம்சத்தைக் கூட்டிக் கொள்வதை விரும்புகின்றனர். லிங்கத்தின் உயரம் முறையே 84, 62, 24, 16, கூறுக்கப் படவேண்டும். இதில் ஒவ்வொன்றிலும் முறையே அதிகமாக ஒவ்வொரு அம்சம் கூட்டிக் கொள்ளப்பட வேண்டும். இதுவே ஜாத்யம்சத்தைக் கூட்டிக் கணக்கிடும் வகையாகும். இங்கு கூறப்பட்ட நான்கு அளவுகளும் முறையே நான்கு வருணத்தவருக்கும் ஏற்றவை. (544)

மற்றொரு முறையும் உண்டு. உத்தேசித்த பிம்பத்தின் உயரத்தை முப்பது கூற்றிலிருந்து நூறு கூறு வரை, பிரித்துக் கொள்ள வேண்டும். இதில் முறையே, அந்தணர் முதலாய நான்கு வருணத்தவர்க்கும் ஒவ்வொரு அம்சத்தைக் கூட்டிக் கணக்கிடுவதால் ஜாத்

உத்த விவ்யாஹினாஷ்டே
ஜாத்யம்ஸாரோவணம் வ்ருத்தே ॥ ருசு ॥

ஹ்ரஹ்மீதோத்தோயஹாதே தூ
ஸாதாஜ்ஞாவிஹாஜிதே।
*வ்ருஜ்யா வாஜ்ஞுவிவ்ருத்தம்
வாரிஹ்ருத்ய வ்ருகஜ்ஞுயெஸ ॥ ருள ॥

ஸாதஸ்ரூஸாணிதூராதி
வ்ருவெஸாத்ரூதாய ஸாமிரதஃ।

யம்சத்தைக் கூட்டியதாகும். இதில், அந்தணர் முதலியவர்க்கேற்ற அந்தந்த அளவுகளில் ஜாத்யம்சத்தைக் கூட்டிக் கணக்கிட வேண்டும். (56)

எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட விக்ரகத்தின் உயரத்தின் அளவு மாதாங்குலத்தால் வருக்கப்படும் பொழுது, பின்னராக வரும் அரை, கால் முதலியவற்றை முழு அங்குலமாகச் சேர்த்துக் கணக்கிட வேண்டும். (57)

மாதம், ப்ரமாணம் முதலிய ஆறுவகை அளவுகள் மேலே கூறப் பட்டுள்ளன. அவற்றைப் பின்பற்றி, யோனி, வாரம் முதலிய

---

* விருத்தியினுலாவது என்று கூறுவதனால், குறைத்தும் கணக்கிடலாமென்று பெறப்படும்: காச்யபீயத்தில் அவ்வாறே கூறப்பட்டுள்ளது. அரைக்கு மேற்பட்டதை ஒன்றாக்கியும், அரைக்குக் குறைந்ததை விட்டு விடுதலும் முறையாம்.

யொகிவாழி வடிகாம்
யொஜயெ வ்ளொகம் யயா ॥ இ அ ॥

ஊதி ஸிலப்பதெ உதாரலாமெ முகூஷனொலாரவியிநாரெ
தூகீயொரெயாயஃ ॥

வற்றை கணக்கிட்டறிய வேண்டும். அவற்றில் கூடாதவற்றை விலக்கி, சுபமானவற்றையே ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும்.

சில்பரத்நம் இரண்டாம் பாகத்தில் லகூஜோத்தாரத்தைக் கூறும் மூன்றும் அத்தியாயம் முற்றும்.

ஸ்ரீ:

சுவ வதா²யோ-ரஉயா²யஃ

சுவ வகரு ஸிம்வொத்தையஃ

வாரொத்தையஹம் கஜ்ஜிரவிகம்

வாரொவிரெ வொகிகெ

மஜ்ஜாஸொ ந மஜ்ஜாஸுகெ ந வ வஹம்

வகெ க்ரியா யுஸுவகெஃ।

கவவாகீ கூழிதாநி வம்ப* உந ஸிம்-

பரகுரு மலபூரெயெ

நான்காம் அத்தியாயம்.

"ஸகல" பிம்பங்களின் உயரம்.

ஸகல பிம்பங்களாவது: அவயவங்கள் தெளிவாகத் தெரியுமாறு சமைக்கப்படும் பிம்பங்கள். இவை கர்ப்பகிருகத்தின் வாயிலின் உயரத்திற்குச் சம அளவுடையனவாகவோ, அல்லது அதில் கால்பங்கு குறைவாகவோ இருக்கலாம். வாயிற்படியின் உயரத்தை ஒன்பதால் வகுத்து, அதில் எட்டுப் பங்கு (அதாவது: வாயிலின் உயரத்தில் 8/9 பங்கு) விக்ரகத்தின் உயரம் அமைக்கலாம். வாயிலின் உயரத்தை மூன்று கூருக்கி அதில் இரண்டு பங்கும் விக்ரகத்தின் உயரத்தை அமைக்கலாம்.

---

* நான்கு அளவுகளே கூறப்பட்டுள்ளன. ஆனால், "ஐந்து" என்று ஆசிரியர் கூறுவதனால், வழக்கையொட்டி ஒன்று சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று பெறப்படும். தொடர்ச்சியிலிருந்து அது. வாயிற்படியின் உயரத்தில் கால் பங்கு கூடியதென்று கிடைக்கும். கீழ் 2-ம் அத்தியாயம் 16-ம் சுலோகத்தைக் காண்க.

ஹதை றொகஸொகூஹணெ ஸிஃமாணலஹு.
ஃஸ்ஸஹாஹா தீணி ச ॥ க ॥

மஹாமெஹெ கதொ நஹாமெ நஹவியொஹது।
சுயவா மஹாமெஹெத தீநவாஸஸிஹாஜிதெ ॥ உ ॥

வகாரஸ்ஸா தெகவ்யாத வஹுவிஸ்ஸதியா வாதஃ।
சுயவாஷ்டாஹஸாஸ்ஸெத மஹாமெஹெவிஸாலுகெ ॥ ங ॥
தாவதா ஸிம்வாளொரஹு தெகாஸ்ஸா தெகவயாதாஸு।

இவ்வாறு மந்திரபிம்பங்களின் உயரம் ஐந்துவகையாகக் கூறப் பட்டது.

மற்றும் மூன்று வகைகளும் இதிலுண்டு. கர்ப்பகிருகத்தின் அகலத்தை, மூன்று, ஐந்து, இரண்டு ஆகிய எண்களால் வகுத்து அவற்றில் முறையே, இரண்டு, மூன்று, ஒரு பாகம் உயரம் உள்ள தாக விக்கிரகங்களை அமைக்கலாம். (1)

கர்ப்பகிருகத்தின் அகலத்தை ஒன்பதால் வகுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அதில் ஒவ்வொரு அம்சமும் விக்ரகத்தின் உயரத்திற் கேற்ற அளவுகளாகும். (அதாவது, கர்ப்பகிருகத்தின் அகலத்தில் $\frac{1}{9}, \frac{2}{9}, \frac{3}{9}, \ldots\ldots \frac{9}{9}$ அல்லது முழுப் பாகம், என ஒன்பது வகை அளவு கள் கிடைக்கும்). மற்றொரு வகை: கர்ப்பகிருகத்தின் அகலத்தை இருபத்தேழால் வகுத்து, முன்போலவே ஒரு அம்சத்திலிருந்து ஆரம்பித்து இருபத்தேழாவது அம்சம் வரை ஒவ்வொன்றையும் விக்கிரகத்தின் அளவாகக் கொள்ளலாம். (அதாவது, $\frac{1}{27}, \frac{2}{27}, \ldots \frac{27}{27}$ அல்லது முழுப்பாகம் என இருபத்தேழு அளவுகள்.) (2½)

மற்றொரு வகை: கர்ப்ப கிருகத்தின் அகலத்தைப் பதினெட்டு கூறுக்கிக் கொள்ள வேண்டும். அதில் ஒரு கூறு விக்கிரகத்தின் உயரத்திற்கு ஒரு அளவாகும். இவ்வாறே ஒன்றுமுதல் பதினெட்டு வரை ஒவ்வொன்றாக ஏற்றிப் பதினெட்டு அளவுகள் கண்டுகொள்ள வேண்டும். (3½)

மலக்வாமவஸ்ய வொத்தெய்யம் மஜ்ஜாமவிஹாஜிதெ ॥ ச ॥

வாவாம்ஸ ஈத்தெவொத்தெய்யம் ஸய்யூஸ வதனமங்கழ்।
கூயஸ்ஸ மணாம்ஸம் வ்யா க்ஷியம் ஆரதாதகஃ ॥ ரு ॥

கூயதொத்தெய்யா ஸய்யூம் வஹாஜ்ஜாமவிஹாஜிதெ।
தவயா வஸகுதொத்தெஜ்ஜம் ஆரதாதா ஜ்ஜியதெ ॥ சு ॥

கூயவா ஆரதாஜ்ஜஸ்ஸ வஷ்டவிம்ஸதிஹாஜிதெ।

மற்றொரு வகை: கர்ப்பகிரகத்தின் வாயிலின் உயரத்தை எட்டால் வகுத்து அதில் ஐந்து பாகங்கள் விக்கிரகத்தின் உயரமாகக் கொள்ளலாம். இது உத்தமம். அதிலேயே, நான்கு கூறுகள் கொள்வது மத்திமம்; மூன்று கூறுகள் அதமம். (வாயிலின் உயரத்தில் 5/8, 4/8, 3/8 பாகங்கள் முறையே உத்தம, மத்திம, அதம பகுதிகளாகும்). இவ்வாறு துவாரமானத்தால் மூன்று அளவுகள் விக்கிரகத்தின் உயரத்துக்குக் கூறப்பட்டன. (5)

இதில் அதமபகுத்தையும் உத்தம பகுத்தையும் எல்லைகளாக வைத்துக் கொண்டு, அவற்றின் இடையிலுள்ள பகுதியை (கர்ப்பகிருகத்தின் அகலத்தில் காற் பங்கு) எட்டுக் கூறுக்கி ஒவ்வொன்றையும் (காற்பங்கை எட்டுக் கூறுக்கினால் அரைவிசம் கிடைக்கும்.) விக்கிரகத்தின் அளவாகக் கொள்ளலாம். (அதாவது, கர்ப்பகிரகத்தின் அகலத்தில் 12/32 அல்லது 3/8 பங்கான அதமத்திலிருந்து ஆரம்பித்து, 13/32, 14/32,...16/32 அல்லது 4/8 பங்கான மத்திமத்திற்கு வந்து, பின் 17/32...20/32 அல்லது 5/8 பங்கான உத்தமம் வரை எனப் ஒன்பதளவுகள் என்றவாறு). (6)

மற்றுமொரு வகை: கர்ப்பகிருகத்தின் வாயிலின் உயரத்தை இருபத்தேழு கூறுக்கிக் கொள்ள வேண்டும். அதில் ஒவ்வொரு அம்சமாகக் குறைத்துக் கொண்டே வந்து ஒவ்வொன்றையும் பிம்பத்தின் உயரத்துக்கு அளவாகக் கொள்ள. இருபத்தேழு அளவுகள் கிடைக்கும். (7)

வாகைகூாம்ஸவிஹீநாந விம்வைராஜம் க்ருக்ஷஹஸ்தகம் ।

வாவம் ஹி வாராஹாநாந ஷட்ஹஸ்தம்ஸ்தூபிதொஷிதம் ।

கூயாயிஷ்டாநாஹாநாந வாவ தெவாம்ஸ்ராஜாகாம் । அ ॥

வாஹ்யவ்யாவாஸாநாந மஹாமெஹாக்ருவஸ்ரீயகம் ।

குறிப்பு :— இங்கு "க்ருக்ஷஹஸ்தகம்" என்பது "தீக்ஷ ஹஸ்தகம்" என்று கொள்ளப்பட்டுப் பொருள் கூறப்பட்டது.

இவ்வாறு கர்ப்பகிருகத்தினுடைய வாயிலின் அளவைக் கொண்டு விக்கிரகத்தின் உயரத்தை நிர்ணயிக்கும் வகைகள் முப்பத்தாறு கூறப்பட்டன.

குறிப்பு :— முப்பத்தாறு வகை என்று கூறுகிறார். இது பொருந்தவில்லை. முதல் சுலோகத்தில் ஐந்து வகைகளும், 4—6 சுலோகங்களில் ஒன்பது வகைகளும், ஏழாவது சுலோகத்தில் இருபத்தேழு வகையும், சொல்லுகிறார். மொத்தம் நாற்பத்தொரு வகையாகிறது. முதல் சுலோகத்தில் கூறப்பட்ட எண்ணிக்கை யைக் கொள்ளாது, 4—7 சுலோகங்களில் கூறப்பட்டவை மட்டும் முப்பத்தாறு வகை எனக் கொள்ளப்பட வேண்டும்.

இனி, அதிஷ்டானத்தின் அளவிலிருந்தும் பாதங்களின் அள விலிருந்தும், வெளியில் தெரியும் விமானத்தின் அளவிலிருந்தும் விக்கிரகத்தின் உயரத்தின் அளவை நிர்ணயிக்கும் வகையை, இவ் வத்தியாயத்திலேயே கீழ் இரண்டாவது-மூன்றாவது சுலோகங்களில் கூறப்பட்டதான கர்ப்பகிருகத்தின் அளவைக் கொண்டு விக்கிரகத் தின் உயரத்தை நிர்ணயிக்கும் வகையைப் போலவே கண்டு கொள்வது,

குறிப்பு :— அதிஷ்டானம் உபபீடத்தின் மேல், ஸ்தம்பத்தின் கீழ் அமைக்கப்படும் பாகம். பாதம் : அதிஷ்டானத்தின் மேல் விமானத்திற்கு ஆதாரமாக, கம்பம் போல் நிற்கும் பகுதி. இது விமானத்தைத் தாங்கி நிற்கும் பகுதியாதலால், மனிதனைத் தாங் கும் கால் போல் "கால்" என்றே வழங்கப்படும் (8½)

வாகுஷி கவஹவஷ்டாகம் கவயா ஹவஷ்டாகம: ॥ கூ ॥
கர்ணாஷி டிஸ்தாயாகம் தாறுஷாகெ.க கூலுவெச ।

கத-ஷ்ஷு ஹஸ்தயாகம் வா ஷ்டாகம் வாஹ-ஷ்ஹீகஷு ॥ ய ॥
ஹஸ்தகம் வாஹஸ்ஹீகம் கெகுஷ்ஷி குர்வவஹாகஷு ।
கத-ஷ்ஷுரத்யதஷ்டௌ வா யஜ்ஞாகவஸ்ய ஷிதெ ॥ கக ॥

கூயவா கத-ஸ்ய-ஷ்டாகம் கர்ண கவஹாஷவிஹாஜிதெ ।
வனகெகாம்ஸகஹீகெ நா வ்யஷ்டயா வகஷ்டயாத்யஷு ॥ கஉ ॥

இனி ஹஸ்தமானம் விளக்கப் படுகின்றது. (ஹஸ்தம்—முழம்.) ஒரு முழம் முதல் ஒன்பது முழம் வரை ஒவ்வொன்றையும் ஒவ்வொரு அளவாகக் கொள்வதனல், ஹஸ்தமானத்தைக் கொண்டு விக்கிரகத்தின் உயரத்தை நிர்ணயிக்கும் வகை ஒன்பது கிடைக்கும். (9)

ஒரு தாலம் முதல் பத்து தாலம் வரை ஒவ்வொன்றையும் ஒவ்வொரு அளவாகக் கொள்வதன் மூலம், தால மானத்தால் விக்கிரகத்தின் உயரத்துக்குப் பத்து அளவுகள் கிடைக்கும். (9½)

இனி, கோயில் முதலியவற்றைக் கட்டுவிக்கும் யஜமானனுடைய உயரத்திலிருந்து விக்கிரகத்தின் உயரத்திற்கு அளவெடுக்கும் முறைகள் கூறப்படுகின்றன: யஜமானனுடைய இதயத்தளவு உயரமுள்ளதாக விக்கிரகத்தை அமைக்கலாம்; அவ்வாறே அவனுடைய ஸ்தனங்கள் அளவும், தோள்களளவும், மோவாயளவும், வாயினளவும், நேத்ரஸூத்ரத்தின் (கண்) அளவும், அல்லது. அவனது முழு உயரத்துக்குச் சமமாகவும் விக்கிரகத்தை அமைக்கலாம். (11)

மற்றொரு முறை: யஜமானனுடைய முழு உயரத்தை ஒன்பது கூருக்கி, அதில் ஒவ்வொன்றையும் ஒவ்வொரு அளவாகக் கொள்வதன் மூலம் (ஒன்பதில் ஒரு பங்கிலிருந்து முழு உயரம் வரை) எட்டு அளவுகள் (முழு உயரத்தை நீக்கி) விக்கிரகத்தின் உயரத்திற்குக் கிடைக்கும். (12)

ஸாமாந்யலக்ஷணோத்தேஷ்டயாத்ராந்தரவிதி
ஸ்வப்நாந்தரம் ஸஹாயாஸ்ச மிலநம்ஸ்ஸாலுவிவர்ஜநம் ॥ ஸ்ஸ ॥

த்ருவாவிம்ஶாந்தரம் யாவத்தாவல்லிம்பொஷ்டயம் வ்ருத்தம் ।
ஸிவேஷ்டாஉயி விம்பாநாம் ஸ்தாநாநாம் ஸமாயாத்ரயி
உஷ்ணீஷாத்தாவயல்லம் தாவத் ஸாவாஷ்டமயல்கம் ।

ஸ்யு ஸமாநிவேஸே :—

ஸம்ஹாரபூர்வாஸ்ருஷ்டம் வா ஸமாநாஸீந்நதேவவா ॥ ஸ்ரு ॥

*(தெஸாம்வை) உயாஸிவாயல் ஸவிஷா
உஸ்ரே நயிம்மாகூநிம்
ஸ்ருக்வாயாடிஸாந்தாஸ்ருஷ்டிஸ்ஸமாநிதா
ஸிவேஷ்டாத்தம் வாஜ்ஞாதேஸ் ॥

மானங்குலம், மாத்ராங்குலம் இவை முன்பே கூறப்பட்டுள்ளன. அவற்றைக் கொண்டு விக்கிரகங்களின் உயரத்தைக் கணக்கிடும் முறை இப்பொழுது கூறப்படுகின்றது. ஏழு அங்குலம் உயரம் கொண்டதாக விக்கிரகங்களை அமைப்பது இவற்றில் முதற்படியாகும். ஏழிலிருந்து இருபத்து மூன்று வரை, இரண்டு இரண்டாக அங்குலங்களைக் கூட்டிக் கொண்டு செல்வதன் மூலம் ஒன்பது அளவுகள் விக்கிரகத்தின் உயரத்துக்குக் கிடைக்கும். (7, 9, 11,...23 அங்குலங்கள்) இங்கு கூறப்பட்ட பலவகையான பிம்பங்களின் உயரமட்டம், உள்ளங்காலிலிருந்து உஷ்ணீஷம் (தலைப்பாகை) வரை உள்ள உயரமாகக் கொள்ளவேண்டும். அதாவது, விக்கிரகத்தின் உயரம் எனக் கொடுக்கப்படும் அளவுகள் பீடம், கிரீடம் முதலியவற்றை விலக்கி இடையிலகப்பட்ட (பாதம் முதல் பாகை வரை) உயரம் என்பது.

இனி, பல விக்கிரகங்கள் இருக்குமிடத்தில், பிரதானமான ஒரு விக்கிரகத்தின் அளவிலிருந்து மற்ற விக்கிரகங்களின் உயரத்தை நிர்ணயிக்கும் வகை கூறப்படுகின்றது.

---

* இந்த சுலோகம் சரியாக இல்லாமையின் பொருள் தராது விடப்பட்டது.

விவாஹிஷ்ய வணுமேவிவிதம்
வாஜ்ஜம் டியிதேஷ்டிதம்
... ...) ॥ ஈசு ॥

தயொருயெஷ்யா ஹ்ஸ்ரா ஈவயா ஸஷ்டிதாஜ்ஜகு ।
வவெருஷாருவி வாஸ்ரூஷ்ஷ்டிதஸ்தாஷ்டியம் தயா ॥ ஈள ॥

வஹாவைரவியாரஹாருவிம்வம்
வாவஹம் ஸாரஹாஹ்ரியெண காயஷ்டி ।
வாரணாம்ஸவிவ்ரூல உயஷ்வ்ரூலம்
வாதொரமிறாண்ணம் விவாம்மாணம் ॥ ஈஅ ॥

சிவபெருமானுடைய விக்கிரகத்தின் மூக்கு நுனி அளவாவது, தாள் அளவாவது, சக்தியின் உயரத்தை அமைக்கலாம். இவ்விரண்டு அளவுகளுக்கும் இடையிலுள்ள பகுதியை எட்டுக் கூறுக்கி ஒவ்வொரு கூறுகச் சேர்த்துக் கணக்கிட்டுக் கொள்ள, சக்தியின் உயரத்துக்கு ஒன்பது அளவுகள் கிடைக்கும். இது சிவ பெருமானுக்கும் சக்திக்கும் சொல்லப்பட்ட அளவாகும். இது போன்றே, மற்ற எல்லாத் தெய்வங்களின் விக்கிரகங்களின் உயரத்தையும் பக்கங்களில் அல்லது மடியில் உள்ள சக்திகளின் உயரத்தையும் அமைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

பஹுபேர விஷ்ணத்தில் (பல விக்கிரகங்களை அமைத்துப் பூஜிக்கும் முறையில்) மூல விக்கிரகம், கர்ப்பகிருகத்தின் வாயிலுக்குச் சம அளவு உயரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். கர்ப்பகிருஹ வாயிலின் உயரத்தில் கால்பாகம் கூட்டியும், அல்லது அரைப்பாகம் கூட்டியும் மூல விக்கிரகத்தை அமைக்கலாம். மேலும், கர்ப்பகிருஹ வாயிலின் உயரத்தைப் போல் ஒன்றே முக்கால் பங்கு உயரமாகவும், அல்லது இருமடங்கு உயரமாகவும் மூல விக்கிரஹத்தின் உயரத்தை அமைக்கலாம்.

ஸ்ரஷ்டுகாத்தாய-விம்வாகாம் ஏகம் ஏகாம்ஸ-ஹ்ரெகத: ।
கதபவ உதர்யாவெத்தே வகவ்யம் கர்ய-குகாம்ஸ-நு ॥ கஜ ॥

கும்ப-ஹ்ரெதிபுஷ்-க்தம் விம்வம் வவ-ஜாதுஷ-க்கம் ஸ-ஹ்ரு ।
கும்ப-ஸ்ரீ திஷ்-க்தெ விம்வை ஜாதுஷ்ஸம் காதிஹ்ரொவதெயகு ॥

கும்ப-ஹ்ரொஉர்ய விம்வொதெவ வவெஉஸ்ரீ திஹாஜிதெ ।
வஷகாஸ்ஸம் ஸ்ரொவயெத்தே விவ-ஜாகுஷ-க்கம் வ்ரூகது ॥

விஹாஸாயிகஷஷ்டிம்ஸெ ஹ-க்ஸ்ரீ காஸ்ஸ வஉஸ்ரீ கது ।
ரூவஜாகுஷ-க்கம் விம்வம் :

கயாகு விஹ-ணாஸ்ஸிதெ ॥ உஉ ॥

வீடுகளில் அவரவர்கள் தத்தமக்காகவே வழி படுவதற்காகச் செய்து கொள்ளும் விக்கிரகங்களுக்கு, மாத்ராங்குலத்தினுலேயே அளவுகள் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். (மாத்ராங்குலத்தின் விவரம் இந்நூலில் 46-வது பக்கத்தில் காண்க.) வேறு அளவால் செய்தால் யஜமானனுக்கு அழிவு வந்து விடுமென்பர். (19)

அங்குலங்களை ஆதாரமாக வைத்துக் கொண்டு அளவுகள் எடுத்துப் பண்ணப்படும் விக்கிரகங்களை எல்லா வகுப்பாரும் வாசியில்லாமல் வழிபடலாம். அவை யாவருக்கும் நன்மை பயப்பனவாம். அவ்வாருன விக்கிரகங்களில் "ஜாத்யம்ச"த்தைக் கூட்டிக் கணக்கிடலாகாது. இவ்விஷயம் ஏற்கெனவே முன் அத்தியாயத்தின் இறுதியில் கூறப்பட்டது. (20)

அங்குல அளவை ஆதாரமாகக் கொள்ளாமல் வேறு வகையில் சமைக்கப்பட்ட விக்கிரகங்களில் ஜாத்யம்சத்தைக் கூட்டிக் கொண்டே அளவுகள் எடுக்கவேண்டும். அதில் அந்தனர் முதலிய நான்கு வருணத்தவருக்கும் முறையே அளவுகள் உள்ளன. விக்கிரகத்தின் முழு உயரத்தை, எண்பத்துநான்கு கூருகவும், அறுபத்திரண்டு கூருகவும், இருபத்துநான்கு கூருகவும், பதினறு கூருகவும் பிரித்துக்

வகாரம்ஸாரஸ்ரவணம் வைஸ்யயோர்யம் விம்வஸ்திகஸ்ரூபதஃ ॥
ஷோடஸாம்ஸைஃஸுலாரோவ்யம் விம்பம் ஸுத்ரஸ்ரவ் வம்ஸதஃ

வாவம் ஜாத்யம்ஸவம்யாக்ஷவிம்வஸாதெக வ்ருவ்வஸ் ।
யொர்யாதீநி வஸாநீய விதிநைதாந் ஸுலாஸுலம் ॥ உச ॥

ஸ்யஹொக்ஷாம-ஃ ஸுஸ்ரிதஸ் விஸெஷஃ கர்யுதெஷு ஹி ।
யதெஷ்டாநி நி-ஃயெஷ்வ-ஃயாம் ததெஷ்டாநீஷ்யாஜாயா ॥

கொள்ளவேண்டும். இவற்றில் ஒவ்வொன்றிலும் அவ்வோ வகையில் கிடைத்த ஒவ்வொரு அம்சத்தைக் கூட்டிக் கொள்ள வேண்டும். அப்போது எண்பத்துநான்கு பாகங்கள் எண்பத்தைந்தாகும். அறுபத்திரண்டு பாகங்கள் அறுபத்துமூன்றாகும். இருபத்து நான்கு பாகங்கள் இருபத்தைந்தாகவும், பதினாறு பாகங்கள் பதினேழாகவும் மாறும். இந்த நான்கு வகைகளும் முறையே அந்தணர் முதலிய நால்வகை வருணத்தவருக்கும் ஏற்றவை. (21, 22, 23)

இவ்வாறாக ஜாத்யம்சத்தைக் கூட்டி, அதன் மேல் கிடைத்த பிம்பமானத்தின் எண்ணிக்கையை ஆதாரமாகக் கொண்டு, யோனி-நக்ஷத்திரம் முதலியவற்றை அததற்கு விதிக்கப்பட்ட வழியில் கவனத்துடன் கணக்கிட்டுப் பார்த்து, அவற்றில் சுபமானவற்றை ஏற்றுக் கொண்டு அசுபமானவற்றை விலக்கவேண்டும். (24)

இங்கு ஒரு விசேஷம் மட்டும் விளங்கக் கூறப்படுகின்றது. புதிதாக ஒரு வீடு அல்லது கோயில் கட்டுவதாக இருந்தால் அதற்கு இவ்வழியிலேயே யோனி முதலியவற்றைக் கணக்கெடுத்து, சுபமான யோனியை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். அசுபமான யோனியை விலக்கவேண்டும். அதே கிருஹத்தில் அல்லது ஆலயத்தில் வைத்துப் பூஜிப்பதற்காகப் பண்ணப்படும் விக்கிரகத்திற்கும் அந்த யோனியேதான் இருக்கலாம். வேறு யோனி இருக்கக் கூடாது என்பதுதான் அந்த விசேஷம். (25)

கதர்க்ஷ ஜந்மகர்க்ஷாத் ஸ்யுவவாஸ்ரயிநா ஹ்ருதா ।
மரணயெஷ்யைதாராஜம் தைத ரோகவ்யவஸ்திதிः ॥ உசு ॥

விவாயர் மணயோராதி
ரொலமதஸ்ர வரிஸ்ரூவெஷ ।
லெளஷவாரொ விவஜர்யிः ஸ்யாத்
ரூயுதெள லெளரிஸ்லயர்யொः ॥ உள ॥

ஹாநவாராதிஷியுக்தம் விஸாவாதி ஹதஸ்ரதः ।
வியொமம் மரணம் நாஸ ஸ்ரூதம்வ யயா ரூபு ॥ உஅ ॥

ஸவெர்ஷாஷவி வ்ருஷ்யர்யம் ஜாதர்யம்ஸாரொவணம் ஸ்ரூதபி ।
தஸ்ரூதஜ நு கதர்வ்யம் சூயாதீ நாம்தஸ்ர சிந்தபி ॥ உசு ॥

கோயில் முதலியன கட்டி வைக்கும் யஜமானன் பிறந்த நக்ஷத்திரத்திலிருந்தும், அவ்வாறே, அரசன், வாஸ்து (கோவில், வீடு முதலியன) இவற்றின் நக்ஷத்திரங்களிலிருந்தும், பிம்பத்திலுடைய நக்ஷத்திரம் வரையில், உலக வழக்கை யொட்டி எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அதிலிருந்து கணம், யோகம் முதலியவற்றைக் கண்டு பிடிக்க வேண்டும். அவற்றில் சுபமானதை வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். செவ்வாய்க்கிழமை கூடாது: சனிக்கிழமையும் ஞாயிற்றுக்கிழமையும் நடுத்தரமானவை. (26–27)

ஞாயிறு முதலிய கிழமைகளுடன், விசாகம் முதலாக, நன்னான்கு நக்ஷத்திரங்கள் கூடுமாகில், முறையே, வியோகம் (பிரிவு), மரணம், நாசம், அமிருதம் என்னும் யோகங்கள் அமையும். (28)

எல்லோருடையவும் மேன்மைக்காகவே ஆயாதிகளைக் கணக்கிடும் பொழுது, கீழ்க் கூறப்பட்டபடி, ஜாத்யம்சத்தைக் கூட்டிக் கொள்ளுமாறு சான்றோர் விதித்துள்ளனர். அதனால், ஆயாதிகளைக் கணக்கிடும் பொழுது, மறவாமல் ஜாத்யம்சத்தைக் கூட்டிக் கொள்ளவேண்டும். (29)

ஈயு கௌதகொழு

ஸகலெ ஸதி ஸமஸ்விம்பகெ
நிமஸாம்ஸொத்தி கஸ்விம்பகழு।
ஸகலாகார நிஷ்கலெ஽வி வா
ஸ்தித ஸாஸீ ஸதஃ ஸ்ருகஸ்துயெஸ ॥ ஈய ॥

ஆயாஸெஸ ஶிவாம்ஸகஸ்ய ஸவயெ-
ஹாஸெஸ வா ஸம்மிதம்
வ்யாஸெனாவி ஸ உத்தரஸ்விம்பவிஷயெ
தத்தஃஸ்விம்பம் ஶிவெ।
ஸ்தாந ஷொடஶஸ்யா வாஸ வ்யவஸ்திம்
ஸாஸ்ரஜ்ஜெஸ்வராஸாம-

கௌதுகபிம்பத்தின் உயரம்.

மூலபிம்பம் ஸகலம், நிஷ்கலம் என்று இருவகைப் படும். ஸகலம், உறுப்புக்களுடன் கூடியது; நிஷ்கலம், உறுப்புக்கள் இல்லாமல் இருப்பது. மூலபிம்பம் ஸகலமா யிருக்குமாயின், அதற்கேற்ற கௌதுகபிம்பம் மூலபிம்பத்தின் கனத்தில் நாலில் ஒரு பங்கு கன முடையதா யிருக்க வேண்டும்; மூலபிம்பம் நிஷ்கலமா யிருக்குமாகில் (லிங்கம்). அதன் கௌதுக மூர்த்தியை ஸகலமாகவே செய்யவேண்டும். இந்த கௌதுக மூர்த்தி, நின்றவாருகவும், வீற்றிருந்தவாருகவும் தக்கவாறு அமைக்கப் படவேண்டும். (30)

மந்த்ரலிங்க விஷயத்தில், சிவபெருமானுடைய கர்மபிம்பத்தை லிங்கத்தின் சிவாம்சத்தினுடைய உயரமுள்ளதாகச் செய்யலாம். அல்லது, சிவாம்சத்தினுடைய சுற்றளவுக்குச் சமமாகவோ, அதன் (குறுக்கு) விட்டத்துக்குச் சமமாகவோ, கௌதுகமூர்த்தியின் உயரம் இருக்கலாம்; மற்றும், இம்மூன்று அளவுகளையும் தனித்தனியே பதினாறு கூறுக்கி, அவற்றில் ஒரு பதினொரு, ஒன்பது, ஏழு, ஐந்து,

த்ரயம்தத்ரைவ-லிங்கே உத்தமம் லக்ஷணலக்ஷிதம்
கர்ணயோ-ர்த்ரிகலாவிஷ்கம்பம் ॥ ஈக ॥

வேளாவணை-... ... ... ।
... ... ।
லிங்மஹாதேவ லிங்வொஷ்டம் கர்யுதே வ-ஷ்வபுர்மாஷ்டகம் ।
வ-ஜாரம்மலிம-ணாவா வ்யா தூ-ஜ்ஜ வாக்ரிம்மஷ்டம்சிதே ॥

தேஷ-ா தேவ வஷ்டவிம்மாரம்மம் வ்ருஷவிம்மாரம்ம தேவ வா ।
க்ரிஹாமாயிகவிம்மாரம்மம் வாகவிம்மாரம்மதேவ வா ॥ ஈக ॥

வாகோ நவிம்ஸ்திவுர்மய நரவாரம்மம் விஷ்ணோர்மிகழ் ।
ரூ-ஜ்ரம்மம் நதஹாரம்மம் வா வஷ்டாம்மம் வ்ருஷஹாமிகழ் ॥ ஈச ॥

ஷ்ணவுதேமஷ்ய லிம்மாகாரம் வ-ஷ்வெபுர்தூவிண்ணாஹதம் ।
தூ-ஜ்ஜம் விஷ்ணோர்தொ வாய வ-ஷ்வெபுர்தூ-ஜ்ஜதொ வயழ் ॥

அல்லது மூன்று அம்சங்களைக் கூட்டியும் குறைத்தும் கௌதுக மூர்த்தியின் உயரத்தை அமைக்கலாம். (31)

முந்தைய சாத்திரநூல்களைத் தழுவி, லிங்கத்தின் அளவைக் கொண்டு கௌதுகமூர்த்தியின் உயரத்தைக் கணக்கிடும் வகை இனி விளக்கப்படுகின்றது. லிங்கத்தின் பூஜாம்சத்தின் உயரத்தைப் போல் இருமடங்கு உயரமுள்ளதாக கௌதுக விக்கிரகத்தை அமைக்கலாம்; மற்றும், பூஜாம்சத்தினுயரத்தை முப்பத்திரண்டு கூறுக்கி, அதில் இருபத்தேழு பாகம், இருபத்தைந்து பாகம், இருபத்தொரு பாகம், பத்தொன்பது பாகம், பதினேழு பாகம், பதினைந்து பாகம், பதினொரு பாகம், ஒன்பது பாகம், ஏழு பாகம், ஐந்து பாகம் உயரமுள்ளதாகவும் கௌதுக மூர்த்தியைச் செய்யலாம். (32-34)

மேலும், லிங்கங்களுடைய பருமனுள்ள பகுதியின் சுற்றளவையோ, அல்லது அதன் குறுக்களவையோ கௌதுக மூர்த்தியின் உயரத்துக்கு அளவாகக் கொள்ளலாம்; இதிலும் முன்பு கூறியபடியே லிங்கத்

ஸுஸ்ரீகூர்கூ யுயொகூரம்ஸெஃ
கௌதுகொஷ்டம் கஸொதஷ்டவா ।

வஜ்ராம்ஸொஷ்டம் தஷ்டாஸ்ரம் விததிஃவி வ்ருத்தகூ
ஆவ்ருஷ்டாஸ்ரம் தஷ்டகூர்மகூ
தெதெஸவாம்ஸெ ஹ்ரீம்ஸெதெ மஹாணஸரஃ நிக-
ரோரஸரஃ ஸ்ரோரஸகெவஷ்டா ।
ஸ்ருக்ஸ்ரம் தெவாயிகம் வா ஸஸ்ரவி கூயிதம்
ஸ்ரீம்ஸதெதா வைஸ்ரஸ்ரம்
ஸெதெதெ மீம்வஷ்ணவம்வெஃரிகி விஷ்டஸஹஸ்ர
வஸவ்ய ஸாஹாகூஸொஷ்டா ॥ கூசு ॥

தின் பருமனை பகுதியின் சுற்றளவையும் குறுக்களவையும் தனித் தனியே பதினெறு கூறுகளாக்கி, அவற்றில் பதிஞெரு :, ஒன்பது, ஏழு, ஐந்து, மூன்று அம்சங்கள் உயரமுள்ளதாகவும் கௌதுக மூர்த்தியை அமைக்கலாம். (35½)

சிவலிங்கத்தின் பூஜாம்சத்தின் உயரம், சுற்றளவு, அல்லது அகலம் இவற்றை, தனித்தனியே பதினெறு கூறுகளாகச் செய்து கொள்ள வேண்டும். மேற்கூறிய மூன்று விதமான அளவுகளுடன் மேற்படி (அவற்றின்) பதினெறு கூறுகளில் மூன்று, ஐந்து, ஏழு, ஒன்பது, பதிஞெரு பாகங்களைக் குறைத்தோ, அல்லது கூட்டியோ வரும் அளவை கௌதுக மூர்த்தியின் உயரத்தின் அளவாகக் கொள்ளலாம். அல்லது, பூஜாம்சத்தின் உயரம், அதன் சுற்றளவு, அதன் குறுக்களவு இவற்றிற்குச் சமமாகவும் கௌதுக மூர்த்தியின் உயரத்தை அமைக்கலாம். இவ்வாறு லிங்கத்தின் அளவுகளிலிருந்து விக்கிரகத்தின் உயரத்தை நிர்ணயிக்கும் வகை, தொன்மையான சாத்திர நூல்களில் முப்பத்துமூன்று வகையாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. (36)

சுலோகம் நியதம்

உத்தரம் ஸமதாலாவ்யம் வதனவிஷ்கம்ஸதாம்ஸகம் ।
உயரம் ஸமதாலாவ்யா நிஷ்மாயிகஸமதாம்ஸகம் ॥ கூள ॥

இனி தாலநியமம் கூறப்படுகிறது.

தச (பத்து) நாலம் முதல், ஏக (ஒரு) தால்ம் வரை தாலங்கள் பத்து வகைப்படும். பன்னிரண்டு அங்குலங்கள் கொண்டது ஒரு தாலம். இதைப் போல் பத்து தாலங்களாக ஒரு விக்கிரகத்தின் உயரத்தைக் கூறு போடுவதனால், அது தசதாலம் என வழங்கப்படும். (10 × 12 = 120), இயற்கையாகக் கிடைத்த இவ்வளவு 'மதிய்ம தசதாலம்' என வழங்கப்படும்; இதிலேயே, நான்கு அங்குலங்களைக் கூட்டியும், கழித்தும் கணக்கிடுவதனால் முறையே உத்தம தசதாலமும் அதம தசதாலமும் கிடைக்கும். இது போன்றே நவதாலம் அஷ்டதாலம் முதலிய தாலமானங்களுக்கும், இயற்கையாகக் கிடைக்கும் அளவை மத்யமமாகவும், அத்துடன் நான்கு அங்குலங்களைக் கூட்டியும் கழித்தும் கிடைப்பனவற்றை முறையே உத்தமம், அதமமாகவும் கொள்ளவேண்டும். இங்கு, ஒரு அங்குலம் எனப்படுவது, ஒரு தாலத்தில் பன்னிரண்டில் ஒரு பாகமாகும்; தாலம்— என்பது இவ்விடத்தில் சிற்பிகளுடைய சங்கேதச் சொல்லாக உபயோகிக்கப் படுகின்றது. அதைச் சிறிது விளக்கமாகக் கூறுவோமிங்கு.

ஒரு விக்கிரகத்தைச் செய்யு முன், அந்த விக்கிரகம் எவ்வளவு உயரம் இருக்கவேண்டும்— என்பதை அவரவர் நிலைமைகளுக்குத் தக்கவாறு நிர்ணயம் செய்து கொள்ள வேண்டும். அதன் பிறகு தான் அதற்கு "தாலம்" நிர்மாணிக்கப்பட வேண்டியிருக்கும். உத்தேசத்திலுள்ள விக்கிரகத்தின் முழு உயரத்தைப் பத்து சம பாகங்களாகக் கூறு செய்து ஒவ்வொன்றையும் ஒவ்வொரு தாலமாகக் கொள்ளலாம். இம்முறையே "தசதால" மெனப்படும். அல்லது உத்தேசித்த பிம்பத்தினுயரத்தை ஒன்பது கூறுகச் செய்து ஒவ்வொன்றையும் ஒவ்வொரு தால மெனலாம். இது "நவதால" மெனப்படும். அந்த உயரத்தை எட்டுக் கூறுக்குவதன் மூலம்

சுலக்ஷ்ண ஸமதாயுக்தா கமநீயகஸமாகமா ।

"அஷ்டதால" மெனவும் வழங்கப்படும். இவ்வாறே உத்தேசத்தி லுள்ள பிம்பத்தின் அதே உயரத்தை, ஏழு, ஆறு, ஐந்து, நான்கு, மூன்று, இரண்டு, ஒரு கூறுகளாகச் செய்வதனால், முறையே, ஸப்த தாலம், ஷட்தாலம், பஞ்சதாலம், சதுஸ்தாலம், த்ரிதாலம், த்விதாலம், ஏகதாலம், என்பன வழங்கப் பெறும். * இந்தப் பத்து விதமான "தால"ங்களும், ஒவ்வொன்றும் "உத்தமம் மத்யமம்-அதமம்" என மூவகைப்படும். ஆக மூப்பது வகையாகும் இந்தத் "தால"ங்கள். இதையே "தாலமானம்" என்பர், இங்கு ஊன்றிக் கவனிக்க வேண் டிய விஷயம்:— "தாலம்" என்பது விக்கிரகங்களின் உயரத்தை, அதற்கேற்ற முறைப்படி, சிற்பிகள் கூறுபோடும் முறையையே உணர்த்தும். அதுவன்றி, மற்ற அளவுகளான விதஸ்தி முழம் தண்டம்— இவை போல் இயற்கையின் அமைப்பை ஆதாரமாகக் கொண்டதன்று. நம் இஷ்டப்படி மாற்றி யமைக்கக் கூடிய அளவு முறையே "தாலம்" என்பதுதான், ஒரே அளவு உயரமுள்ள பல விக்கிரகங்களில், ஒன்று தசதாலமாகவும், மற்றொன்று நவதால மாகவும், வேறொன்று பஞ்சதாலமாகவும் இருக்கும். உயரத்தில் உள்ள ஏற்றத் தாழ்வை ஆதாரமாகக் கொண்டு தாலத்தின் வகை களை உணர முடியாது. பிம்பங்களின் அங்க அமைப்புக்களை ஊன் றிக் கவனித்தால் தான் அவற்றின் "தாலமானம்" புலப்படும்.

இவ்வாறு நிர்ணயம் செய்யப்படும் "தாலம்" ஒவ்வொன்றும், தன்னுள் பன்னிரண்டு உட்கூறுகளைக் கொண்டதாகும். இந்த உட் கூறுகளே தாலமானத்தின் "அங்குலங்க"ளெனப்படும். ஆதலால் தாலமானத்தில் வழங்கப்படும் "அங்குல"ங்களும் சங்கேதச் சொற் களே யன்றி, மானுங்குலம்-மாத்ராங்குலம்— இவை போல் இயற்கை யான அமைப்பை ஆதாரமாகக் கொண்டவை யல்ல. இவ்வாறே, மேற்கூறிய "அங்குல"ங்களில் எட்டிலொரு பாகம் "யவம்" எனப்

---

* காச்யபீயத்தில் ஏகதாலம்-த்விதாலம்—இவற்றில் உத்தம-மத்யம-அதம பேதம் இல்லை என்று கூறப்பட்டுள்ளது. "ஏகத்ரி-காதி த்ரிகாதாந்தம் ஸ்ருஷ்டாஸ்ருஷ்டாயதம் க்ரமாத்" காச்யபீயம்— 50-வது படலம். கடிலாகம்-76.

காலம் ஸ்தஸ்யவேவஞ் சுஷாவெஷாம்ஸஹாதிகஃ ॥ கூஅ ॥

படும். ஆதலின் தாலமானத்தில் வழங்கப்படும் "யவம்" இயற்கையான தானியத்தினளவல்ல. சங்கேதச் சொல். கடைசியாக ஒரு விளக்கம் காட்டுகின்றனம். ஒரு அளவு உயரமுள்ள பிம்பத்தை "தசதாலம்" என்னும் வகையில் சேர்த்தால், அதில் 120 அங்குலங்கள் அல்லது 960 யவங்கள் இருக்கும். அதே அளவுள்ள பிம்பத்தை "நவதால"மாகக் கருதினால், அதில் 108 அங்குலங்கள் அல்லது 864 யவங்கள் இருக்கும். அதே பிம்பத்தைப் பஞ்சதாலமாக்கினால், அதில் 60 அங்குலங்கள் அல்லது 480 யவங்கள் இருக்கும். இவ்வகையில் ஊகித்தறிந்து கொள்க. அடுத்து வரும் அத்தியாயங்களில், பலவிதமான தாலமானங்களில் அமைக்கப்பட வேண்டிய பிம்பங்களுக்கு, முகம் முதல் பாதம் வரை பல்வேறு உறுப்புக்களையும் அமைக்கும் வகை, இவ்வங்குலங்களையும் யவங்களையுமே ஆதாரமாக வைத்துக் கொண்டு விளக்கப்பட விருக்கின்றமையின் இவ்விஷயத்தை மனதில் நன்கு பதிய வத்துக்கொண்டால்தான் அவ் விஷயங்கள் குழப்பமின்றிக்கே மனதில் தங்கும். அதற்காகவே தாலம் · அங்குலம் · யவம்— இவை இங்கு, சிறிது விளக்கிக் கூறப்பட்டன.

இவ்வாறு 'தசதாலம்' முதலான பலவகை அளவுகள் நம் இஷ்டம் போல் அமைத்துக் கொள்ளக்கூடியவையாக இருந்தாலும் சான்றோர்கள் அவற்றுள் ஒரு வரையறை ஏற்படுத்தியுள்ளனர். அதற்குட்பட்டுத் தான் சிற்பிகள் தாலமானத்தை அமைக்கலாம். பலவகையான பிம்பங்களையும் செய்யவேண்டிய அவசியமுள்ள சிற்பி, முத்துற முன்னம் இவ்வகையான வரையறையை மனதில் கொள்ளவேண்டுவது மிக மிக அவசியம். ஆதலால் அவ்வரை இங்கு விளக்கிக் கூறப்படுகின்றது, இவ்வத்தியாயம் முடியுமளவும் (பதினாறு சுலோகங்களால்). தசதாலம் எனப்படும் அளவு முறையில் விக்கிரகம் அமைக்கப்பட்டால். அதன் உறுப்புக்கள் பொலிவாகவும் பூர்ணமாகவும் எழில் மிக்கனவாகவும், காண்பதற்கு இனிய தோற்றமுள்ளனவாகவும் இருக்கும். அதனின்றும் தாலமானத்தின் தரம் குறையக் குறைய, மேற்கூறிய அம்சங்களும் குறைவுபடும். இதுவே தாலமானத்தின் மாறுபாட்டினால் உண்டாகும் பயன். (38½)

உத்தரே நவதாரயாதி விஸ்வகர்ம ஈஶாகர்யகே।
உத்தரே ஶுக்ரதாரெண ஸ்ரீகண்டவிஷ்ணுஸ்கந்தாஃ॥ ஈஈ॥

உத்தரே ஶுக்ரதாரெண தத்தெவொரா வராஸ்தகீ।
உஷா ஸம்ஜ்ஞா ச மாயா ச யக்ஷிணீ ஜெட்யஷ்டா ச தாதரஃ॥ ஸஏ॥

உத்தரே ஶுக்ரதாரெண வா க்ரஹாகீர்ணே ஸுகஸ்தயெஸ।
கர்தவ்யம் ஶுக்ரதாரெண நவ ஸ்தாநி தூர வயாஸ்தெளா॥ ஸஈ॥

ஸூர்யஶ் ஶுக்ரவம் தெவ வணிஜ்யம் கேதுகுவாஸுகே।
ஸுஸ்தீர்ணாம் மணாம்ஸ்தெவ தெஷாம் தெவீஶ் காரயெஸ॥

உத்தரே நவதாரெண விதெஶாம்ஸ்தொகவாகாரு।
வஸுஸ்தாம்ஶ் ஶிகீம்ஸ்தெவ ஸுஸ்தாகீஶ் ஸுஹ்ருகாரு॥ஸஈ॥
தெவாந நாம்ஶ் தெவீஸ்தாஃ காரயெதுகுணாஸ்தீதகே।

பிரமன், திருமால், சிவன் இவர்களின் விக்கிரகங்களை உத்தம தசதாலத்திலேயே அமைக்கவேண்டும். (39)

அவ்வாறே, பார்வதி, கங்கைகள், உஷா, பூமிதேவி, துர்க்கை, இலக்குமி, ஜ்யேஷ்டை, ஸப்த மாதாக்கள் இவர்களின் பிம்பங்களை மத்யம தசதாலத்திலும் அமைக்கவேண்டும். (40)

மும்மூர்த்திகளை (பிரம்மா, விஷ்ணு, சிவன்) மத்யமதசதாலத்திலும் அமைப்பதும் உண்டு. சந்திரன், சூரியன், அச்வினி தேவர்கள், சாஸ்தா (ஐயப்பன்), இந்திரன், சண்டேசுவரர், க்ஷேத்ரபாலகர், மஹர்ஷிகளின் கூட்டங்கள், அவர்களின் தேவிமார் இவர்களை மத்யம தசதாலத்திலும் அமைக்கவேண்டும். (42)

வித்யாதிபர்கள் (பிருஹஸ்பதி, சுக்கிராசாரியர் முதலியோர்.) லோகபாலகர்கள், அஷ்டவஸுக்கள், திக்பாலகர்கள், அஸ்திரங்களின் மூர்த்திகள், குஹ்யர்கள் (தேவயோனிகளில் ஒரு வகை), மற்றுமுள்ள தேவர்கள், அவர்களுடைய தேவிமார் இவர்களை உத்தம நவதாலத்திலும் அழகுறச் சமைக்கவேண்டும். (43)

உயர்ந்த நவதாளத்தோடு வயிஷ்ணவ ஆலயங்களும் ; சத ;

யக்ஷராக்ஷஸர்களுடைய கணங்களையும் ஸ்தாபிக்கக்கூடாது ;
கந்தர்வ நவதாளத்தோடு விதியாதரர்களுடைய கணங்களையும் ; சரு ;
சுவர்ணாதி லிங்கமுள்ள ஆலயங்களும் விதாரஸ்த தளத்தையும் ;

சுவஷ்டதாளத்தோடு விஸ்வாவஸுவஷ்டாதிகளும் ; சசு ;
ஷஷ்டதாளத்தோடு கணங்களுடைய தத்தஜ்ஞேஷ்டாதிகளாயினோர் ;
தத்தஜ்ஞாதி உயர்ந்த லிங்கத்தோடு நவதாளத்தில் ; சஎ ;

வஜ்ரதாளத்தோடு விஷ்ணு வஜ்ரதேவ ;
வாஸுதேவ சுரோத்தமர்களும் ஸுதாதாளத்தோடு வாயுதாக ; சஅ ;

அஷ்ட மூர்த்திகள், மருத்துக்களுடைய கணங்கள், யக்ஷர்கள், அஸுரகணங்கள் இவர்களை, மத்யம நவதாலத்தினால், சுபமான லக்ஷணங்களுடன் அமைக்கவேண்டும். அவ்வாறே, வித்யாதரர்களுடைய கணங்களையும், அஸுரர்களையும், ஸித்தர்கள், கந்தருவர்கள் ஆகியோர்களையும், பித்ருக்களையும் அதமநவதாலத்தினால் அமைக்கவேண்டும். (45½)

மானிடரை அஷ்டதாலத்தினாலும், பிசாசங்களை ஸப்ததாலத்தினாலும், கோலாலான வடிவமுடையவர்களை ஆறு தாலத்தினாலும் அமைக்கவேண்டும். இங்கு கூறப்பட்ட ஒவ்வொரு வகையிலும், உத்தம, மத்யம, அதமர்களை, அவரவர்களுக்கு வகுக்கப்பட்ட தாலங்களில் முறையே உத்தம மத்யம அதம தாலங்களால் செய்ய வேண்டும். (47)

விக்நேசுவரர், கந்தன், வாமன மூர்த்தி, இவர்களை உத்தம பஞ்சதாலத்தினால் அமைக்க வேண்டும். பூத கணங்களை மத்யமம், அல்லது அதம பஞ்சதாலத்தினால் அமைக்கலாம். (48)

பாதாம்ஸ்து வேதஸ்தம்பேன கர்தவ்யோ பூதகணாம்ஸ்து சதுர: கார்யான் ।
ரக்ஷோயக்ஷகின்னராஸ்து த்ரயோ விதேயா: ॥ 49 ॥

விதானமேகேன கர்தவ்யம் தாரா தத்ரைவ கார்யா கிலோபரி:
பஞ்சாவரணபூஜாயா: க்ரமோ ஹ்யேவமாதிக: ॥ 50 ॥

விஷ்ணோர்பூர்ணஸ்ய தாரம் *லோகம் வக்ஷ்யே ஸுஸம்ஹிதம் ।
விதிதாத்ருப்தஸ்ய தாரம் பூதம் ஸ்ருஷ்டிஸ்வரூபகம் பவேத் ॥ 51 ॥

சிறுவர்களோ நான்கு தாலத்தினால் அமைக்க வேண்டும்: பூத கணங்களையும் நான்கு தாலத்தினால் அமைப்பதுண்டு; யக்ஷர்கள், கின்னரர்கள் ஆகிய இனங்கள் மூன்று தாலத்தினால் அமைக்கப்பட வேண்டும். (49)

கூச்மாண்டங்களோ (ஒருவகை கணங்கள்) இரண்டு தாலத்தினாலேயே அமைக்க வேண்டும். திருமாலின் கூர்ம (ஆமை) வடிவத்தை ஏக (ஒரு) தாலத்தினால் அமைக்க வேண்டும். இவ்வாறு, பல்வேறு மூர்த்திகளின் பாகுபாடுகளை அனுசரித்து, அதற்கேற்ற பிரதிமைகளின் உயரத்தை சில்பசாஸ்திரங்களில் வருத்துள்ளனர். (50)

இவ்வாறு வருக்கப்பட்ட தாலமானத்தின் உட்பிரிவுகள் இந்த சுலோகத்தால் விளக்கப்படுகின்றன. ஒரு தாலத்தைப் பன்னிரண்டு கூறுகளாகப் பிரிக்க வேண்டும். "கோலகம்" "கலை" இவற்றையும் அவ்வாறே பிரிக்க வேண்டும். இதில் ஒருபாகம் (1/12) ஒரு அங்குலமாகும். இவ்வங்குலத்தில் எட்டிலொரு பாகம் ஒரு யவமாகும்.

இந்தக் கடைசி சுலோகத்தில், பிம்பங்கள் செய்வதற்காக கல்லைக் கொண்டு வந்து அதில் சிற்பவேலை செய்வதற்கு உபயோகமான முக்கிய விஷயம் ஒன்று கூறப்படுகின்றது. அவரவர்களுக்கு விருப்பமுள்ளபடி செய்யப் போகிற விக்கிரகங்களின் உயரம்-கனம்-அகலம்- இவற்றை முந்துற முள்ளம் மனத்தில் நிர்ணயம் செய்து

---

*கோலகம்- கலா— இவற்றின் பொருள் தெளிவாக விளங்கவில்லை.

ஸ்டாயஸ்ஸ்வாம்ஹி தஸ்தி ஸிமஸ்ணாயதெஷ்ட-
வாதொமவிஸ்ஸ்யுகதஷ்டய-ஸ்வகாம ஸிஸ்டரம் தாழ்!

கொள்ளவேண்டும். அதன் பிறகே அதற்கான கல்லைக் கொண்டு வரவேண்டும். உத்தேசித்த உயரத்தைப் போல் இருமடங்கு உயர முள்ளதாகக் கல்லைக் கொண்டு வரவேண்டும். உத்தேசத்திலுள்ள அகலத்தைப் போல் 1½-பங்கு அகல முள்ளதாகவும், உத்தேசத்தி லுள்ள கனத்தைப் போல் 1½ பங்கு கனமுள்ளதாகவும் அந்தச் சிலை இருக்க வேண்டும். அகலம்-நீளம்-கனம்- இவை, இருக்கவேண்டிய தற்கு மேல் அதிகமாக இருப்பதனால் குற்றமில்லை. விக்கிரகம் வேலை தீர்ந்தவுடன் அனுவசியமான பகுதியைத் துண்டித்துக் கழித்து விடலாம். ஆனால், குறைவு படுமாயின் அதை ஒட்டவைக்க முடியா தல்லவா? அதற்காகவே இவ்வாறு முன்னெச்சரிக்கை செய்யப் படுகின்றது. "நெட்டைத் தச்சன் குட்டைக் கருமான்" என்பது பழமொழி. இரும்பு முதலிய உலோகங்களைக் காய்ச்சி அடித்து நீட்டு கின்ற கருமான் உத்தேசத்திலுள்ள அளவை மனதில் கொண்டு அதற்குக் குறைவான நிலையிலேயே நிதானமாகத் தட்டித்தட்டி, உத் தேசித்த அளவு வந்தவுடன் நிறுத்தி விட வேண்டும். உத்தேசத்தி லுள்ள அளவுக்கு மேல் போய் விட்டால் அதை மீண்டும் குறுக்குவது சாத்தியமாகாது. இது போலவே, கல், மரம், இவற்றைச் செதுக்கி வேலை செய்ய வேண்டியவனான தச்சன் உத்தேசித்த அளவுக்கு அதிகமான நிலைமையிலேயே வேலைகளைப் பூர்த்தி செய்து கொண்டு வந்து உத்தேச அளவு வந்தவுடன் நிறுத்திவிட வேண்டும். கவனக் குறைவால் உத்தேசித்த அளவுக்கும் குறைவாகச் சிதைத்து விட்டால் அந்தச் சிலை அல்லது மரம் வீணாகிவிடும். அதைக் கைவிட வேண்டியது தான். அதனால் சிற்ப வேலையில் ஈடுபடுகிறவர்கள் முதன் முதலில் விக்கிரகத்திற்கான கல்லைக் கொண்டு வரும்போது அகலம்-நீளம்-கனம்— இவற்றை அதிகமாகவே வைத்துக் கொண்டு வரவேண்டும். அந்தக் கல்லை, ஸாக்ரதையுடன் சதுரமாக்க வேண்

சாயுஜ்ஜியதாம் வஜததே நிவாணாநியாய
வரவாரணத தசாபாடிய உஜ்ஜுகதெ: ॥ ஞெ ॥
ஜதி ஜிஜ்ஞாதெ உத்ஸாஹாமெ வரதிஜொதெஜ்ஜயவியிசாரண
பதஞ்சலியோகாயம் ॥

டும். மேடு பள்ளமில்லாத தரையில் திறமையுடன் அதைக் கிடத்த வேண்டும். அதன் மேல் அதில் மந்திரமூர்த்தியின் அமைப்புக்குத் தொடங்க வேண்டும். (52)

சிற்பரத்தினம், இரண்டாம் பாகம் பிரதிமைகளின் உயரத்தை விதிக்கும் நான்காமத்தியாயம் முற்றும்.

ஸ்ரீ:

கயி வகைசொடயூயஃ

கயொதூஉ ஏஸதாலுழ

கிரயவாயிகவ ஜீராஸஸ தூவீஷொஜ்ஜ ஊஹாஹ்ரூதகு।
தஹ்ரா ஏாவ-ஸவ-கெஸ்ராஜ்ஜம் காரயெ ஏழிலாஸதஃ ॥ க ॥

கெஸாஜ்ஜாஏகூஷிஸவ-ஏதூராஜ்ஜம் யஊஸாஸ்ஸம் கிரயவாயிகு।
கஷூஷிஸவ-ஏதூராஜ்ஸிகாஜ்ஜம் தஹ்ரஜ்ஜ ஸஏதஊஹீஏகு ॥ உ ॥

ஐந்தாவது அத்தியாயம்.

உத்தம தசதாலம்

கீழ் அத்தியாயத்தில் கூறப்பட்ட வரிசையில் உத்தம தசதாலத்திற்கான அளவுகள் இவ்வத்தியாயத்தில் விளக்கப் படுகின்றன. தலையிலிருந்து கால்வரை ஒவ்வொரு உறுப்புக்களுக்கும் இருக்கவேண்டிய உயரம் முதலில் கூறப்படுகின்றது. முன் அத்தியாயத்தில் கூறப்பட்ட விஷயங்களை மனதில் நன்கு நிலைபெறுத்திக் கொண்டு இங்கு கூறப்படும் விஷயங்களைத் தவறுதல் வராமல் கையாளவேண்டும். இவ்வுபதேசங்களெல்லாம் ஓரளவுக்கு வழிகாட்டியாகவே இருக்கமுடியும். சிற்பியின் இயற்கையான கற்பனைசக்தியும் கைலாகவும் உண்மையான சிரத்தையும் சலியாத உழைப்பும் தளராத ஊக்கமும், ஆழ்ந்த தெய்வ பக்தியும், பெரியோர்களிடம் அடிபணிந்துக் கற்றவையும் கேட்டவையும், உறுதியான மனோபலமும், ஆழ்ந்த சிந்தனையும், விக்கிரகங்களைச் செய்விப்பவர்— வழிபட விரும்புகிறவர்கள் ஆகியவர்களுடைய நல்ல அதிருஷ்டமும் எல்லாவற்றுக்கும் அடிப்படையான இறைவனுடைய திருவருளும் தான் ஒரு விக்கிரகம்

ஸுகேசகம் தீர்க யவாயிகா யுஹாமேர்த்யம் தயா।
ஹஸ்தாதிமத்யா தனே வதாயுவஸ்தாஹ்யதே ॥ ஈ ॥

பத்வெகோதயஸ்தாரம்ஸம் து
கணைஹம் வர்ணகீர்த்தே।
கணாத்ததிய-காலஸ்து தூனே
காலஸ்தஸ்து ஸ்தாஹ்யதே ॥ ஸ ॥

ஹிக்காஸ்தஸ்தா ஜ்யேயாமம்
ஹ்யேயா ஹாஹிஸ்ஹகே।

லக்ஷணமாய் அமைவதற்குக் காரணமாகும். இவை யில்லாவிடில், சமையலைப் பற்றின புத்தகங்களைப் படித்து அதனால் மட்டும் கிடைத்த அறிவைக் கொண்டு ஒருவன் சமையல் செய்வதையே ஒக்கும் இதுவும். இனி சுலோகத்தின் கருத்தை விளக்குவாம்.

உஷ்ணீஷத்தின் (தலைப்பாகையின்) உயரம், ஒரு அங்குலமும் மூன்று யவமுமாகும். அதனின்று முன்புறம் கேசாந்தம் வரை (முன் கூந்தல் வரை) மூன்று அங்குலம் உயர மிருக்கவேண்டும். கேசாந்தத்திலிருந்து அக்ஷி *ஸூத்திரம் வரை (கண்களின் மத்தியம் வரை) நான்கு அங்குலங்களும் மூன்று யவமும் உயரம் இருக்கும். அக்ஷி ஸூத்திரத்திலிருந்து மூக்கின் நுனி வரைக்கும், அதிலிருந்து தாள்கட்டை வரைக்கும் தனித் தனியே நான்கு அங்குலங்களும் மூன்று யவமும் உயரம் இருக்கவேணும். தாள்கட்டையிலிருந்து கழுத்து வரை நான்கு யவம். கழுத்தின் உயரம் மூன்றங்குலமும் ஏழு யவங்களுமாகும். கழுத்தின் முடிவில் குறுக்காகச் செல்லும்

---

*இங்கு "ஸூத்திரம்" எனப்படுவது ஒருவகை சங்கேதச் சொல். ஒரு உடம்பில் பற்பல இடங்களில் நூல் தட்டினால் போல் நேர்மையான அமைப்பு இருப்பதாக வைத்து அந்நிலைமையையே சூத்திரம் என்னும் பெயரால் வழங்குவர். சூத்திரம் என்பது வெறும் கற்பனையே.

நாஹவ்ஷ ஸ்ரேஷ்டஸ்ரோத்ரம்
விஶ்வாம்ஶாத்ரியஸ்ரைஃ வ்யக்ர ॥ ரு ॥

ஸ்ரேஷ்டஸ்ரோமதம் தியஃ-
ஸ்ரோத்ரம் ஶ்யாஶியம் வ்ரூதஃ ।
ஶ்யாஶஸ்ரோத்ரஸ்ரோஷீவம்
ஸஷ்டவிஶ்வாம்ஶஸ்ரைஃ வ்ரூதஃ ॥ சு ॥

தஷ்டாஸ்ரேஷ்டாம்ஶ்ரோம் ஜாநாஸ்ரோம் ஜஷ்டாஸ்ரோஷ்ரவஸ் ।

ஸூத்திரம் "தாலு ஸூத்திர" மெனப்படும். *ஹிக்கா ஸூத்திரத்திலிருந்து ஹ்ருதயாந்தம் வரை, அவ்வாறே ஹிருதயத்திலிருந்து நாபி வரை, நாபியிலிருந்து மேட்ர மூலம் (ஆண் குறி ஆரம்பிக்குமிடம்) இவை தனித்தனியே பதினஞ்சு அங்குலங்களும் மூன்று யவங்களும் உயரமுள்ளவையாக இருத்தல் வேண்டும். (1—5)

மேட்ரமூலத்தில் குறுக்கே செல்லும் ஸூத்திரம் "மத்திய ஸூத்திரம்" எனப்படும். உடலின் மத்தியபாகம் இதுவென்றபடி. மத்திய ஸூத்திரத்திலிருந்து துடைகளின் நீளம் இருபத்தேழு அங்குலங்களாகும். அதிலிருந்து நான்கு அங்குலம் முழங்காலின் உயரம். அதிலிருந்து ஜங்கை (கெண்டைக் கால்) யின் உயரம் துடையின் உயரம் போலவே இருபத்தேழு அங்குலமாகும். அதிலிருந்து உள்ளங்கால் வரை நான்கு அங்குலம் உயரம் இருக்க வேண்டும்.

இவ்வாறாக உச்சந்தலையிலிருந்து உள்ளங்கால் வரை உத்தம தசதாலத்தில் பிம்பத்தின் உயரம், பல உறுப்புக்களிலும் இருக்க வேண்டிய வகை விளக்கப்பட்டது. நேராக மேலிருந்து கீழ் நோக்கி வரும் அளவு இங்கே கூறப்பட்டுள்ளது. உத்தம தசதாலத்தின் முழு உயரம் 124 அங்குலங்களென்று முன்பே கூறப்பட்டுள்

---

* ஹிக்கா— என்பது "நெஞ்சுக்குழி"யின் பெயர்.

தஸ்யாஸ்ய தத்ரைவ ஸ்தேயம் யாவாம்ஸம் வஸ்திம் தாவத்॥ ஸ॥

ளது. இங்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் பல அளவுகளையும் ஒன்றுகக் கூட்டினால் 124 அங்குலங்களாக வேண்டும். அவ்வாறுகின்றதா என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும்.—

		அங்.	யவம்
(1)	உஷ்ணீஷோச்சம்	1	3
(2)	கேசாந்தம் வரை	3	0
(3)	அக்ஷிலம்பித்திரம் வரை	4	3
(4)	நாஸிகாந்தம் வரை	4	3
(5)	ஹநுலலாடம் (தாள்கட்டை வரை)	4	3
(6)	கழுத்தின் எல்லை வரை	0	4
(7)	கழுத்தின் உயரம்	3	7
(8)	ஹிருதயாந்தம் வரை	14	3
(9)	நாபி (கொப்பூழ்) வரை	14	3
(10)	மேட்ரமூலம் வரை	14	3
(11)	துடைகளின் நீளம்	27	0
(12)	முழங்கால் உயரம்	4	0
(13)	ஜங்கா (கெண்டைக்கால்) உயரம்	27	0
(14)	உள்ளங்கால் வரை	4	0
	ஆக	127	0

இனம் பதினொன்றுக்கும் நூற்றிருபத்தேழு அங்குலம் ஆகின்றது.

உத்தம தசதாலத்தின் மொத்த உயரம் 124 அங்குலமே வர வேண்டுமல்லவா? அதற்கு மேல் மூன்றங்குலம் அதிகமாக இங்கு வருகின்றது. உறுப்புக்களின் தனித்தனியான அளவுகளில் எங்கேயோ மூன்றங்குலம் அதிகமாக இந்நூலில் கூறப்பட்டுள்ளது என்பது தெளிவு. அந்தத் தவறுநூலை வேறொரு நூலின் துணையால் திருத்திக்கொள்ள வேண்டும். காச்யபீயம், ஐம்பதாவது படலம், 96—97 வது சுலோகங்கள்:

" ஹிக்காஹாஹ்ருத்யாஹ்ருதயம் ச ஹ்ருதயம் நாபிஸீகஸ்து ॥ 96 ॥
நாபேஸ்து ஜ்யோதிஷாஞ்ச ஸ்தானம் மூணயவாயிகஸ்து ।
தூயொதிஷாஞ்ச ஸ்தானம் வ்ருத்தேஸ்தம் ஸிஜவஸ்தூத் !" ॥ 97 ॥

என்றுள்ளன. இதுவும் உத்தம தசதாலத்தை விவரிக்குமிடத்தான் " ஹிக்கையினின்றும் ஹிருதயம் வரை, ஹிருதயத்தினின்றும் நாபி வரை, நாபியிலிருந்து மேட்ரமூலம்வரை. இம்மூன்றளவுகளும் ஒரே விதமானவை. ஒவ்வொன்றும், பதின்மூன்றங்குலம் மூன்று யவம்" என்பது இந்த சுலோகங்களின் கருத்து. ஐ மூன்றிடங்களிலும் 14-அங்குலம் 3-யவம், என்று இந்த நூலில் கூறப்பட்டுள்ளது. இது நான் தவறுள்ள இடம். இதை ஐ காச்யபீயத்தின் ஆதாரத்தின் பேரில் நிருத்தி, பதின்மூன்றங்குலமே அவ்விடங்களில் வைத்துக் கொள்வோமாயின் மொத்தத்தில் மூன்றங்குலம் குறைந்து விடும். அப்போது உத்தம தசதாலத்தின் அளவாகிய 124 அங்குலங்கள் இந்த நூலிலும் சரியாக வந்துவிடும்.

" நாபேஸ்து ஜ்யோதிஷாஞ்சம்
விஶ்வாம்ஶகீயவைஃ வ்ருயகை "

என்று இந்நூலில் " விச்வாம்சம் " என்று தெளிவாகக் கூறப்படுகின்றது. " விச்வம் " என்றால் " உலகம் " என்று பொருள். " உலகங்கள் ஈரேழு பதினன்கு " என்பது சான்றோர் வழக்காதலால் இச் சொல்லைப் " பதினன்கு " என்றும் எண்ணிக்கையைக் குறிப்பதாகக் கொள்ளவேண்டும். இந்நூலிலும் மற்றும் பல நூல்களிலும் இந்தச் சொல் பல விடங்களிலும் இதே கருத்தில் பலதரமும் உபயோகிக்கப் பட்டிருக்கின்றது. ஆதலால் இச்சொல்லின் பொருளில் ஐயமொன்றுமில்லை. இச் சொல் இவ்விடத்தில் உபயோகிக்கப் பட்டதுதான் தவறு. அச்சுப் புத்தகத்தில் சுவடியினின்றும் பார்த்து அச்சிடும்போது இந்தத் தவறு நிகழ்ந்திருக்கக்கூடும். அல்லது வேறு வழியில் ஏதாவது சமாதானம் இருந்தாலும் இருக்கலாம். அறிஞர்கள் ஆய்ந்துணர்க; விச்வம்—என்பது 13-எண்ணிக்கையையும் குறிப்பதாகக் கொள்ளாக்கூடுமா என்று.

சதுஷ்ஷஷ்டிபதே வாஸ்துனி தலம் விஷ்டிபாம்ஶவே ।
*ஸிக்தாஸனஸ்ய தாதியோவாஹ்னீவ்ருத்தபாம்ஶவே தயா ॥

கோவ்ருத்தாயாஶ் ஶ்ரோணிஸூத்ரகவிம்ஶாம்ஶகம் கதிः ॥
வ்ருத்தகோஷ்டவ்ருத்தம், தஸ்யாஸ் வ்ருத்தபாதிபாம்ஶகே ॥
உத்தராஜ்ஞாஸூத்ரவ்ருத்தபாதாயாஶ் சரமஸ்ய தஸ்ய ।
வ்ருத்தஸ்ய தஸ்ய பாதம் தாரம் ॥ஸ்வே, தஸ்யாஸ்தவிஷ்ணுதிः ॥

இனி இரண்டரை சுலோகங்களால் மற்றும் சில அளவுகள் கூறப்படுகின்றன. காம்பு கட்டை விரலின் நுனியிலிருந்து குதிகால் வரையிலுள்ள உள்ளங்காலின் நீளம் பதினேழு அங்குலங்கள். *ஸிக்காஸனத்திரத்தின் மீழ் புயங்களின் நீளம் இருபத்தேழு அங்குலமாகும். அதன் மீழ் முழங்கையின் நீளம் இரண்டு அங்குலம். அதிலிருந்து பிரகோஷ்டம் (முன்கை) இருபத்தொரு அங்குலம் நீண்டிருக்கும். அதிலிருந்து நடுவிரலின் நுனிவரையிலுமுள்ள கரத்தின் நீளம் பதின்மூன்றரை அங்குலமாகும். இவ்வாறாக உத்தம சதாலத்தில் அமைக்கப்பட வேண்டிய பிம்பத்தின் மூழு உயரம் பல்வேறு உறுப்புக்களில் அமைப்பில் பிரித்துக் கூறப் பட்டது. (8. 9½)

இனி, பிம்பத்தின் உறுப்புக்களின் அகலம் கணக்கிட்டுக் கூறப் படுகின்றது. (அகலம்—என்பது சில சமயம் குறுக்களவையும்

---

* ஸிக்கா என்பது, கழுத்தின் அடிப்புறத்தில் குறுக்காகச் செல்லும் என்பதாகும்.

"கண்஠ஸ்ரோத்ரஸ்ய மத்யே து ஸிக்காஸூத்ரே து தாரயேத்" (காச். 50—96)

॥ "ஸ்வாஸ கணபாதவிஷ்ணுதிः
தஸ்யாதிபாம்ஶகே ஸ்தபதிः" (காச். 50—102)

என்னும் சுலோகத்தைத் தழுவி "காதுகள் இருக்குமிடத்தில்" என்று பொருள் தரப்பட்டது. "தஸ்யாந்த" என்பது, "கர்ணாந்த" என்று இருந்திருக்கக் கூடும்.

ஹாய-ஹ்ருதயாய நம:ஸ்வாஹே
ஸ்ரீ-புவனேஶ்வரி ஹாய-நேத்ரத்ரயாய வஷட்
ஸ்ரீவாக்தேவி ஶிரஸ்தேப்யஸ்வதா
விஷ்ணோ: வர்மகவசாய ஹும் ॥ கக ॥

• ஹ்ரீங்காயை வாஹ்மீகாக்ஷம் வக்வாரிஸ்தாம்ஸதேவ ஹி ।
ஹாய-ஹ்ருதயாவிஸ்தரம்ஸம்தா கக்ஷயோராக்ஷமம் தயா ॥ கஉ ॥

நவாம்ஸம் வதனாயாவை தம் வாஹ்மீகம் விஸாரகே ।
வக்ஷஸ்தாம்ஸ நிஸாமஸ்தா ஹ்ருதயேஸ்தா விஸ்ருதிர் ॥ கங ॥

குறிப்பிடுகின்றது.) முகத்தின் அகலம் பன்னிரண்டரை அங்குலம். காதுகள் இருக்குமிடத்தில் முகத்தில் அகலம் பதின்மூன்றரை அங்குலங்களாகும். (காச்யபீயத்தில் இந்த அளவு அரை அங்குலம் குறைவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.) கழுத்தின் அகலம், நுனியில் ஒன்பதரை அங்குலமும், அடிப்புறத்தில் பத்து அங்குலமுமாகும். ஹிக்காவின் கீழ்ப்புறம் இருபுயங்களின் முடிவுவரை உள்ள அகலம் நாற்பது அங்குலமாகும். இரண்டு ஸ்கந்தங்களின் மத்தியம் இருபத்திரண்டரை அங்குலம் அகலமாம். புஜங்களின் அடிப்புறத்தினகலம், ஒன்பது அங்குலம் நான்கு யவமாகும். ஸ்தனப்பிரதேசத்தின் அகலம் இருபத்தோரங்குலங்களாகும். ஹிருதயத்தின் அளவில் மார்பின் அகலம் பத்தொன்பது அங்குலமாகும். இடையில் (மத்தியத்தில்) இருக்குமகலம் பதினாறு அங்குலமும் நான்கு யவமுமாகும். ஸ்தனம்-ஹிருதயம்-இடை—இம்மூன்றிடங்களும் மேலிருந்து கீழே வரும் மூன்று உறுப்புக்கள் இவற்றில் மேலுள்ளதான ஸ்தனப்பிரதேசத்தைக்காட்டிலும், 4½ அங்குலம் அகலத்தில் குறைந்ததாக "மத்தியம்" கூறப்படுகின்றது. ஸ்தனத்திற்கும், மத்தியத்திற்கும் இடையிலுள்ள

• இதே இடத்தில் காச்யபீயத்தில்— [(50-103)

" ஹ்ருதயாஸ்யாஹ்மீகாக்ஷம் வக்வாரிஸ்தாவ ஹாய-நேத்ர "

என்றுள்ளது. இதயமிருக்குமிடத்தில் இரு புஜங்களின் எல்லை வரை 40½ அங்குலம் அகலம் என்பது அதன் பொருள். ஆய்ந்துணருக.

ஹ்ருதயாவயி விஷ்கார ஏகோனவிம்ஶதிஜ்ஞேயே ।
கலாம்ஶம் வஜ்ரயுவைகம் ஶ்யாவ்யாஸ ஊர்த்வாஸ்ய கே ॥

வாகோனவிம்ஶதிம்ஶஜ்ஞே ஶ்ரோணீதெஶவிபாகயே ।
தத்ர தெ:ஶ்ரவிபாகஜ்ஞே மியவாயிகஶஜ்ஞேயே ॥ கரு ॥

*தத்ரயஃ கபிவாஸ்-ஸ்தானம் வாய-ஸ்விம்ஶாம்ஶகைஃ வ்ருத்தே ।
வாதோஷஜ-ஸ்தாமஜ தீக்ஷ்ண-ஶ்யாவவிபாகயே ॥ கசு ॥

ஜாத-ஸ்தெஶவ்ய விஷ்காரம் வாதஹீ-நவராம்ஶகே ।
லவாதிவ்ருக்ஷலாமஜ்ஞ ஜங்வாஶ்ரய்விபாகயே ॥ கள ॥

வாதோநவஷ்டலாமஜ்ஞ ஜங்வாஶ்ரயவிபாகயே ।

ஹிருதயப் பிரதேசத்தில் அகலத்தினளவும் நடுத்தரமாக (19) இருக்கிறது. ஆதலால், ஸ்தனப் பிரதேசத்தில் 21-அங்குலத்தில் தொடங்கி, இடுப்பு வருமளவில் 16½ அங்குலமாக அகலத்தை அமைப்பது. படிப்படியாக மேலிருந்து கீழ் அகலத்தைக் குறைத்துக் கொண்டே வரவேண்டுமென்றதாகிறது. (14)

ச்ரோணீ தேசத்தில் (இடுப்புக்குக் கீழ்ப்புறத்தின்) அகலம் பத்தொன்பது அங்குலமாகும். ஆண் குரியின் அகலம் ஒரு அங்குலமும் இரண்டு யவங்களும். அதற்குக் கீழ் இடுப்பின் இருபுறங்கள்வரை உள்ள அகலம் இருபதரை அங்குலம். துடையின் மத்தியத்தில் அதன் அகலம், பதின்மூன்று அங்குலம் ஆறு யவம். முழங்காலின் அகலம், எட்டு அங்குலம் ஆறு யவம். அதற்கடுத்தாற்போலுள்ள ஜங்கையின் (கெண்டைக்காலின்) அடிப்புறத்தின் அகலம், ஐந்து அங்குலம் இரண்டு யவம். ஜங்கையின் நடுவில் அதன் அகலம்,

---

* வரிசைக்கிரமத்தைப் பார்த்தால் இந்த அரை சுலோகம், 15-வது சுலோகத்தின் பூர்வார்த்தமாக (முன்பகுதியாக ("ஏகோந விம்சத்..." என்பதற்கும் "தத்ர மேட்ர..." என்பதற்கும் இடையில்) இருந்திருக்கவேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

தயொஉய்யுதகம ஹாமெ நுவவி வ்ஸம்ருகீதி-தகு ॥

வாதொக வம்யஹாமக்ஷ கஉகாயாவ்ஷ விவ்ஷ்யதகு ।

த்ரியவாயிகுவெஷ்டாம்ஸம ஸ்ஷாவ்ஷ்வ்யாஸஹாகு ॥ ககூ ॥

கூக்ஷா தாதஉதஜ்ஷ வாயுவெஷாஜ்ஷம வ்ஷ்யதகு ।

வாவ்ஷி-தாஸ்ம வ கதத்ஷயும் வாவ்ஷி-ரஷ்ஷ தஉெவ ஹி ॥

தஉஉயும் ஷபம்ஸஜ்ஷ யவயவஹவ்ஷிதகு ।

தஷ்ரஹவிவ்ஷ்யதம வாவ்ஷஹாம ஶிதெயுவஸீநிதகு ॥ உக ॥

வியவாயிகுவெஷ்டாம்ஸம வாஷாஜ்ஷவ்ஷாஜ்ஷயாயதகு ।

யவொவெதஉயாம்ஸஜ்ஷ தவ்ய விவ்ஷாஸ உெவ ஹி ॥ உஉ ॥

ஆறு அங்குலம் ஆறு யவம். அவ்விரண்டுக்கும் இடையிலுள்ள பகுதியின் அகலம் ஒன்பது அங்குலம். (18)

நளகை (பாதத்திற்கு மேல் கெண்டைக்காலின் முடிவில் உள்ள பகுதி) யின் அகலம், நான்கு அங்குலம் ஆறு யவம். கணுக்காலில் இரண்டு புறமும் உள்ள இரண்டு முட்டுக்கள் *"குல்பாகும்" எனப் படும். அவற்றின் அகலம், ஐந்து அங்குலம் மூன்று யவம். (19)

அந்த முட்டுக்களிலிருந்து உள்ளங்கால் வரை (நேர்க்கீழாக) நான்கு அங்குலம் நான்கு யவம் அளவாகும்: குதிகாலின் அகலமும் உயரமும் அவ்வளவே. (நான்கு அங்குலம் நான்கு யவம்) (20)

உள்ளங்காலின் நடுவில் அதன் அகலம், ஆறு அங்குலம் இரண்டு யவம். உள்ளங்காலின் நுனியி (விரல்கள் முடியுமிடத்தில்) அதன் அகலம், ஏழு அங்குலம் இருக்கும். (21)

கால் கட்டைவிரலின் நீளம் நான்கு அங்குலம் இரண்டு யவம். அவ்விரலின் அகலமோவெனில், இரண்டு அங்குலம் ஒரு யவம். (22)

---

* குல்பாகும்—பரடு.

காரையும் கவலிவிரலும் கதம் வாதொக ளாயதழு ।
கிரியவொவ்வெதவெதாம்மை கஜக்கரியாளாகுகழு ॥ உரு ॥

வாதொகவெதிலாமதை ஈவம் உயரிகாஜ்ஞெயு ।
யவொவ்வெதாழிலாமதை உவாஜ்ஞாஜ்ஞிகாயதழு ॥ உசு ॥

வாயு வங்ஷாம்ஸ ளாமதை கநிஷாஜ்ஞாலிகாயதழு ।
தெழி நாழி கூளதாரம் கவலவிரலாவலிவிஃ ॥ உருஃ ॥

ஷஷ்டிரம்தெளிஃ வ்யக்தக்ரு கலுயெ ஜீவுவிக்தஃ ।
கவளாரம் வ்ஸ்தாரார்யம் ஊதாழ்ந்தக்ரு வ்ருகாரகஃ ॥ உசூ ॥

கத்தஜ்ஞாவிஷ்டாரம் வெதாம்தெள விஃலஜெத்ஞாகஃ ।

அவ்விரலிலுள்ள நகத்தின் அகலமோவெளில், அவ்விரலின் அகலத்தில் பாதி (அதாவது, 1 அங்குலம் ½ யவம்) அந்த நகத்தின் நீளம் அதனுடைய அகலத்திலேயே காற்பங்கு குறைந்து இருக்கும் (அதாவது, 6¼, ஆறேகாலே அரைக்கால் யவம்). கட்டைவிரலுக்கு அடுத்த விரலின் நீளம் நான்கு அங்குலம் மூன்று யவம். (23)

கால் நடுவிரலின் நீளம், மூன்று அங்குலம் ஆறு யவம்; அதற் கடுத்த விரலின் நீளம், மூன்று அங்குலம் ஒரு யவம். (24)

சிறு விரலின் நீளம், இரண்டங்குலம் நான்கு யவம்; கட்டை விரலுக்கு அடுத்த விரல் தொடங்கி, சிறு விரல் ஈறாக, அவ்வைவற்றின் அகலங்கள் முறையே, ஒன்பது, ஏழரை, ஏழு, ஆறு யவங்களாகத் திறமையுள்ள சிற்பி அமைக்க வேண்டும் (25½)

அவ்வைவற்றின் நகங்களுடைய நீளம், அந்தந்த நகங்களின் அகலத்தில் பாதியாவது ஆகும். (26)

ஒவ்வொரு விரலின் அகலத்தையும் நான்கு கூறுகப் பிரிக்க வேண்டும்; விரலின் நடுவியில், அதில் மூன்று கூறு கனம் இருக்க

ക്രിയാമ ഉജ്ഝിതം ക്രൂരം ശുഭാശുഭം വാ ന വേദനേ ॥ 26 ॥

ക്രിയവായികവസ്ത്രാംശം വാഹനായുധിഭാനുകൂ ।
വപാടിവസ്തുഭാഗങ്ങൾ കൊവിദേ വ്യാവഹാരികേ ॥ 27 ॥

വാതൊരവഭാഗങ്ങൾ വൃക്കാവൃഷ്ണ യുവിഷ്ണു കീ: ।
വാതൊരവതരാംശങ്ങൾ ഉണിവസ്ത്രവിഭാനുകൂ ॥ 28 ॥

വസ്ത്രാംശം തന്തുഭാഗാദം വായഭാവെ ഉയുഭാജ്ഞിതം ।
വപാടിവിതാനം ഖ്യാപ്യം കാരികാജ്ഞാപയേത് ॥ 29 ॥

വവസായകവംചാംശം തജ്ഞൈർ ഭൂജ്ഞിതായതം ।
വപാടിവെഷ്ടനാംശങ്ങൾ ദീവ്യുഭാജ്ഞാവയേ ॥ 30 ॥

മാറും. നഗത്തെത്ത തവിര മറ്റ ഇടങ്കളിൽ, അന്ത നാൾക്കു കൂറു കണമുൾളതാകവും അമൈക്ക വേൺടും.* (27)

പുജങ്കളിൻ മത്തിയിൽ അവറ്റിൻ അകലം എട്ടങ്കുലം മൂൻറു യവം; മുഴങ്കൈയിൻ അകലം ഏഴങ്കുലം ഇരണ്ടു യവം. (28)

മുൻകൈയിൻ മത്തിയിൽ അതൻ അകൽം, ഐന്തു അങ്കുലം ആറു യവം. മണിക്കട്ടിൻ അകലം മൂൻറങ്കുലം—ആറു യവം. (29)

ഉൾളങ്കൈയിൻ നീളം (വിരൽകളിൽലാമൽ) ഏഴു അങ്കുലം. നടു വിരലിൻ നീളം ആറു അങ്കുലം നാലു യവം; മോതിരവിരലിൻ നീളം ഐന്തു അങ്കുലം ഇരണ്ടു യവം. (30)

ആൾകാട്ടി വിരലിൻ നീളം. ഐന്തു അങ്കുലം ഒരു യവം. മറ്റ ഇരണ്ടു വിരൽകളിലും (മുൺടു വിരൽ, കട്ടൈവിരൽ) നീളം, നാലങ്കുലം ഇരണ്ടു യവം. (31)

---

* കാശ്യപീയത്തിലും മറ്റ നൂൽകളിലും ഇവ്വിടം മാറുപട്ട കരുത്തു കാൺകിൻറതു. നകത്തൈച് ചുറ്റിയുമുൾള ചതൈപ്പരപ്പിൻ അകലം ഇങ്കു കൂറപ്പടുവതാകച് ചിലർ കരുത്തു.

சஜ்ஜுஷ்டீஹ்யவிஷ்டாரம் யவாதிரம்ஸ ஸ்தோஷ்யாமி ।
தஜ்ஜ்ஞீஹ்யஸ்ய தேஹாம்ஸம் ஏஷ்யாயாம் யவமாத்ரகம் ॥ 32 ॥

சுகாதிகா தஜ்ஜ்ஞீவஸ், சுநிஷ்டா ஷட்யவொன்னிதா ।
தத்தத்ஸ்யுர்விஸ்தாரவஸ் ஷொடஸாம்ஸவிவர்ஜிதம் ॥ 33 ॥

தத்தத்ஸ்யுர்விஸ்தாரஸ்து, தத்தாரெ ரவலாஜிதெ ।
வம்சாம்ஸம் சவவிஷ்டாரம், ஸிஷ்டாஸ்யும் வாஸ்துதாம்சவஸ் ॥

வாதிகாரம் சலெஷ்மம் சவாசா ஜாயதெ தயா ।
வ்யத்தாயதம் சவரகாரம் கரொதி வாதியொஷ்யா ॥ 35 ॥

பெருவிரலின் அடிப்புறத்தில் அதன் அகலம். ஒரு அங்குலம் இரண்டு யவம். ஆள்காட்டி விரலின் அடிப்புறத்தில் அதன் அகலம் ஒரு அங்குலம்: நடுவிரலின் அடிப்புறத்தில் அதன் அகலம் ஒரு அங்குலம் ஒரு யவம். (32)

மோதிரவிரல், ஆள்காட்டி விரலைப் போன்றது (அதாவது அடிப் புறத்தில் அகலம் இரண்டுக்கும் சமம், ஒரு அங்குலம்.) சிறு விரல், அடிப்புறத்தில் ஆறு யவம் அகலமுள்ளதாகும். ஒவ்வொரு விரலி னுடையவும் நுனியின் அகலம், அதன் அடிப்புறத்தின் அகலத்தில் வீசம் குறைந்தது. ஒவ்வொரு விரலினுடையும் (நுனி) அகலத்தில் ஆறில் ஐந்து பங்கு அந்தந்த விரல்களின் நகங்களின் அகலமாகும். நகங்களின் ஓரங்களிலுள்ள சதைப் பற்று, மிகுதியின் (ஆறில் ஒரு பாகத்தின்) பாதியளவாகும். (அதாவது, நகத்தின் நுனி அகலத் தில் 1/12 பாக மாகும்.) (34)

எல்லா விரல்களிலும் உள்ள நகங்களின் நீளம் அந்தந்த விரல் நகங்களின் அகலத்தில் காற்பங்கு கூடியது; கைகளிலும் கால்களிலு முள்ள நகங்களின் வடிவம் நீள்வட்டவடிவமாகும். (35)

நவஹிமணாஸ ஜுஷுவவ்ரயதம் கயா ।
சஜ்ஷுஷுவவ்ஹு தீவ்யும் வஷட்குருமய்வெஃ ॥கூ॥

கமெவாஷாஷுமயவெ உய்யுஷாஷுவவ்கு ।
கஜ்நுகாரிகாஷுவவ் ஷொலுஹமியுவெஃ ॥ கஎ ॥

கூகிவ்ஹிகாஷுவவு கூயெரஷுமயவம் வ்ரூகு ।
உஷுராவவுணொஷுயும் தீவ்யும் உய்வ்ஹுவவுஹா ॥கூஅ॥

சஜ்ஷுஜ்ஞ ஹிவவ்ரயும் பெஷாவ்ஹிவவ்ஹம்யாதாஃ ।
வாய்வ்ஹஷுதாஜ்ஞயும் கது கமெஷுவிவாயும் ஹவெச ॥

ரஹாம்ஸம் உய்விவ்ஹாரம் உஷுமெ வாயுஷலம்ஸகு ।

ஒவ்வொரு விரலினுடையவும் நுனியிலுள்ள கணுவின் நீளம், அந்தந்த விரல் நகத்தின் நீளத்தில் இரண்டு பங்காகும். பெருவிரலின் அடிக்கணுவின் நீளம் பதினேழு யவங்கள். (36)

அவ்வாறே. நடுவிரலின் அடிக்கணுவின் நீளம் பதினெட்டு யவம்; ஆள்காட்டி விரல், மோதிர விரல் இவற்றின் அடிக்கணுவின் நீளம் (தனித்தனியே) பதினாறு யவங்களாகும். (37)

சிறு விரலின் அடிக்கணுவின் நீளம் பதின்மூன்று யவமாகும். ஒவ்வொரு விரலினுடையவும் அடிக்கணுவினுடையவும் நுனிக் கணுவினுடையவும் நீட்டளவைக் கூட்டி வந்த மொத்தத்தில் பாதியளவு அவ்வவற்றின் நடுக்கணுவின் நீளமாகும். (38)

பெரு விரல் இரண்டு கணுவுள்ளதாகும். மற்ற விரல்கள் மும் மூன்று கணுக்களுடையனவாம். உள்ளங்கையின் நுனியில் உள்ள அகலம் ஐந்து அங்குலம் நான்கு யவம். அதன் நடுப்புறத்தின் அகலம், ஆறு அங்குலம். அதன் அடிப்புறத்தினகலம் ஆறு அங்குலம் நான்கு யவம். பெரு விரலின் அடிப்புறத்திலிருந்து, ஆள்காட்டி

*சுஜ்ஞாஷ்டாங்குலாத்தஜ்ஞா ஸமேதம் வாயுக்ரஹாமதம் ॥சய॥

சுஜ்ஞாஷ்டாங்குலா வெஷ்டாம்சம்
உணிவஸ்வாஷ்ட வெவ ஹி।
சுபயுக்தாம்சம் வஜ்ர வாணி-
தலெ, †வாஷ்ணெள க்ரிவாஸ்டாகே ॥ சக ॥

தலாதெ்ரவாம்ஸாத்ரம் சுபய-ரேகு வெ தம் வலெவ்ஷ்ண வம்ஸதே।
சும்ஹாஸ்ரீ நா ஜயஸ்தாத்ரு ஸாம்ஸமும் சுபயுஸா க்ருதம் ॥ சஉ ॥

விரலின் அடிப்புறம் வரையிலுள்ள நீளம் மூன்று அங்குலம் நான்கு யவம். (39—40)

பெருவிரலின் அடிப்புறத்திலிருந்து மணிக்கட்டு வரை உள்ள நீளத்தினளவு நான்கு அங்குலமாகும். உள்ளங்கையின் நடுவில் அதன் கனம் ஒரு அங்குலமும் நான்கு யவமும் ஆகும். உள்ளங்கையின் அடிப்புறத்தில் (மணிக்கட்டளவில்) அதன் கனம் மூன்று அங்குலமாகும். (41)

உள்ளங்கையின் (கைத்தலத்தின்) நுனியில் அதன் கனம் ஒரு அங்குலமாகும். விரல்களின் அடிப்புறத்தில் அரை அங்குலம் அதிகமாக, சதைப்பற்று இருக்கவேண்டும். (42)

---

* "சும்ஹாஷ்டாங்குலாத்தஜ்ஞா தஜ்ஞாதீர்கமுதா க்ருதம்।
வாயுக்ரஹம் தத் பூம்ஸாம் வெத்ராஜ்ஞம்" (காச். 50-129) என்னும் சுலோகத்தில் இவ்வளவு, 2½ அங்குலமெனக் கூறப்பட்டது.

† "சும்ஹாஷ்டாங்குலாத்தாஸ்து
உணிவஸ்வாவஸாநகே।
தீவ்யும் வெஷ்டாம்ஸாம் வெத்ராஜ்ஞம்
பூயுக்தாம்ஸாத்ரு வஜ்ரம் ஹவெத்ர ॥"

என்னும் (காச்யபீயம், 50—129.) சுலோகத்தில் 2½ அங்குலம் இதன் கனமிருக்க வேண்டுமென்று கூறப்படுகின்றது.

ஸிஹாஸம் வாஸ்தி-ஹஸ்தஸ்ய *ஸுகோதரவிஸாலகே ।
மெஷம் ஸ்யாதஸ்ய மித்ரம் ஸ்யாதவெஷாத்ஸிஸ்ய-ஸ்வெஃ ॥ சக ॥

ஸுக்ஷுமெவா ஸிவெத்தஸ்ய யவாஸா ஸுகு ஸுமுவச ।
வஸாஸ வாம்கஸாஸம் வா யதுகாமாயதஸ்ஸ்தி ॥ சச ॥

வ்ருத்தாஸாவெக்ஷிதாஜ்ஞஷ் வ்யாஸெ வஜ்ஞவிஸாஜிதெ ।
வஸ்காம்ஸம் வஸ்ரிஹஸ்யாத்ர விஷ்ணாஸ்ரிமாணாஸ்திதெ ॥சரு॥

கைத்தலத்தின் அடிப்புறத்திலுள்ள "சுகோதர"த்தின் (பிளியின் வயிறு போன்ற அமைப்புள்ள பகுதியின்) அகலம் இரண்டங்குலமாகும். கைத்தலத்தின் மற்ற பகுதி சிறிது அழுந்தியிருக்கும். (உள்ளங்கையில்), கைத்தலத்தில் அவ்வாறு அழுந்திய மத்தியபாகம், மணிக்கட்டிலிருந்து படிப்படியாக விரல்களின அடிப்புறம் வரையில், ஐந்து, நான்கு, மூன்று யவம் ஆழம் அமுங்கியிருக்கும். (43)

அவ்வாறு அழுந்திய கைத்தலத்தின் மத்தியில் மெல்லிய ரேகைகளைப் பொறிக்கவேண்டும். யவம் போன்றதும், சக்கரம், சூலம், தாமரை மலர், அங்குசம், இவை போன்றதுமான அமைப்புக்கள் அந்த ரேகைகளில் இடம் பெறவேண்டும். அவ்வாறான ரேகைகளின் ஆழம் ஒரு யூகை அளவு இருக்கலாம். (யூகை—அரைக்கால் யவம்). (44)

வட்ட வடிவமான உறுப்புகளின் குறுக்களவை ஐந்தால் வகுத்து, அதில் ஒரு பங்குடன் குறுக்களவின் மூன்று மடங்கைக் கூட்டி வந்த அளவு அவற்றின் சுற்றளவாகும். (அதாவது, வட்ட வடிவமான பொருளின் குறுக்களவு 1 அடி என்றால், அதன் சுற்றளவு 3½ அடி. இது உத்தேசமான அளவாகும்; நவீன கணித

---

*ஸிஹாஸம் வாஸ்தி-ஹஸ்தஸ்ய ஸுகோதரவிஸாலகே ।
காச். 50—131. சுலோகத்தின் படி "சுகோதரம்" என்றே கொள்ளப்பட்டது. இங்குள்ளபடி பொருள் தெளிவாக இல்லை. சுகோதரம்— மணிக்கட்டினின்று இருபுறமும் மேடாகச் செல்லும் உள்ளங்கையின் பகுதி.

கதத்தம்மவரிணாஹம்
வாதிஃ வம்வுகவுவெச.

கணெரவெபு ஸிரவொநாஹம்
வாஷுக்ரிஸாம்மாலும் லவெச ॥ சசு ॥
கணெரவெப் தா ஸிரவ்ராஸம்
யவொநமாடிஸாம்மாபு.

கணபொஃ வருவபு காஹணா
யாவிம்ஸ்டி ரயாஜ்ஞவெஃ ॥ சள ॥

கணபொஃ வுஷ்நாஹணம் லாதஜ்ஞாவு ஈடார்வுகபு.
கயெரபயுவ்லவாமணா கணவ்ஸிதிரவாஹுகா ॥ சஅ ॥

ஸிரவொ உயுரா நுலயிபு உண்ணும் வதாரஜ்ஞாயி.

முறைப்படி, 1 அடி குறுக்காவுள்ள வட்டத்தின் சுற்றளவு 3½ அடியாகும்', (45½)

காதுகளுக்கு மேற்புறத்தில், தலையின் சுற்றளவு முப்பத்தெட்டு அங்குலமாகும்: அதே இடத்தில் (காதுகளின் மேற்புறத்தில்) தலையின் குறுக்களவு பதினேரங்குலம் ஏழு யவம். (46½)

இனி, காதுகளை நடுவாக வைத்து விட்டு, அதன் முன்னும் பின்னும் இருக்க வேண்டிய (சிரசின்) சுற்றளவு இரண்டு விதமாகக் கூறப்படுகிறது. காதுகளின் முன்புறத்தில் உள்ள (தலையின் முன் பாதி) பகுதியின் சுற்றளவு 22 அங்குலம். (47)

காதுகளின் பின்புறத்தில் உள்ள (தலையின் பிற்பாகம்) பகுதியின் சுற்றளவு பன்னிரண்டு அங்குலமாகும்; இவ்விரு சுற்றளவுகளுக்கும் இடையில் உள்ள பகுதி, இவ்விரண்டங்குலம் இரு காதுகளின் இருப்பிடமாகும். (48)

சிரசின் மத்தியிலிருந்து, உச்சந்தலையில் உள்ள மண்டலம் வரை உள்ள இடைப் பகுதியின் (கிரீடத்தால் மறைக்கப் பட்ட சிர

கதிஹுரு ஹுகெஸாஜம் கவாஜுறுஷிஹுகிழ் ॥ ஃகூ ॥

கதெதெவெ உணுஹு தணுஂ கெஸாஜம் வ கவாஜுறும் ।
உணுஹு தூஷுகெஸாஜம் வாயபுயஃபாஜுறும் வுஷுகிழ் ॥

ஹுறொட திபுஷுாஜதே கவாஜுறெ உஷிஹுகிழ் ।
கெஸாஜஹுாகூஷி வஸ்தூவு வபொஃபெயு ஹுாவவஷ்டிழ் ॥

ஹுறொவொரு ஹும் கவாஜுறெயும் வாவாகாரம் யயா கூறுறு ।
கூஜுரஜு ஹுறொவொஷ்ஷுவ வாயஃவெடியவம் ஹவெசு ॥

வம்வாஜுறெயும் ஹுறொவிஃவும், உயெதாரம் யவயயிழ் ।
வுதிவஷுஷ்டுவசு கூஷிணெள ஹுறுவாபெருள தவு உயுஹாசு ॥

ஸின் பகுதி) அளவு நான்கு அங்குலம்; இம் மண்டலத்திலிருந்து, முன்புறமுள்ள கேசாந்தம் வரை உள்ள அளவு ஒன்பது அங்குல மாகும். (49)

அதே மண்டலத்திலிருந்து, காதுகளின் அருகில் உள்ள கேசாந் தம் வரையில் உள்ள நீளம் ஒன்பது அங்குலம்; அதே மண்டலத் திலிருந்து, பின்புறத்திலுள்ள கேசாந்தம் வரை உள்ள நீளம் பத்து அங்குலம் நான்கு யவம். (50)

நெற்றியின் அகலம் ஒன்பது அங்குலம்; கேசாந்தத்துக்கும் அகி (கண்) ஸூத்திரத்திற்கும் நடுமத்தியில் இருக்குமாறு புருவங் களை அமைக்கவேண்டும்; அவற்றை வில் போன்ற வடிவில் ஒன்பது அங்குலம் நீளத்தில் அழகாக அமைக்க வேண்டும். புரு வங்களிரண்டினுடையவும் மத்தியிலுள்ள பகுதி நாலரை யவம் அள வுள்ளதாகும். (51—52)

புருவங்கள் இரண்டும் தனித்தனியே ஐயைந்தங்குலம் நீளமாம்; அவற்றின் மத்தியபாகத்தில் அவைகளின் அகலம் இரண்டு யவம்; இரண்டு புருவங்களும் முதலாவது பிறைச்சந்திரன் போல். நடுவில் விசாலமாயும், படிப்படியாக நுனிகளில் சுருங்கிக் குவிந்தவாறும் அமைய வேண்டும். (53)

கநீநிகாயா விஷ்காம்பம் யவார்தம் விஸ்தாரதஃ।
க்ருஷ்ணாயவிஷ்காம்பம் வொத்தரம் ஷட்யவம் ஸமேத ॥ நச ॥

ஸிதாம்பம் கத்தரவ்யாஸம் க்ருஷ்ணாயவாஷ்டபாகதஃ।
ஸமாஸாத்கிகம் வாபி ஸமாஜாத்கிமேவ வா ॥ நந ॥

ஸயுவத்ரீத்கிம் வாபி நேத்ராகாரம் ப்ரகல்பயேத்।
தத்தாரகாபரிக்ஷேபாத்தம் ஸிதாயாகயா ஸஹ ॥ நசு ॥
ஸயஷ்டநேத்ரயவம் ரக்தம் க்ருஷ்ணாயு க்ஷ்யிகாம்ஸகே।

க்ருஷ்ணாயஸையுதா ஜ்யோதிஃ-க்ருஷ்ணாயகம் யவஃ ॥ நள ॥

கநிஷ்டாம்ஸைகஸாமாந்யா தத்தயோ த்ருவஸ்தாயுஃ।

'கநீநிகா' என்பது கருவிழியின் நடுவில் 'பாப்பா' எனப் படும் பகுதியாகும்: இதன் அகலம் ஒரு யவமாகும்: கருவிழியின் அகலமும் உயரமும் (அதாவது குறுக்களவு) ஆறு யவம். (54)

கருவிழியின் இருபுறங்களிலும் உள்ள வெண்மையான பகுதி களும் அவ்வளவே அகலம் (ஆறு யவம்) உள்ளவை யாகும். கல்ல னின் முழுத் தோற்றம் மீனின் வடிவமாகவோ, தாமரையிதழ் வடிவ மாகவோ, அரைச் சந்திரன் வடிவமாகவோ இருக்குமாறு அமைக்க வேண்டும். கண்களின் அகல, உயரங்களுக் கேற்றவாறு, வெண் மையான பகுதியின் இரு முனைகளிலும் அரை யவம் அளவு சிவந்த மண்டலம் (சதைப்பற்று) அமைக்க வேண்டும். (54—56½)

வட்ட வடிவமான கருவிழியின் மத்தியில் (கீழ்க் கூறப்பட்ட கநீநி கையின் நடுவில்), ஜோதி மண்டலம் எனப்படும் (ஒளி வீசும்) வட்டப் பகுதியின் அளவு ஒரு யவமாகும். (57)

அந்த ஜோதிமண்டலத்தின் மையத்தில் திருஷ்டி மண்டலம், அந்த ஜ்யோதிர்மண்டலத்தின் அளவில் எட்டில் ஒரு பங்குடையது.

வாயஃ ஹு யவஹாகஸ்ய உயுவுவக்ஷுவிஶாயுகு ॥ நுஅ ॥

கூய வஸு யவெவஷ்டுறுயு, தீவஃஉஷ்டாடுயெயுவெஃ ।
தெத்ருயொர்ஹரம் கூயஃர் ஹ்லவாடுயுஶ்ஶாகதஃ ॥ நுக ॥

கதஃர்நுபுரஸ உயொடுவி ரூயுவஃடுவிஷ்டுயா விவஸ ।
வங்ரூநரஸம் வாஶ்டுவி ஹ்ரஃஉஹாஹிங்கயொதஃ வா ॥

(அரைக்காஸ் யவம்). கண்ணின் மேல் இமையின் அகலம் ஒன்றரை யவம். (58)

கீழ் இமையின் அகலமும் அவ்வளவே (அதாவது ஒன்றரை யவமே) யாகும்.

குறிப்பு:- இங்கு மூலம். "கூய வஸுயவெவஷ்டுறுயு" என்று இருப்பது பொருள் தராமையினால், தொடர்ச்சியை ஒட்டி. "கூயஃவக்ஷு வ தத்தூறுயு" என்று திருத்திப் பொருள் கூறப்பட்டது. காச்யபீயம், ஐம்பதாவது படலம், 147-148-வது சுலோகங்களில்,

"தத்தூயஃம் யவஹாகம்தூ ஹுயுவுவஃத்தம் ஐவெஸ ।
"கூயொவஃ வ தத்தூறுயு" என்று இருப்பதை ஒப்பு நோக்குக.

இமைகளின் நீளம் பதினெட்டு யவம்; கண்களிரண்டுக்கும் இடையில் உள்ள பருதியை இரண்டே கால் அங்குலம் (பதினெட்டு யவம்) இருக்குமாறு அமைக்க வேண்டும். (59)

இவ், கண்பார்வைகளின் குணதோஷம் கூறப்படுகிறது. கீழ் நோக்கிய பார்வை பிம்பத்தின் நேத்திரத்தில் அமையுமாயின், எஜமானனுக்கு அழிவுண்டாகும்; அவ்வாறே, பார்வை மேல் நோக்கியதாக இருந்தால், பெரும் இடுக்கண் தோன்றும்; பக்கங்களில் பார்வை செல்லுமானால், உறவினர்களுக்கு அழிவுண்டாகும்; மேலும், ஊருக்கே அழிவு வரிதும் வரும். (60)

தவ்வாத்ரவ்யத்ரயத்ரய வாஹ்யேவி யபூயா கார்ய।
காவிகாவாடவாஹ்யாந்தா காரஷட்கமேயமேவெஃ ॥

தத்ரயம் த்யுவிஷ்காரம், தவ்யாயம் த்ருவிஷ்காரி।
ஷட்கமாத்ரா காவாஸ்ரம் தாஜ்ஞா ஆஜ்ஞாம் ஹவெச ॥

வாரதியூர்தம் வ்ரவம் வாயவ்யவ்யவம் வ்ரதி।
ஆரதாஜ்ஞம் வஜ்ரயவம் வாடா நிஷ்டாவமீஜவச ॥ கூகூ ॥

நிவ்ரவ்ரவ தாகாரம் காவிகாயா விஸெஷதஃ।
வாஷ்டாத்ரெயே த்ரெகாம்ஸம் தத்ரம் நிர்யவம் ஹவெச ॥கூஏ॥

ஆதனில், மிகவும் முயற்சி செய்து, லமதிருவ்டி (நேராள கண் பார்வை) இருக்குமாறு அமைக்க வேண்டும். (60½)

நாசித் துவாரங்களின் வெளிப்புறத்தின் அகலம் பதினெட்டு யவம். (61)

நாசியின் மத்தியில் அதன் அகலம் அதில் (பதினெட்டு யவத்தில்) பாதி. (அதாவது, 9 யவம்); நாசியின் தொடக்கத்தில் அதன் குறுக்களவு (கனம்), அதிலும் (9 யவத்தில்) பாதி (அதாவது, 4½ யவம்), மேலுதட்டின் மேல் வரம்பிலிருந்து, நாசி நுனி வரை உள்ள உயரம் இரண்டு அங்குலமாகும். (62)

நாசித்துவாரம் ஒல்வொன்றின் உள் அகலம் தனித் தனியே ஏழரை யவம் ஆகும்; நாசித்துவாரத்தின் உள் உயரம் ஐந்து யவமாகும்; நாசித்துவாரங்கள் அவரை விதை போன்ற வடிவ முடையனவா யிருக்க வேண்டும். (63)

நாசியின் தோற்றம், எள் ளுச் செடியின் பூவைப் போல் அமைந்து, சிறப்புற விளங்க வேண்டும். நாசித்துவாரங்களிரண் டுக்கும் நடுவில் கூர் போல் அமைந்துள்ள பகுதி 'புஷ்கரம்' எனப்

ವಾಡವೊ ಽಯಂಲಿತ್ತಿವ್ಹಾ ವಾಷ್ಟಾಂಗುಲಮ ಕುಯ್ಯತೆ ।

ಕುಯ್ಯಾಯವಲಾಭ್ಯಾಂ ಕಾಲಾಭ್ಯಾಂ ವಾಡಲಕ್ಷಿತಂ ॥ ೫೮ ॥

ಲಾಯಾಽವಿಷಯವಂ ಮೊಷ್ಟೋ* ಽವಾಽಽಯಾಽವಿಷ್ಟ್ಯತೆ ।
ಊಲ್ಲೊಽಷ್ಟಮಾಯಾಽಯುಬಿಷ್ಟಾಽಽಂ ಮೊಜೀ ಕಾಽಽ ವ್ಯಂಜಿತೆ ॥

ಯ್ವಲಾಕಂತಾಂ ತಸಂ ಮೊಜೀಂ ಕ್ಯಾಽಽಕ್ಷೆವಂ ಕಾಲಿಕಾಡಿಯಃ ।
ಲವಾಽಽವತಾಂಽಽಂಶಂತಾಂ ತಿಯಽಽಮಾಲ್ಯಾ ಮಾಽಽಯತೆ ॥ ೫೯ ॥

ಉತ್ತಮೊಷ್ಠಾಯತಂ ತಸ್ಯಾ ಕೀವಽತಾಯ್ಯಾ ಽಽಧಾಲ್ಯತೆ ।
ಉತ್ತಮೊಷ್ಠವ್ಯಾ ಜಯೆತಾಂ ತತಂ ಲಾಯಽಯವತ್ರಯಂ ॥ ೬೦ ॥

ಪಡುಂ. ಅದರ್ ಉಯರಂ ಒರು ಅಂಗುಲಮುಂ, ಕನಂ ಮೂನ್ರು ಯವಮುಂ ಆಗುಂ. (64)

ನಾಸಿತ್ತುವಾರ ಸೂತ್ತಿರತ್ತಿಲಿರುನ್ತು. ನಾಸಿಯಿನ್ ನುನಿ ಒನ್ರರೈ ಯವಂ ವಳರ್ನ್ತು ತೊಂಗುಮಾಱಿರುಕ್ಕ ವೇಂಡುಂ. (65)

ಮೇಲುತಟ್ಟಿನ್ ಮೇಱ್ಪಗುತಿಯಿಲಿರುನ್ತು, ಮೂಕ್ಕುಚ್ ಚುವರ್ ವರೈ, ಕಾಲ್ ವಾಯ್ ಪೋಲ್ ಸಿಱಿತು ಅೞುನ್ತಿಯತಾಗಚ್ ಚೆಲ್ಲುಂ ಪಗುತಿ 'ಕೋಣ್ಡಿ' ಎನಪ್ ಪಡುಂ. ಅದರ್ ನೀಳಂ ನಾಲರೈ ಯವಂ: ಅದಿಱ್ ಪಾದಿ (2½ ಯವಂ) ಅದರ್ ಅಕಲಂ. (66)

ಮೇಱ್ ಚೊನ್ನ ಕೋಣ್ಡಿಯಿನ್ ಅಗಲಮುಂ ಅಲ್ಲತು ಪದಿವು ಒರು ಯವಮಾಗುಂ. ವಾಯಿನ್ ನೀಳಂ (ಕುಱುಕ್ಕೇ) ನಾಲಙ್ಗುಲಮುಂ ಇರಣ್ಡು ಯವಮಾಗುಂ. (67)

ಮೇಲುತಟ್ಟಿನ್ ನೀಳಂ, ಮುನ್ಕೂಱಿಯ ವಾಯಿನ್ ನೀಳತ್ತುಕ್ಕುಚ್ ಚಮಮೇಯಾಗುಂ. (ಅದಾವದು 1 ಅಙ್ಗುಲಂ ಇರಣ್ಡು ಯವಂ.) ಮೇಲುತಟ್ಟಿನ್ ಮತ್ತಿಯ ಪಾಗತ್ತಿಲ್ ಅದರ್ ಅಕಲಂ ಮೂನ್ರರೈ ಯವಂ. (68)

---

* ಇಂಗು "ಮೊಷ್ಟಂ" ಎನ್ಬತು ತವಱು; "ಮೊಷ್ಟಿ" ಎನ್ಱು ಇರುತ್ತಲ್ ವೇಂಡುಂ.

ஞாவகுவபூர ஷூமம் தாரம ஷூவயுவீஷாவவஹாதகழி।
யவஷாதம வாரம வாவி* தவொளஷுவயு தயொவரி ॥சுகூய

கீயவாவஹதா வாவி* தவொஷுவஷபூரயதழி।
கூவஷாரிமயவம வெஹாதகூம கூயரொஷுயதகம தயா ॥ எ0 ॥

யவாயிகாஜூலும தவயு விவஹாரம வரிகலுயெசூ।
கூயரம வாயிகா வாயபுயவரோத உயொமதழி ॥ எக ॥

விவூகாஉயரொவுஜூ வாரயபுஷவயுவ ஊஉயுதெ।
கிஜுகிபீரவிதர்காரம வூஷுயூகூயா வபுரவரெசூ ॥எ2॥

அங்கிருந்து, மேலுதட்டின் அகலம். இருபுறமும் படிப்படியாகக் குறைந்து கொண்டே வரும். அந்த மேலுதட்டின் மேல், "பாலி" என வழங்கப்படும் சதை விளிம்பு ஒரு யவம் கனமுடையதாயிருக்கும்.

அந்த "பாலி", மேலுதட்டின் நீளத்தளவுக் கேற்றவாறு, மூன்று இடங்களில் வளைந்து இருக்கும். கீழுதட்டின் நீளம் பதினெட்டு யவம். (70)

கீழுதட்டின் அகலம் (அதன் மத்தியில்) ஒரு அங்குலம் ஒரு யவம். கீழுதட்டின் கீழ்ப்புறத்திலுள்ள "பாலி" ஒன்றரை யவம் கனமுள்ளதாகும். (71)

மோவாயிலிருந்து கீழுதட்டின் (நுனி வரை) உள்ள உயரம் ஆறரை யவம். இவ்வாறு உதடுகளை அமைக்கும் பொழுது, சிறிது தளர்வு புன்னகையுடன் கூடிப் பொலிவுற்று விளங்குமாறு அமைக்க வேண்டும். (72)

---

* இங்கு "வாவி" என்பது "வாயி" என்று திருந்தல் வேண்டும். காச்யபீயம், ஐம்பதாம் படலம், சுலோகம் 158-ல் "யவஷாதம வாதம வாயி" என்றும், "கீயவொவஹதா வாயி" என்றும் இதே இடத்தில் பாடம் உள்ளமை காண்க.

சுயராஜ்வகாயு ஸ்ய வாயவக்ஷாஜ்ஞும் ஹவெச ।
விவகாத்ர ஹதொஜ்ரூகம் வாயபுஜ யவதவ்யுதெ ।எசு॥

வாயவஹ்யுஜ்ஹ ஜவ்ய தார ஸாயதவ்யுத்தவச ।
ஹதொவ்ஹஸ்ருஃ கண-வாயி ஸ்புஜுஹரந்த்ர ஷுராஜ்ஹுஷு ।.

ஹதொவஸ்புவெஹு கடாரஹு வாதொகமிஹ்ணார்முகு ।
கண-புவெஸிதிவ்யுத்ர, தத்ர கண-ம் வ்ருகஸ்ஹுயெச ।எரு॥

தெத்ரார்த்ர கண-வாயரந்தமிவ்ஹாரம் வவ்ஹாத்ருகு ।
கண-வ்ய தர விஸரவந்த்ர ஸவ்ஷாடஷ யவாஜ்ஹ்யுதாஃ ॥எசு॥

ஸகுஷிவஸ்ருதெத்ரஸ்ருதஃ கண-தர்ஜுஹுவாஷ்டாஷ்ரா யவாஃ ।

கீழுதட்டிலிருந்து மோவாயின் கீழ்ப்புறம்)முடிவுரை இரண்டரை யங்குலம் உயரம். மோவாயிலிருந்து தாளின் (கன்னத்தின் கீழ்ப் புறம்) இருப்பிடம் ஒன்றரை யவமாகும். (73)

கன்னத்தின் அகலம் மூன்று அங்குலம் நான்கு யவமாகும்: கன்னம் நீள் வட்டவடிவில் அமைய வேண்டும். கன்னத்தின் சந்தியி (இரண்டு உதடுகளும் இருபுறமும் ஒன்று சேருமிடத்திலிருந்து. கன்னத்துடன் காது கூடும் வரையுள்ள அகலம் பத்து அங்குலம். (ஆஜ்ஞம் என்பது "கஜ்ஞம்" என்றே கொள்ளப்பட்டது.) (74)

கன்னத்துக்கு அப்பால் உள்ள இடத்திற்குக் "கர்ணதேசம்" என்று பெயர். இதன் அளவு ஒன்றே முக்கால் அங்குலம். இவ் விடத்தில் காதுகளை அமைக்க வேண்டும். (75)

கண்ணிலிருந்து காதளவு வரையுள்ள தூரம் ஏழு அங்குலம். காதின் அகலம், பதினெட்டு யவம். (76)

அக்ஷி (கண்) ஸூத்திரத்திலிருந்து காதின் (உச்சியின்) உயரம் பதினெட்டு யவம். காதின் மேற்புறத்தில், உட்புறம் வளைந்தவாறு

கடையடைவெனுமாயுவலகை, மெலிவு மூதிளமாகுமதி ॥எ॥

நெகுவலுகாதியிட மணம் யவாவுவதிய மூரதாம் ।
வாயடைவெடாஞ்சுறு மகவாதத்வு காலை மூகவுமெல ॥எஅ॥

வழுவல்லாவிடதகம் வெயர்மாமம், வாயுறாமலகம் வெறி
காலையொவுகாவ மாவுகாம் வெகாயகாஞ்சுயகையொ ॥

காலாகுறை தீவாதாளம் வெதாளம் விவ்வாதிகழி ।
கணகதாஞ்சுமெலிவுகை யவெவெகொகதவாஞ்சுயி ॥ அயி ॥

விவலீகவயகாளம் மிகணம் மிகதாயகுழி ।

உள்ள பாகத்தின் அகலம் அறிற் பாதி (ஒன்பது யவம்); காதின் மற்றப் பகுதி வட்ட வடிவமானதாகும். (77)

அகஸி (கன்) லலித்திரத்தின் கீழ் காதின் உயரம் (தொங்கல்) பதினேழு யவம். காதின் அடிப்புறத்தில் உள்ள மென்மையான சதைப் பற்று "நாளம்" எனப்படும். (காதணி அணியுமிடம்) அதன் நீளம் (தொங்கல்) நாலரை அங்குலமாகும். (78)

நாளத்தின் அகலம் (முன்புறத்தில்) ஒரு அங்குலம்; பின்புறத்தில் அதன் அகலம் ஒன்றரை அங்குலம். நாளங்களிரண்டினுடையவும் அகலம் நான்கு யவம். (79)

நாளங்களின் இடைவெளி முக்கால் அங்குலம் (ஆறு யவம்) அளவுள்ளதாம், அகலத்தில் காற்பங்கு கனமுள்ளதாக நாளம் இருக்க வேண்டும். காதின் முழு உயரம் நாளங்களுள்பட, எட்டு அங்குலம் ஏழு யவம். (80)

"கர்ணபிப்பலி" எனப்படும் பகுதியின் கனம் அரை அங்குலம்.

குறிப்பு:— விவலீகவம் என்பது, விவ்வலீகதம் என்றிருத்தல் தகும். சில நூல்களில் இதன் கனம் 1½ அங்குலம் என்று கூறப்படுகின்றது. கர்ணபிப்பலி— என்பது காதின்

---

* இங்கு "கத" என்பது "கதம்" என்று கொள்ளப் பட்டுப் பொருள் கூறப்பட்டது.

உத்ஸேதஸ் தாயஃஸ்தானம் வ்யாத்தஸ்ரோதஸ்தம் க்ஷயாநுகம் ॥

ஸிஸாரம் விஸ்தாரஸ்தீவ்ர: ஸ்யாத்பூர்வம் ஹி தத்தத: ।
சக்ஷுஷஸ்து தாரதயஃ கர்ணஃஸ்தாந ஏகராஜஸ்து ஸவேத்ர ॥அ॥

மத்தியில் முன்புறத்திலிருந்து பின் புறத்தை நோக்கியவாறு சிறிது வளர்ந்து செல்லும் சதைப் பகுதியாகும். இதிலும் துளையிட்டு அணியை அணிவதும் நம் நாட்டில் உண்டு.

அதன் நீளம் அகலத்தைப் போல் இருமடங்காகும். இதன் உயரம் அரை அங்குலமாகும். அடிப்புறத்திலிருந்து (தொடங்கு மிடத்திலிருந்து) படிப்படியாக முனைவரையில் இதன் கனமும் அகலமும் குறைந்து கொண்டே போகும். காதின் உட்புறத்தில், பிப்பலியின் நேர் பின் பாகத்தில் உள்ள சுவர் போன்ற வளைவான பகுதி பிஞ்சஷீ— எனப்படும், காதின் துவாரத்தின் எல்லையாகிய இவ் வெறுப்பு, கர்ணபிப்பலியை உள்ளே அழுத்தினால் அதற்கு ஆதாரமாக எதிர்ப்புறத்தில் நிலைத்து நின்று காதின் துவாரத்தை அடைத்துக் கொள்ள உதவும். கிரந்த எழுத்தில் "ல" என்னும் எழுத்து "லு" இவ்வாறு எழுதப்படும். காதின் அமைப்பை இவ்வெழுத்துடன் ஒப்பிட்டுக் கூறுவர் சான்றோர். இவ்வெழுத்தின் உட்புறத்தில் உள்ள பகுதியைப் போல் காதிலும் ஓரிடம் உள்ளதல்லவா? அதுவே பிஞ்சஷீ-விஞ்சுஷீ பிஞ்சஷீ— என்றெல்லாம் வழங்கப் படுவதாகும். இதன் நீளம் இரண்டு அங்குலங்கள். அதன் அகலம், ஒரு அங்குலம். நான்கு யவம். நேத்திர ஸ்ரோத்திரத்தின் கீழ் கர்ணத் துவாரம் அரை அங்குலமாகும்.

குறிப்பு:— இங்கு "கர்ணஃவாரு" என்பது "கர்ணஃ அரம்" என்றிருத்தல் தகும். காச்யபீயம். 50-வது படலம். 171-வது சுலோகம்— "சக்ஷுஷஸ்து தாரதயஃ கர்ணஃஸ்தாந ஏகராஜஸ்து ஸவேத்ர" என்பதற்கிணங்க, இந்நூலிலும் அடுத்த சுலோகம் "கர்ணஃஸ்தாநம்" என்று துவங்குகின்றமை காண்க. இங்கு கர்ணத்துவாரத்தின் அளவு, ஒரு அங்குலம் நான்கு யவம், என்று சில நூல்களில் கூறப்படுகின்றது. (82)

கண்டாரகதோதி தம் வரதேவ தா வதாரணி ।
கண்டவாலிவடம் வாயுபவம், நீவ்யம் வதாயவழி ॥ அக ॥

வ்ருஷகண்டவு விஷ்ணு உயுய-மம உஷாவ்ருதி ।
கௌமாதாச வ்ருஷகண்டாதவ்யாதாம் கூய-ஷாதுகி ॥

வ்ருஷகண்டாவவாதெதா *(கூதா) தயுபாமஸ வதரி ।

காதின் துவாரம் சமமான வட்டவடிவமாக அமைய வேண்டும். "கர்ணபாலி" என்பது காதில் கடுக்கன் - ஓலை— முதலியவற்றை அணியுமிடம். அதன் கனம் (குறுக்களவு) ஒன்றரை யவம். அதனுடைய நீவ்ரம் (இடை வெளி) நான்கு யவ்மாகும். (83)

உத்தம தசதாளத்தில் பிம்பத்தின் முன்புறத்தின் அகல அளவுகள் கூறப்பட்டன. பின்புறத்தின் அகல அளவுகள் இனி விளக்கப் படுகின்றன.

காதின் பின்புறத்தினகலம் ஒரு அங்குலம் நான்கு யவம். கேசாந்தத்திலிருந்து காதின் பின்புறத்தின் எல்லை வரை உள்ள இடைப் பகுதியின் அளவு நான்கு யவம். (84)

குறிப்பு :— இவ்விடத்தின் அளவு சில நூல்களில், ஒரு அங்குலம் நான்கு யவம்—எனக் கூறப்படுகின்றது. காச்யபீயம்—"கௌமாதாச வ்ருஷகண்டாதவ்யாதாம் கூயஷாதுகி" (50—173) என்னும் கலோகத்தில் இதே இடத்தினளவு இரண்டங்குலம் நான்கு யவம்—என்று கூறப்படுகின்றது. இந்நூலிலுள்ளபடி எம்மால் மொழிபெயர்ப்பில் எழுதப்பட்டது. அறிஞர்கள் ஆய்ந்துணர்க.

காதின் பின்புறத்தில், மண்டை ஓட்டுடன் காது இணையுமிடத்திலுள்ள, சிறிது மேடான பகுதி "க்ருதாளி" எனப்படும், இதன்

---

*வரிசைக்குள் இருக்கும் எழுத்துக்கள் மற்ற நூல்களின் உதவியினால் எம்மால் சேர்க்கப்பட்டவை. அச்சிட்ட புத்தகத்தில் இவ்விடம் குறையாக விடப்பட்டது.

தவ்யாயஃ வ்ருஷ்கணோஷ்டம் யத்ராம்ஸம் ஸ்ரியவாயிகு ॥

கூகுரடிகாயொ ஸ்ரீவாஸ்தம் (†வ்ருஷ்டாஸ்தே) நவாம்ஸகு: ।

களம் நான்கு யவம். அதன் கீழ், பின் கழுத்தினுயரம் நான்கங்குல மும் மூன்று யவமும். (85)

குறிப்பு :— சுச்யபீயம். 50—174. "தவ்யாயஃ வ்ருஷ்ணீவொஷ்டம்" என்றிருப்பதனால் "பின் கழுத்தின் உயரம்" என்று பொருள் நரப்பட்டது. இந்நூலிலேயே "தவ்யாயஃ வ்ருஷ்ண கணை-ாஷ்டம்" என்றொரு பாடம் உளது. அதன்படி "பின் காதின் உயரம்" என்று பொருள்படும். சில நூல்களில் அப்படியும் பொருள் மடுமாறு பாடம் உளது. இதுவே பொருத்தமானதென்று தோன்றுகிறது. (85)

†க்ருகாடிகா— என்பவை தலையும் கழுத்தும் கூடுமிடத்தில் பின் புறத்திலுள்ள இரு ஸந்தி மர்மஸ்தானங்கள் அவற்றின் கீழ். பின் புறம் முதுகின் உச்சியிலிருந்து. கழுத்தின் உயரம் ஒன்பதங்குலம்.

---

* இங்கு வலமெக்குள் உள்ள பகுதி காச்யபீயத்தின் பாடத் தைத் தழுவி எம்மால் சேர்க்கப்பட்டது. அச்சுப் பிரதியில் இவ் விடம் குறையாகவே விடப்பட்டது.

† "ஸத ஊர்த்வ-ா ஸ்ரவ-ாஜத்ரூ மதாநி வ்யாவ்யாவ்யாஃ... .....ஸிரொ ஸ்ரீவயொஃ வாஸ்வாதெ கூகுரடிகெ நாம. தத்ர வஸ்துஸ்ரய-ா ... ... வனவதஃகாநி வஸ்துஸ்ரம்ஸ ஊர்த்வ-ா ஜத்ரூ மதாநி உபரிஷ்டாத் வ்யாவ்யாதாநி" (ஸுஸ்ருத ஸம் ஹிதை, (சாரீரஸ்தானம். ஸு. 27).

கருத்து :— தலையும் கழுத்து மிணையுமிடத்தில் "க்ருகாடிகா" என்றும் இரண்டு ஸந்திமர்மங்கள் உள்ளன. அவைகளில் குறைவு உண்டானால் தலை அசைவற்று நிற்காது. ஆடிக்கொண்டே யிருக்கும்.

வ்ருஷ்டீவஹ்ய ஊருஹ்ய காரம் வரய-ஷிரஸம்ஶுபி ॥

ஊருதஶம் குரோஸ் க்ஷீண ஸ்ரீவம் வ்ருத்தாஹ-வ்ருத்தெ।
ஹிக்கரவ-ஏகைகாவரி வ்ருத்தவ்ருத்தா-ஜ்ஜம் யாமாஜ்ஜுபி ॥

கண-புவ்ருத்தய வ்ருத்த-ஷண்ணாத்ரம் வ்ருத்தவ்ரீகபி।
ஸவ்ருஜ்ஜுவ்ருத்தம்வ்ருத்தம் ஹிக்கரவயிக்ரஹாத்தயபி ॥ அஅ ॥

வ்ருஷ்டீவா தயவ்ருத்தா ககுத்தாநம் ஶாஜ்ஜுபி।
தவ்ருத்தாகுடிவ்ருத்தம் வம்ஶ ப்ருக்ஷாஜ்ஜுரயதபி ॥ அக ॥

தவம்ஶெள தகவிவ்ருத்தெள
வ்ருத்த-ஷொபஶகெய-ஷ்டெவஃ।

(இங்கும் கருத்து வேற்றுமை உளது. சில நூல்களில், க்ருகாடிகா விலிருந்து காதின் அடிப்புறம் வரையிலுள்ள இடைவெளி ஒன்பதங் குலம் என்று கருத்து உரைக்கப் பட்டுள்ளது.) பின் கழுத்தின் அடிப்புறத்தின் அகலம் பத்து அங்குலம் நாலு யவம். அடுத்தாற் போல் கழுத்தின் அடிப்புறத்தினகலம் கூறப்படுவதால், இந்த அளவு கழுத்தின் நுனியினகலத்திற்கே அமையுமென்பது எமது கருத்து.

கழுத்து, அடிப்புறத்தில் அகலமாகவும் மேலே செல்லச் செல்லப் படிப்படியாகக் குறைந்து கொண்டே செல்வதாயும் இருக்க வேண்டும். கழுத்தின் பரிதி (சுற்று) வட்டமாக இருக்க வேண்டும். (அதாவது— கழுத்து வட்ட வடிவமா மிருக்கவேண்டும்) ஹிக்கா ஸூத்திரத்தின் மேலிருந்து தோள்கள் ஒன்றுகூடு மிடம் நான்கு அங்குலம் உயரமாகும். (87)

கர்ணபந்தத்தின் கீழ் தோள் வரையில் உள்ள இடைப்பகுதியின் உயரம் ஆறு அங்குலமும் நான்கு யவமும். தோளின் கனம் ஏழு அங்குலம். அது (தோள்), ஹிக்காஸூத்ரம் வரையில் படிப்படியாகக் குறைந்து கொண்டே வரும்.

கழுத்தின் பிற்புற (பின் கழு) த்திற்குக் கீழ் பிடரியின் அளவு பத்து அங்குலங்கள் உயரம் அதிலிருந்து நேராகக் கீழே இடுப்

වංශමාන අධ්‍යාත්මය
වංශඋත්තම ප්‍රමාණාංගුල ॥ සය ॥

*සවදෙක්ෂාංශවෙවස්වාරූඪ, වාහන ඛණ්ඩ ඛණ්ඩාය: ।
ආය-ව්‍යක්ෂාංශකං වෙදාංශං ඛණ්ඩයොගාංතරං වාපි: ॥

ඛණ්ඩායෂ්ඨාංශලවකෙදාංශං වසුභාගාංශකං භවෙත් ।
ඝෙෂ්ඨායෙඃ වාහනාඛ්‍යාඛ්‍යං වසුභාගාංශක උච්චාඛ්‍යකඃ ॥

පින් ඉණෙප්පු වැර සෙල්ලුම් මුදුකෙලුම්පු (මුල්ලන්තණ්ඩු) ඉරු පත්තේමු අංගුලම් උයරමාකුම්. ඉතර්කු "වංශම්" එන්රුම්, "වංශතණ්ඩම්" එන්රුම් පෙයරුණ්ඩු. ඉතන් පතිවු (කනමු)ම් අකලමුම් පතිණ්ණරෙ යවම් අළවුළ්ළතාකුම්. වංශත්තින් (මුදුකෙලුම්පින්) කීළ් අතන් අඩිප්පුරම් මූන්රාංගුලම් උයරම්. (90)

පින්පුරත්තිල් (ඉඩෙ වරෙ) උළ්ළ උයරම් ඉව්වාරු කූරප්පට්ටදු. ඉනි අකලත්තෙ ඉයමරක් කූරුකිරේන්. කඌංග (අක්කුට් කුළිග)ළිරණ්ඩිනුඩෙයවුම් ඉඩෙප්පකුතියින් අකලම් 27 අංගුලමුම් නාන්කු යවමුම්. (91)

කඌංගළින් කීළ්ප්පුරත්තිලුළ්ළ "අම්සපලකම්" පලකෙ පෝලුළ්ළ පින් තෝළින් පකුතියින් උයරම් ඒළාංගුලම්. කඌංගළුක්කු මේර්පුරත්තිල් පුජාංගළින් එල්ලෙවරෙ ඒළාංගුලම්. (92)

කුරිප්පු:—"කඌංගළින් පින්පුරත්තිලුළ්ළ" අම්සපලකංගළින් උයරම් ඒළාංගුලම්" එන්රු සිල නූල්කළිල් කරුත්තු විළක්කප් පඩුකිරතු.

---

* වරෙ ක තාංමවෙවං වස්වාරූ වාහනං ඛණ්ඩාඛ්‍යා ඛ්‍යෙත" එන්නුම් කාර්‍යපීයම්. 50-වතු පටලම්, 178-වතු සුලෝකත්තෙත් කරුත්තිල් කොණ්ඩු ඉන්නූලිල් 91-වතු සුලෝකම් මුර්පාතුශ්චප් පොරුළ් විළක්කප පට්ටිරුක්කිරතු.

மாயூரஷோடசாம்சம் து மத்யவ்யாஸ உதாஹ்ருதஃ ।
தாவதேவ து விஸ்தாரம் மாயூரவிம்சாம்ஸகம் ததா ॥

கடிவலே து விஸ்தாரம் த்ரிஷடம்ஸமுதாஹ்ருதஃ ।
பாதோதயஸ்தாமம் து ஸ்ரீவத்ஸம் வ்ருத்தவிஸ்தரஃ ॥ 94 ॥

மூலவ்ருத்தஸ்ய தஸ்ய வாஹ்யவ்ருத்தஸ்ய
தஸ்யாந்தர்யம் து தத்பாதவ்ருத்தஸ்ய ।
ஸ்வஸ்ய தாரஸ்தவைகாம்சம்,
பாஹ்யவ்ருத்தஸ்ய ஸ்யாத்து ॥ 95 ॥

கக்ஷ்யாயா விஸ்தாரம் து பக்ஷாத் உதாஹ்ருதஃ ।
ஹஸ்தாஷ்டாம்சஸமாம்சம் து *ஹஸ்தஸ்ய த்ரிதஃ விஸ்தரஃ ॥

மத்தியத்தின் (இடையின்) பின்புறம் அகலம் பதினறங்குலம் நான்கு யவம். அவ்வாறே நாபி ஸூத்திரத்தினளவில் பின்புறத்தின அகலம் இருபதங்குலம் நான்கு யவம். (93)

கடிபந்தத்தின் பின்புறம் விஸ்தாரம் (அகலம்) பதினெட்டங்குலம். ஸ்பிக் பிம்பங்களின் விஸ்தாரம் தனித்தனியே ஒன்பது அங்குலம் ஆறுயவம். (ஸ்பிக் பிண்டம் அல்லது ஸ்பிக் பிம்பம்-என்பவை, இடையின் கீழ், பின்புறத்தில் ஆசனவாயளவு வட்ட வடிவமாக இருபுறங்களிலும் இருக்கும் சதைப் பற்று. இவைகளே நிதம்பம் என்றும் வழங்கும்.) இவ்விரண்டும் நல்ல வட்டவடிமாக இருக்கவேண்டும். இவற்றின் இடைவெளி நான்கு யவமாகும். இவ்வாறுகப் பின்புறத்தின் அகலம் சொல்லப்பட்டது. இனி, பக்கங்களின் அகலம் கூறப்படுகின்றது. (95)

கக்ஷங்களின் (அக்குட் குழிகளின்) முதலில் பக்கத்தின் அகலம் ஏழங்குலம். ஹஸ்த ஸூத்திரத்தினளவில் (பக்கத்தின்) அகலம் பதினறு அங்குலம் இரண்டு யவம். (96)

---

* இங்கு "ஹஸ்த ஸூத்ரே"—என்பது "ஸ்தந ஸூத்ரே" என்றிருத்தல் தகும். "ஸவாஷ்டஷோடஸ ஊர்த்வம் வாஸ

வைவாஹிகாதிஸாலம்: தஸ்ய யவை: வாஸ்வங்கம் ஹவைஸ ।
ஸ்ரோணீயவை: வகம் வாஸ்ய வைஷ்ணவாதிஸாலம்ஸ்யாத் ॥
தஸ்ய ஸ்ரோணேரதய: வஸுவைஸ்ய: வஷ்டாகோ விஜீயதே।
காலிவஸ்ய கோடியஸ்யாவை: வகஸ்ய வங்கஸ்யாலம் ஹி தஸ்ய॥

ஸ்ரோணியவஸ்ய கடே ஸ்யாத்
வாயவ்யஸ்ய தாலம்ஸ்யாத் ஹவைஸ ।
தத்தடே ஸ்யாத் வகம் விதஸ்ய
வாயவ்யாலம்ஸ்யாத் ஹவைஸ ॥ ஸுஸு ॥

• தஸ்ய ஸ்ரோணேரதயம் கரோபரி
... ... ।

இடையில் (பக்கத்தின்) அகலம் (குறுக்களவு) பன்னிரண்டங்குலம் இரண்டு யவம். ச்ரோணீ மத்தியத்தில், (அடி வயிற்றின்) மத்தியத்தில்) பக்கத்தின் கனம் (அகலம்) பதினேழங்குலம். (97)

அதில் ச்ரோணியின் உயரம் ஏழங்குலமென்று முன்னோர்களால் கூறப்பட்டுள்ளது. நாபிஸூத்திரத்தின கீழ் நாலங்குலமும், மற்ற மூன்றங்குலம் நாபிஸூத்திரத்தின் மேல் புறத்திலுமாக இவ்வாறு அந்த ச்ரோணிதேசத்தின் உயரம் அமையும். (98)

ச்ரோணி தேசத்தின் கீழ் கடிப்பிரதேசத்தின் உயரம் ஐந்தங்குலம் நான்கு யவம். அந்தக் கடிப்பிரதேசத்தின் கனம் பன்னிரண்டங்குலம் நான்கு யவம். கடிப்பிரதேசம் என்பது இடுப்பின் இருபுறமும் சரிவாக உள்ள பகுதியாம். (99)

நூறுவது சுலோகத்தின் முற்பகுதி அரைகுறையாக இருப்பதனால் பொருள் விளங்கவில்லை, "அதில் ச்ரோணியின் உயரத்தை...

வஸுஸஸ்தெரண விஷ்ணுகடி" (காச். 50-184) என்பதைக் காண்க. ஹஸ்த ஸூத்திரம் என்றொரு அளவு எந்த நூலிலும் காணப்படவில்லை.

• ச்ரோணியானது கடிப் பிரதேசத்தினருகில் சரிந்து பருத்

(வரிசை) தாமம் வொரு கூறாகத்
தீவ்ரம் வாயக் வாமாம்மாடு ॥ ஈ ॥

கூடிய ஜாரநிதாந வாயக் சுமாலுகூடியதெ।
வலிதும் வாவுதுகாலெவ்வு மெவெவெ வரிவெவிதெ॥

கணக்குலெகாதுதரம் தாமம் வெவ்வ தாயக்வு।
மிகுதிவ்வாசி வாகும் தஜாகவகுரோஹ்யதே॥

.....ப் பண்ணவேண்டும்" என்பது உள்ள பகுதிக்கு மட்டும் தெளிவில்லாமல் கிடைக்கும் கருத்து. ஸ்பிக்— எளப்படுவது நிதம்பமே யாகும். துடைகளின் அடிப்புறத்திலிருந்து உயர்ந்தவா ருக ஸ்பிக்குகளே அமைக்கவேண்டும். அதன் நீவ்ரம் நான்கங்குலம் நான்கு யவம். (100)

கூந்தத்திலிருந்து வயிறு வரை உள்ள சரிவு இரண்டங்குலம் நான்கு யவம். அழகிய கழு வடிவமான நபியின் (கொப்பூழின்) அமைப்பை விளக்குவதற்கு ஒன்றுக்குள் ஒன்று கற்றிக் கொண்ட வகையில் இரு ரேகைகள் பிரதக்ஷிணமாக அமைக்க வேண்டும். (101)

அதன் அகலமும் உயரமும் கண்ட (கழு)த்தின் அடிப்புறத்திற் குச் சரியாக (மத்ய ஸூத்திரத்தில்) நான்கு யவம்.

குறிப்பு:— இங்கு "கர்ணமூலே" என்பது, காச்யபீயம் 50—190. சுலோகத்தைத் தழுவி "கண்டமூலே" எனக் கொள்ளப்பட்டது.

ஹிக்காவிலிருந்து இரண்டங்குலம் ஐத்ரு (காரை எலும்பு) ஸூத் திரங்களின் அளவாகும். இங்கும் காச்யபியத்திலுள்ள (50—190)

(ஹிக்காயாவூகூடிதாந்ரு ஜத்ரூர்த்வமுத்ரோஹ்யதே)

பாடமே ஏற்றுக்கொள்ளப் பட்டுள்ளது. (102)

திருக்க வேண்டுமென்னும் கருத்து இவ்விடத்தில் மற்ற நூல்களில் காணப்படுகின்றது.

ஹிக்காயுக்தா ஸகூஷாந்தம் கருயேத் த்ரிஸூத்ரகம் ।
கண்டமூலாத் தாம் ஹிக்காவ்ருத்தாத் கருயேத் ।
ஹிக்காவ்ருத்தாவ்ருத்தாத் நீயுகண்டம் வ்ருகருயேத் ।

ஹ்ருதயாத் வ்ருத்தவீதொத்தம் யுகாயம் வ்ருத்தாவ்ருத்தகம் ॥

வ்ருத்தத்யவம் வ்ருத்தம் *வ்ருத்தாணுயவிவ்ருத்தகம் ।
தத்தயுகாயவ்ருத்தொத்தா வ்ருத்தாவ்ருத்தாவ யவயவம் ॥ (103)

ஹிக்கையின் மத்தியிலிருந்து ஸகூஷாந்தம் வரை உள்ள இடைவெளி மூன்றங்குலம். கழுத்தின் அடிப்புறத்தில் ஹிக்கா ஸூத்திரத்தின் கீழ்ப்பகுதியைச் சிறிது உள்ளே அழுந்தியவாறுக அமைக்க வேண்டும்.

குறிப்பு :- 103-வது ஸ்லோகத்தின் பிற்பகுதியில் இந்நூலில் "கர்ணமூலே" என்றிருக்கிறது. காச்யபீயம். 50—193-ல் இதே ஸ்லோகம் "கண்டமூலே" என்றுளது. அதைத் தழுவியே இங்கு பொருள் தரப்பட்டுள்ளது. "து தாம்" என்னுமிடம் "நதம்" என்றும், அதை யொட்டியே பாடம் மேற்கொள்ளப்பட்டது. (103)

சிவபெருமானது பிம்ப விஷயத்தில், ஹிக்காஸூத்திரத்தின் மேல் கழுத்தின் ஒரு பகுதியை நீல நிறமாக அமைக்க வேண்டும். (103½)

ஹிருதயத்திலிருந்து ஸ்தனபீடத்திலுயரம் இரண்டங்குலம். ஸ்தன மண்டலத்தின் அகலம் (ஸ்தன மண்டலத்திலுள்ள கருவட்டத்தின் குறுக்களவு அல்லது விட்டம்) இரண்டங்குலம் ஒரு யவம். அதன் (கருவட்டத்தின்) மத்தியில், ஸூசுகத்தின் (காம்பின்) உயரமும் அகலமும் இரண்டு யவமே யாகும். (105)

---

* வ்ருத்தாநீயு விவ்ருத்தகம் கா. 50—194.

நாஹொவ்ஹு வுதவிவ்ஹாரம் வெ்யூஹாம்ஸம் ஜியவம் வ்ருதஃ।
தஷாவிதி-க்ஷிணாவுதஸ்ய உதிஷ்டதாரம் யவயயு ॥ கஂசு ॥

தஷாஸவுவடயுவ்ஹுவஸ்ருதம் ... ...।
நாஹொயஃ வவாதெஷ* ரெ்ராண்யுஸ்ஸும் வஜ்ரோதுகு ॥

தடிய-ம் ததபிரெ்ராணிமாஸம்தஸ் தூ்யம்ஸும் ஹவெஸ।

106-வது சுலோகத்தின் முற் பகுதியில் நாபியின் அகலம் கூறப் படுகின்றது. இது ஒரு அங்குலம் இரண்டு யவம். இங்கு "ஸ்தந" என்பது "ஸ்தான" என்றிருக்கக் கூடுமோ எனத் தோன்று கிறது. அந்தக் கொப்பூழானது வலஞ்சுழியாக இருக்கவேண்டும். அதன் உட்புறத்தின் ஆழமான பகுதியில் அகலம் இரண்டு யவங்களாகும். (106)

குறிப்பு :— 107-வது சுலோகத்தின் முற்பகுதியில் பாதியே மூலத்தில் உள்ளது. இங்கு "வ்யூஹதயு வஸ்தி தூகு" அல்லது, "நாபிவஸ்தி தூகு" என்னும் சொற்களைக் கூட்டிப் பொருள் தரப்படுகின்றது. காச்யபீயம். 50—196-வது சுலோ கத்தில் இவ்வாறே பாடமுள்ளமையைக் காண்க.

கொப்பூழ் குழியின் மத்திய பாகத்தில் குறுக்கே செல்வது "நாபி ஸூத்ரம்" எனப்படும். அதன் மத்தியில் மேலிருந்து கீழ்ச் செல் வது மத்திய ஸூத்திரம் எனப்படும். (107)

கொப்பூழின் கீழ் அடிவயிற்றின் உயரம் ஐந்து அங்குலம் இரண்டு யவம். இவ்வத்தியாயத்தில் கீழ் 98-வது சுலோகத்தில் இதே அளவு 4-அங்குலம் எனப்பட்டுள்ளது. அது பார்ச்வ அள

---

* காச். 50—197-வது சுலோகம், "நாஹொயஃஸ்து வா-தொத... ... என்பதைத் தழுவி. இங்கும் பொருள் தரப்பட லாம். (4-அங்குலம், 6-யவம்.)

தவ்ஷாஷெ ஐஉஷுஷு ஷெஐஉஷும் யஷமஷுஷு ॥ கஎஅ ॥

ஸவாஉவஷுஷாதுஷு ஷிஷஜீவஷ் உஷாஸ்ஐதடு ।
ஷிஷஉஷுவிஷாஷுஷு ஸவுஉஷுஷவடி வ்ஷுதடு ॥ கஎக ॥

ஷிஷாயாஉதீஸாமெக உஷுவணுஷாயதம் வ்ஷுதடு ।
யஉஷுஸ்ஷிஉஷுஷு யஸாதம் வ்ஷுஸதுஷு ॥ கஎஎ ॥

ஷுகோதுஷுவ் உஷுஸுஸவணிஸஷு தஉஷுகடு ।

வாகும். அந்த அடி லயிற்றின் கீழ் "கடி" எனப்படும் பாகத்தின் உயரம் மூன்றங்குலமாம். (இங்கு காச்யபீயத்தில் இவ் வ்ளவு 2½ அங்குல மெனக் கூறப்பட்டுளது. காச். 50—197.) அதனின்று மேட்ர மூலம் (ஆண்குறியின் அடிப்புறம்) வரையிலுள்ள மேட்ர பீடம் (ஆண்குறி தோன்று மிடத்திலுள்ள பீடம் போன்ற தட்டையான பகுதி) நான்கங்குலம் அகலம் அளவுள்ளதாகும். (இங்கு "மேட்ரமூலம் யுகாங்குலம்" என்னும் பகுதி "மேட்ர பீடம் யுகாங்குலம்" எனக் கொள்ளப் பட்டது. காச். 50—198-வது சுலோகத்தைக் காண்க.) (108)

லிங்கத்தின் (ஆண்குறியின்) நீளம் ஐந்தங்குலம் இரண்டு யவம். ஆண்குறியின் அடிப்புறத்தில் அதன் குறுக்களவு இரண்டங்குலமும் ஒரு யவமும். (109)

ஆண்குறியில். "அக்ரகண்டி" என்னும் பகுதி (ஆண்குறியின் முன் புறத்தில் தனிப்பட்டாற் போல் பருத்ததாகக் காணப்படும் முனை)யின் நீளம், அதன் மொத்த நீளத்தில் மூன்றிலொரு பாகமாகும். அந்த "அக்ரகண்டி" தோன்று மிடத்தில், அதற்குக் கீழ்ப் புறத்திலுள்ளதைக் காட்டிலும் ஒரு யவம் அதிகமாக ஆண் குறியின் குறுக்களவு இருக்கும். (110)

ஆண்குறியின் ... முனையான "அக்ரகண்டி" எனப்படும் ... பான முனை, செங்குவளை மலரின் மொட்டு போன்ற தோற்றமுள்ளதாக அமைக்கப்படவேண்டும்.

ஊஷ்மாயாஃ விஸர்ஜநீய ஸ்ய-ஶ்வேஷ்டாயாம் ஸவேஷ ||கக||

வக்ஷ ஸ்ய-ஶ்ரோணாஸ்ரோ
கக்ஷ்ய-ஸ்யைவோ-ரஸ்யவஸ்ய ।
ஹ்ருதயஸ்ய ஹ்ருத்ய ஸ்ய
வ்யாஸ ஸ்ய ஸ்ய-ஶ்ரோத்ரஸ்ய || ககஉ ||

இனி "முஷ்க"ங்களின் அளவு கூறப்படுகின்றது. ஆண்குறிக்குப் பிள்புறம், அண்டம், பீஜம், விதை, என்றெல்லாம் வழங்கப்படும் பகுதி இரண்டும் முஷ்கங்கள் எனப்படும். இவைகள் நான்கு அங்குலம் நான்கு யவம் நீளமும் அகலமு முள்ளவை. அந்த முஷ்கங்களின் அடிபபுறத்திற்கு மேலாகத் துடைகள் மூன்று அங்குலம், நான்கு யவம் சதைப்பற்றுள்ளதாகவும் அகன்றதாகவும் வளர்ந்து வந்திருக்கவேண்டும்.

குறிப்பு :— இங்கு "கக்ஷ்யஸ்யைவோரஸ்யவஸ்ய" என்னும் பகுதி "கக்ஷ்யஸ்யைவோரஸ்ய வஸ்ய" என்றிருப்பதாகக் கொள்ளப்பட்டுப் பொருள் எழுதப் பெற்றுள்ளது. சாதாரணமாக பந்தனம் எனும் சொல் "கட்டுதல்" என்று பொருள் படும். கருத்தொற்றுமையை உற்று நோக்கினால் இவ்விடத்தில், துடைகளின் சதைப்பற்று இருபுறமும் உள்ளே பீஜத்தினடியில் வளர்ந்திருப்பதையே கூறவேண்டும். பந்தநம் என்பதற்கே, சதைக்கட்டு என்று பொருள்கொண்டு மேற்கூறிய கருத்தைக் கொணர்ந்து விடலாமாயினும்; காச்யபீயம் (150—202 வது சுலோகம்) இதே இடத்தில் :—

"ஸ்ரோணீஸ்ரோ ஸ்ரோணஸ்ரோ ஸ்ரோத்ரஸ்ரோவ்ய சாம்ஸலே"

என்று "மாம்ஸலம்" என்னும் சொல் காணப்படுவதால், அதை யொட்டி அவ்வாறு பொருள் தரப்பட்டது. மேற்ரமூலத்தின் (ஆண் குறியின்) பீடத்தின் அகலம் ஏழரை அங்குலம். (112)

தெய்வீகவஸ்து வீடாகத் தெய்வீகவஸ்து ஸம்பவிப்பு ।
ஜாநுமண்டலவிஷ்காரம் யவாதிசதகாரம்தமுச்சிதம் ॥ ककक ॥

யாயக்ஷேத்ர மூர்த்தம் வ்ருத்தம் ஜாநுமண்டலகீர்வகுச்சிதம் ।
யாயக்ஷேத்ர மூர்த்தம் வ்ருத்தம் வ்ருத்தஜாநுமதம்விதம் ॥ ककख ॥

மேற்ற மூலத்தின் பீடம் வரை துடைகளின் அடிப்புறத்தின் சதைப்பற்று வளர்ந்து வந்திருத்தல் வேண்டும்.

முழந்தாளின் அகலம் (பின்புறத்தில்) நான்கங்குலமும் இரண்டு யவமும். (113)

ஜாநு மண்டலத்தின் (இரண்டு முழங்கால்களின்) இடைவெளி. இரண்டங்குலம் நான்கு யவம் (நிற்கும்போது இரு முழங்கால்களுக்குள்ள இடைவெளியே "நீவ்ரம்" எனப்படும். அதனளவே "2¼ அங்குலம்" என இங்கு உரைக்கப்பெற்றது)

(பின்புறத்தில்) முழங்கால் மூட்டின் குறுக்களவு இரண்டங்குலம் நான்கு யவம். இங்கு "நதம்" என்றும் சொல்லுக்கு "உள்ளே அமுந்திய பாகம்" என்றும் பொருள்கொள்ளலாம். பின்புறத்தில் சிறிது அமுந்தியதாகக் காணப்படுகிறதல்லவா? அந்த அளவே இங்கு கூறப்படுவதாகக் கொள்வதும் தகும். (114)

இவ்வாறாக முக்கியமான அளவுகளெல்லாம் கூறப்பட்டன. மத்தியத்திலும் (இடையிலும்) பக்கங்களிலும் பிம்பத்தின் தோற்றம் அழகியதாக இருக்குமாறு, சிற்பியானவர் தனது கைத்திறமையை உபயோகித்து, எழில்மிக்கு, கவர்ச்சிகரமாக உத்தம தசதாள பிம்பத்தைப் பண்ணவேண்டும். இறைவனது சாந்நித்யம் பிம்பத்தில் பரிபூர்ணமாக இடம் பெறுவது சிற்பியின் வேலைத்திறமையையே சார்ந்திருக்குமாதலால், பொதுவாகத் தன் வேலையில் முன்னெச்சரிக்கையுடனேயே விழிப்பாக நடந்துகொள்ளும் இயல்புள்ள சிற்பிக்கு, உத்தம தசதாளத்தில், மேலும் அதிகக் கவனமாக இருந்து விக்தி

ஏயைஃ வரஜ்ரபோஹி ஸோஷம்
யஜ்ஞாவஹளதயஜ் ஜாவஹோ।

ஆதி ஶிவரஹஸ்ய உத்தரார்தமே உத்தரஷோடஶோத்யாயஃ
ஸமாப்த வஜ்ரலோஹயஜ்ஞாயஃ।

ரகத்தில் எழில் குன்ருதவாறு செய்து முடிக்கவேண்டுமென வேண்டு தல் செய்தபடி.

சிற்பரத்தினம், இரண்டாம் பாகம், உத்தமதசதாலத்தை கூறும் ஐந்தாம் அத்தியாயம் முற்றும்.

ஸ்ரீ:

சுய ஷஷ்டியப்தபூர்த்தி

சுய மத்யம தசதாளம்

மத்யம தசதாளமென ஸ்ரீமான விஷ வக்ஷ்யதே ।
உஷ்ணீஷோதயமேகாம்சம் கேசாந்தந்து த்ரயாம்சகம் ॥ க ॥

கேசாதா முகஸீமாந்தம் வக்ரரேகாந்த மாம்சகம் ।
முகஸீமாந்தமாரப்ய நாஸாந்தம் வக்ரரேகமம்சகம் ॥ உ ॥

நாஸாவஸாந மாரப்ய ஹநுபர்யந்த மம்சகம் வக்ரரேகமாம்சகம் ।
தஸ்யாஸ் கண்டாதனூ மத்ரலம்பாம ஸ்தாவதீ ॥ ங ॥

ஆறுவது அத்தியாயம்

இதில் மத்தியம தசதாளம் கூறப்படுகின்றது.

இவ்வத்தியாயத்தில் மத்தியம தசதாளத்திலுள் பெண் (விக்கிரகங்) களின் அளவு பேசப்படுகின்றது. இதிலும் முன்போலவே உச்சியிலிருந்து உள்ளங்கால்வரை படிப்படியாக உயரத்தினளவு கூறப்படுகின்றது. மத்யம தசதாளத்தின் முழு உயரம் 120 அங்குலம், என்பது ஏற்கெனவே சொல்லப்பட்டது. அதில் உஷ்ணீஷத்தின் உயரம் ஒரு அங்குலம். அதிலிருந்து கேசாந்தம் வரை மூன்றங்குலம், அதிலிருந்து அகுஸிஸ்தித்ரம் வரை நான்கங்குலம் ஆறு யவம். அதிலிருந்து நாஸாபுடம் வரை நான்கங்குலம் நான்கு யவம். (2)

அதிலிருந்து ஹநுவத்தம் (தாடி) வரை மூன்றங்குலம் ஆறு யவம். அதன் மிற் கழுத்தின் உயரம் நான்கங்குலங்களாகும். (3)

ஹிக்காயா ஹ்ருதயாதூர்த்வ ஹ்ருதயா ஸீவ்யாதோऽதஸ்தாத் ।
ஸீவ்யாத் யோநிமபிவ்யாப்ய தூர்த்வோத்பாலகம் வ்யவஸ்தேத் ॥ 4 ॥

ஊர்த்வஸ்தீவ்நஸ்து ஷட்விம்ஶதிரங்கா ஜாநு யாவதாயாமதஸ்தாத் ।
ஊர்த்வஸ்தீவ்நஸ்து ஜங்கா தத்ரைவாங்கே யாவதாயாமதஸ்தாத் ॥ 5 ॥

ஹிக்கையிலிருந்து ஹிருதயம் வரைக்கும், ஹிருதயத்திலிருந்து கொப்பூழ் வரைக்கும், கொப்பூழ் முதல் யோனி (பெண்குறி) வரைக்கும் தனித்தனியாக ஒவ்வொரு இடமும் பதின்மூன்றங்குலமாகும். (4)

துடைகளின் நீளம் இருபத்தாறு அங்குலமாகும். முழந்தாள் நான்கு அங்குலங்கள். ஜங்கா (கெண்டைக்கால்) துடையளவே (26-அங்குலம்) நீளமுள்ளது. அதனிலிருந்து உள்ளங்கால் வரை நான்கு அங்குலங்களாகும். (5)

இவ்வாறாக உயரத்தினளவை கூறப்பட்டது. இதன் விவரம் :—

		அங்குலம்.	யவம்.
(1)	உஷ்ணீஷத்திலுயரம்—	1	0
(2)	அதிலிருந்து கேசாந்தம் வரை	3	0
(3)	,, அகுஷிஸூத்ரம் ,,	4	6
(4)	,, நாஸாபுடம் ,,	4	4
(5)	,, ஹநுவந்தம் ,,	3	6
(6)	,, கழுத்து ,,	4	0
(7)	,, ஹிருதயம் ,,	13	0
(8)	,, கொப்பூழ் ,,	13	0
(9)	,, யோனி ,,	13	0
(10)	துடைகளின் நீளம்	26	0
(11)	முழந்தாளின் ,,	4	0
(12)	கெண்டைக்காலின் நீளம்	26	0
(13)	அதிலிருந்து உள்ளங்கால் வரை	4	0
	ஆக	120	0

ඛිඛ්ලාඋශ්‍රීඛඔඉඖඛෙකෙ ඌඛවඋඔඉ
උකූඛෂ්ඨා ඛිඉඈඋඌඔඉ,
ඛඉඈඋඔඉ ඈඛඛිඃ ඛූඃඉඋ, උඩිඛඉ
ඛිඛඉඖ ශ්‍රීඛඉ ඉඖඛූඋඃ ।
ඈඋඈඌ ඉඖඌණිඋඉ, ඖඩිඋ ඌඛිය෴ඉ.
ඉඈඛඉ ඖඃ ඛඔඌඋඉ
ඔඔඉඖඌඔ෴ඉඉ ඉඖඛඉ ඈඛඛඉ.
ඔඔඉශ්‍රීඌඔ෴ඉඉ ඛඈඛ්ඛිඉඋඃ ॥ ඍ ॥

උඌඈඋඈඛිඛඔ෴ඌඈ ඌඉඈඛඉ෴ඈඃඋ
ඛඛඔඌ ඌඉඈඛඉ ඉඋ
ඌඈඋඈඛඉ ඛඌඛඛි ඛඋ෴ඉඈඛඛ-
ඉඔඌණ෴ඔඔඉ ඈඔ෴ඉඉ ඃ ।

இனி உறுப்புக்களின் அகலம் கூறுப்படுகின்றது. முகத்தினகலம் பதினேரங்குலம். கழுத்தினகலம் ஏழங்குலம். இரண்டு கக்ஷங்களின் இடையில் பதினேழங்குலம், கொங்கைகளிரண்டும் தனித்தனியே ஒன்பதங்குலம் அகலம். அதன் கீழ்ப்புறம் பதினன் கங்குலம் அகலம். அதற்கும் கீழ் இடையின் அகலம் பதினேரங் குலம். ச்ரோணிதலத்தினகலம் இருபதங்குமம். கடிப்பிரதேச்த்தி னகலம் இருபத்து நான்கங்குலம். துடைகளினகலம் பன்னிரண் டங்குலம். முழந்தாள்களிரண்டினுடையவும் அகலம் ஏழங்குலம். கெண்டைக்காலின் அகலம் ஆறங்குலம். நளகத்தினகலம் நான்கங் குலம். (6)

புஜங்களிரண்டின் நீளம் இருபத்தாறங்குலம். முழங்கையின் உயரம் இரண்டங்குலம். முன்கையின் நீளம் பதினெட்டங்குலம். உள்ளங்கையி(கைத்தலத்தி)ன் நீளம் ஏழங்குலம். பெருவிரல், ஆள்காட்டி விரல், நடுவிரல், மோதிரவிரல், சுண்டுவிரல் இவற்றின்

ஸஜ்ஜுஷ்டுஷ்டுப், தத்தத் தபுவதமா-
ஸாத்ரியுஜ்யஸ்ஸெஜ் யபஸ்ஸெஃ
ஸ்ரீஷ்ஸெஷ்டெ ஸ்ணிஸ்யஸ்கொவ்ரஸ்ஸாஜா-
ஸ்தெஷ்டுஜ்ஜகதெ விபுஷ்டுப்கிஃ ॥ எ ॥

தஜ்தபஸ்ரீஸ்தொ யஸ்தெ யஸ்தபவ-
ஸ்தூஸ்தெஃ வராஸ்ரீர்ஜுஷ்டி-
ஷ்டாயாஷ்டுஜ்ஜகதெ தபுர்வாஷ்டுஷ்டிமர-
ஸ்து ஸ்துஜ்யஸ்ஸெஜ் யபுஸ்ஸெஃ ।
வ்யாஹஃ, ஸரயபு யஸ்மாஜ்ஜதெஃ ஸ்ருதஸஸ்ர-
ஸ்தெய ஸ்ரீஷி ஸ்ருஷ்வகே
வ்யாஷ்டாக்ஷ ஸ்ருஸ்தகிஷியஸ்ஸெவ்ரஸ் ஸீதஸ்ஜிதெ-
தஸ்ராஷ்டாள ஸ்ருஸாக்ஷோஷதிஃ ॥ அ ॥

நீளம் முறையே, நான்கு. ஐந்து. ஆறு, ஐந்து, நான்கு— அங்குலங்களாகும். அவ்விரல்களின் அகலம், பெருவிரல் தொடக்கமாக, சுண்டு விரலீறாக முறையே ஒன்பது, ஏழு, எட்டு, ஏழு, ஆறு— யவங்களினளவுள்ளதாகும். மணிக்கட்டினகலம் மூன்றங்குலம். முழங்கையினகலம் ஐந்தங்குலம். புஜங்களின் தொடக்கத்தில் அவற்றினகலம் ஏழங்குலம். (7)

கால் விரல்களில், கட்டைவிரல், அதற் கடுத்த விரல் இவற்றின் நீளம் நான்கங்குலம். நடுவிரலின் நீளம் மூன்றங்குலமும் நான்கு யவமும். அதற்கடுத்த விரலின் நீளம் மூன்றங்குலம். அதற்கடுத்த (சிறு) விரலின் நீளம் இரண்டங்குலம் நான்கு யவம். பெருவிரல் துடக்கமாக இவற்றினகலம், முறையே— பதினாறு, எட்டு, ஏழரை, ஏழு. ஆறு யவங்களாம். கொங்கைகளின் உயரம் நான்கங்குலம் நான்கு யவம். குசுகங்களின் அகலம் (பரப்பு) மூன்றங்குலம், காம்புகளின் அகலம் (குறுக்களவு) மூன்று யவங்கள். கொப்பூழின் அகலம் ஆறு யவங்கள். கொங்கைகளின் காம்புகள் இரண்டு யவம் உயரம் இருக்கவேண்டும், (8)

யொநிவீம்விஶாலஞ்ச வஷ்டாஞ்ஶாம்ஶ ஸமாஹ்ருதம் ।
யொநிதாரம் சதுர்ஹஸ்தம் விஷ்வாரஹ்யொதிதம் ॥ ஃ ॥
கர்ணம் வடஹ்ய வத்ராரம், யொநிம் கர்ணயுதொ ஹரேத் ।
ஷ்டாஞ்ஶாம் யவாஷ்டாம்ஶ ஸமாஞ்ச ஷ்டாக்ஷயொஃ ॥ ம ॥
கதுஷ்டயம், வாஹ்யவாஹ்ய தொஷ்டிர்யஶாம்ஶாம்ஶகம் கதம் ।
ஸொஷ்டாஞ்ஶதுர்தாவிதொ ஹ்ரஸ்வதொ ஜ்ஞெயா வஸுத்வரொஷ்டகக ॥

யோனியின் பீடம் ஏழங்குலம் அகலமுள்ளது. அதன் மேல் யோனியின் அகலம் நான்கங்குலங்கள். யோனியின் உயரமும் அகலத்திற்குச் சமமே, அதன் உயரமும் நான்கு அங்குலமே யென்ற வாறு. (7)

இந்த யோனியை ஆலிலை போன்ற அமைப்புள்ளதாகவும் கவர்ச்சிகரமாகவும் அமைக்கவேண்டும். (7½)

கொங்கைகளிரண்டினுடையவும் இடைவெளி மிகவும் குறுகியதாக இருக்கவேண்டும். ஒரு யவத்தின் எட்டிலொரு பாகமே அது இருக்க வேண்டும். ஸ்தனகூஷிங்கள்— எனப்படுவன, கொங்கைகளின் உச்சியிலுள்ள காம்புகள். அவற்றில் ஒன்றினின்றும் மற்றொன்று வரை உள்ள இடைவெளி பதினேழு அங்குலம். தோள்களிரண்டினுடையவும் வெளிப்புறத்தில் ஒன்றினின்று மற்றொன்று வரை உள்ள இடைவெளி முப்பத்தோரங்குலம். மற்ற உறுப்புக்களின் அமைப்புக்களும் அவற்றின் அளவுகளும் உத்தம தசதாளத்திற்குக் கூறியபடியே இதிலும் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். மத்யம தசதாளத்தில் பெண் தெய்வங்களின் அங்க அளவுகள் இங்கு இவ் வத்தியாயத்தில் விளக்கிக் கூறப்பட்டன. ஆண்களிலும் சில மத்யம தசதாளத்தில் அமைக்க வேண்டியதாகக் கூறப்பட்டுள்ளதல்லவா? அவற்றையும் இங்கு காட்டிய வழியிலேயே ஊகித்

வாவதேவ வ்ருகதல்வ்யம் யாத்ரா வாம்ஸாகம் கவி ॥

ஊகி ஸிஹ்ரமெத உத்தராம்மெ ஏய்ஷஷ்டோऽத்யாயி நாம ஷஷ்டோऽத்யாயः ।

தறிந்து கொண்டு அதற்கேற்ற அங்க அமைப்புகளுடன் திறமை சாலியான சிற்பியானவன் செய்து முடிக்கவேண்டும்.

சிற்பரத்தினம் இரண்டாம் பாகம் மத்தியமதசதாளத்தைக் கூறும் ஆறும் அத்தியாயம் முற்றும்.

ஸ்ரீ:

சுய வஷ்டிரோகயோகயோ:।

சுயாயஜ்ஞ உபாகமு।

உஷ்ணீஷ மஸ்தகம் வ்ரோகம் கேஶாகம் மஸ்தகாவரணம்। கேஶாந்தா லலாடவயஸ்தம் வாயுஸ்தானாஸ்ரயம் ஸவேஸ்॥

யஸ்மாத்ஸ்தானம் கண்டோகம் ஹிக்காவஸ்தி ஹ்ருதாஸ்ரய ஸ்தவேஸ்। ஹிக்காதிஹ்ருதயாந்தகு, தஸ்ரோஸ்ரயஸ்ய தேவ ஸ॥ உ॥

நாபேஸ்தஸ்தேஜ்ரவயஸ்தம் வாயஸ்தானாஸ்ரயம் வ்யாகு। தேஜ்ராஸ்ரயஸ்ரவயஸ்தம் வகுவிம்ஶாமஸ்ரயம் வ்ரூதகு॥ கு॥

ஏழாவது அத்தியாயம்.

அதம தசதாளம்.

அதம தசதாளத்தின் முழு உயரம் நூற்றுப்பதினறு அங்குலங்களாகும். இதன் விவரம் இவ்வத்தியாயத்தில் கூறப்படுகின்றது. உஷ்ணீஷம் (தலைப்பாகை) ஒரு அங்குலம் உயரம். அதனின்று கேசாந்தம் வரை மூன்றங்குலம். அதிலிருந்து ஸ்தநம் (தாள்) வரை ஐந்தரை அங்குலம். அதிலிருந்து ஹிக்கா ஸ்தித்ரம் வரை கழுத்தினுயரம் நான்கங்குலம். அதிலிருந்து ஹிருதயம் வரையிலும், ஹிருதயத்திலிருந்து நாபி (கொப்பூழ்) வரையிலும், அதிலிருத்து மேட்ரம் (ஆண்குறி) வரையிலும் உள்ள உயரம் தனித்தனியே ஒவ்வொன்றும் பன்னிரண்டரை அங்குலம். மேட்ரத்திலிருந்து ஜானுவின் (முழங்காலின்) துவரை இருபத்தைந்தங்குலம் உயரம். (3)

வெடாஜ ஸுஷ்ஷ ஜாதா வஸ்ய ஜஜ்ஜகெஸாமாவஸா வஸ்ய ஸா ।

முழங்காலின் உயரம் நான்கங்குலம். ஐங்கைகளும் (கெண்டைக்காலும்) துடைபோலவே நீளமுள்ளவை. இருபத்தைந்தங்குலம் நீள மென்றவாறு. பாதத்தின உயரம் நான்கங்குலம். இவ்வாறு உச்சிமுதல் உள்ளங்கால் வரையில் உறுப்புக்களின் உயரத்தினளவு தனித் தனியாகப் பிரித்துக் கூறப்பட்டது. அதம தசதாளத்தின் முழு அளவு இவற்றினின்று உருவாகின்றமை காணீர் :—

		அங்குலம்.	யவம்.
(1)	உஷ்ணீஷம்— உயரம்	1	0
(2)	கேசாந்தம் ,,	3	0
(3)	அதினின்று ஹநுவந்தம் ,,	5	4
(4)	,, கழுத்து ,,	4	0
(5)	,, ஹ்ருதயம் ,,	12	4
(6)	,, நாபி ,,	12	4
(7)	,, மேட்ரம் ,,	12	4
(8)	,, முழங்கால்வரை ,,	25	0
(9)	,, முழங்கால் ,,	4	0
(10)	,, கெண்டைக்கால் ,,	25	0
(11)	,, உள்ளங்கால் வரை ,,	4	0
	ஆக	109	0

அதம தசதாளத்தின் முழு உயரம் 110 அங்குலம் என்பது ஏற்கெனவே கூறப்பட்டது. இந்நூலில் கொடுக்கப்பட்ட அளவுகளை வரிசையாகக் கூட்டினால் 109 அங்குலம் தான் வருகின்றது. ஏழு அங்குலங்கள் குறைகின்றன. அதனால் இந்நூலில் ஏதோ அச்சுப் பிழை இருக்கவேண்டு மென்று புலனாகின்றதல்லவா? இந்நூலுக்குப் பலவகையிலும் தோள்கண்டியான காச்யபீயத்தினின்று இக் குறையைத் தீர்த்துவிடுவோம். காச்யபீயத்தில் ஐம்பத்திரண்டாவது படலம் அதமதசதாளத்தை விளக்குவதற்காக ஏற்பட்டது. அதில் :—

வெஷாஸம் வாரணொதேய வெவம்வ்யா ஏஜதூஜதா ॥ ச ॥

உஷ்ணீஷாஸ் வ்ருஷகெஸாதகம் வாய-ஹாஸ்தம்ஸுலும் வ்ரூதகு ।
உஷ்ணீஷாஸ் வாஸ்-கெஸாதகஷ்டாதுஷாஹ்ரூதகு ॥ ரு ॥

"கெஸாதூ ஹதூவயுகம் வாய-ஹாஸ்தம்ஸுலும்
லவெஸ" (காச்—52—4.)

என்னும் சுலோகம் இதே இடத்தில் உள்ளது. "கேசாந்தத்திலிருந்து ஹஸ்தம் வரையில் உள்ள உயரம் பன்னிரண்டரை அங்குலம்" என்பது இதன் பொருள். இதே இடத்தை விவரிக்கும் சுலோகம் இந்நூலில் :—

"கெஸாந்தாலதூவய-ம்தம் வாயுவாணாஜூலும்
லவெஸ" (சில்பரத்தினம். 7-1,)

என்றுள்ளது. "கேசாந்தத்திலிருந்து ஹஸ்துவரை (தாள்வரை) ஐந்தரை அங்குலம் உயரம்" என்பது இதன் பொருள். பாணம் என்பது, மன்மதனுடைய பாணங்கள் ஐந்தாக இருப்பதையொட்டி, சிற்ப நூல்களில் "ஐந்து" என்னும் எண்ணிக்கையைக் காட்ட உபயோகிக்கப்படுகின்றது. அதேபோல், "பானு" என்னும் சொல் சூரியனை உணர்த்துவதானமை பற்றி, பன்னிரண்டு மாதங்களில் ஆதவன் பன்னிரண்டு தன்மையுடன் தோன்றுதலை யொட்டிப் "பன்னிரண்டு" என்னும் எண்ணை காட்டுவதற்காக, சிற்பநூல்களில் உபயோகிக்கப்படுகின்றது. "பானு" என்று அச்சிடவேண்டிய இடத்தில் இந்நூலில் "பாண" என்று தவறி விழுந்துவிட்டது. அதனால் ஏழு எண் குறைந்தது. இனி அதை பானு — என்றே கொள்ளின் அக்குறை நீங்கி அளவும் சரியாகிவிடும். (4)

உஷ்ணீஷத்திலிருந்து பின்புறம் கேசாந்தம் வரையிலுள்ள இடைவெளி பன்னிரண்டு அங்குலம் நான்கு யவம். உஷ்ணீஷத்திலிருந்து பக்கங்களில் உள்ள கேசாந்தம் வரை உள்ள இடைவெளி எட்டங்குலமாகும். (5)

உஷ்ணீஷாச் வகுவழுகெஶாகம் வகுவாகுசிதிவ்யகழ் ।

கெஶாகாலகுவயக்ஷம் கிரிவழுமெவிழுவாழிதெ ॥
கெஶாகாடகஷிவஷ்குரகம் கவ்ணாகாவாவுடாகுகழ் ।
கவ்ணாச் தலகுவயக்ஷம் வுகெகுகம்வெகுவாமதஃ ॥ எ ॥

யவாழ்ரிதவிவாகுகுகு தெகுயொ ரகுவ குவா ।
கதழ்ஷம் நயநாயாஷம் வஷ்டவாகும் வுவாயகழ் ॥ அ ॥

வுவியொகுஷ்டவ்வுகெஶாகம் வலதுஶயவம் வ்யுகழ் ।
யவா வுவொவாக்யுகாலம் சுழாவவெளள குவாகுதஃ ॥ கூ ॥

உஷ்ணீஷத்திலிருந்து முன்புறத்திலுள்ள கேசாந்தம் வரை உள்ள இடைவெளி ஐந்து அங்குலங்கள். (5½)

கேசாந்தத்திலிருந்து ஹந்வந்தம் வரையிலுள்ள உயரத்தை (12½ அங்குலம்) மூன்று பங்காகச் செய்துகொள்ள வேண்டும். அவற்றில் ஒரு கூறு, கேசாந்தத்திலிருந்து அகுஷஸூத்திரம் வரையிலும்; மற்றொரு கூறு, அகுஷி ஸூத்திரத்திலிருந்து நாஸாபுடம் வரையிலும், மூன்றாவது கூறு, நாஸாபுடத்திலிருந்து ஹந்வந்தம் வரையிலும் அமைத்தல் வேண்டும். இம்மூன்றிடங்களிலும் உள்ள இடைவெளி ஒரே அளவுள்ளதாம்— (4-½ அங்குலம்) என்றவாறு.

கண்களிரண்டுக்கு முள்ள இடைவெளி இரண்டங்குலம் ஒரு யவம். கண்களின் நீளமும் அவ்வளவே. (2 அங். 1 யவம்). புருவங்களின் நீளம் ஐந்து அங்குலங்கள். (8)

புருவங்களின் மத்தியிலிருந்து மேற்புறம் கேசாந்தம் வரை உள்ள இடைவெளி பதினேழு யவங்களாகும். புருவங்களின் மத்தியில் அவற்றின் அகலம் ஒரு யவம் அளவாகும். அவை இருபுறமும் படிப்படியாக நுனிவரை அகலம் குறைத்துகொண்டே செல்லும். (9)

ஷட்யவம் நேத்ரவிஸ்தார உயர்த்வர்த்வகர்ணகம் ।
சுயோர்த்வகர்ண தத்தூர்த்வம் கும்பீரம்தர வதிம் ஹவேத் ॥ ம ॥

நேத்ராயாதஸ்ரார்தமேகம் கூர்ணதம்பயவிஸ்தாரதம் ।
யவார்தம்தர தத்தயை ஜ்யோதிர்பூஷாகம் வர்தயேத் ॥ ஙக ॥

சுயோர்வகர்ணதிம் நேத்ர ஸுத்ரேண சுபயர்ரேகாஸ்தம் ।
தஸ்ய நேமாந்தயோர்பூயை ஸுத்ரவிஸ்தாரவம்ஸ்ரவத் ॥

கணபூர்தகம் சுணர்தம் உத்தரம் ஸுதாரயேத் ।
ஸ்ரோணஸுத்ரவிஸ்தாரம் யவார்தம் ஸுஷாரயேத் ॥ ஙக ॥

ஆறு யவங்களளவு கண்களின் அகலம். கண்ணின் மேன்மை-கீழ்மை— இவ்விரண்டும் தனித்தனியே ஒரு யவத்தில் பாதியளவு அகலமுள்ளவையாம். "கரவீரம்" ஒரு யவம் அளவுள்ளது. இங்கு காச்யபியத்தில் "கரவீர யவம் பவேத்" என்றிருக்கிறது. அது சரியான பாடம். இந்நூலில் அச்சுப்பிழை யுள்ளது. (10)

கண்ணின் நீளத்தில் மூன்றிலொருபாகம் கருவிழியின் குறுக்களவாம். அதன் மத்தியில் ஒரு யவம் அளவு "சோதி மண்டலம்" அமைக்கவேண்டும். (11)

கீழ்மையைச் சிறப்பாக நேத்ர ஸூத்ரத்திலேயே அமைக்க வேண்டும். அந்த நேத்ர ஸூத்ரத்திற்கும் கேசாந்தத்திற்கு மிடையில் புருவங்கள் பிறைச் சந்திரன் போன்றிருக்கும். (12)

காது இருக்குமிடம், அதன் அமைப்பு, அதிலுள்ள உள் உறுப்புக்கள், அவற்றின் அளவு, இவை யெல்லாம் உத்தம தசதாளத்தில் கூறியவாறே . இங்கும் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். மூக்கின் அடிப்புறத்தின் அகலம் ஒரு யவம் அளவுள்ளதாகும். (13)

1, 2. காச்யபீயம். 52—12-வது சுலோகம்.

"ஜயோர்வகர்ண, சுயோர்வகர்ண" என்றே பாடமிருக்கின்றது. மேல் இமை, கீழ் இமை என்று பொருள். "வகர்ண" என்பது அச்சுப்பிழை.

காவிகாஶ்ச விஶாலாம்தா வ்யாஸாத்ரிதி ஸ்ம்ருதே।
ஸயதோஷ்ணீ சாயாஹம் வக்ஷஸாத்ர ஸ்தாஹ்ரஸ்வதே ॥ கச ॥

தஸ்ய-ம் தஸ்ய விஸ்தாரம், விவ்ருதம் தூ யவத்ரயே।
விஸ்தாரம் தத்ஸமம் வித்யா தீர்க்ஷயுயவம் ஸ்ம்ருதே ॥ கஞ ॥

கதோரஸ்யொஸ்தமநி ஸ்தாரம்கம் யவொநவ்யாஸாத்ருகே।
ஸீவாஸ்துவிஶாலம்தா வஸ்தம்ஶாது ஸ்தாஹ்ரஸ்வதே ॥ கசு ॥

ஸீவா ஸ்துஸ்ய தா விஸ்தாரம் வாய-ம்ஸவஸ்தாம்ஶாது தயா।
வக்ஷஸ்ஸ்துஸ்ய விஸ்தாரம் ஸவதவிம்ஶதிஸ்தாத்ருகே ॥ கஎ ॥

மூக்கின் நுனியில் அதனகலம் ஒரு அங்குலமாகும். கீழ் உதட்டினுடைய நீளம் இரண்டங்குலம். (14)

அதன் அகலம், அதன் நீளத்தில் பாதியாம் (1 அங்குலம்). சிபுகம் (முகவாய்) இரண்டங்குலம் அகலமும் நீளமும். அதில் உள் அழுந்திய பகுதி அரையவம் அளவாம். (15)

குறிப்பு :— விவ்ருதம் தூ யவத்ரயம். எல்லுமிடத்தில். காச். 52-வது படலம். 17—18 சுலோகங்களில் இதே இடத்தில்— "விவ்ருதம் ச த்ரயாம்ஶானும்" என்றிருக்கிறது. அதையே தழுவிப் பொருள் தரப்பட்டது. இந்நூலில் உள்ளபடி சிபுகத்தின் அகலமும் நீளமும் இரண்டு யவம் அளவேயாகும். அச்சுப்பிழை இது.

அதனின்றும் கீழ்ப்புறம். வெளியில் வளர்ந்து வந்துள்ள பகுதி ஏழு யவங்களளவாம். கழுத்தின் அடிப்புறத்தில் அதனகலம் எட்டங்குலமாம். (16)

அவ்வாறே கழுத்தின் நுனியில் அதனகலம் ஏழரை அங்குலம். மார்பின் அகலம் இருபத்தேழு அங்குலங்களாகும். (17)

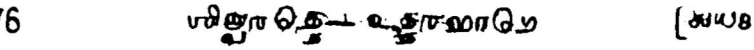

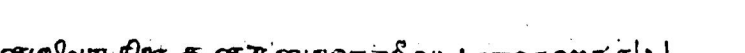

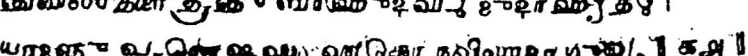

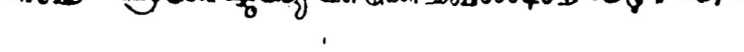

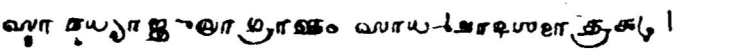

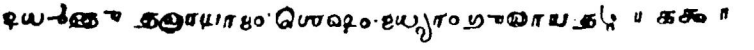

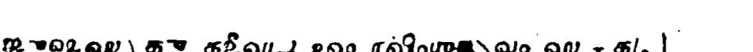

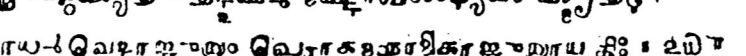

புஜங்களின் நீளம் இருபத்தைந்தங்குலம். பிரகோஷ்டத்தி (முன் கையி) ன் நீளமோ வெளில், பத்தொன்பது அங்குலம். (18)

அதனின்றும் (முன்கையிலிருந்து) கைத்தலத்தின் நடுவிரலின் நுனிவரை பன்னிரண்டங்குலம் நான்கு யவம். இது மொத்தத்தில் கூறப்பட்ட அளவு. கைத்தலத்தினளவு இதில் பாதியே யாகும். மற்றொரு பாதியளவு நடுவிரலினுடையது. (19)

கையில் பெருவிரலின் நீளம் இருபத்தெட்டு யவம். மோதிர விரலின் நீளம் நான்கங்குலம் நான்கு யவம். (20)

ஆள்காட்டிவிரலின் நீளமும் அவ்வளவே (4½ அங்குலம்). சுண்டுவிரலின் நீளம் நான்கங்குலம். (20½)

பெருவிரல் முதலாக வரிசையாக ஐந்து விரல்களினுடையவும் அகலம், முறையே, பத்து, எட்டு, எட்டு, ஆறு, ஐந்து யவங்களாகும். அதனதன் அகலத்தில் எட்டிலொரு பாகம் குறைந்தவாறாக அவற்றின் (விரல்களின்) முனைப் பாகத்தின் அகலமிருக்க வேண்டும்.

சூரவ்யாவேகா ஹ்ருதாரம்ஸ்ரே க்ரீஹாரம் சவவிஷ்ரூகம்॥
விஷ்ரேண வஜாஷ்ரூ சவாயாரம் வ்ருகீகி-ர்கம்।

யவத்ரயம் சதுவ்தம் சதிஷ்டாம்ஸ்ரோச உச்ரகம்॥ உக॥
சதுர்யாதவஹம் ஜ்ரேயம் சதுர்தவ்ய விஸாரகம்।

உணிஷ்ணவ்ய விஷ்ணாம் யவாயிகமாணாஜ்ரேயம்॥ உச॥
வ்ருகொஷ்டஉதுவிஷ்ணாம் *வஜ்ரஜ்ஞாய உத்தாஹ்ருகம்।
சுயம்ஹாதாம்ஸகம் வாவ்ஹ்ணாம் ஹ்ருதெஸவிஸாரகம்॥ உடு॥

அவற்றின் நுனியிலுள்ள அகலத்தை ஐந்து கூருக்கி அதில் மூன்று கூறு அந்தந்த விரல்களின் நகங்களின் அகலமாகும். (22)

ஒவ்வொரு விரலின் நகமும், தத்தம் அகலத்தைப் போல் மேலும் கால்பாகம் சேர்த்து வரும் அளவு நீளமுள்ளது. (22½)

கைத்தலத்தின் கனம் (குறுக்களவு) மூன்று யவங்கள். கைத்தலத்தின் நுனியில் அதன் கனம் இதிலேயே எட்டிலொரு பாகம் குறைந்திருக்கும். கைத்தலத்தின் நீளம் எவ்வளவோ அவ்வளவே அதன் அகலமுமாகும். (23½)

மணிக்கட்டின் அகலம் மூன்றங்குலம் ஒரு யவம். முன்கையின் அடிப்புறத்தில் அதனகலம் எட்டங்குலம். புஜங்களின் நுனியில் அவற்றினகலம் ஐந்தங்குலம் நான்கு யவம். (25)

---

* "வ்ருகொஷ்டஉதுவிஷ்ணாம் வாயஹ்ருதாரம்ஸ உத்தாவ்ருதெ" (காச். 42—29.)

என்னும் பாடம் முன்கையின் அடிப்புறத்தில் அதனகலம் 5½ அங்குலம் என்று பொருள் தருகின்றது. அதுவே சரியானது. இது பிழை எனத் தோன்றுகிறது.

வாயவ்யாந்தரகுக்ஷௌ ஜ்ஞேயம் வாஹஸ்யயுக்மம் விஷ்ணுபதம் ।
வாஹஸ்யமுபரிஷ்டாத்து வஹ்ன்யந்தரகுக்ஷிகம் ஹ்ருதயாதம் ॥ 25 ॥

வாஹஸ்யவ்யாஹ்ருதிகம் விஷ்ணோ: கண்டாந்தரம் ஸ்மரேத் ஸவிதுஸ்ச ।
ஸிக்காவஸ்தாத்ரயாந்தர்கக்ஷாந்தரகம் வஹ்நிமாருதம் ஹ்ருதயாதம் ॥

வரிம்ணஸ்தம்பாந்தரம் தொராகம் கக்ஷயோ ரந்தரம் வாஹ: ।
ஹ்ருதயாவயி விஷ்ணோ: ஸவிதுர்வரேண்யம் ஸ்மரேத் ॥ 27 ॥

உதரஸ்ய து விஷ்ணோ: வஹ்ன்யந்தரகுக்ஷயஸ்ச ஸவிதுஸ்ச ।
தொராணிவரேண்யவிஷ்ணோ: கண்டாந்தரம் ஸ்மரேத் ॥ 28 ॥

புஜங்களின் மத்தியில் அவற்றினகலம் ஆறங்குலம், நான்கு யவம். புஜங்களின் அடிப்புறத்தில் அவற்றினகலம் எட்டங்குலம்.

ஒரு புஜத்தின் வெளிப்புறத்திலிருந்து மற்றொரு புஜத்தின் வெளிப்புறம் வரை உள்ள இடைவெளி முப்பத்தெட்டங்குலம். ஹிக்கா ஸ்தித்ரத்தினின்றும் கக்ஷாந்தம் வரை எட்டங்குலம். (27)

கக்ஷங்களிரண்டினுடைய இடைவெளி இருபத்திரண்டு அங்குலமாம். ஹிருதயம் வரை (ஹிருதயப் பிரதேசத்தில்) பதினெட்டங்குலம் அகலம் இருக்கும். .. (28)

வயிற்றினகலம் பதினேழங்குலமாம். அடி வயிற்றின் அகலம் பதினெட்டங்குலமாம். (29)

---

* வாஹஸ்ய வயஸ்த விஷ்ணோ:— என்று பாடம். பொருத்தமுடைத்து.

† காச்யபீயம் 52-வது படலம், 32-வது சுலோகம் :—

"தொராணிவரேண்யவிஷ்ணோ: ஸ்மரேத் ஸ்மரேத்"

என்றுளது. அதனுடைதாளத்தின் அளவைக் கூறுமிடம் இது. அடிவயிற்றினகலம் பத்தங்குலம்— என்பது அதன் பொருள். இந்நூலில் இந்த அளவு 18 அங்குலமாகக் கொளப்படுகின்றது. அப்படியானால்

நாபியவம் நாபிவிஸ்தாரம், நிம்ந உயர்யவம் ஸமென்ன ।
வ்ருத்தாண்ட விஸ்தார உயர்வாத் த்ரயாஸ்ரகே ॥ ஈய ॥

வக்ஷோஜகும்ப யவம் ஸ்தனாக்ரே த்ரயாத்தலம் ஸமென்ன ।
அயோர்த்வ நாஸ்தயோரந்தர் வாயுஸ்தானாத்ருகே ॥ ஈக ॥

ஊர்த்வாயாம தல விஸ்தாரம் விஸ்தார ஸமைவ தத்தலே ।
மிம்ம வஸ்வாஸ்ரயாத் தலாத்தும் ஊர்த்வம் தயா ॥ ஈஉ ॥

கடிவ்ருத்தெ ஸமே விஸ்தாரம் ஷடயவாஷ்டாம்ஸகே ।
ஜாநூச்ரு விஸ்தாரத்துல்ய வாயுஸ்தானாத்ருகே ॥ ஈஈ ॥

ஊலுக்ரு தல விஸ்தாரம் வாயுர்நாம்நாம்ஸமும் வ்ருத்தே
ஜாநூதய விஸ்தாரத்துல்ய வாயுவஸ்ரஜ்ஜும் ஸமென்ன ॥ ஈசய

நாபியின் (கொப்பூழின்) அகலம் ஆறு யவம். உள் அமுந்தியபகுதி அரையவம் அளவுடையதாம். ஸ்தன மண்டலத்தின் அகலம் அரை அங்குலம் (நான்கு யவமாம்.) (30)

ருசகத்தின் அகலமும் உயரமும் ஒரு யவம் அளவாம். ஸ்தநாகூங்கள் (ஸ்தநங்களின் உச்சியிலுள்ள காம்புகள்) இரண்டிற்கு மிடையிலுள்ள பகுதியின் அகலம் பன்னிரண்டங்குலம், நான்கு யவம். (31)

முஷ்கங்களின் (பிருங்களின்) அகலமும் நீளமும் நான்கங்குலம். லிங்கம் (ஆண்குறி) ஐந்தங்குலம் நீளமுள்ளதாம். செங்குவளை மொட்டு போல் (லிங்கத்தின் முற்பகுதி) இருக்கவேண்டும். (32)

கடிப்பிரதேசத்தில் அகலம் பதினெட்டங்குலம் ஆறு யவம். நடையின் அகலம், அடிப்புறத்தில் பன்னிரண்டங்குலம், நான்கு யவம் (33)

நடையின் நடுவில் அதனகலம் ஒன்பதங்குலம் நான்கு யவம். முழங்காலின் மத்தியில் அதனகலம் எட்டங்குலம் நான்கு யவம். (34)

*ஜஜாகுயு விஸாலுங்கு வாயஷ்ஷிணாகு உவுயுதெ ।
கலுகாயாவ்ஷு விவ்ஹாலம் வாயுவெதாஜுலும் லவெசு ।

†ஈவெஜ்ஜுயு விவ்ஹாலம் வகுலுங்கலு விஷ்யுதெ ।
கதுயுவிஸாலுங்கு லகுதாஜுலு உஷாஹரகு ॥ கூசு ॥

வாதாஜுவ்ஷுவஹாயாலம் வகுஉரகு உஷாஹரகு ।
கூகாரிகாஜீவ்ஷாகம் கூவ்ஷாரசு ‡திர்ஙுஷ்டுவெவ்ஷுயா ॥ கூள ॥

உயுராம்லுலு தத்தூயும் வெதாங்ஙும் தத்தாரிகா ।
கநிவ்ழிகாயா ஜீவ்ஷம்கு வாயுவஹ்யுங்லுலும் லவெசு ॥ கூஅ

ஜங்கையிறுடைய (கெண்டைக் காலின்) அடிப் புறத்தில் அதனகலம் ஆறங்குலம் நான்கு யவம். நாகத்தின் (அதன் நுனியின்) அகலம் நான்கங்குலம், நான்கு யவம். (35)

காலின் அடிப்புறத்தின் (உள்ளங்காலின்) அகலம் நான்கங்குலம். உள்ளங்காலின் மத்தியில் அதனகலம் ஐந்தங்குலம். (36)

கால் கட்டைவிரலின் நீளம் நான்கங்குலம். அதற்கடுத்த விரலின் நீளம் மூப்பது யவங்கள். (37)

நடுவிரலின் நீளமும் அப்படியே (30 யவமே) ஆகும். அதற்கடுத்த விரலின் நீளம் நான்கங்குலம். சிறு விரலின் நீளம் மூன்றங்குலம் நான்கு யவம். (38)

---

* காச்யபீயத்தில், "ஜாகுயு விஸாலுகு வாயஷ்ஷிணாகு உவுயுதெ" (52—34)— என்று பாடமுளது. அதி பொருத்தமானதாகத் தோன்றவில்லை.

† மேல் "கதுயு விஸாலுகு" என்பதனால், இவ்வளவு உள்ளங்காலின் அடிப்புறத்திற்கே என்று ஊகிக்கலாம்.

‡ காச்யபீயம் 52—37.

"கூகாரிகாயாவ்ஷு ஜீவ்ஷம் குயவ்ழிஙுவ்ழுவம் லவெசு" என்றுளது. இதே அளவு மூப்பத்து மூன்று யவம் என்று அங்கு கூறப்படுகின்றது. மற்ற நூல்களில் இங்கு மாறுபாடுளது.

வஜ்ராவ்ருத்தயவத்ரம் வைபுல்யவிஸ்தாரவிஸ்தரார்தம் ।
கர்ணோச்ரயம்ருஜ்வீகாந்தம் விஸ்தாரம் த்ரயிர்யதேத ॥ ஈகூ ॥

ஸ்ருதிபிஸ்தாரம் வைத்யம், தத்தாரம் க்ரீவி ஸம்ஸ்தயேச ।
நிலாடம் நவவிஸ்தார தாயாடம் தத்தடம் தயா ॥ ஸ்ரு ॥

சூயாத் வதபுஷ்டாரகாரு உயுச்ச தீராகூ கி லபுவெஸ ।

தனாபெருஜ்ஜுஷ்டமெதத் விதாதும்காவதம் வ்ருத்தகி ॥

இவி இவ்விரல்களின் அகலம் கூறப்படுகின்றது. சிறு விரல் தொடக்கமாகப் பெருவிரல் ஈறாக ஐந்து விரல்களும் முறையே, ஏழு. எட்டு. ஒன்பது. பத்து, பதினொரு, யவங்களினளவு அகலமுடைய வைகளாம். (39)

கால் விரல்களினகலம் ஒவ்வொன்றிலும் அதற்குச் சொல்லப் பட்டது அடியிலிருந்து நுனிவரை ஒரே அளவாகும். இனி, கால் விரல்களின் நகங்களினளவு கூறப்படுகின்றது. கால் விரல்கள் ஒவ் வொன்றினுடையவும் அகலத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டு அவ்வவற் றின் நகங்களினகலம் விளக்கப்படுகின்றது. ஒவ்வொரு விரலினுடை யவும் அகலத்தை மூன்று கூருக்கி, அதில் இரண்டு கூறு அந்தந்த விரல்களின் நகங்களுக்கதலமாக வமைக்கவேண்டும். நகங்களின் அகலத்தினளவே அவற்றின் நீளமும் அமையும். (40)

இந்த நகங்கள் நீண்ட வட்டவடிவமாக, அரைச்சந்திரன் போல் அமைக்கப்படவேண்டும். (40½)

உள்ளங்காலின் நடுவில், கட்டைவிரலடியில் அதன் கனம் இரண்டங்குலம். சிறுவிரலடியில் அதன் கனம் ஒன்பது யவமா

---

* கால் கட்டைவிரலிலகலம் பதினொன்று யவமென்று காச்ய பியம்— 32—39. சுலோகம் கூறுகிறது.

கஸிஷ்டாயாம் ஸ்வயம் தஸ்ஸு வத உச்யதெ ।

கஷ்டியோரம்தரம் வ்ருஷ்டெ வக்ஷ்யம்ஸ்தி ஸா குகு ॥ சஉ ॥

ஸ்தூலாக்ஷம்தம் யதூவஷ்டு உத்தரம் ஷ்ஸ்தாஷ்டவஸு ॥ சஉஅ ॥

ஈதி ஸிலுரதெ உத்தரலாமெ ஸுயஉஷ்ஸ்தாநம் நாம
வஷ்டஷோஉ்யாயஃ ।

கும். கஷங்களிரண்டிறுடையஸும் இடைவெளி, பின்புறத்தில், இரு பத்துநான்கங்குலமாம். (12)

இந்த அதம தசதாளத்தில் சிறப்பாகச் சிற்சில அளவுகளே இவ் வத்தியாயத்தில் தரப்பட்டுள்ளன. கூறது விடப்பட்டவை பல வுண்டு. அவற்றில் உத்தமதசதாளத்தோடு வாசியில்லாமையே அதற்குக் காரணம். அதனால் இவ்வத்தியாயத்தில் தனியாக எடுத் துக் கூறப்படாத அளவுகள் இதற்கும் உத்தம தசதாளத்தில் போலவே அமைக்கப் படவேண்டும். (காச்யபீயம் பலவிடங்களி லும் அதம தசதாளத்தில் மாறுபட்ட அளவுகளைக் கூறுகின்றது.)

சிற்பரத்தினம், இரண்டாம் பாகம், அதமதசதாளத்தைக் கூறும் ஏழாம் அத்தியாயம் முற்றும்.

ஸ்ரீ:

கவஷ்டஸொடயூர்யாயஃ।

கயொகாதஸ்ம கவதாஸுஃ।

உவ்ஷ்டிம்கெவ்கஹாமெக கெஸாஂதம் கத்ஹுணாஜ்ஜஸுஃ।
கெஸாகோடிக்ஷிலஸ்துதாஸம் வெடஸாதுரிதி வ்யூதகஸுஃ॥ க॥

தவ்ஸாஸ வ்ஹ்டாஸம் வெதாஸம் வாட்டாலவ்தஸ்கம் தயா।
கணுஸாதஸ்ம வெதாஸம், ஸாத்வம்ஸம் ஹ்யூதயாவயி॥ உ॥

கதவ்ஸ்ம காலிஸஸ்துதாஸம் தயா ஸாதஸுஸாகுகஸுஃ।
காஹ்யூதி ஜெஸுஸுதாஸம் ஸாதஸுஸாகும் விதியதெ॥ கி॥

ஸுஸுதீவ்ம்ம் வதவ்ஸி-ம்ஸுதம்ஸம், ஜாதஸ் வ்ஸாஸுகஸுஃ।

எட்டாவது அத்தியாயம்

உத்தம நவதாளம்

உஷ்ணீஷம் (தலைப்பாகை) ஒரு அங்குலம். அதனின்று மூன்றங்குலம் கேசாந்தம். அதனின்று அகிலாத்திரம் வரை நான்கங்குலம். அதனின்று நாஸாபுடம் (மூக்கு நுனி) வரை நான்கங்குலம். அதனின்று ஹநுவந்தம் வரை நான்கங்குலம். கழுத்தின் உயரம் நான்கங்குலம். அதனின்று ஹிருதயம் வரை, அதனின்று நாபி (கொப்பூழ்) வரை, அதனின்று மேட்ரமூலம் வரை, நான்கினையே ஒவ்வொன்றும் பன்னிரண்டங்குலம். (3)

துடையின் நீளம் இருபத்துநான்கங்குலம். முழங்காலின் நீளம் நான்கங்குலம். ஜங்கா (கெண்டைக்கால்) நீளம். துடைபோ

லவே (இருபத்துநான்கங்குலமே). பாதத்தின் (குதிகாலின்) உயரம் நான்கங்குலம். (4)

இவ்வாருக உத்தம நவதாளத்தின் முழு உயரம், உச்சி முதல் உள்ளங்கால் வரை கூறப்பட்டது. உத்தம நவதாளத்தின் உயரம் 112 அங்குல மென்று முன்பே கூறப்பட்டுளது. இதன் உறுப்புக்களின் அங்குலங்களைக் கூட்டிப் பார்ப்போம்:—

		அங்குலம்.	யவம்.
(1)	உஷ்ணீஷம் உயரம்	1	0
(2)	அதினின்று கேசாந்தம் ,,	3	0
(3)	,, அக்ஷிஸூத்ரம் ,,	4	0
(4)	,, நாஸாபுடம் ,,	4	0
(5)	,, ஹநுவாந்தம் ,,	4	0
(6)	,, கழுத்து ,,	4	0
(7)	,, ஹிருதயம் ,,	12	0
(8)	,, நாபிஸூத்திரம் ,,	12	0
(9)	,, மேட்ர மூலம் ,,	12	0
(10)	,, துடைகளின் ,,	24	0
(11)	,, முழங்கால் ,,	4	0
(12)	,, ஜங்கைகள் ,,	24	0
(13)	,, பாதம் ,,	4	0
	ஆக	112	0

இவ்வாருக உத்தம நவதாளத்தின் அளவுகளில் ஏற்றத் தாழ்வுகள் சிறிதும் தோன்றுதவாறு மேனிருந்து கீழ்வரை, தெளிவாக உறுப்புக்களின் உயரத்தினளவுகள் விளக்கிக் கூறப்பட்டன. (1)

ஹ்ருதாகாரம் ஹவெஷ்டிஷ்டம் ஶிவாதெஶம் வஜ்ரஸ்ய தத்।
ஶிவாயாஃ வஜ்ரவாமெதா கிகுஷ்யே ஹ்ருதயாய நமஃ ॥ 6 ॥

ஶிவாயாஃ பார்ஶ்வதெஶே ஹ்ருதாகாரம்விஹாயதனம்।
ஶிவாயாஃ வஜ்ரதெ வாமெ வெஷ்டனம் ஜாயதெ ஹ்ருதாகாரம்॥

ததொऽயஷ்டாஸ்ரவெ ஹ்ருதஃ ப்ரணாலவத்யஸ்ஸாகுதீஃ।
வஜ்ராம்ஶஸ்ஸ்ருஷ்டி விஷ்டாரொ தெவஸ்யைவ ஹ்ருதயம்॥

கண்டாஸ்ரவஸ்ஸெஷ்ட வஸ்ஸ்ருஷ்டி கண்டவ்யஷ்டிஸ்ஸ்ருதாகுதீஃ।
ததொ விஶ்வம்ஸ்ருதீத வ்யூம்ஸ்தொऽயஃ*கவொऽவஃ ॥ அ ॥

இனி இத்தாளத்தில் உறுப்புக்களின் குறுக்களவுகள் கூறப்படுகின்றன. தலையாளது குடையின் வடிவம் போன்ற தோற்றமுடைத்தாயிருக்கவேண்டும். அதில் சிகை (குடுமி) இருக்குமிடம் சிறிது உயர்ந்திருத்தல் வேண்டும். அவ்வாறே குடுமியின் முன்புறம் சிறிது தாழ்ந்து சரிந்திருத்தல் வேண்டும். (5)

குடுமியின் இருபுறங்களிலும் ஒரு கலையளவு தாழ்ந்திருத்தல் வேண்டும். குடுமியின் அமைப்பை விலக்கி மற்றப் பகுதியிலேயே இவ்வாறு தாழ்ந்திருக்க வேண்டும். குடுமியின் பின்புறத்தில் தலையின் அமைப்பு, சிறிது உயர்ந்திருக்கவேண்டும். (6)

அதன் கீழ்ப்புறத்தில் (சிகையின் பின்புறம்) ஒரு பள்ளம் அமைக்க வேண்டும். இந்தப் பள்ளமான பகுதி ஒரு கால்வாயைப் போன்றதாக இருக்க வேண்டும். அந்தக் கால்வாய் போன்ற பள்ளம், ஒரு அங்குலம் அகலமும், இரண்டங்குலம் நீளமும் உள்ளதாயிருக்கும்.

தலையில் மயிர்கள் இருக்கும் அமைப்பு இனி விளக்கப்படுகின்றது. காதின் உச்சியுடன் தலை சேருமிடத்தில் ஒட்டிக் கொண்டாற் போல் (இடைவெளி யில்லாமல்) மயிர்கள் முளைத்திருக்கும். காதின்

---

* கவொऽவஃ— என்று பாடமிருத்தல் கூடும். அவ்வாறே பொருள் கூறப்பட்டது.

வனகெகாஜ்ஜுவிஷ்ணுஃ ஸிவொமதக்ஷ வாஸ்துயொஃ ।
ஷடக்ஷ வஸ்ரிதெ லாமெ கயிதஃ கெஷவஸம்ஜ்ஞவஃ ॥ கூ ॥

கெஷாஃ கூஷ்ணாஃ விஶம்மா வா ஜடிலாஃ கூபிலாஃ ஸ்மிதாஃ ।
விரவ்யுதெ யதெ ஸொலம் தத்தூ ஷவாமவாரகஃ ॥ ஙி ॥

ஸஷ்டாதிஸாம்யதெ வ்ருவ்யா
வஸ்ரிதாயம் ததெவ ச ।
ஹவெதாம் கூணக்யொ ஸ்துயுஸாமெள
வ்ருவ்யாவயிஸ யதெள* ॥ ஙக ॥

ஸீமந்தொத்தரயுஸம் லவெஷ்டாதிஸாம்யதுக் ।

பிற்புறம், ஒரு அங்குலம் ஒதுங்கி யிருக்குமிது. அதன்மேல் இவ் விரண்டங்குலம்-மூன்றங்குலம்-இவ்வாறுக வளர்ந்து வரும். தலை யிலுள்ள பள்ளத்தின் இருபுறங்களிலும் ஒவ்வொரு அங்குலம் அகல முள்ளதாக இருக்கும். இவ்வாறுப் பிற்புறத்தில் (தலை) மயிர்கள் அமைந்திருக்கும் விதம் கூறப்பட்டது. (9)

குழல்கள் கறுமை நிறமாகவோ அல்லது பொன்னிறமாகவோ இருக்கலாம். சிலருக்கு சடைபோட்டுக் கொண்டவாறும், மற்றும் சிலருக்கு அவ்வாறில்லாமல் கோணலாகவும் இருக்கும். அந்தந்தி வடிவங்களுக்கேற்றவாறு அழகாகத் தோற்றமளிக்கும் வகையில் குழல்கள் அமைக்கப்படும். (10)

காதின் மேல்புறத்தில் முன்புறம் இருகாதுகளுக்கும் இடையி லுள்ள தூரம் பதினெட்டங்குலம். பின்புறமும் அவ்வளவு அளவே யாகும். இவ்விரண்டு அளவுகளும் சமமாயிருக்கும். (11)

ஸீமந்தம் (வகிர்), தலையின் பிற்புறத்தில் மண்டை ஓட்டின் முடி வில்லுள்ள பள்ளம். இவற்றின் இடையிலுள்ள நீளம் பதினெட்டங்கு

---

* யதெள— என்னுமிடத்தில் "லதெள" என்று பாட மிருத்தல் தகும்.

।வாதஷ்ணினயொவெஷ்டா ஸ்வெதாதெஷ்வெஷ்டிவிதி॥கத॥

வைவா மாமயெஷயுஸ்தெ விஷ்ணொ உஷ்ணகாரயஃ।
ஷழ்ஸுஷம்ஸுதெஜெயஃ வரிணாவொ விசக்ஷணெஃ॥

ஹுஸுவ்ருஷ்ண கெஸவயுகம்
ஸுஷ்டம் த்ரும்ஸும் மவெச।
ஹுஸுஸ்துயெ தாரஹு
கதொஷயுயுகொசிதி॥கச॥

ஹுஸுவொஃ வ்யாஜம் கதெவஸுயாசகுயாமிதயவம்சிதி।
சுஸொவிதயகஃவ்வ்யா ஹுஸுவொதெவாவிரவ்யதெ॥

லம். இடது புறத்திலும் வலது புறத்திலும் சேர்ந்து காதுகளிரண்டும் அமைந்துள்ள இடத்தில் மண்டை ஓட்டின் மொத்தமாக உள்ள சுற்றளவு மூன்று "தால"ங்களினளவாம். (ஒரு தாளம் பன்னிரண்டங்குலம். மூன்று தாலம்-முப்பத்தாறங்குலம்). (12)

இவ்வாறுக, தலைமயிர் இரண்டுபாகங்களிலுமுள்ள அகலம் கூறப்பட்டது. தலையின் சுற்றளவு முப்பத்தாறங்குல மென்பர் அறிஞர். (13)

புருவங்களின் வளைவான இடத்தில் கீழ்ப்புறத்திலிருந்து செங்குத்தாகக் கேசாந்தம் வரையுள்ள நெற்றியின் உயரம் மூன்றங்குலம் அளவுள்ளதாம். புருவங்களிரண்டினுடையவும் மத்தியிலிருந்து கேசாந்தம் வரை உள்ள உயரம் அதனிலும் அரை அங்குலம் அதிகம் (14)

(இந்த அளவு 2½ அங்குலமென்பர் சிலர். ஸ்ரீ கோபிநாத ராய் தாளமானம்.)

புருவங்களிரண்டினுடையவும் நுனியிலிருந்து கேசாந்தம் வரையிலுள்ள உயரம் இரண்டங்குலமாம். புருவங்களிரண்டினுடையவும் ரேகையின் அமைப்பு. நாணேற்றிய வில்லின் அமைப்பை யொக்கும்.

ஸாகூஸாயஃகூதவிவூஸாஸாஸ
கூஉஸஃ வஸிஹீயதெ ।
வூஸாதெ ஸுகூஸாவ தீகூஸா வ
ஸுஸ் தெதெவெஃகுஸும்ஸாஸா ஹவெஸ ॥ கசு ॥

கீயவம் ஸொஉதெவஃகுஸு ஹுஸ்வொஉஃயெ வியீயதெ ।
வியவம்தஸ் ஹவெஸாதெள வூஸாதெஸுயாஃகுவஸாகூகு ॥ கள ॥

விதகுஃஸஹதெ கொவெ
விஸுவெ உயுகுஸ்ஹிதா ।
ஐஸ்மஸ்ஹிதெ வஸுகூஸ்ஹுவெஸ்ள
ஹுஸ்ஹுஉயும் கூஸ்ஹிதம் ஹவெஸ ॥ கஅ ॥

புருவங்களிரண்டும், தொடங்கு மிடத்தில் (மத்தியில்) அரை அங்குலம் அகலமுள்ளவையாய், படிப்படியாக இருபக்கங்களிலும் அகலம் குறைந்து கொண்டே தேய்ந்தாற்போல் செல்லும். இரு புறங்களிலும் முடிவில் வழவழப்பாகவும் கூர்மையாகவும் புருவங்கள் அமையும். புருவங்களிரண்டும் தனித்தனியே மும்மூன்றங்குலம் நீளமாம். (16)

புருவங்களின் மத்தியிலுள்ள உரோமங்களின் நீளம் மூன்று யவம். புருவங்களின் தொடக்கத்தில் அவற்றின் நீளம் இரண்டு யவம். இரு முனைகளிலும் அவற்றின் நீளம் ஒரு யவம். (17)

பலவாறாக விகற்பங்கள் மனதில் தோன்றுங்கால், புருவங்களின் மத்திய பாகம் வளைந்து காணப்படும். சகிப்புத் தன்மையிலும், கோபத்திலும், வியப்பிலும் கூட மேற் கூறப்பட்டவாறாகவே புருவம் இருக்கும். அருவருப்பு, நுட்பமான பொருள்களை உற்று நோக்குதல், இதுபோன்ற நிலையில் புருவத்தின் அடிப்புறம் வளைந்திருக்கும். (18)

கெஸ்ரா தரெவா விதயாஹெ
விதீயெஷு கஸ்ரகூ.கீஃ।
•வ்ரம்தாஷு ஸ்ரீக்ஷு நாஸாதெள
வ்ருதெஸ்ரௌ வரிகீர்தி-தெள ॥ கக ॥

உத்தவாஹ்யாம் வஹெள கூய-ர-
ஸ்ரீவொஃ வ்ராம்தெள விவக்ஷணஃ।
வாவம் முஸ்ரூடஸ்ரமம்தகூ
வதகூஷ்டஸ்ரஸ்தாஹ்யதஸ்ரு ॥ உவ ॥

உத்தவஃ வ்ராம்தரெஸ்ரெ வ்யா
ஸ்ரஜகூவா ஏவா முகாவஹீ।
கஸ்ரஸாதெச வா ஜெஷ்ய
வ்யாவநீவ-ஏதுகாவயிஃ ॥ உக ॥

நெற்றியின் மேல் கோசாந்த ரேகையின் அமைப்பு இரண்டாம் பிறைச் சந்திரன் போன்றிருக்கும். அதன் (கோசாந்த ரேகையின்) இரு முனைகளிலும் உள்ள இடம் "உத்கோபம்" என்று வழங்கப் படும். (19)

அறிவாளியான சிற்பி, புருவங்களின் முனைகளை "உத்கோபங் களு"க்குச் சரியாக அமைக்க வேண்டும். இவ்வாறு நெற்றியின் அளவு நான்கு பாகமாகக் கூறப்பட்டது. (20)

உத்கோபத்தின் ஓரத்தில் நேர்மையான முன் கூந்தல்களின் வரி சையிருக்கும். அது ஸ்தாபநீ ஸீமந்திரம் வரை இரண்டு அங்குலம் அளவுள்ளதாக இருக்கும். (21)

• வ்ரஜாவ-தெவ நாஸாதெள- என்றே பாடமிருத்தல் தகும். அவ்வாறே பொருள் கரப்பட்டுள்ளது.

க்தவ்யஶ் ஶுவெ ஜ்ரேவா ஸாத்ரா ஸமிதயஸ்மிதா ।
நிம்நஶ்ஶுத்தி கதஃ கூபஶ்ச கர்ணஜ்ரேவாஸாத்ரயா மிதா ॥ 22 ॥

கூபஶ்ரேவாஸ்ரவிஃ வ்ருாம்தம்
ஶ்யும்ஸ்ருாஶ்மாமாத்ரயா ।
ஸஸ்ரவ ஶம்வா விவ்ருாதஃ
ஸ்ருஜ்ரேஷ்யிகோவிஜ்ரேஃ ॥ 23 ॥

விவ்ருதஸ்ய கூபஶ்ரேவாயா ஸவெஷ்டனாத்ருஜ்ரேதி ।
ஸஸ்வம் ஶுஷ்காடவிஸ்ருாஸ்ரஃ கர்ணித வெஷ்டாஜ்ரஸ்ய ॥ 24 ॥

கர்ணபாஜ்ரஶ்ச ஸ்ரேவாயா ஸவெஷ்டனாத்ருஜ்ரேதி

அதிலிருந்து (2-க்கோபத்தின் மூன்மையிலிருந்து) இரண்டங்குலம் அளவுள்ள ஒரு ரேகை குறுக்கே அமைக்கப்பட வேண்டும். அதிலிருந்து கூர்ச்சம் (தாடி) தோன்றும். அந்த ரேகையின் அகலத்தின் அளவு ஒரு அங்குலமுள்ளதாக இருக்கும். (22)

கூர்ச்ச ரேகை (தாடி வளர்ந்து வரும் ரேகை)க்கும், புருவத்தின் ஓரத்திற்கும் இடையிலுள்ள பகுதி இரண்டங்குல அகலம் அளவாகும். உடற் கூறுகளை உணர்ந்த பெரியோர்கள் அந்த இடத்தையே (கூர்ச்ச ரேகைக்கும் புருவத்தின் ஓரங்களுக்கும் இடையிலுள்ள பகுதியையே) "சங்க" தேசம் என்று வழங்குவர். (23)

கர்ணபிப்பலீ-கூர்ச்சரேகை— இவற்றின் இடைப் பகுதி ஒரு அங்குலமாம். காதின் துவாரத்தை மூடிக் கொள்ளுகின்றாற் போல் முன்புறம் வளர்ந்து வந்துள்ள சதைப்பற்று 'கர்ணபிப்பலி' எனப் படும். இவ்வாறு ஸோமராஜர் நெற்றியின் அமைப்பை விளக்கிக் கூறியுள்ளார். (24)

. புருவங்களின் மத்தியிலிருந்து மூக்கின் அடிப்புறம் அரை அங்குலம் அளவுள்ளதாம். நெற்றியின் அளவில் சிறிது தாழ்ந்ததாகி இது (மூக்கின் அடிப்புறம்) அமைக்கப் படவேண்டும். அந்த மூக்

கிஞ்சிலுமொடதொ நிஜ்ஂ தவஸுரஃ வாஜ்ஞ நிரூபயிதெ ॥

லஃஜ்ஜா தெதுயொ மர்தஸ்ய
வக்ஷிகூடெள வுச்யதெ தெள।
சயஃஸ்தாஜ்ஞாவ்யதிரேணெள தெள
தெதுவர்தஸ்ய லக்ஷணெ ஸ்மிதெ ॥ உசு ॥

சயஃஸ்தாஜ்ஞாவ்யதிரேணெ தெதெது வர்தஸ்யயம் லவெள।
நிரூபணா தஸ்யாவர்தஸ்ய லவெ தஜ்ஞாநலக்ஷணம்து ॥ உள ॥

த்ரயவம் வக்ஷ்யணொதெஷுவ்யம்
(லாத்ரசாவதிசாஸ்ரஸாஃ)।
சயஃஸ்தாஜ்ஞாயிதெ வ்யாதாம்
தெதுபயிதெ நிரூபயிதெ ॥ உஅ ॥

கின் இருபுறங்களிலும் "அகூகிகூடம்" எனப்படும் கண் குழிகள் அமைக்கப்படும். கண்களைச் சுற்றிலும் இவற்றின் பள்ளமான தோற்றம் அமையும். கண்ணின் இமைகளின் வெளிப்புறத்தில், அரை அங்குலம் ஆழ்ந்தவையாக இவை அமைக்கப்பட வேண்டும். (26)

கண்ணிமைகளிரண்டும். அரை அங்குலம் அளவுள்ளவை. அவற்றுள் மேல் இமையின் அகல அளவு, கண்ணை மூடிக்கொள்ளும்பொழுது ஒரு அங்குலமாகக் காணப்படும். (27)

கண்ணிமைகளின் நுனியிலுள்ள மயிர்களின் நீளம் மூன்று யவங்கள் அளவுள்ளதாம். கண்ணிமைகளில் மயிர்கள் அடர்ந்திருக்கவேண்டும். அவ்வாறிருத்தல் சுபமானது.

குறிப்பு :— இங்கு பாடம் தெளிவாக இல்லை. கண்களின் அடிப்புறம் அரை அங்குலம் அளவுள்ளதாம். (28)

அந்தரேண நேத்ரயோ ஸந்தி-ஷ்யேத்
விஷ்காரஃ ஷட்தந்துயுக்தஃ ।
வண்டவண்டயவெள கார்யெ-ள
ஸ்ரோத்ரஸமெள விக்ஷுதெனஃ ॥ உக ॥

தந்துயெ தெவகம் கூர்ய-ரஸ உஷ்ணம் வத-ஷ்ணாகுர்தி ।
தந்து வண்டயவ வெராத்தே தந்துயெ ஷுவிஸிஷ்யுதெ ॥ ஈய ॥

வத-ஷ்ணா யவாதாரஸ வ்ருத்தா வ்ருத்திவாயிநீ ।
ஸந்தாவராதயொஷ்ணா தீக்ஷ்ணாவா ஐயொஷ்ணா ॥ ஊக ॥

உயெஷ்டதம் நெத்ரமொலும்
(கத்ர-ா கூர்யம் வ்ருத்ததஃ ।

கண்களின் நீளம் (தனித்தனியே) இவ்விரண்டங்குலமாகும். அதில் பாதியளவு (ஒரு அங்குலம்) அவற்றின் அகலமாம். கண்களின் வெண்மையான பகுதிகள் தனித்தனியே ஐயைந்து யவம் அளவுள்ளவையாக அறிவாளிகளால் அமைக்கப்படவேண்டும். (29)

அதன் (வெண்மையான பகுதியின்) மத்தியில் வட்ட வடிவமான கருவிழிகளின் மண்டலங்கள் அமைக்கப்படவேண்டும். அவற்றினகலம் (குறுக்களவு) ஐந்து யவம். அதன் (கருவிழியின்) மத்தியில் பார்வை இடம் பெறும். (30)

"கநீநிகா" எனப்படும் பாப்பாவானது, வட்டவடிவாக ஒரு யவம் குறுக்கு அளவுள்ளதாகச் சிறு குழந்தையின் வடிவத்துடன் காணப்படும். கண்களின் ஓரங்கள் சிவந்திருத்தல் சிறப்பானது. கடைக்கண்கள் கூர்மையாக இருப்பது உயர்ந்தது. சுபமானது.

நேத்ரகோளம் (கண்ணின் வட்டவடிவும்) மத்தியில் உயர்ந்த வாருக ஸ்தபதியினால் ஜாக்ரதையுடன் அமைக்கப்பட வேண்டும்.

சுக்லாபாங்கஸந்திஸ்தா கரபீரா
நீலோத்பலதலச்சாயா: ॥ 32 ॥

சுவாஜ்யாயதாஸ்தா: கரபீரா:
கபோலயோஸ்தா: ஸ்ப்ருசந்த்ய:।
கர்ணவிவரஸ்திதாஸ்தா:
திர்யக்கதயோ நாவிதா: ॥ 33 ॥

சுவாஜ்யவிவரஸ்தாயம் வர்ணாஜ்யாப்ய ஊர்த்வரோமபி:।
கதிதஸ்தவ ஸஹ திர்யக்ஸ்தாவிதம் சதுரஜ்யுபி: ॥ 34 ॥

ஜ்யாயாஸ்தாஸ்தயோ: பக்ஷ்மாந்தம்
கர்ணாய ஸ்ப்ருஜ்யதே ஸவைத:।
உபயதஸ்தாஜ்யதோ யஸ்மாத்
கர்ணபாலிரிதி ஸ்ம்ருதா: ॥ 35 ॥

கண்களின் அமைப்பு கருநெய்தல் மலர் போன்றதாக இருக்க வேண்டும். (32)

இரு கடைக்கண்களினுடையவும் கீழ்ப்புறங்களில், கன்னங்கள் இரண்டங்குலம் உயரமுள்ளனவாக இருபுறங்களிலும் அமைக்கப் படவேண்டும். அவை இரண்டும் கர்ணபிப்பலி இருக்குமிடம் வரை குறுக்கே அகன்றிருக்கும். குறுக்கே ஸூத்திரத்தினால் இவ்வாறாக அளந்து அவற்றை அமைக்கவேண்டும். (33)

கடைக்கண்—கர்ணபிப்பலி— இவற்றின் இடைப்பகுதி ஐந்தங்குலமாம். இது சிறிது மிகைந்த அளவு. இதையே நேராகக் குறுக்கே அளந்தால் நாலங்குலமாம். (34)

கடைக்கண்களுக்குச் சரியான நேர்க் கோட்டிலிருந்து காது மூன்றங்குலம் கீழ்ப்புறமும், ஒரு அங்குலம் மேற்புறமும் நீண்டிருக்கும். சுற்றி போன்ற காதின் அமைப்பு இவ்வாறாக இருக்கும். (35)

கர்ணாவதாலவஹிர்யோர்வா வ்யுத்தாயதவ்ருத்தகுண்டலினீ ।
ஷடபஜ்ஞாயதாரத்யா வர ரேவா வர்திதீர்த்தா ॥ ஈசு ॥

கர்ணஸ்ஹாத ஹவைதத்ரவா கதாகராவர்தவ்ருத்த ।
ரேவா மிதீயத்யுஸ்ய விஷ்ணோ: வர்திகயுத்த ॥ ஈள ॥

சூத்ரள யதாயுவ: ப்ரதோ உயெ ய மியவொ ஹவைஸ:
வ்ருத்தெத யவரத்ரும் வ்ருத்ர சுத்ரெனைவ நிர்ஹவிதடி॥

ஜ்யோர்யொவாஸுயொ உயு ஜ்ருத்ரய ரீரிதடி ।
மத்தயெ விவுஷ் ஊத்ரும் விவுஷ் மத்யஹ்னிஹா ॥ ஈஈ ॥

கவ்யுஸுயெ ஹவைத்ரும் ஸ்வஸ்ருவணகாரணடி ।

சுழ் போன்ற காதின் அமைப்பு (வெளிப்புறம்) நீண்ட வட்ட வடிவமாயிருக்கும். (கோழிமுட்டை போன்றிருக்கும்). அந்த ரேகையின் (வெளிப்புறக் கோட்டின்) நீளம் ஆறங்குலமாம். இவ்வாறு இந்த ரேகையை அமைத்தல் அழகியதாயிருக்கும். (36)

காதின் வெளிப்புறத்தில் சுற்றிலுமுள்ள ரேகையைப் போலவே அந்த ரேகையின் உட்புறத்திலும் அதற்குச் சரியாக மற்றொரு ரேகை அமைக்கப்பட வேண்டும். இவ்விரண்டு ரேகைகளுக்கும் இடையிலுள்ள (மத்தியப் பிரதேசத்தின்) பகுதியின் அகலம், அடியில் (தொடக்கத்தில்) நான்கு யவமாம். மத்தியில் இரண்டு யவமும் முனையில் ஒரு யவமும் அதனளவும் இருக்கும். (38)

கர்ணபந்தத்தில் மேற்புறத்திற்கும் கீழ்ப்புறத்திற்கும் இடையிலுள்ள பகுதி மூன்றங்குலம் அளவுள்ளதாம். அதன் மத்தியில் "கர்ணபிப்பலி" என்றும் பாகம் இருக்கும். இது அரசமரத்தின் பழம் போன்ற வடிவமுள்ளதாக இருக்கும். இதன் நீளம் ஒரு அங்குலம். (39)

அந்த பிப்பலியின் உட்புறத்தில், ஓலையை யுணருவதற்குக் காரணமான காதின் துளை இருக்கும். செவியின் துளை பிப்பலி

யதாயதம்வர்ணஸ்ய விப்ரயோகோ விநிர்மோக்ஷ: ॥ சை ॥

ஸுகஸ்ய க்ரியதே ஹாநிர்து:கஸ்யோபபாதநம்।
வாக்யஸ்யாக்ஷரஸாம்யேந யதா க்ரியதயவிஷ்யதி ॥ சக ॥

ஜாயதாம்மகதஸ்ய ஸ்ரீமே தேவதம்
கணாநாமுத்தமோ ராஜா ஸோமபீதிம் ।
ஸுவாயாஸ்ய விஷ்ணோ ஹவ்யம்
விக்ருஷ்டிம் நிமதுதே ॥ சஉ ॥

விதேவாஸோ ஹ்யதிஷ்வரீராதாத ஹவிர்வம்ஜுயா ।
ஸுயோஹாமேந விக்ருஷ்டாயகாரோ யதுஸஜதம் ॥ சஊ ॥
ஸமிஷ்டயஜுரதாத ஏஷாம் வா யஜ்ஞே நிமதுதே ।
யதாயதம்வாயதா ஜ்ஞேயா யவமிதயவிஷ்யதி ॥ சச ॥

மிஞல் மறைக்கப்பட்டிருக்கும். இந்தத் தூளியின் அகலம் நான்கு யவம். (40)

கர்ண பிப்பலியின் எதிர்ப்புறத்தில் காதின் அமைப்பு, கிரந்த எழுத்தாகிய (ஹ) 'ல'காரத்தின் வடிவம் போல் அமையும். அதன் நீளம் அரை அங்குலம். அகலம் மூன்று யவம். (41)

மேல் அங்கமாதலால் காதுகளின் உட்புறத்திலுள்ள ரேகையைத் தொட்டவாறுக இது இருக்கும். "பிஞ்சலி" என்னும் பாகம், காதின் தூளிக்கும், காதின் உட்புறத்தில் வளைந்து செல்லும் விளிம்பு போன்ற ரேகைக்கும் மத்தியிலுள்ளது. (42)

செவியின் தூளிக்கு வெளியிலுள்ள பகுதி "உத்பாதம்" என்று வழங்கப்படும். முன்பு கூறப்பட்ட பிஞ்சலியின் கீழ்ப்புறத்தில், ஹ(ல)காரம் போன்ற உறுப்பு கூடுமிடத்தில் வெளியில் உயர்ந்து காணப்படும் பகுதி "சூலீ" என்று வழங்கப்படும். இந்த "சூலீ"யின் நீளம் நான்கு யவம். அகலம் இரண்டு யவம். (43-44)

ருகாரஉயெ யஷ்ரஸ்யம் ரெரா குஉயுவ வாஸ்டமழ் ।
யத்தணுகுஊஹரம் வெராகு உயஸ்ரஜுஷுசிதம் ஸுலழ் ॥ சஏ ॥

ஜவ்வுகணுஷ்ஷு விஷ்ணாரஃ வயவயயமொஜுகஃ ।
உயெ ய யுஸ்முரொ ஜெஜ்யஃ தயெஉ குாச ஷவ்யவா ॥சசு॥

கதெரஉயஃ வாலிகா காயபூ ய கதுரஸ்முஷுஉயகா ।
வ்யாஷியபூரஸ்மு விஷ்ணாரா உமயெ ஊ குாரிதா ஸுலா ॥

உநிவாஷுழி கண்டாகாஉவிஷாகாரம் விஸுஷுதஃ ।
வரணஉஜுஷும் வெராகும் கணவாஷ்ரா விவக்ஷுணெஃ ॥

செவியின் "ஓ"காரம் போன்ற அமைப்பின் மத்தியில், காதின் நடுப்புறத்தின் ஓரத்தில் காதின் பள்ளம் (கர்ண குஹரம்) காணப் படும். இதன் ஆழம் அரை அங்குலமாக அமைத்தல் சுபமாம். (45)

செவியின் மேற்புறத்தில் அதனகலம் இரண்டங்குலம் இரண்டு யவம். நடுவில் அதனகலம் இரண்டங்குலம். கீழ்ப்புறத்தில் அத னகலம் ஒரு அங்குலம் ஆறு யவம். (46)

அதன் கீழ் "பாலிகா" அல்லது "கர்ணபாலி" என்னும் பாகத்தை அமைக்க வேண்டும். செவியில் கீழ்ப்புறத்தில், ஓலை-கடுக் கன் முதலிய காதணிகளை அணியுமிடம் கர்ணபாலி— எனப்படும். இதன் நீளம் நான்கங்குலம். அகலம் அரை அங்குலம். இதன் அடிப்புறத்தில் ஒரு அங்குலம் அகலம் அமைப்பது சுபமாகும். (47)

மூளிவர்கள், சிறு குழந்தைகள், இவர்கள் போன்றவரின் காது கள் குத்தப்படாமல் இருக்கும். அவர்களின் செவிகளில் கர்ணபாலி ஒரு அங்குலம் நீளமுள்ளதாகவே அமைக்கப்பட வேண்டும். (48)

இவரி மூன்றரை சுலோகங்களால் மூக்கின் அமைப்பு விளக்கப் படுகின்றது. இவ்வத்தியாயத்திலேயே கீழ் 25-வது சுலோகத் துடன் இங்குள்ள மூன்றரை சுலோகங்களையும் கூட்டினால் கருத்து முற்றுப் பெறும்.

கநீ நிஷ்ய ஸ்ரீவிஷ்டம் நாஸாக்ரம் தத்ஜ்ஞாநம் ।
ஸ்யாத்ஸஜ்ஜ்ஞாநம் ஸ்யாம், நாஸாஸ்ரம்ஸ்ஜ்ஜ்ஞாநம் ஸவெஸ் ॥ ஸ்கூ॥

வொணாஸ்ரஜ்ஜ்ஞாநம் தத்ஸ தத்யெக்ஸ வ்ரொ ஸவெஸ் ।
கஜ்ஞாயஸ்யவிஷ்டாஸ்ரம் நாஸாயாஸ்திகி கீர்திக்ஸ்து ॥ ரூ ॥

வொணாஸ்ரியும் வஸ்ரஸ்ரிஷ்டம் கநிஷ்டாஜ்ஞாஸ்ரிகாகூகு ।
ஸ்ரஸ்ரெ ஸ்ரூஸ்ரவெ வஸ்ரஸ்ரொவெஸ்ர கொவெகூஸ்ரெதகொஸ்ரயிகஸ்து ॥

கிஸ்ரவ்ரஷ்வஸ்ரஸ்ரூகூஸ்ரா கிஸ்ரி ஸ்ரிஸ்ரஸ்ரஜ்ஞாஸ்ரதா ।

இரு கண்களிலுமுள்ள கருநிகை (பாப்பாக்)களின் மத்தியம் மூக்கின் அடிப்புறத்தின் எல்லையாம். இங்கு மூக்கின் அகலம் ஒரு அங்குலமாம். மூக்கின் மத்தியில் அதனகலம் ஒன்றரை அங்குலமாம். மூக்கின் நுனியில் அதனகலம் இரண்டங்குலமாம். (49)

"கோணை" என்பது மூக்கின் நுனியில் உயர்ந்த பாகுதி. தூதிக் கைபோல் காணப்படுவது. அதனகலம் ஒரு அங்குலம். அதன் இருபுறமும் உள்ள "புட"ங்கள் (குழல் போன்ற துவாரங்களின் ஓரங்கள்) ஒவ்வொன்றும் தனித்தனியே அரை அங்குலம் அகலமுள் ளவை. இவ்வாருக மூக்கின் நுனியின் இரண்டங்குல அகலம் விவரிக்கப்பட்டது. (50)

மூக்கின் இரு துவாரங்கள் "கோணை நிலம்" என வழங்கப் படும். அவை ஒவ்வொன்றும் சிறு விரலின் அளவுள்ளவையாம். இது சாதாரண நிலைமையில். சிரமம் (களைப்பு), சிரித்துக் கொண்டே மூச்சு விடுதல், கோபம், காதல், இது போன்ற சந்தர்ப்பங்களில் அதற்கு மேலும் அகன்று விரியும். (51)

பொதுவில் மூக்கின் அமைப்பு எள்ளுப் பூப் போன்றிருத்தல் வேண்டும். நுனியில் சிறிதளவு உயர்ந்திருக்க வேண்டும். (51½)

தகொரயஃராகும் விஷ்ணாம் ஸ்ரூஸ்தெஸொ நிமஷ்யதெ ॥

தஷ்ய மிமொஷ்கயாஸொ காஷயாஃ வ்ரூதகஃ வ்ஷ்திகஃ ।
தஷ்ய உயெஷவெஷ்டொஜிஃ வ்ருணாயூகாரயாரிணீ ॥

சுயஃராஜ்ரும் ஷவெஷ்டெஷவ்யும் விஷ்ணாம் க்ரியவா ஷவெசு ।
உத்தெமாஷொஷவெத்தஷ்யா சுயஷ்ணாஷ்டாமஷெவஃயுகஃ ॥53॥

யவவத்ஷுகவிஷ்ணாஃ க்ரமஃ வர்ணிஷீயதெ ।
ஸ்ரூஸ்தத்தொஷ்டயொஉயெ ஸெவா கிஞ்ஜிஷ்கஉஜ்ஜ்ரூ ॥ 54 ॥
உஷ்காயவஉ க்ரூஷ்யாஉ ஷெவஃராஷொஷ் வ்ரூணரிதீ ।

சுயஸொஷொஷவெத்தஷ்யா சுயஷ்ணாஷ்டாமஷெவஃயுகஃ ॥55॥

அதனின்று (மூக்கின் நுனியிலிருந்து) அரை அங்குலம் அகலமுள்ளதாக "சம்சருதேசம்" (மீசை முளைக்குமிடம்) அமையும். (52)

மூக்கின் முன்புறத்தில் அதன் (சம்சரு தேசத்தின்) நீளம் நான்கங்குலமாம். அதன் மத்தியில் "கோழி" என்னுமிடம் அமையும். இது ஒரு கால்வாய் போன்ற அமைப்புள்ளதாம். (53)

இந்த "கோழி"யின் நீளம் அரை அங்குலமாம். அதனகலம் மூன்று யவமாம். அதன் கீழ் (கோழியின் கீழ்) மேல் உதடு இருக்கும். இதனுடைய நீளமும் நான்கங்குலமேயாம். (54)

இந்த மேல் உதட்டின் அகலம் (மத்தியில்) ஐந்து யவமாம். இரு புறங்களிலும் படிப்படியாக இவ்வகலம் குறைந்து கொண்டே செல்லும். சம்சருவுக்கும் மேல் உதட்டிற்கும் மத்தியில் ஒரு சிறு பிரகாசமாகச் செல்லும். இதன் உயரம் ஒரு யவம் அளவாம். இதன் நீளம் மேல் உதட்டினுடையது போன்றதே (நான்கங்குலமே) யாம். (55½)

அதன் கீழ் நான்கங்குலம் நீளமுள்ள கீழ் உதடு இருக்கும். இரு உதடுகளினுடையவும் ஒன்றுசேர் கூடுமிடம் "ஸ்ருக்வ" எனப்படும்.

ஒஷ்யொரூஹயோர் வ்ருத்த வம்யோமௌஷ்டிணீஷதே ।
தந்தஜிஹ்வாதிஷ்டானயோ விகாரரூபஸித்யர்தமிதி ॥

விகாரே வயஸ்தே ஸ்ருக்ஷ தயா வம்கோசமேதி ச ।
ஹஸநோத்கவிஷ்டாவே ஸீதே தகேஸ்ச ஸோதநே ॥ 57 ॥

வயஸ்தே ஸ்ருக்ஷணோ வம்யோகாஜ்ஞாயுஷோ யதேஷ்ட ।
ஸ்ரம்வதே தேஷ ... ... தயுக்தா ஸ்ரோதிஸாமுபகுஷ்ணே ॥ 58 ॥

வம்கரணே ஸ்ருக்ஷணோர்தயுபஜேதைகாம்ஸரூபஸாதிதம் ।
மொஜிகாயரூபயோருயும் • கூபயர்தே வதரூபஸாமுபு ॥

இந்த ஸ்ருக்வங்களிரண்டையும், சாதாரணமான நிலைமையில், கண்களின் ஜோதி மண்டலங்களுக்கு (பாப்பாவுக்கு)ச்சரியான அளவில் நேராகக் கீழ்ப்புறத்தில் அமைக்கவேண்டும். (57)

நகைத்தல், பயம், முதலிய விகாரங்கள் தோன்றும்போது ஸ்ருக்வங்கள் விரியும் அல்லது சுருங்கும். நகைப்பு, உண்ட உணவை வாந்தி யெடுத்தல், பயம், பலவாறான யூகங்கள், அழுகை இவை தோன்றுங்கால், ஸ்ருக்வங்களிரண்டும் ஒரு அங்குலம் அதிக நீளமாக வளரும். (58½)

அவ்வாறே. முத்தமிடுதல், மாம்பழம் முதலியவற்றை உரிஞ்சுதல் இது போன்ற சந்தர்ப்பங்களில் ஸ்ருக்வங்கள் இரண்டும் (அதிகமாகச் சுருங்கினால்) ஒவ்வொரு அங்குலம் குறையும்.

கோழி, கீழ் உதடு இவற்றின் நடுப்பகுதி வாயைத்திறக்கும் போது நான்கு அங்குலம் விரியும். இரு புறங்களிலும் இந்த அளவு

• வ்யாஹாரே- என்றிருத்தல் வேண்டும். அவ்வாறே பொருள் கரப்பட்டுள்ளது.

வாஜுபயம் சுரஜீவம் கிரெளகாம்ருதாகதம் ।

ஏகாதிஷ்டாயாம் வ்ருத்தவம்சிதயஷடாம்சகாம் ॥ சுக ॥
ஜ்யேஷ்டம் வஜ்ரயவாத்யாம் கநிஷ்டா வ்ருத்தவாஜ்யா ।
ராஜதெளை தயோர்யுக்தா வந்யோந்யவம்சிஷடாம்சகெள ॥
தயோர் வாஜுமதெள ஏயெள கதாஸ்தோ வரிவக்ஷகெ
சுயோர் வம்சிமதெளஏயெள ஏகிஷடாம்சகாஏகெள ॥ சுக ॥

கதாஜுமெள சுதந்தாவெள,
கதர்ஷ்யாதாஜ்ய வஜ்ரெள ।

படிப்படியாக, மூன்றங்குலம், இரண்டங்குலம், ஒரு அங்குலம்— இவ் வாறுகக் குறைந்து கொண்டே செல்லும். (60½)

இனி, பற்களைப் பற்றிய விஷயம் கூறப்படுகின்றது. மேல் வரிசை யிலும் கீழ் வரிசையிலுமாகப் பன்னிரண்டு பற்கள் வெளியில் தெரி யும். மேல் வரிசையில் ஆறு பற்கள் ஒவ்வொன்றும் ஐந்து யவம் உயரமுள்ளவையாம். கீழ் வரிசைப் பற்கள் மூன்று யவம் உயரமுள் ளவை. மேல் வரிசையில் மத்தியிலுள்ள இரண்டு பற்கள் "ராஜதந் தங்கள்" எனப்படும். அவற்றின் இரு புறங்களிலும் உள்ள இரண்டு பற்கள் "மத்திய தந்தம்" எனப்படும். அந்த மத்ய தந்தங்கள் இரண்டினுடையவும் இரு புறங்களிலும் இருக்கும் இரண்டு பற்கள் "பார்சுகம்" எனப்படும். (62½)

கீழ் வரிசையில் மத்தியிலுள்ள இரண்டு பற்கள் "ஸந்தம்சம்" என்னும் பெயருள்ளவை. ஸந்தம்சம்— நன்றாகக் கடித்துக் கொள்ளுதல்.

குறிப்பு— இங்கு "தந்தி ஸந்தர்ச நாமகெள" என்னும் மூலம் பிழையாய் உள்ளது. "தந்தெள ஸந்தம்ச நாமகெள" என்று அதைத் திருத்திப் பொருள் தரப்பட்டது. (63)

ஸந்தம்சம் எனப்படும் மேற்கூறிய இரண்டு பற்களின் இரு புறங்களிலும் உள்ள இரண்டு கீழ் வரிசைப் பற்கள் "கர்த்தனம்"

வாஸகூபாः கர்ணே வம்ஹணாः
ஷ்லக்ஷ்ணாः பர்ணாந்தரஸந்தாநாः ॥ சுச ॥

உபசாராः ஸ்நிக்தாः காயபூர்வ சுத்தாயாஸ்சைவ நேவிச।
விவேகாவம்பநே ஹாவை தூலாதம்மாஸ்நிவேஷ்டிதா ॥ சுடு ॥

வேஷ்டநாயோகநேத்ரஸ்யா உபசாத்தமஸ்ஸமாः।

வ்ரணாः வாஸ்யாமஸ்தெஸ்ய மலாதாத்ரீரஸ்நிகோ
கஷாயாஜ்ஜிஸ்துராஸ்நி வ்யாச கண்டூயேத வம்மகே।
க்ருஷ்ணாஹீயதே தத்தா யாவச்ச வ்யாபதாந்நஸுः ॥ சுள ॥

எனப்படும். கர்த்தனம்— கத்தரித்தல். அவற்றில் இருபுறங்களிலும் உள்ள மற்றும் இரண்டு பற்கள் "கண்டனங்கள்" எனப்படும். பற்கள் நன்றாக வழவழப்பாகவும், காந்தி உடையனவாகவும், நிர்மலமாகவும், வெண்மையாகவும் இடைவெளி மில்லாமலும் அமைக்கப்பட வேண்டும். (64)

சாதாரண நிலையில் மேல்—கீழ் உதடுகளிரண்டினாலும் மறைக்கப்பட்டிருக்கும் பற்கள், எழுதும் பொழுதும் கடித்துக் கொள்ளும் பொழுதும், நகைக்கும் பொழுதும் பயப்படும் பொழுதும் விரலைக் கடிக்கும் பொழுதும் கன்னுடியைப் பார்க்கும் பொழுதும் வெளியில் தெரியும். (65½)

ஸ்ருக்வங்கள் இரண்டினுடையவும் பக்கங்களிலுள்ள இடம் கழுத்தின் முன் வரையில் எலும்பில்லாத பகுதியாகும். அதன் வெளிப்புறத்தில் அசைந்து கொண்டிருக்கும் இயல்புள்ளதான எலும்பு (தாடை எலும்பு) இருக்கும். இவ்வெலும்பு காதின் அடிப்புறத்துடன் இணைந்தவாறு அமைக்கப்படும். காதின் அடிப்புறத்திலிருந்து முன்புறம் முகவாய்க்கட்டை வரை இவ்வெலும்பு படிப்படியாகக் குறைந்து கொண்டே வரும். (67)

வாயஸ்ரம்மூலம் லவெ உஷ்யம்
தியபுகவ்யா ஜுதமூஜுவு ।
சுயனொஷ்டதெரொஷ்டெஸெ
விவுகம் வஜுஷாஹ்யுதவு ॥ சுஅ ॥

கூம்ஜகுலம் லவெத்துவ்ஹிஷ்டம் ஸாதுரஹுஷாணகவு ।
ஹமூவுஷெ லவெக சுலயம் வுவெலாவ்லிக்ருஷெணதா ॥

யவஸாதும் வுகூவீஜுத சுலயம் வுயஜுஹாம்ஹவு ।
வுவுஷ்டவத்தூரஷெஹவ்ய வாமூஷவ்ய விவக்ஷணஃ ॥ எஐ ॥
வுகூவீஜுத கதஸ்ரொவ்ய உயிகம் யவஸாதகஃ ।

சுவஷ்ரம்மூலம் லவெத்ரீவ விவ்ஹாரெண கிரகுவிதா ॥எகி॥
விமொஷ்டாயம்வ ஷெஷெவ்ருண வாரிணாஹெ விதாயிகா ।

இந்தத் தாடையெலும்பின் உயரம் ஒரு அங்குலம் நான்கு யவம். இதன் நீளம் குறுக்கே நான்கு அங்குலமாம். கீழ் உதட்டிலுடைய கீழ்ப்புறம் "சிபுகம்" எனப்படும். இதில் கொத்தாக மயிர் முளைத்து வளரும். இதுவே தாடி எனப்படும். (69)

முகவாய்க் கட்டையின் கீழ்ப்புறத்தில் எலும்பின் பருமனுக்கேற்ற வாறு தாடி ஒரு அங்குலம் நீண்டு வளரும். 16 வயதுள்ள மனிதனுக்கு முதன் முதலாக தாடி மீசை இவைகள் தோன்றும். அறிவாளியான சிற்பி இவ்வாறாக முதன் முதலில் தோன்றும் தாடி மீசை இவற்றை ஒரு யவம் அளவுள்ளதாக அமைக்க வேண்டும். (70)

அதற்கு மேற்பட்ட வயதுள்ள மனிதனுக்கு, மேலும் ஒரு யவம் கூட்டிக் கொள்ளவேண்டும். (70½)

கழுத்தின் அகலம் எட்டங்குலமாம். அதன் நீளம் 4½ அங்குலம். அதன் சுற்றளவு (பரிதி) 24 அங்குலம். இது கழுத்தின் மத்தியில்

ஸ்ரவா ஜயு வ்ருத்தொத்ர கடியஷ்ட தத்தோரயிகா ॥ எட ॥

ஹிக்காயா ஹ்ருதயம் தாவத் காயஸ்ய வ்யவஹாரிகே ।
கக்ஷ்ஹஸ்தெ தயா தாவ வ்யாவத் கக்ஷ்யஸ்தொ ஹவெத் ॥ எக ॥

கருணாக வ்யாவஹாரிஹ்யா ஹிக்காயாஸ்து தாரம்ஹ்யாம் ।
கக்ஷ்ஹஸ்யாத்கக்ஷ்யஸ்தொ ஹவெத்ஷடாம்ஹ்யாயதம் ॥ எச ॥

ஹிக்காயாஸ் ஸொஸ்ரோயோஸ்தெ ஜத்ருணீ ஸாஜஸ்ரயுதெ ।
வக்காஸ்மாம்ஹ்தெ வெதாகெ கிஞ்சிதூர்த்வ மிவெத் ॥
ஹிக்காயாஸ் கக்ஷ்ஹஸ்யாவ வ்யவஹாரிகயோர்யுதம் ।

உள்ள அளவு. அதற்குக் கீழ்ப்புறத்தில் அதன் சுற்றளவு மேலும் அதிகமாகும். (72)

ஹிக்கையிலிருந்து ஹிருதயம் வரையில் உள்ள நீளம் 1 தாளம் (12 அங்குலம்) அளவாம். ஹிக்கையிலிருந்து ஸ்தனங்களுடைய சூசுகங்கள் இரண்டினுடைய இடைப் பகுதியும் அவ்வளவேயாம். ஹிக்கையிலிருந்து கக்ஷத்தின் அடிப்புறம் வரையிலும் அவ்வாறே ஒரு தாளம் அளவு இருக்கும். ஹிக்கையிலிருந்து கக்ஷ்யதர (காரை எலும்பு)ம் அவ்வளவேயாம். (73)

ஸ்கந்தத்தினுடைய ஸந்தி ஹிக்கையிலிருந்தும் கந்தர(கழுத்தின் பின்புற)த்திலிருந்தும் நான்கு அங்குலம் இடைவெளி யுள்ளதாக இருக்கும். கக்ஷத்தின் அடிப்புறத்திலிருந்து கக்ஷ்யதரம் (காரை எலும்பு) 8 அங்குலம் நீளம் உள்ளதாம். (74)

புயங்களின் உச்சியில் உள்ள காரை எலும்புகள் இரண்டும் ஹிக்கையின் இருபுறங்களிலும் ஒட்டிக் கொண்டதாக இருக்கவேண்டும். அவை ஹிக்கையின் அளவைக் காட்டிலும் சிறிது உயர்ந்து முன்புறம் வளர்ந்து இருக்கவேண்டும். அவற்றின் நீளம் ஒவ்வொன்றுக்கும் தனித்தனியே பதினேரங்குலம். ஹிக்கை, கக்ஷமூலம், ஸ்தனங்களுடைய சூசுகங்கள், ஹ்ருதயம் இவற்றின் மத்தியிலுள்ள பகுதி

ஸெயு வக்ஷஸ்ஸ்தலம் வெளாகம் காமுகா தூரம் வாஸுகதஃ ॥ எசு ॥

லயொஸ்ஸ்தவுகயொரபுயம் காமுகா தூ ஸுகாஹ்யகது ।
கூவலயவுகயொரவபுத்தூரம் தெலகம் பயம்மும் லவெஸ் ॥

வமவுகொ ணுறுவுயுகு யவுவாதூரா நிமதுதெ ।
உத்தரம் விஷ்கம்பகம் தவஸ் வாணைக நிமதுதெ ॥ எஅ ॥

வுணாகு லியவஃ காய— ஸ்ரிவுகுஸ்ரீ துகாரதெகஃ ।
வெராகுஸ்ரீ கவரீணாமவுவாவாஷ்டஸாம்முஃ ॥ எக ॥

வுஹதீ காதஸ் வ்ருதம் கக்ஷ்யாவுவுகாகரடு ।
ஷடம்முயு ஸாதெக ஸ்முஸ்ரீ தம் வுதுகொவிதெஃ ॥

"வக்ஷஸ்தலம்" (மார்பு) எனப்படும். இதன் அளவு அகலம் எல்லா விதத்திலும் ஒரு தாளமேயாம். (76)

குசுகங்களிரண்டினுடையவும் இடைவெளி ஒரு தாளமாம். (பன்னிரண்டங்குலமாம்). ஸ்தனங்களின் குசுகங்களின் கறுமையான பகுதியின் வட்டம் இரண்டங்குலமாம். (77)

கறுமையான குசுகங்களின் மத்தியில், அதன் காம்பு. ஒரு யவம் அகலமும் ஒரு யவம் உயரமும் உள்ளதாக அமைக்கப்படும். (78)

பெண்களுக்காயின், இந்த குசுகம் (காம்பு) இரண்டு யவம் அளவுள்ளதாக அமைக்கப்பட வேண்டும். (இங்கு "சிபுகஃ" என்று மூலம் உள்ளது. அது "குசுகஃ" என்று கொள்ளப்பட்டது).

அவர்களின் (பெண்மக்களின்) கொங்கைகளின் சுற்றளவு பதினெட்டங்குலமாம். (79)

கக்ஷாமூலங்களுக்கும், ஸ்தனங்களுக்கும் இடையிலுள்ள பகுதி "ப்ருஹதீ" என்று வழங்கப்படும். இந்த "ப்ருஹதீ"யின் அளவு *ஆறங்குலமாம். (80)

---

* இந்த அளவு சரிதானா என்பதை ஆராயவேண்டும்.

ஷட்கதிகயஷட்யுஷ்ணம் கிஷ்கிஷி ஷ்டம் சுகோசிதம்:।
ஷட்ஷெஷ்டி வாயட் ஷடகம் ஷஷ்டிஷ்டம் ஷிஷ்டஷாஷ்ட விஸாரஷெஷிம் ॥

சுகுராசஸ் வஸுவஸுஸெவ்ஷ்ட வாஹஷ்டஷ்டயுரு மிஹாமதம்:।
வஸுவஸவெ சுகுஷ்டஷ்டெ தாஷ்டெஷெஷெகெச வம்விதெ ॥

சுஹ்ருத்தெ கயெவவ்யாஸ் காறு வனகொ நிரூவிதம்:।
சுகுஷ்டஷ்டெ வாரீணாவஷ்டயெவவ்யாஷ்ட மிதாறுகம் ॥அசு॥

வாஹஷ்டிஷெ ஷுஷ்டவாஷெஷ்டஷ்ட வஸுவிஷ்டசம் நிரூவிதம்
சுகுஷ்டஷ்டுறா ... ... ஷம்ச தியட் ஷ்டிதி வ்ரதாணதம் ॥ அச ॥

கொங்கைகளிரண்டின் மத்தியிலுள்ளப் பிரதேசம் "வார்த்தம்" எனப்படும். சிற்பசாத்திரத்தில் தேர்ந்தவர்கள் இதை (வார்த்தத்தை)ச்சிறிது உள் அழுந்தியவாருகவும், இரண்டங்குலம் அளவுள்ளதாகவும் புமைப்பர். (81)

கழுத்தின் பின்புறத்தில், தோள்கள் ஒன்று கூடுமிடத்திலிருந்து புயங்களின் உச்சி எட்டங்குலம் அளவுள்ளதாம். கக்ஷங்களினடிப் புறத்தில் உள்ள இடைப்பகுதியின் குறுக்களவு, முன்புறமும் பின்புறமும் தனித்தனியே ஒவ்வொரு தாள (பன்னிரண்டங்குல)மாம். (82)

கக்ஷங்களின் உட்புறத்திலும் அவற்றினளவு ஒரு தாளமேயாம். கக்ஷங்களின் அடிப்புற (மூல)த்தில் அவற்றின் சுற்றளவு (தனித்தனியே) இரண்டு தாளமாம் (இருபத்து நான்கங்குலமாம்). (83)

குறிப்பு :— இந்த 84-வது சுலோகத்தின் கருத்து நன்கு விளங்கவில்லை. இதன் இரண்டாவது பாதியில் சிறிதளவு சிதைவு இருப்பதும் இதன் காரணம். இருப்பதைக் கொண்டு ஒருவாறுகப் பொருள் எழுதப் படுகின்றது.

புயங்களின் உச்சியும், புயங்களும் கக்ஷங்களுடன் சேருமிடத்தை, கக்ஷங்களின் மூலத்தினின்றும் குறுக்காகச் செல்லும் ஸூத்திரத்தினளவைக் கொண்டு அறியவேண்டும். (84)

வாய-ஶ்ரோத்ரவ்ருத்தி வ்யாதேரபி நாகேந்த்ரஸ்ய விதா ।
நாஸ்ரிரம்ஸ்ரவிஷ்வாஸ்ய வக்த்ரஸ்ய பூரம்ஸ்ரூவமா ॥

வாய-ஶ்ரய வாஸு-ஶ்ரொஷ்ட்ய-ஶ்ரீஷ்வாஸ்ய ஸ்ரீமாதிகஃ ।
உதய-ஶ்வஸ்ரொவெத ஸ்ரோவம் வஷ்டிஶாம்ஸ்ரூஃ ॥ அசு ॥
வாய-ஶ்ரெஸ்ரெ வாஸீஸ்ரஸ்ர வஸ்ரகவங்காஶ்டிம்ஸ்ரூஃ ।

கதொரஸ்ரொஸ்ரயஸ்ரோமவ்ஸ்ர ஸ்ரொரஸ்ரோ உஸ்ரஶிதாம்ஸ்ரூஃ ॥
உஸ்ரெஶவாஸீஸ்ராஸ்ரொ விவகுவாரிம்ஶிம்ஸ்ரூஃ ।

"வார்த்த" தேசத்திலிருந்து நாபி வரை உள்ள நீளம் ஒரு தாளமாம். நாபியானது ஒரு அங்குலம் விஸ்தாரம் உள்ளதாம், வட்டவடிவமாக இருக்கவேண்டும். அரை அங்குலம் ஆழமுள்ள தாக இருக்கவேண்டும். (85)

"வார்த்தம்" என்பது பெண்மக்களின் கொங்கைகளிரண்டிலு டையவும் மத்தியில் சிறிது பள்ளமாகவுள்ள இடம். முன்பே இவ் விஷயம் விளக்கப் பட்டுள்ளது. அந்த "வார்த்த"த்தின் இரு புறங் களிலும் உள்ள குறுக்களவு தனித்தனியே எட்டங்குலம் நான்கு யவம். இவ்விரண்டையும் கூட்டினால் பதினேழு அங்குலம் ஆகிவிற தல்லவா? இதுவே "வார்த்த" முள்ள இடத்தின் ஒரு பக்கத்தி லிருந்து மற்றொரு பக்கத்திற்குச் செல்லும் மொத்தமான குறுக்களவு. இதை மூன்று மடங்காக்கினால் ஐம்பத்தொரு அங்குலம் வரும். இதுவே "வார்த்த"ப் பிரதேசத்தின் சுற்றளவாம். (86)

அதன் கீழ் மத்தியபாகம் (இடை) பதினான்கு அங்குலம் (ஒரு பக்கத்திலிருந்து மற்றொரு பக்கம் வரை) அகலமுள்ளதாம். இதன்

---

* இங்கு மூலம் தெளிவாக இல்லை. ஏதோ தவறு ஏற்பட் டுள்ளது. அதை மற்ற நூல்களின் துணையுடன் திருத்திக்கொள்ள வேண்டும்.

நாபிதேஶஸ்து விஜ்ஞாநோ ஹ்ருதஶ்சூசிரூபாம்ஶுமாந் ॥ அஅ ॥
நாபிஸ்தாத்ர வரீணாஹோ ஹ்ருத்தாயுஷ்கரஷட்பலி।
ஸ்ரோணிதேஶஃ ஸவிவ்யாத்தஃ கராயஸ்தாத்ரவரீகுதெகஃ ॥

வக்ஷாஸயாவ்யுகே மாத்ரே விஜ்ஞாநோரஷ்டாம்ஶுமாந்ஃ।
வக்ஷாஸயஸ்தரீணாஹ ஸ்தாஷ்டஷாஸஷ்டிகம்ஶுகஃ ॥ கூஅ ॥

ஹ ஹ்ருதேஶஃ கபிதபாத்ர காஹ்ரீதா உதியாத்ரகஃ।
ஸ்ரீணாம் வெதயிகம் கராயெஸ்தா ஹாஸ்மெதெகெத கதாஸ்ரயிஃ ॥

மும்மடங்காகிய நாற்பத்திரண்டங்குலமே மத்திய பாகத்தின் (இடையின்) சுற்றளவாம். (87½)

அந்த மத்திய தேசத்தின் கீழ் (இடையின் கீழ்ப்புறம்) நாபி தேசம் (கொப்பூழ் உள்ள இடம்) அமைக்கப்படும். அதன் குறுக்களவு (வலதுபுற மிருந்து இடது புறம்) பதினறங்குலம். இதன் மும்மடங்கான நாற்பத்தெட்டங்குலமே இந்த இடத்தின் சுற்றளவாம். இந்தக் கொப்பூழ் இருக்குமிடமே "ச்ரோணிதேசம்" என்பர் உடற் கூறுகளை யுணர்ந்தவர். (89)

அதன் (ச்ரோணி தேசத்தின்) கீழ் "பக்வாசயம்" எனப்படும் உடற்பகுதி உள்ளது. நாம் உட்கொள்ளும் உணவு பக்குவமாகும் இடம் தான் "பக்வாசயம்" எனப்படுகின்றது. இவ்விடத்தின் குறுக்களவு (இடமிருந்து வலம்) பதினெட்டங்குலமாம். இதன் மும்மடங்கான ஐம்பத்துநாலங்குலமே இவ்விடத்தின் சுற்றளவாம். (90)

இந்தப் பக்வாசயம் உள்ள இடத்திற்கே "குடிதேசம்" என்று பெயர். ஒட்டியாணம் முதலான அணிகளை இவ்விடத்திலேதான் அணிவர். குடிப் பிரதேசத்தின் இந்த அளவு ஆண்களுக்குக் கூறப்பட்டதாம். பெண்களுக்காயின் இந்த இடத்தின் அளவில், மேலும் நான்கங்குலம் கூட்டிக் கொள்ளவேண்டும். (91)

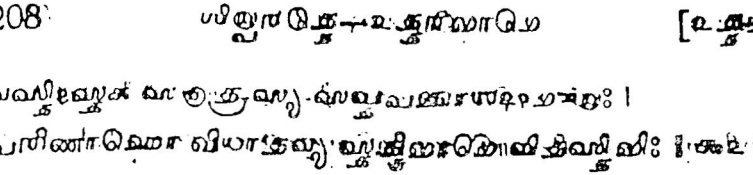

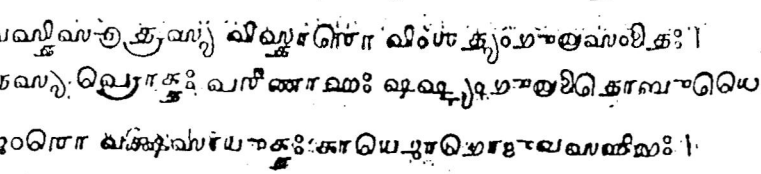

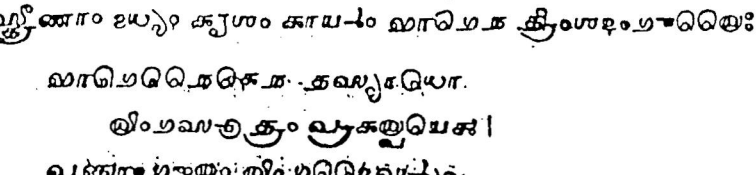

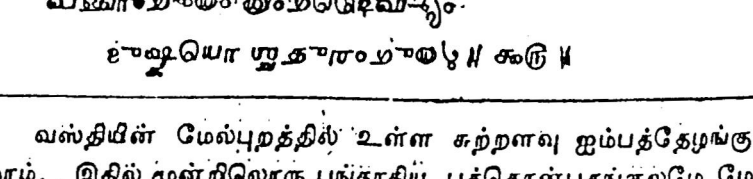

வஸ்தியின் மேல்புறத்தில் உள்ள சுற்றளவு ஐம்பத்தேழங்குலமாம். இதில் மூன்றிலொரு பங்காகிய பத்தொன்பதங்குலமே மேற்கூறிய வஸ்தியின் உச்சியிலுள்ள் குறுக்களவாம். (92)

வஸ்தி— மூத்திராசயம்.

வஸ்தி ஸூத்திரத்தின் (வஸ்தி இருக்குமிடத்தின்) அகலம்— (குறுக்களவு) இருபதங்குலமாம். இதன் மும்மடங்காள அறுபதங்குலமே இவ்விடத்தின் சுற்றளவாம் (93)

மார்பு வயிறு இவ்விரண்டும் ஒன்று சேர்ந்த இடத்தின் அமைப்பு பசுவின் முகம் போன்றதாக இருக்கவேண்டும். மத்திய தேசத்தின் அகலம் 14 அங்குலமெனவும், அதன் சுற்றளவு 42 அங்குலமென்றும் முன்பு (87—88) கூறப்பட்டதல்லவா? அது ஆண்களுக்கு மட்டும். பெண்களுக்கு அதே இடம் பத்தங்குலம் அகலமும், முப்பதங்குலம் சுற்றளவும் உள்ளதாக அமைக்கப்படவேண்டும். (94)

அதன் (வஸ்தியின்) கீழ் நான்கங்குலத்தில் லிங்கஸ்தித்ரத்தை அமைக்கவேண்டும். லிங்கத்தின் (ஆண்குறியின்) நீளம் ஐந்தங்குலம். அண்டங்களிரண்டினுடையவும் நீளம் தனித்தனியே நான்கங்குலம். (95)

யிம்மஸ்தித்வா விஷ்ணோஃ க்ராந்தாஸ்தித்வா நிமஜ்ஜதெ।
வாஸ்துயொனாலயொஷ்வஷ்ட ஸ்தம்பஸ்தொரண விதாதகஃ॥

வனவ யஸ்ய வ்யாதஷ்டஷ்ட ஸ்தம்பஸ்யாஷ்ட தாரம்யுதஃ।
ஸ்தெ வ்ராஜெ வ்ருகதஷ்வெ ரெவெவம்க்ஷணஷ்ரிதெ॥

விநிமஜ்ஜெ கூர்மஸ்தம்
தயொஷ்யும் விஷ்ணுகஃ।
ரெவயொஃ வ்ராஜயொ வஷ்ஜெ
விஷ்ணுஃஷ்யாத்தம்மாறுஃ॥ கூஅ॥

விங்கஸூத்திரத்தினகலம் இரண்டங்குலமாம். விங்கத்தின் இருபுறங்களிலும் அண்டத்தின் தொடங்குமிடத்திலிருந்து இரண்டங்குலமாம். (96)

"சலீ" என்னும் பாகமும் இவ்வாறே அமைக்கப் படவேண்டும்.

குறிப்பு:— சலீ. என்பது "உறை" என்று பொருள்படும். இங்கு இச்சொல் ஆண்குறியின் மேல் உறை போன்ற சருமத்தைக் குறிப்பதாகக் கொள்வது தகும். அதுவே இப் பெயருக்குப் பொருத்தமாயுள்ளது. வேறு பொருத்தமான பொருளுண்டாயின் அதை ஆய்ந்துணர்க.

அண்டங்களின் அடிப்புறம் (தொடங்குமிடம்) நான்கங்குலம் அகலமாம். முஷ்கங்கள் (அண்டங்கள்) தோன்றுமிடத்தில் அடிவயிற்றுடன் இருதுடைகளும் கூடுமிடத்தில் இருபுறமும் இரண்டு ரேகைகள் (மேலிருந்து கீழாக) அமைக்க வேண்டும். (97)

அவ்விரு ரேகைகளும் இரண்டங்குலம் வெளியில் வளர்ந்துள்ளதாக அமைக்கப்படும். அந்தக் கோடுகளிரண்டிறுடையவும் இடைப்பகுதி (அவற்றின் உச்சியில்) எட்டங்குலமாம். அவற்றின் கீழ்ப்புறத்தில் அவற்றின் இடைப்பகுதியின் (வஸ்தியின்) அகலம் ஆறங்குலமாம். (98)

மாமவனகொலீமமதெவர்ஃ ணிரெவாம்ஶமும் கதஃ ।
ஷடம்ஶகஃ வரீணாஹெமா உணியஃலி ... கொஉநாகூ ॥

ஊஷயொஹஃபாமிகம் தெவர்ஃ கதியர்ஃ பீஜஹமயஃதஃ ।
மாமெவா உஃறுஹாமெஹஃபாசு கவிநாவா லூகலூதெ ॥॥

ஊஷ்ளஹஸபீஜகெள வ்ருதெள ஸாமயவிஹாஜிதெள ।
காவந்நாகுவரீணாஹெள கதர்வ்ள சிற்பகோவிதெஃ ॥

லிங்கத்தி (ஆண்குறியி)ன் நீளம் ஐந்தங்குலத்தில், நான்கங் குலம் லிங்கத்தின் நீளமும், மணிரேகையின் நீளம் ஒரு அங்குலமு மாம். லிங்கத்தின் சுற்றளவு ஆறங்குலமாம். மணிரேகையின் முனையில் இவ்வளவு சிறிது குறையும். (99)

குறிப்பு :— இங்கு மூலம் சிதைந்துள்ளது. அதனால் கருத் தில் தெளிவில்லை. முஷ்கங்களின் (அண்டங்களின்) நீளம் நான்கங்குல மென்று சொன்னேமல்லவா? அதில் பீஜத்துடன் கூடிய பகுதியின் நீளம் இரண்டங்குலமும் மற்ற பகுதியின் நீளம் இரண்டங்குலமுமாகப் பிரித்தறிந்து கொள்ளவேண்டும். அல்லது முஷ்கங்களின் அடிப்புறத்தில் ஒரு பாகத்திலும் (ஒரு அங்குலத்திலும்) பீஜங்களை அமைக்கலாம். "கபிநாஸா" எனப்படும் (குரங்கு மூக்கு) பகுதி முஷ்கங்களின் அடிப்புறத்தில் அமைக்கப்படும். "கபிநாஸா" என்பது என்னவென்று தெளி வாக விளங்கவில்லை. (100)

அண்டங்களிரண்டும் பீஜத்துடன் கூடியவையாகவும், வட்டவடி வமாகவும், இருபாகங்களாகப் பிரிந்தாற் போல் அமைந்தவையாக வும், எட்டங்குலம் சுற்றளவுள்ளனவாகவும், சிற்பத்தில் தேர்ந்த ஸ்த பதிகளால் அமைக்கப்பட வேண்டும். (101)

சுயஸ்தானீ தவஸ்தாஸ்து ஸ்தெளவ்யாதாம் சுகுஹ்யகெ।
ஷ்ரிஜானுயஃ வரிஷ்டாஸ்ஸ்யுஃ ஷ்லக்ஷ்ணாஃ ஸ்தூலாஃ மாம்ஸலாஃ ॥ கம்உ ॥

ஊரூயுவரிஷ்டாஸ்தாஃ சுயஸ்ஷுடிதஸ்ரிஷ்டிமாம்ஸலாஃ।
ஜாநுதெஶவரிஷ்டாஸ்தா லவெஶ தாலுஸமாஸ்ரிதாஃ ॥ கம்ங ॥

சுஸ்தொ ஹீயஷ்டெளளா தா
வஸ்தூ காவெஷ்ளா விவக்ஷுவெனைஃ।

"குகுந்தரம்" என வழங்கப்படும் உடற்கூறுகள் இருபுறங்களிலும் இரண்டு உண்டு. அவை, பின்புறத்தில் ஆசனவாயின் இருபுறங்களிலும் இருக்கும் பள்ளமான பகுதிகளேயாகும். அவை இரண்டும், அண்டங்களின் மத்தியில் கீழ் நோக்கிச் செல்லும் ஸூத்ரத்தில் ஒட்டிக் கொண்டாற் போல் அமைக்கப்பட வேண்டும். "ஸ்பிக்" என்றும் "ஸ்பிக் பிண்டங்கள்" என்றும் வழங்கப்படும் இரண்டு சதைப்பற்றுள்ள பாகங்கள் பின்புறத்தில் ஆசனவாயின் மேல் இருபுறமும் வட்டவடிவமாக இருக்கும் என்பது ஏற்கெனவே கூறப்பட்டதல்லவா? அவற்றின் கீழ்ப்புறத்தில் உள்ள சுற்றளவு முப்பத்துமூன்றங்குலமாம். (102)

துடைகளிரண்டினுடையவும் மத்தியில் அவற்றின் சுற்றளவு (தனித்தனியே) முப்பத்தாறங்குலமாம். "ஆனிதேச"த்தின் சுற்றளவு இருபத்துநான்கங்குலமாம். ஆனிதேசம்— என்பது துடைகளின் முனைப்பகுதியைக் குறிக்கும். (103)

கைதேர்ந்த சிற்பிகள், ஆண்களுக்காயினும் பெண்களுக்காயினும் துடைகளை அமைக்கும் போது மிகவும் விழிப்புடன் ஊன்றிக் கவனித்து அழகு மிக்கதாக அவற்றை அமைப்பர். துடைகளின் பருமன் மேலிருந்து கீழ் நுனி வரையில் படிப்படியாகக் குறைந்து கொண்டே வரும். துடைகளில் உரோமங்களிருத்தலாகாது. சதை

கொஃகெள வஜீஃஜாயள
ஸாஹாஷ்ஹம்ஃபெஃவெள ॥ கஂச ॥

ஜூண்ணெள ஃகொஹ்ஹெள வ்யத்தள
வாஂஹாம் வா யாவதீஷாஂ வர ।

கதஷ்டா ஜாதாநீ காயெ-
வதாஸ்மாகா ஜாயதெ ॥ கஂடு ॥

ஸுஂமாயுதயவிஷ்ணாெ கதாஜ்ஜுள விகுலெள ஃதெள ।
வர்ணாஹொரஃவிதவ்யவ்யாஃமாயா ெந்யகவிஃஜதிஃ ॥
வஜ்ராதாமெ ஃகாஜ்ஜித்தெ ஃயெ் கிஞ்சிஷ்டாஃஹதெ ।

ஜஜ்ஞாஃஜுவர்ணாஹொ ஹவெத்தாஃபஃஹாகுஃ ॥ கஂள ॥

மடிப்புகளும் இருக்கக் கூடாது. வாழைமரத்தின் அமைப்புதான் துடைகளுக்குத் தக்க உபமானமாகும். (104)

மேலும், அவை வழவழப்பாக இருக்கவேண்டும். கவர்ச்சிகர மாகவும் வட்ட வடிவமாகவும் அமையவேண்டும். (104½)

அதற்கு (துடைகளுக்கு)க் கீழ்ப்புறத்தில் முழங்கால்களை அமைக்க வேண்டும். இவற்றின் நீளம் (ஒவ்வொன்றுக்கும்) நான்குங்குல மாம். இவற்றினகலம் மூன்றங்குலமாம். அவற்றின் (முழங்கால் களின்) இரு புறங்களும் தனித்தனியே நான்கங்குல அளவுள்ளவை யாம். முழங்காலின் சுற்றளவு இருபத்தோரங்குலமாம். பின்புறத் தில் சிறிது உள்ளழுந்தியவாறுகவும், மத்தியில் சிறிது உயர்ந்தவா றுகவும் இவை அமையவேண்டும். (106½)

கணைக்காலுக்கு மேல், முழங்காலுக்குக் கீழ் உள்ள காலின் பகுதி "ஜங்கா" (கெண்டைக்கால்) எனப்படும். தொடக்கத்தில் (முழங் காலை யொட்டினாற் போல் உள்ளவிடத்தில்) அதன் சுற்றளவு பதினை

உர்வவஸ்தவரீணாமொ
ஸவெ தவஷ்டர்தஸ்யாம்ஸுஃ।

தியக்காஸஸ்துதும் வஸ்ஸம் வரஷ்க்
ஸ்மஸ்யும் வஸுவாஸ்ஸுதே॥ கம்ஃ॥
வாஸ்ணுதொஸவாய விஷ்ணொ
ஸவெஸ வயுஸி ஸ்மஸ்தெஸுஃ।

ஸாமஸ்தாஸ் தயாதயுஷ்யும்
வாஸ்ணுதொ ஸாமதஃ வஸுஃ॥ கங்ஃ॥
ஸ்ஸ்ஸுளயும்ஸுதென் கூவெபுள விஷ்ணொரெண வஸுதஃ
வாதவ்யஷ்ம்க கதபுவும் ஸ்ரோணதம் ஸஜவ்யஷவஸ॥ ககம

தவ்யாய வஸுதொஸவஸ்ஸு • நீதொஸுகாரதொஸவெஸ்।

றங்குலம். இதன் மத்தியில் சதைப்பற்றுடன் கூடிய பகுதி "இந்த்ர வஸ்தி" எனப்படும். அதன் சுற்றளவு பதினெட்டங்குலமாம். (107½)

பார்ஷ்ணி— என்பது குதிகால். அதற்குச் சரியாகக் குறுக்கே செல்லும் ஸூத்திரம் ஒரு அங்குலமாம். குதிகாலின் அகலம் ஐந்தங்குலமாம் (108½)

உள்ளங்காலிலிருந்து நான்கங்குல உயரத்திலும் குதிகாலிலிருந்து நான்கங்குலம் முன்புறத்திலும் "குல்பம்" இரண்டையும் அமைக்க வேண்டும். (குல்பம்— கணைக்காலின் இருபுறங்களிலும் முள்ள முண்டுகள்.) இவற்றின் அகலமும் நீளமும் இரண்டங்குலமாம். காலின் (பாதத்தின்) பின்புறம் (குதிகாலின் மேல்) யானையின் முதுகு போல் உயர்ந்தவாறு அமைக்கப்படவேண்டும். (110)

அதன் கீழ் உள்ளங்கால் உட்புறம் வளைந்தவாறு இருக்கும். உள்ளங்கால்கள், வெளிப்புறத்தில் குதிகாலிலிருந்து சுண்டுவிரல்

• நீதொ என்பிருத்தல் தகும்.

வஹிஹாமெ வரம் கூயம் வாஷ்ணுயாவத்தரிஷிகூ ॥

கூஜ்ஷரகுதெமெத தரும் கூயம் வரஜ்ஜதி ।

வாடா ரதவிஷ்டாரம் ஷலஜ்ஜுஷ்டாஹ்ரதி ॥ ககக ॥
வாஷ்ணுஸ்ய தவிஷ்டாரஃ கயித ஸ்ரதாரம்மவும் ।

வாடவ்யஷவ்ய வொத்தெயொ ஹாமவ்ஜுஷ்டாம்மவாயிகஃ ॥
கூரவாடவ்ய வொத்தெயஃ தூஜ்ஜுஷ்டஃ வரஜ்ஜாஹ்ரதி ।
கூஜ்ஷரகுதெமெத ஆம்மவுஃவ்யாச வரஜ்ஜீயஃ ॥

கூஜ்ஷவ்ய வரஜ்தெயொ ஹாதூவ்யாரத்த மியவாயிகர ।
கூஜ்ஷதெவ்யஃ உத்விஷ்ட ரஜ்ஜுதூயரீரி தி ॥ ககஞ ॥

வரையில் ஸமமாக (வளைவின்றிக்கே தரையில் படிந்திருப்பதாக) இருக்கவேண்டும். (111)

கால் கட்டைவிரலின் அடிப்புறத்தில், உள்ளங்கால் உயர்ந்தவாறுக (வளர்ந்ததாக) அமைக்கப்பட வேண்டும். (111½)

காலின் (பாதத்தின்) நுனியில் உள்ளங்காலின் அகலம் ஆறங்குலமாம். குதிகால்கள் இருக்கும் இடத்தில் உள்ளங்காலின் அகலம் நான்கங்குலமாம். (112½)

காலின் (பாதத்தின்) பின்புறத்தினுடைய (புறங்காலினுடைய) உயரம், நான்கங்குலமும் நான்கு யவமுமாகும். பாதத்தின் நுனியில் அதன் உயரம் மூன்றங்குலமாகும். கால் கட்டைவிரலின் அடிப்புறத்தில் பாதத்தினுயரம் இரண்டங்குலமாம். (114)

கால் கட்டைவிரலின் உயரம் ஒரு அங்குலமும் இரண்டு யவமுமாம். அதன் நீளம் மூன்றங்குலமாம். (115)

சுஜ்ஷவஸ்ய வரீணாஹோ ஹவெஸ் வங்குலிரம்ஸ்ரெஸ்தெஃ।
ஜிவவ்ராம்ஸ்ஷ்ஸ்டிஷ்டம், வ்ராங்குவவ்ராய்ஃபுதொ நவஃ॥

கஜ்ஃபீவ்ஸ்டிஷ்டம் க்ரூம்ஸ்ரும் ஜியவாயிகஃபு।
க்ருஜ்ஸ்ருவஸ்ய வரீணாஹஸ்ஸ்யாம் வவ்க்ரயம்ஹவெஸ॥

உயுஸ்ரீவ்ஸ்டிஷ்டம் யவஸ்ரவிம்ஸதி வ்ஸ்ரெயெஃ।
வரீணாஹவஸ்ய தஸ்யாஸ்ய யவாநாதெகவிம்ஸதிஃ॥ ககஅ॥

சூயாஸ்ரொஃநரிகாயாவஸ்ய யவவிம்ஸதி ர்நிஷ்யுதெக।
சுகாரிகாவரீணாஹஃ காயெஃபுஃவஷ்டிஃஜவியவ்ஸ்ரெவெஃ॥

கநிஷ்டாஷ்டெவவ்ர்யாவ்யாதம் வஷ்டஹிஸ்தமியவ்ஸ்ரெவெஃ।
கநிஷ்டாயாஃ வரீணாஹோ யவாஃவங்குலிஃஜவஸ்ரயுகாஃ॥ கஉ॥

காற் பெருவிரலின் சுற்றளவு ஐந்தங்குலமாம். இதில் இரண்டு கணுக்கள் இருக்கும். அவற்றுள் இரண்டாவது (முன்புறத்திலுள்ள) கணுவின் அளவில் பாதியே இவ்விரலின் நகத்திற்கமையும்.

காற் பெருவிரலுக்கடுத்த விரலின் நீளம் மூன்றங்குலம் இரண்டு யவமாகும். இதன் சுற்றளவு மூன்றங்குலமாம். இதில் மூன்று கணுக்கள் இருக்கும். (117)

காலின் நடுவ்ரலின் நீளம் இரண்டங்குலம் ஆறுயவம். அதன் சுற்றளவு இரண்டங்குலம் ஐந்து யவம். (118)

அதற் கடுத்த விரலின் (அலரி விரலின்) நீளம் இருபது யவம் (இரண்டங்குலம் நான்கு யவம்). அதன் சுற்றளவு பதினெட்டு யவமாம். (இரண்டங்குலம் இரண்டு யவம்). (119)

கால் சிறு விரலின் நீளம் பதினேழு யவம். (இரண்டங்குலம் ஒரு யவம்). இதன் சுற்றளவு பதினைந்து யவமாம் (ஒரு அங்குலம் ஏழு யவம்), (120)

பெவ-ர்குயஜ ஸவடூவஸ்ர ரம்மஷ்ரீகாம வுகீதீ-ர்தஃ ।
சுய-ர்ாம்ஹ ஸஹ ஜ்ஹுஸ்ர் ஸவடூவஸ்ர ஹுகெர மவெசு ॥

ஸவ-ர்ரவஸ்ர வாஜுஸ்ரவொதா உஹுவவடூய-ர்தெர மவஸ்ர் ।
கூதா ஜ்ரவெஜ்ஹுத கூக-ர்வ்ஸ்ரீ குகஜ-ர்விஸ்ரரஜ்ரவெஜ்ர் ॥கஉஉ॥

கரவஜ்ஹ வஹுஸவஸவெவஜ்ஹ வஜ்ஸ்ரஜ்ரமெ கூகுஸ்ரீகர ।
டெஜ்ரகவஜ்ஹ கதகஃ கஜ்ஹுஜஜ்ஹ ஜெஜ்ரோடிஸ்ரஸ்ரம்ஹ்ரஜ்ஹு ॥ கஉக ॥

ஹுஸ்ரவாஹ்யாம் நிம-ர்தா வம்ஹெள ள
ஸவுகெள ஷட-ஷஷம்ஹ்ரஜ்ஹெள ।
தயொஜ-ர்யெ ஜவெஜ்ஹுஸ்ரஃ
கூவாஸ்ர குவ்ரஸ்ரோணதஃ ॥ கஉச ॥

விரல்கள் யாவற்றிலும் மூன்று கணுக்கள் இருக்கவேண்டும். (பெருவிரல் தவிர). அவ்வாறே எல்லா விரல்களும், முன்புறத்தில் அரை அங்குலம் உயர்ந்திருத்தல் வேண்டும். (121)

கால் விரல்கள் யாவற்றிற்கும் பொதுவான விஷயம் ஒன்றுண்டு. ஒவ்வொரு விரலினுடையவும் கடைசிக் கணுவின் பாதியளவுள்ளதாக அவ்வவற்றின் நகங்கள் அமைக்கப்பட வேண்டும். சித்திர. வேலையில் கைதேர்ந்த சிற்பிகள், அந்த நகங்களை முழுதும் செந்நிறமுள்ளவையாக அமைக்கவேண்டும். (122)

இனி, புயங்கள்-கைகள்— இவை விளக்கப்படுகின்றன.

தோள்களிரண்டும் ஒன்று சேருமிடத்தில் பிற்புறத்தில் "க்ருகாடிகா" என்னும் ஸந்தி மர்மஸ்தானம் உள்ளது. கைகளின் மூலம் அந்த க்ருகாடிகாவிலிருந்து பதினேரங்குலம், (123)

தோள்களிலிருந்து பின்புறம் சரிவாக வளர்ந்துள்ளதாகக் காணப்படும் பகுதிகள் "அம்ஸபலகங்கள்" எனப்படும். அவை ஒவ்வொன்றும் தனித்தனியே ஆறங்குலம் அளவுள்ளவையாம். அவ்விரண்டு அம்ஸபலகங்களின் மத்தியில் இரண்டங்குல அளவுள்ள "வம்சம்" இருக்கும். வம்சம்- என்பது முதுகெலும்பு, முள்ளந்தண்டு— என்பது. (124)

உத்தாகதீவஷஸ்ஸிஃ வ்ருஷவல்லகஃ।
கதெவ வ்ருஷ்டிமாஸஸ்ய ஸ்ரவணேவம் வர்ணிகீர்திதஃ ॥ கஉடு ॥

கக்ஷாந்தஸ்ய கொவ்ரம் யாவத்
வாஹுவவெர்தி கயுதெ।
கஷ்டாதிஸாம்ஹுகம் தெவ்யம்
காதெஉவ்யுஷ்டாதிஸாம்ஹுகம் ॥ கஉசு ॥

கொவ்ரஸ்ய கவயஃ ப்ரொக்தம்
வவ்ர வஷ்டாதிஸாம்ஹுகம்।
வர்ணாஹஃ ப்ரவாதெஹாஸ்ய
ஷொடஸாம்ஹுவஸம்மிதஃ ॥ கஉள ॥

ப்ருகொஷ்டஸ்ய வர்ணாஹ ஸ்தனாதிஸ்ரஸ்ரிராம்ஹுகெஃ।
உணிவலுவர்ணாஹஃ கதர்வொ ஷாதிஸாம்ஹுகஃ ॥ கஉஅ ॥

பிள்புறத்தின் அமைப்பு, வாழைப்பூவை மேல்நோக்கியவாறு நிற்கவைத்தாற் போலிருக்கும். வாழைப்பூவின் காம்பு போல், இதில் முள்ளந்தண்டு பருத்ததாக அமைந்திருக்கும். (125)

கக்ஷங்களிலிருந்து முழங்கைகள் வரையிலுள்ள பாகம், "பாஹு பர்வம்" எனப்படும். இதுவே "புயங்கள்" என்றும் வழங்கப்படும். இதன் நீளம் பதினெட்டங்குலம். சுற்றளவும் அவ்வளவேயாம். (126)

முழங்கையிலிருந்து உள்ளங்கை வரையிலுள்ள பகுதி (முன்கை) யின் நீளம் பதினேழங்குலமாம். இந்த முன்கையின் சுற்றளவு, (முழங்கையை யடுத்தாற் போலுள்ள பகுதியில்) பதினைந்தங்குலமாம்.

மணிபந்தத்தை (மணிக்கட்டை) அடுத்தாற்போலுள்ள முன்கையின் முனைப்பகுதியின் சுற்றளவு பதினான்கங்குலமாம். மணிக்கட்டினுடைய சுற்றளவு பன்னிரண்டங்குலமாம். (128)

விஷாரஷ்டிகயோ வாஹோராஃ
கோவ்ரோஜுரவங்குலாஃ ।
வரிணாஹதிர்மாத்ரமேகம்
ப்ரவாஹோ விஷ்கம்பதி உத்தா ॥ கஉக ॥

ப்ரகோஷ்டே உணிவஸ்ய வரிணாஹதிர்மாத்ரகம் ।
ஸ்வாங்குலாநி வாஷ்டாவேகாத்ரிம்ஶத்ஸ்யுராங்குலாநி தத் ॥

ஷட்பாதஸ்ய தஜ்ஜ்ஞோ கரோ பாயுரங்குலாஃ ।
கநிஷ்டாதிரோவாயா ஹவிர்மாநிவங்குலாஃ ॥ கஉக ॥
உதாயாதேஹயோ ஹஸ்தாஃ வங்குலாதா விஷ்கம்பதிஃ ।

புயங்களின் அகலம் (குறுக்களவு) தனித்தனியே ஆறங்குலமாம். முழங்கைகளின் அகலம் தனித்தனியே ஐந்து அங்குலமாம். அதன் கீழுள்ள முன்கையின் அகலம், (குறுக்களவு) அதன் சுற்றளவில் மூன்றிலொரு பாகம். முன்கையின் தொடக்கத்திலும் மத்தியிலும் முனையிலும் சுற்றளவு மாறுபடுவதற் கேற்ப அவ்வோ இடங்களின் குறுக்களவும் மாறுபடுமென்றவாறு. (129)

பிரகோஷ்டத்தின் (முன்கையின் நுனியின்) அகலமும், மணிக்கட்டின் அகலமும் அப்படியே அதனதன் சுற்றளவில் மூன்றிலொரு பங்காம். நடுவிரலின் அடிப்புறத்திலிருந்து உள்ளங்கையின் அடிப்புறம் (குதிக்கை) வரையிலுள்ள தூரம் ஏழங்குலமாம். (130)

ஆள்காட்டி விரலின் அடிப்புறத்திலிருந்து உள்ளங்கையின் அடிப்புறம் வரை உள்ள நீளம் ஆறங்குலமாம். உள்ளங்கையின் சுற்றளவு பன்னிரண்டரை அங்குலமாம். சிறுவிரலின் அடிப்புறத்திலுள்ள ரேகையிலிருந்து உள்ளங்கையின் அடிப்புறம் வரை உள்ள தூரம் ஐந்தங்குலமாம். இவ்வாறாக உள்ளங்கையின் நீளத்தினளவு கூறப்பட்டது. உள்ளங்கையின் அகலம் ஐந்தங்குலமாகும். (131½)

சுஜ்ஷுஷ்ருஸ்ரவாயா ஹஜ்ஜாஸ்ரூதயேவச ॥ கஙூ ॥
ஸ்யுர்மாமவ்ருஹாணம் வ்ரா ஏஜ்ஜ்ரூயவ்ருஸ்திதம்।

சுஜிஷ்ருஸ்ரவாயா சுயஹ்ரூஜ்ஜ்ரூராகரே ॥ கஙூ ॥
சுகாஸ்தே கரயாஸ்ருஸ்தூஸ்யாஸ் வாயஸ்ரூகூயா।
சூயஜ்ரூவா ஸவெஷ்டாத ஜிஜ்ஜிஸ்ரூகூரா வ்ருஷ்ரூஸ்தே ॥
ஸ்யுஸ்தஜ்ஜ்ரீஸ்யும் வ்ருவிஷ்டா வா வ்ருகவ்ரூஸ்தே।

சுஜ்ஷுஸ்முதஜ்ஜ்ரூவ்ரூஜ்ஜ்ரூராகரஸ்யுமா ॥ கஙூ ॥
ஸஜ்ஜிரவா வ்ருகவ்ரூவாஸ்ரூஸ் வாவி வசூராஸவெஷ்டாகர।
ஸ்யுஸ்தாயா சுயொஹாமெ மொஸுகவிதயாகரே ॥ கஙூ ॥

பெருவிரலின் அடிப்புறத்திலுள்ள ரேகையிலிருந்து ஆள்காட்டி விரலின் அடிப்புறத்திலுள்ள ரேகை வரையில் உள்ள இடைவெளியின் தூரம் மூன்றங்குலமாம். (132½)

சிறு விரலின் அடிப்புறத்திலுள்ள ரேகையிலிருந்து ஒரு அங்குலம் தூரத்திலும், மோதிரவிரலின் அடிப்புறத்திலுள்ள ரேகையிலிருந்து இரண்டங்குலம் தூரத்திலும், நடுவிரலின் அடிப்புறத்திலுள்ள ரேகையிலிருந்து ஒன்றரை அங்குலம் தூரத்திலும், உள்ளங்கையில் ஒரு ரேகை செல்லும். அதுவே "ஆயுள் ரேகை" எனப்படும். அது சிறிது வளைந்தவாறாக இருக்கும். நடுவிரல்-ஆள்காட்டி விரல் இவற்றின் மத்தியில் இந்த ஆயுள் ரேகை நுழைந்து செல்லும். (134½)

பெருவிரலின் அடிப்புறம், ஆள்காட்டிவிரலின் அடிப்புறம் இவற்றின் இடைப் பகுதியாகிய மூன்றங்குலம் தூரத்தில் நடுவில் ஒரு ரேகை செல்லும். சிறு விரலின் அடிப்புறத்தில் ஆயுள் ரேகையின் கீழ் இது தொடங்கும். இதற்கு "சக்திரேகை" என்று பெயர். இது

சுகாரிகா சுநிஷ்டாயாஃ வாவஸ்தாஸ் தஸ்ஜுஸ்யதுரமா ।

தஸ்யையு லவெடதஸ்தா ரெவாகாரஃஸ்ஸுகவஹீஸ்தா ॥ சசுஎ ॥
வாம்ரெவா லெவநீயாதஸ் வஜ்ரதா ஸக்திரெவயா ।

சுநிஷ்டாகாரஃயஸ்தா.காம் வாயிஃ வஜ்ரோவகாரகஃ ॥ சசுஅ ॥
சுதெவஸ்தாதஸ் லவெத்தது வாரஃ வெஸ்தாதாவ யாஃயா ।

சஜ்ஜுநீவாயிதெரெ தஸ் ஸக்திரெவா வஃஷ்டவஃ ॥ சசுசு ॥
சுஜ்ஜுஷ்டதுவஸ்லெளதஸ் வாம்ரெவா வம்வுவஷ்டிதா ।

சுஜ்ஜுஸ்திரதயம் வாயஃ ஸ்தாதெரெ சுநிஷ்டிகா ॥ சசுஏ ॥

ரும் சிறிது வளைந்தவாருகவே செல்லும். இந்த ரேகை, சிறுவிரல், மோதிர விரல் இவற்றின் கீழ்ப்புறம் மூன்றங்குல தூரத்திலும், நடு விரலின் கீழ்ப்புறத்தில் நான்கங்குல தூரத்திலும் செல்லும். (136½)

உள்ளங்கையின் அடிப்புறத்தின் (குதிக்கையின்) மத்தியிலிருந்து செல்லும் மற்றொரு ரேகை, வில்போல் வளைந்தவாருகக் காணப்படும். இதுவே "ஆள்ரேகை" எனப்படும். இது "சக்தி ரேகை"யுடன் இணைந்தவாருக வரையப் படவேண்டும். (137½)

சிறுவிரல், மோதிர விரல், நடுவிரல் இவற்றின் ஸந்தி (இவ் விரல்கள் உள்ளங்கையில் இணையுமிடம்) உள்ளங்கையின் சுருங்கிய அமைப்புக்குக் காரணமாம். இம்மூன்று விரல்களின் இணைப்பை உயர்த்தினால் உள்ளங்கை தொன்னைபோல் குழிந்து நீர் தேங்கு மாறு மாறிவிடுகின்றதல்வா? இவ்விரல்களின் இணைப்புக்குச் சரி யாகவே முன்பு கூறப்பட்ட ஆயுள் ரேகையை வரையவேண்டும்.

ஆள்காட்டி விரல் உள்ளங்கையில் இணையுமிடத்தில் சக்திரேகை செல்லும். பெருவிரல் உள்ளங்கையில் இணையுமிடத்தில் "ஆள் ரேகை" படிந்திருக்கும். (139½)

சிறு விரலின் நீளம் மூன்று அங்குலம் நான்கு யவமாம். மோதிர விரலின் நீளம் நான்கங்குலம் இரண்டு யவமாகும். நடுவிரலின்

சுதாதிபி-ர்கூயாதா யவமயஸஜ்ஜிதா ।
வணாஜ்ஜூராயதா உயூா தஜ்பூமீ வதஸ்ஸஜ்யா ॥ கசக ॥
சுஜ்ஷஸ்ஸு தஷா தெவ-ர்யூம் வதஸ்ஸம்மூர்தீநிதஷ் ।

சுஜ்ஷஸ்ஸுவஸீணாஹஃ (ஸ்ஹூடம் வெரா தூ வ்ரூணதஃ) ॥

சுஜ்ஷஸ்ஸுயூயம் வவ-ர் யுஜ்ஜூரும் மியவாயிகஷ் ।
சுமுவவ-ர் தயா வெராதூம் யுஜ்ஜூரும் மியவொதிதஷ் ॥

சுஜ்ஷஸ்ஸு ஸஹிஃ வவ-ர் தூதீயம் யுஜ்ஜூரும் ஹவெஸ ।
வூஷ்ணோயூபவ-ர்ணஸ்ஸாயெ-ர் ஹவெஷவஸஸ்ஸுவஃ ॥ கசச ॥

தஜ்பூகூராஃ வூயஸம் வவபு ஸரயுஸ்ஸுஜ்ஜூரும்தித ஹவெஸ ।
சுஜ்ஜூயம் உயூஸம் வவபுகீதி-ர்தம் மியவாயிகஷ் ॥ கசடு ॥
சுஸ்ரீரஷு தயெவொதூம் தஷியெ-ர்தவஸ்ஸுவஃ ।

நீளம் ஐந்தங்குலம். ஆள்காட்டிவிரலின் நீளம் நான்கங்குலம். பெருவிரலின் நீளம் நான்கங்குலம். (141½)

பெருவிரலின் சுற்றளவு கீழ்க்கூறிய வழியிலேயே ளகித்தறிய வேண்டும். (குறுக்களவில் மும்மடங்கு என்றவாறு) (142)

பெருவிரலின் முதற்கணுவின் நீளம் இரண்டங்குலம் இரண்டு யவம். நுனிக் கணுவின் நீளம் இரண்டங்குலத்தில் இரண்டு யவம் குறைவாக இருக்கும். ஒரு அங்குலம் ஆறு யவமென்றவாறு. (143)

பெருவிரலின் பின்புறத்திலுள்ள கணுவின் நீளம் இரண்டங் குலமாம். பின்புறம் மேற்கணுவின் மேல்பாதியில் நகம் தோன்றும்.

ஆள்காட்டிவிரலின் முதற்கணு ஒரு அங்குலம் நான்கு யவம். நடுக்கணு, ஒரு அங்குலம் இரண்டு யவம். நுனிக்கணுவும் அவ்வாறே. (ஒரு அங்குலம் இரண்டு யவம்). நுனிக்கணுவின் மேல் பாதியில் நகம் தோன்றும். (145½)

ഉപാംഗയുഗ്മം ചതുർ ഭാഗൈ രുത്തിഷ്ടേത് ॥ കശസു ॥
മിതീയങ്കു തതൈവ സ്യാൽ, തൃതീയം പൂർണ്ണമം ചതുഃ ।
കരാതലൈരവലഖ്യാ ഭിത്തി രംഗിസ്യുവം സ്മൃതഃ ॥ കശള ॥

കനിഷ്ഠാപ്രമാണം ചതുർ യവാ ഭവേ, ത്തയാ ഭിത്തിരുച് ।
ഛേദ്യാനം ഉപ്യുചവപുഷ്യാൽ കായൽഃസ്യാൽ ചതുർവപുഷഃ ॥

നിരൊഷ്ഠ വൈരാജ്യാനം കായപ്രമാണം ചതുർധൈഃ ।
കൂർമ്മപൃഷ്ഠ യവാഢ്യാകാ ഛാദ്യാഃ ക്രിയതേ നരൈഃ ॥

നടുവിരലിൻ മുതൽക്കണു ഒരു അങ്കുലം നാൽകു യവമാം. നടുക്കണുവും അവ്വാറേ. മൂൻറുവതു കണുമട്ടും ഇരണ്ടങ്കുലമാം. മോതിര വിരലുക്കും ഇവ്വാറേ കണുക്കളിൽ അളവു കൺടുകൊൾവതു. ആൾൽ നുണിക്കണുവിൻ അളവു ഇതിൽ വേറുപടും. പത്തു യവങ്കൾ അതൻ അളവാം. (ഒരു അങ്കുലം ഇരണ്ടു യവം). (147)

ചിറു വിരലിൻ മുതൽ കണുവിൻ നീളം പത്തു യവങ്കളാം. (ഒരു അങ്കുലം ഇരണ്ടു യവം). ഇതൻ നുണിക്കണുവും ഇവ്വാറേ യാം. നടുക്കണുവിൻ അളവു ഒരു അങ്കുലമേ യാകും. ഇതിൽ നകത്തൈ മുൻ കൂറിയപടിയേ (നുണിക് കണുവിൻ പിൻപകുതിയിൽ മേൽ പാതിയിൽ) അമൈക്ക വേണ്ടും. (148)

ഉൾളങ്കൈയും, വിരൽകളിൻ ഉൾപുറമും, മയിർകളില്ലാമലും പളപളപ്പാകവും ഇരുക്കുമാറു അറിവാളിയാന ചിൽപി അമൈപ്പാൻ.

വിരൽകളിൻ നുണിയിൽ ഒരു യവം അളവുക്കു കീൾപ്പുറത്തിൽ ഉയിരുടൻ കൂടിയ നകം അമൈക്കപ്പടും. അതൻ നുണിയിൽ ഉൾള പകുതി, (നകങ്ങളിൻ നുണി) *ഉയിരറ്റതാക അമൈക്കപ്പടും. നകത്

---

* കൊ ശ്രുത്വാവധേ നവാനി നിർഗ്ഗതേ ഽഹനി വാ
വനൌ കുമുദ്വത്യാ യത്തേ ശ്രുത്വാ ഽഹനി വാവകൂവ ഉദ്ഘുഷ്യാ

தத்ரைதே ஜீவஸீநஸ்ஸ நவாஸ்ரும் வர்திகாஸ்ஸந்தி।
வஜீவொத்ரொஹிதஸ் கிஞ்சிஜ்ஜீவொபலப்⁴யதே ॥ கரிய ॥
யவத்ரைதத்ஸர்வமிதம் நவாஸ்ரும் வர்திகாஸ்யேவ।

தில் உயிருள்ள பகுதி—உயிரில்லாத பகுதி— என்பதன் கருத்து :—

விரலின் பின்புறத்தில் நுனிக் கணுவில் ஒட்டிக் கொண்டாற் போலுள்ள பகுதி உயிருள்ளதாகக் கருதப்படும். இது சிறிது செந்நிறமாக அமைக்கப்படும். நகங்களின் உயிரற்ற பகுதியாவது, விரல்களின் நுனிக்கு மேல் அதிகமாக வளர்ந்துள்ள நகங்களின் பகுதியாம். இதைக் கத்தி முதலிய கருவிகளால் துண்டிக்கும் பொழுது விரல்களில் எவ்விதமான நோவும் உண்டாவதில்லை. அவ்வாறு துண்டிப்பதாகத் தெரிவது கூட இல்லை. அதனால் நகம்— மயிர்— இவற்றின் ஒதுங்கின பகுதியை உயிரற்றது என்கிறோம். நகங்களின் இந்தப் பகுதி, தேன்மெழுகு போன்ற வெண்மை நிறமுடையதாம். இவ்வாறான (உயிரற்றதான) நகத்தின் நுனிப்பகுதியின் அளவு மூன்று யவமாம். (150½)

இவ்வாறாக (150 சுலோகங்களால்) உத்தம நவதானத்தில், மானிடர்களில் ஆன்மாவின் அங்க அமைப்பு விளக்கிக் கூறப்பட்டது. இதில் உத்தம நவதானத்திற்கும் உத்தம தசதானத்திற்கும் வேறுபாடாக உள்ள அளவுகள் எல்லாம் எடுத்துக்காட்டப் பெற்றுள்ளன. இதில் கூறாமல் விடப் பட்டுள்ள அளவுகள் ஏதேனுமிருப்பின்

உவஹரயஜ்ஞொஹகூா தெயஸ்ஸவெதி"
(தைத்-ஸம். காண்டம். 6, ப்ர. 1. அனு. 1.)

என்னும் வேதவாக்கியம். உடலினின்றும் கழித்துவிடக்கூடிய தன்மையிலுள்ள மயிர்-நீசை-நகங்கள். இவற்றை "உயிரற்ற அசுத்தமான தோல்" என்று கூறுவதைக் காண்க.

[illegible]

[illegible]

அவற்றை உத்தம தசதாளத்தில் போலவே இதிலும் (உத்தம நவதாளத்திலும்) அமைத்துக் கொள்ளவேண்டியது.

சிற்பரத்தினம், இரண்டாம் பாகம், உத்தமநவதாளத்தைக் கூறும் எட்டாம் அத்தியாயம் முற்றும்.

ஸ்ரீ:

நவரொ2யாயः ।

கயடி2யூஜ்ஜ நவதாகுபு ।

ஸீஷ்டாஜ்ஜாதூனிகாணிஜ்ஜ க்ரீவி ஸதொ
மாவ்லுக்ரிதெ ஸஜ்ஜலெ-
ஸ்தெயம் வீவாகாணிஜ்ஜ க்ரீவி ஸகः
கணொ ஹ்ரூடஜ்ஜ தகः ।
காலூகஜ்ஜ ஸீவாணிஜ்ஜ ஷிகயூ-
ஸ்தொ2ஜ்ஜ வ்ரீவி ஜ்ஜாதஜ்ஜீ

ஒன்பதாவது அத்தியாயம்

மத்யம நவதாளம்

உத்தேசத்திலுள்ள பிம்பத்தின் மொத்த உயரத்தை நூற்றெட்டு கூறுக்ச் செய்து, ஒவ்வொரு கூற்றையும் ஒவ்வொரு அங்குலமாகக் கொண்டோமானால், (ஒரு தாளம் என்பது பன்னிரண்டங்குலம் என்னும் கணக்கில்) ஒன்பது தாளமாகும். இதில் அதிகமாக நான்கு கூறுகள் சேர்க்கப்படாமல், உள்ளது உள்ளபடியே கணக்கிடப்படுகின்றமையின் இது "மத்யம" மெனப்படுகின்றது. இந்நூலில் கீழ் 4-வது அத்தியாயம் 44—45-வது சுலோகங்களில், மத்யமநவதாளத்தில் எந்தெந்த சூத்திரமோ அமைக்கலாம் என்னும் விஷயம் விளக்கப்பட்டது. இவ்வத்தியாயத்தில் இதன் அளவுகள் கூறப்படுகின்றன.

மஸ்தகஸ்யஸ்ய வஜ்ரஸ்திதிதை-
ஜஸ்தாவயோர்யவே ॥ க ॥

லீலாஸ்தாவஸ்ய வஸாரஸ்வதிகேஷ்டா-
ஏதாவஸ்ய ஸ்ஜஸ்தாயீ-
கட்யாஸ்தாவஸ்ய கரோதஸ்ய ஷோடசஸ்தரிஸ-
ஸ்ரீநாதி வஸ்திஸ்தாணுய ।

		அங்குலம்.
(1)	உச்சந்தலையிலிருந்து நெற்றி வரையில்	3
(2)	நெற்றியிலிருந்து முகவாய்க்கட்டை வரை	12
(3)	அதிலிருந்து கழுத்து ,,	3
(4)	,, ஹ்ருதயம் ,,	12
(5)	,, நாபி ,,	12
(6)	,, மேட்ரமூலம் ,,	12
(7)	,, துடைகள் ,,	24
(8)	,, முழங்கால் ,,	3
(9)	,, கெண்டைக்கால் ,,	24
(10)	,, உள்ளங்கால் ,,	3
	ஆக அங்குலம்	108

மத்யம நவதாளத்திற்கு மேலிருந்து கீழாகக் கொடுக்கப்பட்ட இந்த அளவுகளின் ஒவ்வொரு எல்லையிலும் நேராகக் குறுக்கே ஸூத்திரங்களை வரைந்து கொள்ளவேண்டும். அத்துடன் மற்றும் ஐந்து இடங்களிலும் குறுக்கே ஸூத்திரங்களை வரைந்து கொள்ள வேண்டும். ஆக மொத்தம் பதினாறு குறுக்கு ஸூத்திரங்கள் ஆகின்றன. (1) பீடத்தின் நாளம், (2) தாமரை மலர் (பீடத்தின் அமைப்பிலுள்ளது), (3) மகுடம் (முடி), (4) துடைகளின் மத்தியபாகம், (5) கெண்டைக்கால்களின் மத்தியபாகம் ஆகிய ஐந்து முன்பு கூறப்

படாத இடங்கள். இவற்றிலும் குறுக்கு ஸூத்திரங்கள் அமைத்துக் கொள்ள வேண்டும். இவற்றின் விவரம்:—

(1)	மகுடத்தி(முடியி)ன் உச்சியில்	குறுக்கே	ஒரு	ஸூத்திரம்.
(2)	உஷ்ணீஷாந்தத்தில்	,,	,,	,,
(3)	நெற்றியின் உச்சியில்	,,	,,	,,
(4)	முகவாய்க்கட்டை யளவில்	,,	,,	,,
(5)	கழுத்தின் அடியில்	,,	,,	,,
(6)	ஹ்ருதயத்தினளவில்	,,	,,	,,
(7)	நாபித்தலத்தினளவில்	,,	,,	,,
(8)	மேட்ர மூலத்தில்	,,	,,	,,
(9)	துடைகளின் மத்தியில்	,,	,,	,,
(10)	துடைகளின் நுனியில்	,,	,,	,,
(11)	முழங்கால்களின் முடிவில்	,,	,,	,,
(12)	கெண்டைக்கால்களின் மத்தியில்	,,	,,	,,
(13)	,, நுனியில்	,,	,,	,,
(14)	உள்ளங்கால்களினளவில்	,,	,,	,,
(15)	பத்மபீடத்தின் நாளத்தினளவில்	,,	,,	,,
(16)	,, பத்மத்தினளவில்	,,	,,	,,

இவ்வாறுகக் குறுக்கு ஸூத்திரங்களை முந்துற முன்னம் அமைத்துக் கொள்வது பிம்பத்தைத் திறமையுடன் பொருத்தமாகப் பண்ணுவதற்கு இன்றியமையாததாம்.

அவ்வாறுகவே மேலிருந்து கீழ்நோக்கி வருமாறுகவும் ஏழு ஸூத்திரங்களை அமைத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

வக்ஷ ஸரஸ்ஸமம்ஸ்கோஷஸ்ஸ்விதி-

ஷ்யம் கூர்ப்பரௌ ஸஸ்தாதுகே: ॥ உ ॥

இந்த ஸூத்திரங்களின் விவரம் :—

(1) உச்சியிலிருந்து உள்ளங்கால் வரை பிம்பத்தின் மத்தியில் ஒரு ஸூத்திரம். இதுவே "மத்திய ஸூத்ர" மென்று வழங்கப் படும்.

(2)
(3) இரு புறங்களிலும் காதுகளின் ஓரங்களில் இரு ஸூத்திரங்கள்

(4)
(5) இரண்டு கைகளின் எல்லையில் இரண்டு ஸூத்திரங்கள்.

(6)
(7) இரு கைகளிலுமுள்ள ஆயுதங்களின் எல்லையில் இரு ஸூத்திரங்கள்.

இவ்வாறாக மேலிருந்து கீழ் ஏழு ஸூத்திரங்கள் கூறப்பட்டன.

நெற்றியின் உச்சியிலிருந்து முகவாய்க்கட்டை வரையில் முகத்தின் உயரம் பன்னிரண்டங்குல மென்பது முன்பே கூறப்பட்டது. இந்தப் பன்னிரண்டு அங்குலங்களிலும் பன்னிரண்டு குறுக்குக் கோடுகள் வரைந்து கொள்ளவேண்டும். அவ்வாறே மேலிருந்து கீழ்நோக்கியவாறாகவும் கோடுகளா வரைந்து, ஒரு அங்குலம் சதுரமான கட்டங்களாக இவ்விடத்தைச் செய்து கொள்ளவேண்டும். முகத்தில் அமைக்க வேண்டிய கண்-மூக்கு-காது முதலிய உறுப்புக்களைத் தவறுமல் சரியாக அமைத்தற்கு இந்தக் கட்டங்கள் அவசியமாகும். இவ்வளவும் செய்துகொண்ட பிறகு உறுப்புக்களின் தனித் தனியான அளவுகள் கூறப்படுகின்றன. (2)

சுவஷ்டாஜ்யஸ்ய ஹவிஷோ ஹோத்ரயஜுஷம் முகம்ப்ரீ-
ஹியேஷ்டிஸாமஸ்தோத்ரஸ்ய ப்ரஸ்தாவஸ்ய ஹிங்காரோ வ்யாஸ:।

தாராஸா வஷட்யஸ்ய தாஜ்யஸ்ய நிதனஸ்ய
வ்யாஹ்ருதய ஏவ ப்ரணவஸ்ய கிரவ ஊஷ்மாணோ ॥ ரு ॥

தஸ்மாத் வாஸ்த்யஜ்ஞ: வஷட்கரிஷ்யன்னேவ
கொஷ்டயாதகிரதீ வடிவிஹ்ரீதெள ।

முதலில் நெற்றியின் அளவு கூறப்படுகின்றது. நெற்றியின் நீளம் எட்டங்குலம். அகலம் (மேலிருந்து கீழ்) நான்கங்குலம். அரைச்சந்திரன் போல் அழகாகக் காட்சியளிக்கும். இதிலிருந்து நான்கங்குலம் (கீழ்ப்புறம்) நீளமுள்ளதாகவும், இரண்டங்குலம் அகலமுள்ளதாகவும் மூக்கை அமைக்க வேண்டும். தொடங்குமிடத்தில் மூக்கானது ஒரு அங்குலம் உள்ளழுந்தியவாறுக இருக்கும். நாசியின் நுனி (உச்சி), அதனகலத்தினளவே (இரண்டங்குலமே) உயர்ந்ததாக இருக்கவேண்டும் பொதுவில் எள்ளுச்செடியின் பூ போன்ற அமைப்புள்ளதாகக் கீழ்க் கூறப்பட்ட அளவுகளில் அழகாக நாசியை அமைக்கவேண்டும். (3)

கண்களின் அமைப்பு இனி விளக்கப்படுகின்றது. மூக்கின் அடிப்புறத்தின் இருபுறங்களிலும் கண்களை அமைக்கவேண்டும். முகத்தின் குறுக்கே வரையப்பட்டுள்ள பன்னிரண்டு கோடுகளில் (மேலிருந்து கீழ்) ஐந்தாவது ரேகையில் இக்கண்கள் இடம் பெறும். கண்களின் நீளம் (தனித்தனியே) இருகட்டங்களினளவாம். இவற்றினகலம் (தனித்தனியே) ஒவ்வொரு அங்குலமாம். கண்களின் மத்தியில் "தாரகைகள்" இருக்கும். (தாரகை— கருவிழி) கண்

---

* இங்கு "யஜ்" என்றிருந்தால் பொருந்தும். ஆனால் சுலோகம் கெட்டுவிடும். அதற்காக "சுவிஷ்டாஷம் ஹஷம் சுயஷ்டாச" என்கிற வகையில் இது அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது.

ஸப்தகிரஹாயகூடகாரகத்ரிஷ்வாத்மந-
கணவாசிபுஷீ விரவயெகேயநசம்வாஜெ ஸெ ॥ ச ॥

மாலெக்ஷணாஜராமதெ விகூராயதெஸ:
ஜிஷ்ணோள கூராவுவஷ்மிதெ ஜியவவ்ருதாதெந ;
நெநெத்ரகவீஷிவிவரதூடகாஜராஜ்ரோள
கணெபுள கூராணபுவவதவ்ருதகதகதெள வ ॥

ஜ்யகாஜ்ரமாகத கதயபுகதாயஜொத்ர-
ஜொஷ்ஷுகதாzஜ்ரமுவிகிவ்ருதவ்ருகவ்யாழ்பி ।

ணின் நீளத்தில் மூன்றிலொரு பங்கு கருவிழிகளின் அளவாம். கருவிழிகளின் மத்தியில் ஜோதிமண்டலம் இருக்கும். கருவிழியின் அளவில் மூன்றிலொரு பாகம். ஜோதிமண்டலத்தினளவாம். தாமரை மலர் போல் அழகியதாகக் கண்களிரண்டையும் அமைக்க வேண்டும்.

நெற்றிக்கும் கண்களுக்கும் நடுவில் புருவங்களை அமைக்கவேண்டும். இவற்றின் நீளம் (தனித்தனியே) நந்நான்கங்குலம். புருவங்களிரண்டினுடையவும் இடைவெளி ஒரு அங்குலமாம். இவற்றினகலம் இரண்டு யவம் அளவுள்ளதாகும். இவ்வாருகப் புருவங்கள் அகலக் குறைவாகவும் நீளம் அதிகமாகவும் அமைக்கப்பட வேண்டும். காதுகள் ஒவ்வொன்றும் இவ்விரண்டங்குலம் அகலமும் நந்நான்கங்குலம் நீளமுமுள்ளனவாக அமைக்கப்பட வேண்டும். (அகலம்-நீளம்— என்னும் சொற்கள், இங்கு, புருவங்களின் விஷயத்திலும் காதுகள் விஷயத்திலும் அவ்வவற்றின் அமைப்புக்கேற்றவாறு மாறுபட்ட பொருளில் உபயோகிக்கப் பட்டுள்ளமையை வாசகர்கள் உணரவேண்டும்). இந்தக் காதுகளின் உள்ளிருக்கும் நுவாரம், கண்களின் மத்தியிலிருந்து தொடர்ந்தாற்போல் இருபுறமும் செல்லும் ரேகையின் அளவுக்குள்ளடங்கியதாக (அதற்கு மேற்படாதவாருக) அமைக்கப்படவேண்டும். (5)

கீழ் உதடு இரண்டங்குலம் நீளமும், ஒரு அங்குலம் அகலமுமுள்ளதாம். மேல் உதடு ஒரு அங்குலம் நீளமும் அரை அங்குலம்

கூவீரகாழிரூவிரம் வுகரொதா மொழிம்
வொணாமுவாவிவிஹிதாவடியவாவகீண்டு ॥

ஸவுமரமாழி விவாகாவயி ஒதவிஷ்ட-
உஷாஜ்ரொழிவாகாஉயாஜ்மாலாழ் ।
ரீவா மஜாஜ்யதா கூக்ரொவவஹம்
கஷாஜரம் வுதயாமாஜரா கெகதாழ் ॥ எ ॥

அகலமுமுள்ளதாம். இரண்டு உதடுகளினுடையவும் ஓரங்களில் "ஸ்ருக்வங்கள்" ஒரு அங்குலம் அகன்றிருக்கும். (ஸ்ருக்வ—கடை வாய்). உதடுகளின் மேற்புறத்தில் நாசியின் கீழ் "கோஜி"யை அமைக்கவேண்டும். "கோஜி" எனப்படுவது, மேல் உதட்டின் மத்தியிலிருந்து மூக்கின் நடுச்சுவர் வரை கால்வாய் போன்ற அமைப் புள்ள பகுதி. இதன் அமைப்பு, யாகத்தில் உபயோகிக்கப்படும் "ஸ்ருக்" "ஸ்ருவம்" இவை போன்றதாகவோ, அல்லது சமைய லுக்கு உபயோகிக்கப்படும் கரண்டி போன்றதாகவோ இருக்கவேண் டும். சர்க்கரை முதலியன எடுத்தாள்வதற்கான "ஸ்பூன்" போன்ற தாகவும் இருக்கலாம். "கம்பிரகம்" என்னும் சொல் மேற்கூறிய பொருள்கள் யாவற்றையும் குறிக்கும். கோஜிக்கு உவமமாகக் கம்பி ரம்-என்னும் பொருள் கொடுக்கப்பட்டிருத்தலால், தகுதியை அனு ஸரித்து மேற்கூறியவற்றுள் ஏதேனுமொன்றைப் போல் கோஜியை அமைக்கவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டது. கோஜியின் பாதி பாகம் (மேற்புறம்) கோரோவின் முனையால் மறைக்கப்பட்டிருக்கும். "கோரோ" என்பது மூக்கின் நுனியில் உள்ள துதிக்கை போன்ற பகுதி. இந்த "கோஜி" மேலிருந்து கீழ் எட்டு யவம் நீளம் சரிந் திருக்கும். (6)

காதிலிருந்து முகவாய்க்கட்டை வரையில் உள்ள இடைவெளி யின் அளவு எட்டங்குலமாம். முகவாய்க்கட்டையின் அளவு இரண் டங்குலம், கழுத்தினளவு எட்டங்குலம். கழுத்தெலும்புகளிரண்டினுடைய வும் இடையிலுள்ள பகுதி இருபத்துநாலங்குலமாம். ஸ்தனங்

ஸ்ரீ ரங்கநாதன்—ஸ்தூலாலயம்

ஸ்ரீ ரங்கநாதன்—ஸ்தூலாலயம்

களிரண்டினுடையவும் இடையிலுள்ள பகுதியின் அளவு ஒரு தாள மாம். (பன்னிரண்டங்குலம்). (7)

தாபித்தலம் (கொப்பூழ்) ஒரு அங்குலம் அகலமுள்ளதாம். கடிப் பிரதேசம் (கொப்பூழுக்குக் கீழ்ப்புறம். அரைநாண் கயிறு அணியு மிடம்) பதினெட்டங்குலம் அகலமுடைத்தாம். ஸ்கந்தத் திற்கும் ஸ்தனத் திற்கும் உள்ள இடைப்பகுதி (ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் தனித்தனியே) அவ்வாறங்குலங்களாம். அவ்வாறே கக்ஷங்களுக்கும் தோள்களுக் கும் உள்ள இடைப் பகுதியும் அவ்வாறங்குல அளவாம். இரண்டு தோள்களும் அதிகமான சதைப்பற்றுள்ளவைகளாக அமைக்கப்பட வேண்டும். (8)

கக்ஷம் முதலாக முழங்கை வரையிலுள்ள நீளம் பதினெட்டங் குலம். முழங்கையிலிருந்து மணிக்கட்டு வரையிலுள்ள நீளம் பதி னேரங்குலம். (நான்கு கைகளுடன் கூடியதாக பிம்பம் அமைப்பதா யின்) மற்றொரு முன்கையின் நீளம் பத்தங்குலம். கக்ஷமூலத்தில் (புஜம் தொடங்குமிடத்தில்). அதனகலம் நான்கங்குலம். புயத்தின் முடிவில் அதன் குறுக்களவு மூன்றங்குலம். முழங்கைகளிரண்டின் குறுக்களவும் அவ்வாறேயாம். (மூன்றங்குலமே). (9)

கஷ்ாஜ்ஞெஃ கஸ்தயூாய திஸ்ஸிஹீஷெக-
ஷ்ஹிஷ்ஷ்ஜ்கிஹுவதிஉயூகிஉயூாய திஸ்ஸ।
உயூாஷ்டிஸ்ாஸ்ஸஹிஷெக திஜவாஸ்ஸ்ஜெ, க-
ஷ்ட்ஜ்யூஸ்ஸாகூஸ்ஸஹிஷெக வ்ரயூஸ்ாஜ்யூஸ்ாவெ ॥ ம ॥

கூம்ஸ்ஷுகெ விதகிஸ்கஃலவெஃ, வஸ்ாஹஸ்ஸ
கூர்ம்ஸொநிஷெகஃ, வ்ருகிவஸ்ஸ்ஸ்ம் ஹவிஸாயவெக।
உயூாஷ்டவாவ்ரயூஉவவ்ருயூஸ்ஸ்ஸ்ம் வஸ்ஸாக-
ஷெஉவ்ர்ஸ்ம் கஉயவ்ருவரிஸாணஉயூாஸ்ருவவ் ॥ கக ॥

ஷெஸிகூர்வாவஸ்ஸஜயொஸ்ஸஉஷெக நிவாஸ்ஸ-
ஹீகாகி வாஷ்டஸ்ஸஹிகாகி கநிஷ்டிகாயாஃ।

உள்ளங்கையின் நீளம் எட்டங்குலமாம். அதில் இரண்டங்குலம் குறைவாக (ஆறங்குலம்) அதனகலமாம். நடுவிரலின் நீளமும் ஆறங்குலமேயாம். நடுவிரலின் இருபுறமும் உள்ள இரு விரல்களின் (ஆள்காட்டிவிரல்—மோதிரவிரல்) நீளம், நடுவிரலின் நீளத்தில் $\frac{1}{10}$ (பத்தில் ஒரு பங்கு) குறைவாம். இதிலும் $\frac{1}{10}$ குறைவானது பெருவிரல், சிறுவிரல் இவற்றின் நீளம். (10)

பெருவிரலின் அகலம் பன்னிரண்டு யவம். இதில் மூன்றிலொரு பாகம் குறைவானது மற்ற விரல்களின் அகலம். ஒவ்வொரு கணுவும் முந்தியதைக் காட்டிலும் ஒரு யவம் குறைவாக இருக்கும். நடுவிரலின் முதலிரண்டு கணுக்களும் சமமான நீளமுள்ளவையாம். கடைக்கணு அதில் பாதியளவுள்ளது. (11)

ஆள்காட்டிவிரல், மோதிரவிரல் இவற்றின் கணுக்கள் இவற்றில் (நடுவிரலின் கணுக்களில்) 1/8 குறைவான அளவுள்ளவை. சிறுவிரலின் கணுக்கள், அவற்றில் (நடுவிரலின் கணுக்களில்) $\frac{1}{4}$ பாகம் குறைவான அளவுள்ளவையாம். பெருவிரலின் இரண்டு

வவ-ரணி, வவ- யுறலம் கூஉஸொரஉய தஜ-ர-
ஜயுரதி வவ-வஹுவஹம் வுயஒொஜவாயாஃ ॥ கஉ ॥

வுவவுா ஹுயவவ-டிஉதொ ரவிதரதவாஃ வுயு.
தர-ரெஹாzஜுலெெஃ ஸுரு கிவிதெகஃ வுயுஉவுவஸ்-
ஜயுரவிவாஸ்ர-ஜதிதாவரஜாவுதொzதொ. [தெஃ ।
தாரெஹாzஷ்டிஹுஸுரவிதொ விவிதஃ கூஉஜண ॥கங॥

கூஜுவ்ஷ்தஜ-ர்திகயொதுயதாஜுலொயு-
ஜஹுஙரம், வுயுஉஜாஉணிவஸுஜயுழு ।
கூஸ்லுஜுலெெஃ வரிவிதம், உணிவஸுகெzவி
தெதவி-வுழு கிஃ. கூரஸுதெவ-ர்யுயாய-ுதாயுழு ॥கச॥

கணுக்களும், முறையே ஆள்காட்டிவிரலினுடையவும் நடுவிரலினுடையவும் முதற்கணுக்களுக்குச் சமமான அளவுள்ளவையாம். (12)

ஒவ்வொரு விரலிலும் அதனதன் நுனிக்கணுவின் பாதியளவில் நகங்கள் அமைக்கப்படவேண்டும். பெருவிரலின் சுற்றளவு நான்கங்குலம். அதில் 1/8 பாகம் குறைந்தது நடுவிரலின் சுற்றளவு. அதிலும் 1/8 பாகம் குறைந்தது ஆள்காட்டிவிரல்-மோதிரவிரல் இவற்றின் சுற்றளவு, அதனிலும் 1/8 பாகம் குறைந்தது சிறுவிரலின் சுற்றளவாம். (13)

பெருவிரல், ஆள்காட்டிவிரல் இவற்றின் இடைவெளி இரண்டங்குலமாம். பெருவிரலுக்கும் மணிக்கட்டிற்கும் இடையிலுள்ள பாகம் நான்கங்குலம் அளவுள்ளதாம். மணிக்கட்டின் அகலமும் அவ்வளவே (நான்கங்குலமேயாம்). "கரபம்" எனப்படும் பகுதியின் நீளம் அரை தாளமாம். (ஆறங்குல மென்றவாறு).

குறிப்பு:— மணிக்கட்டிலிருந்து சிறுவிரலின் அடிப்புறம் வரையிலுள்ள உள்ளங்கையின் ஒரம் "கரபம்" எனப்படும். (14)

ஶிஜ்ஞ யாமராஜ்ஞுஶிதம், வ்ருஷணயயம் வ்யாஸ
ஶிஷ்யஜ்ஞாஶ்ச, ஶிராடிகாம்ஸ்தகீஹ வ்ஸ்ஜெள கெ ।
வ்ருத்தே ஷபஜ்ஞாஶ்துதெத, அபஶ்யாவம்ஸ்தா
கெளவீதராஜ்ஞுவி கூஶாவிதிதா க்ருஶா ஸ்தா ॥கடு॥

ஶுஶாஜராஸ்ர விததிः க்ருஶொமாஶெः வ்யாஸ
ஜாஸ்யயெ வாஶிராஸாஸாவ்ருஷாணெः ।
ஜஜ்ஞாயெzஜ்ஶிஸிவக்ரியவக்ரவஜ்ஜெ்யः
கர்பா ககாவ்ஸிஶிதெராயிஜாகாயாஶ்ச ॥கக॥

ஆண்குறியின் நீளம் நான்கங்குலம். விருஷணங்களின் (அண்டங்களின்) நீளமும் இவ்விரண்டங்குலமே யாகும். ஸ்பிக் பிண்டங்களிரண்டினுடையவும் (கடிதேசத்தின் பின்புறம், வட்டவடி வமாயுள்ள இரண்டாகப் பிரிந்துள்ள சதைப்பற்றுள்ள உருண்டை கள் ஸ்பிக்பிண்டங்கள் எனப்படும்) அமைப்பு யானையின் மத்தகம் போன்றிருத்தல் சிறந்தது. அவையிரண்டும் வட்டவடிவமாயிருக் கும். ஒவ்வொன்றும் ஆறு அங்குலம் அகலமுள்ளவையாம். இவை யிரண்டினுடையவும் மத்தியில் "கோவணம்" கட்டிக்கொள்ளும் அமைப்பும் ஒரு அங்குலம் அகலம் அமைக்கப்பட வேண்டும். இதன் நுனி (மேல்புறம்) படிப்படியாகத் தேய்ந்து கொண்டே வருமாறுக அமைக்கவேண்டும். (15)

துடைகளிரண்டினுடையவும் அடியிலும் நடுவிலும் நுனியிலும் இருக்கவேண்டிய அகலம் (குறுக்களவு): முறையே ஒன்பது, பன் னிரண்டு, ஐந்தங்குலங்களாம். அவ்வாறே ஜங்கைகள் (கெண் டைக்கால்கள்) இரண்டினுடையவும் அடியிலும், நடுவிலும், நுனியி லும் உள்ள அகலம் (குறுக்களவு) முறையே, ஆறங்குலம், ஏழங்கு லம், மூன்றங்குலமும் மூன்று யவமும் ஆகும். ஜானுப் பிரதேசம் (முழங்கால்கள்) இரண்டிலும் தனித்தனியே எட்டங்குலம் குறுக் களவு இருக்குமாறு அமைத்தல் வேண்டும். (16)

ഉൽസംഗൌ വൈശ്യഭാഗൌ ച ഭാഗൌ ദ്വൌ ശൂദ്രഭാഗകൌ
ഏവമാരുഹ്യ വിന്യാസഃ കർത്തവ്യോ ഭവനേഷ്വിഹ
[ദ്വൌ ച ।

ഭൂമിഷ്ഠം ചതുരശ്രം സ്യാദ്ദ്വിതീയം തദനന്തരം.
വാസ്തുരാജ്ഞോ വിധാതുശ്ച വരപദ്മവിഭൂഷിതം.
[ത്രീണി ച ।

ഭൂമിഷ്ഠകർണ്ണഭാഗേ തു ഭാഗമേകം ത്യജേത്തതഃ
ദ്വിതീയം ഭവനാഭിത്തിഭാഗാവസ്ഥിതമാപദേത് ।
വപുഷ്യാഭിത്തിഭാഗേ തു ഭാഗമേകം ത്യജേത്തതഃ.
ഭൂതൈരാഭ്യന്തരൈർഭാഗൈർഭിത്തിഭാഗാ ഭവന്തി ച ॥

പാദത്തിന് (ഉള്ളങ്കാലിന്) അകലം നാൻകു ഇടങ്കളിൽ ഉൾളവാറു കൂറപ്പടുകിൻറതു. അടിപ്പുറത്തിൽ (കുതികാലിൽ) നാൻകുങ്കുലം. അതൈയടുത്താറ്പോൽ ഐന്തങ്കുലം. പിറകു ആറങ്കുലം ഇരണ്ടു യവം. മുടിവിൽ ആറങ്കുലം. ഇവ്വാറുക നാൻകുവിതം ഉൾളങ്കാലിൻ അകലമാം. ഉൾളങ്കാലിൻ നീളം പൻനിരണ്ടങ്കുലം. പെരുവിരലിൻ എൽലൈയിൽ ഒരു അങ്കുലം ഉയരമിരുക്കവേണ്ടും. മറ്റ വിരൽകളിൻ പുറത്തിൽ അരൈ അങ്കുലം ഉയരമിരുക്ക വേൺടും. പാതത്തിൻ മുൻപുറം (നുനി) ആറങ്കുലം നീളമാം.

കാലിൻ പെരുവിരലും, അതർകടുത്ത വിരലും തനിത്തനിയേ മും മൂൻറങ്കുലം നീളമുൾളവൈയാം. നകം ഉൾപട മുഴുവിരലിൻ നീളമേ ഇതു. മറ്റ മൂൻറു വിരൽകളും ഒൻറൈവിട മറ്റൊൻറു ചിറിയതാകവേ ഇരുക്കും. മുൻനിയ വിരലിൻ നകത്തിൻകണ്ണ് പോക മറ്റ പാകം അടുത്ത വിരലിൻ മുഴു നീളമാം (നകം ഉൾപട). പെരുവിരലിൽ ഇരണ്ടു കണുക്കുകളും മറ്റ വിരൽകളിൽ മുമ്മൂൻറു കണുക്കുകളും ഇരുക്കും. നകങ്കളിൻ വടിവം അഷ്ടമീ ചന്തിരൻ പോൻറിരുക്കും. (അരൈവട്ട വടിവമായിരുക്കും). (18)

ꯁꯨꯟꯗꯨꯁꯦꯟꯗꯨꯁꯦꯟꯗꯨꯍꯤꯡꯊꯧꯔꯥꯌꯦꯡ ꯅꯥꯏꯕꯥ ꯑꯃꯁꯨꯡ ꯑꯅꯥꯏꯕꯥ
ꯍꯩꯁꯥꯛꯁꯤꯡꯒꯤ ꯃꯇꯥꯡꯗꯥ ꯑꯃꯁꯨꯡ ꯑꯅꯥꯏꯕꯥ ꯍꯩꯁꯥꯛꯁꯤꯡꯒꯤ ꯃꯇꯥꯡꯗꯥ ꯂꯩꯔꯤ ꯃꯗꯨꯒꯤ
ꯃꯇꯥꯡꯗꯥ ꯑꯃꯁꯨꯡ ꯑꯅꯥꯏꯕꯥ ꯍꯩꯁꯥꯛꯁꯤꯡꯒꯤ ꯃꯇꯥꯡꯗꯥ ꯂꯩꯔꯤ ꯃꯗꯨꯒꯤ ꯃꯇꯥꯡꯗꯥ
ꯑꯃꯁꯨꯡ ꯑꯅꯥꯏꯕꯥ ꯍꯩꯁꯥꯛꯁꯤꯡꯒꯤ ꯃꯇꯥꯡꯗꯥ ꯂꯩꯔꯤ ꯃꯗꯨꯒꯤ ꯃꯇꯥꯡꯗꯥ ꯑꯃꯁꯨꯡ
ꯑꯅꯥꯏꯕꯥ ꯍꯩꯁꯥꯛꯁꯤꯡꯒꯤ ꯃꯇꯥꯡꯗꯥ ꯂꯩꯔꯤ ꯃꯗꯨꯒꯤ ꯃꯇꯥꯡꯗꯥ ꯑꯃꯁꯨꯡ ꯑꯅꯥꯏꯕꯥ
ꯍꯩꯁꯥꯛꯁꯤꯡꯒꯤ ꯃꯇꯥꯡꯗꯥ ꯂꯩꯔꯤ ꯃꯗꯨꯒꯤ ꯃꯇꯥꯡꯗꯥ ꯑꯃꯁꯨꯡ ꯑꯅꯥꯏꯕꯥ ꯍꯩꯁꯥꯛꯁꯤꯡꯒꯤ
ꯃꯇꯥꯡꯗꯥ ꯂꯩꯔꯤ ꯃꯗꯨꯒꯤ ꯃꯇꯥꯡꯗꯥ ꯑꯃꯁꯨꯡ ꯑꯅꯥꯏꯕꯥ ꯍꯩꯁꯥꯛꯁꯤꯡꯒꯤ ꯃꯇꯥꯡꯗꯥ ꯂꯩꯔꯤ ꯃꯗꯨꯒꯤ
ꯃꯇꯥꯡꯗꯥ ꯑꯃꯁꯨꯡ ꯑꯅꯥꯏꯕꯥ ꯍꯩꯁꯥꯛꯁꯤꯡꯒꯤ ꯃꯇꯥꯡꯗꯥ ꯂꯩꯔꯤ ꯃꯗꯨꯒꯤ ꯃꯇꯥꯡꯗꯥ ꯑꯃꯁꯨꯡ
ꯑꯅꯥꯏꯕꯥ ꯍꯩꯁꯥꯛꯁꯤꯡꯒꯤ ꯃꯇꯥꯡꯗꯥ ꯂꯩꯔꯤ ꯃꯗꯨꯒꯤ ꯃꯇꯥꯡꯗꯥ ꯑꯃꯁꯨꯡ ꯑꯅꯥꯏꯕꯥ
ꯍꯩꯁꯥꯛꯁꯤꯡꯒꯤ ꯃꯇꯥꯡꯗꯥ ꯂꯩꯔꯤ ꯃꯗꯨꯒꯤ ꯃꯇꯥꯡꯗꯥ ꯑꯃꯁꯨꯡ ꯑꯅꯥꯏꯕꯥ ꯍꯩꯁꯥꯛꯁꯤꯡꯒꯤ
ꯃꯇꯥꯡꯗꯥ ꯂꯩꯔꯤ ꯃꯗꯨꯒꯤ ꯃꯇꯥꯡꯗꯥ ꯑꯃꯁꯨꯡ ꯑꯅꯥꯏꯕꯥ ꯍꯩꯁꯥꯛꯁꯤꯡꯒꯤ ꯃꯇꯥꯡꯗꯥ ꯂꯩꯔꯤ
ꯃꯗꯨꯒꯤ ꯃꯇꯥꯡꯗꯥ ꯑꯃꯁꯨꯡ ꯑꯅꯥꯏꯕꯥ ꯍꯩꯁꯥꯛꯁꯤꯡꯒꯤ ꯃꯇꯥꯡꯗꯥ ꯂꯩꯔꯤ ꯃꯗꯨꯒꯤ ꯃꯇꯥꯡꯗꯥ
ꯑꯃꯁꯨꯡ

ஜங்கைகள் (கெண்டைக்கால்) துடைகள் இருபுஜங்கள் இவற்றின் மத்தியபாகம், கைவிரல்கள், இவற்றின் வடிவம் யாளியின் துதிக்கை போன்ற அமைப்புடன் வட்டவடிவாக அமைக்கப்பட வேண்டும். புறங்கால்களிரண்டும் ஆமை போன்ற அமைப்புள்ளவாக இருக்கவேண்டும். கழுத்தின் அமைப்பு சங்குபோன்றிருத்தல் வேண்டும். கள்ளங்களிரண்டும் கண்ணாடி போன்றிருத்தல் வேண்டும். (21)

இவ்வாறாக மத்யமநவதாளத்தின் அளவுகள் விளக்கிக் கூறப்பட்டன. இதில் சிற்சில அளவுகள் கூறாமல் விடப்பட்டன. அவற்றையெல்லாம் உத்தம நவதாளத்தின் அளவிலேயே அமைத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

சிற்பரத்தினம் இரண்டாம்பாகம், மத்யம நவதாளத்தின் இலக்கணத்தைக் கூறும் ஒன்பதாம் அத்தியாயம் முற்றும்.

ஸ்ரீ:

சுய உபதொடயூராய: ।

* சுயாயஜம் நவதாயி ।

உஷ்ணீஷொஜும் ஸிவாம்ஸம்வ்யாஸ கெஸம் ஸாய-ஹிஹாமயா ।
கெஸாந்தாஹெ தூலஸ்ரீ தூலம் வாதொநவதாரம்ஸகு ॥

கபெயெவ தஹாஹாஸாஜம் தயா தலநாஹீஜகு ।
வரயபுலொகாஜ்ஞாயம் ஸ்ரீவாதாஜ்ஞாநம் தகம் வாஜ: ॥ உ ॥

பத்தாவது அத்தியாயம்.

அதம நவதாளம்.

இவ்வத்தியாயத்தில் அதமநவதாளம் விளக்கப்படுகின்றது. ஏற்கெனவே கூறப்பட்டுள்ளபடி அதமநவதாளத்தின் முழு உயரம் 104-அங்குலங்களாம். இதை முக்கியமாக ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொண்டு இதன் உறுப்புக்களின் அளவுகளை அமைக்கவேண்டும்:—

		அங்குலம்.	யவம்.
(1)	உஷ்ணீஷம்— (தலைப்பாகை) உயரம்	1	0
(2)	கேசாந்தம் வரை ,,	2	4
(3)	நேத்ரஸூத்திரம் வரை ,,	5	6
(4)	நாஸாபுடம் (மூக்கு நுனி) வரை ,,	3	6
(5)	ஹநுவந்தம் (தாள்கட்டை) வரை ,,	3	6
(6)	கழுத்தின் ,, ,,	3	4

---

* இந்நூலில், இரண்டாம் அத்தியாயம் 45—46-வது சுலோகங்களில், இந்த அளவில் அமைக்கப்பட வேண்டிய பிம்பங்கள் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன.

ஸ்ரோத்ரயுகளம் தத்தோ நாஸிகாஸ்ரயுகளம் ச தத்தஃ க்ரமாத் ।
நேத்ரயுகளஞ்ச க்ருத்வா பூர்ணசந்த்ராகாரமுகம் ॥ ஞ ॥

ஊர்த்வோஷ்டம் தயாயெளாதரயொஷ்மாணமுகம் க்ருத்வா ।
மத்யாமமுகம் ஜாத்வா ஜ்ஞாத்வா மாநவிதாநமெல்ல ॥ ட ॥

மூலாதஞ்ச வாயுராஜி-
மாமதெவ வியீயதெ ।
வாதெளாஷ்ட்யோர்மூலம் ஓஷ்டம்
வ்ருகோஷ்டம் ஷொடஶாம்குலி ॥ ண ॥

கர்ணஓஷ்டஞ்ச லம்தாம்ஶம் கத்ஸ்தம் உயர்தாம்குலி ।

		அங்குலம்.	யவம்.
(7)	ஹ்ருதயம் வரை உயரம்	11	2
(8)	நாபி (கொப்பூழ்) ,, ,,	11	2
(9)	மேட்ரமூலம் ,, ,,	11	2
(10)	துடைகளின் ,, ,,	22	4
(11)	முழங்கால்களின் ,, ,,	3	4
(12)	கெண்டைக்கால்களின் ,, ,,	22	4
(13)	கணுக்கால் ,, ,,	3	4
	ஆக மொத்தம்	104	0

புஜங்களின் நீளம் துடைகளின் நீளம் போன்றதே. (22-அங், 4 யவம்.) ப்ரகோஷ்டம் (முன்கை) பதினாறங்குலம் நீளம். (5)

உள்ளங்கையின் நீளம் ஐந்தங்குலம். கையின் நடுவிரலின் நீளமும் அவ்வாறே. (5 அங்குலம்).

ஸெஷம் யுக்ரா வ்ருத்ரவ ஹதோஸ்ரிபூ ஹவதூமாக்ஷ ॥

ஊதி ஸிலூரதே ஹதாஸமே கலே நிவதாலவியி நரஸ

தசாவதாரம்।

இவ்வாறு அதமநவதாளத்திற்குச் சிறப்பாக உள்ள அளவுகள் கூறப்பட்டன. இதில் கூறப்படாத மற்ற அங்கங்களின் அளவுகளை உத்தம நவதாளத்தில் சொல்லியபடியே ஊகித்தறிந்து கொண்டு செய்யவேண்டும்.

சிற்பரத்தினம், இரண்டாம் பாகம், அதமநவதாளத்தைக் கூறும் பத்தாம் அத்தியாயம் முற்றும்.

ஸ்ரீஃ

கவெயகாடிமொடயூாயஃ।

• சுயாவடிகாமொதத்ஃ।

உஷ்ணிஷாஷ்டம் ஸிவாம்ஸம்வ்யாஸ கெஸம் வராய-ஸ்மிஹாமதஃ।
வாடிநரஸ்ரூஹாமம்வ்யாஸ கெஸாஷ்டாலகஸ்வீகஸ்ருஃ ॥ க ॥

கெஸாஷ்டாடிஷ்ஷிஸ்ருதாகம் தத்திஹாமெகஸாமதஃ।
தவெவ ச வ்ருடாஷ்டாகஸ்ய மொஷம் தலகஸ்வீகஸ்ருஃ ॥ உ ॥

பதினேழாவது அத்தியாயம்

அஷ்டதாளம்

அஷ்டதாளம்— எட்டு தாளம். 8X12 = 96 அங்குலம் ஆகின்ற தல்லவா? இதுதான் இதில் மத்தியமம். இதற்கு மேல் நாலங் குலம் கூட்டினால் உத்தமமும், நாலங்குலம் குறைப்பதனால் அதமமும் வரும். இங்கு பொதுவாகவே மூன்றுவகைகட்கும் அளவுகள் கூறப் படுகின்றன. தசதாலம் — நவதாலம்— இவற்றின் அறுபோகத்தி லிருந்தும் மற்ற நூல்களிலிருந்தும் ஒவ்வொன்றின் விசேஷங்களைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

		அங்.	யவம்.
(1)	உஷ்ணீஷம் (தலைப்பாகை) உயரம்	1	0
(2)	கேசாந்தம் வரை ,,	2	4

• இம். நான்காம் அத்தியாயம் 46-வது சுலோகத்தில் விவரம் அறியலாம்.

வாயுரஜ்ஜுஸ்ஸ மதோதேயம், ஹிக்காஹிருதயாணகஸ்ஸ.
வரதோதரஸ்ஸ ஹாமஸ்ஸாச, தஸ்ஸாஹாரஜ்ஜுகம் கதிஸ்ஸகி.

தஸ்ஸாதஸ்ஸாநேஸ்ஸாதி உதரஸ்ஸீவஸ்ஸ வாகஸ்ஸகி.
வாயுக்கிரஸவஸ்ஸாமஸ்ஸ, ஜாநாதாம்ஸ மதோகஸ்ஸவஸ்ஸ.

ஜஜ்ஜாஸீவஸ்ஸொரஸ்தாயும் ஜாநாதாரஜ்ஜுகமொடயஸ்.
வரஹெரஸ்ஸொரஸ்ஸஹம் ஸீவஸ்ஸ வாகொஷ்டகஸ்ஸ கதோஸகஸ்.

		அங்.	யவம்
(3)	ஹநுவந்தம் ,, உயரம்	10	6
	கேசாந்தத்திலிருந்து ஹநு (தாள்)வரை உள்ள உயரத்தையே மூன்று கூறுக்கி, அகூஷிஸூத்ரம், நாஸாபுடம், ஹநு, இவற்றின் உள் அளவாகக் கொள்ளவேண்டும்.		
(4)	கழுத்தின் உயரம்	3	4
(5)	ஹிக்காவிலிருந்து ஹிருதயம் வரை உயரம்	10	6
(6)	ஹ்ருதயத்திலிருந்து நாபி வரை ,,	10	6
(7)	நாபியிலிருந்து மேட்ரமூலம் வரை ,,	10	6
(8)	அதிலிருந்து துடைகளின் நீளம் ,,	21	4
(9)	முழங்கால்களின் உயரம்	3	4
(10)	கெண்டைக்காலின் நீளம்	21	4
(11)	அதிலிருந்து உள்ளங்கால் வரை	3	4
	ஆகமொத்தம்	100	0

புஜங்களின் நீளம் துடைகளின் அளவேயாகும் (21½ அங்குலம்). பிரகோஷ்டம் (முன்கை) பதினறங்குலம் நீளமுள்ளதாம். இரு கைகளிலும் உள்ளங்கையின் நீளம் (விரல்கள் தவிர) ஐந்தங்குலமாம். கையின் நடுவிரலின் நீளமும் அவ்வளவேயாம் (5 அங்குலம்).

வாலெவ்வாறும் வேண்டுமாறாக கற்றல் வேண்டுமென்பதாம்.
கணக்கும் வகையும் வழுவும் கவனமொருங்குவேண்டுமென்க. சு

இதி சிலப்பதிகார உரைவேண்டுமென்பது விளக்கம் முற்றிற்று
வளர்கதிரொளியோய்.

இவ்வாறாக அஷ்டதாளத்தின் அளவுகள் சுருக்கமாகக் கூறப்பட்டன. இதில் சொல்லப்படாத விஷயங்கள் யாவற்றையும் நவதாளத்தில் சொல்லியபடியே கண்டுகொள்வது. (6)

சிலப்பதிகாரம் இரண்டாம் பாகம் அஷ்டதாளத்தைக் கூறும் பதினேராவது அத்தியாயம் முற்றும்

ஸ்ரீ:

சுய ஸாதிஸாரஸ்யாய:

*சுலோகத்தை வலதாகவும்

உஷ்ணீஷம்கூய-ஸ்ஸாகேமத கேஸாந்தம் ஸஸீஸாயகம்:।
லாய-ஸ்யாஸனே நேத்ரானம் லாய-ஸ்ஸ்யாஸம் வேடாநகே॥

லிவோகாநநே தத்தோஷ்டம் வெஷாஸம் தே மஹோதயே।
வ்ருதாநம் வலலாமனே ஸ்ஸோஷாஸம் காஹிஹீதகே॥ உ॥

பன்னிரண்டாவது அத்தியாயம்

உத்தம ஸப்ததாளம்.

உத்தமஸப்ததாளத்தின் முழு அளவு என்பத்தெட்டு அங்குலமாம். எண்பத்துநாலங்குலம் மத்யமஸப்ததாளத்தினுயரமும், எண்பதங்குலம் அதமஸப்ததாளத்தினுயரமும் ஆகும். இதன் அளவுகள் :—

	அங்.	யவம்.
(1) உஷ்ணீஷம்	0	4
(2) கேசாந்தம்	1	0
(3) அக்ஷிஸூத்திரம்	2	4
(4) நாஸாபுடம் வரை உயரம்	3	4
(5) சிபுகம் (முகவாய்க்கட்டை) ,,	3	4
(6) கழுத்தின் ,,	4	0
(7) ஸ்தனங்கள் வரை ,,	7	0
(8) நாபி (கொப்பூழ்) வரை ,,	11	0
(9) யோனி மூலம் ,, ,,	11	0

* இந் நான்காமத்தியாயம் 46-வது சுலோகத்தில் விவரமறியலாம்.

தஷ்வை யொ நிஷ்கிராந்தம் விஶாலம் வொர்தீவர்கு ।
ஜாநுதாநம் மிஹாமஜ்ஞ ஜஜ்ஞா வொர்ஸஹஸ்ரவெகு ॥ கூ ॥

ஸாரஸ்ணொஷ்டம் மிஹாமொத, உத்தம்ஸம் தர் தயாயதகு ।
ஸுரர்தீவபுஷ்டம் வாஹஸ்ரம் வ்ருகொஷ்டஸ்ர கூராம்ஸயுகு ॥

தயாயாஷ்ர ஸுதாம்ஸம் வெடாம்ஸம் தவு விஷ்ணுதகு ।
தத்தயாயாஷ்டஸ்ரம் கயுஷாம்ஸயிதீவர்கு ॥ ரு ॥

ஸெஷம் வ்ராஹ்மதுல்யமென்ண கூராபுஜஸ்ரஸெஷதஃ ॥ ருரி ॥

ஊகிஃஸிற்பரத்தை உத்தரஸாமை லவுதாயுக்ஷணம் நாம
ஸாதிஸொஉயுயாயஃ ।

			அங்.	யவம்
(10)	துடைகளின் நீளம்	,,	20	0
(11)	முழங்கால்களின்	,,	2	0
(12)	கெண்டைக்கால்	,,	20	0
(13)	பாதத்தின் உயரம்		2	0
		ஆக மொத்தம்.	88	0

பாததலத்தின் நீளம் பதிஞன்கங்குலம். புஜங்களின் நீளம் துடைகள் போன்றதே (20 அங்குலம்). ப்ரகோஷ்டம் (முன்கை) பதினறங்குலம். உள்ளங்கையின் நீளம் ஐந்தங்குலம். அதளகலம் நாலங்குலம். நடுவிரலின் நீளம் உள்ளங்கையின் நீளம் போன்றதே (5 அங்குலம்). மற்ற அளவுகள் யாவும் முன் அத்தியாயங்களில் கூறப்பட்ட வழியிலேயே அமைக்கப்பட வேண்டும்.

சில்பரத்தினம் இரண்டாம் பாகம். ஸப்ததாலத்தின் இலக்கணத்தைக் கூறும் பன்னிரண்டாம் அத்தியாயம் முற்றும்.

ஸ்ரீ:

த்ரயோதஶோऽத்யாயः ।

* ஷட்பாதஃ ।

உஷ்ணீஷ யோऽஹாமம் வயுர் தேஹாம்ஶமொஜஸாகரு ।
வாயுர்வஸ்ஸாமாநும் வ்ராமஸ் கொமாஹாஸ்தாவீத்கரு ॥ க ॥

மநொடியம் தீஹாமாயம்ஶம் ஈவதாறுடதஃ வ்ரயுகா ।
விதாழி ஹ்ரூடியாணாம காலுகாம தகஃ சூராஸ ॥ உ ॥

ரஹாதேஜுவு ஏதொமாகாமாஸ்வாதுவிஹாமகஃ ।
ஸாயுஹாமம் ஜாநாஸீவம் ஜஜ்ஞாவொராஹஸொகதா ॥ ங ॥

பதிமூன்றாவது அத்தியாயம்

ஷட் (ஆறு) தாலம்

ஆறுதாலத்தில் உத்தமம் 76 அங்குலம். மத்யமம் 72 அங்குலம். அதமம் 68 அங்குலம். இதன் அளவுகள் :—

		அங்.	யவம்
(1)	உஷ்ணீஷம்— (தலைப்பாகை)	0	4
(2)	கேசாந்தம்	1	0
(3)	ஹநுவந்தம்	8	4
(4)	கழுத்து (உயரம்)	5	4
(5)	ஹிக்கை முதல் ஹ்ருதயம் வரை	8	4
(6)	ஹிருதயம் முதல் கொப்பூழ் வரை	8	4
(7)	அதிலிருந்து மேட்ரம் வரை	8	4

---

* மேற் நான்காம் அத்தியாயம் 47-வது சுலோகம் பார்க்க.

சூம்ஷ்தமுதரம்மஜ் வாய-ல்லாம உஷாஹ்ரு தம்பு ।
ஜாரஷ்ஷீவ-ல்லஜம்பாஹ்ரும் கூய-ர்ரமீஸ்ரா ம்ரும் வா நஃ ॥

வ்ருகொஷம், லஞ்சுகலாம் தத்தலம், உயர்ரா ம்ரும் தயா ।
லாஷ்ரரா ம்ரும்ரு ரெந கூய்பூரு வாஞ்சுகமாய தம்பு ॥ ரு ॥
வஞ்வ-ல்வாஞ்சுலையெரு வவ-ல்உத்தா நஷ்தம் விஸ்தாரஃ ।

ஈதி சிற்பரத்தை உத்தமலக்ஷணம் நாம
த்ருயோதிஸோ(அ)த்யாயஃ ।

		அங்.	யவம்.
(8)	துடைகளினுயரம்	17	)
(9)	முழங்காலினுயரம்	1	(
(10)	கெண்டைக்காலினுயரம்	17	
(11)	அதிலிருந்து உள்ளங்கால் வரை	1	
	ஆக மொத்தம்	76	0

இவ்வாறாக உத்தம ஷட்தாலத்தின் உயரத்தினளவு உச்சிமுதல் உள்ளங்கால் வரை கூறப்பட்டது. மற்ற நூல்களில் இங்கு வேறு அளவுகள் மாறுபாடாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. அவற்றை ஆய்ந்து தெளிக.

புஜங்களின் நீளம் துடைகள் போன்றதே (17 அங்குலம்). முன்கையின் நீளம் பதினான்கங்குலம். உள்ளங்கையின் நீளம் ஐந்தங்குலம். நடுவிரலின் நீளமும் அவ்வளவே (ஐந்தங்குலமே)யா. உள்ளங்காலின் நீளம் பன்னிரண்டங்குலம். இவ்வாறு முக்கிய மான அளவுகள் கூறப்பட்டன. இதில் கூறாது விடுத்த மற்ற அளவுகளை முன் கூறப்பட்டவற்றிலிருந்து அறிவாளியான சிற்பியாளவர் ஊகித்தறியவேண்டும்.

சிற்பரத்தினம் இரண்டாம் பாகம் ஷட்தாலத்தின் லக்ஷணத்தைக் கூறும் பதின்மூன்றாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

ஸ்ரீ:

கய வதாஷ-ஸொzயூயஃ ।

கய வஜ்ரதாலொதூதெந விவெஸ்வாறுக்ஷணழ் ।

உஸ்யெஸ்ரா உவ்ஹகவீஸாஜ உஜ்ரூறுஷய உவ்யுதெத ।

கவ்ஸாவெதெநகுவஸ்துகாஜம் வதாஷ்ரா குஸ்ஷாஹ்யதழ் ॥

கதொzஷ்டா குஸாநஜ்ஞ ஹநவீஸாஜஸாதகழ் ।

மறுஜ்ஞ வதாஸ்ரம்ஸம் வ்யாடிஸாஸ்ரம்ஸம் ஹ்ருதயம் கதஃ ॥ உ ॥

பதினெட்டாவது அத்தியாயம்

*உத்தம பஞ்சதாலத்தில் பிள்ளையார் இலக்கணம்.

பஞ்சதாளத்தின் அளவாகிய அறுபது அங்குலத்துடன் நான்கு அங்குலம் கூட்டி அறுபத்துநான்கங்குலம் உத்தமபஞ்சதாளத்திற்கு வகுக்கப் பட்டுள்ளது. விநாயகமூர்த்தி நம் பாரதநாட்டில், எங்கும் எல்லோரும் வழிபடும் தெய்வம். அவரை இந்த அளவில் அமைக்க வேண்டியதாக, சில்ப சாஸ்திரகாரர்கள் கூறியிருப்பதனால் இந்த அளவு முக்கியமானதாகிவிட்டது. அதனால் இது சிறிது விஸ்தார மாகக் கூறப்படுகின்றது.

உச்சந்தலையிலிருந்து மஸ்தகத்தின் எல்லைவரை இரண்டங்குலம் உயரம், மஸ்தகத்திலிருந்து நேத்திர ஸூத்திரம்வரை நான்கங்குலங்கள், அதிலிருந்து ஹநுவின் முடிவு வரை எட்டங்குலம், கழுத்தின் உயரம் நாலங்குலம். அதிலிருந்து ஹிருதயம் வரை எட்டங்குலம். அதிலிருந்து நாபி, அதிலிருந்து மேட்ரம் வரையிலும்

---

* இந்நான்காம் அத்தியாயம் 48-வது சுலோகத்தைக் காண்க.

கதோ காலிஷ்டதோஷ்டம் நவாம்ஶாதி கயுதம ।
ஊரு ஶ்ரய-ஷடம்ஶொத்தள ஜாநு மூலபாகதः ॥
ஜங்கா தொரு ஸ்ரயாரா கதுராத்தயம் மூலாம்ஶகு ।
பாதாம்மூலம் கதுராயாரஜ்ஜு ஸ்ரவபாதகு ॥ ச ॥

தனித்தனியே ஒவ்வொன்றும் ஒன்பதங்குலமாம். துடைகளிரண்டும் ஆறரை அங்குலம் உயரமுள்ளவை. முழங்கால்களினுயரம் மூன்றங்குலம். கெண்டைக்காலின் உயரமும் துடைகளுக்குச் சமமே.(ஆறரை அங்குலம் உயரம்). பாதத்தின் உயரம் மூன்றங்குலம். (31)

உத்தம பஞ்சதாளத்தின் முழு அளவு அறுபத்து நான்கங்குலங்கள்.

		அங்.	யவம்.
(1)	மஸ்தகம்	2	0
(2)	நேத்திரஸூத்திரம்	4	0
(3)	முகவாய்க்கட்டை வரை	8	0
(4)	கழுத்து	4	0
(5)	ஹிருதயம்	8	0
(6)	நாபி	9	0
(7)	C:ட்டரம்	9	0
(8)	துடைகள்	6	4
(9)	முழங்கால்கள்	3	0
(10)	கெண்டைக்கால்	6	4
(11)	பாதம்	3	0
	ஆக	63	0

இன்னும் ஒரு அங்குலம் குறைவுபடுகின்றது. அது அறுமதிக்கப் பட்டதேயாகும். எல்லா அளவுகளிலும் மொத்தத்தில் ஒரு அங்குலம் கூட்டியோ அல்லது குறைத்தோ பிம்பத்தின் எழில் குன்றுதவாறு அமைக்கும் உரிமை ஸ்தபதிகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

உள்ளங்காலின் நீளம் ஏழங்குலம். கால் கட்டைவிரலின் நுனி வரை உள்ள அளவு இது. காற் பெருவிரலின் நீளம் இரண்டங்

வாஹாம்ஶ்சாயதம் சைவம் வாயவ்யாம்ஶஜ கூர்மிகா.
கஜக்ராந்திகநிஷ்காந்தம் வ்ருத்திகம் யவஹீநதஃ ॥ ரு ॥

த்ரியொடிஶாஜ்ஞயம் வாஹம் கோஷ்டாயாஶ நவாம்ஶயு.
வதஸ்தாத்ரம் தலாயாஶ ஶ்ரைவம் ஶயதாயது ॥ சு ॥

கஜக்ராந்திகே சைவ வக்ரவிம்ஶாவாயதெ.
லவொத்தரஶயவம் தீவ்ரம் ஜ்யேஷ்டகநிஷ்டயொஃ ॥ எ ॥

வாதஶாஷ்டகவாஷ்டாம்ஶயவா ஜ்யேஷ்டாதிவிவ்ருத்திகிஃ.

குலம். சிறுவிரலின் நீளம் ஒன்றரை அங்குலம். பெருவிரலுக்கடுத்த விரலின் நீளம், ஒரு அங்குலம் ஏழு யவம். கால் நடுவிரலின் நீளம் ஒரு அங்குலம் ஆறு யவம். அதற்கடுத்த விரலின் நீளம் ஒரு அங்குலம் ஐந்து யவம். இவ்வாருகப் பெரு விரல் முதலாகச் சிறு விரல் வரை ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு யுவம், நீளத்தில் குறைந்ததாக அமைக்கவேண்டும். (5)

புயங்களைப் பதின்மூன்றங்குலம் நீளமுள்ளவையாக அமைக்க வேண்டும். முன்கையின் நீளம் ஒன்பதங்குலம். உள்ளங்கையின் நீளம் நான்கங்குலம். கையின் நடுவிரலின் நீளம் மூன்றங்குலம்.

சுட்டு விரலும் மோதிரவிரலும் ஒவ்வொன்றும இருபத்தொரு யவம் நீளமுள்ளவை. (2 அங்குலம், 5 யவம்). பெருவிரலும் சிறு விரலும் தனித்தனியே பதினேழு யவம் நீளமுள்ளவையாம். (2 அங்குலம், 1 யவம்). (7)

பெருவிரலின் அகலம் பன்னிரண்டு யவம். சுட்டுவிரலின் அகலம் எட்டு யவம். நடுவிரலின் அகலம் ஒன்பது யவம். மோதிர விரலின் அகலம் எட்டு யவம். சிறு விரலின் அகலம் ஏழு யவம். ஒவ்வொரு விரலுடையவும் நகங்களினகலம், அந்தந்த விரல்களின் அகலத்தின் முக்கால் பாகம் இருக்கவேண்டும். நகங்களின் அகலத்தில் கால் பாகம் குறைந்ததாக அவற்றின் நீளம்

தத்தஸ்யாஸ்ருவாஹஸ்யாஸவஸ்யாஸஸ்தாஸ்ரு தந்தி ॥ அ ॥

தத்தஸ்யாஸஸ்ய வாதோதகஃ
தவாயாஃ வ்ருக்திர்யுதகஃ ।
வ்யாஸஃ வ்ருகோஷ்டி வேஷ்டாம்ஸஃ
கோவர்தோயஃ ஷடம்ஸகஃ ॥ கூ ॥

வாஹஸ்ஸ்ரோதஸ்தா வஸ்வம்ஸஃ ஸ்வஸ்தோகஸ்ரோம்ஸ்தா தகஃ ।
ஸ்வஸ்தாம்ஸ்தா நிஸ்ஸதோ ஸ்ரோவஸ்யை ஸ்ரோம்ஸ்தாஸ்ரு தந்தி ॥ ஙி ॥

ஸ்ரோவஸ்தஸ்ஸ்ய ஸாதஸ்தா தாவிதோஸ்ரோயதந்தி ।
ஸ்தோஷ்டோஷ்டாம்ஸ்தா தாரஸ்தோ ஸாயஸ்ரோம்ஸ்ஸ்தாஸ்ரு தந்தி ॥ கஅ ॥

வ்ஸ்ஸிரஸ்யவஸ்யாஸ்ய காயஸ்ஸ்தஸ்ஸ்ய ஸ்ரோம்ஸிதகஃ ।
கணோஷ்டஸ்ஸ்ரோம மஜ்ஜாஸ்தா ஸ்ரோவம் கோயஸ்தா விவக்ஷணஃ ॥

இருக்கும். முன்கையின் அகலம் நான்கங்குலம். முழங்கையின் மேற் புறத்தினகலம் ஆறங்குலம். (6)

புயங்கள் தொடங்குமிடத்தில் அவற்றினகலம் எட்டங்குலம். உச்சந்தலையினகலம் எட்டங்குலமாம். தலையில் கிரீடம் அணியுமிடத்தையடுத்தாற் போல் சிறிது உள் அழுந்தினாற் போலுள்ள பகுதியின் அகலம் ஏழங்குலம். முகத்தின் மத்தியில் அதனகலம் பத்தங்குலம்.

முகத்திலிருந்து கொப்பூழ் வரை, தொங்கியவாறுகத் துதிக்கை அமைக்கப்பட வேண்டும். தொடக்கத்தில் இதனகலம் ஆறங்குலம். நுனியில் இதனகலம் ஒன்றரை அங்குலம். இந்தத் துதிக்கையில் இரண்டு துவாரங்கள் அமைக்க வேண்டும். அறிவாளியான சிற்பி, விரலகரைக் கழுத்திற்கு மேல் யானை வடிவமுள்ளவாறுக அமைக்க வேண்டும். யானை முகத்தாலுக அமைப்பானென்றவாறு. (12)

வாஜஜ்ராயதம் வெடிதாகும் ஶ்ரஸ்யம் ஸ்யி வாஹ்யுகஃ।
ஷ்ஷடிகம் வாடிலாகும் விஹாகாரம் வ்ருகலுயெசு ॥ கஞ ॥

கயரவ்யுகா மிஶ்ராகம் முவமகஜ விலாகுகு।
(தெதலா? காலூ)யாஉ விஶராமுவ ஷடியவம் வஸிகீகி-ஃதடி ॥

கண-ஃவ்யாவொ லகுகலாகு உதெயமெவ கதஸ்ஸஃ।
கயஃரம்ஶாமம் நதம் தவ்ய கண-ஃஉகும் விலாமகஃ ॥ கடு ॥

வாஹா வயஃகவிஷ்டாலொ வாகிரம்ஶடிம்ஶாமம் லவெசு।
வாகொநவிம்ஶடிம்ஶாகு கக்ஷாகாரஃடாஹ்யுகடி ॥ கசு ॥

இடது புறம் உள்ள தந்தம் நாலங்குலம் வெளியில் நீண்டவொருக் காணப்படும். வலது புறத்திலுள்ள தந்தம் ஒடிந்து போனதாகவும், இரண்டு யவம் அளவே உள்ளதாகவும் அமைக்கப்பட வேண்டும். (13)

உதடு வெளியில் வளர்ந்து தொங்குமாறு அமைக்கப்படும். இதன் வளர்ந்து தொங்கும் பகுதியின் அளவு இரண்டங்குலம். "ஐதலா" அல்லது "தைலம்" எளப்படும் உறுப்பின் அகலமும் நீளமும் ஆறு யவங்கள். (உதட்டின் முனையில் சிறிது வளர்ந்துள்ள பகுதியாக இருக்கக்கூடும் இது.) (14)

காதுகளின் உயரமும் அகலமும் ஐயைந்தங்குலம். காதுகள் உச்சியில் அரை அங்குலம் வளைந்தவாறுக அமைக்கப்பட வேண்டும். காதுகளின் அடிப்புறம் எட்டங்குலம். (15)

இரண்டு புயங்களினுடையவும் வெளிப்புறத்தில் ஒன்றிலிருந்து மற்றொன்று வரை உள்ள அகலம் முப்பத்திரண்டங்குலம். கக்ஷங்களிரண்டினுடையவும் இடைப்பகுதி, பத்தொன்பதங்குலம். (16)

வ்ருகாஜுரம் டிஸாரம்ஸ்தா ஹிக்காயாவ்ருஷ்டெவஹி।
வ்ருகாஜ்ரோஜ்யியவொ வ்யாஹ்ருயம் ஹ்ருதயம் வ்ருதஸ்தனாப்யாம் ॥கள॥

வ்ருகாயவ்ருஷ்டே விஸாயங்கே ஹாடெமிஃ வங்குடிஸாத்மிடெகிஃ।
பரவிம்ருஷ்டஜ்ரும் வ்ருக்தம் ஜம்ராயெஃ விஸாயுகழ் ॥ கஅ ॥

காஹெநிஃ ஜ்விஸாயுங்கே வாயுராம்ருத்ருஷ்டோஹ்ருகழ்।
ஹிம்ராயாஜ்ரம் ம்ருணாரம்ஸுங்கே தத்ருயம் தவ்ரு விஷ்ருகழ்॥

ஜ்ருஷ்டாயாஜ்ரம் விஸாயுங்கு ம்ருணாஜ்ரு ஜ்ருஹ்ருகழ்।
ஜ்ரொவ்ருயாவ்ருங்கே ஹாஷ்டம்ஸம் ஜாத்ருவ்ராஹம் தவாம்ருத்ருழ்.
ஜம்வாஜ்ருயு விஸாயுங்கே வஷ்டஸாக்ரு ஜ்ருஹ்ருகழ்।

ஸ்தனங்களிரண்டினுடையவும் இடைப் பகுதி, பத்தங்குலம். நிக்கையிலிருந்து ஸ்தனாந்தம் வரை உள்ள இடைப்பகுதியின் அளவும் இதுவேயாகும் (10 அங்குலம்). சூசுகங்களின் (முலைக்காம்புகளின்) அகல (மும் உயரமு)ம் இரண்டு யவம். ஸ்தனங்களின் வட்டமான பகுதியின் அகலம் இரண்டங்குலம். (17)

ஸ்தனங்களை யொட்டினாற் போலுள்ள கீழ்ப் பகுதியின் அகலம் பதினாந்தங்குலம். வயிற்றின் மத்தியில் இருபத்திரண்டங்குலம் அகலம். (18)

கொப்பூழினுடைய ஆழமும் அகலமும் ஒன்றரை அங்குலம். ஆண்குறியின் நீளம் மூன்றங்குலம். அதனகலம் அதில் பாதி (ஒன்றரை அங்குலம்). (19)

அண்டகோசங்களின் நீளமும் அகலமும் மூன்றங்குலமேயாம்.

துடையினகலம் பன்னிரண்டங்குலம். முழங்காலின் அகலம் ஒன்பதங்குலம். ஐங்கையின் (கெண்டைக்காலின்) அடிப்புறத்தில்

நகுகாவிஷ்ட தனுவி யாய-ஸ்தூலம்-ஆ வ்யதே ॥ உக ॥

கேஶாந்தரஸ்ய கதிஃ யாய-ஷ்டபம்-ஆ யுஷி திஷ்ட கு ।
வாஷ்டு-ர்யாயஃ விஶாகஸ்ய ம-ணாம்-ஆ ஊஷாஸ்ய கு ॥

ஸாதிஸாஷ்டஷபம்ஸாய-பூஷ்ட-ஷபம்வகயவெஃ சூஃ ।
சும்-ஷாதிக நிஷ்ட்ரகவாதிம்-ஆ யிஶாஸ்ய கு ॥ உக ॥

கத்திவாதிம் தவவ்யாவஃ வ்யாவாய-ம் கத்தோ ய கு ।
யத்ரஹோக்தம் கதஷ்டாம்ஷாய காரயேத்தூலவ்ருத்தவத் ॥உச॥

கூர்யாத்யா :-

சூஷ்ம்-ஆ-ம்தம் கெஶோத்தம் வஷ்டாம்ஶம் ஊவஜாதகு ।

(தொடக்கத்தில்) அதனகலம் ஏழங்குலம். அதன் முனையில் அதனகலம் மூன்றரை அங்குலம். (21)

உள்ளங்காலின் நுனியில் அதனகலம் ஆறரை அங்குலம். குதிகாலின் உயரமும் அகலமும் மூன்றங்குலமேயாம். (22)

கால் பெருவிரலின் அகலம் பன்னிரண்டு யவம். அதற்கடுத்த விரலின் அகலம் எட்டு யவம். கால் நடுவிரலினகலம் ஆறரை யவம். அதற்கடுத்த விரலினகலம் ஆறு யவம். கால் சிறுவிரலின் அகலம் ஐந்து யவம். (23)

ஒவ்வொரு விரலினுடையவும் அகலத்தில் முக்கால் பங்கு (¾) அதனதன் நகங்களினகலமாம். ஒவ்வொரு நகமும் தனது அகலத்தில் பாதி யளவு நீளமுள்ளதாயிருக்கும். இங்கு சொல்லப்படாமல் விடப்பட்ட மற்ற விஷயங்களை முன் கூறியபடியே ஊகித்தறிந்து கொண்டு செய்யவேண்டியது. (24)

இனி வேறொரு விதமாக அளவுகள் தரப்படுகின்றன :—

		அங்.	யவம்
(1) கேசாந்தம் வரை	உயரம்	2	0

ஸ்ரீவொலுகூ யாமாம்ருஷ்யாஸ் கவ்ரவ்ருஷ்வாகூ•ஹ்ம்ஸதீ ।

கவ்ராவாவிவ்ஷ்கோர் ஜெர்ரம் வஷ்டவாமெத கலுபெஸ் ।
வாஷ்டம்ஸகிர்ஸ்தீவ்ருகூ ஜாகூதீவ்ம் விவாமதஃ ॥ உசு ॥

ஜம்வாதீவ்ம் சாரஷ்ராம்ஸம் ப்ரும்ஸம் வாஷ்டதொகூகு ।
உஸ்ராம்ஸம்தகூ கதுராயாஉ உஷ்டம்ஸம் வாஹகூஸாகூகு ॥ உஎ ॥

வ்ருகொவஷ்ருயுத உஸ்ராம்ஸம் கதுராயாஉ யாமாம்ஸகு ।

			அங்.	யவம்
(2)	முகத்தின்	உயரம்	7	0
(3)	கழுத்தின்	,,	4	0
(4)	அதிலிருந்து சுசுகம் வரை	,,	7	0
(5)	,, கொப்பூழ் வரை	,,	7	0
(6)	,, மேட்ரம் ,,	,,	7	0
(7)	,, துடைகளின்	,,	12	0
(8)	,, முழங்காலின் ,,		2	0
(9)	,, கெண்டைக்காலின்	,,	12	0
(10)	கால் (பாதம்)	,,	2	0
		ஆக	62	0

இம்முறையில் உள்ளங்காலின் நீளம் பத்தங்குலம். புயங்களின் நீளம் பதினைங்குலம். முன்கைகளின் நீளம் பத்தங்குலம். உள்ளங்கையின் நீளம் நான்கங்குலம். கையின் நடுவிரலின் நீளமும்

• வஷ்வாகூஹ்ம்கதஃ— என்றும் பாடமுண்டு. அப்போது இந்த அளவு ஒன்பதங்குல மென்று பொருள் கொள்ள வேண்டும். ஏழு என்னும் எண் "அம்சம்" என்று வழங்கக் காணும். "அங்கதஃ" (கூஜ்ஜதஃ) என்று பாடமிருக்கக் கூடும். ஆறங்கங்கள் போல், இராஜ்யத்தின் அங்கம் ஏழு என்கிற வகையில் "கூஜும்" என்னும் சொல் ஏழையும் உணர்த்தவல்லது.

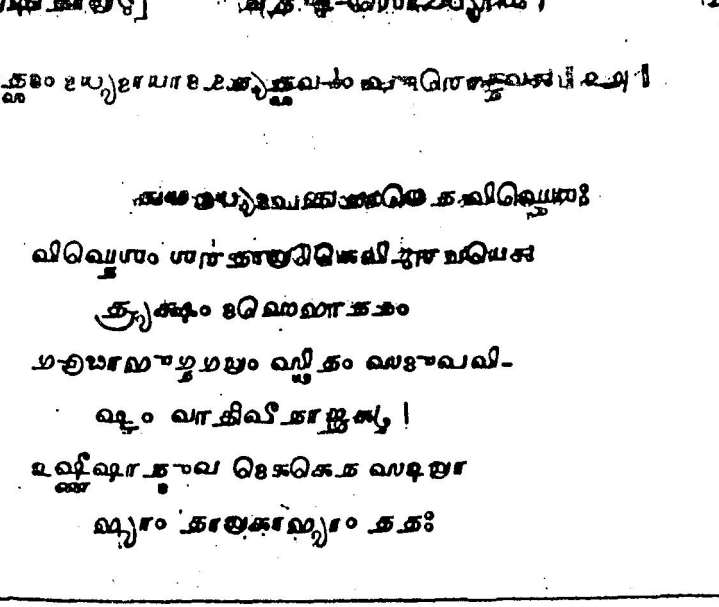

அவ்வளவே (4 அங்குலமே). மற்ற அளவுகள் முன்போலவே கண்டுகொள்வது. (28)

இவ்வாருக உத்தம பஞ்சதாளத்தில் பிள்ளையார் விக்கிரகத்தை அமைக்கும் வகை விவரிக்கப்பட்டது. இனி *மத்யம பஞ்சதாளத்தில் இதே பிம்பத்தை அமைக்கும் வகை கூறப்படுகின்றது.

விக்னேச்வரரை (மத்யம) பஞ்சதாளத்திலில் அமைக்க வேண்டும். இவருக்கு மூன்று கண்கள், பெரிய யானையின் முகம் போன்ற முகமுள்ளவர் இவர். மறைந்தும் மடிந்தவாருகவும் இருக்கும் இவருடைய கழுத்து. நின்றவாருகவும் வீற்றிருந்தவாருகவும் இவரை அமைக்கலாம். மிகவும் பருத்த உடம்புள்ளவர் இவர். உச்சந்தலையிலிருந்து முகம் வரை ஒரு தாளம் உயரம் (பன்னிரண்டங்குலம்). முகத்திருந்து இடை (மத்தியம்) வரை உயரம் இரண்டரை தாளம், (மூப்பதங்குலம்). அதிலிருந்து உள்ளங்கால் வரை ஒன்றரை

* மத்யம பஞ்சதாளத்தின் முழு உயரம் அறுபதங்குலம்.

கட்டுவிரலினை அராபஸ்ய கரணீ
யாம் மாயா-தத்துவமுதீர் : ஈச
ஊதி சிற்பரத்தை உத்தரபாகம் பஞ்சதாளலக்ஷணம் நாம
வதேஷ்டி-ஸ்பராயாயஃ !

தாளம், (பதினெட்டங்குலம்). கைகளும் ஒன்றரை தாளம் நீளமுள்ளவாகவே அமைக்கப்படவேண்டும். (பதினெட்டங்குலம்.) (29)

சிற்பரத்தினம் இரண்டாம்பாகம், பஞ்சதாளத்தின் இலக்கணத்தைக் கூறும் பதினான்காவது அத்தியாயம் முற்றும்.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ வாணிகொழுயுசயஃ।

ஸ்ரீவத்ஸாவழுநமே।

வகாரமுலும் ஸ்ரீகொந்தாகம் கொரகுகெனவ கதழே।
விஹாரம் கெகுலுமு தாகம் வாகுகெனவ கதழே॥

மாணாமும் ஹமாஹீராகம் ஸ்ரீவொலுகு மாணாஜுமே।
ஸ்ரீகாவலிகுரசி வுமாகெலுகு பலமாம ஜுடாலுகதே॥2॥

பதினேந்தாவது அத்தியாயம்

சதுஸ்தாளம் (நான்குதாளம்)

சதுஸ்தாளம்— என்பது நான்கு தாளம் எனப் பொருள்படும். நாதிபுத்தெடங்குலம் இதன் அளவு. உத்தமமானல் மேலும் நாலங்குலம் கூட்டிக் கொள்ளவேண்டும். அதமமானல் நாலங்குலம் குறைத்துக் கொள்ள வேண்டும். இந்நூலில் கீழ் ஐந்தாம் அத்தியாயத்தில் 40-வது சுலோகம் முற்பகுதியில் இந்த சதுஸ்தாளத்தலல அமைக்க வேண்டிய பிம்பங்களின் விவரம் கொடுக்கப் பட்டுள்ளது. இங்கு இதன் அளவு விளக்கப்படுகின்றது :—

		அங்குலம்.	யவம்.
*(1) சிரஸின்	உயரம்	1	0
(2) கேசாந்தம்	,,	1	0
(3) நேத்ரஸூத்ரம் வரை	,,	2	0

* மற்ற நூல்களில் கூறப்பட்டுள்ள அளவுகளின் வகை வேறு விதமாகவுள்ளது.

වර්තාන්තා දෙවුළුවාගතං *වඝහාතුතිතිවර්ජිතං।
භාවුකංස ඉතරාදීවුංභාර්යාජාතා ඇුංමාතුවෙව හි ॥ ඌ ॥

ජංඝාදීඝ්‍රං ඉතරංගුල්‍ලා
ඇුංසං වාඩිතයොඛතං।
ඉතරංගොඣුත්තරොයාගොං
ඛාඛතාඋර්ධංසකෘ වර්ජිතං ॥ ඍ ॥

ඌරුතොඣුවර්ධා ඉතරාංගාභ්‍යාඝ්
තඤ්ඤං වෙඩාඣ්‍රුයාඛතං।

		අංගුල.	යවම.
(4)	නාසාපුටාන්තම්	2	0
(5)	මුඛවාය්ක්කට්ටෙ වරෙ	3	0
(6)	කුත්තින් උයරම්	3	0
(7)	හික්කෙයිලිරුන්තු ස්තනාන්තම්	9	0
(8)	ස්තනත්තිලිරුන්තු මේර්මූලම් වරෙ	5	0
(9)	තුඩෙකළින් නීළම්	12	0
(10)	මුළංකාල්කළින් උයරම්	2	0
(11)	කෙන්ඩෙක්කාල් ,,	10	0
(12)	පාතත්තිනුයරම්	2	0
	ආක	52	0

උල්ලංකාලින් නීළම් පත්තංකුලම්. පුයංකළින් නීළම් පතිනෞන්කංකුලම්. මුන්කෙයින් නීළම් පත්තංකුලම්. උල්ලංකෙයින් නීළම් නාලංකුලම්. කෙයින් නටුවිරලින් නීළමුම් නාන්කංකුලමෙ යරම්. මොතිර විරලින් නීළම් මූන්රරෙ අංකුලම්. ආන්කාට්ටි

---

* වඝහාතුතිකි වර්ජකං— එන්නුම් පාඨමුණ්ඩු. ආනල් මොත්ත අළවිල් 2 අංකුලම් අතිකමාකප් පෝවතෙ තවිර්ක්ක වෙණ්ඩි "වඝහාතුං" එන්නුම් පාඨම් ඒර්ක්කප්පට්ටතු.

யன்மரஂஸம் ஶுத்தாயாஃ
வாய-ஸ்ஸுஂஸத்காரிகா ॥ ரு ॥

கதீஹ ஸஜ-ஸ்தீவ்ரஂ
கதிஷ்டாயாம் மன்னாம்னபடி।
அஜ்ஷாயாஃஶுலஂ
... ... தனுவிஸ்தாரதபடி ॥ சு ॥

வ்ருகொஷ்டாத்ரம் மன்னாஂஸஜ்ஞ
தத்ருஶஂ வதன்மாம்னபடி।
ஸஸ்தாஂஸொ வாஹன்ஶுலவஸ்
விஸ்தாரஃ வஸ்தாஹ்ரதஃ ॥ எ ॥

விரலின் நீளமும் அதற்குச் சமம். (மூன்றரை அங்குலமே யென்ற வாறு). சிறுவிரலின் நீளம் மூன்றங்குலம். பெருவிரலின் நீளமும் மூன்றங்குலமேயாம். உள்ளங் கையினகலம் நாலங்குலம்.

குறிப்பு:— இங்கு மூலம் சிதைந்துள்ளது. "தல விஸ்தரு தம்" என்பதற்கு முன்பு "வேதாம்சம்— அல்லது "யுகாம் சம்" என்னும் சொல் இருப்பதாக ஊகித்து எம்மால் பொருள் தரப்பட்டது. "தலாயாம ஸமம் ஸ்ரேயம் தலஸ்யைவ விசால கம" என்ற, இந்நூல் ஏழாம் அத்தியாயம் இருபத்துநான் காவது சுலோகத்தின் கருத்துப்படி உள்ளங்கையின் அகலமும் நீளமும் சமமாயிருத்தல் வேண்டும். இது அதம தசதாளத் திற்கே கூறப்பட்டதாயினும் கீழ்ப்பட்ட தாளங்கள் யாவற்றுக் கும் தகும். இவ்வத்தியாயம் 5-ஆது சுலோகத்தில் "தலம் வேதாங்குலாயதம்" என்றிருப்பதை யொட்டி இவ்வாறு ஊகிக்கப்பட்டது. (6)

முன்கையின் நுனியில் அதனகலம் மூன்றங்குலம். முன்கையின் அடிப்புறத்தில் அதனகலம் நாலங்குலம். புயத்தின் அடிப்புறத்தில் அதனகலம் ஐந்தங்குலம். (7)

[illegible]

[illegible]

[illegible]

முகத்தினகலம் எட்டரை அங்குலம். கழுத்தினகலம் ஏழங்குலம். கக்ஷங்களிரண்டினுடையவும் இடைப்பகுதியினகலம் பதின்மூன்றங்குலம். (8)

ஹிருதயப் பிரதேசத்தினகலம் பன்னிரண்டங்குலம். மத்தியப் பிரதேசத்தினகலம் பதினேரங்குலம். ச்ரோணிப் பிரதேசத்தின் (கொப்பூழுக்குக் கீழ்ப் பகுதியின்) அகலம் பன்னிரண்டங்குலம். கடிப்பிரதேசத்தின் (அதற்கும் கீழ் உள்ள பகுதியின்) அகலம் பதினான்கங்குலம். (9)

துடைகளின் அடிப்புறத்தில் அவற்றினகலம் எட்டங்குலம். முழங்காலின் அகலம் ஆறங்குலம். கெண்டைக்காலின் தொடக்கத்தில் அதனகலம் நாலங்குலம். (10)

நாகா— (கெண்டைக்காலின் நுனி) அகலம் மூன்றங்குலம். உள்ளங்காலின் அகலம் ஆறங்குலம். குதிகாலினகலம் நாலங்குலம். மற்றதைத் தக்கபடி ஊகித்தறிக. (11)

வாஸ்துபுருஷஸ்ய மர்மாணி வர்ஜ-
யேத்ஸர்வாண்யேவ ப்ரயத்னேன ॥ ஈக ॥

அத² த்³வாத³ஶம் ஸ்தா²னம் ।

உஷ்ணீஷஶிரஸோ மத்⁴யே ஸிராஸந்தி⁴ர்த்³வயோ ரவே: ।
ஸஸ்யஸ்ய ஸ்தா²வராயாஸ்து மர்மஸ்தா²னே ஸ்தி²தே ச ॥ ஈஉ ॥

ஹ்ருʼத்காயி ஹ்ருʼத³யாத்³ப்³ரஹ்ம-
ஸ்தனயோர்மத்⁴யஸ்தா²ஹ்ருʼத்கு² ।
ஹ்ருʼத³யாத்பூர்வ வக்ஷ்யாம
ஸ்தனயோர்மத்⁴யஸ்தா²ஹ்ருʼத்கு² ॥ ஈஈ ॥

ஏஷாம்ஸந்தி⁴ர்ஸீவ-ம்ஹ்ருʼத்
ப்ரும்மாணம் ஜரயத்யாம்ஹதா ।

மத்யம சதுஸ்தானம்.

இதனளவு நாற்பத்தெட்டங்குலம். அதன் விவரம்:—

		அங்.	யவம்.
(1)	உஷ்ணீஷம்	1	0
(2)	கேசாந்தம்	1	0
(3)	முகம்	8	0
(4)	கழுத்து	2	0
(5)	ஹிக்கை முதல் ஹ்ருதயம் வரை	6	0
(6)	ஹிருதயம் முதல் மேட்ரம் வரை	6	0
(7)	துடைகளின் நீளம்	10	0
(8)	முழங்கால்களின் நீளம்	2	0
(9)	கெண்டைக்கால் நீளம்	10	0
(10)	பாதத்திலுயரம்	2	0
	ஆக மொத்தம்.	48	0

ஜ்வாதீவ-ர்ஜுமாத்ரான்தரம்
விஹாயஸ்ரஸ்ஸ்தாயிஃ ॥ ஏச ॥

உத்தம்ஸ்தான கராயாஃ உயர்தாம மானவிஹீனகம் ।
ஸெஷம யுக்தி கூதவ்ய உத்தமாதி வாரகஃ ॥ ஏரு ॥

த்ரி ஸ்தாகதாலஸ்தயாகாம
ஸ்ரதிதாகாம விவக்ஷணஃ ।
கும்மொவாம்மாஜிதாகாமி
ஸ்தாலயெஸ் வமவ-ர்ஜாவ்ருதஃ ॥ ஏசு ॥

ஈதி ஸிவதத்வ உத்தரபாகே அதிகாரவிதிநாம
வஜ்ரதிஸ்தாயஃ ।

கைகளின் நீளம், நடுவிரல் நுனிவரை, பதினான்கங்குலம். மற்ற அளவுகளைக் கீழ்ச் சொன்ன வகையிலேயே ஊகித்தறிந்து கொண்டு செய்யவேண்டும். (15)

இவ்வாருகவே மூன்றுதாளம், இரண்டுதாளம், ஒரு தாளம். இவற்றுல் அமைக்கப்படவேண்டிய பிம்பங்களின் உறுப்புக்களின் அளவு விவரங்களை முன்னோர்கள் சாத்திரங்களில் கூறியபடியே அறிந்துகொண்டு சமைக்கவேண்டும். (18)

சிற்பரத்தினம் இரண்டாம்பாகம் நான்குதாளத்தை விளக்கிக் கூறும் பதினேந்தாம் அத்தியாயம் முற்றும்.

ஸ்ரீ:

கமல ஷொலஸொரஜ்ஞாயஃ

கமல கிரீடாதிருஷ்ணவே

கமலெ கூகாஜ்ஞாஸம்ஸிதெந வ்ரிவெ

ஷெஷ்டாவிஷ்வவ்டெ கெ

கொடீரம் உகுடொஜ்ஜ்வலம் விரவயெ

டவ்டாரம்ஹ ஹெஃ வவர்தஃ ।

வ்ருஷ்டாவிலர்ஹ்ரிவம்ஸிதெந்திர்ஹ்ருதகுர

வம்ஸவ்ருதெரம்ஹ ஹெ.

பதினேழாவது அத்தியாயம்.

கிரீடம் (முடி) முதலியவற்றின் இலக்கணம்.

முந்துற முன்னம் கிரீடம் அமைக்கும் வகை விளக்கப்படுகின்றது. தலையில், மேல்நோக்கிக் கூர்மையாகக் காணப்படும் அணியே கிரீடம் எனப்படுவது. நம் நாட்டு விக்கிரகங்களில் ஸகஜமாக இது காணப்படும். இதில் பலவகைகள் உண்டு. கிரீடம்–என்பது ஒருவகை. திருமால் விக்கிரகங்களில் இதை அமைக்க வேண்டும். தலையில் கேசாந்தத்தில் உஷ்ணீஷபட்டம் ஒன்று தலையைச் சுற்றினவாறு ஒரு அங்குல அளவில் அமைக்கப்படவேண்டும். கிரீடத்தின் அடிப்புறத்தில் தலையைச் சுற்றித் தலைப்பாகை போல் அங்குல அகலமுள்ளதாகப் பட்டையாக இருக்கும் பாகமே "உஷ்ணீஷபட்டம்" எனப்படுவது. இதன் மேல் மகுடத்துடன் ஒளிவிசும் கோடரத்தை அமைக்க வேண்டும். கோடரம், மகுடம், என்னும் சொற்கள் முடியின் (கிரீடத்தின்) உட்பகுதியைக் குறிப்

ஸ்ரீஷோவாரி லாவஸ்தக உகூடோ
வெதம் கிரீடம் ஹரெள ॥ க ॥

கூயர்ரதிரீடம் சிவதெரஸ்வெதம்
திரவணவஸ்தவஸ்ரீதெயர்யாஹமுபு ।
சுஞ்ஞோவதா வா சுஉரோவதம் வா
ஹதோவகம் வா சுஉரோவதம் வா ॥ உ ॥

பளவாம். மகுடம் என்பது, கிரீடத்தின் அடிப்பிடத்தையும், *கோடரம் என்பது அந்த மகுடத்தின் மேற்பகுதியையும் உணர்த்துவதாக விருக்கக் கூடும். இந்தக் கோடரத்தின் அளவு எல்லாப் பக்கங்களிலும் எட்டங்குலமே யமையும்.

திருமாலுக்கு அமைக்கப்படும் கிரீடம், உஷ்ணீஷத்தின் மேல் விளங்கும் மகுடத்துடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். அதன் அளவு, பதிகுறங்குலம், பதினெட்டங்குலம், இருபத்துநான்கங்குலம் என்று மூன்று வகையில் அமையும் (1)

இவ்வாறாக அமைக்கப்படும் கிரீடத்தில் சிகரங்கள் (உச்சி—துனி) அழகியனவாக அமைக்க வேண்டும். மூன்று, ஐந்து அல்லது ஏழு என்னிக்கையுடன் கூடியனவாக இவை இருக்கவேண்டும். அந்தந்த பிம்பங்களின் அமைப்புக் கேற்றவாறாக இவ்வெண்ணிக்கைகள் இடம்பெறும். இந்தக் கிரீடம், அண்டம் (முட்டை) போன்றதாகவோ, தாமரைமலர் போன்றதாகவோ, குடைபோன்றதாகவோ, ஆமைபோன்றதாகவோ அவரவர் விருப்பம் போல் அமைக்கப்படலாம். (2)

---

* சேர்த்துக் கட்டப்பட்ட குழல் கற்றைக்குக் கோடரம் என்று பெயரிட்டழைப்பதும் உண்டு.

யாழுஹம்வுர ஜடா கராயூர
உஹயொஃ வாஸ்டயொஃ வ்ருஷகர ।
வாக்ரிம்ஸ்தா குரராஹ்ரு
கஷெகா ஜ்ரும்வ்ருலிதஃ ॥ க ॥

வாகஷவ்ருஜ்ரும்ராகம்தா
ஜடாதீவ்ரஸ்டாஹ்ரு கடு ।
கயொஜடாதீவ்ரதலா-
வ்ஹவ்ராடிஷ்டெவ்ரலுமாவ்ஹயா ॥ ச ॥

குராஹ்ரு கராவ்ஹ கதவ்யாவ்ஹடிஹெவ்ஷ வஸாம்தராஃ ।
கஹிவ்ஷ ஜ்ரும்லிவரீணாஹஃ ஜடாகாஹ உராஹ்ரு கஃ ॥ ஞ ॥

ஜடாஉகுடகஜ்ரும வதவிம்ஶாமமுகவா ।

சடை முடியாக அமைக்கும் விஷயத்தில், இருபுறமும் சடைகள் தொங்குமாறு அமைத்தல் வேண்டும். அந்தச் சடைகளின் எண்ணிக்கை, தனித்தனியே ஒவ்வொரு புறமும் இரட்டையான எண்ணுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். அவற்றின் நீளம், முப்பத்திரண்டங்குலம் முதலாகத் தொடங்கி, ஒவ்வொன்றிலும் ஒவ்வொரு அங்குலம் கூட்டிக் கொண்டே சென்றால் அறுபத்தோரங்குலம் வரை செல்வதாக அமைக்கப்படவேண்டும். அதிலும் அடிப்புறத்திலுள்ள சடைகள் அதிகம் நீண்டவையாகவும், அதினின்று மேல் மேல் இடம் பெற்றுள்ள சடைகள் முறையே நீளத்தில் குறைந்தனவாகவும் அமைக்கப்படவேண்டும். சடைகளின் இடைவெளி ஒரேவிதமாக ஏற்றத்தாழ்வில்லாமல் இருக்கவேண்டும். பிம்பங்களின் தகுதியை ஊன்றிக் கவனித்து இதைச் சமைக்கவேண்டும். சடைகள் ஒவ்வொன்றினுடையவும் சுற்றளவு கண்டுவிரலின் சுற்றளவேயாகவமையும். (5)

சடைமுடியின் உயரம் பலவாறாக அமைக்கப்படலாம். இருபத்து நான்கங்குலம், இருபத்தோரங்குலம், பதினெட்டங்குலம், பதினேழங்

வகவிம்ஸாஜ்ஞாம் வாஸ கூய்புரஷ்டாஷ்ஸாஜ்ஞாம் ॥ சு ॥
வஷ்டிஸாஜ்ஞாம் வாய ஷொலஸாஜ்ஞாம் தெவவா।
கெஸாகோத்தகூடாஜ்ஞாம் முதாடெவட்டலம்யாகம் ॥ எ ॥
உவாஜவ்யாலவஜ்ரம் உகூடவ விஸாயுகம் ।
§தாஜ்ஞாயம் வா கிரவாதம் வா யயாஸொலம் வ்ருகஜுயெச ॥
தத்தவாஷ்டகவாம்ஸெகவிம்ஸ உமுவிஸாயுகம் ।
வதாஷ்ஸ்ரிஜலம்யாகூ லாலம்ஸம் வஜ்ரிஸொடயம் ॥ கூ ॥

குலம், பதினறங்குலம், இவற்றில் ஏதேனுமொரு வகையில் அதன் உயரம் அமைக்கப்படலாம். (6½)

கேசாந்தத்திலிருந்து மகுடாந்தம் வரை நெற்றியில் பட்டம் அமைக்கப்படவேண்டும். (7)

முகாந்தத்தின் அகலம் எவ்வளவோ அவ்வளவே மகுடத்தினகலமாம். (இவ்வளவு மகுடத்தின் அடிப்புறத்தினகலத்திற்கே). முகத்தின் உயரத்தில் பாதியளவு அல்லது முக்கால் பங்கு மகுடத்தின் அடிப்புறத்தினகலம் அமைக்கப்படலாம். அழகாக இருக்குமாறு அமைத்தல் வேண்டும். மேற்கூறிய விதங்களில் எது தகுதியானதோ அதை ஏற்கலாம். (8)

மகுடத்தின் அடிப்புறத்தினகலத்தில் ஏழு, எட்டு. அல்லது ஒன்பதில் ஒரு பங்கு குறைந்ததாக அதன் நுனியின் அகலம் இருக்கும். அதில் நான்கு "பூரிம"ங்கள் இருக்கவேண்டும். பூரிமங்களின் உயரம் பன்னிரண்டங்குலம். (9)

---

* இது பொதுவாகவே கூறப்பட்டாலும் முன்தொடர்ச்சியையொட்டி "முகத்தினுயரத்தின் பாதி" என்று உரைக்கப் பெற்றது.

ஸம்லொளஜடாயரம் கதவ்வா ஶகுயிகுமஜூர் வ்ரஹணதஃ।
ஹாவஜூயாயதா வாயு ஷொடஶராஸஹஜூர்யா ॥ ம ॥
ஹ்ரூஃயெஃஜலுிஸம்யுக்தா லொகத்ரயவஶீயுக்ஷணாவஹிதா।
கிரீடஃகுடலெஷ்வ கெயூரம் வா தது கலுயெச ॥ ஈக ॥
ஃலுயாஃ ஹ்ரூம் சுரோச க்ஷீணம் கரணஜஃகுடவ்யுதா।
ஃ ஹ்ரூவ்யுக்தயாகாரம் ஃகுடவ்யு வ்ரகலுயெச ॥ ஈஉ ॥
கிரவங்கவ்வஸ்லொவ்யுக்தரணெஸ்ரு விராஜிதஃ।
கரணஜஃகுடம் காயுஃதுஸ்ரு ஸவர்ம யாவரஸ்ரு ॥ ஈஊ ॥
கிரவகுவ்யுங்தாகும்ஸ்ரோச வதுகுணுயுவிவ்யுதகி।

சிவபெருமானது சடையில், தக்க அளவுடன் கங்கையையும் அமைக்கவேண்டும். பெண்வடிவமான இந்தக் கங்கை பன்னிரண்டு அல்லது பதினறு அங்குலம் உயரம் இருக்கவேண்டும். மார்பில் இரு கைகளையும் ஒன்றுசேர்த்துக் கூப்பியவாருக இவளை அமைத்தல் வேண்டும். பெண்களுக்கேற்ற இலக்கணங்கள் யாவற்றுடனும் இவளை அமைக்கவேண்டும். (10½)

கிரீடமகுடத்தையோ, அல்லது கூந்தல்களையோ இவள் தலையில் அமைக்கலாம். கரண்ட மகுடத்தையும் சமைக்கலாம். கரண்ட மகுடத்தில் அடியிலிருந்து படிப்படியாக நுனிவரையில் அகலம் குறைந்து கொண்டே போகும். மகுடத்தின் நுனி, மொக்கு போன்றதாக அமைக்கப்படவேண்டும். (12)

கரண்டமகுடம் அமைப்பதாயின், மூன்று, நான்கு அல்லது ஐந்து கரண்டங்கள் உள்ளவாருக அமைக்கவேண்டும். மற்றயாவும் முன்போலவே யமையும். (13)

பனை, தென்னை, முதலியவற்றின் ஓலைகளையே சுற்றிக் காதணி யாக அணிதலுண்டு. அவை "பத்ரகுண்டலம்" எனப்படும். அவற்றினகலம், மூன்று, நான்கு, அல்லது ஐந்து அங்குலம் இருக்கலாம்.

யவம் வ்ருத்தவடகம் வெராகம் வெதாலம் வா கு வர்தவ்ருத்தம்।

உகாரம் கர்ணமூலம் வாயு விம்ஹகர்ணமூலம் தெவவா।
மஜாதிகர்ணமூலம் வாயு விவ்ருத்தவ்ருத்தாகுரு। கரு।
கர்ணபாலாவலம்ப கர்ணாக்ர தத்தோகாரவிஸ்தாரம்।

வ்ருத்தகர்ணமூலே விஸ்தாரம் சுவ்ருத்தியவொ ஸவெச। கசு।
வெதாஜ்ருஜுக்ர தத்வாஜ்ரம் ரூபாவ்ருத்தகர்ணதெவவ்ருத்।

விக்ராவஸ்தெகாவரிஷ்டத்தே உவபீவங்கள் ஸலயெச।
ரூபாகும்வாய ரத்தம்வா தெவதாரவ்ருத்த உணிகர்ணவா।
நாநாவிதவிவிதாங்க தெவவெயம்வா யதொசிதம்। கஅ।

இவற்றின் சுருள்களின் கனம் ஒரு யவம் இருக்கவேண்டும். வெண்மை நிறமாகவோ, செந்நிறமாகவோ இவை இருக்கலாம். (14)

மகரம் (ஒருவகை மீன் அல்லது முதலை) போன்றதும் சிங்கம் போன்றது மாகவும் காதணியை அமைக்கலாம். யானை போன்றதாகவும் அமைக்கலாம். இவற்றின் அகலமும் உயரமும், அததன் வடிவத்துக் கேற்றவாறு இரண்டு, நான்கு, அல்லது ஐந்து அங்குலமுள்ளதாக அமைக்கப்படவேண்டும். (15½)

வட்ட வடிவமான குண்டலத்தின் அகலம் பதினெட்டு யவம் இருக்கவேண்டும். அதனுயரம் தாலங்குலமிருக்கவேண்டும். வாழைப்பூ, தாமரை மொக்கு, இவை போன்ற வடிவமுள்ளதாக இதை யமைக்கவேண்டும். (16½)

ஹிக்கா ஸூத்திரத்திற்கு மேல்புறத்தில் இருக்குமாறு "உபக்ரீவம்" (உள் கழுத்தில் அணியும் அட்டிகை) அமைக்கவேண்டும். மேலும் கழுத்தில் பலவகையான அணிகளை அணிவிக்க வேண்டும். ருத்திராக்ஷம், இரத்தினமாலை, பொன்மணிமாலை, பல சித்திர வேலைப்பாடுகளுடன் விளங்கும் அட்டிகை இவற்றைத் தக்கவாறு அணிவிக்கவேண்டும். (18)

கடகம் வறுயொவெகம் வுகொஷெஷ வுகறுயெஸ।
கநிஷொஜூயி வஸீணர்ம்ம் வறுயம் வதஃயூறுஜ வுழுகஸ॥

கயவா வறுயஷொவுவ வடகம் மிதீரயவஜ்ஜ வா।
வதமிமாணவிவுரரம் நாதாரதுவிவிதீ தழ॥ உ॥
யூமறும் யூமறும் கதஜ வுகொஷெஷ வுகறுயெஸ।

கெயஞ்ஸ கொவபுரரடிஞ்யெ வறுயொகுவதாதீதழ॥
வஜகாகாரஜ்ஜ கெயஞ்ஸ வுரஷுவாடிஸ்ஸஹம்யூதழ।
நர்நாரதுவஸுரயூகம் ஔவயிரஹ ஷயாவி வர॥ உஉ॥

முன்கையில் கடகம், வலயம் இவற்றை அணிவிக்க வேண்டும். (முன் கையிலணியும் வகீகளின் இருவகைகள் கடகம்-வலயமெனப் படுகின்றன) இந்த வகீயின் சுற்றளவு, கையின் சிறு விரலின் சுற்றளவுக்குச் சமமாம். இவ்வகீ வட்டவடிவமாகவும் இருக்கலாம். (அல்லது தட்டையாகவும் இருக்கலாம்). (19)

கைவகீயின் அளவில் வேறு ஒருவிதம் கூறப்படுகின்றது. வகீயின் கனம், இரண்டு அல்லது மூன்று யவம் இருக்கவேண்டும். அது போல் (கனத்தைப் போல்) இருமடங்கு வகீயின் அகலம் இருக்க வேண்டும். பலவகையான இரத்தினங்கள் பொருத்தப் பெற்று சித்திர வேலைகளுடன் கூடியதாக இதை அமைக்கவேண்டும். முன் கையில் இந்த வகீயை இரண்டாகவே அணிவிக்க வேண்டும். (20½)

முழங்கையின் மேற்புறத்தில் (புயத்தில்) "கேயூரம்" என்னும் அணியை அணிவிக்க வேண்டும். இதுவே தற்காலம் "வங்கி" தோள்வகீ எனப்படுகின்றது. இதன் அமைப்பு ஒரேவிதம் தான். எட்டுகால் தாமரைப்பூவை இதில் அழகாக அமைக்கலாம். பலவகையான இரத்தினங்களையும் ஒளிவீசுமாறு இதில் பொருத்தவேண்டும். தாமரை மலருக்குப் பதிலாக, பாசிக் கொத்து போன்ற அமைப்பையும் பண்ணலாம். (22)

வதுவஸ்ரிதவலயாந்தம் வாஹஸ்தயேத் பூர்வவத் ।
வதுவஸ்ரிதகாஹலாந்தம் கேயூரஸ்யோர்த்வபூஷணம் ॥ உக ॥

தத்தஸ்ரிதாயோதாஸ்தம் வ்யஸ்தாஸ்ரிதாவ்யதகாந்தம் வா ।
ரிஜ்வதஷ்டாஸ்ரகம்வா வதுவஸ்ரிதவிஸ்தாரகம் ॥ உச ॥

தஸ்யோவாயஸ்தகாந்தம் தத்தாந்தம் வாவிதஸ்திமாணகாந்தம் வா ।
விமாணம் வாபி கதவ்யம் தத்தாஹாவயவம் லவெள ॥ உரு ॥

கேயூரஸ்யம் வீரா ஸோஷ்ணீஷ ஸ்தாநே ஸ்திதாஸ்தாஃ ।
ஸ்திதா ஸ்தாநேஷ்வஷ்டா வ்யஷ்டா யவவதாஸ்திதாஃ ॥ உசு ॥

இலைகள் போன்ற அமைப்பு இதில் காணப்படவேண்டும். இதையே "பத்ரபூரிதம்" என்பர். இவ்வாருன கேயூரத்தைப் புயத்தின் மத்திமில் அணிவிக்க வேண்டும். இந்தப் பத்ரபூரிதத்தின் காம்பின் கனம் கேயூரத்தின் கனம் போன்றதேயாம். (23)

அவ்வாருன பத்ரபூரிதத்தின் கீழ்ப்புறமுள்ள காம்பு புயம் முழுதும் வியாபித்திருக்குமாறு காண்ப்படும். பத்ரபூரிதத்தினகலம்; மூன்று, நான்கு, அல்லது ஐந்து அங்குலங்களிருக்கலாம். (24)

அதனகலம் அதன் உயரத்தில் பாதியேயாம் அகலத்தின் அளவை இருமடங்காக்கி, அதில் கால் பாகம் குறைவாகவும் அதனுயரத்தை யமைக்கலாம். அல்லது அகலத்தைப் போல இருமடங்கு உயரமுள்ளதாகவும் அமைக்கலாம். இதுவே "பாஹுவலயம்" (புயத்தில் அணியும் வகை) என்ப்படும். (25)

நடுவிரல் தவிர மற்ற விரல்கள் யாவற்றிலும் மோதிரம் அணிவிக்கவேண்டும். அம்மோதிரங்கள் விரல்களில் அடிக்கணுவிலேயே அணிவிக்கப் படவேண்டும். வட்டவடிவமாகவும், ஒரு யவம் கன முள்ளவையாகவும் மோதிரங்கள் அமைக்கப்பட வேண்டும். மோதிரங்களில் பலவகையான இரத்தினங்களைப் பொருத்தி விசித்திரமான

ஸ்தூலஸூக்ஷ்மதரவா தத்தத்ப்ரமாணம் யதாயதைவ ।

ஊர்த்வாதோமுகஸ்தலயே சோர்த்வாதோமுகம் யதாயதம் ॥ உள ॥
கஜகர்ணாதிகநிஷ்காஸா வ்ருத்தாயதாவ்ருத்தா வதிதாரஃ ।
ஸ்ரம்ஷயதிதத்ப்ரமாணஸ்தலாக்ரம்தா வதிஸூக்ஷ்மவ்ருத்தி ॥ உஅ ॥

கதைவ வரதம் கூர்மபாணிவக்ரம் கடிஸ்த வாமம் ।
ஊர்த்வாதோமுகாயம்ப்ர தேஸாக்ரம் பவதிஸ்தூலவ்ருத்தி ॥

கதைவ விம்ஹகர்ணாவ்யம் தத்ஊர்த்வமதம் யதி ।
ஊர்த்வாதோமுகம் வகாரம் தத்ஸ்வாங்குலமதம் தயா ॥ கூ ॥

வேலைகள் செய்து மிக்க அழகு நிறைந்ததாகவும், அந்தந்த பிம்பங்களுக்குத் தக்கவாருகவும் இவற்றை அமைக்கவேண்டும். (26½)

அபய ஹஸ்தம் அமைக்கும்பொழுது, கையின் நடுவிரலின் நுனி மேல் நோக்கியவாருக, ஸ்தனருகுகத்தின் மேற்புறத்திற்குச் சமமாக இருக்கவேண்டும். ஆள்காட்டிவிரல் முதல் சுண்டுவிரல் வரை உள்ள விரல்கள் யாவும் அடிப்புறம் சமமாகவே இருக்குமாறும் சிறிது வளைந்தவாருகவும் அமைக்கப்பட வேண்டும். பெருவிரல் சிறிது வளைந்தும், வெளிப்புறத்தை நோக்கியவாருகவும், நுனி மேல் முகமாக உள்ளதாகவும் இருக்கவேண்டும். இவ்வாருக அமைக்கப் படும் ஹஸ்த(கைத்தல)மே அபயஹஸ்த மெனப்படும். (28)

வரத ஹஸ்தமும் இதைப்போன்றதே. ஆனல் விரல்களின் நுனி கீழ் நோக்கியவாருக இதில் அமைக்கப்பட வேண்டும். மணிக்கட்டு, கடிப்பிரதேசத்திற்குச் சரியாக வரவேண்டும். நடுவிரலின் நுனி, மேட்ரத்தின் நுனியளவில் முன்புறம் பார்த்தவாருகத் தொங்கவிடப் படவேண்டும். இதுவே வரதானமுத்திரையாகும். (29)

அதிலேயே நடுவிரலின் நுனி உள்ளங்கையின் நடுவிலும், அதன் பக்கத்திலுள்ள மோதிரவிரல் அதைத் தொடர்ந்து வளைந்து

ஸகாதிகா ஸ்ரீ, ஸௌபாக்யாதி: வக்ஷ்யமாண லக்ஷணோபேதா: ।

கலயாகாரஸாம்யா மத்யேநிஷண்ண வதனவிதாந ॥ ஈக ॥
யதிதல கடகம் வைராக்ய மணிவலய-ஸ்ரீவாஹுத: ।
வதனவிதாநஸ்ஸ்வாதிஷ்டாந கதக்வய வலிஷ்டதேஹ: ॥ ஊ ॥

விகசாவயவ-ஸ்தவாத உயர்ஸாரு ஸுஸ்லிஷ்டாதரம் கரடி ।
வதநாவயவம் *கதக்ஸீவா ஸம்வதகபோதி வம்யஸ்தா ॥ ஊ ॥
வகேரளக்ஷ்மாதிகாஸ்ரீவேள தயுதயுமதேள வஸ்த: ।

வந்து அதனிலும் சிறிது பின்தங்கியவாறுகவும், மற்ற விரல்கள் முன் போலவேயும் அமைக்கப்படின், இதற்கு "ஸிம்ஹகர்ண" முத்திரை என்று பெயராம். (30)

கடக முத்திரை என்று மற்றொன்றுண்டு. அதில், அபய ஹஸ்த முத்திரையே அமைப்பில் முக்கியமானது. ஆனால் அந்த அபய ஹஸ்தத்தை மார்பளவில் மேல் நோக்கிய விரல்களுடன் அமைப்ப தற்குப் பதிலாக, இதில் நேராகத் தொங்கவிட்டுத் துடையில் பொருந் துமாறு அமைக்க வேண்டும். மணிக்கட்டு துடையின் வெளிப்புறத் தில் இருக்கும். அறிவிற் சிறந்த சிற்பிகள் இந்த முத்திரையில் துடைக்கும் மணிக்கட்டிற்கும் உள்ள இடைவெளியை, ஒன்று, இரண்டு, அல்லது மூன்று அங்குலம் அளவுள்ளதாக அமைப்பர். பிம்பங்களின் தகுதிக் கேற்றவாறுக இதை நிர்ணயித்துக் கொள்க.

கர்த்தரீ ஹஸ்தம் இனி விளக்கப்படுகின்றது. இதில் நிக்கா ஸோத்திரத்திற்குச் சமமாக இருக்கவேண்டும் நடுவிரலின் நுனி. கை மேல் முகமாக இருக்கும். உள்ளங்கை அபயஹஸ்தத்தில் போலவே எதிர்ப்புறம் பார்த்திருத்தல் வேண்டும். மோதிர விர லும் பெருவிரலும் வளைந்து உள்ளங்கையின் நடுவில் கவிழ்ந்த

---

* இம்முத்திரை நாட்டிய சாஸ்திரத்தில் வேறுவிதமாக கூறப் பட்டுள்ளது. நாட்டிய சாஸ்திரம் 9—32.

கிஞ்சிஜ்ஞா கரிஷ்யாமா ஸாவத்யாவத்யை ஜுஷ்டிகாயை ॥

தஸ்யா வஸுமீ கிவிவ்யாதா கணாஶ்வஸ்தூவஹோஹதா ।
தஜ்ஜநுஷ்டம் தஷா தத்ர யொஜயேத்ஸுஶாலிகபி ॥ ரூடு ॥

ஸுஜுஷ்டா நாரிகாயுஷாஜுஷ்டுவுஷ்டுவுயுமா: ।
கிஞ்சிஜ்ஞாகரிஷ்யாமா தஜ்ஜநுஷ்டாஜுஷ்டாஸா ஸவைஷ ॥ ரூசு ॥

யஜ்ஞாவவீதம் ஸவெஷ்டிஷ்டம் யவாஷ்டாஶ்வமாஸ்தித: ।
உவவீதம் க்ரீஷ்டாச்ய ஊர்ஷ்டுஷ்டு வஸ்திதபி ॥ ரூள ॥

வாருகக் காணப்படும். சிறுவிரல், அவை போலன்றிக்கே. சிறிதளவு வளர்ந்தவாருக நிற்கும். மற்ற இரண்டு (ஆள்காட்டி விரல், நடுவிரல்) விரல்களும் வளைவின்றிக்கே நேர்மையாக மேல் நோக்கி நின்றவாறிருக்கும். சங்கு, சக்ரம் முதலியவற்றை இவ்விரு விரல்களில் அமைப்பர். இம்முத்திரை "கர்த்தரீ" என வழங்கப் படும். (34)

இவரிஷ்டி முத்திரை விளக்கிக் கூறப்படுகின்றது. இம்முத்திரையில் ஆள்காட்டிவிரல் ஒன்று தவிர மற்ற விரல்கள் யாவும் வளைந்து மடங்கியிருக்கும். அதிலும்; பெருவிரல், மோதிர விரல், நடுவிரல் ஆகியவை உள்ளங்கையின் நடு வரையில் நன்றாக வளைந்து மடங்கியவாறுகவும், சிறுவிரல் மட்டும் அவைபோல் அதிக மாக வளைந்து மடங்காமல் சிறிது வளைந்துமிருக்கும். ஆள்காட்டி விரல் நேராக நிற்கும். அதன் நுனி, கர்ண ஸூத்ரத்திற்குச் சம மாக மேற்புறம் உயர்ந்திருக்கும். இந்த நிலைமைக்கே ஸ்ருஷ்டி முத்திரை என்று பெயர். அங்குசம் முதலியவற்றை இதில் அமையுமாறு இணைக்கவேண்டும். (36)

எல்லா பிம்பங்களுக்கும் யஜ்ஞோபவீதம் (நூலால்) அமைக்க வேண்டும். ஒரு யவத்தில் எட்டிலொரு பாகம் அதன் கனம் இருக்க

வாகுவெவஹ்ரு ரூஷ்ணுக்ரு உ ஸவீகவ நாஸ்தி கு ।
வாஉஷ்ணுரொவாஸிஷ்டாத் காஹ்யொஉ ஜ்ரொணகத் ॥ கூ ॥

யஜ்ஞோவவீ கதீவ ஸ்ணு காலெஉ ஸ்கூஷிணவாஸ்ரு ஸ்மு ।
சுவரெவம்ரு ஸாஸ்ரீரகு யஜ்ரூவ ஸ்தகம் நியாவயெச ॥ கூ ॥

உரஸ்ஸ்தகம் வஸாமுவ்வு ஷ்ணாஉஷ்டாஜ்ரொணரெ ।
யஜ்ஞோவவீ கவஸ கூயம் ஷ்ணுயொரு ஸ்லயொரவி ॥ சயி ॥

வேண்டும். முப்புரி நூலாக இது காணப்படும் "உரஸ்ஸூத்ரம்" என வழங்கப்படும் மார்பைச் சுற்றிலுமுள்ள நூலோடு இவ்வுபவீதம் இணைந்திருக்கும். அந்த ஸூத்திரமும் பூணூலைப் போலவே ஒரு யவத்தின் எட்டிலொரு பங்கு கனமுள்ளதாயிருக்கும். ஆனால் மூன்று நூலாக இராமல் ஒரே நூலாக அமைக்கப்படும். இடது தோளின் மேலிருந்து பூணூல் தொங்கியவாறாக விருக்கும் கொப்பூழின் வலதுபுறம் கீழே இரண்டங்குலம் வரை அது தொங்கும். உபவீதத்தின் நீளம் இதுவேயாம். பின்புறத்திலும் தொடர்ந்து காணப்படும் யஜ்ஞோபவீதம். முதுகெலும்பை யொட்டியவாறாக அதை அமைத்தல் வேண்டும். (39)

சன்னவீரம்— என்றும் அனி இனி விளக்கப் படுகின்றது. மார்பில் ஸ்தனங்களுக்கு எட்டங்குலம் தூரத்தில். உரஸ்ஸூத்திரத்திலிருந்து தொங்கியவாறாக இது அமைக்கப்படும். இதுவும் யஜ்ஞோபவீதம் போலவே அமையும். ஆனால் இரு தோள்களிலிருந்தும் தொங்கும் இது. இரண்டு பக்கங்களிலும் யோனித்த மேற்புறம் வரை இது தொங்கும். இதையே சன்னவீரம் என்பர்.

குறிப்பு :— கைகளில் செல்லாமல் உடம்புக்கு மட்டும் அளவுடன் நிருமிக்கப்பட்டு அணியப்படும் பொன்மயமான சட்டை போன்றது சன்னவீர மென்பர் சிலர். உடம்பின் மேற்பகுதியில் அணியப்படும் அணிகள் யாவற்றையும் ஒன்று சேர்த்துக்

வாஸ்துயொவ்வை யொதுங்கியெடு வகைவீரஹிரம் விதி: ।

ஹிக்காசு ஷடஸ்ரமாயஹாசு வட்டகயொடியுதெஸ்தி: ॥ சக ॥
தெரவெயஹாரஹாவ்யாகம் வெடிஹாரு விகாககு ।
யவத்ரயம் வகஹவ்ய நாநாரணிஹிரணயு ॥ சஉ ॥

கணுஷ்டஹாரயுகாஹ உக்ஷஹாரம் வ்ரகவுயெசு ।
ஹ்ரஸ்வாதெதி வ்ரவிஹாவா, ஹ்ரஸ்வஹாயாஸ்து கார்யெசு ॥சஎ॥

கட்டினைப் போல் தோன்றுவதும், வலதுபுறம் பூணூல் தொங்குகிற வகையில் வயிற்றில் இடது புறம் தொங்கும் முத்துவடம் போன்றதுமான ஒரு அணியே ஈதென்பது எமது உலகம். அறிஞர்கள் ஆராய்ந்து தெளிக. (40)

இனி ஹாரம் (மாலை) கூறப்படுகின்றது. ஹிக்கா ஸூத்திரத்திலிருந்து ஆறு அங்குலம் கீழ்ப்புறம் தொங்கியவாறாக இது அமைக்கப்படும். ஸ்தனங்களிரண்டினுடையும் நடுவில் இது இடம்பெறும். இதனகலம் நாலங்குலமாம். இதற்கு "க்ரைவேயஹாரம்" என்று பெயர் ("அட்டிகை வடிவமான மாலை" என்பது இதன் பொருள்). இதன் கனம் மூன்று யவங்களளவாம். பல்வகையான இரத்தினங்களோடும் செம்பொன்னுடன் இணைத்துப் பளபளப்பாக ஒளிவீசுமாறு இதை அமைக்க வேண்டும். (42)

கழுத்திலிருந்து உதரபந்தம் வரை தொங்குமாறு அடிமாலையை அமைக்கவேண்டும். உதரபந்தம் — வயிற்றில் உள்ள கட்டு. அதாவது ஸ்தனங்களுக்கும் நாபிக்கும் மத்தியில் வயிற்றைச் சுற்றி அமைக்கப்படும் பட்டம் போன்றது. அடிமாலை — ருத்திராக்ஷமாலை, அல்லது தாம்ரமணி மாலை, துளசி மணிமாலை முதலியது. இதையே "ஹ்ருன் மாலை" என்றும் ஆன்றோர் கூறுவர். "ஸ்கந்தமாலை" என்ற மற்றொரு வகையான அணியையும் அணிவிக்க வேண்டும்.

தாதாவஷயீ வஸுலெஜெஸை வா வம்ஸுரீதி-ஃதா ।

கபிலஸ்தம் திவிஸ்ஸுஜெத்; வஸ்தம் வ்ரதியவம்வாநு
கபிலவெய்ரவாவிஷ்டாஸ் ஸுவிதிரஸ்தாவரெஸ ।
ஜெராஸ்தம் கூத்ரிஸாவஸ்தம் வாஸுஷ்டாவஸ்துஸாகுகு ॥ சதி ॥

தாஸ்தம், தாஸவஸ்தம் தாஜ்ஜ வாஸயாஜ்ஜஸ்தம் வஸ்துதி ।
தகெதாஸ்தாஸ்தகுஸ்ஸாம்ஸ்தம் ஸுகூடாஸ்தாதி ஸுவெஸாசஸு ।

வாதெள ஜாதுகவம்யஸ்தெள ஸுஸ்ஸாவஸ்வ தஜெவ வ ।

ஸ்கந்தம்— தோள். பலவகையான மலர்களாலான இம்மாலை தோளின் மேற்புறத்தில் தொடங்கிப் புயத்தின் மேலேயே இருபுறமும் தொங்கியவாறுகக் காணப்படும். (43½)

கடிஸூத்திரம் (அரைஞாண்கயிறு) மூன்று நூல்களுள்ளதாக அமைக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு நூலும் ஒவ்வொரு யவம் கனமுள்ள தாக இருக்கவேண்டும். (44)

"க்ருத்திமாஸ்யம்" என்றும் அளி இனி விளக்கப்படுகின்றது. கடிலத்திக்கு மேற்புறத்தில் வேஷ்டத்தின் கீழ் இந்த "க்ருத்திமாஸ்யம்" அளிவிக்கப்படவேண்டும். க்ருத்ரிம—செயற்கையான, ஆஸ்யம்—முகம். முன்புறம் மத்திமில் சிங்கம் முதலியவற்றின் முகம் போன்ற அமைப்புள்ளதாகிய பட்டம் இடையில் கற்றியவாறுக அமைக்கப் படுகின்றதல்லவா? அதில் முன்புறத்தில் மத்திமில் முகம் போல் தோன்றும் பகுதி தான் இந்த "க்ருத்திமாஸ்யம்". இந்த க்ருத்திமாஸ்யத்தின் அகலம், ஐந்து, ஆறு, அல்லது ஏழு அங்குலமிருக்கலாம். அகலத்தினாலேயே உயரமுமாகும். இதன் கனம் அரை அங்குலமாம். அதிலிருந்து துடையில் மூன்று அங்குலம் அளவு வரையில் முத்து ரைக்கள் முதலியவற்றைத் தொங்கவிட வேண்டும்.

பாதக்கனிரண்டிலும் கணைக்காலுக்கு கீழ் ஜாலகம் அளிவிக்க வேண்டும். ஜாலகம் என்பது பட்டைலரம் என்றும், பாதஸரம்

ஜாமுகூவலலஸி தூஜு யவயவமகாதிகி ॥ சள ॥

கூஜூஸி தூஜாறுகாமுஸ்வி திரபஜெயவஃ தூகுழி।
திரயவம ஜாமு நாஷஜு வூஃவஸ தூமுஜு ஜிதி ॥ சஅ ॥

யஷஃநகம வநம, ஸொஷம மாஸ்வி திரபூஜுயெஸ்।
மாயயூகூந தூ வூதூலஸ உகஃ வாஷாண வஸ்வூதி ॥ சசூ ॥

மாஸஜி நம வநம வாதிஷ்யஷ்டி தூ நகாஜுயெஸ்।

என்றும் வழங்கப்படும். சிலவிடங்களில் "பட்டைகொறுக" என்றும் இதை வழங்குவர். இதில் ஜாலகங்களை ஒரு ஸூத்திரத்தில் கோத்துக் கட்டவேண்டும். ஜாலகம் எனப்படுவன. முத்துக்கள் போல் தனித்தனியாகப் பண்ணப் பெற்று, ஜாலகஸூத்திரத்தில் கோக்கப்பட்டு வலைபோல் இணைத்து நிற்கும் சிறுபட்டைகள். இவைகள் எல்லாம் ஒன்று கூடியதே பாதலேபமாகும். இந்த ஜாலகங்களைக் கோத்துக் கட்டுவதற்கான நூலின் கனம் இரண்டு யவமாம். (17)

அந்த ஸூத்திரத்திலிருந்து ஜாலகங்கள் தொங்குவதற்கான அளவு மூன்று அல்லது ஐந்து யவம். ஜாலகங்களின் நாளம் (காம்பு) மூன்று யவம். அதன் உயரமும் அகலத்திற்குச் சமமே.

இதன் கனமும் ஒரு யவம் அளவு. இதில் மற்ற பகுதியைப் பள்ளமாக அமைக்கவேண்டும். சங்குபோல் உட்புறத்தில் இடமுள்ளதாக (கெட்டியாக இராமல்) பண்ண வேண்டுமென்றவாறு. அவ்வாறு இடமுள்ள பகுதி லட்டுமானமிருக்கவேண்டும். இதனுள் சிறு கற்களைப் போட்டு வைக்கவேண்டும். இந்த ஜாலகங்களை, உள்ளிடமில்லாமல் கெட்டியாகவும் அமைக்கலாம். இவ்வாறுமின், உட்புறத்தில் கற்களைப் பொருத்தவேண்டிய அவசியமும் இல்லாமல் போகும். (19½)

ஸுஜ்ஜுவயம் யது வுகொஞ்சிஷ்ணொவதெ ॥ நிய ॥
தஸ்ரிஷ்ணவஸீணாஹாச ஸவாஹிம் வ்யாத்தூயதது ।
தஸ்ரீவாஹிவஸிவ்யாதம் ஸணம்ஹாஜுஜுயொயதது ॥ நுக ॥

ஸவ்வாஜுஜுவ்ஹு விவ்ஹாஸ: வதவெங்கூஜுஜும் ஸணெ ।
கூநிகீக்ஷுதவெ ஜிவெஹ்வ ஜுவெ கூயபூத்து ஜொவதெ ॥

வஹ்ஹு கொளுயகாவ்ஹாஸவீஸ வதுஹ்ரிகும் வுஜ்ஜ: ।
தத்தூநொமும் வுகுதவ்வ்ம் யுக்கூ ஸவ்கு வுஜ்ஜிஹாது ॥

சில விக்கிரகங்களில் முன்கையில் வீணைபோல் பாம்புகள் சுற்றிக் கொண்டவாருக அமைக்கவேண்டியிருக்கும். ஆங்கு அவ்வாருகப் பாம்பு சுற்றிக்கொள்ளுமிடத்தின் சுற்றளவு போல் மேலும் கால்பாகம் கூட்டிய அளவே அப்பாம்பின் நீளமாகும். முன்கையில் பாம்பு சுற்றிக் கொள்ளுமிடத்தின் சுற்றள்வு பன்னிரண்டு அங்குலமென்று வைத்துக் கொள்வோம். அவ்விடத்தில் சுற்றியவாருக அமைக்கப்பட வேண்டிய பாம்பின் நீளம் பதினேந்நங்குலமிருக்கவேண்டும். இவ்வாருகவே மற்ற இடங்களிலும் கண்டுகொள்க.

அவ்வாருகிய பாம்பின் நீண்ட வடிவத்தின் மேல் அதனுடைய படத்தை அமைக்கவேண்டும். படத்தின் நீளம் பன்னிரண்டங்குலமாம். படத்தின் அகலம் ஏழங்குலமும், கனம் ஒரு அங்குலமுமாம். மிகவும் கூர்மையாகக் காணப்படும் இரண்டு நாக்குகளையும் அப்பாம்பின் வாயில் அமைக்கவேண்டும். மற்றும் இரண்டு கண்களையும் அமைக்கவேண்டும். இப்படிக் கைகள் முதலிய இடங்களில் சுற்றிக் கொண்டவாருகக் காணப்படும் பாம்புகளின் வடிவத்தைப் பொருத்தமாகச் சமைக்கவேண்டும். (52)

இனி உடைகளின் விஷயம் கூறப்படுகின்றது. பட்டாடைகள், பஞ்சுத் துணிகள், மர உரிகள், பல்வேறு விதமான தோல்கள், இலைகளில் ஏதேனுமொன்றை விக்கிரகங்களுக்கு ஆடையாக அமைக்கலாம். அந்தந்த விக்கிரகங்களின் தகுதியை உற்று நோக்கி இதைத் தீர்மானித்துக் கொள்ள வேண்டும். (53)

ய்ரூவெணை கூதகம் ஸிம்பம் தெஔதெவாயாயஉரஉஸெஷ।
ஸதாஜூஹாயதம் ஷாவம் நவஸவ்வாஸுஹாநஔஸ்ஸு ॥ ருச ॥

இவி பிம்பங்களின் ஆயுதங்களைப் பற்றிப் பேசப்படுகின்றது. எந்தப் பொருளினால் பிம்பம் பண்ணப்படுகின்றதோ அதே பொருளினால்தான் அதன் ஆயுதங்களையும் பண்ணவேண்டும். வேறு பொருள் கூடாது. செம்பு முதலிய உலோகத்தால் பண்ணப்படும் பிம்பங்களுக்கு அந்தந்த உலோகங்களாலேயும், கல்லில் சமைக்கப் படும் பிம்பங்களுக்குக் கல்லினாலும், மரத்தால் பண்ணப்படும் பிம்பங்களுக்கு மரத்தினாலும் ஆயுதங்கள் அமைக்க வேண்டு மென்றவாறு. இது எல்லா ஆயுதங்களுக்கும் பொதுவான விஷயம். இதைக் கருத்தில் பதியவைத்துக்கொண்டு, செய்யில் ஈடுபடவேண்டும்.

வில் (தனுஸ்) அமைப்பதற்கான விவரங்கள் முதலில் தரப்படுகின்றன. நூறங்குலம் நீளமுள்ளதாக வில்லை அமைக்கவேண்டும். இது நடுத்தரமான அளவாகும். இதற்கு மேல், ஒன்பது, ஏழு, ஐந்து அல்லது மூன்று அங்குலங்கள் கூட்டியும் குறைத்தும் வில்லின் நீளத்தை அமைக்கலாம். அதனால் வில்லின் உயரம் ஒன்பது வகையாம் :—

	அங்குலம்.
(1) வில்லின் உயரம்	109
(2) ,, ,,	107
(3) ,, ,,	105
(4) ,, ,,	103
(5) ,, ,,	100
(6) ,, ,,	97
(7) ,, ,,	95
(8) ,, ,,	93

ஊதுகுயல்ஓதம் விலீதம் வா
நவயாயதஷோடியழி।

வலிணஉவிலூகாரமஃ
வஸ்தாதயுரடிமரகூளாத்ரயெ ॥ ருரு ॥

கூடெ ... கூயபூம்மூலவ்யாஸெ
வ்ரதெ கூயெபு மூணாஜ்ஞயெ ।

வில்லின் உயரம் அங்.
(9) ,, ,, 91

இவ்வகைகளில் ஏதேனுமொன்றை அந்தந்த விக்கிரகத்தின் தகுதியைக் கவனித்து அமைக்கலாம். (544)

தனுஸ்ஸின் பருமை கைப்பிடிக்குள் அடங்கியதாக இருக்கவேண்டும். கைப்பிடிக்குள் நிறைந்திருக்கவும் வேண்டும். வில்லின் மத்தியில் கையால் பிடித்துக் கொள்ளவேண்டிய இடத்திற்கே இந்த அளவு அமையும். மத்தியிலிருந்து இருபுறமும் நுனிவரை வில்லின் பருமை படிப்படியாகக் குறைந்து கொண்டே செல்லும். இரு முனைகளிலும் வில்லினகலம் (குறுக்களவு) அரை அங்குலமே இருக்க வேண்டும். மற்றும் இருமுனைகளிலும் மும்மூன்றங்குலம் மடங்கி வளைந்து கட்டையடிவமாக இருக்குமாறு அமைக்கவேண்டும். வில்லில் மத்தியில் அதன் நீளத்தில் மூன்றிலொரு பாகத்தில் "பாண நாபி" என்னும் அமைப்பை ஏற்படுத்தவேண்டும். "பாண நாபி" எனப்படும் இது இன்னதென்பது தெளிவாக விளங்கவில்லை. நாபி என்பது உடம்பின் மத்திய பாகத்திலிருக்கிறதல்லவா? அதேபோல் வில்லில் வைத்து எய்வதற்காக அம்பு நாணில் வைக்கப்படும்போது, அம்பின் அடிப்புறம் நாண்கயிற்றிலும், அதன் மத்தி (நாபி) வில்லில் கைப்பிடி இருக்குமிடத்திலும் இருக்குமாதலால், அவ்வாறாக உள்ள வில்லின் மத்தியப் பிரதேசத்தையே "பாண நாபி" என்று சொல்வதாக நினைக்க இடமுண்டு. பலவகையாக வில்லைக் கையில் பிடிக்கும்போது இந்த "பாண நாபி"யும் ஒதுங்கினவாறாக அமை

விதஸ்தி ஆயாத்ரிரஸ்ரமெகே
வாணாகாவிவ்ருத்தஸ்ச தத்ஸமஃ ॥ 56 ॥
வாவாயாஸ்ஸ்யாத்ஸமோமத்ய ஸ்ஜ்யாதீவ்ருத்தஸாஹ்வயஃ ।
த்ரிவக்ரஸஹிதம் வாயு வாதேஸ்யாத்காரணதேவதா ॥ 57 ॥
வக்ரகர்வஸமம் வாணதீவ்ரம் தத்ஸமமாணகம் வா ।
கநிஷ்டாஜ்யஸமோதைத்ய வஸிஷ்டாஸ்ஸ்ரஸ்ருஜ் தா ॥ 58 ॥
சூஷ்யாயாஸ்ஸ வங்காக்ரஃ தத்தாரதெவ தத்தழ் ।

யக் கூடுமாகையால்தான் போலும் வில்லின் முழு நீளத்தில் மத்தி யிலுள்ள மூன்றிலொருபாகம் இதற்கென வகுக்கப் பட்டுள்ளது. இதற்கு வேறு பொருளுண்டாயின் ஆய்ந்துணர்க. (56)

இனி வில்லின் நாண்கயிறு விளக்கிக் கூறப்படுகின்றது. வில் லின் முழு நீளத்தில் எட்டிலொரு பங்கு குறைந்ததாக அதன் நாண் கயிறு இருக்கவேண்டும். நாண்கயிற்றின் நீளம் மட்டும் இங்கு கூறப்பட்டது. அதுபற்றிய மற்ற விவரங்கள் ஏனைய நூல்களி லின்று கண்டுகொள்க. (56½)

வில் மூன்று இடங்களில் வளைந்திருக்க வேண்டும். "த்ரி ணதம்" என்பது வில்லுக்கு மற்றொரு பெயர். மூன்று வளைவுகளுள் ளது என்பதே அதன் பொருள். இவ்வாறின்றி ஒரே வளைவுள்ள தாகப் பிறைச்சந்திரன் போலவும் வில்லை அமைக்கலாம். (57)

அம்பின் நீளம் இருபத்தோரங்குலம் இருக்கவேண்டும். இதைப் போல் இருமடங்கு (42 அங்குலம்)ம் அதன் நீளம் இருக்கலாம். அம் பின் சுற்றளவு. கையின் சிறுவிரலினுடைய சுற்றளவு போன்றதாக இருக்கவேண்டும். (58)

அம்பின் முனை ஐந்தங்குலம் அகலமும் அவ்வளவே நீளமுமுள்ள தாக இருக்கவேண்டும். அம்பின் நுனியின் (கூர்மையான "முகம்"

சூலஸ்ரீவத்ஸகம் வாலம் வத்ஸவக்ஷஸி கீர்த்திதம் ॥ ஏக ॥

வத்ஸாணாஜ்ஞாதல வாஸாந்த் ஸ்ரஷ்ஜ்யா தாமீரபாஸனெள ।
வாஸுதாரா கீர்த்திமுகை மாலயாபரண விஸ்ரூதம் ॥ சுபி ॥

டூஷ் லாஷ்ஜ்ஞாயாம் கவ்யாஸ்ரூக்ஷ்ய வஹ்னிஷ்வ் ।
ஸ்ரூபம் பவிஷ்வம் வரய கவ்யாஸ்ரூக்ஷ்வஜயா ॥ சுக ॥

எள வழங்கப்படும் பகுதியில்) நேத்திரற்குச் சமமான அளவுள்ள பகுதி அதன் அடிப்புறத்தில் பலவகையான இரேகைகளால் அழகாகக் காட்சியளிக்குமாறு அமைக்கப்பட வேண்டும். (59)

அவ்வாறு கும்பின் அடிப்புறத்தில் அமைக்கப்படும் இரேகைகள் ஒரு அங்குலம் அகலமுள்ளனவாக இருத்தல் வேண்டும். அம்பின் பிற்புறத்தில் "ஜ்யாநாபி" என்னும் அமைப்பைப் பண்ணவேண்டும். "ஜ்யா— நாண்கயிறு. நாபி— அதன் மத்தியம்." முன்பு "பாணநாபி" என்னும் சொல்லுக்குப் போலவே இங்கு ஜ்யாநாபி— என்னும் சொல்லுக்கும் பொருள் காணவேண்டும். நாண்கயிற்றில் அம்பைப் பதிய வைத்து எய்வதற் கேற்றதாக அம்பின் அடிப்புறத்தில் பகுதியைச் செய்துகொள்ள வேண்டியிருக்கும். லக்ஷ்மீதந்த்ரத்தில் "புங்கம்" என்று இதை வழங்குவர். இதையே இங்கு "ஜ்யாநாபி" என்று குறிப்பிடுவதாகத் தோன்றுகின்றது. நாண்கயிற்றின் மத்தியில் அவ்வாறு ஏதேனுமொரு அமைப்பு இருந்தாலும் இருக்கலாம். இந்த ஜ்யாநாபியின் ஆழமும் அகலமும் அம்பின் வால் போன்ற பின் புறத்தின் அகலத்தில் மூன்றிலொரு பங்காகும். (60)

இனி டங்கம் எனப்படும் மழுவின் இலக்கணம் கூறப்படுகின்றது. சிவபெருமான் கரங்களில் கையேந்தப்படும் ஆயுதங்களுள் முக்கியமானது இது. இதன் உயரம் பன்னிரண்டங்குலமாம். இதன் முகம் வெளிப்புறத்தை நோக்கியவாறு அமைக்கப்படவேண்டும். சிறு கோடரி போன்றதாகக் காணப்படும் ஆயுதமே டங்கம் எனப்படுவது. இதுபோலவே மானும் சிவபெருமான் தனது கையில்

ஸாடஶாஂஜ்ரஸ்ராயாரம் தஷ்யோஷ்டம் யுக்திதஶ்ரொசு ।
ஸாடஶாஜ்ரவிஷ்ணாரம் வக்ரம் ஶஜ்ரம் தஷ்யைவ வ ॥ சுஉ ॥

ஐஉஸொநீ-ஷ்வ-விஷ்ணொ வாஸுவஜ்ராஜ்ரயாஷ்டிதெ ।
ஷயும் ஸுணாஜ்ரஸ்தம் வ்ருஷஸாயாஉஷ்ரைவ கத்தஉः ॥ சுரு ॥

வஜ்ரபவஸம்யுக்தம் வஉஹஸ்த்ரஷிஸம்யுதி ।

திக்கப்பட வேண்டியவற்றுளொன்றும். இதனுயரமும் முன்போல் பன்னிரண்டங்குலமேயாம். வெளிமில் நோக்கியவாருகவோ அல்லது உள் நோக்கியவாருகவோ இருவகையாகவும் இதை அமைக்கலாம் எவ்வாறுன அமைப்பு கவர்ச்சிகரமாகவும் பொருத்தமாகவும் இருக்குமோ அவ்வாறுக நன்கு யோசித்து இவற்றை அமைக்க வேண்டும். (61½)

இனி, திருமால் விக்கிரகங்களின் கைகளிரண்டிலும் அணிவிக்க வேண்டியவையாள சங்கு சக்கரம் இவற்றின் விஷயம் கூறப்படுகின்றது. இவற்றின் அகலம் பன்னிரண்டங்குல மிருக்கவேண்டும். இவை வட்டவடிவமாக அமைக்கப்பட வேண்டியவை யாதலால் அகலம் போன்றதே இவற்றின் நீளமு மாகும். அதனுல்தான் போலும் தூலாசிரியர் இங்கு இவற்றின் நீளத்திற்கென்று தனியாக அளவு கொடுக்காமல் விடுத்தார். (62)

டமரு— எனப்படும் உடுக்கையின் அளவு இனி விளக்கப்படுகின்றது. இதன் நீளம் எட்டங்குலம். அகலம் ஐந்தங்குலம். இதன் மத்தியில் குவிந்து கருங்கியவாருக உள்ள பகுதியினகலம் மூன்றங்குலமாம். அப்பகுதியின் நீளமும் அவ்வளவே (மூன்றங்குலமே). இந்த உடுக்கையில் இரண்டு வகோயங்கள் இருக்கவேண்டும். தோல் வார்களால் இது நன்கு கட்டப்பட்டிருக்க வேண்டும். (63½)

இனி கமண்டலுவின் அளவு கூறப்படுகின்றது. கமண்டலு என்பது, முனிவர், பிரம்மா, முதலானேர் கையில் வைத்திருக்கும்

நவாஜ்ஞயை விதானம் தாராதியம் குர்வாதகஸ்ய ॥ சுச ॥

உத்தம் கரணதோரஃ கூர்மபார்ஷ்ணியாகாரம் தலெவ்வ ॥

வத்தம் கர்ணலதாஜீயம் விமாணவி
வ்யாதாணு ஷொபாகூதெ
உலெ வடபிராம்ஸகொ நிதயதொ
வாய்வ்ஸ்தாவ்ஷ் ஹ்ருதி ।
சுத்ரிஸ்ரமவ்ஸ்ரஜ உயுஷ்வரி
ஷ்டாஷ்டவ்தகம் குலி
லாரமெஃ வடபாதகம் கூரொதா கூடெ
நாசாது வீரொஜீயஃ ॥ கூரு ॥

விம்ஸகூரா யுரதீராஜ்ஞெஃ வரவிதகம்
வ்ருஜ்ஜெ தயா லொகயா
நாலம் வல்லிதயாவி வாய விதெத
ரவ்ஷாவராஜாம்ஸகெஃ ।

ஒரு வகைப் பாத்திரம். மேற்புறத்தில் வலிப்பான் கைப்பிடியுடனும் வயிற்றில் நீரைக் கொட்டுவதற்கேற்ற சிறு குழாய் போன்ற நளத்துடனும் இது காணப்படும். மேல் பிடி இல்லாமலும் சிற்சில இடங்களில் உண்டு. இது நம் நாட்டு மக்களுக்கு மிகவும் பழக்கமான தொன்றும் இதனகலம் ஒன்பதங்குல மிருக்கவேண்டும். அகலத்தில் பாதி அல்லது முக்கால் பங்கு இதின் உயரம் இருக்கலாம். அந்தந்த பிம்பங்களின் தகுதிகளைக் கவனித்துப் பொருத்தமாக இக்கமண்டலுவை அமைக்கவேண்டும். (64½)

முதலில் இரண்டு சுலோகங்களால் பத்ம பீடம், நாளம், இவற்றின் இலக்கணம் கூறப்படுகின்றது. இந்த சுலோகங்களிரண்டும் இந்த நூலில் இருபத்தேழாம் அத்தியாயத்தின் தொடக்

கத்தில் விரிவாக விளக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றின் கருத்தை ஆங்கே கண்டுகொள்க. (65-66)

சிற்பரத்தினம், இரண்டாம் பாகம், கிரீடம் கடகம் முதலானவை களின் இலக்கணத்தைக் கூறும் பதினாறும் அத்தியாயம் முற்றும்.

ஸ்ரீ:

சுய லவதுமொழயுயாயி:।

சுய தெவுவிம்வெ ஸுஉருகூணழு

தெவுவிம்வெ வுகுத-ள்வெ கார யெஹ்ஹுமுஹாதி:।

கத்துஜாகரஜஹ்ஹு உஷ்ஹி வஹ்ஹு உதெவ தகு ॥ க ॥

பதினேழாவது அத்தியாயம்.

லேப்ய பிம்பத்தில் சூலத்தின் இலக்கணம்.

லேப்ய பிம்பமாவது, வர்ணம் பூசுவதலுல் உருவாக்கப்படும் பிம்பம். லேப்யம்—பூசப்படுவது. செம்பு முதலிய உலோகங்களி லுல், அல்லது கல் முதலியவற்றுல் பிம்பம் அமைப்பதற்கான வழி கள் மேலே கூறப்பட்டன. அவ்வாறு செய்வதற்கு இயலாத போது மரத்துண்டுகளால் விக்கிரகம் போன்ற அமைப்பை உண்டுபண்ணி அதிலும் வழிபாடு நடத்தலாம். உத்தேசித்த பிம்பத்தைக் குறிப் பிட்ட மரக்கட்டையில் அளவுடன் அமைத்து, தக்கவாறு வர்ணம் தீட்டிவிட்டால் நல்ல கவர்ச்சிகரமாகக் காட்சி யளிக்கும். இதுவே லேப்யபிம்பம் என வழங்கப்படும். இதற்கேற்ற மரக்கட்டையே இங்கு சூலம் என்று கூறப்படுகின்றது. அமைத்து இருக்கவேண்டிய இலக்கணம் இவ்வத்தியாயத்தில் கூறப்படுகின்றது.

லேப்யபிம்பம் செய்யவேண்டியிருந்தால் முத்துற முன்னம் சூலத்தைப் பண்ணிக்கொள்ள வேண்டும். அந்த சூலமானது, பிம்பத்தில் இருக்கவேண்டிய எல்லா அங்கங்கள், அந்தரங்கங்கள் இவை எல்லாவற்றுடனும் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். நம் உடம் பில் எலும்புபோல், லேப்ய பிம்பத்தில் சூலம் ஜீவாதாரமான பகுதி யாகும்.

வ்ருக்ஷாதேஸ்ச வர்ஷ்மவ்ருத்திதஸ்தம்பாத்ஸ்தானநிர்ணயம் ।
ஸ்தானாலம்ருஜவஸ்தாநாம்ஸ்தானம் காரயேத்புத்திமான் ॥ 2 ॥

வாஸ்துவிக்ஷோரவ தேவாதாம்
தேவீகாம் ஸ்ரீஹரீணாம்தேஹஃ ।

(ஸ்ரீகாயஃகாயதாயும்
ஸ்ரீராயம்ஸஜ்ஜனாயதம் ஸ்ரீகரீ ॥ 3 ॥)

கருங்காலிமரம் போன்ற உறுதியான மரங்களால் திறமையுடன் தூண் குலத்தை அமைத்துக் கொள்ளவேண்டும். அதற்காக, தகுந்த முன்னேற்பாடுகளுடன் மரம் இருக்குமிடத்திற்குச் சென்று உத்தேசித்த கட்டையை வெட்டி எடுத்துவரவேண்டும். இந்நூலில் முதல் அத்தியாயம் 29 சுலோகங்களில் கூறப்பட்டபடி, பிம்பத்திற்கான கல்லைத் தேர்ந்தெடுப்பதில் போலவே இதிலும் விதிமுறைகளை அறுசரித்தல் வேண்டும். (2)

அதிலும் தேவர்களை ஆண்மரங்களாலும், பெண்தெய்வங்களைப் பெண்மரங்களாலும் அமைக்க வேண்டும். (நபும்சகமரம் தூலஸ்தாபனத்திற்கு உதவாது) ஆண்-பெண்-அலி மரங்களின் வாசியறிதல் போன்ற விவரங்கள் இந்நூலில் விரித்துரைக்கப்படவில்லை. காச்யபீயம் 79 வது அத்தியாயத்தில் விஸ்தாரமாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. ஆங்கே கண்டுகொள்க. (2½)

இந்த தூலத்தில், வம்சதண்டம், பக்ஷதண்டம் (அல்லது வக்ஷோதண்டம்), கடிதண்டம், என்று மூன்று தண்டங்கள் இணைக்கப்படவேண்டும். அவற்றுள் வம்சதண்டம் என்பது முதுகெலும்பு போன்ற அமைப்புடன் திகழும். இது கீழ் மேலாக நிற்கும். பக்ஷதண்டம், கடிதண்டம் எனப்படும் மற்ற இரண்டு தண்டங்களும் உடலில் குறுக்கே சென்றவாறு அமைக்கப்படும். ஹஸ்தம் என்று வழங்கப்படும் நெருக்குழிக்குக் கீழ் உள்ள உடலின் நீளத்திற்குச் சமம்

ഉയർന്നാൽ വിസ്താരമുള്ള വശത്തിൽ നിന്നും തെക്കുവിസ്തൃതി ।
കുടവയറിനുള്ളിൽ നാലുഭാഗവും വിസ്തൃതി ॥ ച ॥

നാലിലൊന്നു വശത്തുനിന്നും വിട്ടുകളഞ്ഞാൽ വലംകൊണകു ।
കുടവയറിന്റെ വൃത്തമായുള്ള ഉയരം വൃത്തമെവമാ ॥ ഛ ॥

മാർഗ്ഗനടുഭാഗം ദിവ്യം വക്ഷത്തിനുള്ളായതം വരുത്തു ।
വിസ്താരമുള്ളായതക്ഷണാത്തു ഉയരമുള്ളാകുന്നു വാ ॥ ജ ॥

വിസ്താരമായും വശം വൈരാജം വക്ഷത്തിനുള്ളവയും കൂടി ।
ഉയർന്നാൽ കുടവയറിന്റെ കൂടിയുള്ളാകാം ധരാജനെ ॥ ഝ ॥

നമാകവേ ഇത്ത വംശ തണ്ടത്തിന് നീളം ഇരുക്കവേണ്ടും. വയിറ്റിന് നടുപ്പുറത്തിന് അകലത്തിൽ താലിലൊരു പാകം വംശതണ്ടത്തിന് അകലമിരുക്കവേണ്ടും. അന്ത വംശതണ്ടത്തിന് അകലത്തിലും എട്ടിലൊരു പങ്കു കുറൈന്തതാക അതന് നുണിയിനകലം ഇരുക്ക വേണ്ടും. (4)

ഇന്ത കുലമാനതു പാതത്തിലിരുന്തു നാപി (കൊപ്പൂഴ്) വരൈയിൽ നാലു മൂലൈയുള്ളതാകവും, അതിലിരുന്തു ഗ്രിക്കൈ വരൈ എട്ടുപ് പട്ടൈ യുള്ളതാകവും, അതിലിരുന്തു ഉച്ചന്തലൈ വരൈ വട്ടവടി വമാകവും ഇരുക്കവേണ്ടും. ഇന്നൂല്— ഇരണ്ടാമത്തിയായം 77-വതു സുലോകത്തിൽ ശിവലിങ്കത്തിറ്കുക് കൂറപ്പട്ട വഴിയിലേയേ ഇതൈയും ഊഹിത്തറിക. ഇവ്വാറിൻറി ഉൾളങ്കാൽ മുതൽ ഉച്ചന്തലൈ വരൈ വട്ട വടിവമാകവേ കുലത്തൈ അമൈപ്പതും തകുതിയുടൈന്തേതയാം. (5)

ഇനി പകുതണ്ടം വിളക്കപ്പടുകിൻറതു. ഇതൻ നീളം മുപ്പത്തിരണ്ടങ്കുലം. ഇതനകലമും ആതരൈ അങ്കുലമാം. ഏഴങ്കുലം അകലമിരുന്താലും ഇരുക്കലാമ്. അകലത്തിൽ പാതിയളവു ഇതൻ കനമിരുക്കവേണ്ടും. ഇതൻ മത്തിയത്തിലിരുന്തു ഇരുപുറമും മുഴ വരൈ പടിപ്പടിയാക അകലം കുറൈന്തു കൊണ്ടേ ചെല്ലും. ഇരുമുനൈകളും നാലങ്കുലം അകലം ഇരുക്കവേണ്ടും. (7)

வக்ஷஸ்தண்டஸ்ய மத்யே து ஸ்தூணா ஸ்யாத் முனாங்குலா ।
*ஸ்தூணாதஸ்தாத்ஸ்ய பாதஸ்து வக்ஷஸ்தண்டஸ்ய பாதவத் ॥ அ ॥
ஸ்தூணாயாமஸ்ய பாதஸ்து கர்ணவம்ஸஸ்ய தண்டகா யோஜயேத் ।

ஷோடஸாங்குலபாதஸ்து கடிதண்டாவிலம்பிதா ॥ ஈ ॥
வஜ்ரஸ்தூணஸ்ய தஸ்தாரம் வக்ஷ வேதிஸ்ய மத்யத: ।
ஏகோ யாமஸ்ய மத்யே து காலேஷு வஜ்ரதண்டிகா: ॥ உ ॥
கடிதண்டாவலம்பஸ்து வ்யாஸஸ்யார்தம் ப்ரயோஜயேத் ।

வக்ஷதண்டாதயோரேவ கடிதண்டாதயோ ஸ்யுதா ॥ ஊ ॥

இத்தப் பக்ஷதண்டத்தின் மத்தியில் ஒரு துணா (துவாரம்) இட வேண்டும். இத்துணாயின் அளவு முன்றரை அங்குலமிருக்கும். இத்தப் பக்ஷதண்டத்தை ஹிக்காஸூத்திரத்துக்குக் கீழ்ப்பாகத்தில் குறுக்காக அமைக்க வேண்டும். அதிலும் பக்ஷதண்டத்தின் மேற் புறம் ஹிக்காஸூத்திரத்தின் கீழ் இரண்டங்குலம் தாழ்ந்ததாக இருக்கவேண்டும். இந்தப் பக்ஷதண்டத்தை வம்ச தண்டத்தில் இணைக்கவேண்டும். (8½)

கடிதண்டம் எனப்படும் மற்றொன்றின் நீளம் பதினாறங்குலம். இதன் அகலம் எட்டங்குலம். இதன் கனம் நாலங்குலம். கொப்பூழின் கீழ் ஐந்தங்குல அளவில் இதன் மேற்புற மிருக்குமாறு இது குறுக்காக அமைக்கப்படும். இதன் மத்தியிலும் நாலங்குல அளவுள்ள தாக ஒரு துணா இருக்கும். இதையும் (பக்ஷதண்டத்தைப் போலவே) வம்சதண்டத்தில் இணைக்கவேண்டும். (10½)

பக்ஷதண்டம், கடிதண்டம் இவற்றின் இருமுனைகளையும் சிறிது வளைந்தவாறாக அமைக்கவேண்டும். அதில் கைகளையும் (ஹஸ்த தண்டங்களையும்), கால்களையும் (பாததண்டங்களையும்), பொருத்த மாக அமைக்கவேண்டும். இவ் வினைப்புகள் பொருத்தமாக அமை

---

* ஸ்தூணா வஸ்திதாஸ— என்றிருக்கல் தகும்.

ஹஸ்தவ்ருத்யா யதாயுக்தம் கர்யாத் ஸ்தூபிகாஃ க்ரமாத் ।
ஆத்யஸ்ய ஸ்தூபிகாயாஸ்து ஹஸ்தஸ்யைகஸ்ய விஸ்தரம் கதயேத் ।

வக்ஷ்யமாணவிதானேன ஸ்தூபிகைவம் விலக்ஷணாஃ ।
வாகுலிக்ரமதோ வேஷ்டா வஜ்ராவ்ருத்திர்விதாநகஃ ॥

கதயேத்பூர்வவிதயோ ஹஸ்தஸ்யைகஸ்ய விஸ்தரம் ।
ஸ்தூபிகாயாஸ்து தைர்க்யம்து ஸ்தூபிகாயாஸ்து விஸ்தரம் ॥

கர்பிண்யா ஸ்தூபிகாயாஸ்து கர்யாத்பாணாந்தரம் புதஃ ।

வதற்காகவே இவ்வாறு கோணலாக அவற்றின் முனை அமைக்கப்பட வேண்டு மென்றவாறு. அவ்வாருள வகுந்த முனையின் நீளம் இரண்டங்குலம். அதன் அகலம், அதில் பொருத்தப்படவேண்டிய கைகளின் எண்ணிக்கையைத் தழுவியதாம். இரண்டு கை அமைப் பதானால், அதற்கேற்றதாகவும், நான்கு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட கைகள் அமைப்பதானால் அதற்கேற்றவாருகவும் அதனகலம் இருக்க வேண்டும். (12)

அறிவாளியான சிற்பியானவன், அந்தந்த பிம்பங்களின் தன் மைக்கேற்றவாருக, ஒன்று இரண்டு மூன்று நான்கு ஐந்து ஆறு ஏழு அல்லது எட்டு எண்ணிக்கையுள்ளதாகக் கைகளை அமைக்க வேண்டும். அததற்கேற்றவாருகப் பகுதண்டத்தின் முனைகளின் அகலத்தையும் அமைத்துக் கொள்ளவேண்டும். பகுதண்டத்தின் சிகை (முனை)யின் அகலம் அதில் ஒரு பாகம். இது அடிப்புறத்தில். சிகையின் நீளமாகிய இரண்டங்குலத்தில் தொடக்கத்தில் இந்த அளவு. அதன் நுனியில் அதனகலம் சிறிது குறைந்திருக்கவேண்டும். (14)

இவ்வாறே கடிதண்டத்தின் இரு முனைகளிலும் வகுந்தவாருக மூன்றங்குல நீளத்தில் சிகையை அமைக்கவேண்டும். இதனகலம் ஒன்றரை அங்குலம். இந்த சிகை நல்ல வட்டவடிவமாக இருக்க

வாயுஸ்தானத்தை நிர்ணயம் செய்து அதிலிருந்து கருங்

காலம் வரையில் தெற்கு முகமாகவும் மேற்கு முகமாகவும்
கூவிஷ்ணுவும் வராஹமும் முகமண்டபமும் அமைக்க.
ஆவுடையாரை வகுத்துக்கொண்டு பாதியையும் அதிஷ்டானத்

தையும் கர்ப்பகிருஹத்தையும் அர்த்தமண்டபத்தையும்
சிவபாகத்தில் வரும்படி அமைக்கவும்.

முகமண்டபத்தை விஷ்ணுபாகத்தில் அமைக்கவும். கஅ

வேண்டும். இதன் களமும் அகலத்திற்குச் சமமானதே யாகும். (ஒன்றரை அங்குலமே யென்றவாறு). (15)

லகலபிம்பம் நின்ற வண்ணமாக இருக்கும் நிலையில் சூலம் ஸ்தாபிக்கவேண்டியிருந்தால், துடைகளின் நீளத்தில், மேற்புறத்தில் எட்டங்குலம் கூட்டிக்கொண்டு மரு (துடை) குலத்தின் நீளத்தை அமைக்கவேண்டும். லகலபிம்பம் வீற்றிருந்தவாறாக சூலத்தை அமைக்கும் போதும் இவ்வாறே துடைகளின் நீளத்தின் மேல் எட்டங்குலம் கூட்டிக்கொள்ள வேண்டும். (16½)

துடைகளின் அடிப்புறத்தில் தூணாகா அமைத்துக்கொண்டு, கடிதண்டத்தின் இருமுனைகளிலுமுள்ள சிகைகளில் பொருத்தவேண்டும். அவ்வாறாக இணைத்து, பலங்கொண்டவரையில் அழுந்துமாறு அதைக் கட்டவேண்டும். (17½)

அவ்வாறே முழங்காலின் அளவைத் துடையிலும் கெண்டைக்காலிலும் பகிர்ந்துவிடவேண்டும். அதாவது, இந்த சூலஸ்தாபனத்தில் முழங்காலுக்காகத் தனியாக ஒரு தண்டம் (மரத்துண்டு) வைக்கப்படுவதில்லை. ஆதலால் துடைக்காக அமைக்கப்படும் மரு தண்

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

டத்தின் நுனியிலும், கெண்டைக்காலுக்காக அமைக்கப்படும் ஜங்கா தண்டத்தின் தொடக்கத்திலுமாக முழங்காலின் வடிவத்தை இரு கூருகச் செய்து அமைத்து இணைத்துவிட வேண்டுமென்றவாறு. துடைகள், கெண்டைக்கால் இவற்றின் நடுவில் சிகையை அமைத்துக் கொண்டு நன்கு பொருந்துமாறு அவற்றை ஒன்றேடொன்று இணைக்கவேண்டும். முழங்காலில் அமைக்கவேண்டிய சிகையின் அளவு மூன்றங்குலம். கெண்டைக்காலின் நீளமும் துடைகளின் நீளம் போன்றதேயாகும். (19)

துடையின் மத்தியில் ஊரு சூலத்தின் அகலம் (ஊரு சூலம்) துடையாக அமைக்கப்படும் மரத்துண்டு) துடையின் நீளத்தில் மூன்றிலொரு பங்கு இருக்கவேண்டும். துடையின் நுனியில் இருக்க வேண்டிய அகலம், நடுவில் உள்ளதில் முக்கால்பாகமாகும். கெண்டைக்காலின் தொடக்கத்திலும் அகலத்தினளவு இதுவேயாகும். (20)

கெண்டைக்காலின் அடிப்புறத்தினகலத்தில் மூன்றிலொரு பாகம் குறைந்தது அதன் நுனியின் அகலம். ஜானுவின் முகப்பில் ஜங்காவை (கெண்டைக்காலை) இணைக்கவேண்டும். இது விற்றிருக்கும் பாவனையில் அமைக்கப்படும் விக்கிரகங்களுக்கு. நின்ற வாறுக உள்ள விக்கிரகங்களுக்கு இவ்வாறான இணைப்பு வேண்டியதில்லை. துடை-முழங்கால், கெண்டைக்கால், இம் மூன்று உறுப்புக்களையும் தனித்தனியாகச் செய்து இணைக்காமல் ஒரே மரத்துண்டில் அமைத்துவிடலாம். அந்தந்த அமைப்பு தோன்றுமாறு வேலைப்பாடு மட்டும் இருந்தால் போதும். கெண்

ஜ்ஞாத்வைவாவஸ்திவிஸ்தாரே கதஸ்தாபகஸ்தாபயேத்॥

க்ரியா யாதகதாயாஶ்ச கூர்மபாதமயாயகே।
கதாஸ்ரவிஸ்ரகவ்யாவி க்ரியாஸ்தம்விஸ்ரகம் கயா॥ ஏக॥
வ்யாஸாயஞ்ச வாயு விஸ்தாரம் கத்ருதாத்ரயாம்ஶகைஃ
ககுப்யம் லக்ஷிதம் கஸ்திஜ்ஜா ஸ்ரமஸிவாம் கதாஸ்தகே॥

வாஹஸ்தாவிஸாரஜ்ஞே மாணாஜ்ஞாஸ்தாஷ்டாஸ்யகே।
கூர்மம்கதாஜ்ஞாம்வ்யாஸஃ வ்ரகோஷஸ்தைவதத்தஃ॥ ஏரு॥

ஏதாதகாரயாத்ரஸ்ய வ்யாஸம் கூயாத்ர வ்ரகோஷயோஃ
வாஹஸ்வ்ரகோஷயொஃ யை கொஷ்ரம்ஜாஸ்வஜ்ஜவைகே

டைக்காலின் முடிவுக்கு மேல் உள்ளங்கால் வடிவமான சூலத்தை (தல சூலத்தை) இணைக்கவேண்டும். (22)

பாததலத்தின் நீளத்தை மூன்று பாகமாகச் செய்து அதில் இரு பாகம் உள்ளங்காலின் முன்புறமாகவும், மூன்றுவதான ஒரு பாகம் குதிகால் எனப்படும் பின்பாகமாகவும் கொள்ளவேண்டும். உள்ளங்காலின் நடுவின் அகலத்தில் மூன்றிலொரு பாகம், அல்லது பாதி அளவு உள்ளங்காலின் அடிப்புறத்தினகலம் இருக்கவேண்டும். உள்ளங்காலின் அடிப்புறத்தில் இரண்டங்குல உயரத்தில் துளை செய்யவேண்டும். மேல் கெண்டைக்காலின் முனையில் உள்ள சிகையை அந்தத் துளையில் பொருந்தவிட வேண்டும். (24)

புயத்தின் அடிப்புறத்தில் அதனகலம் மூன்றங்குலம். புயத்தின் நடுவில் அதனகலம் இரண்டங்குலம். பிரகோஷ்டம் எனப்படும் முன்கையினகலமும் அதுவே. 2 அங்குலமே. (25)

முன் கைகளிரண்டிலும் அவற்றின் அடிப்புறத்தில் (தொடக்கத்தில்) உள்ள அகலத்தில் பாதியளவு அகலம் முனையில் அமைக்கப் படவேண்டும். புயங்களுக்கும் முன் கைகளுக்கும் மத்தியில் முழங்

வுஜ்ஜுவுஜ்ஜு ஸிவாஜ்ஜுகம் யொஜயெத்தூ ஜுஜம் யமா ।

வாஜ்ஜியொவ-லம்பஜ்ஜுவயு வாஜ்ஜுஜ்ஜுஜ்ஜு யொஜயெசு ॥

கடிவக்ஷாகரம் தீவயும் கவ்யாவலவஜ்ஜு மாணாஜ்ஜுஜ் ।

வம்ஸதண்டவம் தீவ்ய ஜுத்ய-ர்யவஜ்ஜுஸ்ஜிவாஜ்ஜிகயு ॥ உஷ ॥

மாணாஜ்ஜுஜாகரெ வம்ஸவாஜ்ஜுயொயொஜ்ஜுயெத்தூஜயு ।

ஹஸ்தவாதிகரும் தேஜ்ஜுகும் கர்ஜுவயுத்தெ யொஜயெசு ॥

கைகளை அமைக்கவேண்டும். காலில் முழங்கால் அமைப்பதுபோலவே கையில் முழங்கை அமைப்பதும். (26)

சிகையின் நீளம் இரண்டங்குலம். உறுதியாக இதை இணைக்கவேண்டும். இங்கும் மடங்காமல் நேராகத் தொங்கவிடப்பட்டதாகவோ, அல்லது எதிர்ப்புறம், மேற்புறம், பின்புறம் நோக்கவோ நீண்டதாகவே கைகள் இருப்பின் இணைப்புக்களில்லாமலே கைகளை அமைக்கலாம் என்பதை ஊகித்தறிக. (26½)

வம்சதண்டத்தின் இருபுறங்களிலும் பார்ச்வ (பக்க) தண்டங்களை இணைக்கவேண்டும். இவ்வாறாக இணைக்கப்படும் இரண்டு பக்கதண்டங்களின் நீளம் கடிதண்டத்திற்கும் பாததண்டத்திற்கும் இடையிலுள்ள உயரமேயாகும். அவற்றினகலம் மும்மூன்றங்குலம். வம்சதண்டத்தின் இருபுறங்களிலும் சமமான இடைவெளியில் இவை பொருத்தப்பட வேண்டும். இவ்விரண்டிலும் மேலும் கீழும் சிகைகளிருக்க வேண்டும். வம்சதண்டம், புச்சம் இவற்றிற் கிடையில் மூன்றங்குலத்தில் டி பார்ச்வதண்டங்களை உறுதியாக இணைக்கவேண்டும். (28½)

ஹஸ்தலங்கள், பாததலங்கள், காதுகள் இவ்விடங்களில் செம்புப் பட்டை (தகடு)களை இணைத்து அழகுறச் செய்யவேண்டும். (29)

க்ருத்வைவம்ஸ்தாபயேத்ஸ்தூபம் வக்ஷ்யமாணம்விதானதஃ ।
தேவாநாம்ஸகுலேவம்யாஸ் தேவீநாஞ்சாபிவிதயஃ ॥

உயேஷ்டர்க்ஷம்திர்யகாஜ்ஞ வாகாரம்ஸம்வம்ஸவிஸ்தரம் ।
கவஷ்டாம்ஸஹிதம்தூலம் விஸாலம்தத்தூர்த்வதஃ ॥ கஅ ॥

வாஹாவயவஸம்விஷ்டாஸ் வாஹாதிர்யக்வ்யவஸ்திதம் ।
வக்ஷஸ்தூணாயதம் ஸுஷ்டம் தலயோர்விஷ்டிதம் ஸமம் ॥

தஸ்யம் வாஹாந்தம் வ்யாதம் கபிதஸ்தம் வாதலயோர்
கபிதாரோதம் ஸுதாம்ஸம் யாமாம்ஸம் தலயு தீவ்ரகம் ॥

உத்தேசித்த தெய்வத்தின் மூர்த்தி நேர்மையாகவே இருப்பதாயின் அதற்கான சூலமும் நேர்மையாகவே அமைக்கப்படும். உத்தேசத்திலுள்ள தெய்வம் வளைந்த உடம்புள்ளதாக இருந்தால் அதற்கான சூலமும் வளைவுள்ளதாகவே அமைக்கப்படும். இவ்வாறாக தேவர்களுக்கான சூலஸ்தாபனம் கூறப்பட்டது. தேவிகளுக்கும் இது போலவே சூலஸ்தாபனம் கண்டுகொள்ள வேண்டும், அதிலுள்ள சிறிது மாறுபாடு இதோ விளக்கப்படுகின்றது. (30)

இதில் வயிற்றின் மத்தியத்தை மூன்றாகப் பிரிக்கவேண்டும். அதில் ஒரு பங்கு வம்சதண்டத்தின் அகலமாகும். அதன் அகலத்தில் எட்டிலொரு பங்கு குறைந்தது அதன் நுனியின்அகலம். அந்த வம்சதண்டம் நல்ல வட்டவடிவாயிருக்கும். (31)

இனி பக்ஷதண்டத்தினளவு கூறப்படுகின்றது. ஒரு புயத்தின் வெளிப்புறத்திலிருந்து மற்றொரு புயத்தின் வெளிப்புறம் வரையிலுள்ள அகலம் பாதாபர்யந்த விஸ்தாரமெனப்படும். இதில் ஒவ்வொரு புயத்திலுடையவும் அகலத்தில் பாதிபாகத்தை வெளிப்படுத்தி உள் நின்ற பாகம் பக்ஷதண்டத்தின் நீளமாகும். அதில் பாதியளவு அதனகல மிருக்கவேண்டும். இவ்வாறே ஊகித்துக் கொண்டு கடிதண்டத்தையும் அமைக்கவேண்டும். கடிப்பிரதேசத்

வெஷம் வ்ராஸிவ கதல்வு தாவுதெதா விவெஷதஃ।
சூவுதெவம்ஸதிஜ்ஜாதா வவ்லம்மாலுதா வொஜ்ஜயெஸு ॥ கச ॥

யாமாம்ஸம் வ்ருஷ்டிராகதா வெஷம் மதெல்தா வெஸுது।
ஜம்வாதிஜ்ஜாதா ஷஜ்ஜாதம் வொஜ்ஜயெஸு வ்ராஸதெ வாயஃ ॥

மஹல்மதல்வுவெஸாயா ஜவ்வாலு வொவுதெ।
விதெள்ள் உயும் வஸ்ராஸு வ்ருஷ்டிஜ்ஜ வாராதெகு ॥ கஞ ॥

உவஸ்துவாயதீம் வொத்த உஷ்டாஜ்ஜுததம் லவெஸு।

தின் அகலத்தை ஐந்து பாகமாக்கி, அதில் ஒரு பாகத்தைக் கழித்து நாலுபாகம் நீளமுள்ளதாகக் கடிதண்டத்தை அமைக்க வேண்டும். இந்தக் கடிதண்டத்தில் அகலம்-கனம்— இவையெல்லாம் முன்போலவே ஸாகித்தறிந்து கொண்டு பண்ணவேண்டும். அதில் வீற்றிருந்தவாருக அமைக்கப்படும் பிம்பத்தில் சிறப்பாக ஒரு விஷயம் கவனிக்கப்பட வேண்டும். வம்சதண்டத்திலிருந்து எட்டங்குலம் நீளம் கூட்டிக் கொள்ளவேண்டும். (34)

அதில் நாலங்குலம் பிருஷ்டபாகத்தினளவாம். மற்ற நாலங்குலத்தைத் துளையில் நுழைத்து விடவேண்டும். நின்றவாறான பிம்பத்தில், ஐங்கா தண்டத்திலிருந்து ஆறங்குலம் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும். அதைக் குழியில் சொருகினாற் போல் நுழைக்க வேண்டும். இவ்வாறு மற்ற விஷயங்களையும் ஸாகித்தறிந்து கொண்டு செய்துகொள்ள வேண்டும். (35)

இனி உபகுலத்தை விளக்கிக் கூறுகிறேன். உபகுலம்-என்பது பிம்பம் போல் நிறுத்தப்பட்டிருக்கும் பிரதானகுலம் சாய்ந்து விழுந்து விடாமலிருப்பதற்காக அதைத் தாங்கியவாறு நிறுத்தப்படும் குலமாம். கவற்றின் மத்தியிலிருந்து இது ஸ்தாபிக்கப் பட வேண்டும். கவற்றின் மத்தியில் தொடங்கி, பிரதான குலத்தின் பக்ஷதண்டத்தின் முன்புறம் வரையில் உபகுலத்தின் நீளமிருக்க

வேதாந்தஸ்தம்பம் தீபிகாந்தம் ஸ்தாபயேத்ஸுதே வாலே! ॥

ஸ்தாபயாவஸ்தம் கர்ப்பஸ்தம் தத: பிம்பவாஸ்தி தம்பே।
மித்தியாத்ரா தாஸ்ரயாலு ஸ்தலம் வஸ்தூ பூலம் வாலே! ॥ கை ॥

கும்பஸ்தம் வஸ்திஸ்தம் ப்ரகா வர்ணாவு ஸ்தாபகு।
மிதே தூலதாரம் ஸ்தம்பம் கதாமி கீர்வாலி தம்பே ॥ கை ॥

உபஸ்தாபயிவாரிந்த்ர வக்ஷஸ்தூவ்ரம் வாலே।
உபஸ்தாபயிவாயாஸ்ய வம்பாத்ரு வாஸ்தீரம்கூரு ॥ சை ॥

வேண்டும். இதனகலம் எட்டங்குலமிருக்கவேண்டும். இதன் நீளம் (இடைவெளி) நாலங்குல மிருக்கவேண்டும். இந்த உபகுலத்தையும் குலத்திற்கு தக்கதான மரத்திலேயே அமைக்கவேண்டும். (37)

குலத்தினகலத்திற் கேற்றவாருக அதன் மத்தியில் துளை இருக்கும். இந்த உபகுலத்தில் சிகைகள் இரண்டு இருக்கவேண்டும். அறிஞனே! சுவற்றின் மத்தியில் குலத்தின் அடிப்புறத்தை நன்முகப் பொருந்தவிட்டு உறுதியாக்க கட்டிவிடவேண்டும். (38)

கடிதண்டம், பக்ஷதண்டம் இவ்விரண்டையும் தரித்துக் கொண்டு, வம்சதண்டத்தை இந்த உபகுலத்தின் துளையில் உறுதியாகப் பதியுமாறு நிதானமாக ஆளிகளின் உதவியுடன் இணைத்த வேண்டும், (39)

உபகுலத்தின் சிகையின் நுனியும் பக்ஷதண்டத்தின் முன்புறமும் ஸமமாக இருக்கவேண்டும். அவ்வாறு கணக்காகப் பார்த்து அமைக்கவேண்டும். இணைப்பு வெளியில் தெரியாதவாருகப் பொருத்தமாக அமைக்கவேண்டுமென்றபடி. உபகுலத்தின் சிகையிலும் வம்சதண்டத்தின் உச்சியிலும் துளைகளைச் செய்துகொள்ள வேண்டும். (40)

தொஹஜம் தாரஜம் வாய யஸ்யாஸ்தி யஸ்யாப்யலப் ।
விம்பாவஷ்டிஸ்வரூபாதம் தவுர்த்வாந்தம் வதேவரெ ॥சக॥

ஸ்தூபவ்ய விம்பவச் சூக்ஷ வம்வ்ருதாது மாரபாஜவா।
ஜலாயிவாவவ்ரஹ்ய்கீறு வ்ரதிஷ்டாம் காரயெத்பூஃ ॥ சஉ ॥

ஊதி சில்பரத்ன உத்தரபாகெ ஸ்தூபிவ்யாவதநுக்ரமணம்
நாம வஷ்டிதமோऽத்யாயஃ ।

அந்தத் துணிகளை ஒன்றாகப் பொருந்தவிட்டு, அதனுள் உலோகத்தினாலாகிய அல்லது மரத்தினாற் செய்யப்பட்ட ஆணியைச் செலுத்தி முன்யோசனையுடன் உறுதியாகப் பிடிப்பு உண்டாகுமாறு செய்யவேண்டும். சூலம் என்பது பிம்பத்தின் எலும்பு போன்ற தென்பது ஏற்கனவே கூறப்பட்டது. அதனால் கீழ்ச் சொல்லியபடி முன்னெச்சரிக்கையுடன் காரியங்களைச் செய்யவேண்டும். (41)

குருவானவர் சூலத்திற்குச் செய்யவேண்டிய ஸம்ஸ்காரங்கள் (பண்பாடுகள்) அனைத்தையும் பிம்பத்திற்குச் செய்வது போலவே செய்யவேண்டும், ஜலாதிவாஸம் (நீரில் மூழ்கியவாறு வைப்பது) போன்ற சடங்குகள் யாவற்றையும் செவ்வனே முடித்துப் பிரதிஷ்டையையும் செய்து முடிக்க வேண்டும். (42)

சில்பரத்னம் இரண்டாம்பாகம் சூலஸ்தாபனத்தின் இலக்கணத்தைக் கூறும் பதினேழாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

ஸ்ரீ:

சுய சுவ்ஷாதிஸொரயூராயஃ।

சுய ரஜ்ஜுவாஸ்து

வஸ்வம் கூகூவாஹுவஹீகூவாய மதிலும் விலிவாரஃவாரஃ।
ஸுவிம் கூகூவாயிவாவஸ்வாகு வ்ரதிஷ்டாஜ்ஞ வஸ்வாவதெச ॥

மஹெஷ்தா வீகிகாம் கூகூவா ஸிலுயெவஷ்டகூயாவிவா।
கவீரதிஷ்டாவடெ கூகூவா ஸிலா ஊயாரவ்ஸ்ஜ்ஞ்தாடி ॥ உ ॥

வஷ்ணாதும் வ்ஹாமகெவைஸெ வ்ரதிஷ்டா வடியொஉஷ்டியொஃ।

பதினெட்டாவது அத்தியாயம்.

ரஜ்ஜுபந்தம் (சூலத்தைக் கயிற்றால் கட்டுதல்).

இவ்வாறாக முறைப்படி மரத்தைக் கொண்டுவந்து சூலத்தைப் பண்ணி, சுத்தம் செய்து, அதிவாஸனங்கள் பண்ணி அதற்குமேல் பிரதிஷ்டை பண்ணவேண்டும். (1)

கர்ப்பகிருஹத்தில் சூலத்தை ஸ்தாபிக்க வேண்டிய இடத்தில் கருங்கல் அல்லது செங்கல்லால் பீடம் அமைத்துக் கொள்ளவேண்டும். சூலத்தை ஸ்தாபிப்பதற்கான பள்ளத்தில் "ஆதாரசிலை" எனப்படும் கல்லை ஸ்தாபிக்க வேண்டும். (2)

நின்றவாறாக ஸ்தாபிக்கப்படும் ஸகலபிம்பங்களின் விஷயத்தில், சூலங்களை ஸ்தாபனம் செய்வதற்கான பள்ளங்களிரண்டிலும்,

வேறாயும் வடகிழக்கிலும் ஸ்தாபிக்க வேண்டியது தயார் செய்க.

வீரஸ்தலத்தை ஸ்தாபிக்கவேண்டிய இடத்தை நிர்ணயித்து,
சுத்தமான பூமியாயுள்ள ஸ்தானத்தில் ஸ்தாபிக்க வேண்டியது. 2

சுத்தமான பூமியில் ஸ்தானம் நிர்ணயித்து, ஸ்தாபிக்க வேண்டிய
ஜ்ஞானலிங்கத்தை வாஸ்துபூஜை முதலியவைகளைச் செய்து, 3

தக்ஷிணபாகத்தில் நான்கு ஹஸ்தமளவு சதுரமாகவும்,
ஆழமாகவும் குழியை வெட்டிக்கொள்ளவேண்டியது. 4

(ஒன்று இறைவனுக்கும் மற்றொன்று தேவிக்கும்) ஆறு அங்குலம் ஆழமும், மூன்றங்குலம் அகலமுமிருக்க வேண்டும். (3)

பீடத்தின் மத்தியில் நாலங்குலம் ஆழமுள்ளதாக ஒரே குழியும் தோண்டிக் கொள்ளலாம். (இது ஒரே சூலத்தை ஸ்தாபிக்கின்ற பக்ஷத்திற்காக இருக்கக்கூடும்.) ஆதாரசிலையில் முறைப்படி இரத்தினங்களை வைக்கவேண்டும். (4)

பிறகு சூலஸ்தாபனத்தை நடத்திவைக்கும் ஆசாரியன், அதற்கேற்ற சடங்குகளைச் செய்து முடித்து, கர்ப்பகிருஹத்தில் சூலத்தைக் கொண்டு வரவேண்டும். நின்றவாறாக அமைக்கப்பட்ட சூலமாயிருந்தால் ஐங்காசூலத்தின் அடிப்புறத்தையும், வீற்றிருந்தவாறான சூலமாயிருந்தால் வம்சதண்டத்தின் அடிப்புறத்தையும் அதற்கேற்ற வாறாகத் தோண்டி வைக்கப்பட்டுள்ள குழியில் தன்கு பொருந்துமாறு வைக்கவேண்டும். பிறகு சுன்னாம்பு அல்லது அஷ்டபந்தனம் இவற்றில் ஏதேனு மொன்றைக் கொண்டு சூலத்தை பலங்கொண்டவரை உறுதியாக அசைவற்று நிற்குமாறு செய்யவேண்டும். (5-6)

அல்லது, முன் கூறியவாறு கர்ப்பகிருஹத்தில் பிராம்மம், தைவம், மானுஷம், பைசாசம் எனப்படும் ஸ்தான பேதங்களை முறைப்படி

மஹாவைராஜாய வித்மஹே விஶ்வகர்மணே தீமஹி தன்னோ விஶ்வகர்மா ப்ரசோதயாத் ॥ ஏ ॥

ஓம் வாஸ்துபுருஷாய நமஃ
காத்ரவேயாய நமஃ
ஸர்வதேவாத்மகாய நமஃ
ஸர்வபூதாதிபதயே நமஃ ।

ஸ்ரீவத்ஸகம் வதாலாடம் கூர்மாரிஷ்டம் மணாம்ஸகம் ।
மாஹேந்த்ரம் வஜ்ரலாமனம் மாஹேந்த்ரகோம்ஸலோதகம் ॥ ஐ ॥

ஸஜலாரஸஜங்கா வஸ்த்ரம்ஸம்
மௌரிகங்கா மணாம்ஸகம் ।
வாம்யொஜ்ய வாமனயேச வாஸுகே
ப்ரதாரக்ர நிக்ஷிபேத்தாம் ॥ ஒ ॥

அறிந்து கொண்டு, உத்தேசத்திலுள்ள குலத்தை ஸ்தாபிக்க வேண்டிய இடத்தைத் தீர்மானித்துக் கொண்டு அதன்மேல் குலத்தை ஸ்தாபித்தலும் தகும். (7)

பிறகு குலத்தில் இணைப்பு உள்ள இடங்களிலெல்லாம் செம்புப் பட்டங்களைக் கற்றிக் கெட்டிப்படுத்த வேண்டும். அதன் மேல் குலத்தில் அஷ்டபந்தனத்தைப் பூசிக் கமிற்றால் கட்டவேண்டும். (8)

அஷ்டபந்தனத்திற்கான பொருள்கள் கூறப்படுகின்றன. அஷ்ட— எட்டு. பந்தனம்— கட்டுதல். எட்டுப் பொருள்களைக் கூட்டி ஒரு சேர்க்கைப் பொருளைத் தயாரித்து அதனால் லிக்கிரகங்களைக் கெட்டிப்படுத்துதல் என்பது இச் சொல்லின் பொருள். திருவட்டம் பிசின் நான்கு பாகம், குந்துரிக்கம் மூன்று பாகம், குங்கிலியம் ஐந்துபாகம், வெல்லம் ஒரு பாகம், வெள்ளைக் குங்கிலியரஸம் எட்டுபாகம், காவி மூன்று பாகம், இவ்வாறு பொருள்களையும் அதி

ஆவிர்புவர்கதெனிரஜ்ஜும் ஏறாவுனை வர்ணாதிஷ்டி ।
யதர கேஷளஉ ஷிவாயாதி நதா ஸ்ஏவெ விழிம்வெஸ ॥கக॥
ஸஷ்டவலஷிடம் வ்யாதிஷிடம் சிற்ஜு விசாரவேஷ்டீ ।

காவிகொரவமெ வஷ்டை கதவுணி ஜவொஷிதெ ॥ கஉ ॥
யதாஉ நுஷீவா கதுஸ்ரம்வாரவாடிதும் வுவொஹுவ ।
கதாவொரபுவயீ வஷுக ரூபயுவ்ஷ்டதுஸ்ரோணகீ ॥கங॥

ரஜ்ஜுவதுக்த நாலொள வுர்ஸ
உஷுயாரவாஸ குயொயுபுமாஃ ।
வஷ்டுர உயுமா வ்யாதா
விஜுவ உஷுவாஸுபுமா ॥ கச ॥

தற்குக் கூறப்பட்ட அளவு முறைப்படி ஒன்றுக் கூட்டி நன்றுகப் பொடி செய்யவேண்டும். பிறகு அந்தப் பொடியை கண பாத்திரத்தில் வைக்கவேண்டும். (10)

அதில் நெய், எண்ணெய், இவற்றை வற்றிக் கலந்து மந்தமான (தணிவான்) தீயில் வேத்து வேக வைக்கவேண்டும். தேன்போல் வரும். அப்போது அதை குலத்தில் பூசவேண்டும். இதுவே சிற்ப சாத்திரத்தில் தேர்ந்தவர்களால் அஷ்டபந்தனம் என்று கூறப்படும். (11½)

இனி நடு குலத்தில் பலவித்மான நாடிகள் அமைக்கும் வகை விளக்கப்படுகின்றது. நன்றுக முற்றிய பழுத்த தேங்காயின் மேல் மட்டையை எடுத்து சுத்தமான ஜலத்தில் ஊற வைக்கவேண்டும். நன்றுக ஊறின பிறகு அதிலுள்ள சோற்றை விலக்கிவிட்டு நரம்புகளைத் தனிப்படுத்தி எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். அந்த நார்களால் அததற்கேற்ற அளவுப்படி குலத்தில் நாடிகளை அமைக்க வேண்டும். (13)

மூலத்தானத்திலிருந்து நாபியின் வழியாக மேல் நோக்கிச் செல்லும் மூன்று நாடிகள். அம்மூன்றனுக்குள், நடுவில் செல்வது

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

"ஸுஷும்நா" எனப்படும். முறையே ஸுஷும்நையின் வலதுபுறம் "பிங்கலா"வும், இடதுபுறம் "இடாவும்" செல்லும். இவைதான் முக்கியமான நாடிகளாம். இவை ஒவ்வொன்றும் மூன்று கயிறுகளால் முறுக்கேற்றப் பட்டவையாகவும் இவ்விரண்டுக்குள்ளும் அகல மூன்றாவையாகவும் இருக்கும். (15)

இம் மூன்று நாடிகளும் புருவங்களின் மத்தியில் ஒன்றுகூடி விடும். அதற்குக் கீழ் வம்சதண்டத்தின் முன்புறத்திலிருக்கும். (16)

புருவங்களின் மத்தியிலிருந்து உச்சந்தலைவரை மூன்று நாடிகளும் ஒன்றுபோல் இணைந்து நிற்கும். உச்சந்தலையின் மேல் சென்றவுடனே அவை ஏழுகிளைகளாகப் பிரியும். (17)

அவற்றின் பெயர்களாவன :— காந்தாரீ (1). ஹஸ்திஜிஹ்வா (2). பூஷா (3). யசஸ்விநீ (4). அலம்புஷா (5). குஹூ (6). சங்கிநீ (7). (18)

இனி இவை செல்லும் வழிகள் விளக்கப் படுகின்றன. இந்த ஏழு நாடிகளுள், காந்தாரீ என்னும் நாடியானது உடல் முழுவதி

ವಕ್ಷಾ ದಕ್ಷಿಣಕರ್ಣಾಗ್ರಾ ವಾಮಕರ್ಣಪೃಷ್ಠಾ ಯಶಸ್ವಿನೀ ॥ ೧೯ ॥

ಅಲಂಬುಷಾದ್ಯುತ್ಕೃಷ್ಟಾಗ್ರಾಮಧ್ಯಾದಾಗ್ರಾ ಕುಹೂಶ್ಚಾಂತ್ಯಾ ।
ಶಾಖಿನ್ಯಾವಯಾಸಾಗ್ರಾ ಗುಹ್ಯಾನೀರುಪಮಾ ಲಘವಶ್ಚ ॥ ೨೦ ॥

ತೇಷಾಮಾದ್ಯಾಸ್ತ್ರಯಸ್ತ್ರಿಭಾಗಾಯವಕೃಶಾಸ್ತಿಸ್ರಃ ।
ಶೇಷಾಶ್ಚತುರ್ಭಾಗಾಯವಕೃಶಾಃ ಸರ್ವೇ ಲಘವಶ್ಚ ॥ ೨೧ ॥

ದಕ್ಷಿಣಾವರ್ತಾಃ ಸರ್ವೇ ಮಿಥುನೇಷ್ವಪಿ ವ್ಯತ್ಯಯೇನ ವ್ಯಕೀರ್ತಿತಾಃ ।
ವ್ಯಾಘ್ರಾಜಾಖೀಕೃತಯಶ್ಚೈವಂ ತ್ರಯಸ್ತ್ರಯಶ್ಚೈವ ॥ ೨೨ ॥

லும் பரவிச் செல்லும். ஹஸ்கிஜிஹ்வா என்னும் நாடி நாக்கின் அடிப்புறம் வரை செல்லும். பூஷா என்பது வலது காது வரையிலும், யசஸ்விநீ என்பது இடது காது வரையிலும் செல்லும். (19)

அலம்புஷா என்னும் நாடி, மேட்ரத்தின் (ஆண்குறியின்) அடிப்புறம் வரை செல்லும். குஹூ என்னும் நாடி "குதம்" (ஆசனவாய்) வரை செல்லும். கொப்பூழின் மத்தி வரையில் சென்று அங்கேயே தொங்கியவாறுக நின்றுவிடும் "சங்கினி" என்னும் நாடி. (20)

அவற்றுள் முதன்மையான நான்கு நாடிகள், ஒவ்வொன்றும் மூன்று யவம் கனமுள்ளவையா யிருக்கும். மற்ற நாடிகள் தன்னுள்ளு யவம் கனமுள்ளவையா யிருக்கும். (21)

இந்த நாடிகள் யாவும் இரண்டு புரியில் முறுக்கப்பட்டவையாகவும் பிரதக்ஷிணமாக முறுக்கேற்றப்பட்டவையாகவு மிருக்கும். இடை, பிங்கலை, ஸுஷும்னை, என்று முன்பு கூறப்பட்ட முக்கியமான மூன்று நாடிகளின் அடிப்புறமும் ஆண்குறியின் அடிப்புறத்தில் தொங்கியவாறுக விருக்கவேண்டும். (22)

கமாலிகுலஹிண்ஹாவ்ஹா காலயொரவ்ஹாஹ்ஸ ஹ்லூதாஃ।
விஹ்ரா வொஷண்ணீ வ்ருத்தீ வாஹினீ தேஜஸ்வினீ(நீ) தயா ॥ உக ॥

வாயவீ மஹதீ ஸ்ரவ ஹ்ருதீ ஸ்ரோதநீ தயா।
ரஸவாஹீ ஹ்ருதஸ்தீவ ஹ்ரும்ஸிநீவ ததைவ ச ॥ உச ॥

ஸம்ஹ்ருஷ்டாஸ்தீ வாநவ்ருத்தா வம்ஹாரீ ச ரஸவாஹிநீ।
வாஹிநீ காரவீ வ்யாதா தேஜ்ருஷ்டாஸ்ரவஹ்ருத்தவாத் ॥ உடி ॥

தாஸாமாஹ்ருத்தவ்ருத்தா காச்யஃ ஷட்டு உக்தாநி வாதஜாநி।
ஸஞ்ஜ்ஞாஃ ஷட்டு தயா வாதஜாதிஸ்ரவ வஹாஸ்ரிதாஃ ॥ உக ॥

கபொஹ்ரவ மதா விஷ்டகாஸ்ரயாவ்ருத்தவ லவணிகாஃ।
கபுகாதி ஹ வஹாவ்ருத்தி ஷண்ணாடீ ஹ்ரும் ததைகவச ॥ உள ॥

அந்த நாடிகளின் அடிப்புறத்திலிருந்து தனியாகப் பதினெட்டு நாடிகள் பிரிந்து செல்லும். அவையாவன :— விமலா (1). கோஷணி (2). ப்ருத்வி (3). வாஹினீ (4). தேஜஸ்வினீ (5). வாயவீ (6). கமநீ (7). மதநீ (8). ரோதநீ (9). ரஸவாஹீ (10). ம்ருதங்கீ (11). ஸ்ரம்ஸிநீ (12). சப்தஸம்ப்ருசாங்கீ (13). பூர்ணா (14). ஸம்ஹாரீ (15). ஸவாரிணீ (16). வாஹிநீ (17). தாமஸீ (18) இவையாவும் ஆண்குறியின் அடிப்புறத்தில் தோன்றுமவை.

இவற்றுள் முதல் ஆறுநாடிகள் வலதுகாலில் செல்பவையாம். மூடிலிலுள்ள ஆறுநாடிகளும் இடதுகாலில் செல்பவையாம். (26)

இந்தப் பன்னிரண்டு நாடிகளும் இந்த ஸ்தலத்தில் பரவிநின்று போல் கீழ் நோக்கிச் செல்லும். உள்ளங்கால் வரை சென்று, மீண்டும் நாளகத்தின் நுனிவரை மேல்நோக்கி வந்து ஆறு நாடிகளின் நுனிகளையும் அதைச் சுற்றி வளைத்து ஒன்றுபோல் சேர்த்துத் திரித்துப் பொருத்திவிட வேண்டும். (27)

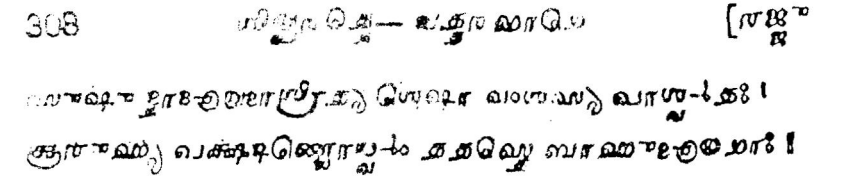

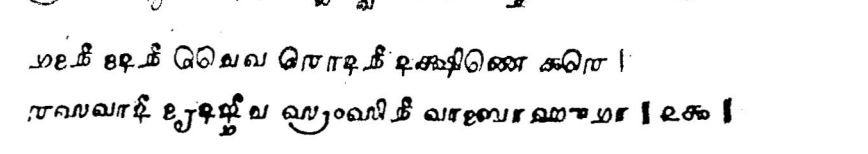

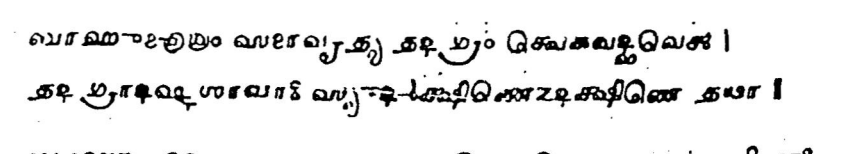

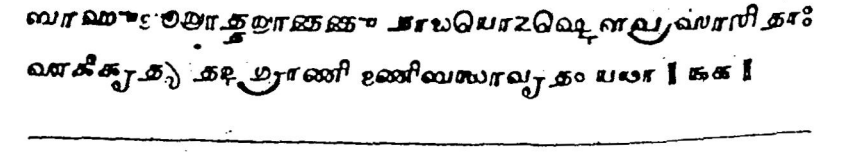

நடுவில் கூறப்பட்ட ஆறுநாடிகளும் லஷ்மியின் அடிப் புறத்தைப் பற்றி, வம்சதண்டத்தின் பக்கத்தில் மேல் நோக்கி ஏறிப் பகுதண்டத்தின் மேலேறி இருபுறங்களில் அடிப்புறத்தை யடை யும். (28)

அதிலும், கமநீ, மதநீ, ரோதநீ என்னுமிவை வலதுகையையும், ரஸவாதீ, ம்ருதங்கீ, ஸ்ரம்ஸிநீ இவை இடது கையையும் அடையும்.

இவ்வாருகப் புயங்களின் அடிப்புறத்தை யடைந்த உடன் அம் மூன்று நாடிகளும் அவ்விடத்தைச் சுற்றியவாருக ஒன்று கூடி, ஒன்றேபோலாகிவிடும். மீண்டும் அ வை எட்டுக்கிளைகளாகப் பிரிந்து இடம் வலம் இருபுறங்களிலும் கைகளில் செல்லும். (30)

இவ்வாருகப் புயங்களின் அடிப்புறத்திலிருந்து உள்ளங்கை யின் நுனி வரையில் எட்டு நாடிகள் கைகளிலூடே பரவினற் போல் செல்லும். கைத்தலத்தில் சென்ற இந்த நாடிகளை மடக்கி மீண்டும் மணிக்கட்டு வரை கொண்டுவந்து அதைச் சுற்றியவாருக ஒன்று சேர்த்துக் கட்டிவிட வேண்டும். (31)

கயா கரொது ஹவெஷ்வு வலெஷ்வெவம் வாஹவதொ ।
வ்ரயா கநாபயஷ்வெவம் கலுயெல வ்ரதிரோஹிஷ்டு ॥ கூ ॥

காஹ்ருஷ்டெகயா கரப்யஃ வவாரஜ்ஜு வஹாவ்ரதாஃ ।
வஷ்டகிலிபு வஹவஸ்ராணி காயஃ வஸிக்தி-தாஃ ॥ கூ ॥

நாபீஹ்ருதயந்தரம் ஸ்ரோதோ ஜீவ-ரக்தவஹம் வ்ரஜேத் ।
நாபயஷ்டி கவஷ்டப்ய கஷ்டாவ்ரதநாமிகாஃ ॥ கூ ॥

யவஷட்டவரீணாநாம் ரஜ்ஜுரவ்ரதயெத் த்ரயம் ।
வாஸ்து நிரஸ்யம் ரஜ்ஜுஸ்து வஸுயெத்தக்ஷிணாவ்ரதம் ॥

இரண்டுக்கு மேற்பட்ட கைகள் உள்ள பிரத்மைகளிலும் இவ் வாறே ஒவ்வொரு கையிலும் எட்டெட்டு நாடிகளைப் பரவ விட்டுக் கட்டவேண்டும். இப்படிப் பிரதிமைகளில் முக்கியமான நாடிகளை அமைக்கவேண்டும் (32)

இவை ஒவ்வொன்றிலிருந்தும் அனேகம் நாடிகள் பிரிந்து சென்று உடல் முழுதும் பரவி நிற்கும். எழுபத்திரண்டாயிரம் நாடி கள் ஒவ்வொருவரது உடம்பிலும் பரவியிருப்பதாக மகரிஷிகள் கூறு கின்றனர். (33)

ஆனால் இங்கு முக்கியமான நாடிகளே கூறப்பட்டன. இந்த நாடிகளால் சூழப்பட்ட குலம், தர்ப்பமரத்து உதிர்ந்த இலையில் மெல் லிய நரம்புகள் சூழ்ந்தவாறுகக் காணப்படுவது போல் காணப்படும். இவ்வாறுக நாடிகளை அமைத்துப் பிறகு அவற்றை மறைத்து விட வேண்டும். (34)

அதற்காக ஆறு யவம் அளவு அகலமுள்ள உறுதியான இரண்டு கயிறுகளால் குலத்தைச் சுற்றி இடைவெளியில்லாமல் பிரத க்ஷிணமாகக் கட்டவேண்டும். (35)

ഹൃത്തടേ വായുവക്ത്രേ രജ്ജുകാകരമെല്ലയഃ।
കണ്ഠകരയുഗ്മേ കാലമുഖം കൂർമ്മം വൈഷ്ണവം।

ജീവസ്ഥാനേ ഹൃത്പദ്മേ കിരണാകൃതിഃ।
ഉത്തരേണ തു വായുഃ രജ്ജുവക്ത്രം വിധീയതേ॥ 36

ഇതി ശിൽപരത്നേ ഉത്തരഭാഗേ രജ്ജുലക്ഷണം നാമ
ഷഡ്വിംശോഽധ്യായഃ।

இதேபோல் எட்டு இதழ்களுள்ள தாமரைமலர் போன்ற அமைப்புடன் ஹ்ருதயபத்மத்தையும் கயிற்றிலேயே அறிவாளியான சிற்பியானவன் அமைக்கவேண்டும். அந்த ஹ்ருத்பத்மத்தின் காம்பு, நாபிவரை தொங்கியவாறுக விருக்கும். அந்த நாளம் ஸுஷும்ன நாடியுடன் இணைந்தவாறுக விருக்கவேண்டும். (36)

இந்த ஹிருதயபத்மமானது ஜீவாத்மாவின் இருப்பிடமென்று மகரிஷிகள் கூறுகின்றனர். அதனால் மிகுந்த கவனத்துடன் மூல மந்திரத்தைத் தியானம் பண்ணிக் கொண்டு கயிற்றைக் கட்ட வேண்டும். (37)

சில்பரத்தினம் இரண்டாம்பாகம் குலத்தைக் கயிற்றினால் கட்டும் வகையைக் கூறும் பதினெட்டாம் அத்தியாயம் முற்றும்.

ஸ்ரீ:

ஸுப்ரஹ்மண்யாய நமஃ

ஸுப்ரஹ்மண்ய புஜங்கம்

ஜாஜ்வல்ய மாநத்ரிநேத்ர ஸுநோ ஸுராராதி ஸைந்ய க்ஷயாதி ப்ரதக்ஷ !
ஸுராநந்த ஸந்தோஹ தாயின் ஸதாமப்ரமேய ப்ரபாவ ப்ரபோமாம் பாஹி ஸுப்ரஹ்மண்ய ஸ்வாமின் நமஸ்தே நமஸ்தே ॥ 1 ॥

ரணத்க்வாண கிங்கிணி ஜால மஞ்ஜீர பாதாப்ஜ ஸஞ்சாரு ஸிஞ்ஜான ஹம்ஸ !
ஸதாபாஸ்வதாநந்த ஸந்தோஹ தாயின் ஸதாமப்ரமேய ப்ரபாவ ப்ரபோமாம் பாஹி ஸுப்ரஹ்மண்ய ஸ்வாமின் நமஸ்தே நமஸ்தே ॥ 2 ॥

பத்தொன்பதாவது அத்தியாயம்.

ம்ருல்லேபநம் (மண்பூசுதல்).

இவ்வத்தியாயத்தில், குலத்தின் மேல் மண்பூசும் விதம் கூறப்படுகின்றது. முன்கூறியபடி நாடிகள் அமைக்கப்பெற்றுக் கயிற்றினால் உறுதியாகக் கட்டப்பட்ட குலத்தின் மேல், தக்கவாறாக மண் பூசி அதன் மேல் வர்ணம் தீட்டி வேலையை முடிக்கவேண்டும். அதற்கான் மண் எடுக்கும் வகை முதலில் விளக்கிக் கூறப்படுகின்றது. இப்பூமியிலுள்ள மண் பொதுவில் மூவகையாகின்றது. ஜாங்கலம் (1). அனூபம் (2). மிச்ரம் (3). என மூன்று வகையாம். அவற்றுள் ஜாங்கலமென்னும் முதல் வகை: வெட்டி யெடுப்பதற்கு முடியாதவாறாக மிகவும் உறுதியாக அழுந்திக் கிடக்கும் மண் "ஜாங்கலம்" எனப்படும். கருமணல் நிறையக் கலந்துள்ளதும் சிரமமின்றிக்கே வெட்டியெடுக்கக் கூடியதுமான மண் "அனூபம்" எனப்படும்.

ತಯೋರ್ಮಧ್ಯವಿಭಾಗಾಗ್ರಂ ಶಿಲ್ಪಿಭಿರ್ಮಧ್ಯಭಾಗಜಂ ।

ತೆಷ್ಟೌಷ್ಟಜೊಷ್ಟಜೊವೆತೆ ಶಾಲೆ ತೆಲೆ ಲಮೊಗಲೆ ॥
ಸಕೀಕೀವಃತಡಾಕಾಲೆಲ ಜಾತಂ ವಜ್ಞಂ ಲಲಾಹಲೆಸ ।
ಶ್ರೆತವಣಃಜ್ಞಾ ವಾ ಸಕ್ಷವಣಃಂ ಹಾಸಿಶ್ರೆವ ವಾ ॥ ಸ ॥

ವಿವ್ರಾಧಿವಣಃಲೆಲೆತ
ಕೃಷ್ಣವಣಃಲೆಯಾವಿ ವಾ ।

ಲಜ್ರಾಲಯೊಲೊಬ್ಯ ವಾಲೆತ್ರಷ್ಟಾ
ಲ್ರಾವಲೆಲವಲಾಲ್ಲಿಲಾ ॥ ೫ ॥

ಗುರಿಪ್ಪು :— ಇಂಗು ಅರೆ ಸುಲೋಕಂ ಪೊರುಳ್ ತೆಳಿವಾಕ ವಿಳಂಗಾಮಲ್ ಮೂಲಂ ಸಿತೈತ್ತುಳ್ಳತು.

ಮೇಲ್ಕೂಱಿಯ ಇರುವಗೈ ಮಣ್ಗಳುಂ ಕಲಂದು ಕಾಣಪ್ಪಡುವದೇ ಮೂನ್ರುಂ ವಗೈಯಾನ ಮಣ್, (2½)

ಅವಱ್ಱುಳ್, ವಱ್ಱಾದ ನೀರುಡೈಯದುಂ, ತೂಯ್ಮೈಯಾನದುಂ, ಪಲವಗೈಯಾನ ಪಲವಿರುಕ್ಷಂಗಳಾಲುಂ ನಱುಮಣಂ ಕಮழುಂ ನನ್ಮಲರ್ಗಳೈತ್ ತಾಂಗಿ ಮಂದಮಾರುತತ್ತಿಲ್ ಕಲಂದು ವೀಸಿ ವೆಕ್ಕು ತೂರತ್ತಿಲ್ ಸೆಲ್ಬವರ್ಗಳೈಯುಂ "ವಾ" "ವಾ" ವೆನ್ರಳೈಕ್ಕುಂ ಮಲ್ಲಿಗೈ ಮುಲ್ಲೈ ಮುದಲಿಯ ಪೂಂಗೊಡಿಗಳಾಲುಂ ಸೂழಪ್ ಪೆಱ್ರದುಂ, ವಂಡಿನಂ ಮಯಿಲಿನಂ ಮಱ್ಱುಂ ಇನಿಯ ಕುರಲೋಸೈಯುಡೈಯ ಪಲವಗೈಪ್ ಪಱವೈಗಳಾಲ್ ನಿರಂಬಪ್ ಪೆಱ್ರದುಮಾನ ಇಡತ್ತಿಲ್, ಆಱುಗಳ್ ಏರಿಗಳ್ ಇವೈಗಳಿலுಂಡಾನ ಸೇಱ್ಱು ಮಣ್ಣೈಕ್ ಕೊಂಡು ವರವೇಂಡುಂ. (3½)

ಮಣ್ಣಿಲ್ ಪಲ ನಿಱಂಗಳ್ ಉಂಡು. ಅಂದಣರ್ ಮುದಲಿಯ ನಾನ್ಗು ವರುಣತ್ತವರುಕ್ಕುಂ ಮುಱೈಯೇ, ವೆಳ್ಮೈ ಸಿವಪ್ಪು ಮಞ್ಜಳ್ ಕರುಮೈ ನಿಱಮುಳ್ಳ ಮಣ್ಗಳ್ ತಗುಂದವೈಯಾಂ. (4½)

ಮೇಲ್ಕೂಱಿಯವಾರುನ ಮಣ್ಣೈಕ್ ಕೊಂಡು ವಂದು ನೀರೈ ವಿಟ್ಟು ನನ್ರಾಗ ಕಲ್ಕಿತ್ ತುಕೈತ್ತುಪ್ ಪುದಿಯ ತುಣಿಯಾಲ್ ವಡಿಕ್ಕಟ್ಟವೇಂ

டும். அவ்வாறு துணியில் வழியாக வடிக்கட்டப்பட்ட குழம்பை ஒரு பாத்திரத்தில் வைத்து வெயிலில் மூலர்த்தவேண்டும். நீரெல்லாம் வற்றிப் போய்விடும் வரை நன்றாக உலர்த்தவேண்டும். (5½)

பிறகு அரக்குப் பொடியை அத்துடன் கலக்கவேண்டும். பால் மரங்களின் (ஆல், அத்தி, அரசு, இச்சி) பட்டைகளை நீரில் ஊற வைத்து அந்தக் கஷாயத்தை விட்டு நன்றாகத் துகைக்க வேண்டும்.

மீண்டும் அந்த மண்ணை நன்கு உலர்த்த வேண்டும். அதற்குப் பிறகு, கருங்காலி மருதை இம்மரங்களின் பட்டைகளை இடித்து நீரில் கொதிக்க வைத்து அந்தக் கஷாயத்தை அந்த மண்ணில் ஊற்றித் துகைக்க வேண்டும். பிறகு அதை மீண்டும் உலர்த்த வேண்டும். இம்முறை உலர்த்தும் போது, நன்றாகப் பொடியாகும் வரை உலர்த்தக் கூடாது. குழம்பான நிலைமை மாறி உருண்டையாக உருட்டி வைக்கக்கூடிய பக்குவம் வருகின்ற வரையில் உலர்த்தினால் போதும். (7)

பிறகு முக்களிகளை (கடுக்காய், தான்றிக்காய் நெல்லிக்காய்) நீரில் போட்டுக் கொதிக்க வைத்து அந்தச் சாற்றை இ மண்ணில் ஊற்றி

மாம்ஷத்ரயவஹாயாஸ்தம் விஷம் சூர்ணம் தத்ர க்ஷிபேத் ॥ அ॥

விஷ்ணுக்ராந்தாரஸேனைவ பூர்ணயேத் விஷம் தத்ர சூர்ணம் ।
பூர்ணம் வேஷ்ட்யதிதக்ஷாம்ஸம் பொஜயேத்தா பூர்வவத் ॥ கூ ॥

க்ருஹ்ணாம்யஹம் தா ஹம்பூர்வ வஜ்ராவஷ்டம்ப ராக்ஷஸி ।
யவமாய-ஞ்ஜனாஷாம்ஸ்தாவ்ருதவீவ்ருக்ஷ தயா ॥ ஐ ॥
யயா வஜ்ராம்ஸம் வஜ்யொஜ்ய சக்ஷிர்பூதம் வஜ்ரராம் வாஜ்ரி।
பூர்வஷ்டாம்ஸம் வஜ்ரயொஜ்ய காலிகெரவஜ்ரொத்திகெ ॥ கக ॥

நன்றாகத் துகைக்க வேண்டும். அறிவாளியான சிற்பி, சிறிது இளக்கமாக இருக்கும் நிலையிலேயே அம்மண்ணை உருண்டையாகப் பண்ணிக் கொள்ளவேண்டும். (8)

உருண்டையாக உருட்டிக் கைத்தலத்தில் வைத்துக் கொண்டால் கையிலுள்ள ரேகைகள் அவ்வுருண்டையில் தானாகப் படிய வேண்டும். இந்தப் பக்குவத்தில் மண்ணை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்றவாறு. பிறகு அந்த மண்ணை நான்கு பாகமாகப் பண்ணிக் கொள்ள வேண்டும். அதில் ஒரு பாகத்தினளவு *சாதாரணமான மண்ணைக் கூட்டிக் கொள்ளவேண்டும். (9)

பிறகு அம்மண்ணை த்ரிபலா கஷாயம் விட்டுத் துகைக்கவேண்டும். அந்நிலையிலேயே, ஏழு, எட்டு அல்லது பத்து நாட்கள் புளிக்குமாறு வைத்திருக்க வேண்டும். பிறகு யவம், கோதுமை உளுந்து காயாவின் இலை, இவற்றை ஸமபாகம் சேர்த்து நன்றாகப் பொடி செய்து கொள்ளவேண்டும். அதன்மேல் எட்டிலொரு பாகம் மண்ணைச் சேர்த்துத் தேங்காயிலுள்ள இளநீரை மாற்றிப் பாத்திரத்தி

---

* இங்கு மற்ற நூல்களில் பொறுக்காங்கல்லைப் பொடி செய்து கெடி மண்ணில் நாலிலொரு பாகம் கூட்டிக் கொள்ள வேண்டுமென்றிருக்கிறது.

வாக்தேவீ ஸஹிதாயைதாந்யுக்தா ஸாஸனாதி க்ருதேனதா ।

ஸ்ரீவித்யாமந்த்ரராஜாயைவேதி கூடத்ரயாந்தம் ததோயவ ஸ ॥ கஉ ॥

வஜ்ராதவஜ்ர தாயுர்யாம்ஸா
தேகாது வஜ்ரகுணாயை யொஜயேத் ।
ஸ்தூதுர்யாம்ஸம் ஸ்ருஷ்டி தத்வீது
*ஷயிதாயை-யேதூ-மஃ ॥ கஊ ॥

ஸாஸ்ரீய விவ்ருத்யைவ ஸ்ரிவீ ஸ்ரீஜநீ தயா ।
வஹ்நாம்ஸம் வ-கண-யேஷ்டாது தத்குண-புஷ்ட ஸ்தூர்தா வாஸ ।
ஸ்ருக்ஷ்காவ தாவி-ம்ஸாம்ஸம் யொஜயிக்வா தா ஸ்ரீ-யேத் ।
ஸயாக்ஷீரவ்ருதெதிரவ்ம ஸ்ரீ-யேத்ய வாதஹ்ருயா ॥ கரு ॥

லிட்டு நன்றாகத் துகைக்க வேண்டும். முன்பு கூறியபடி பத்துநாள், எட்டுநாள், ஏழுநாள் இவ்வாறுகப் புளிக்க வைத்து மீண்டும் மீண்டும் இளநீரை விட்டுத் துகைக்க வேண்டும். (14)

திருவட்டம் பிசின், குங்கிலியம், குந்துரிக்கம், ஸர்ஜாரஸம், இவற்றைச் சம அளவு பொடி செய்துச் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும். மண்ணின் முழு அளவில் பதினாறி லொரு பாகம் இவற்றைக் கலக்கவேண்டும். (15)

பிறகு, சுக்கு, திப்பிலி, மிளகு, மஞ்சள் இவைகளைச் சமபாகம் (டி மண்ணில் 10-ல் ஒரு பங்கு) எடுத்துப் பொடி செய்து, அந்தப் பொடியை அம் மண்ணேடு 24-ல் ஒரு பங்கு கலந்து நன்றாகத் துகைக்கவேண்டும். மீண்டும் அத்துடன், நெய் பால் நெய் இவற்றைக் கலந்து துகைக்க வேண்டும். (15)

---

* இங்கு மற்றை நூல்களில் வேறு விதமாகக் கூறப்படுகின்றது.

கவித்தலிலுநியர்ஸ வலிணைபுள வள வஸதாம்கூரு ।
ரூடிः வஞ்சுஸாம்ஸெ த தலுலிணைர்க விஜபுலெசு ॥ கசு ॥

ஜெதெலுதாவிலுய வம்ஷெபு வாநிகாம்கூவதெள ।
ஹரிதாலுகூவுகுவர்லுராமரூமொரொவதாதி வ ॥ கள ॥
வஜம் வஞ்சுணர்பு ரூஹ்ரீயாம் கிரம்ஸாம்ஸம் யெரஜயெதூதः ।

கதவிகாவுஜவெஜவாயாதுஞ் விஜபுலெசு ॥ கஅ ॥
வுணர்ராஜதவலிணர்ஞ தரீவாமரவம்வவழ ।

கூவீராவாஸவலீகவலுவுலுவஸாவுவழ ॥ கசு ॥
ஸவயுஜலுரொகுஷ்யுஜ்ஜெவடிஞ்ஜா ரூதிகா ரஜः ।

விளாமரம், பில்வமரம் இவற்றின் கோந்துகளைப் பொடிசெய்து டி மண்ணில் 15-ல் ஒரு பங்கு கலக்கவேண்டும். டி கோந்துப் பொடிகள் இரண்டும் சமபாகமாக இருக்கவேண்டும். (16)

பிறகு எண்ணையை ஊற்றித் துகைத்து, மீண்டும் குங்குமப்பூ சந்தனம் இவற்றைச் சேர்க்கவேண்டும். மேலும், அரிதாலம், கோஷ்டம், கற்பூரம், அகில், கோரோசனம், இவற்றைச் சமபாகமாகப் பொடி செய்து டி மண்ணில் 30-ல் ஒரு பாகம் சேர்க்கவேண்டும். (17½)

பிறகு அதில் காயாமரத்தினின்று தோன்றும் பசை அல்லது எண்ணையை விட்டுத் துகைக்க வேண்டும். பொன் வெள்ளி இவற்றின் பொடிகளையும் இயன்றவளவு டி மண்ணுடன் கலக்கவேண்டும். (18½)

பிறகு பலவிதமான மண் பொடிகளைக் கலக்கவேண்டும். ஆறு, கடல் இவற்றின் மண், நன்று வளையின் மண், புற்றுமண், கலப்பையினால் உழுதவிடத்தின் மண், பயிர்கள் வேரிலுள்ளமண், எருதுகள் கரைகொந்தும் போது அவற்றின் கொம்புகளில் ஒட்டியிருக்கும்

யவாகூரலஜ்ஜா வம்ஸ்யஹ்ரீ தாலாமலவ்ருக்ஷாத் । உபி ।

வம்யோஜ்யாம் ஏலகுக்குட கஷாயஜலுவாபயேத் ।
கவித்தவில்வ நிபூதவேஷ் வம்ஸ்யஹ்ரீ தாலவ்ருக்ஷாத் । உக ।

நீகூப வஜ்ராஹ்வி கோவஹுவக்ஷுவாம் வாஸ் ।
வாரதோயாஜ்ஜுராயாம் வாயுப்லவ அஜ்ஜுனவா । உஉ ।
ஹித்தால தூஜ்ஜுராயாம் யூதஜ் வம்ஸ்யபேஜ்ஜவாஸ் ।

ரஜ்ஜுவ்ருக்ஷாவ்ஹுவா தஜ்ஜுராவபேஜ்ஜவாஸ் । உஊ ।

மண், அவ்வாறே யானைகளின் தந்தத்தில் ஒட்டிய மண். இவற்றைக் கிடைத்தவரை நன்கு பொடி செய்து, பல்வகையான வாசனைத் திரவியங்களையும் சேர்த்துக் கலக்கவேண்டும். (20)

பிறகு இலுப்பை மரத்துப் பட்டையில் காய்ச்சப் பட்ட கஷாயத்தில் விளாம்பிசின், பில்வமரத்துப் பிசின் இவற்றுடன் மேற்கண்ட மண்ணையும் சேர்த்துத் துகைத்து ஐந்து தினங்கள் அந்நிலையிலேயே வைத்திருக்கவேண்டும். (21)

பிறகு நன்கு முற்றிய தேங்காயின் மட்டையிலுள்ள நார்களை மேற்கண்ட மண்ணுடன் கலக்கவேண்டும். அவற்றை ஒரு அங்குலம், அல்லது ஒன்றரை அங்குலம், அல்லது இரண்டங்குலம் நீளம் உள்ளதாகத் துண்டு போட்டுக்கொண்டு அதன்மேல் மேற்கண்ட மண்ணுடன் கலக்கவேண்டும். மண்ணின் அளவில் நாலிலொரு பாகம் இந்தத் தேங்காய் நார் இருக்கவேண்டும். இவ்வாறு சேர்த்துப் பலதரம் நன்கு அம்மண்ணைத் துகைக்கவேண்டும். (22½)

இப்படிப் பண்பாடடைந்த அம்மண்ணைக் கம்பிகளில் கட்டப் பட்டுள்ளதும் லேப்யபிம்பத்தின் எலும்பு போன்றதுமான சூலத்தின் மேற்புறத்தில் நன்கூகப் பூசவேண்டும். அது நன்கு உலர்ந்

கவிஞ்ஞெஷ ஸஜ்ஜவஸ்ஸ கதொ ஜ்ஞெயபக வாஹ: ।
ஜ்ஞெஷ்டம வ்ருதெகுராஜிஸாகும் யொஜ்யவஸாஜ்ஜவெஸ் ।। உச ।।

வாவம் நிரீக்ஷ்ய க்தவ்யும் ஜ்ஞெயபக உதக: ஸதெக: ।
கதஜ்ஞ்ஜ்ஞெயதெஷ ஸுகவாஹ்யுமதம் வதகு ।। உரு ।।
வதாரஸதெவிஜ்ஞாகுவ்யஸோஸாவவாஹகு ।
ஜ்ஞெயவம கஜ்ஞவம கதஜ்ஞாஹெஜ்ஸுக்ஷ் ஸிருகு ।। உசு ।।
கஜ்ஞாஹ்யுமதகெகாஸம ஜாஜ்ஞாவ்யுஷ்டாஹ்ய்ருகு ।
கதஜ்ஞெஸுஜ்ஞெதெவ கதஜ்ஞாஸம வஸ்ராஜ்ஞெவெஸ் ।। உஎ ।।

கவ்ஜ்ஞெகவ்ருஷ்டெவ்ஜ்ஞெஷம கவ்ருஜ்ஞிஷ்டாண ஸாவஸ்ரெஸ் ।

தும் மீண்டும் கமிற்ரல் கட்டவேண்டும். அதன்மேல் மீண்டும் மண்ணைப் பூசவேண்டும். மேலே பூசவேண்டிய மண்ணின் கனம், அதனதன் தகுதிக்கேற்றவாறு (ஜாங்கலம், அனூபம், மிச்ரம், என்று இவ்வத்தியாயத்தின் தொடக்கத்தில் கூறப்பட்ட மூவகைகளுக்கும் முறையே) ஒரு அங்குலம், இரண்டங்குலம், மூன்றங்குலம் இருக்கலாம். (24)

இப்படி நன்றாகக் கலவித்து மெதுவாக மண்ணைப் பூசவேண்டும். அந்தந்த உறுப்புக்கள் இருக்குமிடத்தில் குலத்தின் மேல் மண்ணின் கனம் இருக்கவேண்டிய அளவை நான்கு பாகமாகச் செய்து கொள்ளவேண்டும். அதில் முதல்பாகம் முடியும் வரை அனூபம் என்னும் வகையைச் சேர்ந்த மண்ணைப் பூசவேண்டும். இதையடுத்தாற் போல் "மிச்ரம்" என்னும் மண்ணை இரண்டாம்பாகத்தில் பூசவேண்டும். அதற்கடுத்த பாகத்தில் "ஜாங்கலம்" எனப்படும் மண்ணைப் பூசவேண்டும். அந்தந்த தேசத்தில் கிடைக்கும் மண்ணைக் கொண்டே அந்தந்த பாகத்தைப் பூசவேண்டும். (27)

இவ்வாறாக மூன்று பாகங்கள் மூன்றுவிதமான மண்களால் பூசிய பிறகு மேலும் ஒரு பாகம் மிச்ச மிருக்கின்றதல்லவா? அதைக்

சுதீக்ஷ்ணதார நதீமகூர்மய வஷட் ॥ உம் ॥ ?
நதீவாஹகூர்மயொஜ்ய வஜ்ரகீலம் சக்ஷண்யேத்ஸ்வய: ।
கவிதத நிவாஹஜதெஜ்டியகூர விஸ்ரோஷயெச ॥

வஜ்ர: கூர்ம-ஸ்வரூபதஸ்திதெ
ஸம்யக்தம் வரிவெஷ்டயெச் ।
ஸிராவ்ருஷ்வஜ்ர: ஸோஷம்
கூர்மகூர வஜ்ரதத்ர வெஷயெச ॥ கம் ॥
தீர்வாரம் வெஷயிதெவ்வம் தெநஸோஷம் வ்யவஸ்ரயெச்

ஸஜ்ஜீவாஜ்ரநி வஸ்வ்ரய-ஸ்ரோஷாவஸ்ரஸ்திகூர்மவி ॥

கல்கத்தால் பூசிப் பூர்த்தி பண்ணவேண்டும். அதற்காகக் கல்கத்தப் பண்ணி வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். "கல்கம்" எனப்படுவது, சிமெண்டு போன்ற ஒரு வகைத்தான கலப்பு. மிகவும் கருப்பான ஆற்றுமணலுடன் ஆற்றிலுள்ள சுக்காங்கற்களைக் கலந்து நன்றாகப் பொடியாக்கிக் கொள்ளவேண்டும். பிறகு விளாம்பிசின் நீரத்தை விட்டுத் துகைத்து உலர்த்தவேண்டும். (29)

மீண்டும் அதில் பஞ்சு நூலைப் பொடி செய்து கலந்து துகைக்க வேண்டும். பிறகு அதைக் கல்லின் மேல் பரப்பிக் காயவைத்து மீண்டும் முன்போலவே விளாம்பிசின் நீரை விட்டுத் துகைக்க வேண்டும். (30)

இவ்வாறாக மூன்றுதரம் நீரை விட்டுக் கலப்பதும் உலர்த்துவதுமாக மாறி மாறிச் செய்யவேண்டும். இவ்வாறான கற்பொடியே "கல்கம்" எனப்படும். இதனால் முன்கூறப்பட்ட (4-பாகங்களில்) நான்காம் பாகத்தைப் பூசவேண்டும். (30½)

முக்கியமான உறுப்புக்கள், உபாங்கங்கள் எனப்படுகின்ற மற்ற உறுப்புக்கள் இவற்றையும் அணிவகைகள் பல்வற்றையும், ஆடைகளையும், இந்தக் கல்கத்திலேயே அமைத்து நன்றாகக் காயவைக்க

வேண்டும். நன்கு உலர்ந்த பிறகு த்ரிபலாகஷாயத்தை (கடுக்காய், தான்றிக்காய், நெல்லிக்காய் இவற்றைக் கொதிக்கவைத்து அதனின்று வடிக்கட்டின ஜலம்) டை குலத்தின் மேல் முழுதும் தன்றுகப் பூசவேண்டும். (32)

பிறகு அதுவும் நன்றுக உலர்ந்ததும், பொன்பொடியை நன்றுக அரைத்து அதை டை குலத்தின்மேல் முறைப்படி நன்றுகப் பூசவேண்டும். அதற்குப் பிறகு சித்திரங்கள் வரைவதற்கான முறைப்படி வர்ணந்தீட்ட வேண்டும். (33)

அவ்வாறு வர்ணந்தீட்டும் பொழுது வெள்ளை நிறம் தீட்ட வேண்டிய இடங்களில் முத்துக்களைப் பொடி செய்து அதைக் கொண்டு பூசவேண்டும். (34)

சிற்பரத்தினம் இரண்டாம் பாகம், மண்பூசும் விதத்தைக் கூறும் பத்தொன்பதாம் அத்தியாயம் முற்றும்.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ விஸ்வகர்மீயம்

ஸ்ரீ தேவீகுமாரலக்ஷணம்

ஸ்ரீம் தேவகுமாராய தேவகணாய தேவபூஜிதாய ஸ்ரீம் தேவராஜாய நம: ।
ஸ்ரீவீர்யாஸ்ரயாவிதே தேவே விவரீதம் விபத்தரே ॥ க ॥

தேவஸ்ய வாஸவாஸ்ரேஷு தேவீ தத்தீம்மா ஸம்வஸ ।
வீராணாமதா வாவி தேவராஜ்ஞோ வா ஸம்வஸ ॥ உ ॥

தேவஸ்ய தாவிகாரம் வா முபாடாகஸ்யாவி வா ।

இருபதாவது அத்தியாயம்

தேவிகள் குமாரர்கள் இவர்களின் இலக்கணம்.

நின்றவாருக உள்ள தேவர்களுக்குத் தேவிமாரும் நின்றவாருகவே அமைக்கப்படவேண்டும். வீற்றிருக்கும் தேவர்களுக்கு வீற்றிருந்தவாருகவே தேவிமாரும் இருத்தல் வேண்டும். வேறு விதமாகுல் பெரும் கெடுதல் உண்டாகும். (1)

ஆண தெய்வத்தின் இடதுபுறத்நில் தேவி இருக்கவேண்டும். இருவரையும் ஒரே பீடத்தில் அமைக்கலாம். வெவ்வேறு பீடங்களிலும் அமைக்கலாம். இறைவனைக் கட்டித் தழுவியவாருகவும் அல்லது வேறு வகையிலும் தேவியை அமைக்கலாம். (2)

[illegible]

[illegible]

[illegible]

இறைவனுடைய மூக்கு நுனியளவு, நெற்றியளவு, அல்லது முகவாய்க்கட்டை யளவு தேவியின் உயரம் இருக்கலாம். (3)

தேவியின் இடது கையில் விளையாட்டுக்கான அழகிய தாமரை மலர் இருக்கும். வலது கையை இடுப்பில் தாங்கியவாறுக வைக்க வேண்டும். (அல்லது அதிலும் தாமரை மலரையே வைக்கலாம்) ஆபரணங்கள் எல்லாவற்றையும் அதனதன் இடங்களில் தக்கவாறுக அமைக்கவேண்டும். (4)

அருள் நிரம்பியதும் இனிய தோற்ற முள்ளதுமான தேவியின் முகம், சிறிதளவு தேவன் பக்கம் சாய்ந்தவாறுக விருக்கவேண்டும். குழந்தையை, தேவி தேவன் இருவருக்கு மிடையிலும் அமைக்க லாம். வெளியிலும் அமைக்கலாம். (5)

தேவியின் விக்கிரகத்தின் ஆதாரத்தில் குமாரனுடைய விக்கிர கத்தின் உயரம் இருக்கவேண்டும். தேவியின் ஹிக்கை வரை குமார னுடைய உயரம் இருக்கலாம். அல்லது கொங்கையளவு இருக்க லாம். இவ்விரண்டு அளவுகளின் மத்திய பாகத்தை எட்டு கூறுக்கி,

தெவீஸிம்வொஸுஸாதெஸ கூஸாஸ வுகிதொஸைதஸு ! சூ ! !

ஊதி ஸிஸுஸ்ஸு உகஸுஸாஸ்தெ தெவீகூஸாஸுக்ஷணம்

நாஉ விஸொஉயர்ஸாயம் !

அவை ஒவ்வொன்றையும் குமாரனுடைய உயரத்தினளவாகக் கொண்டால், குமாரனுடைய உயரம் ஒன்பது வகையாம். (6½)

சிற்பரத்தினம் இரண்டாம்பாகம், தேவீமார் குமாரன் இவர்களின் இலக்கணத்தைக் கூறும் இருபதாம் அத்தியாயம் முற்றும்.

ஸ்ரீ:

சுதெயெக்வீம்மொழயூயஃ।

சுய வாஹறுக்ஷணு

தது வஸுவஃம் ப்ரஷ்டறுக்ஷணு

தஸ்ஜை வஜுடிஸாம்மெதஸ் வாகாரம்ஸஜ்ஜூரும் மலெக்ஸ்।
வக்ஷாரிம்ஸாஜ்ஜூராபாதம் ஸுவாவீர்யஸ்ர்வஹாகஸு॥க॥

*ஸுதெஸ்ஜூய உவயஜுஜ்ஜம் யஜ்ஞாதுஜுஷாஜ்ஜுகஸு।

இருபத்தோராவது அத்தியாயம்.

வாகனங்களின் இலக்கணம்.

முதலில் விருஷபத்தின் இலக்கணம் கூறப்படுகின்றது:—விருஷபம் பண்ணுவதற்கு, முந்துற முன்னம் அதன் அளவுகளைக் கூறுவதற்காக அங்குலத்தின் அளவு கூறப்படுகின்றது. விருஷபம் இருக்க வேண்டிய முழு உயரத்தை முதலில் தீர்மானம் செய்துகொள்ள வேண்டும். அதைப் பதினேந்து பாகமாகச் செய்தால், அதில் ஒரு பாகம் ஒரு அங்குல மென்றும் அடிப்படையில் இங்கு அளவுகள் கூறப்படுகின்றன. விருஷபத்தின் முகத்திலிருந்து பின்புறம் வரையிலுள்ள முழு நீளம் நாற்பது அங்குலமாம். (1)

இனி விருஷபத்தின் உயரம் விளக்கப்படுகின்றது. முகத்தின் உயரம் கழுத்திலிருந்து மேல் ஒன்பதங்குலம். அதிலிருந்து கழுத்துவரை

---

*ஜுயஜ்ஞாயிமறுவயஜ்ஞோ வணஜ்ஞாதுஜு உஷாஜ்ஜுகஸு।
தவாஹீவொவுஷ்டாம்ஸம் வஜுவெஜ்ஞகம் ஷொபஸாஜ்ஜுயஸு॥
(காச்யபீயம். 40—37)

இந்த இடத்தில் காச்யபீயத்தில் மிக சுலோகம் உள்ளது. ஆய்ந்துணர்க.

தவறுதீதெனுமுரைப்பாரைமொணும் வெகுளாதாகுமே ॥ உ ॥

ஊனமீவினை யுணர்த்தும் ஆகலான் விலக்குக.

ஆதரம் வடமம் வயிரம் வாரம் விலக்குக ॥ ஈ ॥

ஸ்ரீகாரணமாக வஸ்துவும் ஸ்ரீதொழும் வகாரமாகுமே.

ஸ்ரீதெய்வவிஸாரமுக வகாரமாகுமெவை ஐ ச ॥

கடிபூவுவாவுடைப்பூரம் உகரமடிமூம் குறாதாகுமே.

கிணிவகுவுதரவாகென ஸ்ரீதாவதுகரொகுளாள ॥ ஊ ॥

உயரம் எட்டங்குலம். அதிலிருந்து மார்பு வரை உயரம் பதினாறங்குலம். துடைகளின் உயரம் ஆறங்குலம். முழங்காலின் உயரம் இரண்டங்குலம். கெண்டைக்காலினுயரம் ஆறங்குலம். குளம்பினுயரம் இரண்டங்குலம். (ஆ)

குறிப்பு:— இரண்டாவது சுலோகத்தின் தொடக்கத்தில் சிறிது பாடம் தவறுதலாக அச்சிடப் பட்டிருக்கக் கூடும் என்று எண்ணி, வேறு விதமாகக் கருத்து உரைத்துப் பட்டுளது. உள்ளபடியே மூலம் மட்டும் அச்சிடப் பட்டுள்ளது. அதற்கே பொருள் பொருத்தமாகக் கிடக்குமாயின் அறிஞர்கள் கண்டு கொள்ளவேண்டும்.

கொம்புகளிரண்டினுடையவும் இடைவெளி எட்டங்குலம். கொம்புகளின் உயரம் நாலங்குலம். கொம்புகள் தொடங்குமிடத்தில் அவற்றினகலம் நாலங்குலம். (இ)

கொம்புகளின் முகோபினகலம் அரை அங்குலம். அடியிலிருந்து நுனிவரை படிப்படியாகக் குறைந்துகொண்டே செல்லும் இவை. கொம்புகளின் மத்திமில் சிறிது வளைவு இருக்கவேண்டும். (ஈ)

முனோ்ஷாரம் ஷதாம்சம் ஸ்வவ்யாஸம் ஸர்வாம்சகம் ।
வாமஸ்ய கர்ணஸ்ய வ்யாஸம் நேத்ராயம் ஸ்யாத்ஸமம் பவேத்॥

கர்யர்யாம்சாத்ரயேணைவ ஸமஸ்தாகர்ஷதி க்ரமாத் ।
நேத்ரஸ்யார்தாவ்யாஸயுக்தஷட்பாகேன ஸமாஹரேத் ॥ எ ॥

கபோலவிஸ்தரஸ்தீவாங்கம் ஷண்ணாம்சம் வர்திகீர்திதம் ।
நேத்ரஸ்யார்தேன ஸம்யுக்தம் விஸ்தாரஸ்தாவதேவ ஹி ॥ ஏ ॥

நேத்ராதர்தேன ஸம்யுக்தம் தவஸ் கர்ணாயதம் ஸமாம்சகம் ।
கர்ணஸ்ரோதஸ்விஸ்தாரஸ்து விஸ்தாரஸ்தி கர்யுதே ॥ கூ ॥

நெற்றியின்அகலம் ஒன்பதங்குலம். முகத்தின்அகலம் ஐந்தங்குலம். அதன் ஸமமும் அவ்வளவேயாம். கண்ணின் நீளம் இரண்டங்குலம். (6)

கண்ணின் உயரம் ஒன்றரை அங்குலம். கண்ணின் அமைப்பு மீன் போன்றதாக இருக்கவேண்டும். கண்களின் மத்தியிலிருந்து முகத்தின் உயரம் எட்டங்குலம்.

அதிலிருந்தே (கண்ணின் மத்தியிலிருந்து) கழுத்தின் பின்புறம் வரை நீளம் ஆறங்குலம். அதிலிருந்தே நெற்றியின் உச்சிவரை உள்ள நீளம் நாலங்குலம். (8)

கண், காது இவற்றின் இடைவெளியின்அளவும் அதுவேயாம். (நாலங்குலம்). காதின் நீளம் ஐந்தங்குலம். காதின் அடிப்புறத்தில் அதன்அகலம் இரண்டங்குலம். (9)

அபராஜித ப்ருச்சா, காச்யபீயம் முதலிய நூல்களில் விருஷப லக்ஷணம் சிறிது மாறுபட்டதாகக் கூறப்படுகின்றது. ஆய்ந்து ணர்க.

ஏயுவுரவஸ்ஜுகுஉரகுரு ஹைஹஜுஜுவிவ்ஜுகழ்।
வகஉஏஉரஜுஜுவும் வுரகம் மண்டும் கத்துஉஜுவுகெ ॥ ஏ ॥

கஜுஜுவும் கரவிகுரநீவஉம் ... ... ॥ ஏஏ ॥

கயரஸ்ஜுகுஉணழ்

ஜுவம் தரஜுதுயம் வெரகுஜுரயரகெக குஜுரம்மஜெ।
கதுஏயுவதிஉம்கெக வகெஷ்ய வுஜெஸரகுதுயரவிதரு ॥கஉ॥

வதஉஜுவும் ஏவுஜுகம் கரயஷும் ஷஏஜுஜுவுஜுஷிதம் வஜுகஃ।
துஜுஜுவும் கணஉஏஜுஏரகுஜுஏஜுத்துஜெக வுவவ்ஜுகழ் ॥ கஉ ॥

கணஉஏஜுஏரத்துஏர குணஉள கரயஷுரவஷுஜுஜுஜுரயகெள।
கரமவஜுஜுஷிஜுஜுவெளள வதஜுஜுரம்மஜுஜுவிவ்ஜுகெள ॥ கஈ ॥

காதின் நடுவில் அதனகலம் நாலங்குலம். நுனியில் அதனகலம் ஒரு அங்குலம். காதின் களம் அரை அங்குலம். கள்ளமும் காது போன்ற அளவுள்ளதேயாம். (10)

மூக்கின் நீளம் ஒரு அங்குலம். (மூலம் இங்கு சிதைந்துள்ளது). (10½)

குதிரையின் இலக்கணம்.

குதிரையின் முகம் மூன்று தாளம் நீளமிருக்கவேண்டும். அம் முகத்தினுள் இருக்கும் உறுப்புக்களின் அளவுகளை இனி விளக்கிக் கூறுவோம். (11)

குதிரையின் உச்சந்தலை வட்டவடிவமாக இருக்கவேண்டும். அதன் அளவு ஆறங்குல மிருக்கவேண்டும். காதுகளின் அடிப்புறம் வரை உள்ள உயரம் மூன்றங்குலமென அறுதியிடப்பட்டது.

காதின் அடிப்புறத்திலிருந்து எட்டங்குலம் நீளமுள்ளனவாகக் காதுகள் அமைக்கப்பட வேண்டும். இவற்றினகலம் நாலங்குல

மிருக்கவேண்டும். வெற்றிலைபோன்ற அமைப்புள்ளனவாம் இவை.

காதுகளின் அடிப்புறத்திற்கும் கண்களுக்கும் இடையில் ஒன்ப தங்குலம் நீளம் இருக்கவேண்டும். கண்களிரண்டும் தனித்தனியே நான்கங்குலம் நீளமும், இரண்டரை அங்குலம் அகலமுமுள்ளனவாக இருக்கவேண்டும். (14)

புருவங்களிரண்டும் தனித்தனியே இரண்டங்குலம் அகலமும், ஆறங்குலம் நீளமுமுள்ளனவாக இருக்கவேண்டும். புருவங்களிரண்டினுடையவும் இடையிலுள்ள பகுதியின் நீளம் பன்னிரண்டங்குலம். (15)

நெற்றியினகலம், கேசாந்தத்தை யொட்டிய இடத்தில் ஆறங்குலம், நடுவில் எட்டங்குலம். அதன் கீழ்ப்புறத்தில் பன்னிரண்டங்குலம். (16)

நெற்றியின் நீளத்தினளவு ஒரு தாளமாகும். கண்களிருக்குமிடத்திலிருந்து கன்னங்களின் அகலம் பதினாறங்குலமாகும். (17)

இரு மூக்கின் அளவு கூறப்படுகின்றது. குதிரையின் மூக்கில், முதுகெலும்பு, போல் சற்று உயர்ந்த பகுதி காணப்படுகின்றதல்

విష్ణోరష్టాంశకం వేదకోణం నాసికాయతం భవేత్ ॥

నాసాయాం పుటయోర్మధ్యే విష్ణోర్వేదాంశకం స్థితం ।
పుటయోరగ్రతో వేదకోణయుగ్మమిహోచ్యతే ॥ 21 ॥

వతంసస్తు భవేన్నాసా, తతో వైవర్తకం భవేత్ ।
తస్యాగ్రతో వేదకోణం స్యాత్ వతంసస్య పార్శ్వయోః ॥
వతంసస్యోపరిష్టాత్తు వీథ్యంశం వతంసకం ।

ఊర్ధ్వరాజ్ఞైః పుటస్యోపరి భవేత్ వతంసకం తథా ॥
ఊర్ధ్వరేఖాబహిర్భాగే మణిబంధోర్ధ్వతో వతంసకాః ।
వివరాంశం తదంశేన వలయాస్యోచితం పరైః ॥ 22 ॥

లవా? అది, "నాసా వంశం" అనబడుతుంది. అదే నీళం పదిహేనంగులం. అకలం మూడంగులం. ముక్కుయొక్క అకలం నాలుగంగులం. (18)

ముక్కుయొక్క రెండు పార్శ్వములు "నాసాపుటం" అనబడుతుంది. అవి రెండూ కలిసి ఈ రెండంగులం అకలం ఉన్నవి. నాసాపుటముల లోపలి భాగం ఆరంగులం.

పైభాగంలో అదే అకలం నాలుగంగులం. అదే పైన మూడు రేఖలుంటాయి. ఆ రేఖలపైన "ప్రోథం" అనబడే ఉబ్బు ఉంటుంది. దీని అకలం, నీళం, కనం, అన్నీ నాలుగంగులే. (20½)

ముఖరాజికీ నాసాపుటానికీ మధ్యభాగం నాలుగంగులం అవకాశం ఉన్నది. ముఖరేఖయొక్క బయటి భాగంలో నాలుగంగులం ఉన్నది. అక్కడ, అందమైన శిల్పి ఐదంగులం అవకాశం ముఖవాయ్‌కట్టను అమర్చాలి. (22)

---

* ముఖరాజి అనేది, ముఖం మధ్యలో పైనుండి కిందికి నేరుగా వెళ్ళే రేఖ.

ப்ரோதாத்து ஸ்ருக்வயோஸ் தாஸ்யரேகயா ஸ்ரோணயா ।
உத்தரோஷ்ட காகலாம்யாவஸ் வதனஸ்தாபி தம் ஹவேஸ் ॥ 23 ॥

ஸ்யாத் கேஸரஸ்ய விஸ்தாரஸ் ஸீஷ்டஹஸ்தோ(அ)ஷ்டதாகுலம் ।
வதனஸ்தஸ்ய ஹவேத்தஸ்ய ப்ரமாணே சாத்ரிதோ ஹவேத் ॥

க்ருத்தகேஸரகஸ் வாஸ்ய கதபுஷ்ட காகலாவயி ।
காகலாயாம் ததா காயஸ் கேஸரா தேவபூஷாஸ்ரிதஸ் ॥

உஷ்டகேவ ததா கேஸரா அஷ்டாஸ்ரிதேவபூகாஸ் ।
தரஸ்தி காவகாஸ் வித்தஸ் ஸ்கந்தஸ் காயபூ ஸ்ருகாஹரஸ் ॥

ப்ரோதத்திலிருந்து கடைவாய் வரையிலும் "ஆஸ்யரேகை" (வாயின் அமைப்பில் கோடிட்டாற் போல் காணப்படும் பகுதி) ஏழங்குலம். உச்சந்தலையிருந்து காகலாவரை நான்கு தாளம் அளவாம். "காகலா" என்பது திமிலின் இருபுறங்கள். நான்கு தாளம்— 48 அங்குலம். (23)

பிடரிமயிர் உள்ள இடம் நலையில் மூன்றங்குலம் அகலமிருக்கும். நடுவில் நாலங்குலமும் ஒரத்தில் ஒரங்குலமுமிருக்கும். (24)

குதிரையின் ஸ்கந்தத்தில் (தோள் போன்ற பாகம்) காகலா வரை, பிடரிமயிரைக் கத்தரித்து விடவேண்டும். ஆனால் காகலாவில் பிடரிமயிர்கள் நீளமுள்ளனவாக இருத்தல் வேண்டும். (25)

தலையிலுள்ள மயிர்களின் நீளம் பன்னிரண்டங்குலமிருக்க வேண்டும். சுருளைபோல் அசைந்தசைந்து அழகுற்று விளங்குபவையாகவும், அடர்த்தியாகவும் வழவழப்பாகவும் ஒன்றோடொன்று படிந்து ஒற்றுமையுடன் கவர்ச்சிகரமாகவும் இவை இருக்கவேண்டும். (26)

நிமாயாடிவ்வவயபுஜம் ஸீவா காயுயாயகர.
கூஜ்ஜூ குயவிவ்வாரா கூயபூ நிவிஜுவொடகெ ॥ உஎ ॥

வ்ருஜுதெஜவ்ரீணாஜஷ்டாயுஃ வ்ராஜ்ஜூயுகுயஃ.
வ்ருஜுஃயுவ்ரீணாஜஃ சகூவ்ருகூஜாஜஷ்டஜ்ஜூயுஃ ॥ உஅ ॥

ஸீரவாவ்ருஜுவ்ரீணாஜ வ்ருகாயுஸ் கவாஜ்ஜூயஃ.
வகூஷாதெஜவ்ரு விவ்வாஸொ வாடஜாஜ்ஜூயஷ்டஃ ॥ உகூ ॥

கூவ்டாடஜாஜ்ஜூம் தெவ்ர்யூம் வகூஷாதெஜவ்ரு கூழ்யூ.
வகூஷ்கராகூவ்ரயொஷ்ர்யூம் விசகூவாஸிஜஜாஜ்ஜூயு ॥ கூஐ ॥

கயா வாரணயொதெஷ்வ்ர்யூம் விசகூவாஸிஜஜாஜ்ஜூயு.

"நிகாலம்" என்பது குதிரையின் நெஞ்சுக்குழி உள்ள இடம். அதிலிருந்து தோள்வரை உள்ள கழுத்து இரண்டு தாளம் (24 அங்குலம்) அளவுள்ளதாம். இதனகலம் மூன்றங்குலம். எல்லா வகையான குதிரைகளுக்கும் இது ஒரே விதமாயிருக்கும். (27)

குதிரையின் தோள் உள்ள இடத்தின் சுற்றளவு ஆறுதாளம், மூன்றங்குலம். (75 அங்குலம்) தோளின் மத்திய பாகத்தின் சுற்றளவு 54 அங்குலமாம். (28)

கழுத்து கூடுமிடத்தின் சுற்றளவு மூன்று தாளம் ஒன்பதங்குலம். (15 அங்குலம்). மார்பின் அகலம் பன்னிரண்டங்குலம். (29)

மார்பின் நீளம் பதினெட்டங்குலம். மார்புக்கும் "காகலா" என்று வழங்கப்படும் பகுதிக்கும் இடையிலுள்ள பகுதியினளவு நாற்பத்திரண்டங்குலம். (30)

கால்களின் நீளமும் நாற்பத்திரண்டங்குலமேயாம். பாஹு— என்பது, மாவிடர்களுக்குத் தோளிலிருந்து முழங்கை வரையில் உள்ள கையின் பகுதி, "புறம்" எளப்படுவது. குதிரைக்கும் இதே

வாலவாகீவம் லவெல தூயம் வெரகம் வணடிஸாஜுலுழி !

வாலவாகுலுவரீணாலவஷ்ஸாடஜுலுவஸிதஃ !
வாலவாஉயவரீணாவெல விதவஷ்நயவெஷ்டாஸ ! கூ !

வாலவாவுாகவரீணாவெல லவெடஷ்டாடஸாஜுலுழி !
கவஷ்டாடஸாஜுலெ ஜாலவாஸாவ வலெகலவிஸ்ஸதிஃ ! கூ !
ஜஜ்ஜாலகுகவெவ-ஸ்வுாவணாவெல காடஸ்ஸாதுகூ !
வஷிலவஷ்வஸ்ஸ வெவ-ஸ்ஙகூ ஷலஜுலுவாகீரிதழி ! கூ !

போன்ற பகுதி உண்டல்லவா? அதன் நீளத்தினளவு "புரஹ-தைர்க்யம்" என்று இங்கு கூறப்படுகின்றது. பதினெட்டங்குலம் இதன் நீளம். (31)

மேலே கூறப்பட்ட புயத்தின் அடிப்பாகத்தில் அதன் சுற்றளவு முப்பது அங்குலம். புயத்தின் மத்தியில் அதன் சுற்றளவு இரண்டு * "விதஸ்தி" களைக் கூட்டி வரும் அளவாம். (32)

புயத்தின் நுனியில் அதன் சுற்றளவு பதினெட்டங்குலம். முழங்காலினுடைய சுற்றளவும் பதினெட்டங்குலமேயாம். நளகம் வரையிலுள்ள கெண்டைக்காலின் நீளம் பத்தொன்பதங்குலம். அதன் சுற்றளவு பன்னிரண்டு அங்குலமாம். குதிரைகளுக்கு, "பலிஹல்தம் அல்லது வலிஹல்தம்" எனப்படும் உறுப்பொன்றுண்டு. கால்களின் நுனியில் குளம்புக்கு மேல் கணுக்கால் சந்திப்பின் முன்புறமே இப் பெயருள்ளதாம். இதன் நீளம் ஆறங்குலம். (33-34)

---

* "ஜுலுவதி கயாவஸ்வி வி-ஸ்தவஷ்டாபுரடஸாஜுலிஃ"
(சில்பரத்னம்- முதல்பாகம் 2—9)
என்னும் சுலோகத்தில், "பன்னிரண்டங்குலம் நீளம் விதஸ்தியின் அளவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

வஹ்நிமண்டலவிஸ்தாரோ மண்டூகஸ்தாத்ருஶோ மதः ।
கண்டிகாயாமவஸ்தேயம் ஷட்பாகோனம் து தத்ரிகம் ॥ 55 ॥

கண்டிகாயாஃ விஸ்தாரோ யாதஶாம்ஶாவஶேஷிதஃ ।
வாணவேதவ்யம் வஹ்நிஷ்டம் ஷடஶ்ரயுபரிதம் பாணயேஃ ॥

மண்டலஸ்ய விஸ்தாரோ விம்ஶத்யுபரிஸம்மிதஃ ।
வ்யஷ்டிதிஶவேதவ்யங்க வதந்த்யாயதஶோபனம் ॥ 56 ॥

கண்டிகாவிஸ்தாரஃ ஸ்தாத்ரிம்ஶதாஶவேஷ ।
ரஸ்ரஸ்தாகவிஸ்தாரஃ வஷ்டதாஶம் வ்ருதாத்ரயம் ॥ 57 ॥

இந்தப் பலிஹஸ்தத்தின் சுற்றளவு பதினெட்டங்குலம். குண்டிகா— என்றொரு உறுப்பு குதிரைகளுக்குண்டு. கணைக்கால் சந்திப்பின் கீழ் அதையொட்டினவாறே இதுள்ளது. குளம்புகளுக்கு மேல். குளம்புத் தண்டு- என்றும் இந்த வழங்குவர். இதன் நீளம் ஆறங்குலம். (55)

குண்டிகாவின் சுற்றளவு இருபதங்குலம். குளம்புகளின் நீளம் ஆறங்குல மென்று அறிவாளிகளால் கூறப்பட்டது. (56)

குளம்புகளின் சுற்றளவு இருபதங்குலமாம். குதிரையின் பின் புறம் (முதுகு) நாலு தாளம் நீளமுள்ளதாம். ஒரு தாளம் பன்னிரண்டங்குலம். 4X12. நாற்பத்தெட்டங்குலம் நீளமென்றவாறு. (57)

கைகளிருக்குமிடத்தின் சுற்றளவு நூறங்குலம். ரந்த்ரம் உள்ள இடத்தின் சுற்றளவு ஏழுதாளம் ஏழங்குலம். தொண்ணூற்றேரங்குல மென்றபடி. ரந்த்ரம்— என்பது யோனி. (58)

ரந்த்ரத்திற்கும் உபரந்த்ரத்திற்கும் இடையிலுள்ள பகுதியின் நீளம் இருபதங்குலம். த்ரிகம் எனப்படுவது முதுகெலும்பின் அடிப் புறம். அஃதிருக்குமிடம் நாற்பத்தெட்டங்குலம் அகலம். (39)

ஜகநம் எனப்படுவது டெ த்ரிகத்திற்குக் கீழ்ப்புறம் சதைப்பற் றாக உள்ள இரு புறங்கள், யோநி, இவைகளடங்கிய இடம். இதன அகலம் நாற்பத்தாறங்குலம். துடைகளின் முகியில் அவற்றின் சுற்ற ளவு இரண்டு தாளமாம். (இருபத்துநாலங்குலம்). (40)

குதிரையின் பின்பிறத்தில் முதுகின் மேல் "ஸ்தூரா" என்னும் ஒரு உறுப்பு உண்டு. பின்பிறத்தில் முகியில் இருபுறத்திலும் தட் டையாய் சரிவான பகுதியே இது. இதன் நீளம் ஒன்பதங்குலம். சுற்றளவு முப்பதங்குலம். உபரந்த்ரம் என்னும் பகுதி ஒன்றுண்டு. சிறு துவாரம் என்பது "உபரந்த்ரம்" என்னும் சொல்லின் பொருள். பின்புறம் உள்ள துவாரத்தின் (ஆசனத் துவாரம்) சமீபத்திலுள்ளதாம் இது. இதனின்றும் ஒரு தாளம் (பன்னிரண் டங்குலம்) தூரத்தில் "கோசத்தின்" இடம் உள்ளது. கோசம்— என்பது "உரை" என்ற பொருள் படும். இங்கு குதிரைகளின் ஆண்குறியின் மேலுள்ள தோலைக் குறிக்கும். (41)

ஸ்தூபிகேவ வர்ஜயேத் கர்ணகூடம் வேதிகாந்தம் ।
ஸ்தூபிகாயாம் ஸ்தூபிகாயாம் ஸ்தூபிகாயாம் ॥ ஸப்த ॥

ஸ்தூபிகேவ வர்ஜயேத் கர்ணகூடம் வேதிகாந்தம் ।
ஸ்தூபிகாயாம் ஸ்தூபிகாயாம் ஸ்தூபிகாயாம் ॥ ஸப்த ॥

இந்த "கோசம்" நாலங்குலம் நீளமுள்ளதாம். முழங்கங்களிரண்டும் (பீஜங்கள்) எட்டங்குலம் நீளமுள்ளவை. முன்பு கூறப்பட்ட ஸ்தூரா என்னுமிடத்திலிருந்து பின் கால்களிரண்டும் தொடங்கும். இந்த ஸ்தூராவின் நடு மத்தியிலிருந்து பின் கால்கள் தோன்றும். இவற்றில் "ஜங்கா" என்னும் கெண்டைக் காலும், பலிஹஸ்தம் எனப்படும் கணுக்கால் சந்தியின் முன்புறமும், குஷ்டிகா என்னும் குளம்புத் தண்டுகளும், இரண்டு (பின் கால்களிலுமிருக்கும்) குளம்புகளும், முன்புறம் இரண்டு கால்களில் அமைக்கப்பட்டது போலவே அமைக்கப்படவேண்டும். ஸ்கந்தம் எனப்படும் தோளும், அங்குஷ்டம் எனப்படும் (இங்கு குஷ்டம் எனப்படும் குளம்புத் தண்டும்— என்று இருத்தல் தகும்) பகுதியும், இடுப்பு எனப்படும் மத்திய பாகமும் அளவில் குறைந்ததாகவே அமைக்கப்பட வேண்டும். (43)

பெண்குதிரைகளுக்கு மார்பும், ஜகனமும் (பிட்புறம் பெண்குறி உள்ள இடம்) அகன்றதாக இருக்க வேண்டும். குளம்பின் பிற்புறம் வரை தொங்கிக் கொண்டிருக்கும் வண்ணம் சாமரம் போன்ற அழகிய வால் அமைக்கப்பட வேண்டும். மற்றும் தனித்தனியாக எடுத்துக் கூறப்படாத உறுப்புக்களையும் சிற்பியானவள் தனது திறமையினால் செய்து முடிக்க வேண்டும். (44½)

சுய மஜபுருஷனை

மஜஸ்ய லக்ஷணம் வக்ஷ்ய ஜ்ஞாநாயும் வி்ருவெஷிநாம் ॥சரு॥

கெஶாந்தஃ ஸநாஸஸ்ய யாவச் ஸ்யாச் ஸ்ரதிஶாகயு।
உவம் தச் சுயிதம் கதெஜ்ஞ ஸ்ஜாநாம் வி்ருவெஷிஸிஃ ॥

ஜ்யூ-ம் கெஶாந்தஃ
ஶீஷ-ம் யாவச் சூம்ஹஸ்ஸ்ஸ்வஃ।
ஶீஷ-ஹெஸ்யாவநி சூம்ஹெள கெள
கத-ஹெஸ்ள சூஸ்ஸ்ஸ்ஹெள ॥ சள ॥

வாயுசூம்ஹஸ்ய ஶீஷ-ஹஸ்ய ஸ்ஹெஸ்யாவ்ரதிஶாகதஃ।
விஷ்ணுதிஷ்ணுவெஷ்டாஸ்யாம் வெஷ்டிதம் உவநீதயு ॥ சஅ ॥

யாகசாலை இலக்கணம்.

இனி, சிற்பிகளுக்கு நன்கு விளங்குமாறு யாகசாலையின் இலக்கணங்களைக் கூறுகின்றேன். (45)

சித்திரவேலைகளில் தேர்ந்த அறிவாளிகள் யாகசாலைகளின் வடிவத்தின் அமைப்பில் கேசாந்தம் முதலாக *"ப்ரதிமானகம்" வரையிலுள்ள பகுதியை "முகம்" என்று அறுதியிடுவர். (46)

கேசாந்தத்தின் மேல் உச்சந்தலை வரை "கும்பம்" (மத்தகம்) அமையும். உச்சந்தலையின் மேல், கொம்புகள் போன்ற அமைப்புள்ள இரு மத்தகங்கள் அமைக்கப்படவேண்டும். (47)

வாயு கும்பத்திற்கும் உச்சந்தலைக்கும் சந்தியிலிருந்து ப்ரதிமானம் வரையில், †பிப்பலி, ‡தந்த வேஷ்டம் (உதடு) இவற்றால் சூழப்பட்டது "முகம்" என்று வழங்கப்படும். (48)

---

* ப்ரதிமானகம்— இரண்டு தந்தங்களின் மத்தியபாகம்.
† பிப்பலி - காதின் முன்புறம் உள்ள பகுதி.
‡ தந்த வேஷ்டம் - உதடு.

க்ரியா விஹீநஞ் கதாசாம்ஸ்தூ லாபாய வர்திகரமுச்யதே ।
க்ரியா விஹீநஞ் கவசம் க்ரதாயை வர்திகரமுச்யதே ॥ சகு ॥

யாவதீரஸ்ணகா மாநம் கதஸ்ரேஷ்டி ஸ்ரீஷ்டிராடு ।
வதஸ்யாபி மாஜிதை கவிரு ஸாதைகாருவ்ருதொ ஜ்ஞேய: ॥

ஸ்ரஜஸ்ரிம்வைஸ்ரிகாணி விஸ்யாபி க்ருஹோடிஸு ।
வஸ்ரைகைகாருவிஸாபி விக்ருஷ்டிஸ்யாத்ஸ்ரிதை: ॥ ருக ॥

கதஸ்ரீஸ்ணகாரெகுவ திய-ஸ்ரீகாணி காரயேத் ।
வஸ்காடிஸ்ரைவதாபிஸ்ரூ: கரிஸ்ணாம் விக்ருகஷ்ணி ॥ ருஉ ॥

அதன் தாளங்களை மூன்றாகப் பிரித்து மூன்று பாகங்களாச் செய்து கொள்ளவேண்டும். அந்த "முகம்" எனக் கூறப்பட்ட பாகத்தை மூன்றாகப் பிரித்து மூன்று தாளங்களை அமைத்துக் கொள்ளவேண்டும். (49)

யானையின் வடிவத்தை எவ்வளவு பெரிதாக அமைக்க ஸ்தபதி விரும்புகின்றாரோ அந்த அளவை நான்கு பாகமாகப் பிரித்துக் கொள்ளவேண்டும். அந்த நான்கில் ஒரு பாகமே "தாளம்" என வழங்கப்படும். அதில் பன்னிரண்டிலொருபாகம் அங்குலமாம். (50)

லம்பஸூத்திரங்கள்— என்பவை மேலிருந்து நேராகக் கீழே தொங்கும் நூல்களாம். யானையின் வடிவத்தை ஓவியத்தில் தீட்ட விரும்புபவர்கள், நேராகத் தொங்கும் பதின்மூன்று ஸூத்திரங்களை ஒவ்வொரு தாளம் இடைவெளியுள்ளனவாகத் தொங்கவிட வேண்டும். (51)

அதேபோல் குறுக்காகச் செல்லும் ஸூத்திரங்களையும் அவற்றிற்கே அமைத்துக் கொள்ளவேண்டும். இவ்வாறு செய்வதனால் யானையின் வடிவத்திற்கான அமைப்பில் பல 'கட்டங்கள்' இடம் பெறும். அவற்றில் அமைக்கவேண்டிய உறுப்புக்களின் விவரம்

ఇవింశత్యంగులోత్సేధాం కోష్ఠవక్త్రాంతరాయతాం ।
తత్ర ఇంశత్కరాం వక్ష్యామి వృత్తాకారమహంహవాహు ॥

ఇంవహంకుం వమిష్ణు యస కణ్ఠిష్ఠం వ్యాకీరామకె ।
కీరాంతె(మం)వాయాంకూంవాహ్రె ఇజ్ఞకంయె విధీయకు ॥

విధ్యాయె ఇజ్ఞిహ్రె వ్యక్తంతెమె ధ్యాకీయకు ।
కూంతెవ విష్ణుతెమె కూంవహ్యాంతె కారీయకు ॥ ౫౨ ॥

అడ్డాతాల్పోల్ తరపడుతున్నది. ఇంతక్ కుఱుక్కుల్ సొత్తిరంగళ్ పదినెన్ఱేయాం. ఇవైకళుం ఒవ్వొరు తాళం ఇడైవెళియిలే అమైక్కప్పడ వేండుం. (52)

ఇవ్వారు సొత్తిరంగళై అమైత్తుక్ కొళ్వదఱ్కు 120 'కట్టంగళ్' ఏఱ్పడుం. ఇంతక్ కట్టంగళిల్ యాళియిన్ ఉఱుప్పుక్కళ్ యావఱ్ఱైయుం పొరుత్తమాగ అమైక్క వేండుం. ఇని అవ్వగైయైక్ కూఱుకిన్ఱేన్. (53)

ముల్పుఱత్తిల్ వెళియిలుళ్ళ ముత్తలావదు లంబసొత్తిరం, ప్రతిమాళగం ఎనప్పడుం పకుతియిల్ ఇణైంతవారుగ అమైయుం. ఇరండావదు లంబసొత్తిరం, నిత్తాళత్తిలుం వాయుంబత్తిన్ తుళియిలుం తత్తక్కళిన్ అడిప్పుఱత్తిలుం ఇణైంతవారిరుక్కుం. (54)

పిత్తు (విత)* విన్ మత్తియత్తిలుం, ఉదఱలం పెరుగువదఱ్కాన ఓట్టైయిలుం కడైవాయ్కళిలుం ముట్టియవారుగ మూన్ఱువదు లంబసొత్తిరం అమైయుం. కుఱుత్తిలుం "పిప్పలీ" ఇరుక్కుమిడత్తిలుం మత్తళత్తిన్ ఓరత్తిలుం నాన్కావదు లంబసొత్తిరం తొంగవిడప్పడుం. (55)

---

* విత— ఎన్బదు ఇరండు మత్తకంగళిఱుడైయదుం ఇడైప్పకుది.

சூலஸ்தே சுகுசாபரிஸ்தே ஸுரோசநாயை நமஸ்தே।
நிதீஸ்தே நவரோமராஜ்யை காயஸ்தே வஸுதாயை நமஸ்தே॥ 56॥

கண்டஸ்தே கணபூதநாதே மஹாரவாயை நமஸ்தே।
வஸுதாம் ஷண்டாம் ப்ரகாஸிதாம் வஸுதாத்ரயாவிஸாரதீம்॥

தநுதேஸே வ்ரயஸ்ரிதாம் முஸலஸ்தாம் ரதாங்கவடுகே।
வஸுதாணாரஸுரகாலிகாம் கயிதாம் வஸுதாவிதிவிம்॥

லோகம் பாலாரஸ்ரிதாம் வாஸுதாத்ரயவயுஷே।
வாகாரூபம் மாலிகாஸ்தாம் வாதிஸாம் ஜவநஸ்ரயஸே॥ 57॥

சூலை (பாகம் உட்காருமிட)த்திலும் காதுகளின் மத்தியிலும் (காலின்) முன் நகத்தின் பிற்புறத்திலும் இரண்டாவது நகத்திலும் ஒட்டியவாறு ஐந்தாவது ஸித்திரம் அமையும். (56)

தோளிலும் காதுகளின் முகப்பிலும் காலின் பிற்புறத்திலுள்ள நகத்தின் பின்புறத்திலும், ஸித்திரங்களையறிந்தவர் ஆறுவது லம்பஸித்திரத்தைத் தொங்கவிடவேண்டும். (57)

யாகையின் வடிவத்தின் நடுப்பகுதியில் நான்கு லம்பஸித்திரங் களைத் தொங்கவிடவேண்டும். இவ்வாறுகப் பத்து ஸித்திரங் களின் உபயோகம் கூறப்பட்டது. (58)

வாயின் தொடக்கத்திலுள்ள ஒருவகையான மாமிச உருண்டை "பேசை" யென்பது. அதிலும் பிற்காலின் பிற்புறத்திலுள்ள நகத் தின் மத்தியிலும் பதிஞ்சாவது ஸித்திரம் தொங்கவிடப் பட வேண்டும்.

තුර්‍යොදශං සඞ්ගිත්‍යුක්තං වායුස්ථානමුදീරයේ වායවීයකම්.

ඉත්‍යුක්තෙ වංශවඵාදෙව ක්‍රියාඛ්‍යං තුර්‍යමාදිශේ ॥ සූත්‍ර ॥

වායෝඃකෝලාභ්‍යාං ශීර්ෂාභ්‍යාං වාමෙන වක්ත්‍රමිශ්‍රකඃ
වෙවකෙ ච ව්‍යාකරණං වාග්‍ගතං ච ද්විතීයකම් ॥ සූත්‍ර ॥

වායෝඃකෝලාභ්‍යාං ඒයෙව ච දක්ෂිණාභ්‍යාඃ
වෙවකවාග්වායොරාගමෙ වාග්‍ගතං කාය්‍යං තෘතීයකම් ॥

සූචිපත්‍ර :— இங்கு மூலத்திலுள்ள ஒரு சொல்லின் பொருள் நன்கு விளங்கவில்லை.

பன்னிரண்டாவது ஸூத்திரம் ஜகனத்தைத் தொட்டவாருக அமையும். (ஜகனம் என்பது வால் தொடங்குமிடத்தின் கீழ்ப்புறம்) பதின்மூன்றாவது ஸூத்திரம், பின்புறம் வாலின் அடிப்புறத்தில் இணைக்கப்பட்டு வெளியில் தொங்கும். (59)

இனி குறுக்கே செல்லும் ஸூத்திரங்களின் வழி சொல்லப்படுகின்றது. மத்தகத்திலும் மூதுகெலும்பின் பின்புறத்திலும் (வெளிப்புறத்திலும்), முதலாவது குறுக்கு ஸூத்திரம் செல்லும். (60)

வாயுகும்பமும் தலையும் சென்று சேருமிடத்திலும், காதில் பிப்பலீ உள்ள இடத்திலும், பின்புறம் வாயின் தொடக்கத்தில் பேசகத்திலும் இரண்டாவது குறுக்கு ஸூத்திரம் செல்லும். (61)

வாயு கும்பத்தின் மத்தியிலும், கண் காது இவைகளின் முன்னிலும், பேசகத்தின் கீழ்ப்புறத்திலும் மூன்றாவது குறுக்கு ஸூத்திரம் செல்லும். (62)

ஊவகையு வழ்வுதெரெ வாஜ்ஜயுவாவஜ்ஜதி.
வதாயும் கழுயெத்தூகும் மித்துகழுநதொவிஃ ॥ கூக ॥

கதியி வக்ஷம் வாகும் ஷஷ்டிணா ஜம்ராகதி:
வவ்வா வாஹாஃயெவ்யாதிஷ்டம் ஜாநாஃயுமு ॥ கூச ॥

ஜம்வாஃயெவ நவம் டுஃம் மாஸ்துகொயுஃதி:
வகாதிஃஸ்ஸா வாதிராகாம் கழுவ்ரவ்டூம் வியீயதெ ॥ கூடு ॥

ஊவவ்ரு திரூணம் தெவஃயும் கணாத்தூஹ்ரவவாகஃ
ஜம்ரொண வஃம்மாகும் கழுவாஸீநஸ்ஸா வா லவெஸ ॥ கூசு ॥

முகத்தின் மத்தியிலும், கடைவாய் இருக்குமிடத்திலும், வாலின் நடுவிலும் நள்கு பொருந்தியவாருக நான்காவது குறுக்குஸுரித் திரத்தை ஓவியம் வரைவதில் தேர்ந்தவன் அமைக்க வேண்டும். (63)

அதன் கீழ்ப்புறத்தில் ஐந்தாவது குறுக்கு ஸுரித்திரம் செல்லும். வயிற்றின் முடிவில் ஆருவது குறுக்குஸுரித்திரமும், புயங்களின் (யானையின் கால்களின் மேல் பாகத்தை புஜங்களாகக் கொள்ள வேண்டும்) மத்தியில் ஏழாவது குறுக்கு ஸுரித்திரமும், எட்டாவது குறுக்கு ஸுரித்திரம் முழங்காலின் மத்தியிலும் செல்லுமாறு அமைக்க வேண்டும். (64)

கெண்டைக்கால் நடுவில் ஒன்பதாவதும், கணைக்கால் மூட்டுக்கு மேல் பாகத்தில் பத்தாவதும், காலின் கீழ்ப்புறத்தில் (தரையில் உள்ளங்காலில் தொட்டுக் கொண்டிருக்குமாறு) பதினோராவது குறுக்கு ஸுரித்திரமும் அமைக்கப்படவேண்டும். (65)

கழுத்திலிருந்து வால் வரையிலுள்ள வயிற்றோடு இணைந்த உடலின் நீளம், முகத்தின் நீளம் போல் மும்மடங்கு இருக்கவேண்டும். அல்லது இதில் பதினைந்தில் ஒரு பாகம் குறைவாக இருந்தாலும் இருக்கலாம்.

மாகுகாஜலம் வாதம் வாஹுமாஜ்ஜுமம்பிதம் ।
வாஹுதுலை வாரிணாமம் தாருவாகும் பிரதிஷ்டிதம் ॥

கதியுத்மும் கதிவ்யம் சூரியாமும் வதிஷ்டிதம் ।
கத ஸுவெர்யாலயை வாதிஷ்டி வ்ருஷமொஷாணிஷாயெச ॥

ஸ்ரோகுசுாமாகுஷ் டிஜோஷ்டி மாவ்ஹாஷ்டி விஷேஷதஃ ।
விவ்ருஷவெர்யாகுஷாதொஷ்டி கர்ஷயெத்தூஷொஹாரஷ் ॥கூ॥

கால்கள் உடலின் உயரத்திற்குச் சமமான உயரமுள்ளனவாக இருக்கவேண்டும். வால், கணுக்கால் முட்டுவரை தொங்குமாறு அமைக்கப்படவேண்டும். வாலின் அடிப்புறத்தில் அதன் சுற்றளவு ஒரு தாளம் (12-அங்குலம்) அளவுள்ளதாம். (67)

வாலின் நுனியில் அதன் சுற்றளவு அதில் அரைப்பாகம் (½ தாளம்) உள்ளதாம். நுனியில் செல்லச் செல்ல வாலின் பருமன் படிப்படியாகத் தேய்ந்தாற் போல் குறைந்து கொண்டே செல்ல வேண்டும். வாலின் நுனி வட்டவடிவமாக இருக்கவேண்டும். வாலின் நுனியில் இருபுறங்களிலும் பருத்த ரோமங்களை (மயிர்களை) அமைக்க வேண்டும். (68)

யாளியின் உடலமைப்பில் பொதுவாகச் சிலவற்றை இங்கு விளக்கினேம். இன்னும் இதில் விரித்துரைக்க வேண்டியவை பல இருக்கின்றன. முக்கியமாக, யாளியின் காதுகள் இரண்டும், மத்தகங்களிரண்டும், கவ்களும், தந்தங்களும், துதிக்கையும் மற்றைப் பிராணிகளுக்கு இருப்பது போலன்றிக்கே வேறு வகையில் அமைந்தனையாம். அவற்றை அமைக்கும் வகையை, முன்பு பிள்ளையாருக்கு (விநாயகருக்கு)க் கூறப்பட்ட முறையிலேயே அமைக்க வேண்டும். பொதுவில் யாளியின் தோற்றம் மிகவும் கவர்ச்சிகரமாக இருக்குமாறு மிகுந்த முன் யோசனையுடன் நடந்து கொள்ளுதல் அவசியமானது. (69)

வாவடிதூரதி வாஹாதி
தத்தத்தெவதாதயவி ।
யாதூரா வடிதக ஏரகுவீடித
தத்தத்தா வூரதாவாரதகிः ॥ எஸி ॥

இதி ஸ்ரீமதுத்தூரலாசெ வாகதயகரணம் தாரத
வாகவிஷயாதிகாரயாயः ॥

இவ்வாறே அந்தந்த தெய்வங்களுக்கேற்ற வாகனங்கள் யாவற்றையும் அவற்றைப் பற்றி விளக்கிக் கூறும் சாத்திர நூல்களைக் கூர்ந்து கவனித்துத் தனது சுயபுத்தியையும் உபயோகித்து, அழகிய கவர்ச்சிகரமான தோற்றமுள்ளனவாகத் திறமையுடன் செய்து முடிக்கவேண்டும். (701)

சிற்பரத்தினம் இரண்டாம்பாகம் வாகனங்களின் இலக்கணத்தைக் கூறும் இருபத்தோராவது அத்தியாயம் முற்றும்.

குறிப்பு:— இருபத்திரண்டாவது அத்தியாயம் முதல் இருபத்தேழாம் அத்தியாயம் வரை உள்ள ஆறு அத்தியாயங்கள் அடுத்தாற் போல் 1 to 250 பக்கங்களில் அச்சாகியுள்ளன. அடுத்த பக்கத்தின் எண்ணிக்கை "345" என்றில்லையே என்று தயங்க வேண்டாம். வேறு அச்சகத்தில் அச்சிட்டதனால் அவ்வாறாயிற்று. நூலின் தொடர்பில் சிறிதும் மாறுபாடில்லை. —(ப-ர்.)

ஸ்ரீஃ

॥ ஸ்ரீ ஜயதே உதயஹாரை ॥

ஆவிம்ஸொzயூயாயஃ

ஸ்ரீ யூநழி —

கதுவ ஓவும் ஸெஸெவெ லுவாவஸநஃ ஓகிஃ:—

சூஜ்டுவம் 'ராஜராஜாஹம் ஸுவீஸொவொரி ஸ்டிதழி ।
வாரோஜிம் ஸாயஸெஷ வீஸெ டகிணாம்ஸ்ரிதஷ அம்பயெஷ ॥க॥

[1]ஜாமதஷ (ஜ்ஜாயதம்) லுவாவஸீதம்
வுவாஷவஸுஜுவுஸுழி ।
கீநெதுஷ வுவஹாஸும் லும்வஹம்
ராஜஸெஸுஷணெஃ ॥ உ ॥

இருபத்திரண்டாவது அத்தியாயம்.

இனி தியானத்தைப்பற்றிக் கூறப்போகிறோம். அதில் முதலில் சைவத்தில்

ஸதாசிவாஸன மூர்த்தி — க-சு

நேரான உடம்புள்ளவர். ராஜராஜன் போன்றவர். பத்ரபீடத்தின் மேல் அமர்ந்தவர். இடது கால் பீடத்தில் மடக்கி இடத்தப்பெற வேண்டும். வலது பாதம் தொங்க விடப்பெற வேண்டும். இவ்வாறு சுகமாக அமர்ந்திருக்கும் இம் மூர்த்தி (நேராக நிமிர்ந்திருப்பவர்). இவரைப் பவழம் போன்ற நிறமுள்ளவராகவும், மூன்று கண்களுள்ளவராகவும், அருள்தழும்பிய தெளிந்த முகமுள்ளவராகவும்,

---

(1) "ராஜஸம் ஹரவம்" — என்றே மற்ற நூல்களில் உள்ளது. ரஜோகுணம் நிறைந்தவர் என்பது அதன் பொருள். ஆனால் இந்நூலில் மட்டும் பாடம் வேறாக உள்ளது.

(2) "ஜ்ஜாமதம்" — என்றும், "ஜ்ஜாயதம்" — என்றும் மற்ற நூல்களில் பாடம் உள்ளது. நேராகவும் நீண்டதுமான உடம்புள்ளவர் என்பது அதன் பொருள். ஆனால், இந்நூலில் "ஜாமதம்" என்றே உள்ளது. அதன் பொருள் விளங்கவில்லை.

வ்யாக்ர்யஜிநவஸ்ரோவேதம் உக்ரகுலவஸநாந்விதம் ।
உக்ஷிணே வராஸ்ரம் வாமே க்ருஷ்ணம் ம்ருகே வஸ்த்ரயுக்தம் ॥ க

கரயம் உக்ஷிணே வாமே ।கடகம் ஸிம்ஹகர்ணயுதம் ।
உக்ஷிணே ।ம்ருகராவ்யம் வா கர்ணயம் ஸிம்ஹதேவ வா ॥ ச ॥

வதேர்கர்ணயே ம்ருகர்ர வாமேகர்ணே விபூஷிதம் ।
கர்யவா கணயுகர்ணே வ்யாக்ரகர்ணயுகம் ந்யஸேத் ॥ ரு ॥

ஜடாமேகடவம்பூர்ணம் நாநாபரணபூஷிதம் ।
யஜ்ஞோபவீதகலம்பூர்ணம் லவபூர்ணகுணாந்விதம் ॥ சு ॥

வரவம் வர்வாலநம் வ்யாக்ரம் ராஜராஜர்ஷிவாவஹம் ।

ரஜோகுணம் கிரம்பியவராகவும், சிறந்த புலித்தோல் அணிந்தவாறும், அழகிய வெண் பட்டாடை உடுத்தவாறும், வலது கையில் கோடாலி உள்ளவராகவும், இடது கையில் புள்ளி மானை ஏந்தியவாறும் அமைக்கவேண்டும். மற்றொரு வலக்கரத்தில் அபயதான முத்திரை. மற்றொரு இடது கையில் கடக முத்திரை அல்லது சிங்கத்தின் காது போன்ற முத்திரை. வலது காதில் மகரக் குழை அல்லது சிங்க உருவினதான குழை அணிவிக்கவேண்டும். இடது காதில் வட்டமான ஒலைச்சுருளை அணிவிக்கவேண்டும். அல்லது, இரண்டு காதுகளிலும் வட்டவடிவமான குண்டலம் அணிவிப்பதும் உண்டு. சடை முடியுடன் கூடியவர். பலவிதமான அணிகளை அணிந்தவர். யக்ஞோபவிதம் (பூணூல்) அணிந்தவர். பெரிய பாம்புகளைக் கைவளையாக அணிந்தவர். இவ்வாறாக அமைக்கப்படும் ஸ்வர்ணை மூர்த்தி நாட்டுக்கும் அரசனுக்கும் சுகத்தைக் கொடுக்கக் கூடியவர்.

---

(1) கடக முத்திரை, ஸிம்ஹகர்ண முத்திரை இவற்றின் லக்ஷணத்தைத் தனியான அநுபந்தத்தில் விளக்கியுள்ளோம். ஆங்கு கண்டுகொள்க.

(2) மகரம்—முதலை அல்லது ஒரு வகை மீன்.

கய ஸோமாஸ்கந்தர்

ஓய வகேரு விஜெஷிண ஸோமாஸ்கந்தர்ஸ்ய வர்ணி ॥ எ ॥

ஸுவாஸநம் யஸ்ய ஸுகம் கஸ்ய தெவெ வியெகெ।
தெவஸ்ய வாமெபாஸ்ரெ து கு வரவுகீ ஸ ஸதாஸதெ ॥ அ ॥

ஸாயஸ்ய ஸுகிணம் வாமம் வாமெபாமம் ஸுலம்வயெத்।
வரமம் வாமஹஸ்த கு டகிணெ ஸொத்பலம் கரெ ॥ கூ ॥

டகிவபுராஸ்யாகிஹா தெவீ வவபுராஸரணஸ்தகிதா।
ஸகாம்வரயஸ்ரா [1]ஸாரகிரீடிகுண்டாகிதா ॥ ஐ ॥

வாஸொரஸுபாஹெஸ்ய வீமெ கு வரிஹஸ்தகலம் ந்யஸெத்।
வுஸுதஸ்ய ஸுலம்யாகம் கரெ[2]வம் கரொத கு வா ॥ ஒக ॥

ஸோமாஸ்கந்தேசுவரர்—எ–கசு

இனி அழகிய ஸோமாஸ்கந்தேசுவரரைப்பற்றிச் சிறப்பாகச் சொல்லப்போகிறேன். முன் கூறிய ஸுகாஸன மூர்த்தி எவ்வாறு அமைக்கனரோ, அவ்வாறே இந்த மூர்த்தியிலும் சிவன் அமைக்கப்பெறவேண்டும். ஒரே ஆசனத்தில் இறைவனது இடதுபுறம் பார்வதியும் வீற்றிருப்பர். தேவிக்கு வலது பாதம் பீடத்தின் மேல் மடங்கியவாறு இடத்தப்பெற வேண்டும். இடது பாதம் கீழே தொங்க விடப்பெற வேண்டும். இவர் (தேவி) இடது கையில் வரதான முத்திரையும் வலது கையில் குவளை மலரும் தரித்திருப்பர். தேவியின் நிறம் அருகம்புல் போன்றது. தேவி எல்லா ஆபரணங்களும் அணிந்திருப்பர். தேவியின் ஆடை சிவப்பு நிறமாயிருக்கும். முத்துமாலைகள், கிரீட வடிவமான மகுடம் இவற்றை அணிந்திருப்பர். அல்லது இடது தொடைக்கு வெளிப்புறம் பீடத்தின்மேல் இடது கையை வைத்தவாறும், வலது கையில் விளைந்த (காம்பை யுடைய) குவளை மலரை தரித்தவாறும் தேவியின் கைகளை

---

(1) "ஹாரி" என்றும் பாடம்.

(2) வ—என்றும் பாடம் உண்டு.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

அமைக்கலாம். தேவிக்கும் இறைவனுக்கும் இடையில் கந்தனை எழுந்தருளப் பண்ணவேண்டும். முருகன் தனது சிரஸ்ஸில் கேசாந்தத்தில் (குழல்களுக்குமேல்) பேழையின் வடிவையொத்த மகுடம் அணிந்திருப்பர். இருகைகளிலும் மலர்கள் வைத்திருப்பர். அல்லது, இடது கையில் வரதான முத்திரையுடன் இருப்பர். அந்த வலக்கையில் கடகம் அல்லது சிங்கத்தின் காதுபோன்ற முத்திரையுடன் இருப்பர். அல்லது வலது கையில் புத்தகமும், இடது கையில் முன் கூறியபடியும் (வரத முத்திரை) அமைக்கலாம். அரைநாண் கயிறு அணிந்திருப்பர். ஆடையின்றிக்கே இருப்பர். புயங்களில் தோள்வளைகள் அணிந்திருப்பர். வீற்றிருந்தவாறு, அல்லது நின்றவாறு, அல்லது கூத்தாடுகின்றவாறுகவும் கந்தனை அமைக்கலாம். அதில், கூத்தாடும் விதமாக அமைத்தால், இடது கையில் கனியைப் பிடித்தவாறும் மற்றொரு கை 'ஸூசி' முத்திரையுடன் உள்ளவாறுகவும் அமைக்கவேண்டும். அல்லது இடது கையில் கனி இல்லாமல் விரிந்தவாறும் அமைக்கலாம். முருகனுடைய நடனத்தைப் பின்கூறப்போகும் முறையில் அமைக்கவேண்டும்.

---

(1) த-என்றும் பாடம் உண்டு. "கெளாதெ நாவிகொவெகம்" என்று காச்யபீயத்தில் பாடம் உள்ளது.

(2) "ஸூசி" முத்திரையின் விளக்கம் அநுபந்தத்தில் காண்க.

சர்ய ஆரூ செவ்வாஃ

கெவலம் ஸஸிலலிதம் சூலிலம் ஆ கீர்யா ஸவெசஃ ।
கெவலம் லலிவாரு ஹ ஸ்ரூடிகம் வரிகலுயெசஃ ॥ ஐ ॥

சூலபம் டிகரிணம் ஹஸ்தம் வரடிம் வாரி ஶ்வரெ ।
ஹரிணீம் வாரஹஸ்தேன டிடிம் வெ டிகரிணெ கரெ ॥ ஐ அ ॥

ஜடாகடவலம்யுக்தம் [1]டிகரிணெயுரு ஶெவர்யு ।
வாரெரு ஶெவரம் வாய வ்ய வாஹலடர்ஶவ்ரஹ்மு ॥ ஐ க ॥

தீர்நெத்ரம் வெளர்யுடிநம் ஸவ்ரூரஹரணஹ ஶிவிதஃ ।
வீதாம்பராயுதம் டிவ்யம் வஸ்ராஹ்ரா நலகாதமெள ॥ உய ॥

சந்திரசேகரர் [பிறைசூடி]—கள-உசு.

சந்திரசேகர மூர்த்தி, "கேவலம்" என்றும், "பார்வதி யோடு கூடியவர்" என்றும், "ஆலிங்கம்" என்றும் மூன்று வகைப்படுவர். அவற்றுள் 'கேவலம்' இரண்டு கால்களும் சமமாக உள்ள நிலையில் நின்றவாறு அமைக்கப்பெற வேண்டும். வலது கையில் அபயதான முத்திரையும், இடது கையில் வரதானமுத்திரையும் அமைக்கவேண்டும். மற்றொரு இடது கையில் பெண்மானையும், மற்றொரு வலது கையில் மழுவையும் அமைக்கவேண்டும். இவர் சடைமுடியுடன் கூடியவர். வலது புறத்தில் பாதி (பிறைச்)சந்திரனை அணிந்திருப்பர். அல்லது இடது புறத்திலும் மேற்படி சந்திரனை அமைக்கலாம். பவழம்போன்ற சரீரகாந்தியுடையவர். மூன்று திருக்கண்களுடையவர்; அழகிய முகமுள்ளவர். எல்லா அணிகளும் அணிந்திருப்பர். பொன்னிறமான ஆடை அணிந்திருப்பர். இரு புறங்களிலும் வஸ்திரத்தின் நுனி, நலகம் (முழங்காலினின்றும் கீழ்ச்செல்லும் நீண்ட ஒரே எலும்பு, கணைக்கால் வரை 'நலகம்' எனப்படும்)

---

(1) மூலில் உள்ளபடி "பாதிசந்திரன்" என்று பொருள் தரப்பட்டது. "பிறைச்சந்திரன்" என்பதுதான் அதன் கருத்து என்பதையும் நோக்கப்படியீயெள்ளோம்.

உமயொ: வாமபுஜொ ஸௌம்யதரொ(ஒ)ப்யுதரஸ்தித: ।
கேவலம் கேவல சாவ்யாகம், வாமே மௌளீஸஹிதகே ॥ உக ॥

விஷவீக்ஷவிஸெக்ஷண தக்ஷௌளீஸஹிதம் விது: ।
தெவொ வாமஜகஸ்தெந தெவீம் கத்வாஸ்து சாஸ்ரிகே ॥ உஉ ॥

ஸ்து(து)நாப்யுதரெ வாமெவாஸ்து சாலிம்பநம் கரே ।
வாஸ்துஸ்தித்யா தரெ வாமெவாஹ்ய சாலிம்பநத்த வா ॥

தெவீதக்ஷிணஜஸ்தெந ஸாஹொ துக்ஷிணவாஸ்துக: ।
கபிஸ்தித்யாவரி கயா வாமே வாஸ்துயுதா கரே ॥ உச ॥

கயவா வ்ருஷதெ கெஸொ தெவீ ரதொத்தமாங்கா ।
கரெ கா தக்ஷிணெ, வாமஹஸ்தெ சக்ர புஜம்பெஸ ॥ உஞ ॥

மூடியும்வரை தொங்குமாறும் நடுவில் இரு துடைகளின் மத்தியில் தோன்றுமாறும் அமைக்கவேண்டும். "கேவலம்" எனப்படும் சந்திரசேகரமூர்த்தி இவ்வாறுக அமைக்கப் பெற வேண்டும்.

முன்கூறியபடி அதே சந்திரசேகரமூர்த்தி, இடதுபுறம் தனியான பீடத்தில் பார்வதியுடன் சேர்த்து அமைக்கப் பெற்றால், அதை "கௌரீஸஹித சந்திரசேகரமூர்த்தி" என்பர். தனது பக்கத்தில் சார்ந்திருக்கும் தேவியை, கொங்கைகளுக்கும் நாபிக்கும் நடுவில், சிவபெருமான் தனது வரதக் (இடது) கையினால் இடதுபுறமாக அணைத்த வாறு அமைக்கப்பட்டால் இவர் "ஆலிங்கன சந்திரசேகர மூர்த்தி" எனப்படுவர். "பார்ச்வ" ஸௌக்ரத்திற்கு அடுத்தாற்போல் இடது புயத்தை ஆலிங்கனம் செய்த வாறும் அமைக்கலாம். இதில், தேவியின் வலது கையினால் சிவனுடைய வலதுபுறத்தை அரைநாண் கயிற்றுக்குமேல் அணைத்தவாறும், அவளது இடது கையில் புஷ்பத்தைத் தரித்தவாறும் அமைத்தல் வேண்டும்.

ஆலிங்கன சந்திரசேகர மூர்த்தியை மற்றொரு விதமாகவும் அமைக்கலாம். இதில், சிவன் முன்போலவே இருப்பர். தேவி, தனது வலது கையில் சிவப்பான குவளை மலரை

வாமோர்த்வே ஶூலகபாலகலிதே ஹஸ்தே ததாநே பரே
வாமம் பார்ஶ்வவிலம்பிபார்வதிமுகாலோகாபிலாஷாகுலம் ॥ ஏ. கூ

கூய வ்ருஷாரூடமூர்த்திः

உஷ்ணீஷம் (1)ஸுஸ்னிகம் (வாடம்) வாமோரௌ ஹஸ்தகூர்ஸகம் ।
வ்ருஷஸ்ய ஶ்ருங்கயோர்மத்யே ஹஸ்தயுக்மேன தாரயேத் ॥

கஸ்ய உஷ்ணஸமஸ்தே ஹஸ்தே வஸ்த்ரஞ்ச ஶோபநம் ।
கபிஷ்டாம்ஸாவலம்பிந்யா ஸமேத வஸ்த்ரயாயிகம் ॥ உ. ஃ॥

மௌஞ்ஜம் தாரஸ்ஜம் வாபி வஸ்த்ரஞ்ச வ்ருஷகம் ।
வாமஹஸ்தேந மத்யே து ஶூலம் கபாலஸம்யுதம் ॥ உஷ॥

ஜடாகுடயுக்தம் வா ஜடாஹார ஹஸ்தகம் ।
ஜடாபந்தஶிரோவாபி கதஞ்ச ஶிகாஹஸ்தகம் ॥ கூய ॥

வைத்திருப்பள். இடது கையைத் தொங்கவிட்டுக் கொண்டிருப்பள். இப்படி ஆலிங்கன சந்திரசேகரமூர்த்தி மூன்று வகைப்படுவர். இவ்வாறுக, சந்திரசேகரமூர்த்தி ஐந்து விதம் கூறப்பட்டது. (கேவலம் ஒன்று, கௌரீ ஸஹிதம் ஒன்று, ஆலிங்கன சந்திரசேகரர் மூன்று, ஆக ஐந்துவிதம்).

விருஷபாரூடமூர்த்தி—உஎ-கூ.

வலது காலை இயற்கையாகவும், இடது காலை மடக்கிய வாறும், எருதினுடைய தலையின்மேல் இடது முழங்கையை வைத்தவாறும் அமைக்கவேண்டும். இவர் தனது வலது கையில் வளைவுள்ள கோல் ஒன்று வைத்திருப்பர்; அது சுண்டு விரல் பருமன் உள்ளதாயிருக்கும். அந்தக் கோலின் நுனியில் மூன்று வளைவுகள் இருக்கும். இந்த வளைவுள்ள கோல் உலோகத்தினாலும், மரத்தினாலும் அமைக்கப்படலாம். மற்ற இரண்டு கைகளிலும் மழுவையும், புள்ளிமானையும் அமைக்கவேண்டும். சடைமுடியுடன் கூடியவராகவோ, அல்லது கட்டவிழ்ந்து தொங்கும் சடைகளை உடையவராகவோ, அல்லது சடைகளைப் பின்புறம் முடிந்தவராகவோ

---

(1) மற்ற நூல்களில் "ஸுஸ்னிகம்" என்று பாடமுள்ளது. ஆனால் இந்நூலை ம்பெரும்பாலும் "ஸுஷ்ணம்" எனும்ற பாடமுளது.

ඛඛඋහරණඛංඛ්‍යාකං ඊඊකාඛං ඊඊඋවාඛඛ්‍යි ।

වාදිවොඛ්‍යුඋ ඌ වා ඩිඛ්‍යි ඉඋඛිණෙ වා ඛිඛ්‍යොඨඋඋං ॥ඌඋ॥

ඛ්‍යොඛ්‍යිතං ඉඋඛිණං වාඛං වාදිවොඨඋඋ ඌ ඌඋඛ්‍යිතඋඛි ।

ඉඋඛ්‍යං ඉඋඛිණෙ ඛඛඛ්‍යෙ වාදිඛඛඛ්‍යං ඛ්‍රු ඛංඛ්‍යිතඋඛි ॥ඌඉ॥

කය නෘත්තඛි

නෘත්ත ¹ඛ්‍යෂ්ඨාඋඛ්‍යිඛං තත්‍රාඩ්‍යොළ නඛ කය්‍යුඛෙ ।

ඛ්‍යාඛ්‍යඊඊඨ ඉඛ්‍යාඋඛං වා ඌඊඛං ²නෘත්තඋඛ්‍යං ඛ්‍යඛ්‍යෙඛි ॥ඌඌ

ඛ්‍යිඌ්‍රාඛ්‍යඛං ඛ්‍යඊ්‍යඨඊ ඉඋඋාඛ්‍යඛ්‍යාඛ්‍යඛ්‍යාඛ්‍රඌඛි ।

ඩඛ්‍යඋඩිඛ්‍යෙ වා ඛ්‍යුඋාඛ්‍යඛ්‍යිඌඛි ॥ඌඍ॥

அவரவருடைய விருப்பம்போல் அமைக்கலாம். எல்லா ஆபரணங்களும் அணிந்திருப்பர். சிவப்பு நிறமுள்ளவர். செந்நிறமான ஆடையணிந்திருப்பர். தேவி இடது புறத்திலாவது, அல்லது வலது புறத்திலாவது இருப்பள். இதில் வலதுபுறம் இருப்பதே சிறந்தது. தேவியின் வலது கால் [சிவனுடையது போன்றே] இயற்கை நிலையில் இருக்கும். இடது காலும் [முன்போன்றே] மடங்கியவாறு இருக்கும். வலது கையில் குவளை மலர் வைத்திருப்பள். இடது கை நேராகத் தொங்கவிடப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

நடனமூர்த்தி—ஈஉ-கூடு.

சிவபெருமானுடைய நடனம் நூற்றெட்டு வகைப்படும். அவற்றுள், முதலில் ஒன்பது வகைகள் கூறப்படுகின்றன. நிருத்தத்தினுடைய உயர்ந்த நிலையும் தாழ்ந்த நிலையும் பன்னிரண்டு, பதினென்று, பத்து அம்சங்களுக்குள் இருக்க வேண்டும். வலது கையின் விரல் நுனியை நெஞ்சுக்கு நேராக உயர்த்தவேண்டும். இடது கையின் உள்ளங்கை மத்தியிலாவது அல்லது கடி வி ர லி ன் நுனியிலாவது,

---

(1) மற்ற நூல்களில் "ஈஷ்டாதசவியம்" என்றே பாடமுள்ளது. 18 வகை என்பது அதன் பொருள்.

(2) "நாட்டகாலகம்" என்பது மற்ற நூல்களில் பாடம். நடனத்தின் உயரம் என்று பொருள்.

கந்யுவவுமம் வாயு வஹ்நிவாத்ரமக ஏஂ வா ।
வாத்ரம் விநாயவா கூபபூ ஏவரெ பரிஷ்ஏ ஜயா ॥ கூரு ॥

ஏகஜிணெ கூபநூ ஹவெஜ்ஜ வாயு கூமபம் வ ஹிவபு ஶாத்தவஸ் ।
கூமபெ கொஷ்ஏயெ கூ ஹஂஜிஜ்ஜ வலயம் நூவெஸ் ॥ கூக ॥

மொலாயஸோநம் கதுரோஹஸ்ஸம் கூபபூ ஏயொஜிகழ் ।
ஸ்ரீகாஹிஜாநெநா வபூரோஂஹிஜாநஂ நீவ்யம் கூலாஜ்ஜஸ்ஸி ॥ கூஎ ॥

வஂலிகீயபு ஜடாஹாரம் நாநாநாமவிஜிதம் கழ் ।
கரொபிகாஹி யபூ.தஂ ஹரகூவஂ ஹெ ஶு ஹஂஜிஜ்ஜெஃ ॥

ஹஂஷிகம் ஶகூடம் கூயபூ ஏகஜிணெzயெபுஜ்ஜ ஸொவாழ் ।
வஜ்ஜ ஸ்ரீவஜ்ஜ ஏதொத்தஂவ ஶகூநோவவஂஜிகழ் ॥ கூக ॥

அல்லது நடுவிரலின் நடுக்கணுவிலாவது நெருப்புச் சட்டியை அமைக்கவேண்டும்; அல்லது, அச்சட்டியில்லாமல் வெறுங்கையுடனும் அமைக்கலாம். மற்றொரு வலது கையில் உடுக்கையையும் அமைக்கவேண்டும். வலது முன் கையில் முன் கூறியபடி அபயதான முத்திரையை அமைக்க வேண்டும். அபய ஹஸ்தத்தில், கோஷ்டத்தின் (முற்பகுதியின்) நடுவில் பாம்பு வலயத்தை அமைக்கவேண்டும் (பாம்பு வளைபோல் சுற்றியிருப்பது). மற்றொரு இடது கையை, தகுந்தவாறு அசைந்தாடும் நிலையில் அமைக்க வேண்டும். ஊன்றி நிற்கும் காலின் முழங்காலுக்கும் இடது காலின் முழங்காலுக்கும் பதினாறு அங்குலம் இடைவெளியும் உயரமும் இருக்கவேண்டும். சடைகள் அழகாகச் சிதறிக் கிடக்கும். சடையில் பல்வேறு விதமான பாம்புகள் விசித்திரமாகச் சுற்றிக் கொண்டிருக்கும். தலையில் மகுடம் அணிந்திருப்பர். அதில் மண்டை ஓடுகளும், ஊமத்த மலர்களும், பாம்புகளும் இலங்கும். இம்மகுடத்தில், வலது புறம் அரைச்சந்திரனை அணிந்திருப்பர். தலையணி செந்தாரத்தினால் அலங்கரிக்கப்படும். ருத்திராக்ஷ மாலையை தொங்க விட்டுக் கொண்டிருப்பர். அவரது திருமேனி முழுதும்

ஹஷ்ஷொ ஷஷ்ஷிகஷிவ்ஷ்ஷ்ஷம் கிஷ்ஷிஸ ¹வ்ஷ ஹஷஸிகா நஷ்ஷி ।
யஜ்ஜோவவீகாஷிய்ஷ்ஷம் வ்ஷாவ்ஷ ஹஷ்ஷ ஷ்ஷாஷிகஷ்ஷி ॥ சஷ ॥

ஷகஷிணம் கஷ்ஷஷ்ஷிகம் வாஷ்ஷம் ஹஷவ்ஷ்ஷாஸொவஷி ஷ்ஷிகஷ்ஷி ।
வஷ்ஷ்ஷாஷெஷ்ஷ கஷ்ஷ்ஷுவ்ஷ் ஷவஷ்ஷ்ஷாஷம் வ்ஷ்ஷோணஷ்ஷ் ॥ சஷக ॥

ஸ்ஷொ ஷ்ஷவ்ஷ்ஷ்ஷஷ்ஷ ஹஷவ்ஷ் ஷஷிஷ்ஷ் கஷ்ஷ்ஷ்ஷா ஷ்ஷயொஷஷ்ஷவ்ஷி ।
வாஷெஷ விகிஷணஷ்ஷஹவ்ஷ்ஷாம் ²வ்ஷ்ஷாஷீஸஷஷ்ஷோஷாஷ்ஷிகஷ்ஷி ॥ சஷஉ

வ்ஷ்ஷாஷம் ஷெவ வாஷிஹஷஷெஷ வா ஷகஷிணம் ஷஷ்ஷ்ஷயாஷ்ஷிகஷ்ஷி ।
ஹவ்ஷ் ஷ்ஷ்ஷாஷிஹம் கஷ்ஷ்ஷ்ஷா ஷவஷ்ஷ்ஷாஷம் விஷொஷ்ஷகஷ்ஷ் ॥ சஷக ॥

வஷ்ஷவீம் ஷ்ஷ்ஷகஷ்ஷ்ஷ்ஷஷ்ஷ கஷாஷ்ஷ்ஷ வஷஷ்ஷவய்ஷ்ஷ் ।
கஷ்ஷ்ஷகஷ்ஷ்ஷணவிவ்ஷ்ஷாஷம் வ்ஷ்ஷாஷ்ஷ்ஷஷ வஷ்ஷ்ஷகஷ்ஷி ॥ சஷச ॥

திருமேறு பூசப்பெற்றிருக்கும். சிறிது குறுநகையுடன்கூடிய முகத்தினராயிருப்பர். முப்புரி நூல் முதலியவை அணிந்திருப்பர். புலித்தோலை ஆடையாக அணிந்திருப்பர். வலது காலை மடக்கி அபஸ்மாரத்தின்மேல் பதியவைத்தவாறு நின்றிருப்பர். (அபஸ்மாரம் — சிவபெருமான் நடனமாடும் பொழுது, அவரது பாதத்தின் கீழுள்ள 'முயலகன்' எனப்படும் குறட்பூதத்தின் பெயர்) இந்த அபஸ்மாரத்தின் அளவு நான்கு தாலமாகும். (தாலமானத்தின் விவரம் மற்றொரு இடத்தில் காண்க). இவ் வபஸ்மாரத்தின் தலை, சிவனது வலதுபுறம் கீழ் நோக்கியவாறு இருக்கும். கால்களும், மேல்தூக்கி விரிக்கப்பட்ட கைகளும் சர்ப்பம் படமெடுத்தது போன்றிருக்கும். இடது கையில் பாம்பைப் பிடித்திருக்கும்; வலது கை முத்திரையுடன் கூடியிருக்கும். இவ்வபஸ்மாரத்தை, சிறப்பாகப் பசுமையான பயிர் கிறமுள்ளதாகச் செய்யவேண்டும். அதன் கீழ் பதினெறு அங்குலம் உயரமுள்ள பத்ம பீடம் (தாமரை மலர் பீடம்) அமைக்க வேண்டும். அந்தப் பீடத்தைப்போல் நான்கு மடங்கு அகலமுள்ள (வட்டமான) பிரபையுடன் கூடியவர் இங்கு

---

(1) 'குனித்த புருவமும் கொவ்வைச் செவ்வாயிற்குமின் சிரிப்பும்' அப்பர் திருவிருத்தம் 6–4.

(2) "மாளி" என்னும் மிருகம் பாய்கின்ற வகையில் இருக்கும் கூறும் பொருள் ஆ.

ரவிசேரவ்வு ரூ ரூ வ்ரூரசேரவ்வ சிரூ ரூ ।
கிரூ வாசெரவ்வு ரூசொவீம் வ்ரூரூ ரூ ரூ

ஜடாமண்டலபாரம் வா வதனமெழுநரி மூர்த்தி ।
உஷ்ணமொடுபிறைகோத்ரமதம் வயவாதா வாஜாஸுரன் ॥

வலகரம் வாசிவாத ஜதிவஜ்ராலாவணி ஹஸ்தி ।
[1]உவ ஹஜாஷ்டக லாயாக்ஷம் வாதத வளுஜி ஸுவ்ருதெ ॥ருக

சுலபா ஸுலவாஸௌள ப வரோம் டிகூஷிணை கரெ ।
[2]கவாமம் வாஜிவாத்ரஞ்ஞ காஷ்ட்ட கரொவசி ॥ருஉ ॥

நான்காவது நடனமூர்த்தி

இதில் சிவபெருமானின் நடனத்துக்கேற்ப, சடைகளும் சாய்ந்தவாறிருக்கும்; சடைமுடியணிந்தவாருகவும், அல்லது மண்டலம்போல் வட்டவடிவமாக சடைகள் உள்ளவாறும் அமைக்கப்படலாம். மற்றவை முதல் நடனத்தில் போலவே கண்டுகொள்க.

ஐந்தாவது நடனமூர்த்தி

இதில் சிவனது தலைப்பாகை (கிரீடம்)க்குமேல், ஒரு மாத்திரை அளவுக்கு வலது காலை உயர்த்தவேண்டும்; இடது பாதம், வலிந்தவாறு அபஸ்மாரத்தின்மேல் பொருத்தப்படவேண்டும்; இந்த மூர்த்தியில் எட்டு(தூணைக்) கைகள் உண்டு. அபய முத்திரை, சூலம், பாசக்கயிறு, உடுக்கை இவைகளை வலது கைகளிலும், கபாலம், நீச்சட்டி, தடி, யானைத் துதிக்கைபோன்ற கை, இவைகளை இடது கைகளிலும் தரித்திருப்பர். ஆறு அங்கங்களுடன்

---

(1) ஹஜாதாஷ்டக லாயாக்ஷம் என்று மற்ற நூல்களில் பாடம். எட்டு பூதங்களுடன் கூடியவர் என்பது பொருள்.

(2) கவாமஞ்ஞாஜிவாஸஞ்ஞ மஞ்சம் ஹவஸ்திகரொவசி என்பது காச்யபீயத்திலுள்ள பாடம். இதிலும் "மஞ்சம்" என்னுமிடத்தில் "தூணம்" என்றிருக்கக்கூடும். யானைத் துதிக்கையைப் போன்றதாக மேல் உபமானம் கூறப்படுவதனாலும் அடுத்த நடனமூர்த்தியில் தூணம் என்பதும் காணப்படுவதனாலும் இவ்வாறு ஊகிக்கப்படுகிறது.

தொலி:1 ஷடபம்மலம்யாதம் வாதெ மௌரீலதிராயாதி:।
வஜ்ரெ மயா தரராஹாதெ தாதம் வஜ்ரஹஸ்தொதராஸ॥

நிவீச்ய வா தராஹாதெ வாதமோலெ தாஜ்ஜி:।
வாமம் மௌரீ நிரீக்ஷ்யாம் மீத்யா சிவ்ஹ்ரவிஷயாஸ॥

ஸமபம் பரிராம் வெவ வஜ்ரம் சூலம் கலெவ।
வாமம் டூடம் தயா டிஷ்டம் நாமம் வெடிக்ஷிணெ கரெ॥ (5)

வஜ்ரநமகரம் வொமம் வாதம் மஜிகரொவதி:।
கநலம் தியாநம் வெவ வலயம் கெதா வெவ॥ (6)

கூடியிருப்பர். இடது புறம் பார்வதியுடன் கூடியிருப்பர். கந்தன் பயத்தினால் தனது இரு கைகளாலும் தாயினுடைய கொங்கைகளையோ, மார்பையோ வயிற்றையோ அணைத்துக் கொண்டிருப்பர். அல்லது இடது புறம் இருகைகளையும் உயர்த்திக் கூப்பியவாறிருப்பர். இவ்வாறாக சிவபெருமானைப் பார்த்தவாறு, பயம், எல்லை கடந்த அன்பு, விமப்பு இவற்றுடன் கூடியவளாய் பார்வதி இருப்பள்.

ஆறாவது தட்சணமூர்த்தி

அபய முத்திரையையும், உடுக்கையையும், வஜ்ரம், சூலம் இவற்றையும், பாசக்கயிறு, மழு, கடி, பாம்பு இவற்றையும் வலக்கைகளில் தரித்திருப்பர். இடது புறத்து எட்டுக் கைகளுள், யானைத் தலிக்கை போன்றது ஒன்று. முழங்கால் வரை நீண்டு, விசிய நிலையில் இருக்கும் மற்றொன்று. மற்ற கைகளில், கெருப்பு, மிதனம் (இரட்டை),

---

(1) காச்யபீயத்தில் இவ்விடத்தில் 'தொலி:ஷோடசபாஹவியுக்தம்' என்றுள்ளது. பதினாறு கைகளுள்ளவர் என்பது இதன் பொருள். இது பொருத்தமாக இல்லை. ஐந்தாவது கடன மூர்த்திக்குக் கைகள் எட்டுதான். காட்டிய சாஸ்திரத்தின் வழியில் கடனத்திற்கான ஆறங்கங்களுள்ளவர் என்று இதற் குப் பொருள் கொள்ளக்கூடும். கை, கால், இடுப்பு, பக்கம், மார்பு, தலை என ஆறு உறுப்புக்கள் காட்டியத்தில் முக்கிய மானவைகளாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. "ஸிரோஹவஸகடிவக்ஷ: வாஸ்வாவாடி ஸங்ஞிதம்" பரதகாட்டிய சாஸ்திரம் 8–13.

வணா வெஹவ கவாம ஹு வாசவொஷ்வு zஷ்டி ஹவஸ்கெ।
வாஷ்டெள வஹுசோ்ஹ்கஸ்வ வியிவத்த ஷியியகெ ॥ருவ ॥

த்ரிநேத்ர ஹுவாஷ்டெ ஹவஸ்ட ஹு வஸ்வாகீணை புஜ்டாஸி தர்ஷ்டி।
கஸ்ஹிதம் வாசவாட ஹதவெஸ்வாஸ்வாவ்ஸி ஸ்யிதர்ஷ்டி ॥ருஅ ॥

உபய்கம் டக்ஷிணம் வாசம் ஹஸ்தாஷ்டொஷ்வாஸ்ரவீசகர்ஷ்டி।
ஹவயம் ஸஷ்டியவாஷ்ஸெளவ பசரஸ்தம் டக்ஷிணை கரை ॥ருக ॥

கவாயம் வாஸ்ரிவாக்ரம் ச கயா விஸைபஹவஸ்தகர்ஷ்டி।
ஸஜஹவஸ்வாவசம் ஹவஸ்தம் வஸ்யாவஸ்யாநாம ஹஸ்தவா ॥ருடி ॥

வாஷை ஷௌரீவஸோயஸ்தம் வஸ்தசம் நிர்ஹதிசவ வஹி।
கதெவ ஷஸ்ஹஜோவெ்கம் ஹவயம் பசரஸ்தம் கயா ॥ருக ॥

வனையம், கொடி, மணி, மண்டையோடு இவற்றைத் தரித்திருப்பர். (இந்த ஆறுவது நடனத்தில் சிவபெருமானுக்குத் திருக்கைகள் பதினாறு). இதில், சிவனுடைய கால்கள், ஐந்தாவது நடனமூர்த்திக்குள்ளவாறே அமைக்கப்பெற வேண்டும்.

ஏழாவது நடனமூர்த்தி

மூன்று கண்களும் எட்டு கைகளும் இவருக்குண்டு. இவரது சடைகள் அழகாக நாற்புறமும் விரிந்து பரந்திருக்கும். இடது கால் வனைக்கப்பட்டு அபஸ்மாரத்தின் மேல் வைக்கப்பட்டிருக்கும். வலது பாதம், தாமரை மலரையொத்த கட்டை விரலின் நுனியளவு உயர்த்தப்பட்டிருக்கும். நான்கு வலது கைகளில் முறையே அபய முத்திரை, சூலம், பாசம், உடுக்கை இவற்றை வைத்திருப்பர். இடது புறம் உள்ள கைகளுள் சாட்சுகளுள் இரண்டு, மண்டையோடும் நிச்சட்டியும் ஏந்தியிருக்கும். மற்றொன்று வியப்பை உணர்த்தும் குறியில் அமைந்திருக்கும். மற்றொன்று, யானைத் துதிக்கைபோல் தொங்கிய நிலையில் இருக்கும். இது, வலது புறமும் இடது புறமுமாக ஊசலாடும் நிலையில் அமைத்தாலும் சரும். இடது புறத்தில் பார்வதி வீற்றிருப்பள். இவ்வகை ஏழாவது நடனமாகும்.

ஸ்ருஜந்தஞ்சிணவாஸ்ரெ ரூ கவாலம் விஸ்ரப ஹுயா ।
மஜஹவஸ்ரோவதம் வாஜெ வாஸ்ரெ ஸ்ருாதி தி ஹுவதி ॥ கூ உ

வஜ்ரிஸ்ரே ஹ ஷடஹஸ்ரே நிதஸ்ரா கூஹியம் விஷ்ணோ ।
கவெஷாணா ஹ்ரு நிதாகாம் நெதுகுய ஶாஹாஸ்ரகி ॥

வகாஹுஜம் கிநெது ஹ ஜிதாஶ்ரு(அ)ஸாயாகி ।
சுஹபம் ஹரோஃஸவெ ஃடெஷ்ரகி மஜஹவஸ்ரவஃ ॥ கூச ॥

எட்டாவது நடனமூர்த்தி

இதில் முன் (ஏழாவது) போலவே எல்லாம் அமையும். கைகள் மட்டும் ஆறு. வலது மூன்று கரங்களில் அபய முத்திரை, உடுக்கை, சூலம் இவை விளங்கும். இடது மூன்று கைகளில் இரண்டு, மண்டையோடு வியப்புக்குறி இவற்றுடன் அமைய, மற்றொன்று மானைத் தடுக்கை போல் தொங்கவிடப்பட்டிருக்கும். இது எட்டாவது வகை நடனமூர்த்தியாகும்.

ஐந்தாவது ஆறாவது நடனங்களில் சிவபெருமானுக்குக் கண்கள் இரண்டும், ஏனையவற்றில் மூன்றுமாக அமைக்க வேண்டும்.

ஒன்பதாவது நடனமூர்த்தி

இதில் கைகள் நான்கு, கண்கள் மூன்று, பரந்து விரிந்த சடைகள்; அபய முத்திரை, உடுக்கை இவற்றை ஏந்திய வலது கைகள்; நீச்சட்டியுள்ளதும், யானைத் தடுக்கை போன்று தொங்குவதுமான இடது கரங்கள். இதில்,

---

(1) இங்கு காச்மபீடத்தில் "வாஜெ" என்று பாடமுள்ளது. இடது புறத்தில் என்று பொருள். அதையொட்டியே பொருள் தரப்பெற்றுள்ளது. "உகெ" என்னும் இப்புத்தகப் பாடப்படி வலது கையில் நீச்சட்டியும் யானைத் தடுக்கை போன்ற அமைப்பும் வருகிறது. அது பொருத்தமாகத் தோன்றவில்லை. அதனால் கைவிடப்பட்டது. அபயமும் டமருவும் வலக்கை மாலையே தொடர்ந்து வருகின்றன.

சுவஸ்ரரம் விநா வீரெ வாசாவ்ரிம் கூஹ்ரிகம் ஸ்ரிகு।
கதஃ வாஸ்ரஹ்ரிகா வீரெ ஸவ்ரவாதகநிஷ்ரிகா ॥ சுரு ॥

கதாதம் கூஹ்ரிகம் யாகூரா நவரம் நூத்த ரூவரெஸ।
மஹாபர ரூமம் வகெரு ஸவ்ரபுரொகஸாவாவஹு ॥ சுச ॥

ஸாஹ்ரிகம் முகுஷிணம் வாதம் வாரவாத கூ கூஹ்ரிகு।
விஸ்ரிஷ்யம் ஸ்ரா ஜூவாவ்ரம் வாரெ சுவிஷஹகா நநு ॥ சுள ॥

முகுஷிணெ வாஹ்ரவ்ரமஸ்ரெ கூ வாதம் [1]முகுஷிணெந கூ।
தெவீரூவாஸ்ரி தெரெநெவ தெவீ ரூரிம்ஸ்ரு காரயெஸ ॥

காலின்கீழ் அபஸ்மாரம் இல்லை. பீடத்தின்மேல் இடதுகால் மடங்கியவாறு வைக்கப்பட்டிருக்கும். வலதுகால் சுண்டு விரல் அதற்கு முன் பீடத்தில் பொருத்தப்பட்டிருக்கும். வலது காலும் சாதுர்யமாய் மடங்கியவாறே அமைக்கப்பட வேண்டும். இதுவே ஒன்பதாவது வகை நடனமூர்த்தியாகும்.

கங்காதரமூர்த்தி—சுசு-எக

இனி, எல்லாவுலகுக்கும் சுகத்தைக் கொடுக்கும் கங்காதரமூர்த்தியை விளக்கப் போகின்றேன்: இவருடைய வலது பாதம் நன்கு தரையில் ஊன்றியவாறு இருக்கும்; இடது பாதம் சிறிதளவு மடங்கியவாறு இருக்கும். சடை கட்டவிழ்ந்து சரிந்திருக்கும். முகம் இடது புறம் சற்று தாழ்ந்திருக்கும். இவருக்குக் கைகள் நான்கு. அவற்றில் வலது முன் கையில் வரதான முத்திரை இலங்கும். இந்த தேவியின் முகத்தைத் தொட்டவாறு அவரே அணைத்துக்

---

(1) கங்காதரமூர்த்திக்கு நான்கு கைகள் உண்டு. அவற்றுள் முன் கைகளிரண்டனுள் வலது கையில் வரதான முத்திரை. இடது கை தேவியை ஆலிங்கனம் பண்ணியவாறிருக்கும். மேல் கைகளிரண்டனுள் வலது கை கங்கையைத் தொட்டவாறும், இடது கை மானை ஏந்தியவாறும் இருக்கும்.

காச்யபீயத்தில் 67வது படலத்தில் கங்காதரமூர்த்தி விளக்கப் பட்டுளது. வலதுகையால் தேவியின் மார்பைத் தொட்டுக் கொண்டும், இடதுகையால் அணைத்துக்கொண்டும், மற்றொரு வலக்கையால் கங்கையைத் தொட்டவாறும், மற்றொரு இடது கையால் மானை ஏந்தியவாறும் கூறப்பட்டுள்ளது. இந்நூலில் அதுபோல் தெளிவாக இல்லை.

உகூிணாவாஹவெஸ்தந உலுபெஸ்யாவஸ்ஷவஸ்ிகஃ ।
வ்யுஸொ ஜூடாயுகாம மஹாம வாஜெந ஸ்ரஜ ஸ்ரலஸொபா ॥ ஸு ॥

ஷெவ்யு வாஜவாஸ்ரொபு கா ஷெவீ விரஹிகாநநா ।
லாஸ்ரிகம வாஜவாதிஸ்ரு கா ஸ்ரஸ்ரிகம உகூிணம ஸவெஸ ॥ எடி ॥

ப்ரயாயு உகூிணம ஹவ்யம வாஜஹவ்யஸ்ய வாஷ்யுக் ।
ஸவயுஹரணவம்ய ஷெஸ ஸவயுஹம்காரவம்ய ஷெஸ ॥

மஹீரயம உகூிணெ கா வாஸ்ரொபு ஜிஹ்வாஸ்ரிகஃ ।
கூயாஷ்டயா ப்ரவகூயாதி ஸ்ரிவாராஸகஸ்ரிகஃ ॥ எஉ ॥

உகூிணம ஸாஸ்ரிகம வாதம வாஜவாதி தெ கா ஸ்ரஸ்ரிகஃ ।
உகூிணெ வாஜயுஹவ்ய ஸ்ரு நாஸிஸ்ரிகஸ்ரு வஷாநகெ ॥

கொண்டிருக்கும். மற்றொரு வலது கையைத் தலைப்பாகை அளவு உயர்த்திச் சடையில் இருக்கும் கங்கையைத் தொட்ட வாறு இருப்பர்; [1]மற்றொரு இடது கை மானைத் தாக்கியவாறு இருக்கும். இறைவனது இடது புறத்தில் தேவி பிரிவாற் றுமையைத் தோற்றும் முகத்தினளாய்க் காட்சியளிப்பள். அவளது இடது பாதம் தரையில் சன்றாய் ஊன்றியிருக்கும். வலது பாதம் சற்று மடங்கியிருக்கும். வலது கையை நீட்டிய நிலையில் தொங்கவிட்டுக்கொண்டும், இடது கையில் மலரை ஏந்தியவாறும் இருப்பள். தேவியும் இறைவனும் எல்லா ஆபரணங்களும் அணிந்திருப்பர்; எல்லா அலங்காரங்க ளுடனும் கூடி விளங்குவர். இவர்களுக்கு வலதுபுறம் முனிவரேஷ்டர்களுடன் கூடிய பரிவார தெய்வ அமைக்க வேண்டும்.

திரிபுராந்தகமூர்த்தி—எஉ-அகூ

இனி எட்டு வகையான திரிபுராந்தக மூர்த்தியைப் பற்றிச் சொல்லப் போகிறேன். இவருக்கும் வலது கால் இயற்கையான நிலையிலும், இடது கால் சிறிது வளைந்தும் இருக்கும். (இவருக்குக் கைகள் நான்கு; அவற்றில்) வலது முன் கையில் நாபிஸூத்ரத்தின் முடிவில் "ஸிம்ஹகர்ண"

---

(1) முதல் இடது கை தேவியை அணைத்தவாறிருக்கும். இந் நூலில் அது தெளிவாகக் கூறப்படவில்லை.

ஸிம்ஹகணஸுகே கடஸ்தம் ஸொணஸ்யுத்வீபிசர்மணி ।
வாமஹஸ்தேயதோ யஸ்ய கபாலஸ்தோயுதம் வஸுதாதலே ॥

[1]கபர்தி வராஹஸ்தே கடிஸ்த டங்ககபாலஸ்ரஜாந்விதே ।
டங்க ஞ உக்ஷிணே, வாமே கபாலஸ்தாரம்ப ஸெவ ஸ்மி ॥ எரு॥

ஜடாதடகடாயாக்ரம் வஸுதாஹரணஸ்ரவந்தி ।
பபாஸவஸ்ருஸ்ரவ்யம் வாமே மௌளீஸஸாயகாந்தி ॥எசு॥

ஊர்த்வ வ்யஸ்த ஸவ்யாகம்; ஸ்திதீய ஞ கதஃ வாந்தி ।
கதெவ வாமொரு ஞதவஸ்தாஸொவரி ஸ்திதி ॥ எஎ ॥

ஸொஷம் வ்யஸ்தகரயம் ஸ்மி; கபாலீய யே வகஸ்தெ ।
வஸ்ஸ்திதம் வாமொரு ஞ உக்ஷிணம் கரஸ்திதம் ஸவெசஃ ॥எஅ

முத்திரையுடன், அம்பை நடுவில் பிடித்திருப்பர். இடதுகை அக்குளின் அளவு வரை உயர்த்தப்பட்டு வில்லைப் பிடித்தவாறிருக்கும். மற்ற இரண்டு கைகளும் "கர்த்தரீமுக" முத்திரையுடன் கூடியிருக்கும். அவ்விரண்டிலும் மழுவும் புள்ளிமானும் இலங்கும். வலதுகையில் மழுவும், இடதுகையில் புள்ளிமானும் இருக்கும். சடைமுடியுடன் கூடியிருப்பர். அணிகலன்கள் அனைத்தும் அணிந்திருப்பர். பவழம் போன்ற நிறமுடையவர். இடது புறம் பார்வதி தேவியும் இருப்பர். இவ்வாறான இந்த மூர்த்தி எட்டு வகை திரிபுராந்தகமூர்த்திகளுக்குள் முதலாவதாகும்.

இரண்டாவது திரிபுராந்தகமூர்த்தி

இம் மூர்த்தியிலும் எல்லாம் முதலாவதைப் போன்றே இருக்கும். இடது கால் மட்டும் அபஸ்மாரத்தின் மீது பொருத்தப்பட்டிருக்கும்.

மூன்றாவது திரிபுராந்தகமூர்த்தி

இவருக்கு இடது கால் இயற்கை நிலையிலும், வலது கால் மடங்கியவாறும் இருக்கும். மற்றதெல்லாம் முன் போலவே அமையும்.

---

(1) "கர்த்தரீ" முத்திரையின் விளக்கம் அனுபந்தத்தில் காண்க.

ஸுஷம்ப்ரபாவிவ கதபுஜம்; ஜகத்யுகே தகதி வாழி।
கதெவ வாஸவாத ஜதவஜ்ரஸோவரி ஸ்திதி ॥ எக ॥
கதெவ வதிவபுஜஹஸ்ய கௌன கடகௌ ஹரதி ஸ்ரீமௌ।
வாரி நூகுஷிணகம் ஹஸ்தம் கரோ டதியபு ஸயோகவதி ॥ அய
வரணதிமுப்ரகம் வஜ்ரம் கநுஜம் வாணாநநொப்ரதி।
வரெ உகுஷிணகெ டதம் யதஸ்ய வாஹஹஸ்தகெ ॥ அக ॥
கடஹஸ்தகம் ஸ்ரீமம் வாயு வாதெ ஸௌரீஸாயுதி।
கவஹாரம் விநா காயபும் வஸ்ரீம் வரிதாஹரதி ॥ அட ॥
ஷஷ்டி திஷ்டது வாணது வரமம் வஜ்ரது உகுஷிணெ।
யதஸ்ய விஷ்வபம் வெடம் கூகூம் வாஸஹஸ்தகெ ॥ அகூ ॥

நான்காவது திரிபுராந்தகமூர்த்தி

இவருக்கும் இடதுகால் இரண்டாவது வகை போலவே அபஸ்மாரத்தின் மேல் பதிந்திருக்கும்; முன் கைகள் இரண்டும் முன்போலவே இதயத்தளவுக்கு உயர்த்தப்பட்டிருக்கும். இரண்டு கைகளிலும் "கடக" முத்திரை காணப்படும். இடது கை மேல்நோக்கியும், வலது கை கீழ்முகமாகவும் இருக்கும். வலது கை அம்பின் அடிவயப் பிடித்திருக்கும். இடது கை அம்பின் முனையில் சம்பந்தப்பட்டிருக்கும். மற்ற வலது கையில் மழுவும், இடது கையில் வில்லும் இருக்கும். இடது கையில் புள்ளிமானையும் அமைக்கலாம். இவரது இடதுபுறத்தில் பார்வதி தேவியும் அமைக்கப்பெற வேண்டும்.

ஐந்தாவது திரிபுராந்தகமூர்த்தி

இவ்வாறே அபஸ்மாரம் இல்லாமல் அமைக்கப்படுவது ஐந்தாவது திரிபுராந்தக மூர்த்தியாகும்.

ஆறாவது திரிபுராந்தகமூர்த்தி

இவருக்குக் கைகள் எட்டு. வலது புறத்துக் கைகளில் முறையே, வரதான முத்திரை, அம்பு, பாசம், வாள் இவைகள் விளங்கும். இடதுபுறக் கைகள் நான்கில் முறையே, வில், ஆச்சரியக்குறி, கேடயம், கோழி இவற்றைத் தரித்

---

(1) இங்கு காச்யபீயத்தில் 'மான்' என்றியவாருக்கு கூறப்படுகிறது.
"யதஸ்ய விஷ்வபம்வெடம் ஸ்ரீமஹஸ்ய ஸயாவிவா।
வாஸஹஸ்ய தித்வ்யாகம் ... ... காச்யபீயம் 67-39.

യമാധോമം കിയാ കൂയാ മാദ്ധ്യേ മൌഞ്ജീമേഖലായുതം ।
ലക്ഷ്മീ ഉക്ഷിണെ വാണം ചക്രം ശംഖം ഗദാമപി ॥ അഞ്ച

ഡക്ഷം വജ്രം കിയാ വാദ്ധ്യേ നകുഷം ലംബിവിഷ്ണവേ ।
+ + + വൈഷ്ണവീ ലക്ഷ്മീം വൈഷ്ണവ ദാഹരേത് ॥ അറു ॥

വാമദേവാ വക്ഷം കൂയാ ഉമാധ്യോവനി വിന്യസേത് ।
ഉക്ഷിണാംഭ്യെ ഹ്യാ ജാനു, വാമോരു കലം വിന്യസേ ॥ അഞ

വാമഹ്യിതരയാസ്യോയ്യെ വിന്യസേത് പാദയോഗിതം ।
[1]രയത്ന ശിരുധാരൊവൈകം ശിരുത്വം കജനാവൃതം ॥ അഎ ॥

തിരുപ്പർ. എവ്വാറു അമൈത്താൽ അഴകാക ഇരുക്കുമോ അവ്വാറു തക്കമുറൈയിൽ ഇവറ്റൈ അമൈക്കവേണ്ടും. ഇവരതു ഇടതുപുറം പാർവതിയൈയും അമൈക്കവേണ്ടും.

ഏഴാവതു തിരിപുരാന്തകമൂർത്തി

ഇവരുക്കുക് കൈകൾ പത്തു. അവറ്റുൾ വലതുപുറത്തുക് കൈകളിൽ മുറൈയേ, അമ്പു, ചക്കരം, ശൂലം, മഴു, വജ്രായുതം ഇവറ്റൈത് തരിത്തിരുപ്പർ. ഇടതുപുറക് കൈകളിൽ വിൽ, സർപ്പ മുത്തിരൈ, ആച്ചരിയ മുത്തിരൈ, ചങ്കു, കേടയം ഇവറ്റൈത് താങ്കിയിരുപ്പർ; മറ്റവൈ യെല്ലാം മുൻ പോലവേ അമൈക്കവേണ്ടും.

കുറിപ്പു: ഇന്ത ഏഴാവതു തിരിപുരാന്തക മൂർത്തിയിൻ വിവരണത്തിൽ ഇന്നൂലിൽ ചിറിതു തിതൈന്തുൾളതു. കാശ്യപീയത്തിലിരുന്തു എടുത്തു അതു പൂർത്തി ചെയ്യപ്പട്ടുൾളതു, മൊഴിപെയർപ്പിൽ മാത്തിരമ്.

എട്ടാവതു തിരിപുരാന്തകമൂർത്തി

ഇവരൈയും ഇവ്വാറേ (ഏഴാവതൈപ് പോൻറേ) അമൈക്കവേണ്ടും; ആനാൽ, ഇവരതു വലതു കാലിൻ മുങ്കാലൈപ് പൂമിയിൻമേൽ വൈക്കവേണ്ടും; ഇടതു ഉൾളങ്കാലൈ എതിരിരുൾള തേരിൻ മേൽ തക്കവാറു

---

(1) കാശ്യപീയം 67വതു പടലം ത്രിപുരാന്തകമൂർത്തിയൈപ് പറ്റിയതു. അതിൽ എട്ടാവതു ത്രിപുരാന്തകമൂർത്തിയൈക് കുറുമിടത്തിൽ: "രയത്ന ശിരുധാരൊവൈകം ശിരുത്വം രജനാവൃതം" എൻറിരുക്കിറതു. അതൈയൊട്ടിയേ കരുത്തും അമൈക്കപ്പട്ടുൾളതു. ഇന്ത നൂലിൽ ഉൾളപടി പൊരുൾ വിളങ്കവില്ലൈ.

சுகலாஹஸ்தெ வைஷ்ணவ்யை நமஸ்தஸ்யை நமோ நமஃ ।
கதா ச கஸ்மிந்நஹனி கௌள வெண்ணஷ்டிம் கரிஷ்யாமி ॥
[1]கண்டிகாம் [2]பத்மவாஸம் ச வாமஹஸ்தயொர்தயோஃ ।
ரயஸ்ய சுகலாயஸ்தா தூஷ்டிம் ஸ்ருதிவணுகுஃ ॥ அஸ ॥

கூய கலியாண சுந்தரஸ்ய லக்ஷணம் வலயுஜ்யதே ।
வாமவிதம் வாரிஜாஸ்ய தக்ஷிணம் கரவிதம் ஸவெஸ் ॥ கூய ॥

தக்ஷிணஃ வரதஹஸ்த வாம கௌளஸ்தக்ஷிண ஹஸ்தயுக்மா ॥
வாரிஜம் வாரிஜாஸ்ய தக்ஷ வரஹஸ்தயெ தயா ॥ ரக ॥

அமைக்கவேண்டும். இந்தத் தேர் "முகுளத்துடன்" கூடியதாயிருக்கும். (முகுளம் — தேரின் முன்புறம் தேரோட்டி அமரும் இடம்). இந்த முகுளம் கமிற்றினால் சூழப்பட்டதாகவிருக்கும். முகுளத்தின் நடுவில் பிரம்மா வீற்றிருப்பர். அவருக்கு நான்கு முகங்கள், நான்கு கைகள். அவருடைய (பிரமனுடைய) வல தது புறத்திலுள்ள இரு கைகளிலும், மூங்கில் தடியும், கமண்டலமும் விளங்கும். குண்டிகையையும், கடிவாளத்தையும் இடக் கரங்களில் தரித்திருப்பர். தேர்த் தட்டின்கீழ் வெண்மையான எருது இருக்கும்.

கல்யாணசுந்தரர் — கூய-ாக

இனி, எல்லாவிதமான நன்மைகளையும் கொடுக்கக் கூடிய கல்யாணசுந்தரரின் இலக்கணம் கூறப்படுகிறது. இவருடைய இடது கால் இயற்கையான நிலையில் நன்கு பொருந்தியிருக்கும்; வலது கால் மடங்கியிருக்கும். இவர் நான்கு கைகள் உடையவர். வலது முன்கை தேவியின் வலது கையைத் தாங்கியிருக்கும். இடது முன்கை வரதான முத்திரையுடன் விளங்கும். மற்ற இரண்டு கைகளில், வலது

---

(1) குண்டிகை என்பது கமண்டலத்தின் வகையைச் சார்ந்தது. வலது கையில் கமண்டலமும், இடது கையில் குண்டிகையும், தரித்திருப்பதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. காச்யபீயத்திலும் இவ்வாறே உளது.

(2) பத்மவாசம் எனப்படுவது தாமரை மலர்களினால் திருவப்பட்ட பாசம் என்று பொருள் கொள்ளப்பட்டு கடிவாளம் எனப் பட்டது.

[1]டகிணெ வராஸ்ரம் வாஹே கயா கூஷ்டிஹம் வாழ்.
ஜடாசகுடலம்பாக்ஷவ்ரஹ்மணலாம்பதி ॥ கூட ॥

தெஹா ப்ரவாடவணபூஹம் [2]தெவெஸவ்ரு விஸெஷிதஃ.
[3]தத்ரு ஸ்யாமிஹாதெவி ப்ராஹ்ம நாரநாதிலம்பாதர ॥ கூக. ॥

உத்பலம் வாமஹஸ்தெ கு யுகுவா டகிணஹஸ்தகெ.
ஸம்ஹர ஹுஷ்டெந லாஹ்ரஹ்யம் ஜாஹரஹலிநிதி ॥ கூச ॥

வாவுகீ உநலா ஸ்ரீ ஹுஷ்டெ ஸ்ரவபூஹரணஹலிதா ॥
[4]ஹஸ்தாஸ்யா லாஸ்ரு ஸெதெவம் ஸௌரீ ஸகிகரு ஸெ ॥ கூடு

பின்கையில் கோடாலியையும், இடது பின்கையில் புள்ளி மானையும் தரித்திருப்பர். சடைமுடியுடன் கூடியிருப்பர். அணிகலன்கள் யாவும் அணிந்திருப்பர். இவரது நிருமேனி பவழம் போன்ற நிறமுள்ளதாயிருக்கும். அங்கு தேவி கருமை நிறமுள்ளவளா யிருப்பள். தேவியின் (மூர்த்தி) அளவுகள் முன்போலவே அமைக்கப்பெறவேண்டும். தேவியினுடைய இடது கையில் குவளை மலர் இருக்கும். வலது கையை சிகுந்த வெட்கத்துடன் சிவபெருமானுடைய வலது கையால் பிடிக்கப்பட்டிருக்கும்படி அமைக்கவேண்டும். இலக்குமியும் நிலமகளும் எல்லா ஆபரணங்களும் அணிந்து பார்வதி தேவியின் பின் நிற்பர். இவர்களும், தங்களது இரு கைகளாலும் பார்வதியின் இரு கைகளையும் தொட்டுக்

---

(1) வலது கையில் வரத முத்திரை அல்லது கோடாலி ஏந்தியிருப்பதாக காசியபீயத்திலுள்ளது.
.....வராஹஸ்த யொவபூழ்.
டகிணெ வராஸ்ரம் வாய..... । காச்ய. 68–5.

(2) தெவெஸவ்ரு என்னுமிடத்தில் 'வாஸ்ரூதவ்ரு' என்று காசியபீய பாடமுளது. "அவருடைய பக்கத்தில்" என்பது பொருள்.

(3) தத்ரு ஸ்யாமி என்னுமிடத்தில் "ஸவ்ரு ஸ்யாமி" என்பது காசியபீய பாடம். பயிர்போல் கருமையான நிறம் என்று பொருள்.

(4) இங்கு காசியபீயத்தில் "ஹஸ்தாஸ்யாம் ஸம்ஸ்ரு ஸெ தெவெள ஸௌபாக்யஸ்ரு கரிஸிஜஃ" என்று பாடம் உளது. அதைத் தழுவிய பொருள் சற்றுப் பொருத்தமாக இருக்கும்போல் காணின்றது.

தெவாஸ்ரே காரயெ தக்ஂவெ கத்ர ஹொஂ வ்ரஜாவகிஃ ।
ஸஂஹொ வெது வ்ருநஹஸ்ரோஜம் வ்ரஜெஸவ்யொஷ்டயம் கியா ॥

ஷ்ரக்ஸ்ரஜ்ஂ ஷத்ரவுக்ஂ லவபூஹரணஹஸ்தகிஃ ।
[1]வ்ராஹரே்ர தெவி தெவெஸௌ தெவீ தெவஸ்ய உகஃணெ ॥

உகஃணாஸிஃவொ விஷ்ணு ஹொஂஶ்வொத்தரதிக்ஸ்தி.கஃ ।
ஸஂஹொவெது [2]நாஸிஸ்ரோஜம் ஸ்ரே ஷ்ஂ வ்ருநகஸொஜகிஃ ॥

கந்யஸஜ்ஞ கபொ உயெ வ்ருஷவுவ ஹவயா வ்ஷ்டகிஃ ।
ஸ்யாவேண்ஸுஹஸோயஜ்ஞம் ஸஂவஹக்ஸ்ர வரெ கரெ ॥ ரூகூ ॥

கொண்டிருப்பர். இறைவனுக்கெதிரில் ஹோமம் பண்ணுவதற்கான குண்டம் அமைக்கப்படவேண்டும். அதில் ஹோமம் செய்வதாக "நான்முகன்" அமைக்கப்படவேண்டும். நான்முகனுடைய (பிரமனுடைய) உயரம் சிவபெருமானுடைய மார்பளவுள்ளதாக இருத்தல் வேண்டும். அவர் (நான்முகன்) நான்கு கைகளும், நான்கு முகங்களுமுள்ளவராகவும், எல்லா அணிகளாலும் அலங்கரிக்கப் பெற்றவராகவுமிருப்பர். (இவர் வடக்குமுகமாக இருக்கவேண்டுமென்று காச்யபீயத்தில் கூறப்படுகிறது). தேவனும் தேவியும் (சிவனும் பார்வதியும்) கிழக்கு முகமாகவிருப்பர். இறைவனுடைய வலதுபுறத்தில் தேவி இருப்பாள். ஹோம குண்டத்தின் வடபுறத்தில் ஸ்ரீ மஹாவிஷ்ணு, தென்திசையை நோக்கியவாறு இருப்பர். சிவனுடைய நாபியளவு (உயரமுள்ளவராக) விஷ்ணுவை அமைப்பது சிறந்தது. அவருடைய மார்புவரை உயர்ந்தவராக அமைப்பது நடுத்தரமானது. இவ்விரண்டுக்குமிடையில் உள்ள பகுதியை ஒன்பது விதமாகக் கூறுசெய்து ஒன்பது அளவு உயரத்தில் முன்கூறியபடி விஷ்ணுவை அமைக்கலாம். கருத்த நிறமுள்ளவராக விஷ்ணு இருப்பர். கைகள் நான்கனுள் மேலிரண்டு கைகளில் சங்கும், சக்கரமுமேந்தியிருப்பர்.

---

(1) அக்னி ஜ்வாலியை நோக்கியவாறென்று காச்யபீயத்தில்உளது

(2) "நாஸி ஸ்ரோஜம்" என்பது காச்யபீயப் பாடம். காசி (மூக்கு) அளவு உயரம் உத்தம பக்ஷம்; மார்பளவு அதமம். இதன் மத்தியில் ஒன்பது அளவுகள் என்பது அதன் பொருள். காச்ய.05–13

ஹிரண்யகர்ணகேயூர வருணயுவஸுபயோதரா ।
ஸம்ஹாரஸ்ய வாரெ ஸகலஸ்ய ஜகதா தாரகவிஷ்ணுகர்பி ॥ ஈ00॥

கடிதலாகெளவிதெளஸாத் வலிபயகூபஸணாஸுபர் ।
ஔஷயஸெளவ ஸந்யஸ்தர் சாகரஸ்தா நயெவதாத் ॥ ஈ0உ ॥

கதகவகிலஸோவெதா வாபீயாஜலிவஸ்யாதாத் ॥
ஸாஸ்ராதேஸநஸோவெதா வஸ்வீகர்ய வரிதர் வஸ்திதாத் ॥ஈ0ஊ

கபடநாரீஸ்வரம் வகெர்ய ஸுவஸ்திதம் ஏகபிணாவிர்கர் ।
கூஸுரித்தம் வாஉவாஜதெ ஸவபூஷணை ஸுஸ்திதர் ॥ ஈ0ஈ ॥

மற்ற இரண்டு கைகளாலும் பொன்னால் செய்யப்பட்ட கிண்டியினின்றும் (கமண்டலம்) நீரை எடுத்துக்கொண்டு வரத ஹஸ்தத்தில் (வரதான முத்திரையுடன் கூடிய கையில்) தாரை வார்த்துக் கொடுப்பவராக விஷ்ணுவை அமைக்க வேண்டும்.

எட்டு லோகபாலகர்கள் (இந்திரன் முதலானவர்கள்) கல்விக் கதிபதியான பிருகஸ்பதி முதலானவர்கள், சித்தர்கள், யக்ஷர்கள், கணங்கள் முதலியவர்; ரிஷிகள், கந்தர்வர்கள், மாத்ரு கணங்கள் (ஏழு) மற்றுமுள்ள தேவர்கள் இவர்களெல்லோரும் தங்கள் தங்களுடைய சக்தியோடுகூடியவராய், மார்பில் கூப்பிய இரு கரங்களை உடையவராய், பரபரப்புடன்கூடிய மனதை உடையவர்களாய், சிவபெருமானையும் பார்வதியையும் நோக்கிய வண்ணம் நாற்புறமும் நின்றவாறிருப்பர்.

அர்த்தநாரீச்வரர் — ஈ0-ஈ9

இனி அர்த்த நாரீச்வரரைச் சொல்லப் போகிறேன். இவரது வலது கால் இயற்கையாக நன்கு பொருந்திய வாறும், இடதுகால் மடங்கியும் இருக்கும். அணிகள் எல்லாவற்றையும் அணிந்திருப்பர். இவரது இடது பாதி பார்வதி

வாரயும் வாவுதீரவிவம் உகுணாயும் மஹாஸுரு ।
கமயம் வரஸுரம் உகுஹஸ்தி, வாரிமகம் ஹுஜி ॥ கo ச ॥

வ்யுஷஸு ரக்தி விந்யஸ்தகொவுரம் வாரஸுரு ।
வாஷயுகுடகம் குநயம் । சதுஹுஜ திஃம ஸ்தாகி ॥ கo ஞ ॥

மஹாரக்திநம் வகெய்யவுசஹரணஹவிதி ।
வாரஸு மஹரக்திஸு உகுவாஸுகுரவெ ॥ கo ஃ ॥

மஹஸு ஸ்யாமம் வரிஸு வாரிவாஸ்வு குரவெ ।
ஸுரிவம் வரிஸுகம் வாரம் மஹரக்திஸு உகுணெ ॥ கo எ ॥

வடிவமாயும், வலதுபாதி பரமசிவன் வடிவமாயும் இருக்கும். இவருக்குக் கைகள் நான்கு. வலது கைகள் இரண்டில் முறையே அபயமுத்திரையும் கோடரியும் தரித்திருப்பர். இடதுகைகளில் ஒன்றினுடைய மூழங்கையை அழகாக எருதின் தலையின்மேல் வைத்திருப்பர். மற்றொரு அழகான இடது கையில் கடக முத்திரையுடன் மலரைத் தரித்திருப்பர். இந்த மூர்த்தியில் அறியவேண்டிய மற்ற விசேஷங்கள் காச்யபீயம் 69வது படலத்தில் காண்க.

கஜஹர (யானையைக் கொன்ற) மூர்த்தி—4—ஆம்

இனி, யானையைக் கொன்ற மூர்த்தியைச் சொல்லப் போகிறேன். இவர் எல்லா ஆபரணங்களும் அணிந்திருப்பர். இவருக்குக் கைகள் நான்கு அல்லது எட்டு. அவற்றுள் வலதுபுறம் இரு கைகளில் முறையே பாசத்தையும் யானைத்தோலையும் வைத்திருப்பர். இடதுபுறத்துக் கைகள் இரண்டில் யானையின் கொம்பையும், தோலையும். தரித்திருப்பர். அல்லது வலதுபுறம் நான்கு கைகளில் முறையே சூலத்தையும், டமரு, பாசம், யானைத்தோல் இவற்றையும்;

---

(1) காச்யபீயத்தில் 69-வது படலத்தில் அர்த்தநாரீச்வரரை நான்கு கைகளுடனும், ஆறு கைகளுடனும், இரண்டு கைகளுடனும் அமைக்கலாம் என்று கூறப்படுகிறது. நான்கு கைகள் உள்ள ஒரு வகையே இந்நூலில் காணப்படுகிறது.

(1) காச்யபீயத்தில் 70வது படலத்தில் கஜஹரமூர்த்திக்கு நான்கு கைகள் அல்லது எட்டு கைகள் தான் சொல்லப்பட்டுள்ளன. அதற்கேற்ப விவரமும் தரப்பட்டுள்ளது. அதனால் இந்நூலிலும் நான்கு அல்லது எட்டு கைகளுள்ளவராகவே கூறப்பட்டு விவரமும் எழுதப்பட்டுள்ளது.

மஹாஜ்வலம் கவாலஞ்ச வாமம் சரீரஞ்ச வாசகம் ।

ஸம்ஹார புராகாம்பீர ஸாஸ்த்ர மஹாஸ்த்ர தேவதா ॥ கம அ ॥

உக்ரடவ்யா வரிஷ்டாத்ர மஜவ்ருஷம் புருஷ பேத ।

[1]வாஸுபொ மூலவாதஞ்ச யயாயாகூர்ம காரபேத ॥

ப்ரஹாஜ்ஞேயவ தெஷம் மஜவ்ருஷம் புருஷ பேத ।

வ்யாவ்ய சரீராம்பரொவெகம டாக்ஷிவக்ஷநாஸிகம் ॥

ஸவ்யாஸுரணஸம்யாக்த சிரஸ்தவ்ருஷாஸிகம் ।

வஸ்ஹிகம் வாசவாடி ஞ்ச மஜவீரவ்ய வக்ஷகெ ॥ கக ॥

உத்பலகம டகிணம் வாடம் கக்ஷவஸ்திதாஞ்ச சாவரெஸ ।

மௌரீ வஸ்த்ரம் வசீத்பத்ய ஸம்ஹார புராதெ வபாஸிகா ॥

இடதுபுறமுள்ள நான்கு கைகளில் முறையே யானைக் கொம்பையும், கபாலத்தையும், பாசத்தையும், தோலையும் தரித்திருப்பர். சிவபெருமானுடைய இடதுகாலின்கீழ் யானையின் தலை காணப்படும். முடியின் மேற்புறத்தில் யானையின் வாலை அமைக்கவேண்டும். இருபுறங்களிலும் யானையின் கால்கள் கழுத்தை இலைகளைத் தழுவியதாக அமைக்க வேண்டும். எருமை யானைத்தோலை ஒளிக்குவியல் சூழ்ந்திருப்பதுபோல் அமைக்கவேண்டும். இவர் புலித்தோலையும், வெண்பட்டையும் உடுத்திருப்பர். ஆபரணங்கள் எல்லாவற்றையும் அணிந்திருப்பர். மிகவும் சிவப்பான ஒளியுடன் கூடியிருப்பர். இவரது இடதுகால் யானை வடிவமான வீரனுடைய தலையின்மேல் ஊன்றுகப் பதிந்திருக்கும். வலதுகாலை கக்ஷஸூத்ரம் வரையில் மேலே தாக்கினவாறு அமைக்கவேண்டும். பார்வதி, சிவனுடைய இடதுபுறத்தில் அச்சமுற்றவளாய் சுப்ரமண்யரை அணைத்தெடுத்துக் கொண்டவாறிருப்பள். கஜஹாமூர்த்தியை (எட்டு கை உள்ளவரை வேறு வகையிலும் அமைக்க

---

(1) "வாஸுபொமெ ஜயாயாகூர்ம" என்பது காச்யபீய பாடம் காச்யபீயம் 70-9.

கபால மபி வாமே தோர்த்வே ।
தக்ஷிணே, வாமதः கபோத: கபால: வேடகம் வாமே ॥
[1]வேணவ: ஸர்வதோ லம்பி: + வாமதः ।
[2]சர்ம வாஸுதேவஸ்ய வஸ்த்ரம் ஸௌவர்ணம் ஸ்மிதம் ॥ ஈஈச
ஏகாவளீ ஸமாக்ரீவா வ்யாலயஜ்ஞோபவீதவதீ ।
தக்ஷிணே ஸர்பக: ஸூலம் கபாலம் வாமதः வரே ॥ ஈஈஏ॥

ஏவமாயுதவத்ஸ்வேவம் ஸவ்யஹஸ்தாஸ்து விஸ்மிதா: ।
ஸுஸ்மிதாபிமுகம் வக்த்ரம் வாமஜோ: வாமகாஸ்மிதா ॥
ஸ்வஸ்திகம் வாமவாஹுஸ்து ஸ்ரஸ்தாவேஷ்டயா வரே ।
வாம ஜீஷத் ஸமாஸ்ரித்ய ஸ்ரோ ஜ்யேஷ்டாஸ்து ஸ்ரஸ்ரே ॥ ஈஈஐ ॥

லாம். அப்பொழுது சூலம், கத்தி, யானையின தந்தம்-தோல், இவற்றை வலது கைகளிலும், கபாலம், கேடயம், மணி, மானத் தோல் இவற்றை இடது கைகளிலும் அமைக்க வேண்டும்.

பாசுபத மூர்த்தி — ரூபச-ரூபரு

இவர் சந்திரசேகரமூர்த்தியைப்போலவே நின்றவாறு இருப்பர். இவருக்குக் கைகள் நான்கு; மூன்று கண்கள், நீல மயிர்கள் மேல்நோக்கி நெறித்தவாறிருக்கும். பெரிய உடம்பு உள்ளவர். வலது கைகளில் அபயமுத்திரையும் சூலமும் தரித்திருப்பர். இடது கைகளில் கபாலத்தையும், வரதான முத்திரையையும் தரித்திருப்பர். பவழமேபோன்ற நிறமுள்ளவர். எல்லா ஆபரணங்களும் அணிந்திருப்பர்.

கங்காளமூர்த்தி — ரூபசு-ரூடச

இனி கங்காளமூர்த்தியைச் சொல்லப்போகிறேன். இவர் இரண்டு பாதங்களிலும் பாதுகைகளை (மரவடிகளை) அணிந்திருப்பர். இடதுகால் இயற்கையான கிலியில் அமைந்திருக்கும். வலதுகாலை, நடந்து செல்வதற்காகச் சிறிதளவு உயரத் தூக்கினவாறு மிகவும் அழகாய் வைத்

---

(1) காச்யபீயத்தில் மணிக்குப் பதிலாகக் கத்தி இயம்பியவாறு விளக்கப்படுகிறது. "கபாலம் வேடகம் வஜ்ரம் ஸஜ்ஜீகரு வாமகே" காச்யபீயம் 71–10.

(2) பாசுபதமூர்த்தியில் பல விசேஷங்கள் காச்யபீயத்தில் கூறப் பட்டுள்ளன. அவற்றை காண்க.

ஸுஜ்ஜ்வலத்கிரீடம் சாரு வஸுபூஷணஸுபூஷிதம் ।
ரக்தகுணஸுவேஷாட்யம் ஜடாகலாபஸுஶோபிதம் ॥ ஈஈஎ ॥

ப்ரஸந்நவதனம் நாகஞ்ச வாமே, ஒகேந்த்ரஸௌவர்ணம் ।
கிரிஸுதாகாஸிதாங்கஸ்஥ஸுஶோபிதம் விராஜிதம் ॥ ஈஈஈ ॥

உத்தமாங்கம் ஸஸிஞ்சீவகேயூரவிபூஷிதம் வ்யோமகுண்டலயுக்தம் ।
வாமஹஸ்தே ச உத்பலம் தக்ஷிணாஸ்யே ச யாமஸௌம்யம் ॥ ஈஉ ॥

கடிஸ்஥ாகூர்மி நிபூர்வஸம் விபாடம் விகராலயுதம் ।
கூஷ்மாண்டாதிகோகாரஸ் ஸவாஹந ஸுஸவேஷ்டிதம் ॥ ஈஊ ॥

உத்தரே கூஷ்மாண்டாஸ்ய ஸௌம்ய ரூபோ வாயவ்யே ஸுஸ்ய ।
தக்ஷிணதோ ஸ்஥ாபயேத் தீக்ஷ்ணதம்ஷ்ட்ரம் ரௌத்ரரூபம் வா ॥

திருப்பர். தூய வெண்மை நிறம் உள்ளவர். எல்லா ஆபரணங்களையும் அணிந்து அழகே வடிவம் கொண்டாற்போல் இருப்பர். ரத்தினங்கள் இழைக்கப்பெற்ற கவசத்தை உடம்பில் பூட்டியிருப்பர். அழகிய சடைமுடியுடன் பிரகாசிப்பர். இடது புறம் ஊமத்தை மலரையும் பாம்பையும் அணிந்திருப்பர். வலது புறம் பிறைச்சந்திரனைச் சூடியிருப்பர். சிறிதளவு வெளியில் தெரியுமாறு உதடுகளினுள்ளே ஒளி வீசும் பற்களுடைய காந்தியுடன் பிரகாசிப்பர். இவரது வலது கை சிங்கத்தின் காது (ஸிம்ஹகர்ணம்) போன்ற முத்திரையுடன் மானுடைய முகத்தில் ஸம்பந்தப்பட்டிருக்கும். இடது கையில் தடியும் மனிதனது எலும்புக்கூடும் தரித்திருப்பர். அந்த எலும்புக்கூடு மாமிச மற்றதாக இருக்கும். அது இரண்டு காலும், இரண்டு கைகளும் உடையதாக இருக்கும். கனமான கருப்பு நிறமுள்ளதாயிருக்கும். அதனுடைய அபானத்தில் (ஆஸன த்வாரத்தில்) தடியை நுழைத்தவாறு காணப்படும். எலும்புக் கூட்டினுடைய கால்களிரண்டையும் அந்தத் தடியில் கட்டிவிடவேண்டும். சிலர் கொள்கைப்படி தண்டத்தினுள் கண்களிரண்டினின்றும் இரத்தம் வெளிக்கிளம்பியவாறு இருக்கு

வலயம் கலாஷஷ்ணு ஹ்ரூ வாஷ்ஹ்ரௌவஸி ந்ருஸெஷ்ட।
வஜ்ரவாத்ரயுக்தம் ஹ்ரூம்கிம் வாஷேzஹ்ரூ, ஸஹிநாஸ்திகே॥

ஷகஷிணேzஸ்ரூ ஹ்ரூ கத்ரூஷ்ரூ கிபாய கூ்ரஜாயயா।
கிஸ்ரிஸ் வ்ருகாஸிகம் யொகிலாஸ்ரூதாநகவாலஸா॥ கஉ॥

ஸம்ஹ்ரூஷேநஸொவைகம், ஜாயாஃ ஸவபூ ஸ்ரூநெகஸஃ।
வ்ரூவ்ருஷிபுரம்பைரொவைகம் ஹ்ரூகஷிஷவஸநாஸ்திகே॥

ஷகஷிணே கபிவாஷ்ரூ ஷ்ரூ கூஸிகாம் ஷெவ வஜ்ரபெஸ்।
கூஸிகா ஷெஹஸ்ரூகாஸா ஸ்ரூபெவையஸஸ்ரிதா॥ கஉ॥

மாறும் அமைக்கலாம். இவ்வாறான கங்கால தண்டத்தை இடது நாசியின் மேல் வைக்கவேண்டும். இவரது இடதுபுறம், பலி பாத்திரத்தை ஏந்திருக்கும் ஒரு பூதம் முன்னே நடந்து செல்லும். வலதுபுறம், அது தன் பக்கத்தில் அன்னத்தை (சோற்றை) வைத்துக்கொண்டிருப்பவளும், அல்குலோடு இணைந்திருக்கும் தொங்கிய ஆடையுடன் கூடியவளுமான மானவியுடன் கூடிப் பிரகாசிக்கும். மானவியர் அனைவரும் பரபரப்புள்ள மனத்துடன் கூடியிருப்பர். புலித்தோலும் வெண்பட்டும் அணிந்திருப்பர். வலதுபுறம் இடுப்பில் சிறிய கத்தியைக் கட்டவேண்டும். அக்கத்தி பொன்போன்ற நிறமுள்ளதாக இருக்கும். கூபபந்தத்துடன் கூடியிருக்கும். (கூபபந்தம்) என்பது கத்தியின் அடிப்புறத்தில் கையால் பிடித்துக்கொள்வதற்கேற்ற ஆகாரமுள்ள பகுதியாயிருக்கக்கூடும். ரூபபந்தம் என்பதைக் காட்டிலும் கூபபந்தம் என்பதே உசிதமான பாடம் போல் தோன்றுகிறது. ரூபபந்தம் என்றே பாடம் கொள்

(1) காச்யபீயம் 72-40. மானவியர் அனைவரும் பரபரப்புள்ள மனதுடன் கூடியிருப்பர் என்று கூறுகிறது. அதையொட்டி இங்கும் பொருள் தரப்பட்டது.

(2) கூவ என்று ஒரு பாடம். இவ்விடம் பொருள் விளங்கவில்லை. காச்யபீயத்திலும் 72வது படலத்தில் 41வது சுலோகம்: "கூஸிகா ஹெஹஸ்ரூகாஸா ஸ்ரூவபூ வஸ்ரோஹிதா" என்று கூறுகிறது. இதற்கும் பொருள் தெளிவாக விளங்கவில்லை. கூபபந்தம் என்பது கைப்பிடியின் மேலுள்ள வளைவான பகுதியின் பொருளாகயிருக்கலாம்.

யக்ஷவிஸர ஸிலாவெஷ்டிதம் வைஷ்ணவம் நாம கம் ।
உரஸ்யேன ரகுஷ்யேஷ்வரம் வீஷ்டிதம் ரத்னமண்டபஸ்தம் ॥
கருணாநாம வாஸ்துபுருஷ வஷ்டிவொகோவகாரகம் ।
கங்காளமோஹநாயுத ஹேதி(ஸ)ஹ்யாஸ கூடாகாரியம் ॥
சுயவகேயு ஹரிஹரம் வாஸ்துபிதம் வரிவோஷகம் ।
உகஷிணை கூவமபம் வாதி கூடகதை ஸ்வாஸ்யாதிஷு ॥ கஉக ॥

வரஸாம் உகஷிணை வாதி ஸாவம் கூ வரஹஸ்தகெ ।
வாரி யேயும் ஹரிம் கூயபூ ஸர உந்யாயபு ஸாவஸெஷ ॥ கஉ0

வின் அழகியது என்று பொருள் கொள்ளலாம். யக்ஷர்கள், கிந்நரர்கள், சித்தர்கள் இவர்களால் வணங்கப்பட்டவர் — பூசிக்கப்பட்டவர் — துதிக்கப்பட்டவர். சூரியன், சந்திரன் இவர்கள் இரத்தினங்களிழைக்கப்பெற்ற சாமரங்களை வீசியபடியிருப்பர். ஆயிரங்கோடி அண்டங்கள் சித்தியோடாதவாறு எல்லாவுலகுக்கும் உபகாரம் பண்ணுவதற்காக இந்த "கங்காளமூர்த்தி" தோன்றியவர். கங்காளம் எனப்படுவது எலும்புக்கூடு. இது பாபத்தின் அறிகுறி. அதனின்றும் விடுபடுவதற்காக இந்த மூர்த்தியை வழிபட வேண்டும். அதனால் அதுவே ("கங்காளம்" என்பதே) இவருக்குப் பெயராயிற்று.

ஹரிஹரமூர்த்தி — ாஉகூ-ாஉக

இனி ஹரிஹரமூர்த்தியைக் கூறுவோம். இந்த மூர்த்தியின் பெயரே இவரது தன்மையை விளக்கும். சிவனும் திருமாலும் சேர்ந்த ஒரே வடிவமாக இவர் காட்சியளிப்பர். இரு கால்களும் ஸமமாக இருக்குமாறு பொருந்தி நின்றவண்ணமிருப்பர். வலது கையில் (மேற்புறமுள்ளது) அபயகரமான முத்திரை இருக்கும். இடது புறம் கடக ஹஸ்தமாய் தோளில் சேர்ந்திருக்கும். மேல் கைகளில் வலது புறம் கோடரியும், இடது புறம் சங்கும் ஏந்தியிருப்பர். இடது புறத்தில் திருமாலும், வலது புறத்தில் சிவபெருமானும் இருக்குமாறு இம் மூர்த்தியை அமைக்க

கூசாத ஸ்யாமம் வ்யாலாஸ ஸுஸம்பாவிதஸ்தவிஷ்ணு ।
தத்ஸ்திதிஜ்ஞ ஹர்யுத்ஸ்ருஷ்டஸ்ய ஸாதே ஸீதஸ்தெதத்குரு ॥

கிஞ்சித் வக்ராஸிதொத்பூதகரம் தத்ஸ்தாயொ ஜனாபதெ ।
ஸிரஸ்தத்வஸதோயாகம் கிஞ்சித் ஜக்ஷண ஸம்வ்ருதெ ॥ 6 ॥

[illegible] ॥

[illegible] ॥ 7 ॥

வேண்டும். இடது புறம் (திருமாலின் பாகம்) கருப்பு நிறமாகவும், வலது புறம் (சிவபாகம்) பவழம்போன்ற நிறமுள்ளதாகவும் இருக்கவேண்டும். இருவருக்கும் அவ்வவருக்குத் தகுந்த அணிகலன் அணிவிக்க வேண்டும். வலது புறம் உக்ரமான (கொடூரமான) பார்வையும், இடது புறம் குளிர்ந்த நோக்கும் இருக்குமாறு அமைக்கவேண்டும். வலது புறம் நெற்றியில் மேல்கண் (மூன்றாவது கண்) சிறிதளவு பிரகாசிக்குமாறு அமைக்கவேண்டும். சிரச்சக்கரத்தோடு கூடியிருத்தல் வேண்டும். (தலையில் பின் புறம் சக்கரம் அமைக்கப்படும். அதுவே "சிரச்சக்கர மெனப்படும்). இனி அதன் (சிரச்சக்கரத்தின்) இலக்கணம் கூறப்படுகின்றது. சிரச்சக்கரம் பதினேரங்குலம் பரப்புள்ளதாக இருக்கவேண்டும். அதன் பரப்பில் பன்னிரண்டிலொரு பாகம் பருமன் உள்ளாக (குறுக்களவுள்ளதாக) இருக்கவேண்டும். (இங்கு மூலம் தெளிவாக இல்லை). வட்டவடிவமாகவும், சக்கரம் போன்ற வட்டவடிவமுள்ளதும், தாமரை மலர் போன்ற வடிவமுள்ளதும் இவ்வாறாக சிரச்சக்கரத்தை அமைக்கலாம். சிரச்சக்கரத்தின் அகலத்தை ஏழு பாகமாக்கி அதிலொரு பாகத்தை சிரச்சக்கரத்தின் நாளத்தினுடைய (காம்பினுடைய) விஸ்தீரமாக அமைக்க

(1) காச்யபீயம் 73வது படலம் 6வது சுலோகம் :—
"[illegible]"
என்று பாடமுளது. அதன் பிரகாரம் அகலத்தில் பதினொன்றில் ஒரு பாகம் கனமுள்ளதாயிருத்தல் வேண்டும்.

(2) மொன்பதொரு பாடம். (3) வாலு என்னும் பாடம்.

[illegible]

வேண்டும். சிரச்சக்கரத்தின் அகலத்தை மூன்று பாகங்களாக்கி, அதிலொரு பாகத்தை, சிரச்சக்கரத்துக்கும் சிரஸுக்கும் உள்ள இடைவெளியாக அமைக்கவேண்டும். லலாடபட்ட (நெற்றியின் மேற்புறத்திலுள்ள படடம்)த்தின் நுனியிலிருந்து சிரச்சக்கரத்தின் நாளம் அமைக்கப்பட வேண்டும். கோடியினின்றும் (முனையினின்றும்) மூன்றங்குலம் உயரத்தில் சக்கரத்தின் நாளம் இருக்கவேண்டும். சக்கரத்தின் மத்தியில் மூன்றங்குலத்திலிருந்து பூமாலை தொங்கவேண்டும். எல்லா தேவர்களுக்கும் தேவிகளுக்கும் இவ்வாறு செய்யவேண்டும்.

பிக்ஷாடனமூர்த்தி — [illegible]

இனி பிக்ஷாடனமூர்த்தியைக் கூறப்போகிறேன். இவரது தன்மையையும் பெயரிலிருந்தே அறியலாகும். இவரது காற்கவிரண்டிலும் பாதுகைகள் அணிந்திருப்பர். இடது கால் பூமியில் நன்றாக பொருந்தியிருக்கும். வலது காலோவெனில் நடந்து செல்வதற்காக உயரத் தூக்கும்

---

(1) "[illegible]" என்பது காச்மபீய பாடம், லலாடபட்டத்தின் நுனியில் என்பது அதன் பொருள். காச்ம. 73-9.

(2) கொ என்றும் பாடம்.

குறிப்பு:—இங்கு மூலத்தில் "கட்யூர்த்வே" என்றுளது. "இடையினின்றும் மேற்புறத்தில்" என்பது அதன் பொருள். "கோட்யூர்த்வே" என்பது அடிக்குறிப்பிலுள்ள பாடம். அதையொட்டியே பொருள் கொள்ளப்பட்டது.

வஜ்ரவிதாணமுஜ்ஜ்வலரத்நதீபம் தேவ்யா ॥ ஏகாத ॥

விஷ்ணுகவைநஜிதம் வாயு உவாநந்த்ரவிகம் தத்வா ।
ஸுரூடவடுஸம்யுக்தம் கரோஷ யெநுஸுவர்ஷ்டி ॥ ஏகாத

வஸுஹரணஸம்யுக்தம் கபிலஸ்திவிஷ்டிகரி ।
ஸுஸ்திரகரிஷம் ஸ்தாகம் நாநாநாமவிஹரிதி ॥ ஏகாத

டக்ஷிணம் வஜ்ரயுஷ்டஸ்தம் ஸுமஸ்யாதுஷ்டிகம் ஸவேஷ ।
வாதேக [1]வஜ்ரயுஷ்டஸ்தம் விதவஸ்தாதரீயகரி ॥ ஏகாத ॥

பட்டிருக்கும். தலையிலுள்ள சடை அழகாக (நாற்புறமும்) சிதறினவாறிருக்கும். அல்லது சடையை மண்டலமாகவும் (வட்டவடிவமாகவும்) அமைக்கலாம். அல்லது கட்டவிழ்ந்த நிலையிலும் அமைக்கலாம். பாதுகைகள் இல்லாமலும் இம் மூர்த்தியை அமைக்கலாம். லலாட பட்டம் (நெற்றியில் கட்டப்படும் பட்டம்) இவருக்குண்டு. தலையில் பிறைச் சந்திரனை அணிந்திருப்பர். அணிகள் யாவற்றையும் அணிந்து அழகுமிக்கு விளங்குவர். அரைநாண்கயிறு இடையாதது. தூய வெண்மை நிறமுள்ளவராயிருப்பர். சிறிய தும் பெரியதுமான பலவகைப்பட்ட பாம்புக் கூட்டங்களை அணிந்திருப்பர். வலதுபுறமுள்ள முன்கை மானைத் தொட்டவாறு இருக்கும். இடதுபுறம் முன்கையோவெனில் (வரதான முத்திரையுடன் கபாலத்தை ஏந்தியவாறிருக்கும்) வெண்மையான ஆடையை மேல் வேஷ்டியாக அணிந்திருப்பர். வெண்மையான யக்ஞோபவீதம் (பூணூல்) அணிந்

---

(1) இங்கு மூலம் சிதைந்துள்ளது. காச்யபீயம் 74-வது படலம். 8-வது சுலோகம்:—

டக்ஷிணெ வஜ்ரயுஷ்டஸ்தம் ஸுமஸ்யா வரதம் ஸவேஷ ।
வாதேக வஜ்ரயுஷ்டஸ்தம் வரடம்ஸ்யாஸ் கவாலயுஷ ॥

என்றுளது. அதன் டீகாரம் இடது முன்கை வரதமுத்திரை யுடன் கபாலத்தை ஏந்தியவாறிருக்குமென்று ஏற்படுகிறது. அக்கருத்தும் உரையில் தரப்பட்டுள்ளது.

ஸ்வதயஜ்ஞோபவீத ஹஸ்த கடிஸ்த நாகேந்த்ர வைஷ்ணவ்யை நம:।
நீலகண்டம் கிரீடிநம் வடுவீரோவரி ஸ்திதம்॥ கதா॥

கதாஸ்த்ரசக்ரிகா ஹஸ்தம் லலாட ஸ்த்ர விபூஷிதம்।
வஜ்ரோபவீத ஹாரம் தம் ஸர்வாலங்கார பூஷிதம்॥ கதா॥

வாமே கிங்கிணீகம் கூலஸ்யம் ஸ்கந்தே சண்டம் விந்யஸேத்।
கடஸ்தே வரதம் காயம் வாமே சண்ட கடகம் விந்யஸேத்॥ கதா॥

வஜ்ரோபவீத்யுத் விந்யஸ்ய கடஸ்தம் கரவாரிகம்।
ஹரிதம் ஜடிலம் பத்ரம் ஸ்ரஜிணம் ஸர்வ ஸுகிலயா தம்॥ கதா॥

திருப்பர். இடப்பிடி பாம்பினால் சுற்றிக்கொள்ளப்பட்டிருப்பர். இவரது கழுத்து கருமை நிறமுள்ளதாயிருக்கும். அழகாக த்ரிபுண்ட்ரம் (மூன்று ரேகையாக நெற்றியில் அணியும் அடையாளம்) அணிந்திருப்பர். பத்மபீடத்தின் மேல் இருப்பர். இன்னும் இந்த பிக்ஷாடனமூர்த்தியில் அமைக்கவேண்டிய மற்ற விஷயங்கள் எல்லாம் கங்காள மூர்த்திக்குச் சொல்லியபடியே கண்டுகொள்வது.

சண்டேசுவரப்ரஸாதமூர்த்தி—காசு—காசு

சண்டேசானுக்ரஹ மூர்த்தியை ஸோமாஸ்கந்த மூர்த்தியைப் போலவே அமைக்கவேண்டும். ஆனால் இடது புறம் சிறிதளவு சாய்ந்த முகமுள்ளவராக இவர் இருப்பர். மேலும் இவரது வலது கையில் அபயதான முத்திரையை அமைக்காமல் வரதான முத்திரையை அமைக்கவேண்டும். அவ்வாறே இடது கையில் கடக முத்திரையை அமைக்காமல், அக்கரத்தை அருளுடன் சண்டேசுவரரின் தலையில் வைத்தவாறு அமைக்கவேண்டும். இப்படியாகச் சில விசேஷங்களை நினைவில் கொண்டு மற்ற அமசங்களில் எல்லாம் இவரையும் ஸோமாஸ்கந்த மூர்த்தியைப்போலவே அமைக்க வேண்டும். இவருடைய ஆஸனத்தின் கீழ் சண்டேசுவரர் பக்தியுடன் இதயத்தில் (மார்பில்) இருகை

---

(1) "கூலபம் தக்ஷிணே வாமே கடகம் விந்யஸேத்புன:" சில்பரத்னம் 23 – 4வது ஸ்லோகத்தில் ஸோமாஸனமூர்த்திக்குக் கூறப்பட்ட அமைப்பு; அவ்வாறே ஸோமஸ்கந்தமூர்த்திக்கும் கூறப்பட்டுள்ளது. இம்மூர்த்தி ஸோமஸ்கந்தரைப்போல் என்றதனால் சிறிது வேற்றுமையை விளக்குகிறார்.

ஸுஸுகாயஃ ஸ்வாஹேதி ஸுதிஷ்டாய வஷட்காயஃ ஹும்।
தக்ஷிணாமூர்த்தி தீபாநம் கரபத்ம ஷட்கரோபயஃ ॥ கசகூ

ஹம்பெஷ தக்ஷிணம் வாடிக வாக்ரோம்வெ நமுகாஜுகழு।
ஸுதிஷ்டாய வியாகயும் வாஷ்வாதிதே ஸாயபெஷ ॥ கசள ॥

தக்ஷிணே வக்ரவக்ஷஸ்தே ஜ்ஞாநமுத்ராதே யாஸபெஷ।
தக்ஷிணே வரஹஸ்தே காரயே தக்ஷமாலிகாழு ॥ கசஅ ॥

வாமதம் வாரிஹஸ்தே தண்டவா வரிகீ கிழுகழு।
வாமஜாநவரிஷ்டாதே தண்டஸ்தெஷ கோவபூரம் நயஸெஷ॥

கனியும் கூப்பியவண்ணம் ஸுகமாய் அமர்ந்திருப்பர். அவருடைய (சண்டேசுவருடைய) நிறம் பொன்போன்ற காயிருக்கும். இவ்வாறாக சண்டேசுவரப் பிரஸாத மூர்த்தியின் தன்மை விளக்கப்பட்டது.

தக்ஷிணாமூர்த்தி—ரசகூ-ரசூள

சிவபெருமானுடைய வடிவங்களுள் பதினாறாவது தக்ஷிணாமூர்த்தி யெனப்படுவது. இவரை ஆலமரத்தினடியில் அமைக்கவேண்டும். இவர் வீற்றிருந்தவாறாகக் காட்சியளிப்பர். இவரது வலது பாதம் தொங்கவிடப்பட்டிருக்கும்.. இடதுகால் மடங்கிக் கிடத்தப்பட்வேண்டும். இடது காலின் நலகத்தின் நுனி (வலது முழங்காலிற்குச் சமமாக அமைக்கப்படவேண்டும். ("நலகம் என்பது முழங்காலிலிருந்து பாதம் வரையில் கீழ்நோக்கிவரும் நீண்ட எலும்பு. கணைக்காலில் முடிவடையும் இது. இந்த எலும்பின் நுனி வலது முழங்காலின் மேல் பொருந்துமாறு ஒன்றன்மேலொன்றாக அமைக்கவேண்டுமென்றவாறு".) இவருக்கு கைகள் நான்கு. வலது புறம் முன்கையில் ஜ்ஞானமுத்திரையை அமைக்கவேண்டும். வலதுபுறத்திலேயே மேல்கையில் அக்ஷமாலையை அமைத்தல்வேண்டும். இடது புறம் முன்கையில் வரதான முத்திரை அல்லது தண்டம் (தடி) இவற்றிலொன்றை அமைக்கவேண்டும். தடியை அமைப்பதாயின் இடது முழங்கால்மேல் இடது முழங்கையை வைக்கவேண்டும். இடதுபுறம் மேல்கையில் அக்னி

வாதே வாகதைகத்ர வதநீம் வா ஸ்ரமதேவ வா ।
விகீர்ணமூர்த்தஜம் வாபி ஜடாபிர்ஜ்வலமுத்கடை ॥ கரு ॥

ஜடாபி பவபீதிக்நீம்வா ஜடாகோடிலம்பிதை ।
ஸுஸ்நிக்தை லம்காபாம் + + + + ॥ கருக ॥

வாதே யாயுஸ்ரவஷ்ணு நாஸ்து ஸிரஸி ஸ்ரூதை ।
உகுஸ்ணைர்ஜகதாயாகம் வஷட்காரணமுத்விதை ।
ஸ்ரீ கவஸ்ரோத்தரீயண வீகபதேஸ்ரவீதிதை ॥ கருஉ ॥

வ்யாஜ்ரசர்மாம்பரதரம் த்ரிநேத்ரம் தேஸ்ரவஸ்ரிதை ।
ஸ்ரீ ஸ்ரீகண்டம் கணேஸாயண ஸ்ரீ நாதாயண வியாவதேஸ்ரு ॥ கருக

நாரதோ ஜடிஸ்ரு வஸிஷ்டோ ஸ்ரீகவாஸ்ரு கே ।
மாரகண்டேஸ்ரு ஸ்ரீநகே ஸ்ரீமத்ஸ்ரு வாதவாஸ்ரு கே ॥ கருச ॥

அல்லது மான் இவற்றிலொன்றை அமைக்கவேண்டும். தலை மயிர்கள் காற்புறமும் சிதறினவாறு அல்லது ஜடை மண்டலமுள்ளவாறு அல்லது சடைகளால் உடலெல்லாம் கட்டப்பட்டதாக அல்லது சடைமுடி (மகுடம்) உடையவராக அமைக்கலாம். சுத்தமான பளிங்குக்கல் போன்ற நிறமுள்ளவராயிருப்பர். (இங்கு மூலம் சிதைந்துள்ளது.) முடியில் இடதுபுறம் ஊமத்த மலரும் பாம்பும் இருக்கும். வலதுபுறம் பிறைச்சந்திரன் விளங்கும். ஆபரணங்கள் எல்லாம் அணிந்திருப்பர். வெண்மையான ஆடையும் மேல் வேஷ்டியும் அணிந்திருப்பர். வெண்ணிறமான பூணூல் அணிந்திருப்பர். புலித்தோலை ஆடையாக உடுத்திக்கொண்டிருப்பர். மூன்று கண்களுள்ளவராயிருப்பர். கிலேசங்கள் (மனக்கவலைகள்) சிறிதுமில்லாதவராயிருப்பர். ருத்ராக்ஷ மாலையையும், கண்டமாலையையும் (கழுத்தை யொட்டினாற் போல் அமைந்தது), ஹ்ருன்மாலையையும் (ஹ்ருதயமுள்ள இடம் வரையில் மார்பில் தொங்கும் மாலை) அமைக்க வேண்டும். இவருடைய வலது புறம் நாரத மகரிஷியும், ஜமதக்கி முனிவரும், வஸிஷ்ட முனிவரும் இருப்பர். இடது புறம் பாரத்வாஜரும், சுனகரும், அகத்திய முனிவரும்

---

(1) காசியபீயம் 76 – 11. "நாரதோ ஜடிஸ்ரு வஸிஷ்டோ ஸ்ரீமத்ஸ்ரு வாதவாஸ்ரு கே" என்னும் சுலோகத்தில் "பிருகு" மகரிஷியும் வலதுபுறம் உள்ளதாகக் கூறுகிறது.

வந்திதெஃ கிஸாரதெ²வ்ஹ ஸெவிகா ஸஹிஸ்யஸ்²சைதெஃ ।
கவஹாஸ்ரொவரிஷ்டாத்ஹ ஸம்பவாதி²மா ந்ருஸெஸ² ॥ கருடா

யதி²வ்யாவ்யாக்²யாசக்திமூர்தி² ஸ்²யாதெ²வம் லவபுஸ்²சாஹாவஹிர்பி² ।
தத்தெவ வாதி²வாதெ²நாத்²யுபிகாஸ்²சாநஸ்²சாத்²யாஸ்²சாத்பி² ॥ கருடா ॥

வ்ருஷபுஜஸ்²சதுர்பி³ர்பா³ஹுபி⁴ர்வரதா³க்ஷமாலாபுஸ்தகபாணிபி⁴ஃ ।
ஸ்யாத்வா வ்ருஷபுஜஸ்தாத்³ருக் ஜ்ஞாநசக்திஸ்²சதுர்பு⁴ஜஃ ॥

வாமம் புஸ்தாநிகம் வாபி வாமஜாநுந்யுபகூபரே ।
ஸவ்யே டி³க்ஷுணைகஸ்²சாபி ஸ்²ரோத்ரே ஸ்²ரோத்ரே ॥ கருட ॥

இருப்பர். இன்னரர்கள். இம்புருஷர்கள் முதலிய தேவ-யோனி விசேஷங்களால் பக்தியுடன் வணங்கி வழிபடப் பெற்றவராயிருப்பர். இவரது கால்களில் ஒன்று தொங்க விடப்பட்டிருக்கு மென்பதை முன்பே சொன்னேம். அந்தப் பாதம் (வலது கால்) அபஸ்மாரத்தின்மேல் பொருந்துமாறு அமைக்கப்பட வேண்டும். இவ்வாறாக அமைக்கப்படும் தக்ஷிணமூர்த்தியே எல்லோருக்கும் சுபத்தைக் கொடுக்கின்ற "தர்ம வியாக்கியான மூர்த்தி" என ப்படுவர். (தர்மத்தை விரித்துரைக்கும் மூர்த்தி என்று பொருள்).

வீணாதர தக்ஷிணமூர்த்தி

இவரும் முன்போலவே பெரும்பாலும் இருப்பர். சிறிதே மாறுதல். இடதுகாலினால் "உத்குடிகாஸன"த்தில் அமர்ந்திருப்பர். இவர் முன்கைகளிரண்டிலும் வீணையை ஏந்தி யிருப்பர். இவருக்கு வீணாதர தக்ஷிணமூர்த்தி என்று பெயர்.

ஜ்ஞானமூர்த்தி

இரண்டு முன்கைகளிலும் முறையே ஜ்ஞான முத்திரையும் அபயதான முத்திரையும் தரித்திருப்பர். அல்லது இடதுகை இடது முழங்காலின் மேற்புறத்தில் விரிந்தவாறு அமைக்கப்படுவதும் உண்டு. பின் கைகளிரண்டில், வலது புறம் அக்ஷமாலையையும், இடதுபுறம் குவளை மலரையும்

[illegible]

[illegible]

ஏந்தியிருப்பர். காரணமான பொருள்கள் எல்லாவற்றுக்கும் ஆதிகாரணமான இவர் "ஜ்ஞான தக்ஷிணமூர்த்தி" என்று அழைக்கப்படுவர்.

யோக தக்ஷிணமூர்த்தி

இரண்டு உள்ளங்கால்களையும் மாற்றி ஆஸனத் தவாரத்தின் முன்புறத்தில் ஸ்படிக்பீண்டத்தின் கீழ் அமைக்க வேண்டும். ஜ்ஞான முத்திரையுள்ள வலது கையை உள்நோக்கியவாறு இதயத்திற்குச் சரியாக அமைக்கவேண்டும். வரத முத்திரையுடன் கூடிய இடது கையையோவெனில் மேட்ரபீடத்தின்மேல் வைக்கவேண்டும். ஆன்ரு றிக்ரு மேட்ரம் எனப்பெயர். மேட்ர பீடம் என்பது அந்த இடத்தைக் குறிக்கும். இவ்வாறு மூன் கைகளிரண்டுக்கும் உபயோசம் கூறப்பட்டது. பின் கைகளிரண்டிலும் முன் போலவே அக்ஷமாலையையும் குவளை மலரையும் அமைக்க வேண்டும். தன்ரு முக்கின் நுனியைப் பார்த்தவாறுகவும்,

---

(1) காச்யபீயம் 76 – 18. "ஸாலமிஸ்ரதநிஸ்ரம் வணம் வலம் வாலயு வரதவெஸ" என்று இம்மூர்த்தியைத் தாயவெண் ணிறமுள்ளவராகக் கூறுகிறது.

(2) காச்யபீயம் 76 – 19.
"ஜவெநுதாவி கலா பிரு ஸ்படிவாயு புகலுவெள" என்றும் சுலோகமும் "ஸ்படிக் பீண்டம்" என்றே கூறுகிறது. ஆஸனத் தவாரத்தின் இருபுறத்திலுமுள்ள வட்டமான உடற் பகுதியையே இச் சொல் உணர்த்துகிறது.

ஸுவிசீர்ண புஜபார்ச்வ: பொழிபூமி நிதி ஸ்ப்ருசேத் ।
அபைவை முகூர்ணம் வாதம் வாசி ஸுந்தரயிகாஸநே ॥ ஈஈ ॥

ஸம்பைய் பொழவபுஜ + தெஹைாத்தரிகாவிந்ரெள ।
ப்ரஸாரய வாசிஹஸ்தௌ வாதஜாநுவரி ஸ்திதே ॥ ஈஈ ॥

வாதஜ பொழபூமி ஸ்ப்ருசேத் ஸ்வாஸ ஸெஷம் வ ஸிவபுவடாவஸெஸ।
உஸ்ரா ஸிஹமம் ஸஹாஸிந்ரகு கூநெய்ா நாவைவாஷ்டிகே ॥

பொழபூமிகபொவெதம் ஜம்வாசெயை விஸெஷத: ।
ப்ரஸாரய வ ஸிவபுஹஸ்தௌ ஸெள ஜாநு ஸ்திரி
நியோஜயேத் ॥

நோய்மையான உடம்புள்ளவராகவும் இருப்பர். சடைகள் எல்லாம் அழுகாகச் சிதறிக் கிடக்கும். இவர் யோக தகூர்ணமூர்த்தி யெனப்படுவர்.

இதிலேயே சிறப்பான மற்றொரு வகை.

வலது காலைத் தொங்கவிடவேண்டும். இடது காலில் முன்போல் உத்குடிகாஸனம் அமைக்கவேண்டும். தனது உடம்பையும் உத்குடிகாஸனத்திலுள்ள இடது பாதத்தை யும் யோக பட்டத்தினால் நன்றாகக் கட்டவேண்டும். இடது கை விரித்தவாறு இடது முழங்கால்மேல் பொருத்தப்பட் டிருக்கும். மற்ற அடையாளங்களெல்லாம் (பின் கைகள் இரண்டும் அவற்றிலிருக்கவேண்டிய பொருள்களும் மற்ற வையும்) முன்போலவே இவருக்கும் அமைக்கவேண்டும்.

இதிலேயே மற்றொரு வகை.

இரண்டு பாதங்களின் குறிகால்களும் இரண்டு தொடை களின் அடிப்புறங்களிலும் மாற்றி வைக்கப்பட்டு நன்றாகப் பதிந்திருக்கவேண்டும். இரு ஐக்கைகளின் (ஐக்கை — என்பது முழங்காலுக்கும் கணைக்காலுக்கும் மத்தியிலுள்ள சிளமான காலின் பகுதி) மத்தியில் யோகப்பட்டம் சிறப் புற்று விளங்கும். முன் கைகளிரண்டும் விரிக்கப்பட்டு முழங்கால்களின்மேல் வைக்கப்பட்டிருக்கும். மேலுள்ள

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

இரண்டு கைகளுள், வலதுகையில் அக்ஷமாலையையும் இடது கையில் கமண்டலுவையும் வைத்திருப்பர். சடைகள் மண்டலாகாரமாய்த் திகழும். மண்டை ஓடு பிறைச் சந்திரன் இவற்றை அணிந்திருப்பர். கரு நிறமான கழுத்துள்ளவர். சங்கு, குருக்கத்திப்பூ, சந்திரன் இவற்றைப் போன்ற வெண்மையான நிறமுள்ளவராயிருப்பர். யோக தக்ஷிணமூர்த்தியிலேயே இந்த மூர்த்தியும் ஒருவகை. இவருக்கும் முன்போலவே மற்ற அங்க அடையாளங்கள் எல்லாம் அமைக்கப்படவேண்டும். தனியாகச் சொன்ன நிலைட்டுமே சிறப்பாக அமையும்.

காலஸம்ஹார மூர்த்தி—ரகஅ-ளஅ

காலாரி என்பது, கால–அரி என்னும் இரண்டு சொற்களின் சேர்த்தி. காலன் என்று யமனுக்குப் பெயர். அரி என்னும் சொல் "பகைவன்" எனப் பொருள்படும். யமனை வென்றவர் என்றபடி, காலஸம்ஹார மூர்த்தி என்றும் இதே பெயர்தான். இந்த சிவமூர்த்தியைச் சிறிது இடது புறம் சரய்ந்த உடம்புள்ளவராக அமைக்கவேண்டும். வலது கால் இயற்கையாக பத்மபீடத்தில் நன்கு படிந்திருக்கும். மற்றது பத்ம பீடத்தின் மேலிருந்து சிறிது மடக்கப்பட்டு உயரத் தூக்கப்பெற்று யமனுடைய மார்பில் வைக்கப்பட்டிருக்கும். கோரைப் பற்களுடன்கூடிய முகமுள்ளவர். மூன்று கண்களுள்ளவர். சடைமுடியால் அலங்கரிக்கப்

உதக்ஷிணே வாமபுஜம் வாம வக்ஷஸ்யதோந்யதா ।
டக்ஷிணே வாமபுஜமூர்த்வே சூலயுக்தம் கணாஞ்சிதம்

உக்ஷிணே வாஹயேத்தீக்ஷ்ணம் வாமஸ்தம் வாமதஸ்தவா ।
வாமே வாமபுகரம் நாகிவக்த்ராதென வக்ஷஸி ॥

வாமே கரே வாஹயேத்தீக்ஷ்ணம் விஷ்வபம் வரிகஸ்ரயெத் ।
உஷ்ணீஷாதம் வரிஷ்ட்யாந்தி விஷ்வயேத்நாரிகாமுகே ॥ களட ॥

சூலமம் வாமஸ்தவஜ்ரளய வஜ்ரம் உக்ஷிணஹஸ்தகெ ।
விஷ்வபம் வெடகம் வாமம் வக்ஷிஹஸ்தம்ய வாரிகெ ॥ களக ॥

சூலவிஷ்ணுஸ்தகாமம் வலபுஜஸ்ரணஸ்தம்யாதே ।
கயஸ்தாஸ் காரயெத் கரம் விஷ்ணும் வாமஹஸ்தகே ॥களச॥

பெற்றவர். இவரை நான்கு கைகளுள்ளவராகவோ அல்லது எட்டு கைகளுள்ளவராகவோ அமைக்கலாம். முதலில் நான்கு கைகளின் விவரம் கொடுக்கப்படுகிறது. வலதுபுறம் முன் கையால் சூலத்தைப் பிடித்திருப்பர். இது காது அளவு உயர்ந்திருக்கும். வலதுபுறத்து மேல் கையில் கோடரியை அமைக்கலாம். அல்லது வரதான முத்திரையையும் அமைக்கலாம். இடதுபுறம் முன் கையை நாபி ஸூத்திரத்தின் முடிவில் ஸூசி முத்திரையுடன் அமைக்க வேண்டும். (ஆள்காட்டி விரலை மீட்டி மற்ற விரல்களை மடக்கிய கை ஸூசி முத்திரையுள்ளதாகும்.) இடதுபுறம் மேல் கையின் மோதிர விரலின் நுனியைத் தகிலப்பாகை யளவு உயர்த்தி ஆச்சரியத்தைக் காட்டுமாறு அமைக்கவேண்டும்.

இவி இவருக்கே எட்டு கைகளின் உபயோகம். வலது புறம் முறையே; சூலம், கோடரி, வஜ்ரம், கத்தி இவற்றையும், இடதுபுறம் முறையே ஆச்சரியக்கை, கேடயம், பாசம், ஸூசிஹஸ்தம் இவற்றையும் அமைக்கவேண்டும். சுத்த மான பவழம்போன்ற செந்நிறமுடையவர். ஆபரணங்கள் எல்லாவற்றையும் அணிந்திருப்பர். இந்தக் காலாரி மூர்த்தியின் கீழ்புறத்தில் யமனை (காலனை) ஸ்தாபிக்கவேண்டும். இந்த யமனுக்குக் கைகளிரண்டு. அவற்றில் பாசத்தைப் பிடித்திருப்பான். பேழை போன்ற கிரீடம் அணிந்திருப்

---

(1) காச்யபீயம் 77–8 ... ... "சூலமம் வஜ்ராம்ச ஊர்த்வகே"
25 என்று பாடமுளது. "கம்ராதம்" என்றும் பாடம்.

கரணைகளொவ்வாதம் வடிவுற்றும் விகற்காநநிழ் ।
கவ்வுரோவசோயாக்கம் [1]கோலயவசநிகிழ் ॥ களு ॥
வேதியாஜ்ஞிவம்யாக்கம் விகீணாஃவ்ரியம் வாநஃ ।
கயு மிம்மொழ்வம் வகெய்ரு மிம்மாகாரவ்ரு கியுகஃ ॥ களகூ ॥
நலகாக வாடவ்ரு கலம மிம்மெ [2]ஸ்ரலிய வசோயாகிழ் ।
வஜ்ரு ஸெவாரவக வவழும் காரயெகவாஜ்ரா கூகிழ் ॥ களள
வ்ரு ஹாகா வாவாரஷ்வெண வாயூழுமொ வாகோஷ்ழுகஃ ।
விஷ்ணு வுராவாரஷ்வெண டகிணாமொ கயொமகஃ ॥

பான். கோரைப் பற்களுடன் கூடியவன். பயங்கரமான முகமுள்ளவன். வெள்ளமாகப் பெருகியோடும் இரத்தப் பெருக்குடன் கூடியவனும், பெரும் அச்சம் கொண்டவனுமாக இவன் இருப்பான். இரு கைகளாயும் கூப்பி இதயத்தில் வைத்தவாறிருப்பன். இவனது கால்கள் இரண்டும் இயற்கை நிலையிலில்லாது நிலை குலைந்து காணப்படும்.

லிங்கோத்பவ மூர்த்தி—ாளகூ-ாளகூ

இனி லிங்கோத்பவ மூர்த்தியைக் கூறுகிறோம். லிங்கத்தின் வடிவத்தினுள்ளேயே இம் மூர்த்தியை அமைக்க வேண்டும். தனி விக்ரஹமல்ல. அதனால் இவருக்கு லிங்கோத்பவமூர்த்தி என்றே பெயர் வழங்கும். உத்பவம்= தோன்றினது. லிங்கோத்பவம் என்பதற்கு லிங்கத்தினுள் தோன்றியது என்று பொருள். அதுவே பெயராகவும் வழங்குகின்றது. சிவலிங்க வடிவத்தின் மத்தியில் முன் கூறப்பட்ட சந்திரசேகர மூர்த்தியைப்போலவே அழகிய வடிவமுள்ளவராக இவரையும் அமைக்கவேண்டும். நலகத்தினிருந்து உன்னங்கால் வரை லிங்கத்தினுள் மறைந்த வாறு அமைக்கவேண்டும். நலகம் என்பது கணைக்காலில் அதேகாற்போலுள்ள காலின் குறுகிய பகுதி. இவருடைய இடதுபுறம் அன்னப்பக்ஷி வடிவங்கொண்டு பிரமன் மேல் கோக்கிச் சென்றுகொண்டிருப்பர். வலதுபுறத்தில் பன்றி வடிவங்கொண்ட விஷ்ணு கீழ்முகமாய்ச் சென்றுகொண்

---

(1) "கோபாயவஸ" என்றும் பாடம்.

(2) காச்யபீயம் 68-3.

"நகோகாவாடகலா விவ்ரு மிம்மெ மஸ்ரலி வசிநிகிழ்" என்று பாடமுள்ளது. அதைத் தழுவி உரை எழுதப்பட்டுளது. இந் நூலிலுள்ளபடி பொருள் நன்கு விளங்கவில்லை.

[1] ஹூந்தி³யெ2ஜ்ஜலிவலயாகே²ள ரகு3ராஉ²ரிஹர வாரிஜ² ।
வீக்ஷாரணெள வரமிஹ தி³டி²ம்பிங்ஸாஹ்வயம் ஹ்யுத்கிழ் ॥ களக ॥

॥ அத² ஸ்ரீ வஜ்ரகூர்ச்சி ॥

விஹ்ரத்தொலிபுஃ கரோரம் ஸ்ரீம ஸமயவிரெள ஸாவ்யஸவ்ஹோ
ஸவ்ஹாஃ

வயபூஷணகாரதீவ்ரஃ ஸாரவிஜநியொ வ்யாவ்யவரிபூதவாஸாஃ ।
யெளயொ ஸுகூவராஸாஸ்ரிபுகரவகஜிதாஸ்ரிவ்யஹஃ
வஜ்ரவக ஸ்யுக்ஷஃ

கொழ்ரகொழ் வழிகரோலிநரொ விஷ்ணாகரம்ஹரோஃ ॥

டிருப்பர். இருவரும் சுமருபத்தடனும் இதயத்தில் இரு கைகளையும் கூப்பியவாறிருப்பர். முறையே, சிவந்ததும், கருப்பானதுமான நிறமுள்ளவர். பிரமனும் விஷ்ணுவும் தங்களால் அளவிடமுடியாதவாறு வளர்ந்துள்ள லிங்கத் தைப் பார்த்தவண்ணமாயிருப்பர். இதுவே லிங்கோத்பவ மூர்த்தி எனப்படும். இவ்வாறுக சைவத்தில் பதினெட்டு மூர்த்திகளின் அமைப்பும் தியானத்துக்கு உபயோகமாகக் கூறப்பட்டது.

ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரம்.—ாஅய

தனது நான்கு கைகளால் கோடரியையும், மானையும் அபயதான முத்திரையையும் வரதான முத்திரையையும் தரித்திருப்பர். நன்முக அருள் நிரம்பிய தோற்றமுள்ளவர். ஆபரணங்கள் எல்லாவற்றாலும் மற்றும் பலவகை அலங் காரங்களாலும் கண்கொள்ளாக் காட்சியளிப்பர். தாமரை மலரின்மேல் இருப்பர். அழகிய புலித்தோலை ஆடையாக உடுத்திருப்பர். தூய வெண்மையான் முத்துக்களைப் பொடி செய்து அவற்றை அம்ருத ரசத்தோடு கலந்து அதனாலுண்டு பண்ணப்பட்ட பெரிய மலைபோல் அழகிய தோற்றமுள்ள வர். ஐந்து முகங்களுள்ளவர். மூன்று கண்களுள்ளவர். தனது முடியின் நுனியில் பொருந்தி விளங்கும் குளிர்ந்த கிரணங்களை வீசுகிற பிறைச் சந்திரனால் பொலிவுற்ற உன்னதமான தோற்றமுள்ளவர். பஞ்சாக்ஷரத்தில் விவரிக்கப் பட்ட சிவபெருமானை இவ்வாறுகத் தியானிக்கவேண்டும்.

---

(1) "ஹ்ரஸ்வதீர்கவெண ஸிவாஸ்ரயுதெள வ்யாஹ்ருவிஷ்ணு விஹஃ வாஸஃ" என்னும் ஸகலாதிகார வசனத்தைத் தழுவிப் பொருள் தரப்பட்டது.

[1]ரமஸா நாஹ்ய உத்யுழிஹ்ரீவம் வந்தாமஹே தீக்ஷ்ணம்
வத்யுஷ்ம் கத்ரூஷ்ம் ஸுகேஷ்டிநிஷ்மம் யாஸ்யம் கு-
ஹ்யாநம் ஹரஸ்ய ।

வாமம் தேவ்யா வ்ருஷ்ணிநஸ்ப்ருஷ்யா யத்தாமதேவம் விதுஃ
ஸத்யோஜாதம் ப்ரஹ்ம(யம் ? ஹ்ம்) ஸ வராஹம் தமாகூரே
ஹவ்யவாஹம் ॥ கஅக ॥

அய ரூபாணி ;—

வந்தே வ்ருஷ்ணிஸஹாவஹாவஸுதிகம் ரத்நாம்ஸுகாலேபநம்
வ்யாக்யாவிவேகாஹ்ருதாஸ்ரீ ரமணா ஸாலோக்யஸாமீப்யகே

இதில் சிவபெருமானுடைய ஐந்து முகங்களும் அவற்றின் திசைகளும் கூறப்படுகின்றன :—

சிவபெருமானுடைய ஐந்து முகங்களுள் ஈசானம் எனப்படுவது மேல் நோக்கியவாறிருக்கும். நிர்மலமான ஈசான முகத்தை இவ்வாறாக வணங்குவோம். குங்குமத்தின் நிறமுள்ள தத்புருஷ முகத்தைக் கிழக்கு முகமாகவும், அகோர ரூபியான சிவனைத் தெற்கு முகமாகவும் வணங்குகிறோம். மேருமலை, செம்பரத்தம்பூ இவற்றிற்கொப்பான நிறமுள்ள அழகிய வாமதேவ முகத்தை (மேற்கு முகமாகத் தொழ வேண்டுமென்று) பெரியோர் பணிப்பர். பெரிய காந்தியுள்ள ஸத்யோஜாத முகத்தையோ வெனில் வடக்கு நோக்கி வைத்திருப்பர். இந்த ஸத்யோஜாதம் பசுவின் பாலினுடைய நுரைபோன்ற ஒளியுடையதாகிருக்கும்.

ருத்ரர்—கஅஉ

அழகிய சிருங்கார சேஷ்டைகளும் இனிய "பாவ"ங்களும் மிளிர்ந்து விளங்குகிறவர், செந்நிறமான ஆடை, சந்தனம் இவற்றையுடையவர், புன்சிரிப்புள்ள முகமுடையவர், மோவாய்க்கட்டையின் நுனிக்குச் சரியான கம்பீரமான மூக்கையுடையவர், செந்நிறமானவர், பூமாலைகளால் விளங்கும் குழல் கற்றையையுடையவர், பலவகையான உல்லாஸ

---

(1) இந்த சுலோகம் சில சுவடிகளில் இல்லை.

குறிப்பு :— வாமதேவம், ஸத்யோஜாதம் இவற்றுக்குத் திசை கூறப்படவில்லை. வரிசைக் கிரமத்தை யொட்டி வாக்கியத்தால், மேற்கு, வடக்கு என எண்ணால் சேர்த்து எழுதப்பட்டது.

நாநாவிஹ ரீவ்ஹி கவ்ணயிநம் ஹாவெந வாஸாம்கஸ்ஸொள
வ்ஹாம்ஹம் ஸ கவாஸ்தி கூநஸ்ஹஸ்ணெ தெஸ்ஹி.
ஏஸ்யாநம்ஹாஸ்ஸு ॥

கய ஸ்ரீவாஸுதிஃ :—

தெவம் நரோதி ஸிரவா வாஸஸ்ரீஸ்ரஸ்லவிதீயா.
கவாஸவரிஷ்ணிதவாஹஸ்ரீண்ஸு ।
ஸ்ரீவ்யாஜிநாம்வாஸயாஸ் ஹவிதாவஷாகவெஷொஜ்ஜலம்
ஸ்ரீயகஜ்டாவயிகெந்ஸ்ரீவிம்வெஸு ॥ கஅக ॥

கஷ்ஸ்டிஃ :—

வந்ஸ்ரீ ஸ்ரீஸ்லவ்ஹிகாகஷாவா.
விதீயாவ்யவாதொதீ தவாஹஸ்ரீ ஸீஸு ।
விதொவவீகம் ஹவிதாவஷாகம்
கொட்ரஸ்ஸ்லவொஜ்ஜலவந்ஸ்ரவெவு ॥ கஅச ॥

வினோபாட்டுக்கஞ்டையவர், அடியார்களிடம் அடங்காக் காதல் கொண்டவர், தனது நான்கு கைகளால் முறையே பாசம், அங்குசம், கட்வாங்கம், (மண்டை ஒடுடன்கூடிய தடி) கபாலம் (மண்டையோடு) இவற்றைத் தரித்திருப்பவர், அதற்கேற்ற "பாவ"ங்களுள்ளவர். இவ்வாறான அரனை வணங்குகின்றேன்.

ப்ராஸாதம் — கஅக

கோடரி, த்ரிசூலம், வித்யை, கபாலம் — இவற்றால் பிரகாசிக்கும் தண்டம் போன்ற நான்கு புயங்களையுடைய வரும், புலித்தோலை ஆடையாக உடுத்தியவரும், திருநீறு பூசப்பட்டு வெண்மையான அழகிய தோற்றமுள்ளவரும், வெண்மையான பூணூல் அணிந்தவரும், சிரஸ்ஸின்மேல் பிரகாசிக்கும் சடையில் பொருந்திய சந்திரபிம்பத்தை யுடையவருமான இறைவனை வணங்குகின்றேன்.

இதிலேயே மற்றொரு வகை — கஅச

த்ரிசூலம், பளிங்குக் கல்லாலான அக்ஷமாலை, வித்யா, ப்ராஸாதம் இவற்றைத் தாங்கிய நான்கு கைகளையுடைய வரும், வெண்மையான பூணூலுடையவரும், திருநீறு பூசப் பெற்ற வெண்மையான உடம்புள்ளவரும், கிரீடத்தின் நுனி யில் ஒளி வீசும் பிறைச்சந்திரனையுடையவருமான சிவனை வணங்குகின்றேன்.

த்யானம் :—

ஸுதாம்ஸோர்மண்டலாந்தஸ்த-
த்ரிநேத்ரம் த்ரிஸ்ருதிப்ரபம்.
டங்காக்ஷமாலிகாஹஸ்த-
சதுர்வக்த்ரஸமன்விதம்.
உதாரவஸனோத்பாஸி கிரீடம்
நா (நோ? மோ)தரீயம் ஸிவம்
வந்தே வ்ருஷப⁴ராஜிநாம்பரத⁴ரம்
கோடீரசந்த்ரோஜ்ஜ்வலம் ॥ கஅரு ॥

ஸ்ருஷ்டிஸ்தி²திவிநாஸஹேதுமனிஸம்
யோகீந்த்ரஹ்ருத்பங்கஜே
ஸம்ஸாரார்ணவதா⁴ரணைகநிபுணம்
[1]ஸாக்ஷாத்பராக்²யம் பரம்
நிர்லேபம் நிரவத்³யமத்³வயபத³ம்
ஸர்வாத்மகம் ஸர்வகம்
ஸர்வஜ்ஞம் ஸிவமீஸ்வரம் நிரவதி⁴ம்
நித்யம் நமாம்யஹ்யஹம் ॥

ம்ருத்யுஞ்ஜயர் — கஅரு

வெண்மையான இரண்டு தாமரை மலர்களின் புடத்தினுள்ளிருக்கும் சந்திர மண்டலத்தில் இருப்பவர், மூன்று கண்களுள்ளவர்; த்ரிசூலம், மூன்று வேதங்கள், கோடரி, அக்ஷமாலை, இவற்றைத் தரித்துக்கொண்டிருக்கும் நான்கு கைகளையுடையவர், இமயமலை போன்ற வெண்மையான தேஹ காந்தியுள்ளவர், ஐந்து முத்திரைகளால் அலங்கரிக்கப்பெற்றவர், மூன்று கண்களுள்ளவர், பாம்பையே மேல் ஆடையாக உடுத்தியவர், சிறந்த புலித்தோலை உடுத்தியவர், முடியில் உள்ள பிறைச்சந்திரனால் ஒளிமிக்கிருப்பவர்; இவ்வாறான சிவனை வணங்குகிறேன்.

இதுவுமது

சூலம், பாம்பு, கோடரி, மணி, கத்தி, அங்குசம், வஜ்ராயுதம், பாசம், அக்ஷி, அபயமுத்திரை இவைகளைக்கைகளால் தரித்திருப்பவர், குளிர்ந்த கிரணமுள்ள சந்திரனுடைய ரேகையுடன் இணைந்துள்ள சடைமுடியுடன்கூடிய சிரமுள்ளவர், மூன்று கண்களுள்ளவர், பலவகையான ஆபரணங்களால் அழகுற்று விளங்கும் உடம்பையுடையவர்,

---

(1) "ஸாக்ஷாத்" என்று பாடம் உளது. அதை "ஸமீ" என்று கருதி "அபய முத்திரை" என்று பொருள் தரப்பட்டது.

நாநாகவூராஹிராசாவவந உஹிகாயஃவ்ருடம்
வுவ்ருவஹம் வடிஷ்ரு
வணவகூ ஷ்ருஷிகரணிநிஹம் வாவஃகீஸம் நசாமி ॥ கஅசு ॥

சிவ கவசாகரம் :—

வாசோடநுஷ்ரு வாசெகர கூரகஉவா.
யா ஷ்ரயா வாவோஹவுநுஷ்ரூ-
ரதொதஉயாஃ ஷ்ருநவியுதஉவ.
வாகவாஹவுஃ வுியாயாஃ ।

வவஃகவூராஹிராசொ யுதவாரஸவுஷுசெஷவுஃ
கவெரஃ காணுநாஹொ யெயஃ
வடிவநஷ்ருஃ ஷ்ரஉவிதநநவுஃ
வம்வடெ வாவஃகீஸஃ ॥ கஅள ॥

வேண்டின வரங்களை யெல்லாம் கொடுப்பவர், அருள் நிரம்பிய கவர்ச்சிகரமான முகமுள்ளவர், தாமரை மலரில் இருப்பவர், ஐந்து முகங்களுள்ளவர், பளிங்குக் கல்போன்ற தூய வெண்ணிறமுள்ளவர்; இவ்வாறான பார்வதியின் கணவனை (சிவனை) வணங்குகிறேன்.

சைவமான அஷ்டாகரம் — கஅள

தனது இடது கையினால் தேவியை அணைந்தவாறிருப்பர். தேவியின் தாமரை மலர் போன்ற வலது கை இவரது இடது மடியில் வைக்கப்பட்டிருக்கும். தேவியின் இடது கையில் செந்நிறமான குவளை மலர் விளங்கும். அவளுடைய கொங்கைமேல் தனது இடது கையை வைத்திருப்பர். எல்லாவிதமான அணிகளையும் அணிந்து அழகு வெள்ளமாய் விளங்குவர். மற்ற மூன்று கைகளால்; கோடரி, மான், அம்பு; இவற்றைத் தரித்திருப்பர். பொன் போன்ற நிறமுள்ளவர். பத்மாஸனத்தில் அமர்ந்திருப்பர். மன்மதன் போல் அழகிய மென்மையான உடம்புள்ளவர். இப்படிப்பட்ட பார்வதீசனைச் செல்வம் பெறுவதற்காகத் தியானிக்க வேண்டும்.

[1]தக்ஷிணாமூர்த்தி :—

மரகத ப்ரகாசம் ரத்நாகர முக்தாமணி
ஹாரம் சந்த்ர கபர்தி
ஜாபமாலாக்ஷ வ்யாக்யான ஹஸ்தயுக
ஸ்வாத்மைக்யாத்மதர்சனம் ।
சூர்ணீக்ருத ஸ்ருஷ்டி விகர்ஷ கஜடம்
கர்ணாவதம்ஸ ஸ்ரியம்
ஸ்தோத்ரானந்த ஸனந்தனாதி முனிபி
ர்ஜுஷ்டம் ஸதா பாவயேத் ॥ கஅஅ ॥

அகோரமூர்த்தி :—

காலாப்ராப்ர கராளதேஹ வரஸ்ரக்ஸ்ரக்ஸ்ரக்ஸ்ரக்ஸ்ரக்
வ்யாலவ்யாலக்ருதாவதம்ஸ ஸ்ரவண
ஸ்ரீமத்ஸ்ரவத்ஸ்ரவத்ஸ்ரவத்
ஸ்ரோதஸ்ஸ்ரோதஸ்ஸ்ரோதஸ்ஸ்ரோதஸ்
ஸ்ரீஷணாஸ்ய ஸ்ரிதாக்ஷ ।

தக்ஷிணாமூர்த்தி — கஅஅ

மங்களகரமான பொருள்களைத் தரும் (ஞான) முத்திரையையும், கோடரி, மான், இவற்றையும் மூன்று புயங்களால் தரித்தவர், நான்காவது கையைத் தனது முழங்காலில் வைத்தவராயிருப்பவர், சிறந்த பாம்பினால் நன்றாகக் கட்டப்பட்ட இடையை உடையவர், ஆலமரத்தின் கீழ் அமர்ந்திருப்பவர், அழகிய சந்திரனுடைய கலையுடன் பிணைக்கப்பட்ட சடைமுடியையுடையவர், பால்போல் வெண்மையான நிறமுள்ளவர், மூன்று கண்களுள்ளவர், ஆதிகாலத்தியவர்களான சுகபரப்ரம்ம ரிஷி முதலிய முனிவர்கள் பலராலும் சூழப்பட்டவர்; இவ்வாறான சிவன் உங்களுக்கு மனத்தூய்மையைக் கொடுக்கட்டும்.

அகோரமூர்த்தி

கருமுகில் போன்ற நிறமுள்ளவர். எட்டு கைகளுடையவர். ஒவ்வொரு கையின் நுனியிலும், முறையே—கோடரி, டமருகம், கத்தி, கேடயம், அம்பு, வில், சூலம், கபாலம் இவற்றைத் தரித்திருப்பவர், மிகவும் அச்சத்தைத்

---

(1) தக்ஷிணாமூர்த்தி என்று வேறு பாடம். தக்ஷிணாமூர்த்தி விஷயமான மூன்று அனுஷ்டுப் என்று அதன் பொருள்.

ரகாகாரமாம்பரமாஹி வ்யவஸ்திக.
மாதேதாரநிநாஹ ஹ்ருஸ்தீங
வாஹ நிஷ்டாயுதாயீ ஸுவதநஸ்திதக-
ஸ்திதயெ ஸ்யாதிவொரஃ ॥ கஅக ॥

த்ருஷ்ணாஜயமெஹஃ :—

ஸுயவா ஸ்ய கரெவஷ்டா-
ஞநிகம் பிஸாஷெஷஹ்ருஷணம் ரஷ்ட்ரே ।
யாகவா ஜவாஸ யபாவஸ
கூபகதவ்யா த்ருஷ்ணாஸநம் ஏஷ்டே ॥ கஅ0 ॥

விஞ்ஞாபனம் —

ஸுஹிஸுயாரு மஹாபலகாமாவஸெளி
ஸ்ரீடிஸுஹணநதாவி + + + ஸ்ரீவிஸாவஃ ।

தரும் தோற்றமுள்ளவர், பயங்கரமான முகமுள்ளவர், மூன்று கண்களுள்ளவர், செந்நிறமான ஆடையும் சிறந்த பாம்பும் உடம்பில் உடுத்தியவர், பகைவர்கள், மானிகள் (பாம்புகள்) க்ரஹங்கள் (பூதப்ரேத பிசாசங்கள்) இது போன்றவற்றைக் கடித்துத் தின்றுகொண்டிருப்பவர். விரும்பின வரங்களை யெல்லாம் கொடுக்கவல்லவர். இவ் வாரான அகோரமூர்த்தி, உங்களுடைய துன்பங்களை யெல்லாம் நீக்கவேண்டும்.

த்ருத்யுஞ்ஜயத்தின் ஒரு வகை—ஈகo

நிர்மலமான (தூய) காமரை மலரிரண்டின் புடத்தினுள் சிருப்பவரும், சிறு குழந்தை வடிவமுள்ளவருமாகிய சிவனை முறைப்படி தியானம் செய்வதனாலும், ஜபம் பண்ணுவதனாலும் நிண்ணமாக இறப்பு ஒழியும். இது பிரத்யக்ஷமாகக் கண்டவுண்மை.

சிந்தாமணி — ஈகக

பாம்பு, சந்திரன், கங்கை, இவற்றுடன் பிணைப்புண்ட உயர்ந்த சடை முடியுடையவரும், தேவர் கூட்டங்களால் வணங்கப்பட்ட திருவடிகளையுடையவரும், பெண்களுக் கேற்ற மெய்ப்பாடுடையவரும், தன து எட்டு கைகளால்,

[illegible]

[illegible] + [illegible] ॥ ४४४ ॥

[illegible] :—

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] :—

[illegible]

[illegible]

[illegible]

முறையே பாம்பு, மழு, சூலம், கத்தி, நெருப்பு, கபாலம், அம்பு, வில், இவற்றைத் தரித்திருப்பவருமான சிவ பெருமான் உங்களை வெகுகாலம் காப்பாற்றட்டும்.

வேறு — ४४२

பலவிதமான சிருங்கார சேஷ்டைகளும், எண்ணங்களும் கலந்த அழகிய அர்த்தநாரி (பாதி பெண்) வேஷத்தில் இருப்பவரும், பயங்கரமான மற்றொரு பாதி (ஆண் பகுதி)யை உடையவரும், தனது நான்கு கைகளில், முறையே பாசம், குவளை மலர், கபாலம், சூலம் இவற்றைத் தரித்திருப்பவருமாகிய பரமசிவனை ஜபம் செய்யும்பொழுது த்யானிப்பது செல்வத்தைத் தரும்.

அனுஷ்டுப் — ४४३

வெண்மையான தூய தாமரை மலரில் இருப்பவரும், நன்றாகப் பிரகாசிக்கிற ஆபரணங்களணிந்தவருமாகிய சிவ பெருமான், தனது இரு கரங்களினுள்ளே, நிறைந்த குடத்தைத் தரித்திருப்பர். மற்ற இரண்டு கைகளால் லேகத்தையும் அக்ஷமாலையையும் தரித்திருப்பர். மற்றுமிரண்டு கை

---

(1) 'யஸிஸொவி' என்றும் பாடம். இதன் பொருள் விளங்கவில்லை.

(2) இந்த ச்லோகம் சில சுவடிகளில் இல்லை.

(3) உ என்று பாடம். மடியில் என்பது அதன் பொருள்.

ஸாஹ்யாம் கௌள ஸ்ரீ வ்ருஷத்வஜ
ஸிரஸி ஸஸிகலாவதம்ஸே
பூர்வாயத்தேள தேஷம் தேவோ த்யாநம்
பூர்ணஸுதா விஸதாகலஹாஸ: ஸ்ரீயம் வ: ॥ ஈஈஈ ॥

ஸம்வாதம் :—

யவஸுரஸி நராஸ்தேஜ்ஜயெ விஷ்ணோ
கரவிலஸிதவாஸம் வாஹனம் வாஸபஸ்ய ।
ஸவரத ஸ்ரீலெஜ்ஜாகரீரஸௌலம் ஜ்ரீநகர்ர
பூணஸிதி ஸுரவகம் ரிவ்ஷ்ர ஸம்வாதயத்தே ॥ ஈஈஈ ॥

களால் எப்பொழுதும் நிறைந்ததாகவேயுள்ள இரண்டு குடங்களைத் தாங்கிக் கொண்டிருப்பர். அவ்விரண்டு குடங்களினின்றும் அமுதம் போல் பெருகிவரும் தண்ணீரால், பிறைச் சந்திரனுடன் மிளிரும் தனது சிரஸ்ஸில் அபிஷேகம் பண்ணிக்கொண்டு நனைந்த உடம்பை யுடையவராயிருப்பர். இவ்வாறான தேவன் (சிவன்) உங்களுக்குச் செல்வத்தைக் கொடுக்கட்டும்.

ஸம்வாதம் — ஈஈஈ

வெண்ணிறமான கைலாச மலையில் அழகாய் பிரகாசிக்கும் சந்திரன் மத்தியில் அமர்ந்திருப்பவர், தனது நான்கு கைகளில், முறையே; பாசம்-அங்குசம் அபயதான-முத்திரை வரதான முத்திரை இவற்றைத் தரித்திருப்பர். நிர்மலமான (களங்கமற்ற) சந்திரன், பால் இவற்றைப் போல் வெண்ணிறமானவர், மூன்று கண்களுள்ளவர், தேவர்களுக்கெல்லாம் முகம்போன்ற (முமான ஸம்வாத மந்திரத்தை சித்திரம் வணங்குங்கள்) வர். "ஸம்வாத ஸூக்தத்தைச் சொல்லிக்கொண்டிருப்பவர்." இவ்வாறான சிவ பெருமானை வணங்குங்கள்.

---

(1) "..... யத்தே" என்றே ப்ரபஞ்ச ஸாரத்தில் பாடம் உள்ளது.

ஸக்தி வஜ்ராகரீ :—

உத்யத்ஸூர்யஸஹஸ்ர தீப்தகிரணம்
வாராபீதாம்பராம்
வாசாகாரணஸிந்து ஸௌரபி கிரிப்ரக்யாத
ஹாராஹோக மாபோவக்ஷஸ்யபி ।

ஸவ்யாபஸ்காரகாத்தம் வரவரஸ்
த்ரிமீடவாஹம் த்ரிநேத்ரம்
வந்தே வாஸந்த ஸோமம் ஹரஹரஜிவடி நாஹ்வா.
உவாஸ்திவ வாஸ்து ॥ ஸ்லோ ॥

ஸுயுவா :—

வந்தே ஹரம் வாடிஸ்ரேய கவாலஹஸ்தம்
வாஸிகி ஏதிவஸ்தயொ ஜ்வலத்வகாஞ்சி ।

சக்தி பஞ்சாகரீ — ஸ்லோ

கற்பக விருக்ஷத்தின் அடியில் அழகிய பத்மாஸனத்தில் அமர்ந்திருப்பார். உருக்கின பொன்போன்ற திரு மேனி கிறமுடையவர் இவரது இடதுபுறம் மடியில் பார்வதி அமர்ந்திருப்பாள், அவளால் தனது அடர்த்தியான (இடை வெளியில்லாத) கொங்கைகளால் அகன்ற மார்பில் கன்ருக அணைத்து கொள்ளப்பட்டிருப்பார். ஆபரணங்கள் எல்லாம் அணிந்து அழகு மிகுந்தவராய் மனதைக் கவருகிறவராயிருப்பர். வரதான முத்திரை, மழு, மான், அபயதான முத்திரை, இவற்றைத் தனது நான்கு கைகளால் தரித்திருப்பர். மூன்று கண்களுள்ளவர். பிறைச் சந்திரனை முடியில் சூடியவர். முருகன் பிள்ளையார் இவர்களால் இரு புறங்களிலும் சூழப்பட்டவர். இவ்வாறான சிவபெருமானை வணங்குகிறேன்.

இதுவுமது (வேறொருவகை) — ஸ்லோ

வரதான முத்திரை, சூலம், கபாலம், அபயதான முத்திரை இவற்றைத் தனது நான்கு கைகளால் தரித்திருப்பர்.

---

(1) "உஜ்ஜ்வலம்" என்றும் பாடம். பொருளில் வேறுபாடு இல்லை.

(2) [illegible] பாடத்தில் இல்லை.

வாமொரு வீழுகயா நிஜவாகமஹ்வ.
நுவ்வாரு ணொ ஆபுஜா வரிரவுவெஹ்டி ॥ கக்கூ ॥

காமாரி :—

வாகெடிகாடி தரு ணஹரிணம் வாணிநா வாகிமாவா
விஹ்ரு ஹஸ்ரு டி கிரவி வரெணா கமொரம் கூமாரி।
வகெஹாடெமெ கிரிவிவிவரெணாதி கூகூவாதகாதம்
கிஷ்டு ஹீமொ ஜயகி ஸமிநா வலகொடிரஹாரு ॥ கக்க

கிராமசிவர் :—

ஸமாநஹ்வா கெளநீ வகூவியவிமாகெஹ் வரிவ்ருகு
கவஹீ கெளவீநீ வகூவிகஹரிகொகு ஹிதகநு।

தனது இடது தடையாகிற பீடத்திலமர்ந்தவளும், தன்னுடைய இடது கையில் தரிக்கப்பட்ட செந்நிறமான குவளை மலருடன் கூடியவளுமான இமயமலையின் மகளான பார்வதியினால் நன்கு தழுவிக்கொள்ளப்பட்ட உடம்பையுடையவர். சுடர்மிக்கு விளங்குகிறவர். இவ்வாறான அரனை வணங்குகிறேன்.

காலாரி — ராகம

தள்ளியோடும் புள்ளிமான் குட்டியைத் தனது அழகிய காந்தியுள்ள இடது கையினால் தரித்திருப்பவரும், மற்றொரு கையினால் கொடூரமான கோடரியைத் தரித்திருப்பவரும், வெண்மையான நிறமுள்ளவரும், மூன்று முனைகளுள்ள சூலத்தின் நுனியால் மார்பில் குத்தி யமனைக்கொன்று விட்டு நின்றுகொண்டிருப்பவரும், இளஞ் சந்திரனால் அலங்கரிக்கப்பட்ட முடியின் நுனியையுடையவருமான சிவபெருமான் நன்றாக விளங்குகிறார்.

கின்னரசிவன் — ராகம

இவர் சுடலையிலிருப்பர். பேசாத விரதம் (மௌனம்) பூண்டவர். பலவிதமான பிசாசுகளால் நாற்புறமும் சூழப்பட்டிருப்பர். சடைகள் வளர்ந்துள்ளவர். கௌபீனம் (கோமணம்) கட்டியிருப்பர். கல்ல வெண்ணிறமான சாம்பல் உடம்பெல்லாம் பூசியிருப்பவர். கையில் பெரிய

[illegible]

[illegible]

[illegible]

த்ரிசூலம் வைத்திருப்பர். அதன் நடுவில் பெரியதொரு சிங்கத்தைக் குத்தியெடுத்து அதைக் கபாலாக்கினியில் ஓமம் செய்து (போட்டு)ப் பொசுக்குவார். பலவிதமான ராஜயக்ஷ்மா (எலும்புருக்கி நோய்) க்களே அந்தச் சிங்க வடிவமுள்ளதாகக் காணப்படுவது. இப்படிப்பட்ட ஸ்ரீநர சிவன் உங்களது நோயினையும் கொளுத்தட்டும்.

ரகோதாக்னர் — ராகுக—உராக

இவருக்கு நான்கு கைகள். அவற்றில் முறையே த்ரிசூலத்தையும், கோடரியையும், கபாலத்தையும், டமரு வையும், தரித்திருப்பர். பயங்கரமான உடம்புள்ளவர். மூன்று கண்களுள்ளவர். பிறைச்சந்திரனைத் தலையிலணிந் தவர். பெரிய கோரைப்பற்களுள்ளதும், பேரொலியை யெழுப்புவதும், புருவம் நெறித்ததால் கோணலாகவுள்ள தான முகமுடையவர். வடபாமுகத்தினின்றும் வெளிவரும் பெருங்கனல்போன்றவர். மூவுலகங்களையும் சுட்டெரித்துக் கொண்டிருப்பவர். பூதங்கள், ப்ரேதங்கள், பிசாசுகள் இவற்றைத் தின்றுகொண்டிருப்பவர். மிகவும் பலமுள்ளவர். இவ்வாறாக இராக்கதர்களைக் கொல்லும் இயல்புடைய அக்னி யை, நிலைத்து நின்ற மனதுடன் தியானித்துத் தினந்தோறும் இவரது மந்திரத்தை ஜபம் பண்ண வேண்டும்.

ஸத்ய ஸத்யோஜாதாதி மூர்த்திகள்

ஸத்யோ வெஹாகூரோமாஹபவாஷகரூ
கூரூ ஹூராரமொரொ வாஜி
காஸ்ரீரவணைஹாzஹபவாஷ
வரஸ்வகூரோமொ விமாவீ ।
கூகூஸ்ரமெஷ வாஸ்ஹூஸ்ஹ ஹரிஸ்க
[1]வஷாஸ்ஹ ஸ்ரஹிமாரு கவாஸ்ஹ
ஹிஹ்ராணொ ஹீஷிஸ்ஹெஷாzஜூரூஸ்ரஹி ரூகஸ்ஹ
ஹீஷுகிஷுஹ்ரா வுஹெவாரூ ॥ உ0உ ॥

ஸத்யோஜாதம் முதலிய
ஐந்து மூர்த்திகள் — உ0உ–உ0ங

ஸத்யோஜாத மூர்த்தியானவர், வேதம், அக்ஷமாலை, அபயதான முத்திரை, வரதான முத்திரை, இவற்றைத் தனது கைகளால் தரித்திருப்பர். குருக்கத்திப்பூ, மந்தார மலர் இவைபோல் வெண்மையான நிறமுள்ளவர். வாம தேவ மூர்த்தி, குங்குமப்பூவின் நிறம்போன்ற வர்ணமுள்ளவர். அபயதான முத்திரை, வரதான முத்திரை, கோடரி, ருத்ராக்ஷமாலை, இவற்றைத் தனது கைகளால் தரிப்பவர். அழகிய செயல்கள் உள்ளவர். அகோரமூர்த்தி; எட்டு கைகளுடையவர். அவற்றில் முறையே; அக்ஷமாலை, வேதம், பாசம், அங்குசம், டமருகம், கட்வாங்கம் (இது சிவபெருமானுக்கேயுரியது). சூலம், கபாலம், இவற்றைத் தரித்திருப்பர். பயங்கரமான பற்களையுடையவர். மெய் போல் மிக மிகக் கருப்பான நிறமுள்ளவர். மாபெரும் உடலுள்ளவர். பார்த்தவர் நடுங்கும்படியானவர்.

---

(1) "வஷாங்கம்" (கட்வாங்கம்) என்பது மண்டையோட்டுடன் இணைந்த தடி.

விஷ்ணுசமேதாயை வேதாயை
வராபயகராயாஷ்டபுஜாயை நமோ நமஃ,
பௌருஷ்யை தேஜஸே ஸ்ரீமத்ரூபாயை
பகவத்யை ஸுகபோதாயை ச.

ஈசானாயை ஸர்வவித்யாதிபாயை
கருணாயை ஸர்வபூதாயை
வஹ்நயர்கஸோமாத்மிகாயை ஸர்வாதிஷ்டாத்ர்யை ஸர்வாத்மிகாயை
ஸர்வேஶ்வராயை ஸதாசிவாயை நமோ நமஃ ॥ உ.கை ॥

இதி சிவபூஜை உத்தரபாகே பௌவ்யகரணம் நாம பாலிம்ஶோऽத்யாயஃ ॥

தத்புருஷ மூர்த்தி

இவரது நிறம் மின்னல்போன்றது. இவருக்குக் கைகள் நான்கு. அவற்றில் முறையே வேதம், அபயதான முத்திரை, வரதான முத்திரை, கோடரி, இவற்றைத் தரித்திருப்பர். ஸத்யோஜாதம் முதலிய இம்மூர்த்திகள் யாவருமே மூன்று கண்களுள்ளவர்கள். மேலும் ஒவ்வொருவருக்கும் நான்கு முகங்கள், கைகளும் நான்கு. ஈசான மூர்த்திக்குமட்டும் ஐந்து முகம். இவர் முத்துபோல் வெண்மையான நிறமுள்ளவராயிருப்பர். இவருக்கு அகோர மூர்த்தியைக் காட்டிலும் மேலும் இரண்டு கைகள் அதிகம். அவற்றில் அபயதான முத்திரையும், வரதான முத்திரையும் தரித்திருப்பர். (மற்ற எட்டு கைகளும் அவற்றில் தரிக்கும் பொருள்களும் அகோர மூர்த்தியைப் போலவே இவருக்கும் எனக் கண்டுகொள்வது). இவ்வாறாக ஈசான மூர்த்தியை த்யானிக்கவேண்டும். இவ்வைந்து மூர்த்திகளுக்கும் முறையே, பிரமன், விஷ்ணு, ருத்ரன், ஈசுவரன்: சிவன், என்னுமிவர்கள் அபிமானி தேவதைகளாவார்கள்.

சிற்பரத்தினத்தில் பிற்பகுதியில், த்யானங்களைச் சொல்லுமிடத்தில்,
சைவப்பிரகரணமெனப்படும்
இருபத்திரண்டாம் அத்தியாயம் முற்றும்.

———:———

ஸ்ரீ:

அத்ர த்ரயோவிம்ஶோऽத்யாயஃ ॥

அத² வைஷ்ணவ ப்ரகரணம் — அஷ்டாக்ஷரீ :—

ககேயூரவாஸம் கிரீடாங்கித ஸ்ரீலலாடத்யுதிம்
தீவ்யராஜத்தரங்கம் கௌஸ்துபாபூஷணம்
ஸ்வைரஸ்ரீரஸ ஹாஸம் (ஸ்ரீஹிதம்)
யாஸ்ய வீக்ஷாம்ருதம் ।

நாநாரத்நாம ஸ்ரீஹிராமண
ஸ்தபாஜம் ஸ்ரீயாஸ்ஜிஷ்டவாஸ்வம்
வந்தே தோஷைகஸ்ரான்வேஷணாஹாரமடம்
விஷ்வக்ஸேநம் நிகாமந்யே ॥ க ॥

இருபத்துமூன்றாவது அத்தியாயம்

வைஷ்ணவப் பிரகரணம்.

அஷ்டாக்ஷரீ — க (எட்டெழுத்துள்ள விஷ்ணுமந்திரம்)

ஆயிரம்கோடி ஸூர்யன்களுடையதுபோன்ற ஒளியுள்ளவர், கிரீடத்துடன்கூடி ஒளிவீசும் மகர குண்டலங்கள் (முதலிய வடிவமான காதணிகள்) உள்ளவர், தன்னுடைய ஒளிக்ஞுவியலினால் மிகுந்திரும் தோள்வளைகளுள்ளவர், கௌஸ்துபமென்னும் செழுமணியுடன் திகழ்பவர், பலவிதமான ஒளிவீசும் முத்துமாலையுள்ளவர், அழகிய பீதாம்பரம் (பொன்னுடை) அணிந்தவர், பலவிதமான இரத்தினங்களின் காந்திகளுடன் தனித்தனியே மிளிர்கின்ற எண்ணற்ற ஆபரணங்கள் உள்ளவர், லக்ஷ்மி, பூதேவி, இவர்களால் இருபுறங்களிலும் சேவிக்கப்பெற்றவர், தனது கைகளால், சக்கரம், தாமரைப்பூ, சங்கு, கதை இவற்றை ஏந்தியவர், உலகங்களுக்கெல்லாம் வணக்கவேண்டியவர். இவ்வாறான முருகனை வணங்குகின்றேன்.

மாயதீ :—

யெயஃ வஷா வலிதபுஜோலயெயவதீபு
நாராயண ஸ்ரீரவிஜாவஸநஸஹிவிவஃ ।
கெயூரவாநு கேயூரகுண்டலவாநு கிரீடீ
ஹாரீ ஹிரண்மயவபு யுபுகஸம்வவகுஃ ॥ உ ॥

யுபுகஸம்வ(ஹ்ம) வகுவராலமதா
கஜதொஃவரிவம் வலிகவதிமகபு ।
வலயாதிஹாரி கிரீடியரம்
நவகஞ்ஜ நிலம் வுணரோதி வஷா ॥ ட ॥

ஸ்ரீகராஷ்டாகஷரீ :—

ஓஷ்டாஸ்ரிவீவவயபு வுலியவித
வஸ்ரொதுயாந கலுபுரோயொ
வதுரம்ஹொஜாஸவீரொ வரிமதவிநதா-
நந நவுஸ்து வஸ்துஃ ।

காயத்ரீ — உ-ங

எப்பொழுதும் சூரியமண்டலத்தின் நடுவில் அமர்ந்திருப்பவர், தாமரை மலராசனத்தில் வீற்றிருப்பவர், அழகிய தோள்வளைகள், மகரகுண்டலங்கள், கிரீடம் இவைகளையுடையவர், முத்துமாலையணிந்தவர், பொன்மயமான திருமேனியுள்ளவர், சங்கு சக்கரங்களையேந்தியவர், இவ்வாறாக ஸ்ரீமந் நாராயணனை த்யானம் செய்யவேண்டும்.

சங்கு, சக்கரம், தாமரை மலர், கதை, இவற்றை யேந்தியபடி பிரகாசிக்கும் உழலைத்தடியைப்போன்றதிருக்கைகளையுடையவர், வெண் தாமரை மலரில் அமர்ந்திருப்பவர், கைவளைகள், தோள்வளைகள், முத்துமாலை, கிரீடம், இவற்றைத் தரித்தவர், அப்போதலர்ந்த குருக்கத்தி மலர் போன்றநிறமுள்ளவர், இவ்வாறான (ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணுவை) எக்காலமும் வணங்குகின்றேன்.

ஸ்ரீ கராஷ்டாகஷரம் — ச

திருப்பாற்கடலின் மத்தியில் ஒரு தீவு. அதில் சிறப்புடன் திகழும் தேவர்களுடைய பூங்கா. அதிலுள்ள கற்பகமரத்தின்கீழ், மங்களமான தாமரைமலரின்மேல் வீற்றிருப்பார் கருடன். அவருடைய தோளின்மேல் அமர்ந்திருப்பவர்,

தொலி பிடிஹ்ர தியாஹ்ம் வரதிய
மதாவதிஜ ஹ்ணடுவணெடு
ஹாஸ்யதெளஜி விடுவிதாஹரண வரிமதஃ
வ்யாஹ்ரியெ வொ ஃகுஹ்ரஃ ॥ க ॥

வாடிஸநிழ:—

ஈவ்யா ஹாஸ்ரஸ்ரகாஹி ரவிஸ
ஹாஹி திடுஸொ ஹாஸயது
ஹீரகஃ கஸரதடுஹாஸ
விஸ்வ ஹ்ருத்தாவ்ருதீஷ்டதாயகஃ ।

தொலி ஸ்ருகுதிஸெள மதாஜ்ஞிவஸ
வ்ராவாம்ஸ்ச வாஸாம்கவொஸெள
பிஹ்ரஸ வித்ருஸிஸொரவொரமுஹவக
ஸ்ருகுாஹியாதெநா ஹரிஃ ॥ ஞ ॥

தனது திருக்கைகளால், சக்கரம், வரதம், (வேண்டிய வற்றைக் கொடுக்கும் பாவனையிலுள்ள கைமுத்திரை) பொன்னிறமான கதை, தாமரை மலர் இவற்றைத் தரித் திருப்பவர், ஒளிவீசும் கிரீடம் தரித்திருப்பவர், அற்புதமான அணிகளால் திருமேனி முழுதும் அலங்கரிக்கப் பெற்றவர், இவ்வாரான முருகன் உங்களுக்குச் செல்வத்தைக் கொடுக்கட்டும்.

சுதர்சனம்—ரு

பலவகையான நிறமுள்ள சூரியனுடைய நிறைந்த ஒளி களால் திக்குக்களையெல்லாம் விளங்கச் செய்பவர், பயங் கரமான கண்களையுடையவர், இளர்ந்தெழுகின்ற அட்ட ஹாஸத்தினால் (உரத்த குரலுடன்கூடிய நகைப்பு) பிரகா சிக்கின்றன கோரைப் பற்கள்; அவற்றால் கொழுத்துவிட் டெரிகின்றது போன்ற முகத்தை உடையவர்; கைகளால் சக்கரம், சங்கம், கதை, தாமரை மலர், உலக்கை, சட்டி, பாசம், அங்குசம், இவற்றைத் தரித்திருப்பவர், பொன்னிற மான தசை மயிர்களையுடையவர், சக்கரத்தாழ்வான் என் னும் பெயருள்ளவர். இவ்வாரான விஷ்ணு உங்களைக் காப்பாற்றட்டும்.

சுய தியானசுலோகம் :—

ஸங்வம் சக்ரஞ் சாபம் பரஸு
முஸலிஷ்டாம் ஸாங்குசபராஸாக்ஷஸாந்தீந்
பிபராணம் வபுஷைடம் நயநஸிரஸா
மதாகூடஞ் சதுர்புஜதண்டம் ।

ஜ்வாகேஸம் த்ரிநேத்ரம் கநகஸிலவபு
ர்தாத்ர சதுர்புஜரூபம்
வந்தே ஷடக்ஷாணவஸ்ஸம் வநகஸிவபுஜந
பராணஸம்ஹார சதுர்பு ॥ சு ॥

சுய நரஸிம்ஹர் :—

ஜாலோராவக்த்ர கேஸ்ர வ்யநவரபாஸி
ஸவஜ்ராநகராக்ரபுஜசண்ட
ஸூக்ரம் ஸங்வம் ச தோர்பாம்
ப்ய நநஸவநஜ்யோதிஷா ஹந்தெதைர்ஃ ।

தண்டிக்கும் சக்கரம்—சு

சங்கு, சக்கரம், வில், மழு, எறியும் கத்தி, அம்பு, சூலம், பாசம், அங்குசம், நெருப்பு, வெட்டும் கத்தி, (வாள்) கேடயம், கலப்பை, உலக்கை, கதை, ஈட்டி, இவற்றைத் தரித்திருப்பவர், நெருப்புக் கொழுந்துகளையே தலைமயிராக வுடையவர், மூன்று கண்ணுள்ளவர், பொன்னிறமாகத் திகழும் திருமேனியுள்ளவர், மிக்க பயங்கரமான வடிவ முள்ளவர், ஆறு கோண (மூலைகள்) முள்ள கட்டத்திலமர்ந் திருப்பவர், பகைவர்களின் ஆனவருடைய உயிரையும் அழிக் கும் இயல்புள்ளவர். இவ்வாறான சக்கரத்தாழ்வாரை வணங்குகின்றேன்.

நரசிங்கம்—எ

முழங்கால்களில் பொருத்தப்பட்டவையும், கூரிய தன தகங்களின் காந்தியினல் பிரகாசிக்கின்றதுமான புஜங் களில் பரவி விழுந்த (பிடரி) மயிர்களையுடையவர், சங்கு சக்கரம் இவற்றை (மற்ற) இருகரங்களால் தாங்கியவர், கனல் போன்ற (தனது திருமேனியின்) ஒளியினல் அசுரர்களை

ஜ்வாரோரவஸீதோ ரலிஸஸி-
டஹந தீக்ஷணோ தீவ்ரஜிஹ்வோ
டம்ஷ்ட்ராஸ்யம் யுகதகெஸம் வடதரவி வஹரு
வாதம் வொ நாரஸிம்ஹம் ॥ ஏ ॥

கூ விராண நரஸிம்ஹம்:—

உத்யத்ஸாஸ்ரதஸஸ்ரபுஜ ஸோகிதிஸம்
தீக்ஷணைகாவிஹம்
வஜ்ரீ நஹாய வித்ருதகிலிதக
வ்யாஹீஷணம் மஹிஷணைஸ்ச ।
தீவ்ரை ராதீவ்ரதெஜம் வ்யவரூஜி
ஹஸ்தாஹஸ்தைஸ்ச ரநெகைஃ
வம்ஸிஸம் ஹிரண்யதெ தைத்யா
தநந்தநாம் நாரஸிம்ஹம் நரரி ॥ அ ॥

மறியடித்தவர், ஐவாலைகளின் வரிசைகளால் சூழப் பெற்றவர், சூரியன், சந்திரன், அக்கி, இம்மூன்றையுமே மூன்று கண்களாக உடையவர், பளபளப்பான (ஒளி வீசுகின்ற) கோரைப்பற்களால் பயங்கரமான முகம், அதில் உதறி அசைக்கப்பட்ட மயிர்களை யுடையவர். இவ்வாறான நரசிங்கப்பெருமான் உங்களைக் காக்கட்டும்.

(இரணியனைக்) கீண்ட நரசிங்கம் – அ

ஆயிரம் கோடி சூரியன்கள் உதயமானற்போன்ற ஒளியையுடையவர், வஜ்ராயுதம் போன்றவர், மூன்று கண்களாலும், பார்வையினாலேயே சட்டென நெருப்பைக் கக்குகிறவர், மின்னல் கூட்டங்கள்போல் வானளாவி விரிக்கும் பிடரி மயிர்களால் பயங்கரமானவர், ஒளிக்கதிர்களால் மிளிர்கின்ற பலவிதமான திருவாபரணங்களால் ஜ்வலிக்கின்ற பொன் மேனியையுடையவர், தனது நகங்களது கூர்மையினால் பிரகாசிக்கின்றவையும், பருத்து கீண்ட கட்டிபோன்றவையுமான கைகள் பலவற்றோடுகூடியவர், அசுரர் குலத் தலைவன் (இரணியன்)ஐ உடலைக் கீண்டவர், மிகப் பெரிய திருமேனியுடையவர். இவ்வாறான நரசிங்கப் பெருமானை வணங்குகின்றேன்.

கஜேந்த்ர மோக்ஷணம் :—

கவ்யா ஹிவ்யாஜஸ்ரைர்யாகயஜி ரதி-
விக்ர(வ்ர)மாஹ்வோலுலீகஷ்டவ்ய
ஸ்ரக்ஷ்யம் ஸம்வம் வ வாஸாத்ஸாகஸ்ரிய
மஹா காரணாவ்யா த்யாநஃ ।
ரக்தாகாரஸ்ய நாஹஸ்ரய உவாரி விதோ
திவ்யஹஸ்தாவிஸ்வேஷா
தெவொ ரக்ஷாத்ஸ்ரஸ்ய நெதோ
நிவிஸ்வவ்யாவகரொ நாரஸிம்ஹ ஸ்ரிஸ்ரம் வஃ ॥ ரு ॥

கூர்ம வராஹஃ :—

ஜாவொ ராவாதி ஷ்ருதகந ஜிவ
ஹிரண்யவ்ய நாஜாந ராஹஃ
கண்டா நாநாஸி வஹ்ரிவ்யஸ்ய
ஸ்ரிரஸ ஸ்ரீமயம் நீஸவண்டு ।

ஆறு எழுந்நூக்களுள்ள மற்றொருவகை—ரு

இயற்கையிலேயே (ஒரு காரணமுமில்லாமலே) பயங்கரமான வடிவமுள்ளவர், அதிகமாக விகாரமடைந்துள்ள (அதிகமாகத் திறக்கப்பட்ட) முகத்தினுள் பிரகாசிக்கின்ற கூர்மையான பற்களையுடையவர், சக்கரம், சங்கு, பாசம், அங்குசம், வஜ்ராயுதம், கதை, விழிக்கும் கைகள் (காரணம்) இவற்றைத் தரித்திருப்பவர். காபித்தலத்தின் கீழ் சிகப்பான நிறமுள்ளவர், மேல்புறத்தில் வெண்மையான நிறமுள்ளவர், திவ்யமான ஆடைகளால் பிரகாசிப்பவர், சூரியன், அக்நி, சந்திரன், இவற்றையே கண்களாக உடையவர், அனைவருக்கும் ஸௌக்யத்தைக் கொடுப்பவர். இவ்வாறான நரசிங்கப்பெருமான் உங்களை நீண்டகாலம் காப்பாற்றட்டும்.

வராஹப் பெருமான் — ங

பாதங்களிலிருந்து முழங்கால்கள் வரை, சிறந்த பொன்னிறமானவர்; அதிலிருந்து காபிவரை பனி போன்ற நிறமுடையவர்; அதினின்றும் கழுத்துவரை அனல்போன்ற ஒளியையுடையவர்; அங்கிருந்து தலை வரை நீல நிறமுடையவர்; தலையினின்றும் இடம் வரை

(1)ளெளெ வெ்யூரோஹ ரோகம் கரஅஷ்ரி-
ஸம்வாஹிவெடம் மஹாவ்யூஹம்
ஸத்தியாஸ்தியாக்தம் வ்ருணீத.
வஸுயொஜாவிஷ்டம் வராஹம் ॥ ம ॥

கஷ்டீः :—

வஸுராம்பொவாஹகிஹ ரஷ்ட்ரகதொஷ்-
வரிவம் யாராயாரவரோகதாழ் ।
விகடிம்வஷ்டிகாய்ய்தஷ்டவா கூயவா
வ்ருவிஜ்ஞயெக வஸுதி கொஅ ரஷ்ழ் ॥ மக ॥

வசுமாரகஷ்ரீ :—

ஸ்ரீரிதலு ஷ்டொஜாவிஷ்த
கரஅஷ்ரஷ்கணிகா யெ்யுவம்ஷ்டு-
வஹாவாஅம்பிவெதொஷ்ர விஅஷ்ட-
வம்வ்யாத ராஷ்ட்ராவிவ்ருத்திகூः ।

ஆகாயம்போன்ற நிறமுள்ளவர், ஒளிமிகுந்த சக்கரம், சங்கு, கத்தி, கேடயம், கதை, சக்தி, (வேல்) வரத முத்திரை அபய முத்திரை, இவற்றைக் கைகளால் தாங்கியிருப்பவர், தனது கோரைப் பல்லில் பிரகாசிக்கின்ற பூமியுடன் கூடிய வர். இவ்வாறான வராஹப்பெருமானை வணங்குமின்!

அதில் ஒருவகை — மக

நீர்கொண்ட மேகம்போன்ற நிறமுள்ளவர், உழுகலப் கடிபோன்ற கைகளை உயரத் தாக்கியபடி யுள்ளவர், மலைபோன்ற பெரிய திருமேனியுடையவர், வெண்மையான கோரைப் பல்லால் பூமியைத் தாங்கியவர். இவ்வாறுகவும் இவ்வராஹ நாயனரை த்யானிக்கக் கூடும்.

நான்கெழுத்துள்ள மந்திரம்—மஉ

சீர்மிக்க கற்பக மரத்தின்மேல் மலர்ந்த ஒளிமிக்க தாமரைப் பூவினுடைய அழகிய இதழ்களின் மத்தியில் வீற்றிருப்பவர், அதன் கிளைகளில் தொங்குகின்ற தாமரை மலர்களின் உட்புறத்தினின்றும் உதிரும் எண்ணிறந்த

---

(1) "ளெளிம்வெ்யூரோஹம்" என்றும் ஒரு பாடமுண்டு.

வைஹாஸீம் வஜ்ரஸாலி ஸ்ரீவத்ஸ விலஸம்
ஹாலயந்ம் வாஸுதேவம்
வாயாமஃ வாயஸாஸீ நவநவ
நவநீதா ஶ்நாஸீ வஸீ வஃ ॥ ஐ ॥

யகுஞ்ஜீஃ :—

கூரீராவ்வை ஶுப்ரஶோபா ஏஶ்நத ஶ்ரீஶிவஷ
ஸ்ரீஜ்ஜி வெபுவை்யௌவெவெ
ரை்தீணஃ வீகவாவா வநரை்ஸ்ரிரை்ஸ்ரி-
வி ஶ்ரீவஜ்ராணவெதை்ஃ ।
ஸ்ரீஹ்ரீ தொஸி ஶ்ரீதை்ஸ்ரி ஜுமு-
ஹவ ஶ்ரீயம் வாஶ்நகம் ஶவஸ்யஜ்ஞம்
யொzஸௌ யகுஞ்ஜீ நஃ வகுமுடி
வஸ்யா டாஜிடெவஃ வஸ்டாவ்யாஸ் ॥ ஏக ॥

இரத்தினங்களால் அபிஷேகம் பண்ணப்பெற்றவர், பொன்னிறமான தனது திருமேனியின் ஒளியினால் முழுவானையும் விளங்கச் செய்பவர், பால்சோறு, புத்தப் புதியதான வெண்ணெய், அமுதம் இவற்றை யுண்பவர், எல்லாவற்றையும் அடக்கியாள்பவர். இவ்வாறான அவ் வாஸுதேவன் உங்களைக் காப்பாற்றட்டும்.

தன்வந்தரி — ஏக

அமுதத்தை விரும்பின தேவர் குழாங்களால் கடையப்பெற்ற பாற்கடலிலிருந்தும் வெளிக்கிளம்பினவர், பொன்னிறமான ஆடையணிந்திருப்பவர், கார்முகில் வண்ணன், உலகங்களைக் காப்பதற்குக் காரணமானவர், தனது நான்கு கைகளால், அட்டையையும் (நீரில் வாழும் ஜந்து) அபயஹஸ்த முத்திரையையும், அமுத (கல்ய)க் கலசத்தையும், சக்கர சிஹ்நத்தையுடைய கருவியையும் தாங்கியவர், முதற் கடவுளான அந்த தன்வந்தரியானவர் நம்மை எல்லாவிதமான் நோய்களின் துன்பங்களினின்றும் நித்தமும் காக்கட்டும்.

த்யானம் :—

ஸ்ரஸ்வத்ஸாஜ்ஜ்வலிகா ரத்நவீண-ஸ்படிகாக்ஷமாலே
வ்யாக்யாநமுத்ராங்கிதகுக்ஷிகாந்தாம்பராயுஜ்வலாம்ஸாம்।
தந்வங்கநவ்ருத்தாஜ்ஜ்வலிதாஸ்ரஸ்ரோஜ்ஜ்ரும்பிதாயீ
ஸ்தநபரிணதவக்ஷஃ வாக்-யஜ்ஞகர்த்ரீ நஃ ॥ கஃ ॥

ஹயக்ரீவஃ :—

கூர்மோத்யத்-பூர்வவீதி வஜ்ரயே
ரத்நாத்ரி ஸீதீக்ருதே
வைதேஹீஸ்தந வர்ஷ-ஜேத ஸிக்தயே
விஸ்மாவஹாய நெ வ்ருத்தயே।
ஸ்ரீவீதம் ஹயவக்த்ர தீர்த்-வவ-ஷ்டம்
வ்யாவ்யாத ரோஷ்ட்ரகம்
ஸிஷ்ட்யர்த்தஃ வ்ருகிவாடபத ரிகிஸம்
ஸாஸ்நாஸி ரிஷ்டாஹரி ॥ கஞ்ச ॥

அதன் மற்றொருவகை — ரிச

சக்கரம், சங்கு, அட்டை, இரத்தினமயமான அம்ருத கலசம், இவைகளை யேந்திய திருக்கைகளையுடையவர், அழகிய பொன்னுடை தரித்தவர், மெல்லிய வஸ்திரத்தை உடுத்தியவர், ஒளி வீசுகிற சிரீடத்தை யுடையவர், யாவருக்கும் ஆரோக்கியத்தைக் கொடுப்பவர், இந்திர நீலக்கல்போன்ற நிறமுள்ளவர்; இவ்வாறான தன்வந்தரி பகவான் நம்மைக் காக்கட்டும்.

ஹயக்ரீவப் பெருமான் — ரிரு

திருப்பாற்கடலில் பொங்கியெழும் அலைக் கூட்டங்களால் மிகவும் குளிர்ந்ததாகப் பண்ணப்பட்ட பொன்மயமான தெய்விகமான அரசமரத்தில், ஒளிவீசும் இரத்தின சிங்காதனத்தில் அமர்ந்திருப்பவர், சந்திரன்போல் வெண்மையான திருமேனியுடையவர், வியாக்கியான முத்திரையுடன்கூடிய திருக்கையையுடையவர், சிடர்களுக்கு எக்காலமும் சாஸ்திரங்களை உபதேசம் செய்தவண்ணமாக வீற்றிருக்கிறவர்; இவ்வாறான ஹயக்ரீவனை, (குதிரையினுடையதுபோன்ற முகமுள்ள இறைவனை) யான் அறிய வேண்டும் (தியானிக்கவேண்டும்)

---

(1) "ரிஹரி। கா" என்றும் ஒரு பாடமுண்டு.

கூய காதபுவீயபுஃ —

வைகுண்டாதி ரூபேஷு விவதேஃ
வ்யூஹவிஷ்டம் ஸ்வரூபம்
காலஸ்யுக்த ஸ்வாதிவத்தி நிகரை
ராவ்ருணுவைஸ்தாவ்ருதம் ।
தொடுஞ்சாவைஜயந்த்யா வாவ-
ஸ்ரவாஸ்ராத்யுத்ஸாவ்யம் வரம்
யுக்தாயை தா க்ருதாதிவஸ்துஷு நரா
யாதீவ ஸம்வத்தயை ॥ கூ ॥

ஸ்ரீ வஸுதேவ்ருதபு ;—

ஸ்ரீவத்ஸாங்க தெவ ஸுஸ்னிக்தவிஷ்ணவே.
வைகுண்ட ஸ்ரேஷ்டதாமாய
ஸுரதாரிணிஹாரிணே
ஸுரூபாயாஸுரக்ஷுப்த ஸுபிகரிணிஹிரே
ஸ்ரேஷ (ஸ்ரேஷ்ட)தாயைகேஷுணிதாத்மனே ।

கார்த்தவீர்யன்—யக

கைலாஸமலைபோன்ற வெண்மையான ஒளியுள்ளவர், பெரிய யானை மீது அமர்ந்திருப்பவர், பயங்கரமானவர், யானைகள், தேர்கள், குதிரைகள், காலாட்கள் இவற்றின் கூட்டங்களால் நிறைந்த சேனையால் சூழப்பெற்றவர், தாமரைபோன்ற திருக்கரங்களில்; வில், அம்பு, பர்சம், அங்குசம் இவற்றைத் தாங்கியவர், மிகச் சிறந்தவர், இவ்வாறான அவரை (கார்த்தவீர்யார்ஜுனனை)ப் பகைவர் கூட்டங்களை ஒழிப்பதற்காகவும், பெரும் செல்வத்துக்காகவும் தியானிக்க வேண்டும்.

ஸ்ரீ பஞ்சாம்ருதம்—யக

பரிசுத்தமான திருப்பாற்கடலில், தாம்மையான ஒளிரிக்க மணிகளால் ஒளிவீசும் மணல் வெளியில், முத்துமாலைகளால் அலங்கரிக்கப்பெற்ற தில்யாஸனத்தில் அமர்ந்திருப்பவர், ஸ்படிகம் போன்றவர், (ஸ்படிகம் போன்றவையான)

---

(1) "ஸ" என்றும் பாடமுண்டு. அப்பொழுது இவ் வடைமொழி யானைக்கு அமையும். கைலாஸமலை போன்ற வெண்மையான யானைமேல் அமர்ந்தவர் என்றவாறு.

ஸுஹெஸுஹெஸுஹெஸுஹெ ஸுவாஸி விஸுஹிஹெச
உபூதவீபஷிவஷெஷு
ஸாநந்தீ நஃ வாநீயா ஜநிநஹிந
ஸுதாஸுவாணி உபூகாஜு: ॥ கஎ ॥

வஞ்சநமொவாகம் :—

ஹவ்யா உபூகொவநீயாம்வாஜாஸி ஸாணாம்.
மொஜநெதோzவ ஜஹ்யோ
வாஹொ ஜாவாகரீஷ வ்ருஷகர்மிந
ஸண்திஷிணீகொ உகாஜு: ।
ஷொஹபூரம் வெயஷவீநம் உப தி்விஷ்டிம்
வாயஸம் விஸ்வஹெபூ
+ + மொவீ வரீதொ ஸாஸாநவிஸ
தூணஹிஷி ஶ்ரிஸம் வஃ ॥ கஅ ॥

முத்துக்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட திருமேனியையுடையவர், மேலே ஸஞ்சரிக்கிற வெண்மையான பெரிய மேகங்களால் பொழியப்பட்ட அமுத மழைகளால் ஆனந்தமடைந்தவர், சக்கரம், தாமரை மலர், கதை, சங்கு, இவற்றைத் திருக்கரங்களில் தரித்திருப்பவர்; இவ்வாறான முகுந்தன் (பக்தர்களுக்கு போக மோக்ஷங்களை அளிப்பவரான ஸ்ரீமந் நாராயணன்) நம்மைப் பரிசுத்தமாகப் பண்ணவேண்டும்.

ஸந்தான கோபாலம்—உஅ

மலர்ந்த கீலத்தாமரைமலர்போன்ற நிறமுள்ள திருமேனியையுடையவர், செந்தாமரைபோன்ற கண்ணுள்ளவர், தாமரை மலரில் அயர்ந்திருப்பவர், இளவயதினர் (சிறுவயதினர்), முழங்காலின் கீழ்ப்புறத்திலும் இடையின் பின்புறத்திலும் கோர்த்துக் கட்டப்பட்டனவையும் இனிமையாக ஒலிக்கின்றவையுமான பொன் மணிகளையுடையவர்; இருகைகளாலும் மிகவும் நிர்மலமான (தூய்மையான) நவநீதத்தை (நேற்று கறந்த பசுவின் பாலிலிருந்து கடைந்தெடுக்கப்பட்ட வெண்ணெயை)யும் நிர்மலமான பாயஸத்தையும் (பால் சோற்றையும்) ஏந்தியவர், உலகங்களிலுள்ளார் யாவராலும் வணங்கப்படுபவர், கோப கன்னிகைகளால் சூழப்பெற்றவர், ருரு எனப்படும் ஒருவகை மானின் (அல்லது ஒருவகையான நாயின்) நகத்துடன் பிரகாசிக்கும் கழுத்து மாலையையுடையவர்; இவ்வாறான முகுந்தன் உங்களை வெகுகாலம் காப்பாற்றட்டும்.

---

(1) "ஸ்ரீ..." என்றும் பாடம்.

(2) "வஃ" என்றும் பாடம். "உங்களுக்கு" என்று பொருள்.

தியானம் :—

ஸகுணாம்பயஸாம் கும்பம் ஸபுஸ்தேன ஸதக்ஷிணே ।
வஸபூஷாரணஸ்ரீத்யம் வீதகாஸாஸ்ய சோபிதே ॥ கக ॥

ஸ்ரீவித்யாபுஸ்தநயுகம் விஷ்ணுகேலோபபூஜிதே ।
ஸர்வபூஜ்யம் விபூர்யை நமஸ்தஸ்மை ஸதாயுஷே ॥ உ ॥

ஆவஹநீ :—

ஸரஸிஜநிலயாம் ஸரோஜஹஸ்தாம்
தவளதநூம் பகவதீம் ஹரிப்ரியாம் ।
ஸகல ஸ்வர × ஸகோதயாஸகவாணீம்
ஜகதவநாகரணாம் விஹகம் நளிநீ விஷ்ணோ ॥ உக ॥

அதன் மற்றொருவகை—கக

சக்கரம், சங்கு இவற்றைத் தரிப்பவர், தேரில் அமர்ந்தவர், நான்கு கைகளுள்ளவர், எல்லா ஆபரணங்களாலும் ஒளி வீசுகின்ற திருமேனியையுடையவர், பொன்னிறமான ஆடையணிந்தவர், தன்னை யடைந்தவரைக் கைவிடாதவர், சிறந்த அந்தணர்களைப் பூஜிப்பவர், (அல்லது சிறந்த அந்தணர்களால் பூஜிக்கப்படுகிறவர்) விஷ்ணு தேஜஸ் மிக்கவர், ஒரு அந்தணருக்குக் காணுமற்போன குழந்தைகளைச் சிறு குழந்தையுள்பட மீட்டுக் கொடுத்துக் கொண்டிருப்பவர்; இவ்வாறான ஸ்ரீகிருஷ்ணனை (வணங்குகிறேன்).

ஆவஹநீ — உக

செந்தாமரை மலரில் வீற்றிருப்பவர், பொன்போல் மின்னுகின்ற திருமேனியையுடையவர், கைகளில் சங்கு சக்கரங்களைத் தாங்கியவர், பொன்னிறப் பட்டாடையுடுத்தியவர், பொற்குடம் - செந்தாமரை மலர் அல்லது செங்கழுநீர் மலர் இவற்றைக் கைகளில் வைத்திருக்கும் திருமகளை (ஸ்ரீ மஹாலக்ஷ்மியை) மற்ற இரண்டு கைகளாலும் தரித்திருப்பவர்; இவ்வாறான விஷ்ணுவை வணங்குகின்றேன்.

வராஹஸ்வரூபம் :—

ஸௌதாராஹம் வாணீரூகாஸநஸ்தம்
யக்ஞாஸ்யாம் ஸம்வகௌரஸோதரீஸ்யாம் ।
ஸ்ரீ ஸ்ரீதரீயா ஸஹிதம் பௌமிஸ்ரீயம்
யாகஸ்தா (1)தேவம் வராஹமேக வைராஸ்தாவ்யே ॥ உட ॥

ஸ்ரீநாராயணஸ் :—

ஸஹஸ்ர ஸிரஸ்க வராஸிஜாடா ஸம்வஸ்காணி விதாரம்
வடாரடிஸ்டுள கதாகரஸம் ஸேவஸிதாஸ்ரீஸாவ்யே ।
வாஸேக்ஷணம்ஸஸ்த ஸிராஸாகலு ஸாஸ்ரஷ்டிஸாஸா
தேகீஸ்ரீதம் ஸவ்ராஸதஸ்வ வாணீரூகாஸஸ்தேஸ்யாஸ் ॥

புருஷஸூக்தம்—உட

பசுவின் பால்போன்ற திருமேனி கிறமுள்ளவர், செந்தாமரைமலராகிய ஆஸனத்தில் அமர்ந்தவர், சக்கரம், தாமரைமலர், சங்கு, கௌமோதகீ எனப்படும் கதை இவற்றை (நான்கு கைகளால்) தாங்கியவர், திருமகள் (ஸ்ரீதேவி), நிலமகள் (பூமிதேவி), இவர்களால் பூஜிக்கப் பட்டவர், யோகிகளால் தியானிக்கப்பட்டவர்; இவ்வாறுகத் தியானித்து "புருஷன்" எனப்படுகின்ற இறைவனைப் பூஜிக்கவேண்டும்.

லக்ஷ்மீநாராயணம் — உஉ

தாமரைமலர், கதை, சங்கு, சக்கரம், இவற்றையும், வித்யை, தாமரைமலர், கண்ணாடி, பொற்குடம், இவற்றையும் கையிலேந்தியது; மேகம், மின்னல், இவற்றினுடையதுபோன்ற அழகுள்ளது, இடதுபுறம் உன்னதமான கொங்கையையுடையது, அடர்த்தியான ஆபரணங்கள் உள்ளது; ஒருவருக்கொருவர் அணைத்துக் கொள்வதில் ஆசை மிகுதியால் ஈருடலும் ஒன்றாகிவிட்டது, இவ்வாறான செந்தாமரைக் கண்ணாளுடையவும் திருமகளுடையவும் திருமேனி உங்களைக் காக்கட்டும்.

---

(1) "திவ்யம்" என்றும் பாடம்.

ஹரிமந்த்ரகூடம் :—

வேணும் வெடியம் சூணம் பூதிமகம்
மோஹயாமஸி மஹயாமஸி தே
வாணி ஹம் உஸரோஜயோ ஜுவவபுஷம்
வேதம் நயாநோ ஹரிஃ ।
வாணீவெடி விதி தெவெடி விஜய-
தெஹ ஸ்ரியா வெவ்ருதா
ஸ்ரீநாரீவ்ருதசோலிதாரணவடுஃ
ஸவபூர்யபுடிஃ ஸகதிர்மு ॥ உச ॥

விஷ்ணுகூடம் :—

ஸ்ரீமதாம் ஸாரவதாம் நவகநகரபே
ஹேமதலே ரத்நவெதா
உ :யெ கலு உ ஸோயொ
[1]விலஸதிலஸந்நுவெ ஸந்நிவிஷதே ।

இருபத்திரண்டெழுத்துள்ள மந்திரம் — உச

வேதவடிவமான புல்லாங்குழலை இசைப்பவர், தாமரை மலர் போன்ற இரண்டு கைகளிலும், ஜபம் பண்ணுவதற்கான வஸ்திரத்தையும், வேதத்தையும் தரித்துக்கொண்டிருப்பவர்; இவ்வாறான திருமால் (ஸ்ரீ மஹாவிஷ்ணு) எனக்கு எல்லா விதமான மேன்மைகளையும் கொடுக்கட்டும். கலைமகளின் வேஷம்போன்ற அற்புதமான வேஷத்தால் (ஆடையாபரணங்களால்) பிரகாசிக்கின்ற திருமேனியுடையவரும், அரியாமை எனும் இருளை அழிப்பதில் தேர்ச்சிபெற்றவரும், வேண்டிற்றெல்லாம் தரும் இயல்பு உள்ளவருமான (ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணு) உன்னை எக்காலமும் வணங்கப்படவேண்டும்.

விஷ்ணுகூடம் — உரு

செல்வம் மல்கும் த்வாரகா பட்டணத்தில், புதிய பொன்மயமான தரையில், இரத்தினங்களைக் கொழிக்கும் இரு ஆறுகளுக்கிடையில் திகழ்கின்ற கற்பக மரத்தினடியில், சுடர்விக்கதும் குற்றமற்றதுமான சிறந்த மண்டபத்

---

(1) "விலஸதிலஸந்நுவெ" என்பது பாடபேதம். பலவிதமான இரத்தினங்களால் ஒளிவீசும் மண்டபத்தில் என்று அதற்குப் பொருள்.

ভক্ত্যা সংবৃত வெண்ணம் நவிக ஷேபி மதாம்
யொகிஸ்ரீராம் ஶயாநம்
வந்தே ஸம்ஸ்ரிய்ய ஸோகம் ஸ்ரிஷிபகுலபதெ
வத்ஸலாஸி ஶுஸ்ரூஷுந்ரு ॥ உரு ॥

கதெஷ்டி :—

ஶெஷ்யாஸ்தரண வஸ்த்ரா ஶுஸிஷோஷிதெ
ஸ்ரஜெ சலு ஶுசிஸ்மிதெ
மாலுரு தாஸநாம் மொரு ஸுஷ
கஸுஹாரமகம் வந்தாவாரி ஸம்வு !

கில் சங்கமர்ந்திருப்பவர், சக்கரம், சங்கு, புல்லாக்குழல், தாமரைமலர்; கதை, யோகமுத்திரை, இவற்றைத் தரித்திருப்பவர், தன் காதலிகளால் இரத்தினமயமான குடங்களால் அபிஷேகம் செய்விக்கப்படுகிறவர். இவ்வாறான முருகக்கடவுளை வணங்குகின்றேன்.

அதன் மற்றொருவகை—உசு.

இரத்தினங்களைக் கொழிக்கும் இரு ஆறுகளின் மத்தியில், கற்பக மரத்தின் அடியில், இரத்தின மயமான மண்டபத்தில், சுடர்விக்க இரத்தினங்கள் நிறைந்த தாமரைமலராகிய ஆஸனத்தினுள் அமர்ந்தவர்; கதை, தாமரை மலர், சக்கரம், சங்கு இவற்றைத் தரித்தவர், பொன்னிறமான திருமேனியையுடையவர், தனது இடதுபாகத்தினுல் இரத்தினக் குடத்தின் முகத்தைத் தொட்டுக்கொண்டிருக்கிறவர், ருக்மிணி முதலான (1) எட்டு தேவிமார்களுடைய கையிலுள்ள இரத்தினக் குடங்களினின்றும் விழுகின்ற இரத்தின தாரைகளால் அபிஷேகம் செய்விக்கப்பட்டவர்; இவ்வாறான கோவிந்தனைத் துதிக்கின்றேன்.

---

(1) "ஸம்ஸ்ரிய்ய ஸோகம்" என்னும் பாடம். நியாளிக்கப்பட்டவர் என்று பொருள்.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] :—

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

அதன் மற்றொருவகை — உள

குவிந்த கலாபம் பட்டாணி மலர் (நீலவர்ணமான) போன்ற நிறமுள்ளவர், மயில் தோகையுடன் மிளிரும் குழல் கற்றையுடையவர், கோபஸ்திரீகளுடைய குவளை மலர் போன்ற கண்களால் பூசிக்கப்பட்ட (குளிர நோக்கப்பட்ட) அழகிய திருமேனியுடையவர், இடையர்களாலும், பசுக் கூட்டங்களாலும் சூழப்பெற்றவர், அழகு மிக்க தாமரை போன்ற திருமுக மண்டலத்தால் நிக்கனை (சந்திரனை) ஏளனம் செய்பவர், (அதைவிட அழகாக இவரது முகம் உள்ளதென்கை) பொன் நிறமான ஆடையுடையவர், புல்லாங்குழலின் இன்னோசையினால் மக்கள் யாவரையும் கிலுகிலுப்பச் செய்தவர்; இவ்வாறான அத்தத் தேவதியின் மைந்தன் உங்களைக் காக்கட்டும்.

---

(1) ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுடைய தேவிமார் எண்மராவார்கள்:—
(1) ருக்மிணி, (2) காளிந்தி, (3) மித்ரவிந்தா, (4) சத்யா (நாக்நஜிதி), (5) ஜாம்பவதி, (6) பத்ரா, (7) ஸத்யபாமா, (8) லக்ஷ்மணை. ஸ்ரீவிஷ்ணு புராணம் 5—28.

(2) "ஜாலிலா" என்றும் பாடம்

த்யானம் :—

ஸம்ஸாரஸம்ஹிதவாகேஷ்வரயாதம் ஸிந்தூரதுல்ய [1]ஸுலலிதம்
கிஞ்சித்ப்ரஸன்னதரகோமளபாடலாஸ்யம் ஸாலிப்ரவாலரசநாபரணம்
ஸுதாலாம்ஸலம்பிவலயம் ஸுரஸிகா பாவப்ரியதம் ஸுதா
ஸுஸ்மேர கண்ட [2]கமலா விஸ்மாபிலோசிதம் ஜாநே ஜமந்நாமகம்.

ஸ்ரீராமஷடக்ஷரி :—

காமாம்போயரகாஹிகாத ஸநிஸம்
வீராஸநாயாஸிகம்
ஸுஸ்ரீ ஜ்ஞாநமயீம் தயாத ஸவரம்
ஹஸ்தாம்போஜம் ஜாநகீ.

இடது காதின் குண்டலம் தோளில் ஸம்பந்தப்படுமாறு சாய்ந்திருப்பவர், சிறிது நெறித்த புருவக்கொடியுடையவர், சிறிது வளைந்த அழகிய மென்மையான உதடுகளை உடையவர், சாய்ந்த பார்வையாக நோக்கும் கண்களுள்ளவர், தளிர்போன்ற அழகிய கைவிரல்கள் அசைந்த வண்ணம் மிகவும் களிப்புடன் சிறிய புல்லாங்குழலை ஊதியவாறுள்ளவர், கற்பகமரத்தின் அடியில் நின்றவாறிருப்பவர், வயிற்றில் உள்ள மூன்று வலிகளால் (சதை மடிப்புக்களால்) அழகிய தோற்றமளிப்பவர், உலகையெல்லாம் மயக்கும் ஆற்றல் வாய்ந்தவர்; இவ்வாறான ஸ்ரீ கிருஷ்ணனைத் தியானிக்கின்றேன்.

ஸ்ரீராமனுடைய ஆறெழுத்து மந்திரம்—உக

கரிய மேகத்தினுடையதுபோன்ற நிறமுள்ளவர், எப்பொழுதும் வீராஸனத்திலேயே அமர்ந்திருப்பவர், (வலது கையில்) ஜ்ஞான முத்திரையைத் தரித்தவர், மற்றக் கையை முழங்காலில் வைத்திருப்பவர், (தனது) பக்கத்தில் மின்னற்

---

(1) "ஸுலலிதம்" என்றும் பாடமுண்டு. பொருளில் மாறுபாடு இல்லை.

(2) "கிஞ்சிந்மஸ்ரிதம்" என்றும் பாடமுண்டு. அப்பொழுது பொருள் வேறு. திருமேனியில் மூன்று இடங்களில் வளைவு உண்டாயிருத்தலால் அழகிய தோற்றமுள்ளவர் என்று பொருள்.

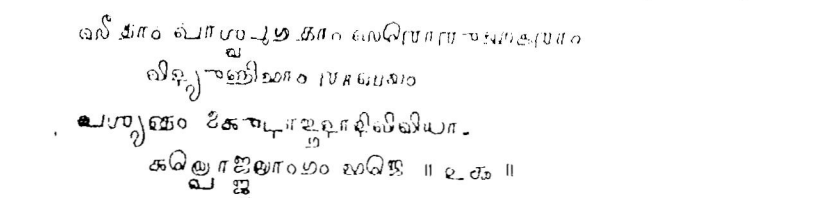

ராமாயணமஹம் :—

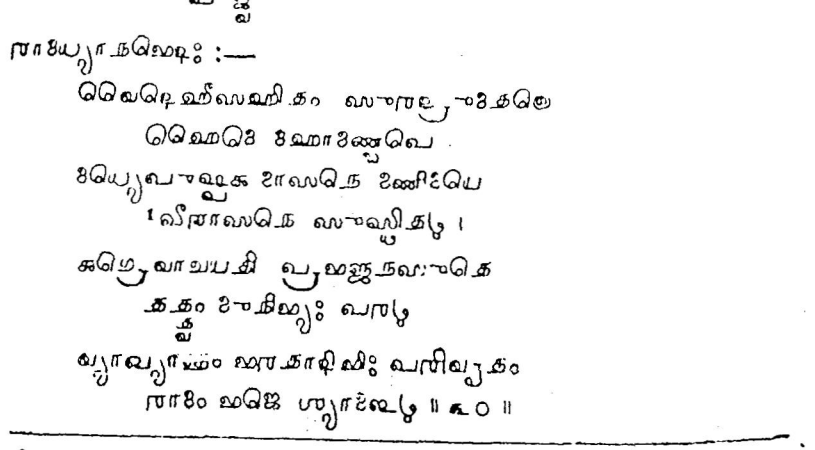

கொடிபோல் கையில் தாமரை மலருடன் வீற்றிருக்கும் சீதையைப் பார்த்தவாறு காட்சி யளிப்பவர், கிரீடம் (திருவபிஷேகம்), தோள்வளை முதலிய அணிவகைகள் பல வற்றாலும் ஒளிவீசும் திருமேனியுடையவர்; இவ்வாறான ஸ்ரீராமனை பணிக்கின்றேன்.

இராமனைத் தியானிப்பதில் மற்றொருவகை—ரும்

கற்பக விருக்ஷத்தினடியில் பொன்னால் செய்யப்பட்ட பெரிய மண்டபத்தில் புஷ்பக விமானத்தின் நடுவில், இரத்தினங்கள் இழைக்கப்பெற்ற ஆஸனத்தில் வீராஸனத்தில் வீற்றிருப்பவர், சீதையுடன் கூடியவர், எதிரில் வாயுபுத்திரரான ஹனுமான் (சுவடியை) வாசித்தவண்ணம் இருக்கையில் முனிவர்களுக்குப் பரதத்வத்தை உபதேசம் செய்பவர், பரதன் முதலியவர்களால் சூழப்பெற்றவர், கார்முகில் வண்ணன்; இவ்வாறான ஸ்ரீராமனை (பணிக்கின்றேன்) அடைகின்றேன்.

(1) இங்கு முதலில் கூறப்படும் ஆஸனம் எனும் சொல், அமரும் இடத்தையும், பிறகுவரும் "வீராஸனம்" என்பது அமருவதின் ஒரு வகை அமைப்பையும் காட்டும்.

மூலம் :—

ராமம் ரத்நகிரீடகுண்டலயுதம் கௌஸ்துபாலங்க்ருதம்
ஸீதாலக்ஷ்மணபூர்வஜம் ரகுவரம் ஸம்ஹ்ருஷ்டவக்த்ரம் ஹரிம் ।
வைதேஹீஸஹிதம் ஸுரத்ரும தலே ஹைமே மஹாமண்டபே
விஷ்வாமித்ரபராசராதிபிரஹோ வ்யாக்யாந்தமீடே ஹரே ॥

வாமே பூமிஸுதா புரஸ்து ஹநுமாந்
பஸ்சாத் ஸௌமித்ரிணா
ஸவ்யே ராகவசக்ரவர்திதநயோ
ரூபஞ்ச தத்ராதிகம் ।
ஸுக்ரீவேந விபீஷணேந யுவராஜேந
க்ரியாஸாதிபி
ஸேவ்யம் ராமபதாப்ஜயுக்மமநிஸம்
ஸீதாபதேர்பாவயே ॥ 42 ॥

மற்றொருவகை—42-42

இரத்தினங்களிழைக்கப்பெற்ற கிரீடம் (முடி) குண்டலம் (காதணி), இவற்றைத் தரித்தவர்; தோள்வளைகள், முத்துமாலைகள் இவற்றுடன் கூடியவர், இடது புறத்தில் அமர்ந்திருக்கும் சீதையுடன் இனிய தோற்றமளிப்பவர், களங்கமற்றவர், சிரிய சிங்காதனத்தில் அமர்ந்திருப்பவர், எல்லாம் வல்லவர், சுக்ரீவன் முதலிய குரங்குக் கூட்டங்களால் எக்காலமும் வணங்கப்படுகின்றவர், விச்வாமித்ரர், பராசரர், முதலிய முனிவர்களால் நன்கு துதிக்கப்படுகின்றவர்; இவ்வாறான இராமனை பஜிக்கின்றேன்.

இடதுபுறம் சீதை, எதிரில் அனுமான், பின்புறம் இலக்குமணன், இருபுறங்களிலும் சத்ருக்னனும் பரதனும். மேலும், தென்கிழக்கு தென்மேற்கு, வடமேற்கு வடகிழக்கு ஆகிய நான்கு மூலைகளிலும், முறையே ஸுக்ரீவனும், விபீஷணனும், யுவராஜாவாகிய (இளவரசாகிய) தாரையின் குமாரனும் (அங்கதனும்), ஜாம்பவானும். இவ்விதமான சேர்க்கையில் நடுவில் நீலநிறமான தாமரை மலர்போன்ற அழகிய திருமேனி நிறமுள்ள சியாமள வர்ணமான ஸ்ரீராமனை பஜிக்கின்றேன்.

வெவ்வெலீ யிரா ஹ்ரீ ஜாதவாலகாம
வாசாஜ சாவெவிதீம்
வாசேந ஸ்நவாவாகம் வாலகிநா
வாசம் கரேணாபூஜநு ।
கதம் ஒகிணவாணிநா கபிதயா
ஹிந்ரூபா ஸொஹபநு
ராசோ சாரா திவெலிதோ வகதா செ
வா ஜாஜ்யலிம்ஹாவநே ॥ கக ॥

மொவாலக ஹெஜ்ஃ :—

உதயமிரிகடாதெ ராத்திணீலகுஹாசா-
வஹித சவிஸொவீவல்லபம் தெவதெவ்ழி ।
அபவாரஹஸ்தம் வாயவாஜம் வ்ரவஜம்
விவாயுரணதிஷெவ்யம் நாதவாநதம் நமாமி ॥ க. ச ॥

இடதுபுறத்தில் தன் மடியில் அமர்ந்துள்ளவளும், உடம்பெல்லாம் மயிர்க்கூச்செறிந்தவா றுள்ளவளுமான சீதையின் மேலேறி, அவளது இடது கொங்கையின் சூசுகத்தை, மயிர்க்கூச்செறியும் தனது இடது கையினல் தெருடியவா றுள்ளவர், வலது கையில் அமைக்கப்பட்ட ஞான முத்திரையினல் தத்துவத்தை யுணர்த்துபவர், சக்கரவர்த்திக்கேற்ற சிங்காசனத்தில் அமர்ந்து, அனுமானல் வணங்கப்பட்டவாறு காட்சியளிப்பவர்; இவ்வாருன ஸ்ரீராமன் என் மனதில் **பிரகாசிக்கவேணும்.**

கோபாலகம்த்திரத்தின் ஒருவகை—நச

உதய பர்வதத்தின் தாழ்வரையின் லீலாபத்மத்தில் ருக்மிணி ஸத்யபாமை இவர்களுடன் கூடியவர், இடைச்சிகள் யாவருக்கும் காதலன், தேவர்க்கும் தேவனுயவர், அபயமுத்திரை, வரதமுத்திரை (பயம் வேண்டாம் என்று கையால் காண்பிப்பது அபய முத்திரை. வேண்டியவற்றைக் கொடுக்கும் பாவனையில் கையை வைத்திருப்பது வரத முத்திரை) இவற்றைக் கைகளில் உடையவர், பால் சோறுண்பவர், அருள் நிறைந்தவர், தேவர் குழாக்களால் வணங்கப்படுகின்றவர். இவ்வாருன நந்தகோபன் குமரனை வணங்குகின்றேன்.

ஸ்ரீகராவலம்பஸ்தோத்ரம்:—

ஸ்ரீவத்ஸாங்க மஹாமணிமய-
ஸ்ரீயுக்தகாந்தி நவநீதம்
வீதம் ஸம்மதமாஸ்யகமபி
ஹாரம் விபூஷாம்ஸுகம் ।
ஹஸ்தத்வந்த்வ மதிஸுகாஸ்பதமிதம்
வக்ஷஸ்ஸ்ரீ மஹாஸ்பதம்
கம் வஹ்னி ஸிரஸா கிரீடவிலஸ-
த்ஸ்ரீராமபாலம் பஜே ॥ ஈ ॥

பலஸ்தோத்ரம்:—

தேவம் ராகவவிம்வஸ்தம் மநோஹாரம்ம வ்யஸ்தாவகலம் ।
சேதஸ்தவடம் வஜேஸ்தகம் கராயாமலநாதயாந ஸ்தோத்ரம் ॥

ஸ்ரீ கராவலம்பஸ்தோத்ரத்தின் ஒருவகை—ஈரு

ஸ்ரீவத்ஸம் எனப்படும் மறுவை அடையாளமாக வுடையவர், உயர்ந்த முத்து மாலைகளின் ஒளிக்குவியல் களால் வெண்மையான விதானம் (அஸ்மான கிரி-மேல்கட்டி -மேல்போப்பு) கட்டப்பெற்றுற் போலுள்ளவர், பொன்னிற மான திருமேனி யுடையவர், சங்கு, கதை, தாமரைமலர், திருவாழி, இவைகளுடன் திகழும் புயங்களை யுடையவர், பொன்னிறமான பட்டாடை யுடுத்தியவர், ஒளிவீசுகின்ற நெள்ளறுப மணிகளிழைக்கப்பவும், மீதும் போன்ற குண்டலங் களிலுலவுபவும் காந்தியுடன் கலந்து மின்னுகின்ற முத்துக் கள் இழைக்கப்பெற்ற தோள்வலைகளுள்ளவர், மந்தார மாலையுடன் பிரகாசிக்கின்ற கிரீடத்தையணிந்தவர். இவ் வாறான அந்த விஷ்ணுவைத் தலையால் வணங்குகின்றேன்.

தன்வந்திரியின் ஒருவகை—ஈசு

சூரிய மண்டலத்தில் வீற்றிருப்பவரும், மனதைக் கவரும் திருமேனியழகுள்ளவரும், அருள் நிறைந்த தாமரை போன்ற முகமுள்ளவரும், அமுதக் குடம், அட்டை இவற்றை இரு கைகளில் வைத்திருப்பவரும், களங்கமற்ற அறிவு படைத்தவருமாகிய தேவனை (தன்வந்திரியை வணங்குகிறேன்.)

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

பதினெட்டெழுத்துள்ள மந்திரத்தின் ஒருவகை—உள

கார்மேகவண்ணன்; கணைக்கால், இடையின் கீழ்ப்புறம் இவற்றில், ஒளிவீசும் இரத்தினங்கள் இழைக்கப்பெற்று விளங்கும் மணிகள் கோத்துக் கட்டப்பெற்றவர், பெரிய தான காய்ப் பல்லுடன் பிரகாசிக்கும் ஆரத்தை யணிந்திருப்பவர், மலர்ந்த தாமரை மலர்போன்ற முகமுள்ளவர், சகடாசுரன்-பறவை (கொக்கு—பகாசுரன்)-பூதனை- இவர் களைக் கொன்றவர், அருள் நிறைந்தவர், இந்திரன் முதலிய தேவ ஸ்ரேஷ்டர்களால் வணங்கப் பெற்றவர், இளமைப் பருவத்தினர். இவ்வாறான கோவிந்தனைக் காலைவேளையில் பூஜிக்கவேண்டும்.

மேலும்—உஅ

தேவர்களால் வணங்கப்பெற்றவர், மலர்ந்த குருவிந்தத் தின் (குன்றிக்கொடிப் பூவின்) நிறம்போன்ற திருமேனி நிறமுள்ளவர், கருங்குவளைப் புஷ்பம்போன்ற கண்களுள்ள வர்; பசுக்களின் கூட்டங்கள், இடைச்சிகளின் கூட்டங்கள், இவற்றால் சூழப்பெற்றவர், பகைவர் கூட்டத்தை வென்ற வர், கொடி முல்லை (அல்லது குருக்கத்தி)ப்பூ-மந்தார மலர்

நீலநீர்வாழ் விஷ்ணுகலாநவஸ்விலஸ
தூலதலம் ஸாந்ரஹதம்
தெலம் வீகாம்பராப்யாம் (ஜய) யஜகஸ்வதிநதொ
யெ ஸெஹ்ரா ரஸாவெ ॥ கூ ॥

ஆவிய :—

விகராஜ்ஞா யூஸ்வலொரிவ்ஜ ஸிதி ஸவா
(ஸா ? வ்ஸா) வநீஸாரா ஸ்ரவெதெ
ராவீகம் காரஷாவெதெ ஸ்ரீகிலி ரநஸ்திநம்
கதநிணீஜி ஹெதொ ।

ஸாயாவெஸ ஸிஸ்ரீலம் கம் ஸிரஸவ ஸிஜாம்
வஸ்ஜயெ ஸ்ரீலஹாலம்
ஸஜ்ரீ விஸ்ரொஷயஷ்டிகுபஹாரணவரம்
ஸஸ்திதிம் வாலஸ்தெவ்ரீ ॥ கூ ॥

இவைபோன்ற ரகைப்புடையவர், மயில்களின் தோகையை யணிவதனல் சிறந்து விளங்கும் கூந்தல்களை யுடையவர், எழில் மிக்கவர், பீதகவாடை யணிந்தவர், இவ்வாரூகிய முருகத்னென்னும் தேவனைத் திருமகளின் அருளுக்காக (செல்வத்தின் காரணமாக) வழிப்படுகலில் பூசிக்கவேண்டும்.

மேலும்—கூ

தனது விரியத்தினல் பகைவர் கூட்டங்களை முறியடித்தவர், யாராலும் வெல்லப்படாதவர், பூமியின் பாரத்தைத் தொலைத்தவர், நாரதர் முதலிய ஆதிகாலத்து முனிவர்களால், தத்துவத்தைத் தெளிந்துகொள்வதற்காகத் தினந்தோறும் சூழ்ந்துகொள்ளப்படுகிறவர், களங்கமற்றவர், இணையற்றவர், பிழத்தனமில்லாதவர், நீலமான திருமேனி நிறமுள்ளவர், உலகங்களை யெல்லாம் படைத்துக் காத்து அழிப்பதில் முனைந்தவர், மோக்ஷத்தைக் கொடுப்பவர், இவ்வாரூன வாஸுதேவனை, மந்திரி (அமைச்சர்) மாலே வேளை யில் பூஜிக்கவேண்டும்.

கயோ வாஸுதேவாதி சதுஷ்கஸ்ய ரூபாணி :—

வாஸுதேவஸ்ய வர்ஷ்ணேஷு ப்ரத்யும்னஸ்ய ஸாகிராஜகஃ ।
ஸாங்கர்ஷணஸ்ய து விபோ: நீலாஸ்வோ வர்ணதோ ஹரிஃ ॥ 10
அதஸஸீபுஷ்பஸங்காஸோ ஹயக்ரீவஸ்து தாக்ஷ்யவர்ணோ ஹி ।
கிரீடகேயூரமணிகுண்டலஹாரோபவீதாம்பரயுதாஸ் சதுர்பாஹவஃ ॥ 11 ॥

கயோ கேஸவாதயஃ :—

வாமனஸ்து ஸிதஸ்யாமோ ஜகத்ஸ்ருஷ்டாஸ்து லோஹிதஃ ।
விஷ்ணுஸ்து நீலவர்ணஸ்ஸ்யாத் கேஸவஸ்தாரகாத்மகஃ ।
காலஸ்ய விபோர்ஜநநோ[1]ஷ்டபுஜஸ்து
ரூபேண யேன[2] கேஸவாதயஃ ॥ 12 ॥
உக்தாஸ் காலாவ கிரீடஹார-
கேயூர வீரகுண்டலகாஞ்சி தாம்யுதா: ।
ஸவ்யேதரோர்த்வாஃ ஸஙதாம்பராஸ்ய
ஸம்பூஜிதாயாஃ வஸவேஸ்து ரூபேண ॥ 13 ॥

வாஸுதேவன் முதலான நால்வர் — சய-சக

வாஸுதேவன், ஸங்கர்ஷணன், ப்ரத்யும்னன், அநிருத்தன் ஆகியவர்கள்; முறையே, ஸ்படிகம், பொன், அருகம்புல், இந்திரநீலக்கல், இவைபோன்ற நிறமுள்ளவர்கள். ஒவ்வொருவரும் நான்கு புஜங்களுள்ளவர்கள். சங்கு, சக்கரம், கதை, தாமரைமலர், இவற்றைத் தரித்திருப்பர், கிரீடம், (முடி) தோள்வளை இதுபோன்ற அணிகளை யணிந்துள்ளவர்கள். பொன்னிறமான ஆடைகளை உடுத்திருப்பர்.

கேசவன் முதலானவர்கள்— சஉ-சஙு

பொன், பசுவின் பால், செம்பரத்தம்பூ, மேனகில், அரிதாலம், மஞ்சள், இந்திரநீலக்கல், சூரியன், ஆம்பல், குங்குமப்பூ கார்முகில், மை, இவைகளுடைய நிறம், முறையே கேசவன் முதலான பன்னிருவருக்கும் அமைந்தது.

இவ்வாறாக, வில், கிரீடம், முத்துமாலை, தோள்வளை, பொன்னிறமான ஆடை, சக்கரம், சங்கு, கதை, தாமரை மலர், இவைகள் யாவருக்கும் பொதுவானது, அவரவருக்கேற்ற குணங்களைச் சொல்லி அவரவர்களைப் பூஜிக்கவேண்டும்

---

(1) கோசுரோக ளென்றும் பாடமுண்டு. 'முறையே' என்று பொருள்.

(2) கேசவன் 1, நாராயணன் 2, மாதவன் 3, கோவிந்தன் 4, விஷ்ணு 5, மதுஸூதனன் 6, த்ரிவிக்ரமன் 7, வாமனன் 8, ஸ்ரீதரன் 9, ஹ்ருஷீகேசன் 10, பத்மநாபன் 11, தாமோதரன் 12.

வராஹமூர்த்தி :—

ஹேமப்ரபாம் வாயுஸுதே ஜனுஷே வா
நீஹாராபாம் நீரஜஸ்தே வஸந்தம் ।
வாயோ: கூஷ்டம் தூர்வதோ வா திவிஸ்தம்
தேஜோவ்யாப்தம் வந்தேவராஹம் யஜேஹம் ॥ சச ॥

விஷ்ணுவின் :—

விஷ்ணோ ஹாலாஸ்திரீ பூ ஸ்ரிஷ்டி-ஸ்தி-லயகரீ-
லக்ஷ்மீ தே ஸைலஜாரு-
ஹ்ருத்பத்மஸ்தா விரிஞ்சாதிஷு ஸகலஸுரா-
ஸ்தோஷ திவ்யாஸ்தவாத்யை ।
விஷ்ணோகாரணாவகாரம் ப்ரவிதத பரமாகாதிகர்நீகாரம் ஸாந்நித்
யோங்காரஸ்வரூபாகாரயாதிகாரயுதம் விஷ்ணுரூபம் நமாமி ॥

வராஹமூர்த்தியின் ஒருவகை — சச

பிரிதிவி (பூமி) மண்டலத்தில் பொன் போன்ற திருமேனிகிற முள்ளவராகவும், ஜலமண்டலத்தில் பனி போன்றவராகவும், அக்நி மண்டலத்தில் அக்நிவர்ணமான வராகவும், வாயு மண்டலத்தில் கருமை நிறமுள்ளவராகவும், ஆகாய மண்டலத்தில் அதன் நிறமுள்ளவராகவும், சத்திய லோகத்தில் பன்றிகளால் சூழப்பெற்றவராகவும் வராஹ நாயனரைப் பூஜிக்கவேண்டும்.

விச்வரூபம் — சரு

ஒளி வீசும் கிரீடம் தரித்தவர், இரத்நங்களிழைக்கப் பெற்ற மகுடம், அரைநாண் கயிறு, தோள்வளைகள், ஆரங்கள், கழுத்தில் அணியும் அணி, மோதிரம் முதலிய முக்யமான ஆபரணங்களிலுள்ள மணிகளின் கூட்டங்களுடன் பிராசிக்கின்ற திவ்யமான சந்தனத்தைப் பூசிக் கொண்டிருப்பவர், உலகம் முழுவதிலும், பரந்த ஆகாய வெளியிலும் எங்கும் வ்யாபித்து நிற்பவர், ஆயிரங்கோடி சூரியன்கள் ஒன்றுசேர்ந்தாற்போல் விளங்குபவர், உயரத் தூக்கப்பட்ட கைகளின் நுனியில் பளபளப்புடன் திகழும் பற்பல ஆயுதங்களைத் தாங்கியவர், உலகெல்லாம் தனது வடிவமாக உடையவர்; இவ்வாறுள்ள திருமாலை (விஷ்ணுவை) வணங்குகின்றேன்;

காயாயோகி :—

வகுளவு வகுளாஸிகிரீடசேஷிம்
வலகுஸம்வம் வமஹம் வமராழுழி ।
ரகுகாம்வரம் ரகுகதிநம் கராலம்
டாஷ்டாநநம் வராழவகெவயுபெக ॥ சு ॥

வஜ்ரா மஹா மஹாதிக-
சேஷாவிழ் வமஹா வலகுஸம்வயநாழ் ।
வீகாம்வராநவலவா
வீகா குஹா வயாழ்வஸ்வஹவெ ॥ ள ॥

ஸ்யாம்ம ஸாஜுஸாஸ்திககம
ஸாஜுழ்ம ஸாஜுஸாஸிடாமஹாஹவஸ்ழி ।
ஸ்யாசாம்ஸாகாநவெவந
சாவ்யாதிம் வாராணை யஜே துதெ ॥ சு ॥

ஆயுதங்கள்—சசு–ருக

தனது தலையின் மேல் உள்ள கிரீடத்தின்மேல் சக்கரத்தைத் தாங்கியவர், சக்கரம், சங்கு, கதை, வில், இவற்றுடன் கூடியவர், (இவற்றைக் கைகளில் ஏந்தியிருப்பவர்), சிவந்த ஆடையணிந்துள்ளவர், சிவந்த திருமேனியுடையவர், பயங்கரமான தோற்றமுள்ளவர், கோரைப் பற்களுடன்கூடிய முகத்தை யுடையவர்; இவ்வாறுகிய சக்கரத்தாழ்வாரைக் கிழக்கிலுள்ள இதழில் பூஜிக்க வேண்டும்.

கருத்த திருமேனியுடையவரும், தனது தலையில் வில்லைத் தாங்கியபடியுள்ளவரும், வில், சக்கரம் சங்கு, கதை, இவற்றைக் கையிலேந்தியவருமான சார்ங்கத்தை (வில்லை) மேற்கிலுள்ள இதழில் பூஜிக்கவேண்டும்.

வாளை, வாளைத் தலையில் தாங்கியவாறும், கத்தி, சக்கரம், கதை, வில், இவற்றைக்கைகளில் தாங்கியவாறும், தாம்ர வர்ண மாகவும், (செந்நிறமாகவும்), நிலகுலைந்த ஆடை, சந்தனம், மாலைகள், இவற்றை யுடையவாறும், வடக்கு இதழில் பூஜிக்கவேண்டும்.

வஜ்ரம் வஜ்ரஶிரஸம் வஜ்ரணிமஹாயுதாஷ்டகம் யஜேத்பூர்வே।
விகடகாம்பராதாரவஸ்த்ரம் ஸர்வாபரணபூஷிதம் தத்॥

ஶங்கம் வஜ்ரஶிரஸம்
ஶங்காணிமஹாயுதாஷ்டகம் வாமபார்ஶ்வே।
விகடவஜ்ரதரோபஜீவிதம்
யஜேத் நகராதாரே பிஶிதாஶ்யுதிஶே॥ ரும॥

ஶங்கொகதி ஹரஹரிஷாஸு
வ்யாஸக்திகயாரவதாஹுஜா நவரோஸு।
ஹரஹரிவஜ்ரஶிலவஸம்ஜ்ஞாஸு
யஜே ஹிஶாவராதி ।கொஜ்ஜேஷு॥ ருக॥

உகி ஶிவ்பூரதே உதாரஹாமெ யாஹெ
வெஷ்டவ்பெகரணம்நாஶ தொலிம்பொழியாயு॥

சங்கை, தகரியில் சங்கு ஏந்தியவாறும், சங்கு, சக்கரம், கதை, வில், இவற்றைக் கைகளால் தாங்கியவாறும், மிக்க வெண்மை நிறமாகவும், வெண்மையான ஆடை, மாலைகள், அணிகள் இவற்றை யணிந்தவாறும், இடிமுழக்கம் போன்ற ஒலியை எழுப்பியவாறும், ஆக்நேய திக்கில் (தென்கிழக்கு திசையில்) உள்ள இதழில் பூஜிக்கவேண்டும்.

சங்குக்குக் கூறப்பட்ட அடையாளங்கள் அணிகள் இவற்றையுடையவராகவும், கத்தம் ஆயுதங்களுடன் மற்ற வைகளையும் நான்கு கைகளில் தரித்தவராகவும், ஹலம் (கலப்பை), முஸலம் (உலக்கை), சூலம் (வேல்), என்னும் மற்ற ஆயுதங்களையும், நிருதி திக் (தென்மேற்கு), வாயு திசை (வடமேற்கு), ஈசானிய திசை (வடகிழக்கு), இந்த இதழ்களில் பூஜிக்கவேண்டும்.

சில்பரத்தினத்தில் இரண்டாம்பாகத்தில் தியானத்தொடர்பில்
வைஷ்ணவ பிம்பங்களைப்பற்றிய இருபத்துமூன்றும்
அத்தியாயம் முற்றும்.

—:—

---

(1) "கெஷ்டவதெஷ்ட" என்றும் பாடம். "யஜெஹிஶிவராதி கெஷ்டவதெஷ்ட" என்பது பொருத்தமான பாடமாக இருக்கக்கூடும். அதன்படியே பொருள் தரப்பட்டது.

ஸ்ரீ:

சய உதயாதிபுவனேசயாயநம: ॥

சய ஸக்திநாதபுத: ॥

கதந வந்தயபம் பிதுரடிவந்தபுர: :—

ஸம்வாஸிதாவஸரஸிஜகராம் த்ரிநேத்ராம்
த்ரிநேத்ராம்ஸாகலயா விலஸத்கிரீடாம் ।
விம்ஹவஹ்நிதாம் வஸுராவிலநதாஹ்ருடாம்
டிண்டிபுராதிஹரம் டிண்டிதவமுகராம் நமாமி ॥ க ॥

அயவா :—

டிண்டிநம் யுகயுக டிண்டிநிவ்ருஸதீம்
டிண்டிபுரடிஸ்யாஜனாம்
வந்தாயெபுஜலஸெவாராம்
த்ரிநயநா ரோவீகவாஹோவஸ்து ।

இருபத்துநான்காம் அத்தியாயம்.

சக்தி மார்க்கம்

முதன் முதலாக மூலதுர்கை – க

சங்கு, சக்கரம், வில், அம்பு, இவற்றைக் கைகளில் ஏந்தியவள், மூன்று கண்களுள்ளவள், குவிர்ந்த திரணங் களையுடைய பிறைச்சந்திரனுடன் திகழும் கிரீடத்தையுடைய வள், சிங்கத்தின் மேலேறியமர்ந்திருப்பவள், தேவர்கள் சித்தர்கள் இவர்களால் வணங்கப்பட்டவள். அருகம்புல் வண்ணமுடையவள், பாவங்களின் கூட்டங்களை யழிக்கும் இயல்புடையவள்; இவ்வாறான தர்க்கையை வணங்கு கின்றேன்.

வேறு—உ

நமது தீவினைகள் யாவற்றையும் தொலைப்பவள், அருகம்புல்லின் இதழ்போன்ற கருமை நிறமுள்ளவள், பிறைச்சந்திரனல் ஒளி மிகுந்துள்ள முடியைத் தரிப்பவள், மூன்று கண்களுள்ளவள், பொன்னிறமான பட்டாடை

---

(1) "டிண்டு" என்றும் பாடம். பசுவங்களாகிற கோட்டையை யழித்து அதனுள் சிறைப்பட்டுக் கிடக்கும் உயிர்வகைகளை காப்பவள்" என்பது அதன் பொருள்.

வக்த்ரம் ஸாவ ரிஷ்டம் யத்ஸ்ரு ஷ்யதீம்
கொடிஷ்வபாணாம்ஸ்தபோ
ஸ்ருஷ்டிஸ்தவாத்ஸகாரேண லகுபி-
ம்பாஸீத்தா வாசயோ: ॥ உ ॥

ஸ்லோ: —

தேவீம் கரைர்தத்தமௌரா ஸ்ருகாகரகலா-
ஹஸ்ரா கொடீரபைம்யாம்
ஸ்தனாபோயாகூபோலா வரகஸிதகராம்
வஸ்வகாகராஜஹஸ்தாம் ।
ஸ்ரஸ்தாகல்பாம் த்ரிநேத்ராம் த்ரிஸுவநநதிகா
ஸிக்ஷராயீநஸ்ரஸ்திம்
வந்தே வாஸ்மைகாம் காம் ஜமதக்நியகரீம்
சாதகாம் விஸ்வயோநிம் ॥ ங ॥

யுதித்திருப்பவள், சங்கு, சக்கரம், அம்பு, வில், இவற்றைக் கைகளில் தரித்திருப்பவள், அல்லது (சங்கு சக்கரம் ஏந்திய கைகளைத் தவிர, மற்ற இரு கைகளில்—அதாவது) வில்லையும், அம்பையும், வைத்திருப்பதாகச் சொன்ன கைகளில், அபயஹஸ்த முத்திரை, வரத முத்திரை, இவற்றைத் தரித்திருப்பவள், அல்லது இரண்டில் ஒரு கையும் வரதஹஸ்த முத்திரை மற்றொரு கையிலும் தரித்திருப்பவள், இவ்வாறாக தர்கையைத் தியானிக்கவேண்டும்.

லிபி (எழுத்து)—ங

குருக்கத்திப்பூ, சந்திரன், இவைபோல் வெண்மை நிறமுள்ளவள், அமுதகிரணனுடைய சந்திரனுடைய பிறையினால் ஒளிவீசும் முடியை யுடையவள், ஞான முத்திரை, அக்ஷமாலை, வரத முத்திரை, சுவடி இவற்றைக் கைகளில் தரித்தவள், வெண்மையான ஆபரணங்களை யணிந்தவள், மூன்று கண்களுள்ளவள், முழுலகங்களாலும் வணங்கப்பட்டவள், எழுத்துக்குள்ளடங்கிய வடிவத்தை யுடையவள், சொற்களின் தேவதையானவள், உலகங்கட்கெல்லாம் மேன்மையைத் தருபவள், உலகங்களுக்கெல்லாம் மூலகாரணமாகவுள்ள அக்ஷர (எழுத்து) வடிவமாகவுள்ளவள். அந்த தேவியை வணங்குகின்றேன்.

[illegible] :—

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] :—

[illegible]

[illegible]

புவனேச்வரீ — ச

உதயமாகிக்கொண்டிருக்கிற சூரியன் போன்ற நிற முள்ளவள், அப்போதலர்ந்த செம்பரத்தம் பூவைப் பழிக் கும் நிறமுள்ளவள், பிறைச்சந்திரனைச் சூடியவள், சோதி மயமான மாலைகளையணிந்தவள், மூன்று கண்களுள்ளவள், பலவிதமான இரத்தினங்களால் ஒளிவீசும் குண்டலங்களை (காதணிகளை) யுடையவள், தாமரைமலரில் அமர்ந்திருப்ப வள், முத்தமாலை, அட்டிகை (கழுத்தணி) ஒட்டியாணம், பலவகை இரத்தினங்கள் இழைக்கப்பெற்ற வளைகள் இவற்றையணிந்தவள், சிறந்த ஆடையணிந்தவள், (எல்லா வற்றுக்கும்) முதன்மையானவள், பாசம், அங்குசம், அபய முத்திரை, வரதமுத்திரை இவற்றைக் கைகளில் தரித்தவள், இவ்வாறாக புவனேச்வரியைத் தியானம் பண்ணவேண்டும்.

வேறு—ரு

முத்து, மின்னல், மேகம், ஸ்படிகம், அப்போதலர்ந்த செம்பரத்தம்பூ, இவைபோன்ற நிறமுள்ளனவும், முடியில் சந்திரகலையுடன் திகழ்வனவும், மூன்று கண்களுள்ளனவு மான ஐந்து முகங்களுடன் பிரகாசிப்பவள், வெண்மை யான நிறமுள்ளவள், சக்கரம், சங்கு, கபாலம் (மண்டை

[illegible]

கவிவ :—

[illegible]

மறுவலவா :—

[illegible]

ஒளி), மால் (கபிறை), கோடரி, அமுதகலயம், வேதக்கள், அக்ஷமாலை, வித்யை, தாமரைமலர், இவற்றைக் கைகளால் தாங்கியவாறுள்ளவள், முனிவர் கூட்டங்களால் வணங்கப் பட்டவள், தாமரை மலரில் அமர்ந்திருப்பவள்; இவ்வாறான ஸரஸ்வதியை வணங்குவீராக.

மேலும் — கூ

மான்குட்டி, சுவடி, அக்ஷமாலை, கோடரி இவற்றை யேந்தியவள், வெண்டாமரை மலரில் வீற்றிருப்பவள், பிறைச்சந்திரனை யணிந்தவள், மூன்று கண்களுள்ளவள், வெண்மையான அணிகளணிந்தவள், தூய வெண்மை நிற முள்ளவள்; இவ்வாறான ஸரஸ்வதியை வணங்குகின்றேன்.

ஸ்ருல்லேகா — எ

இரத்தம்போன்ற செங்நிறமுள்ளவள், (?) காதல் சுவை ததும்பும் யௌவனப் பருவம் தோன்றுவதனால் ஒளி மிக்கவள், செங்நிறமான அணிவரிசைகளை யணிந்து அழகு வெள்ளமிட்டோடுமாறு கவர்ச்சிகரமான தோற்ற முடையவள், பிறைச்சந்திரனுடன் திகழும் குழலுடையவள், அழகிய கண்களுள்ளவள், பலவிதமான ஆபரணங்களால்

நாநாலங்கார்ஸகாஞ்சாம் ஸரபூஜலஸஸ்தா-
ஸ்ரீஹஸ்தாப்யாம்ஸ்ரீஸ்தாயுக்தாம்
தேவீம் தேத்ரைர்யுக்தாம் ஸேவாஸரஸ்தாம்
ஹாரிஸ்ரக்வத்ராம்ஸஹாஸ்யாம் ॥ ஏ ॥

அத² வாக்³பீ⁴ஸ்ரீ :—

ஸாஹ்ஸாம் ஸாரஸ்தநீரஸிந்தூவிஸரா-
ஸாலேவிநீ வஸ்த்ரகா-
வ்யாலம்பாத்³யுகவாஹரா ஸுஜிதவஸ்தா
விஜ்ஞாந வையாகிகாரீ ।
ஸ்ரஸ்ராகலு விஹஸ்தவிதாம் கிரநயநாம்
ஹாஸ்யஜ்ஞாஸேவராம்
ஸாவையாரய வரஸ்வதீம் ஸகவதீம்
வந்தே ஸேநாஜ்ஞாகரீம் ॥ அ ॥

அழகிய தோற்றமுடையவள், பாசம் (கயிறு), அங்குசம் இவற்றை இரு கைகளாலும் தாங்கியவள், மூவுலகங்களாலும் வணக்கப்பட்டவள், அபய முத்திரை, வரத முத்திரை, இவற்றை மற்ற இரு கைகளிலுடையவள், கண்டார் மனதைக் கொள்ளைகொள்ளும் வனப்புமிக்க திருமேனியுறுப்புக்கள் உள்ளவள், இவ்வாறான (தேவியை வணங்குகின்றேன்).

வாகீச்வரீ — அ

சந்தமானவள், சரத்காலத்து மேகம்-சந்திரன்-இவற்றைப்போல் தூய வெண்ணிறமானவள், எழுத்தாணி, சுவடி, இவற்றுடன் திகழும் கைகளையுடையவள், சிறந்த செயற்கள், சிறந்த அறிவு இவைகளே வடிவங்கொண்டாற் போலுள்ளவள், வெண்மையான அணிகளால் அலங்கரிக்கப் பெற்றவள், மூன்று கண்களுள்ளவள், பிரகாசமான சடைகளைத் தலையிலணிந்தவள், அழகிய தோற்றமுள்ளவள், இவ்வாறுள்ள பகவதியான (மகிமையுள்ளவளான) ஸரஸ்வதியை நல்ல அறிவைப் பெறுவதற்காக வணங்குகின்றேன்.

---

(1) "ஸேவா விஜ்ஞாந" என்றும் பாடம்.

ஸ்ரீ ஸ்ரீ:—

ஸ்ரீ மஹாலக்ஷ்மி ஸ்தோத்ர மந்த்ரஸ்ய
ஸ்ரீ ஸ்ரீ ருஷி: அனுஷ்டுப் சந்த:
ஸ்ரீ மஹாலக்ஷ்மி தேவதா
ஸ்ரீ பீஜம் ஹ்ரீ சக்தி: நம: கீலகம்
ஸ்ரீ மஹாலக்ஷ்மி ப்ரஸாத ஸித்யர்தே ஜபே விநியோக:

நமஸ்தே ஸர்வ தேவானாம் வரதாஸி ஹரி ப்ரியே
யதா த்வம் தேவதேவேச தயா தேவி ஜனார்தனே

நமஸ்தே கருட ரூடாயை கோலாஸுர பயங்கரி
ஸர்வ பாப ஹரே தேவி மஹாலக்ஷ்மி நமோஸ்துதே

ஸர்வஜ்ஞே ஸர்வ வரதே ஸர்வ துஷ்ட பயங்கரி
ஸர்வ துக்க ஹரே தேவி மஹாலக்ஷ்மி நமோஸ்துதே

ஸித்தி புத்தி ப்ரதே தேவி பக்தி முக்தி ப்ரதாயினி
மந்த்ர மூர்தே ஸதா தேவி மஹாலக்ஷ்மி நமோஸ்துதே

ஆத்யந்த ரஹிதே தேவி ஆதி சக்தி மஹேச்வரி
யோகஜே யோக ஸம்பூதே மஹாலக்ஷ்மி நமோஸ்துதே

ஸ்தூல ஸூக்ஷ்ம மஹா ரௌத்ரே மஹா சக்தி மஹோதரே
மஹா பாப ஹரே தேவி மஹாலக்ஷ்மி நமோஸ்துதே

பத்மாஸன ஸ்திதே தேவி பரப்ரஹ்ம ஸ்வரூபிணி
பரமேஸி ஜகன்மாதர் மஹாலக்ஷ்மி நமோஸ்துதே

ச்வேதாம்பர தரே தேவி நானாலங்கார பூஷிதே
ஜகத் ஸ்திதே ஜகன்மாதர் மஹாலக்ஷ்மி நமோஸ்துதே

மஹாலக்ஷ்ம்யஷ்டகம் ஸ்தோத்ரம் ய: படேத் பக்திமான் நர:
ஸர்வ ஸித்திம் லபேத் ஸோபி ராஜ்யம் ப்ராப்னோதி ஸர்வதா

ஏக காலே படேன் நித்யம் மஹா பாப விநாசனம்
த்விகாலம் ய: படேன் நித்யம் தன தான்ய ஸமன்வித:

த்ரிகாலம் ய: படேன் நித்யம் மஹா சத்ரு விநாசனம்
மஹாலக்ஷ்மி ர்பவேன் நித்யம் ப்ரஸன்னா வரதா சுபா

இந்த்ர உவாச

நமஸ்தே ஸித்தி லக்ஷ்ம்யை ஸர்வ காம ப்ரதாயினி
விஷ்ணு பக்தி ப்ரதே தேவி மஹாலக்ஷ்மி நமோஸ்துதே

ஸர்வ ஸித்தி ப்ரதே தேவி ஸர்வ ஸம்பத் ப்ரதாயினி
ஸர்வ துக்க ஹரே தேவி மஹாலக்ஷ்மி நமோஸ்துதே

ஸர்வ ஜ்ஞான மயே தேவி ஸர்வ தர்ம ப்ரதாயினி
ஸர்வ பாப ஹரே தேவி மஹாலக்ஷ்மி நமோஸ்துதே

ஸர்வ ப்ரியே ஸர்வ நுதே ஸர்வ தேவ நமஸ்க்ருதே
ஸர்வ மோக்ஷ ப்ரதே தேவி மஹாலக்ஷ்மி நமோஸ்துதே

ஸரஸிஜ நிலயே ஸரோஜ ஹஸ்தே
தவள தமம்ஸுக கந்த மால்ய சோபே
பகவதி ஹரி வல்லபே மனோஜ்ஞே
த்ரிபுவன பூதி கரி ப்ரஸீத மஹ்யம்

விஷ்ணு பத்னி நமஸ்துப்யம் விஷ்ணு ஹ்ருதய வாஸினி
விஷ்ணோ: ப்ரியஸகி தேவி மஹாலக்ஷ்மி நமோஸ்துதே

மஹாலக்ஷ்ம்யா: ஸ்தவம் க்ருத்வா இந்த்ரோ ராஜ்யம் அவாப்தவான்
குபேரோ தன ஸம்பன்ன: ஸர்வ தேவை: ஸுபூஜித:

ஸ்ரீ மஹாலக்ஷ்மி ஸ்தோத்ரம் ஸம்பூர்ணம்

ஸ்ரீ மஹாலக்ஷ்மி — க

அழகு தெய்வமான திருமகள் செந்தாமரை மலரில் வீற்றிருப்பாள். உருக்கிய செம்பொன்னைப் பழிக்கும் திருமேனி நிறமுள்ளவள். அழகிய கவர்ச்சிகரமான திருமேனியுடையவள். அருளே வடிவெடுத்தாற்போன்றவள். எண்ணிறைந்த ஆபரணங்களை அணிந்து அழகு வெள்ளமிட்டோடுவது போன்ற அற்புதமான காட்சியளிப்பவள். இத்திருமகளுக்குத் தாமரை மலர்போன்ற கைகள் நான்கு. அவற்றில் முறையே, இரண்டு தாமரை மலர்களையும், அபய முத்திரை, வரதான முத்திரை இவற்றையும் தரித்திருப்பள். நாற்புறங்களிலும் சிறந்த நான்கு யானைகள். முத்துப் போல் வெண்மையானவை. அவை தமது துதிக்கைகளை உயரத் தூக்கியவாறிருக்கும். துதிக்கைகளின் நுனியில் குடத்தைப் பிடித்துக்கொண்டிருக்கும் அவ்யானைகள், கவிழ்த்தவாறுகப் பிடிக்கப்பட்ட அக்குடங்களினின்றும் இரத்தினங்களை மழை பொழிவதுபோல் கொட்டும். அதனால் இத்திருமகள் அபிஷேகம் செய்விக்கப்படுவள். இவ்வாறான திருமகள், உலகளுக்கு என்றைக்கும், பரந்த செல்வத்தைக் கொடுப்பாளாக.

---

(1) "ரூத" என்றும் பாடம்.

[illegible]:—

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]:—

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

மேலும் — ம.

வெண்மையான இரண்டு யானைகளுடைய துதிக்கைகளில் கவிழ்க்கப்பட்ட குடங்களிலின்றும் சொட்டுகிற தண்மையான ஜலங்களால் ஸ்நானம் பண்ணுகிறவள். மிகவும் கவர்ச்சிகரமான விடிவழகுள்ளவள். கருத்த அழகாகத் திகழும் குழல்களையுடையவள். வெண்மையான ஆபரணங்கள் பலவற்றுடன் ஒய்யாரமாகக் காட்சியளிப்பவள். நன்கு காய்ச்சப்பட்ட பொன்போன்ற ஒளியுள்ளவள். இரண்டு கைகளிலும் தாமரை மலர்களை ஏந்தியவாறுள்ளவள். தாமரை மலராகிய ஆஸனத்தில் அமர்ந்திருப்பவள். இவ்வாறான தேவியை வணங்குகின்றேன்.

தேவரிதா — யை

சந்தனக்காரஸத்துக்குத் தோற்பின் பல்வேறு பாவனைகள் (ஆவங்கள்) தோன்றுமாறு அவைகளால் சூழப்பெற்றவள். அபய முத்திரை, வரத முத்திரை இவற்றை கைகளிலுடையவள். கட்டவிழ்த்த கருங்கூந்தலுள்ளவள். கொவ்வைப்பழம்போன்ற உதடுகளையுடையவள். அழகிய செந்தாமரை மலர்போன்ற பாதங்களையுடையவள்.

வீதொரு வூத மாரஹாலு கரிவு
ஸ்யாமா பூவஹாதநா
தெவி வ வூஸ்தி கா கதொக விமவா.
நாநந்தபதி ஸந்து ॥ கெ ॥

ஊவா :—

சாயஸ்ரீ கூகஸொவ பூவிவல.
டுவ்ஸோமவாஸ்ரோவ்கூதா
வஸ்வஸ்ரீ ஸிவிவிதூநாவவபா
வதூபூவவஸ்தொஜ்ஜோ ।
காமெதூராஸ்ரிக கவஸ்ஸுராடுவல.
காஜ்ஜீவஸ்வாரஜ்ஜவாரா
வாயாவ வூஸ்தி கா மூஸ்ரீகஸவாரீ.
வெஷா பூவாஸ்ரவாகா ॥ கெ ॥

கடையில் சிவந்த மூன்று கண்களுள்ளவள். பருத்த பெரிய கொங்கைகளின் பாரத்தினல் வணங்கிய உடம்பையுடையவள். யௌவன மத்திமமான வயதிலிருப்பவள் (அல்லது) கருமையான நிறமுடையவள். அருள் தழும்பிய முகமுள்ளவள். இவ்வாறுஇப த்வரிதா தேவியானவள், உங்களுடைய மனதைக் களிக்கச்செய்து, செல்வங்கள் யாவற்றையும் ஏராளமாகக் கொடுக்கட்டும்.

வேறு — ஐ

மயில் தோகைகளால் செய்யப்பட்ட சிரோபூஷணத்தில் (தலையில் அணிக்தகொள்ளும் ஆபரணம்) அழகுடன் பிரகாசிக்கும் குன்றிமணிமாலையையுடையவள். மிகவும் வழுவழுப்பான உடம்பையுடையவள். மயில் தோகையின் அடிக்காம்பினல் செய்யப்பட்ட கைவளைகளையுடையவள். காட்டுப் புஷ்பங்களால் தன்னை அலங்கரித்துக்கொண்டு ஒளிமிக்கு விளக்குபவள். சிறந்த பாம்புகளால் அமைக்கப் பட்ட தோடுகள் (காதணிகள்), தோள்வளைகள், பல பளப்பான ஒட்டியாணம், ஒளிமிக்க சதங்கைகள், இவற்றையுடையவள். (செடி, கொடி, மரங்கள் ஆகியவற்றின்) தளிர் களையே ஆடையாக அணிந்தவள். வேடச்சி (வேடர் களுடைய ஸ்திரீ) வேஷத்திலுள்ளவள். இவ்வாறான த்வரிதாதேவி உங்களைக் காப்பாற்றட்டும்.

ய-ஹிரவதீ :—

காகாரஹ்ய கிரஹ்ணா வ்ருரிரஹ்டிஸுகா
ஸுஹ்ருகெஸீ விரஹா
ய-ஹிரூகஸீ கூஹ்ருஷாகிரூ வ்ருகிலயஸிகிः
வஹ்ணா காரிஹொஹா ।

க்ஷிரூ வ்ஹ்ரூலலாஸீ கூரிஜெகஸிகா
வ்ருகலவ்ரூவ ரஹ்ஹா,
ஹ்ரிகிம ய-ஹிரவதீ வः வ்ருஸுக்ஹ வியவா
ய-ஹிகஸ்ஹவ்ரூஹ்ரு ஹவஹா ॥ கக ॥

கய காஸீ :—

ஹகிரெஸ்ரூா ஸஹாடிஸ்ரூா ஹ்ருகஹ்ரூகஹ்ரிரெகூஸ்ஹா ।
விவகஹ்ருநயகா ஸஹ்ரா கீவஹ்ருவொஸ்ணா ஸிஹாஸ்ரிகா ॥கச॥

தாமாவதீ — ஙக

காகத்தின்மேல் ஏறியவள். மிகவும் கருப்பான நிற முள்ளவள். இடைவெளி மிகுந்த (அடர்த்தியில்லாத) பற்களையுடையவள். குழல்களை அவிழ்த்துவிட்டுக் கொண்டிருப்பவள். பற்றற்ற நிலையிலுள்ளவள். (வைராக்கியம் மிக்கவள்). செம்பட்டை வர்ணமான கண்களுள்ளவள். பசி, தாகம் இவற்றால் துன்புற்றவள். பயத்தை (அச்சத்தைக்) கொடுக்கும் நடவடிக்கையுள்ளவள். நிலையற்றவள். காதல் வேட்கையினால் சஞ்சலமானவள். மனம் நொந்தவள். கொழுத்ததும் சோம்பல் மிக்கதுமான உடலையுடையவள். வியர்வை நீர் வழிந்தவாறுள்ளவள். செருக்குமிக்கவாறு தோற்றமளிப்பவள். கைம்பெண்ணானவள் (விதவை). கைபுனையில் மூறத்தை அசைத்தவாறிருப்பவள். இவ்வாறுள்ள தாமாவதி உடல்களுக்குச் செல்வத்தைக் கொடுக்கட்டும்.

காவி — கச-கஅ

மிகவும் பயங்கரமானவள், பெரிய கோரைப் பற்களுள்ளவள், புருவங்களை நெறிப்பதினால் கோணலான கண்களையுடையவள், சுழல் போன்ற கண்களுள்ளவள், விறுடையவள், நீண்ட மூக்குடையவள், மதம் (போதை)

---

(1) "மவ்ரூகிரவ்ஹா" என்றும் பாடம்.

வ்ரிழுஹாஹீர நிவெழுஷா நீலஜீஃலுகவஹிஹா ।
ஹ்ரகுழீகலுடவஸ்ரீவ்ரா ரீஹாவஷ்டகலீஷணா ॥ கடு ॥

டம்ஷ்ரா வ்ரகொடகாக்ராகஸ் ரக்தத்வழிரொரூஹா ।
கிரூலுவ்யூடதொடழுஜ நவகீவக வாஹி நீ ॥ கக ॥

கபிரக்தாம்வரா தெவீ ரக்தரம்யாவலவ்ரியா ।
ஶிரொரூவிவிதாஜீ விலஸீ ஸொணிதாவலவ்ரு ॥ கள ॥

நரகரணீச வலவதீச விரூபமணலெவிதா ।
விரூபவக்ரஸ்ய ரரூஹ ஹ்ரரிணீ வலயாதலவ்ரு ॥ கஅ ॥

உத்தூம்லிதாம் ஹ்ரகாளீம் ரக்தலிஃ வரிவாரிதாவ்ரு ।

உள்ளவள், இனிய கம்பீரமான குரலுள்ளவள், கரிபமுகில் நிறத்தவள், புருவங்களை நெறிப்பதினால் நிப்பிடித் தெரிகின்றவாருக்குக் காட்சியளிப்பவள், பெரிய முகத்துடன் பயங்கரமாகத் தோன்றுபவள், கோரைப் பற்களுடன் கூடிய உதடுகள் துடிக்குமாறு கோபத்தினால் சிவந்த கண்களுள்ளவள். சிவந்த நீண்ட தலைமயிருடையவள், திரிசூலத்தையேந்திய உக்ரமான தடிபோன்ற கைகளின் நகங்களால் (நுனி விரல்களால்) புல்லாக்குழலை இசைப்பவள், மிக்மிகச் செந்நிறமான ஆடையணிந்தவள், இரத்தம், மாம்ஸம், கள், இவற்றில் ஆசையுள்ளவள், தலைகளாலான மாலையை யணிந்து அற்புதமாகப் பிரகாசிக்கிற உடம்பை யுடையவள், இரத்தம், கள், இவற்றைத் தேடுகிறவள், கூத்தாடிக்கொண்டும் சிரித்துக்கொண்டுமிருப்பவள். பிசாசுக்களின் கூட்டங்களால் சூழப்பட்டவள், பிசாசத்தின் தோளில் ஏறிக்கொண்டு பூமியைச் சுற்றித்திரிபவள், (ஏழு) மாத்ருக்களால் சூழப்பட்டவள். (இவ்வாறாக பத்ரகாளியைப் பூஜிக்கவேண்டும்).

அவிய :—

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

அய ஹெவி :—

[illegible]

மேலும் .... ககூ

அப்போதலர்ந்த தாமரை மலரின் நிறம்போன்ற நிறமுள்ளவள், பிறைச்சந்திரன்போல் பளபளப்பான முகத்தையுடையவள், வஜ்ராயுதம்போன்ற கத்தியையும், தேன் நிறைந்த தொன்னை (இலைகளால் கிண்ணம்போல் செய்தல்) யையும், ஏந்தியவாறுள்ளவள், முண்டகங்களை (தலைகளை) மாலைகளாகக் கோத்து உடம்பில் அணிந்தவள், பலவிதமான பாம்புகளின் படங்களிலுள்ள இரத்தினங்களின் கூட்டங்களால் ஒளிவீசுமாறு உள்ளவள், தேவர்கள் குழாங்களால் நன்கு துதிக்கப்படுகிறவள், இவ்வாரண பத்ரகாளி உங்களுக்கு மங்களத்தைக்கொடுப்பாளாக.

பேலகீ — உய

பளபளப்பான செங்கத்தின் நிறமுடையவள், உருக்கின செம்பொன்னிலான ஒளி மிக்க பாதுகைகளையுடையவள், அவிழ்த்துவிடப்பட்ட குழல்களையுடையவள், கவர்ச்சிகரமான பல்வேறு அவயவங்களை (உறுப்புக்களை) யுடையவள், விசாலமான தும் பாரம் (பளவு) மிக்கதுமான கடிதடத்தையுடையவள், (இடையின் கீழ்ப்புறத்தையுடைய

(1) "ஸடிகஹவி" என்றும் பாடம். ஒருவகை மீனின் பெயர் இது.

யதியோ நாலவையஹம் கூரய மழயுதம்
கருணை பூரயலவோ.....
.....மெலஜீ.....॥ உ ॥

சுய சுலோகம் :—

வீம்பொழிம் நவயௌவநாடுரோணா.
சாகீண குகொலாலகாம்
லூடுஹுஹீம் விதமம்வகுணுலபரா.
அங்காரவெஷாஜலாடு।
ஜ்வ
(ஈவிநு மொகெ உகாயபும் நொவலஹுகெ)

வள்), உயர்ந்த பருத்த கொங்கைகளால் (அவற்றைத் தாங்க முடியாமல்) வருந்துபவள். இரண்டு கைகளிலும் தரிக்கப் பட்ட இரண்டு பாம்புகளை உகுறியவாறு (அசைத்தவாறு) உள்ளவள், கவ்வணமாக அமைந்துள்ள பாம்புகளை யுடையவள், இவ்வாறான பேலஜீ (நம்மைக் காக்கவேணும்).

குறிப்பு :—இந்த சுலோகத்தில் நான்காமடி இல்லை. மூன்று அடிகளே உள்ளன. அதனுள் கருத்து முற்றுப்பெறவில்லை. எம்மால் சொந்தவார்த்தையால் முடிவு காட்டப்பட்டுள்ளது.

மாதங்கீ — உக

கொவ்வைப் பழம்போன்ற உதடுகளையுடையவள், புது யௌவனத்தினால் சமமான அடிகளை யுடையவள், கட்ட விழ்ந்த சிதறிய குழல்கள், முன் கூந்தல்கள், இவற்றை யுடையவள், கவர்ச்சிகரமான உடல், உறுப்புக்கள் இவற்றை யுடையவள், வெண் சங்கினால் செய்யப்பட்ட குண்டலங்களைத் தரித்திருப்பவள்.

குறிப்பு :— இதற்குமேல் மூலம் இல்லை. அதாவது இந்த சுலோகத்தின் இரண்டாவது பாதி காணப்படவில்லை. அதனால் கருத்தும் முற்றுப்பெறவில்லை.

---

(1) "சூஸீண" என்றும் பாடம்.

ශක්ති ප්‍රණවෝ :—

ඵෙකාශයේ‍යාස්ථික විස්තරොවාං
වරාභයෙ හස්තයුගාං කිරණෙරාඩ්‍ය ।
ඝිතුරාවණාං ත්‍රිකොෂොපෙතාං
ශොභාඪ්‍යාං තන්වීං නමාමි ॥ ඌ ॥

ශ්‍රී වසුධාරා :—

ඝනිශාවෙ [1]කුවාණවෙඩ්‍යාණාං
වසුහස්තාභ්‍යාං කලිතාං ධ්‍යාතා ।
භවකාං ඝනිෂ්ඨොත්තුංගවක්ෂොජාං
[2]නවධාන්‍යවාඩ්‍යාං ශ්‍රියේ‍යස්තු නොමෝ ॥ ඌ ॥

சக்திப்ரணவம் — ஊ

ஒளிகளுவியலின் நடுவில் உள்ள அறிவு வடிவமானவள், வரத முத்திரை, அபய முத்திரை இவற்றைக் கைகளில் தரித்திருப்பவள், மூன்று கண்களுடையவள், செந்தாரம் போன்ற நிறமுள்ளவள், மிகவும் அழகிய உடல், உறுப்புக்கள் இவற்றையுடையவள், ஆச்சரியகரமான தோற்றமுள்ளவள், தத்துவமே வடிவங்கொண்டாற்போலுள்ளவள், இவ்வாறான (தேவியை) வணங்குகிறேன்.

வன துர்கை—ஊ

சக்கரம், சங்கு, வாள் (கத்தி) கேடயம், அம்பு, இவற்றையும், வில், சூலம், ஆள்காட்டி விரலால் பயமுறுத்தும் முத்திரை, இவற்றையும் தரித்திருப்பவள், எருமைக் கடாவின் தலைமேல் வீற்றிருப்பவள், புதிதான அருகம்புல் போன்ற நிறமுள்ளவள், இவ்வாறான துர்காதேவி உங்களுக்குச் செல்வத்தைக் கொடுக்கட்டும்.

---

(1) "கவாணவெட" என்றும் பாடம். கத்திக்குப் பதிலாகக் கபாலம் இப்பாடத்தில் இடம் பெறும்.

(2) "வதடூவா" என்றும் பாடம். காட்டு அருகம்புல் என்பது இதன் பொருள்.

கூடியது :—

உதயாசலசிகரிவபுர்யம் கிரணாநேகஸங்கஸோதி ।
பரிபூர்ணசந்த்ரமண்டலகலிதமுகாம்போஜசோபி ॥ உச ॥

வீதவஸா (1)வ்யாதாம் தேவீம் வனமாலாஸுலலிதாம் ।
நீலகுடிலகேசபாரம் புண்டரிகவிடாலநயநாம் ॥ உஞ ॥

விபுதாரிதநிஷ்டபிதகர்ணஸோபிதாகிரநாம் ।
ஸுநஸாகாணிதபுஷ்பகணபூதஸுவிராஜிதாம் ॥ உக ॥

கபோலஸ்ரவதாடங்கயுகலதீப்திகோஜ்ஜ்வலாம் ।
பதபத்மஸமாக்ருஷ்டஸம்வாஸீடாஹயோத்தமாம் ॥ உஎ ॥

வேறு — உச — உஎ

உதயசூரியன்போன்ற தோற்றமுள்ளவள், எண்ணிறந்த கிரணங்களால் (ஒளிர்க்கதிர்களால) சூழப்பெற்றவள், செம்பரத்த மலர்க்கொத்து, சந்தனம், இவைபோல பளபளப்பான தோற்றமுள்ளவள், பொன்னிறமான ஆடை அணிந்திருப்பவள், அணிகள்யாவற்றினாலும் அலங்கரிக்கப்பெற்றவள், ஆற்றல் மிக்கவள், கருத்த குடிலமான குழல்கற்றையுடையவள், அருள் நிரம்பியதும், தாமரைமலர் போன்றதுமான முகமுள்ளவள், காதணிகளிலுள்ள (குண்டலங்களிலுள்ள) அற்புதமான இரத்தினங்களினின்றும் வெளிவரும் ஒளிக் குவியலினால் சிறந்து விளங்கும் முகமுடையவள், தனது கண்களின் காந்தியினால் பழிக்கப்பெற்றுக் காதுகளில் அணியப்பெற்ற கருநெய்தல் பூக்களால் விளங்குகிறவள், பாதிசந்திரன் வடிவமுள்ள நெற்றித் திலகத்தினால் நிகழ்பவள், நான்கு கைகளிலும் சங்கு, சக்கரம், வரதமுத்திரை, அபய முத்திரை இவற்றைத் தரித்திருப்பவள்,

---

(1) "வஸுவ்யாதாம்" என்றும் பாடம். பொருளில் வேறுபாடு இல்லை.

(2) "ஸுதீக்ஷ்ணாநநாம்" என்றும் பாடம்.

வலித்ரயொபேதவிலஸத்ரயூராஜிவிராஜிதாம் ।
கதஹாடகஸங்காஸவஸ்த்ரஸம்ஹாரஸுப்ரபாஸிதாம் ॥ உ அ ॥

வ்ருத்தஜங்காம் ம்ருதுபதாம் ரம்பாவ்ருத்தஸமோருகாம் ।
ரத்நாங்கதஸமாஸீநாம் ஸுவ்ருத்தகுடபூஷணாம் ।
ஸதபுலோகபீம் தேவீம் துர்காம் ஸுஹ்ருதம் உபாஸ்மஹே ॥ ஈ ஐ ॥

யதா :—

ஹேமவ்ருத்தா ஸிதாவண்டாத்ரிகளஸம்
ஸம்வாரீஷ்டாவிதிஹஸ்தாம் த்ரிநேத்ராம் ।
ஹேமாவஸ்தாம் வீதவஸ்த்ராம் ப்ரஸன்னாம்
தேவீம் துர்காம் ஸிவ்ருத்தவாம் நமோமி ॥ ஊ ஐ ॥

மூன்று வலிகளுடன் (வயிற்றிலுள்ள சதைமடிப்புக்களுடன்) கலந்துள்ள ரோமங்களின் வரிசையுடையவள். நன்றாகக் காய்ச்சப்பெற்ற பொன்னைச்செய்த இரு கும்பங்கள் போல் ஒளிவீசுகிற தடைகளிரண்டாலும் அழகுற்றவள், வட்டவடிவமான ஜங்கைகளுள்ளவள், (முழங்காலுக்குக் கீழ் - கணுக்காலுக்குமேல் உள்ள காலின் பகுதி "ஜங்கா" எனப்படும்) வெளியில் தனியாகத் தெரியாதவாறு அழுந்திய குல்பங்களை (பாதத்தின் இரு புறங்களிலுள்ள கணுக்களை) யுடையவள், ஒளி சூழக் காட்சியளிக்கும் தாமரை மலர் போன்ற திருவடிகளை யுடையவள், செந்தாமரை மலரில் நன்கு வீற்றிருப்பவள், பல ஆயிரங்கோடி சூரியன்கள் உதயமானதைப்போன்ற பேரொளி படைத்தவள், எல்லா உலகும் தானேயாகத் தோற்றுபவள், இவ்வாறுள்ளவளும் மஹிஷாஸுரனைக் கொலைத்தவளுமாகிய துர்க்கா தேவியை (வணங்குவோம்).

வேறு—ஈக

பொன்போன்றவள், பிறைச்சந்திரன் சூடிய கிரீடத்தை யுடையவள், சங்கு, சக்கரம், வரதமுத்திரை, அபயமுத்திரை இவற்றைக் கைகளில் தரித்தவள், மூன்று கண்களுடையவள், பொற்றாமரை மலரில் அமர்ந்திருப்பவள், பொன்னிறமுள்ளவள், அருள்நிரம்பிய தோற்றமுள்ளவள், அற்புதமான வடிவழகுள்ளவள். இவ்வாறான துர்க்கா தேவியை வணங்குகிறேன்.

தெதொகுசொஹிதீ :—

வடவா முகதுவாவச கலவாரிஸாவஸ்ரணீ
வடிபாஹாகஸோஹா
விதிபாவாஸாஸு உயாநாம கலவஸாவிநதீ
நபுவஸ்ரீம் தீதெநதாழ் ।
ரகாம ரகாமஸாமாவாரகலவஸியாநாம
வெவுவஸாநநாவாம
தெதொகுசொஹிதீம் சாநிவிவாயநாநாம
தெவதாம தாம நமாமி ॥ கூ ॥

வாவிசை :—

உதுடாஸாவவுஸாம தீநயநா
சாவீநதாம்ஸ்ரீம்
பாஸம் வாஸக சிகாஸம் ஜவவடீம்
வாஸிஹஸ்தீம் பாஸாஸிநீ ।

த்ரைலோக்யமோஹிநீ—கூ

தாமரை மலரில் வீற்றிருப்பவள், கரும்புவில், மலர்களாலாகிற அம்புகள், அங்குசம், இரண்டு தாமரை மலர்கள், ருத்ராக்ஷ மாலை (அல்லது தாமரை மணிமாலை) வித்யை (ஞானமுத்திரை- அல்லது சுவடி), பாசம் (கயிறு) இவற்றைக் கைகளால் தரித்திருப்பவள், கொங்கைகளின் கனத்தினால் வணங்கிய மெல்லிய இடையையுடையவள், மூன்று கண்களுள்ளவள், செங்நிறமானவள், சிவப்பான சந்தனம், ஆடைகள், பூக்கள் இவற்றை யணிந்தவள், அப்போதலர்ந்த தாமரைமலர் போன்ற முகத்தில் அருள் ததும்பிய வாறு காட்சியளிப்பவள், மூவுலகங்களையும் குழப்பமடையச் செய்யும் வனப்பு உள்ளவள், முனிவர்களாலும் தேவர்களாலும் துதிக்கப்பட்டவள், இவ்வாறுகவுள்ள உலகப் பிரசித்திபெற்ற தேவியை வணங்குகிறேன்.

ஸம்விதி—கூ

உதய சூரியன் போன்ற ஒளியுள்ளவள், மூன்று கண்களுள்ளவள், பருத்த உயர்ந்த கொங்கைகளை யுடையவள், பாசம் (கயிறு), புத்தகம், அங்குசம், ஜபம் செய்வதற்கான வஸ்திரம் இவற்றைக் கைகளில் தரித்திருப்பவள், செங்நிற

ரகாகலுடுகலிலோயுலஹிதாம்
வாலெந்துலிலாணிம்
மகாலீவ்லிககாரியெந உநிஸா
வநெந வராம் தெவதாரு ॥ கூ ॥

ஊந்ராணீ .—

கலுநிரிநாகரியெரு விலியரணிலவ-
ந்ணுவாஹவி ராஜ
நாகஹராகிவீம்பெலிலஹிதலரோ
ஜநுலம்ஹராம் வுலஹாரு ।
வீரெநாந்தாம்லுநாகராம் வுபுராஜிவநலராம்.
வந்ரதாயகாகரீ
ரிந்ராணீ ரிந்ரநீலொத்பலகலுலரோ
ஹாரிலஹிஷாம் நமாமி ॥ கூ ॥

மான அணிவரிசைகளுள்ளவள், சிவப்பான பட்டாடைகள் பூமாலைகள் இவற்றையணிந்தவள், பிறைச்சந்திரனைத் தலையில் அணிந்தவள், அடியவர்கள் விரும்பியவற்றையெல்லாம் கறக்கும் காமதேனு போன்றவள். இப்படிப்பட்ட பரமேசுவரனை எக்காலமும் வணங்குகிறேன்.

இந்திராணீ—கூ

கற்பகமரங்கள் நிறைந்த பூங்காவின் மத்தியில், பலவிதமான இரத்தினக்கற்களால் ஒளிவீசும் மண்டபத்தினுள், வீறுபெற்று விளங்கும் சிறிய சிங்கவடிவமான பீடத்தின்மேல், அழகுடன் திகழும் தாமரைமலரில் வீற்றிப்பாள், அருள் நிரம்பியவள், பருத்த உன்னதமான கொங்கைகளையுடையவள், பெரிய ஜகனத்தையுடையவள், தாமரைமிதழ் போன்ற நீண்ட கண்களுள்ளவள், இந்திர நீலக்கல் - கருநெய்தல் மலர் - இவற்றைப் பிளந்தால் அந்த இடத்திலுள்ள நிறம் போன்ற நிறமுள்ளவள், கவர்ச்சிகரமான அணிகலன்களணிந்தவள். இப்படிப்பட்ட இந்திராணியை வணங்குகிறேன்.

சபை :—

வஸ்துவை நாடொறுமாம் மந்தாரமென்னும் வாவிதனில்
சுவர்வஸ்துவெனுமாவி வலைவீசுமாநகரென்க ॥ கடு ॥

சமஸ்தகம் கவர் மெய்ய ரதிஜ்ஞை மிஜலி ।
ரதிவிமோஹநமதாம் கதியை ரூபலதாழி ॥ கச ॥

மந்தாரசாலவஸ்ரணமெய்யஜலிநாழி ।
[1]ஸ்ரீஹாலவஸ்ரீமந்தாரமந்திரமெனாமாழி ॥ கஎ ॥

மதிரோகம்மகிமகரஸ்தகொடிதநயாழி !
ஸ்ரீணாலதனஸ்ரீபுரலயவஸ்ரீமெனாரசாழி ॥ கஅ ॥

வேறு — நடு — சள

கனிகள், மலர்கள் இவற்றைத் தாங்கமுடியாமல் தாழ்ந்து வணங்கியவாறிருக்கும் எண்ணற்ற கற்பகக்கொடிகளாலும் மந்தாரம் முதலிய கற்பகமரங்களாலும் அழகாகத் திகழும் "நந்தனம்" என்னும் தேவேந்திரனுடையதான பூங்காவனத்தை நன்றாகச் சிந்தித்து மனத்திலிருத்திக் கொள்ளவேண்டும். அதன் நடுவில் நன்றாக அலங்கரிக்கப்பட்டு, ஒளிக் குவியல்போல் பார்ப்பவர்களுடைய கண்கள் கூசுமாறு சுடர்விக்கு விளக்கும் இரத்தினமண்டபம், அதன் மத்தியில் பல்லாயிரக் கணக்கான இரத்தினங்கள் இழைக்கப்பெற்று விளங்கும் சிங்காதனம், அதன்மேல் இந்திரனுடைய அன்பிற்குரிய மனைவியான இந்திராணியை த்தியானிக்கவேண்டும். மந்தார மாலைகளால் அலங்கரிக்கப் பெற்றதும் வழவழப்பாக உள்ளதுமான அழகியகொண்டை மால் ஒய்யாரமாகக் காட்சியளிப்பவள், கற்பூரவல்லி-மந்தாரமலர் இவற்றைப் பழிக்கும் புன்னகையினால் மனதை கவருகிறவள், மதம்பிடித்த பெரிய யானையின் மத்தகம் (கும்பம்) போல் கிழிர்ந்துவிளங்கும் இரண்டு கொங்கைகளை யுடையவள், தாமரைத் தண்டினுள்ளே இருக்கும் நூல் போல் மென்மையானதும் கொடிபோன்றதுமான இடையினால் மனத்துக்கினிய தோற்றமளிப்பவள், செழுமை மிகுதி

---

(1) "ஸ்ரீஹாலவஸ்ரீ" என்றும் பாடம்.

தேநாதரை கரமொ ஸாரஉந்ரமாதீ ।

வராஸதெஹ்ரு வெபாஸாரா நரிவெ ஸாரதெஹ்ரு ரஸ்கூ தாரீ ॥

உதீம்ஸிதெந ஸுனிநா ஸிஹாவ ரிவெபுண வஸதெ ரீ ।

வ்ஹாவ்ரு ஸாநாதீ ஸுகாம ரதிஜாமாதி வஷிபுதா ॥ ஸ்ரு ॥

ஸுநெலயஜீ ஸுவெஹ்ந ஜீவாவதா ஸுதெஸ்ஸுதெநு ।

பாவவஷ்டிரியாஸ்ரு ஐ வாரெஷ்ணவாஸ்ரு பொரு ॥ ஸ்க ॥

வஸ்ரு வ்ரு வாஹம் வஷிபுஸ்ரு ஹாம் வெவ்ரு ஸாநாம் வஷா ஐ ஸ்ரு ।

ரஸ்ரு பா வ வரிதஹதீம் ரதிஷ்ணும் ஸஸிவ்ரு ஹ்ரு ॥ ஸ்உ ॥

காஸ்ரு ஸ்ரு ஹாவி ஸாஸ்ரு ஹாரு வெவ்ரு ஸாநாம் வ்ரு ஸஹ்யா ।

வ்ரு தாவீவஸஹ்ரு ஸ்ரு ஹாஸ்ரு ஸ்ரு ஸஹ்யொ: வாஸ்ரு பொரு ॥

மினல் கவர்ச்சிகரமாகவும் ஒய்யாரமாகவும் நடப்பவள், முத்துமாலை-அட்டிகை (கழுத்தணி) ஒட்டியாணம்-சலங்கைகள் இது போன்ற அணிவரிசைகளால் அலங்கரிக்கப் பெற்றவள், இரத்தினங்களைப் பொழியும் இயல்புள்ளதும் தலையில் அணியப் பெற்றதுமான "சிந்தாமணி" யினல் நனைக்கப்பட்ட (இரத்தின மழையின் நடுவில் இருக்கும்படி செய்யப்பட்ட) கொடிபோன்ற உடம்பையுடையவள், விளையாட்டுக்கான தாமரைமலரை மிகவும் மெதுவாக அசைத்துக்கொண்டிருப்பவள், செல்வத்தை வெள்ளமிட்டோடும்படி பொழிந்துகொண்டிருக்கும் "சங்க" நிதி "பதும" நிதி இவைகளால் இடம், வலம், ஆகிய இரு புறங்களிலும் எக்காலமும் உவகையுடன் வணங்கப்பெற்றவள், ஒளிவீசும் முகமுள்ள "ரம்பை" யினல், இரத்தினங்களிழைக்கப்பெற்ற அழகிய காம்புள்ளதும், சந்திரன்போல் வெண்மையான நிறமுள்ளதும், பொன் மழை பொழிவதுமான வெண்குடையைப் பிடித்துக்கொண்டு சேவிக்கப்பெற்றவள், இரண்டு பக்கங்களிலும் (இடம், வலம்) "க்ருதாசி" "ஸஹஜன்யா" என்னும் இரண்டு அப்ஸரஸ்ஸ்த்ரீக்களால் இரண்டு சாமரங்களினல் மிக்க மெதுவாக ஒய்யாரமாக வீசப்பெற்றவள்;

லலிதாலயம் வீஜ்யோதாம் வ்யஜநாஹ்யாம் ஸமேநஸமேதாம் :
சந்தம்சந்தம் தொடுகாஹ்யாம் ஹ்ருஹீகா வாடிவதூம்ஜி ॥ சை ॥

லம்வாமபதீ மவபுஷ்யா கிஜாம்கெ வஹ்நிவெஷ்டிதயா ।
காம்பேலவீபிகாம் ஹஸ்தே ஹ்ருஹீகா வாஸ்வபுலம்ஷ்யா ॥

ஹகுர்யா கெநகயா ஜஸ்யம் லெவ்யபாகாம் கெநாஜ்யா ।
கபிகாவாரா கிரிஸம் டூஹ்யுஹ்யா ஹ்ருடிபுரவிலயா ॥ சை ॥

லம்லெவ்யபாகா கிரிதஃ வாராஹ்யா ப லவ்லத்யா ।
சலொடியொவிஷ்ணுஹாஹ்யுலகூ தெவம்பியாகூதிபி ॥ சை ॥

வாலம் யுராவா வராலொலா கிதூரணி தீவ்ரிகாபதாபி ।

"ஊர்வசி" என்னும் மற்றொரு அப்ஸரஸ் இவ்விந்திராணிக்குக் கால் பிடிப்பவள். கொடிபோன்ற தனது கைகளால் தனது மடியில் இந்திராணியின் தாமரை மலர்போன்ற பாதங்களைப் பொருத்திவைத்து மிகமிக மெதுவாகப் பிடித்துக் கொண்டிருப்பாள், ஊர்வசி என்னும் புகழ்பெற்ற இந்த அப்ஸரஸ். பக்கத்தில் பக்தியுடன் நின்று கொண்டிருக்கும் அழகு மிக்க "மேனகை" யினல், வெற்றிகொள்ளப் பெட்டியைக் கைகளிலேந்தியவாறு எக்காலமும் சேவிக்கப் பெற்றவள் இந்திராணி. நித்தமும் அமுதஊற்றைப் பெருக்குவதும், கவர்ச்சிகரமான வடிவத்தையுடையதும். கன்றுடன் கூடியதுமான "காமதேனு"வினல் அன்மையில் சேவிக்கப் பெற்றவள், எல்லாப் பெண்மக்களுடையவும் ஸௌபாக்ய லக்ஷ்மீ வடிவமானவள், விரும்பினவற்றையெல்லாம் கொடுக்கவல்லவன், இவ்வாறுகச் சிறந்த இலக்கணங்கள் அமைந்த அழகிய உடம்பை யுடையவள். இவ்வாறுன இந்திராணியைக் கீழ்ச்சொல்லியபடி தியானித்துப் (பூஜிக்க வேண்டும்).

குறிப்பு :—"சேவித்தல்" என்பது "பணிவிடை" செய்தல் என்று பொருள்படும்.

வேறு :—

தொலிபு ஸுதகுலிபு விபுலாணம வஜ்ஜஸத்திவராஹபாது ।
தெதுலொகுநாயம வாஹம தெவெரூபம உணவாஸிதது ।
கவ்யாகவ்யாலூா திருணீம ஜெராஹரதராகுகிபு ॥ சகம ॥

அபவ்யபம்வரா :—

லொஹகுபாயுதகவ்யஹாம கரதலெ
லொலம்பிதாலகுலாம
சோலம வஜ்ரயதீம ஜெராஹரதநம
ஜுவதிகொடிநுவீபு ।
ஜ்ஜம்பிரு தெவெயாஷீ வாயிதகம
ஸ்மரம ஜமநாமிதீம ।
விரு தெவதெரீரு வரிதகவடா
திவுரயுதாம வாவுதீபு ॥ ஞ ॥

வேறு

நான்கு கைகளால் வஜ்ஜிராயுதம், சக்தி (வேல்) வ்ரத முத்திரை அபய முத்திரை இவற்றைத் தரித்திருப்பவனும், மூவுலகுக்கும் தலைவனும், வேண்டிய வரங்களாக கொடுப்பவனும், (இரத்தின) மண்டபத்தில் வீற்றிருப்பவனுமான தேவேந்திரனுடைய மடியில் அமர்ந்தவாறுகவும் மிகமிகக் கவர்ச்சிகரமான வடிவழகையுடையவளுமாக இந்திராணியைத் தியானிக்கவேண்டும்.

ஸ்வயம்வரா — ஞ

இளஞ்சூரியன் கோடிக்கணக்காக ஒன்று சேர்ந்தாற் போன்ற ஒளியுள்ளவள், கையில், வண்டுகளால் வரிசை வரிசையாக மேல்விழுந்து மொய்த்துக் கொள்ளப்பட்ட பூமாலையைத் தாங்கியிருப்பவள், கவர்ச்சிகரமான வடிவழகுள்ளவள், அழகிய புன்னகையுடன் சிறந்து விளங்குகின்ற முகமுள்ளவள், சிவபெருமானைக் கணவனாக வரிப்பதற்காக மெதுவாக அழகிய நடையுடன் வருகின்றவள், உலகத்தையே மயக்கும் கன்னிமையுள்ளவள், தேவர்களாலும் முனிச்ரேஷ்டர்களாலும் வணங்கப்பட்ட பாதங்களையுடையவள், விரும்பினவற்றையெல்லாம் கொடுக்கும் இயல்புள்ளவள், இவ்வாறான பார்வதியை வணங்குகிறேன்.

---

(1) "ஹரு" என்றும் பாடம். அப்போது இவ் வடமொழி வெளிச்சமாகும்.

ஸ்வரூபம் :—

ஹரஹரம் மஹாதேவ மஹாதேவ
ஜகதலபரிபூரகேதி,
நரநரம் மஹாதேவ மஹாதேவ கருதலம்
தவபாணிபாசமோசகாரி !
ஸ்மராரே புரார்தே புராரே புராதே
தெரிதொகுவலம்பொலிநீ
காசோவாடிந கலுவலி மதிபரம்
வரெ வரம் தெவகாரி ! (1) க !

கூடி வ :—

காலபூதவதாரா வரபூர்ணசந்த்ரமஹாஷோடா
தீவிரதயதவெதெரஹாரிரூவாம்ருதவெஷா !

மேலும் — (1) க

பொன்போன்ற காந்தியுடையவள், சிந்தையையும், சொல்லையும் கடந்த நற்குண நல்லொழுக்கங்களையும் சிறந்தமுறைமையில் அமைந்துள்ள வடிவழகையும் உடையவள், முதன்முதலாகக் காதல் உணர்ச்சியின் தோற்றத்தால் காண்போர் மனதைக் கவருகின்றவள், கைகளில் ஒளிமிக்கு விளங்கும் மங்களகரமான சுயம்வர மாலையையுடையவள், யௌவனப்பருவத்தின் மத்திமிலிருப்பவள், (கருமையான நிறமுள்ளவள்) சிவபெருமானைக் கணவனாகத் தேர்ந்தெடுக்க முற்பட்டவள். மூவுலகையும் மயக்கும் எழிலை பெற்றவள். வேண்டினவற்றை யெல்லாம் கொடுக்கும் கற்பகக்கொடி போன்றவள். இவ்வாருன பார்வதியை எக்காலமும் வணங்குகின்றேன்.

மேலும்—(1) உ

கையில் சிறந்த பூமாலையைத் தரித்தவள். பலவிதமான இரத்தினங்களிழைக்கப்பெற்ற அணிகளை உடலின் பல்வேறு உறுப்புக்களிலும் அணிந்துள்ளவள். எல்லோருடைமையும் கண்களையும் மனத்தையும் கொள்ளை கொள்ளும் சிறந்த வடிவழகும், ஆடையலங்காரங்களுமுள்ளவள். ஆடவர்களையும் பெண்களையும் தன் வசப்படுத்திக் கவர்ந்த

(1) "சகலாபரணபூஷா" என்றும் பாடம். உடம்பில் அணிகள் எல்லாம் மிகவும் விலைப்பாலவை என்பது இதன் பொருள்.

ஸகல ஸவதீவித்யாஸ்வரூபிணி ஸர்வகர்த்ரி
ஸர்வரக்ஷணகரி ஸர்வகாமதுகா ஸர்வதா ॥ ஐ ॥

ஸகல :—

உதயதிவாகரஸஹஸ்ரஸமானகாந்தி
ஸ்ரீகண்டஸுந்தரஸுதாகரவக்த்ரஸோபா
தோஷிபுரோஜகுசபாரவிநம்ரகாத்ரி
விஸ்வேச்வரீ ஜகதவத்வயிதாஸ்மி ।
ஸௌரீம் ஸௌரஸுதாரஸாம்பரஸுரஸ்ரீரத்நபூம்
ஸ்ரீகண்டவல்லபநாத ॥ ஈ ॥

ஸ்ரீ புராணஸுந்தரி :—

ராகாஸுதாகரமுகீ ஸுதாகுலா புராணஸுந்தரீ
ஸாயிரூபா கராம்போஜை:
பாஸம் கோதண்டமிக்ஷுமேவ ச பிப்ராணா
பூர்ணகும்பம் வஹந்தீவ ।

கொள்வதில் நித்தமும் வல்லவள். இவ்வாறான பார்வதி உங்களுக்கு விரும்பின பேறு பெறுவதற்குத் தகுந்தவளாக இருப்பாளாக.

வேறு—நாக

உதயமாகிக்கொண்டிருக்கும் பூர்ண சந்திரனுடைய மத்தியில் பிரகாசிக்கும் காமதை மலரில் வீற்றிருப்பவள். மூன்று கண்களுள்ளவள். பாசம்-கரும்பு வில்-அங்குசம் மலர்க்கணை — இவற்றைக் கைகளால் தரித்திருப்பவள். பிறைச்சந்திரன் சூடிய தகுதியுடையவள். வெண்மையான சந்தனம் — ஆடைகள் இவற்றால் அழகுமிக்க உடம்பையுடையவள். இவ்வாறான "கௌரி"யை (வெண்மையானவளை) த்தியானிக்கவேண்டும். காந்தி-நிறைவு-பராக்கிரமம்-உலகினரை மகிழ்வித்தல்—இவற்றைப் பெறுவதற்கு இம்மந்திரத்தை ஜபம் செய்யவேண்டும்.

ப்ரணாசக்தி—ரூ

நிரந்தரக் கடலிலுள்ள ஒடத்தில் அழகுற்று விளங்கும் செந்தாமரை மலரில் வீற்றிருப்பவள். காமதை மலர்

---

(1) "ஸ்ரீமாணவீ" என்று பிரபஞ்சஸார பாடம்.

ஸாஜ்ஞாணாம் [1]ஸ்ருக்வாயம் தி்ரயநயனவிகா
வீநவக்ஷோரு-மாபூர்ணா
தேவீ வாஸாகுபுணா ஹயதா ஸுவக்ரீ
ப்ராணஶக்தீ: வரா வ: ॥ இச ॥

ஈய சுஸ்ராரூபா :—

வாஸுநாம்ஸ: [2]வாயு ஸாயும் ஸுரஸுரவிவஸாம்
வாஞ்சோரூ-மயஜீம்
ஸௌலஜ்ஞீம் வெதுயஷ்டிம் நிஜகரகமலே-
நாவரோனா டயாகரீம் ।

போன்ற கைகளால் பாசம்—வண்டுகளின் வரிசையையே காண்கையிறகங்கொண்டதான கரும்பு வில், அங்குசம், ஐந்து அம்புகள் (தாமரை மலர், அசோகம், மாமலர், மல்லிகை, கருங்குவளை ஆகிய ஐந்து மலர்களே — ஐந்து அம்புகள்) மண்டை ஓடுகளாலான மாலை — இவற்றைத் தரித்திருப்பவள். மூன்று கண்களுடன் பிரகாசிப்பவள். பருத்த கொங்கைகளால் இனிய காட்சியளிப்பவள். இளம் சூரியனுடைய நிறமுள்ளவள். தெய்விகத் தன்மை வாய்ந்தவள். எல்லாவற்றையும் காட்டிலும் மேலானவள். இவ்வாருண ப்ராணசக்தி, உங்களுக்கு ஸுகத்தைக் கொடுப்பவளாக இருக்கவேண்டும்.

அச்வாரூடா—ருத்—(குதிரையில் மேலேறுபவள்.)

சாத்ரியனைக் கயிற்றினால் கட்டி இடதுகையினால் பிடித்துக்கொண்டு செலுத்துகிறவள் (இழுத்துச்செல்லுகிறவள்). மன்மத பாணத்தினால் பீடிக்கப்பட்டுத் தன்னை மறந்திருப்பவள் (காதல் மயக்கங்கொண்டவள்). பொன்னிலான பிரம்பைத் தாமரை மலர்போன்ற மற்றொரு கையினால்

---

(1) "சுஸ்ருக்வாயம்" என்ற பாடம் உளது. இரத்தம் தோய்ந்த கபாலங்களைத் தரித்திருப்பவள் என்று அதன் பொருள். "ஸ்ருக்வாயம்" என்னும் பிரபஞ்சஸார பாடத்தைத் தழுவி மண்டை ஓடுகளாலான மாலை என்னும் பொருள் தரப்பட்டது.

(2) "வைலவாய்யாம்" என்னும் பாடம். பொருளில் வேறுபாடு இல்லை. "வாய்யம்" என்பதற்கு சாதிக்கவேண்டியவளை — எதிரியை — என்று பொருள் கொள்ளப்பட்டது.

ரக்தாம் ரக்தாம்பராமாம்பர கு²லஸ²ோபி⁴தா.

ஸ்²ரீக²ண்டா³ வ்ருஷ²ாம்

தே³வீம் பா³லேந்து³-ப²லம் உத்³யத்³-தி³நே-தாம்

வாவ்ருʼதீம் பாவயாமி ॥ ஞ்ஞ ॥

வஜ்ரவ்ருʼஷ்டாரிணீ :—

ரக்தவர்ணாம் மஹாபீ⁴மாம்

ஸ்²ரீ-ஸி காரவிபூ⁴ஷ²ிதாம் த்ரிநேத்ராம் ।

உக்ஷ்ண-ஸ்²ரார்ஸ்²ச வர்ஷ²ிராம்ப³ராம்.

வராஸ்²ருணி ப-ரிʼ ஸாயக வாமாகு³ ॥ ஞ்சு ॥

டி²பீ ரா-ணா ஸ²ாமலநேத்ரா.

ரா-ணவிலேபந ஸா²யுத-க-ளாம் ।

வஜ்ரகரேவா கலிதகவடி-ாம்

வஜ்ரமிரிதநயா உமிரு ஸ²-வாஹே ॥ ஞ்ள ॥

பிடித்திருப்பவள். சிவப்பான நிறமுள்ளவள். சிவப்பான சந்தனம், ஆடை, மலர்கள்–இவற்றால் அலங்கரிக்கப்பெற்றவள். சூரியனின்மேல் அமர்ந்திருப்பவள். தெளிவான தோற்றமுடையவள். பிறைச் சந்திரனைத் தலையிலணிந்தவள். முனிவர்களால் துதிக்கப்பட்டவள். இவ்வாறான பார்வதி தேவியை மனத்தில் தியானிக்கின்றேன்.

வஜ்ரப்ரஸ்தாரிணீ—ருகு–ருஎ

இரத்தக் கடலிலுள்ள இரத்தினங்களினால் அமைக்கப்பெற்ற ஆசனத்தில் சூரியனையே இதழாகவுடைய தாமரை மலரில் அமர்ந்திருப்பவள். கருப்புவில் – பூக்களாகிற அம்புகள்– அபய முத்திரை, வரத முத்திரை, அங்குசம், மாதுளம்பழம், அம்பு, பாசம்—இவற்றைத் தன் கைகளால் தரித்திருப்பவள். சிவப்பான நிறமுள்ளவள். மூன்று கண்களுள்ளவள். சிவப்பான சந்தனம், மாலைகள், பட்டாடைகள் – இவற்றை அணிந்தவள். பிறைச்சந்திரன் சூடிய சடைமுடியுள்ளவள், இவ்வாறான இமயமலையின் மகளான பார்வதியை எக்காலமும் தியானிக்கின்றேன்.

கலி:—

உத்யத்பாநுஸஹஸ்ரவிஸ்புரிதாம்
பாஸோதயாபாஸுராம்
ஸ்ரக்பாஸாங்குஸபுஸ்தகாபயகராம்
த்ரைநேத்ரிகாம் ஸம்ஸ்ரயே
ஸர்வாலங்கரணாம் ஸமஸ்தஜகதாம்
ஸம்மோஹிநீம் ஸாதிநீம்
வித்யாம் ஸுந்தரவிக்ரஹாம் ஸுகரிணீம்
ஸர்வார்த்தஸித்திப்ரதாம் ॥ ருக ॥

கீர்த்தனா:—

வம்யத்காரணவிக்ரஹாம் கிரிநயநாம்
வாணீரமாஸேவிதாம்
வாஸாமீகிகவாஸவாரகணஸுஷமாம்
[1]ஸ்ரீமஹாம் ஸிநாஜுநாநநாம் ।

மேலும்—ருக-ருக

சந்திரனது கலையை அணிந்ததனால் பளபளப்பாகப் பிரகாசிக்கும் முடியை யுடையவள். காதலினுலுண்டான போதையின் மேலீட்டால் கலங்கின மூன்று கண்களை யுடையவள். இரத்தக் கடலில் அலைகளில் மோதுகிற ஒடத்தில் ஒளி வீசுகின்ற சூரியனுடைய இதழ்களையுடைய தாமரை மலரில் வீற்றிருப்பவள். மாதுளம்பழம், அம்பு, பாசம், அங்குசம், வில், கபாலம் (மண்டையோடு) இவற்றைக் கைகளில் தரித்திருப்பவள். செங்நிறமான பட்டாடை, சந்தனம், மலர் மாலைகள்—இவற்றை யுடையவள். மிகமிகச் சிலப்பானவள். இவ்வாறான தேவியானவள் உங்களைக் காப்பாற்றட்டும்.

நித்யக்லிந்நா—கூ

செம்பரத்தம்பூபோல் சிவந்த உடம்பையுடையவள். மூன்று கண்களுள்ளவள். இளம் சந்திரனைச் சூடாமணியாக அணிந்தவள். பாசம், அபயமுத்திரை, கபாலம், அங்குசம்—இவற்றுடன் திகழும் கைகளையுடையவள். அழகிய

---

(1). 'ஸ்ரீமஹாம்' என்றும் பாடம். பொருளில் வேறுபாடு இல்லை.

ரகாம்ஹோரஸ்ஹவிஷ்டராம் ஜுஷாம்
தாவஸ்ணஸ்தோநகுணாம்
ரகாஸ்வேதாம் வஸ்தாம்வஸ்விதாம்
கரே வஹந்தீம் வரபீடிகாம் ॥ கூ ॥

கூவிய :—

ஜபேயு வ்யாஜபவபொயி விராஜமாந
ஸ்தவவ்யாஜ மிஷஸ்திதயம் விதாயது।
கஸ்ஸிந்து மிஷ்வ்யாஜநிந்து கரிஷ்வாஜஃ
ஸிம்ஹாஸநோவரிமதே கரிமே நிஷண்ணாது ॥ கூக ॥

பாசம் கபுஷ்பகாம் கபாலாபயம்
தாநாம்கரைஸ்ச வஹந்தீம்
[1]கொணாவேணு தயதீ மயூகநயநாம்
பையஸ்திகவேஷாராணாது।

முகமுள்ளவள், சந்தாமரை மலரில் அமர்ந்திருப்பவள். மதம் (போதை) மீதூர்ந்ததனால் சுழன்று கொண்டிருக்கும் கண்களையுடையவள். செந்நிறமான சந்தனம், ஆடை, மாலை — இவற்றால் பிரகாசிக்கிறவள். இவ்வாரண பார்வதியை எக்காலமும் வணங்குகின்றேன்.

மேலும்—கூக-கூஉ

அமுதமயமான பெருங்கடலின் மத்தியில் விளங்குகின்ற தீவில், பவழமயமான விசாலமான தரையில், சிறந்த இரத்தினங்களால் ஆக்கப்பெற்ற மண்டபத்தினுள்ளே விளங்கும் சிங்காதனத்தின் மேலுள்ள தாமரை மலரில் வீற்றிருப்பவள். பாசம், கற்பகக்கொடி, கபாலம், அபய முத்திரை, வரதான முத்திரை, அங்குசம், வீணை, விணைதண்டம் — இவற்றைக் கைகளால் தரித்தவள். மூன்று கண்களுள்ளவள். செம்பரத்தம்பூபோல் சிவப்பான நிறமுள்ளவள்.

---

(1) "கொண்ம்" என்பது வீணையை இசைப்பதற்கான கருவியாகும். இதை விரல் நுனியில் பொருத்திக்கொண்டு வீணையை இசைப்பர். மூங்கில், உலோகம் இவற்றால் இது செய்யப்படுவதுண்டு. இதைக் கருத்தில் கொண்டு வீணைதண்டம் என்ற பொருள் தரப்பட்டது.

[1] சாரோசாம்ஸுகே ஹரிஷிணோஜ்ஜ்வலதிநாம்
பாலேந்துசேகரிம் வரதா.
காந்தாம் தியுஜநாதிகா மநவரோ
வந்தே வதா வாவதீம் ॥ கூட ॥

ஸ்ரீ லலிதை :—

காருண்ய[2] கலிதவம்ஸா கருஜ: வாஜ்ஜவணபூர
கரகலித யுகதேஷுசாபீ கியாஹ்லாதவைபோக ।
மணிகுட வீவிதரா அங்கதா கலுஜாலை
ஹ்ருவதா ஹாவதரோதா லலிதம் ஸ்ரீ: [3]ஸ்ரீயேவ: ॥ கூட ॥

செங்நிறமான ஆடைகள்-அணிகள்—இவற்றால் பிரகாசிக்கிற உடம்பையுடையவள். இளந்திங்கள் சூடிய முடியையுடையவள். எல்லாவற்றையும் காட்டிலும் மேலானவள். முதன்மையானவள். தேவர்களால் வணங்கப்பட்டவள். நிகரற்றவள். இவ்வாறான பார்வதியை எக்காலமும் வணங்குகின்றேன்.

ஸ்ரீலலிதை—கூட

செந்தாமரை மலரிலமர்ந்திருப்பவள். அந்த செந்தாமரை மலரின் உள்ளேயிருக்கும் தூளியின் குவியல் போன்ற நிறமுள்ளவள். தாமரை மலர் போன்ற தனது நான்கு கைகளில் வரத முத்திரை-அபய முத்திரை—இரு தாமரை மலர்கள் இவற்றைத் தரித்திருப்பவள். இரத்தினங்களிழைக்கப்பெற்ற கிரீடம், ஏனைய அற்புதமான அணிகள்-மாலைகள் இவற்றால் விளங்குபவள். இவ்வாறான உலக மாதாவான திருமகள் உங்களுக்கு எப்பொழுதும் செல்வத்தைக் கொடுக்கட்டும்.

---

(1) "சாரோசாம்ஸுகே" என்றும் பாடம்.

(2) "கலிதவம்ஸா" என்றும் பாடம். பொருளில் வேறுபாடு இல்லை.

(3) "ஸ்ரீயை" என்றும் பாடம். பொருள் வேறுபாடு

த்ரிபுடா :—

நவரத்நகுஹாங்கணமத்யகதாம்
விமலாதிகசக்திபிரேவ ஸகலாம் கலயே ।
ரதிவாமபதாம்பிகயா ஸஹிதாம்
ஸநகாதிஸுயோகிஜனைரபிதாம் ॥ ஸ ॥

ஸுபகாதிகபீடகதாம் ஸுமனோ
தனுயுக்தகரோத்பலபாணியுகாம் ।
ஸுதயாரஸகோமலபூர்ணதநும்
ஸுமுகீம் ஸுகபாஸதராம் ஸுதியாம் ॥ ஸு ॥

ஸகலாதிகரூபவிதாயகதாம்
ஸகலாகமவேதிபிரர்சிதபாம் ।
ஸகலாதிகஸித்திகரீம் ஸுதியாம்
ஸகலாம் ஸகலேஷ்டவிதாயகதாம் ॥ ஸு ॥

த்ரிபுடா — ஸ்லோகம் 5-8

பளபளப்பான புதிய பொன்மயமான தரையில் அமைக்கப்பெற்ற இரத்ன மேடையில், கற்பக மரத்தின் நிழலில், சிறந்த இரத்னங்களிழைக்கப்பெற்ற சிங்காசனத்தில் வைக்கப்பட்ட தாமரை மலரில் அமர்ந்திருப்பவள். இரத்னங்களால் ஒளி வீசும் கிரீடத்தை அணிந்தவள். இரத்ன மயமான குண்டலங்கள் (காதணிகள்) உயர்ந்த தோள்வளைகள், மோதிரங்கள், ஒட்டியாணம், சலங்கைகள் — இவைபோன்ற அணிகளால் மிக விளங்குபவள். கைகளால் இரு தாமரை மலர்கள் பாசம்—அங்குசம்—கரும்பு வில்—மலர்க்கணை (மலராகிய அம்பு) இவற்றைத் தரித்திருப்பவள். புதிய பொன் போன்ற நிறத்தையுடையவள். சாமரம், கண்ணாடிப்பெட்டி, வெற்றிலை ஸம்புடம் இவற்றைத் தாங்கியிருக்கும் பணிப்பெண்களால் சூழப்பெற்றவள். தன்னைத் தியானம் செய்யும் உபாஸகனை (அடியனை) அருள் வழியும் பார்வையால் பார்த்துக்கொண்டிருப்பவள். இவ்வாறான தேவியை வணங்குகிறேன்.

த்ரிபுரா :—

ஸூர்யாயுதாநாம் கோடிபிரபிஸமப்ரபாம்
ரக்தாம் த்ரிநேத்ராம்
பாஸாபாஸாங்குஸதராம் வரதாபயகராம்பிகாம்
த்ரிபுராம் பஜே ॥

பூமிதேவீ :—

ஸுவர்ணாம்போஜ நிலயாம் ஸுவர்ணாபரணாம் ஸதா
ஸுவர்ணாம்பீ ஸமாம்பூமிம்
ஸுவர்ணாம்பரதாரிணீம் ஸுவர்ணகவசாவ்ருதாம்
ஸுவர்ணதேஹாம் பூமிம் ச ॥

த்ரிபுரா—சுஎ

மிகவும் சிவந்த ஆயிரம் கோடி சூரியன்களுக்குச் சமமான நிறமுள்ளவள். அழகிய பிறைச்சந்திரனைச் சூடியதனால் ஒளிமிக்கு விளங்கும் சடைகளையுடையவள். மூன்று கண்களுள்ளவள். பூர்ண சந்திரன் போன்ற முகமுள்ளவள். கைகளால், ஜபம் பண்ணுவதற்கான ஸ்படிகம், புத்தகம், அபய முத்திரை, வரத முத்திரை — இவற்றைத் தரித்திருப்பவள். பருத்த நிமிர்ந்த தனங்களைக் காங்க முடியாமல் சிரமப்படுகிறவள், தரிவலிகளால (வயிற்றில் உண்டாகும் மூன்று சதை மடிப்புகள்) விளங்குகின்ற இடையையுடையவள். இரத்தம் தோய்ந்த முண்டங்களாலான மாலையால் தன் உடம்பை அலங்கரித்தவள். மிக மிகச் சிவப்பான பட்டாடை—சந்தனம் இவற்றை அணிந்தவள். இவ்வாறான தேவியை வணங்குகின்றேன்.

பூமிதேவீ—சுஅ

முதன்மையான தாமரை மலரில் வைக்கப்பட்ட சிவந்த பாதங்களையுடையவள். பசுமை கலந்த கருப்பான உடம்பையுடையவள். கவர்ச்சிகரமான தோற்றமுள்ளவள்

(1) "கரா" என்றும் பாடம்.

ரக்தாக்ஷீ ரக்தவஸ்த்ரா ரக்தேக்ஷுகுஸுமப்ரியா
க்ருபாவதீ க்ருபாகாரா
கிரீடினீ கிரீபாலிகா கபர்தி ஹரிதாகிரி
வராஹீ வாமனீ வாமா ॥ கஉ ॥

ஸ்துதி:—

ஜிஹ்வாணா ஸ்துதவாணாவ்யாரிவஹாரதா.
ஜாவைபோஸாரு கராவைபை.
தேவஸ்யாரா கிரீடொல்லிவிதேஜஸ்யாரா
விஷ்ணா வாஸிஷ்ணாவ்யா ।
ஜிம்ஹவ்யாயிஸ ஏவா வதவ்யா ரவிவை.
டாநி.காஹிஃ வரீதா
கருணாவி விபுலதெருணா ரவதாஸவவ்யா.
பாஸிநீ ஸ்துதி நீ வஃ ॥ கூக ॥

அணைத்துகொண்டிருக்கிற நல் கதிரைக் கையிலேந்தியிருப்பாள். அதன் நுனியில் நெல்லிக் கொறித்துக் கொண்டிருக்கும் ஒரு கிளி. அத்துடன் ஒன்று சேர்ந்து விளங்கும் கருநெய்தல் மலரையணிந்தவள். செந்நிறமான அலங்காரம்-மாலைகள் இவற்றை அணிந்து அழகுற்று விளங்குகிறவள். இரத்தினங்களிழைக்கப் பெற்ற கிரீடம் அணிந்தவள். சித்திரமான வர்ணமுள்ள ஆடையுடையவள். அருள்நிரம்பிய தெளிந்த முகமுள்ளவள். திருமாலுடைய மனைவி. இவ்வாறான பூமிதேவி உங்களுக்கு எக்காலமும் வேண்டிய வரமெல்லாம் கொடுக்கட்டும்.

சூலினீ—கூக

சூலம், அம்பு, கத்தி, சக்கரம், சங்கு, கதை, வில், பாசம்-இவற்றைத் தாமரைமலர் போன்ற கைகளால் தரித்திருப்பவள். மேகம் போன்ற கருப்பு நிறமுள்ளவள். தலையிலணிந்த கிரீடத்தினால் மேக மண்டலத்தைக் கீறுகின்றவள். பயங்கரமான வடிவமுடையவள். ஆபரணங்கள் நிறைந்தவள். சிங்கத்தின் தோளில் ஏறியிருப்பவள். கத்தியும், கேடயமும் ஏந்திய நான்கு கன்னிகைகளால் சூழப்பெற்றவள். அசுரனைப் பிளந்தவள். இவ்வாறான சூலினீ தேவி உங்களுக்கு எல்லா பயத்தையும்போக்கி அருள்புரியட்டும்.

மாயதீ :—

ஓநாராஷுய ரொவநாஷநிஜவா[1]
வாஹெ உபவெளிநஷ
ஓதெநாஷுநகூடாஷுவஷகவதஷ.
விழுமாணபு விதாதநஷ்.

[2]கூஹொஜெஷ்ளிஷுராஷுயௌள ஷுணகவா.
மாவெளள ஷ[3] வாஷாஷகூஹெ.
ஷுாலீஷீ டுயதீ ஹவெஷுவடலீ.
வெதாதாளிணீ [4]காளிணீ ॥ எ0 ॥

காயத்ரீ—எ0

மந்தாரமலர், கோரோசனம், மை, செம்பரத்தம்பூ, ஆகாயம் இவைபோன்ற நிறமுள்ள ஐந்து முகங்களுடன் கூடியவள். பிறைச்சந்திரனுள்ளதும் இரத்தினங்களிழைக்கப்பெற்றதுமான கிரீடத்தை அணிந்தவள். தனது உடம்பில் பரவியிருக்கும் இருபத்திநான்கெழுத்துள்ள மந்திரத்தினால் அற்புதமான காட்சியளிப்பவள். இரண்டு தாமரை மலர்கள் சக்கரம், கதை, நூல், கபாலம், பாசம், அங்குசம், வரதமுத்திரை, அபய முத்திரை இவற்றைக் கைகளில் தரித்திருப்பவள். ஸம்ஸாரத்தினின்றும் கரையேற்றுவிப்பவள். இவ்வாறான காயத்ரீ தேவியானவள், உங்களது விருப்பங்கள் யாவற்றையும் நிறைவேற்றி வைக்கட்டும்.

---

(1) "ஹாவெஷு" என்றும் பாடம் உண்டு.

(2) "சுவெஹாளி" என்பது ப்ரபஞ்ச ஸாரத்திய பாடம். சிறந்தது.

(3) "வாவாகூஹெள" என்றும் பாடமுண்டு.

(4) "காரணீ" என்றும் பாடம்.

மாயத்ரீ த்ரிவர்ணா :—

மாயத்ரீ வக்ஸாநநேந்து(ந) ஸயநா
வாமா வக்ஷஸிது ஹஸ்தெந
வடாக்ஷாலிகபாஸ்ஸுலாங்குஸாப-
ரோஷாவலிர் ஹஸ்தாஸ்ரா ।
ப்ராஹ்மீ ஹம்ஸயுதாவஸத்ரகமயா
வைய்திகாதாஸ்ரா.
ஹ்ரீஷாதெ ஹ்ருதி ஸாரா.....
.....॥ எக ॥

ஸாவித்ரீ காயாகாரூ ஸரிஸமவர்ணா-
ஸ்ரோணி ஸ்வாஸிவெதெ-
ஷஸ்வாவித்ரீ ஸரஸிஜா நரிமணலபதாம்
வஸ்த்ர
கஜாநீ ஸ்ரோயாநா ।

காயத்ரீ த்ரிவர்ணப்—எக

நான்கு முகங்களும், எட்டு கண்களும் உள்ளவள். சிறு வயதினள். ப்ரகாசமான நான்கு கைகளுள்ளவள். அவற்றில் முறையே தாமரைமணி மாலை, கமண்டலு, பூமாலை, அபய முத்திரை. இவற்றைத் தரித்திருப்பவள். ப்ரம்மாவினுடைய அம்சமானவள். அன்னப் பறவையினால் தாங்கப்பட்ட தாமரை மலரின் இதழில் வீற்றிருப்பவள். செம்பரத்தம்பூவின் நிறமுள்ள அழகிய அணிகளால் ஒளி வீசும் தோற்றமுடையவள். இவ்வாறான காயத்ரீ தேவி, எனது இதயத்தில் .... ".

குறிப்பு :— இந்த சுலோகம் முழுதும் இல்லை. நான்காமடி குறைந்துள்ளது. அதனால் கருத்து முற்றுப்பெறவில்லை.

காத்யாயநீ—எஉ

பளபளப்பான மின்னல்போல் பயங்கரமானதும் மிகவும் கலங்கினதுமான சிறிய சிங்கத்தின் பிடரியில் அமர்ந்திருப்பவள். சக்கரம், சங்கு, கத்தி, கேடயம், அம்பு, வில், தரிசூலம், ஆள்காட்டி விரலால் பய்முறுத்தும் விதமான கையுத்திரை இவற்றைப் பகைவர் நடுங்குமாறு கைகளில் தரித்திருப்பவள். தோல் (கேடயம்), கத்தி இவைகளைத்

சதுர்வர்ணாத்மிகாயை வித்மஹே ஸர்வாவயவாயை தீமஹி.
தந்நோ காயத்ரீ ப்ரசோதயாத் [1]ஸ்ரீநயநத்ரயவதீ
தாவத் காத்யாயனீ வர்ம ॥ எட ॥

ஸௌரீ ஜகன்மாதாவின் :—

ஹாஸ்ய ஜ்வலத்தேஜோவலயாந்தர்வர்த்திபிர்
ரஜ்ய ஜ்வாலாபிரிவாதி
வஹ்நிர்ஜகதஸ்ருக்பாதிர்வாகதிர்ஜிஹ்வா
ஹாஸ்யாஸ்யாஸ்மீ ப்ரஹாஸ்மீ ।
விஸ்வாகாராவகாசம் ஜ்வல ஜ்ஸிஸிரம்
[2]யத்ப்ரு வாஸாங்கரோஷ்டா.
ஸீதாநாம் [3]ஸ்ரீதிகாம்ஸ்தாந வேதகரஜ.
நாதகரா ராகம் வவா வர்ம ॥ எக. ॥

காங்கிய பயங்கரமான கைகளையுடையவர்களும், பகைவரை அடித்துக் கொல்லுவதில் தேர்ச்சி பெற்றவர்களுமான கன்னிகைகளால் சூழப்பட்டவள். அக்நியினுடைய அம்சமானவள். மூன்று கண்களுள்ளவள். இவ்வாறான காத்யாயனீதேவி உங்களுக்கு வேண்டின வரங்களை எல்லாம் கொடுக்கட்டும்.

சூரியனுடைய நான்கெழுத்துள்ள மந்திரம்—எக

சுடர்விக்க இரத்தினங்களிழைக்கப்பெற்ற கிரீடம், அதில் பிரகாசமாகக் காட்சியளிக்கும் குளிர்ந்த காந்தியுடைய அழகிய பிறைச்சந்திரன். நன்கு காய்ச்சப்பட்ட பொன், தாமரை மலர், செம்பரத்தம்பூ, இவைபோல் பிரகாசிக்கிற தனது ஒளிக்கூட்டங்களால் அந்த சந்திரரேகையை நிறம்பெறச் செய்கின்றது உலகமாதாவின் சூரியாம்சமான வடிவம். ஆகாசம் முழுதும் தீப்பிடித்தெரிகின்றாற்போல் செய்கிறதும், குளிர்ச்சியற்றதும், பாசம், அங்குசம், வரத முத்திரை, அபய முத்திரை இவற்றைத் தரித்த கைகளுடையதும், பிரிந்து நிமிர்ந்த கொங்கைகளையுடையதுமான உலகமாதாவினுடைய சூரியாம்சமான அவ்வடிவம் உங்களைக் காப்பாற்றட்டும்.

---

(1) "ஷோடஸ்ரீ நயந" என்னும் பாடம்.

(2) "யாத்ரு" என்னும் பாடம். (3) "ஸ்ரீ ஸ்ரீம்ஹ" என்னும் பாடம்.

அன்னபூர்ணா :—

ஓம் ஹ்ரௌம் ஸ்ரீவ்யுவ்யாவ்ருதே கமகரிப.
(1) ஜீவவரப்ரதே ஸுஸுகப்ரியே
கலுஷ்ருஷ்டிஸுகரஸ்ரோ ஸேவ்யமானஸ்திதே
விதரஸ்வ ஸுஹாம் ஹ்ரௌம்।
ஸுவஸிதே மஹாஸ்ரியை வாஹ்னிகவஸுநிதயம்
ஸ்ரீம்ரணே ஸம்வ்ருஜத்வை
ஸ்ரீ: வஹ்னிஜயாதோ ஜவதா திநரஸ்வே
ஸம்வதி(2)ஹஸ்வ ஸ்ரீம் ॥ எச ॥

அன்னபூர்ணா—எச

அழகிய பாற்கடல், அதனுள் வெள்ளியினால் எழுப்பப் பட்ட கோட்டைச் சுவர். அதனுள் சூழப்பட்ட சிறந்ததோர் பொன் தீவு. அதில் தேவர்களெல்லாம் சூழியிருக்கின்றனர். கற்பக மரங்கள் ஆங்குள்ள பூங்காவில் நிறைந்துள்ளன. அவ்விடத்தைத் தரையெல்லாம் பலவிதமான இரத்தினங்கள் இழைக்கப்பெற்றுச் சோதி வெள்ளமாய்க் காட்சியளிக்கின்றது. அங்கு செல்வத்துக்கதிபதியான குபேரன் முன்பாக, பூமிதேவியும். திருமகளும் அமர்ந்திருக்கின்றனர். மந்திரத்தை ஜபம் செய்யும் பக்தனுக்கு வேண்டிய பொருள் எல்லாவற்றையும் குவியல் குவியலாக அவ்விருவரும் தோற்றுவிக்கின்றனர். கீழ்ச் சொன்ன விஷயங்களை யெல்லாம் நன்கு சிந்தித்துக்கொண்டு, மந்திரியானவன் (உபாஸகன்) பெருஞ்செல்வத்தைப் பெறுவதற்காகக் காலை வேளையில் அன்னபூர்ணை மந்திரத்தை ஜபிக்க வேண்டும்.

---

(1) "ஜீ ஜீவ" என்றும் பாடம்.

(2) "ஸம்வதஹஸ்வ" என்றும் பாடம்.

கூடஸ்தா :—

ரூபே தாண்டவவிதௌ கடநௌஷ்டம்
ஸத்வகுணயுக்தாம் ஸுவாஸாஞ்சிதாம் ।
கருணாநிதிராகாம் ஜகந்மோஹிநீம்
விஜயே ஹ்ருஷ்டாம் விதிஹ்ருதாகலிதாம் ॥ எடு ॥

கூட ஸுவாஸிநீ :—

[1]ஹஸ்தே கரிஷ்யந்தம் விஹ்ருத்ஸுவாஸிநீ ஸோகஸ்தாம் ।
ஸுவர்ணபுவர்ணாம் ப்ரஹ்மாணீம் க்ருஷ்ணாஜிநப்ரியாம் ஸஹஜாம் ॥

வேறு—எடு

சிவபெருமானுடைய நடனத்தைப் பார்ப்பதில் ஆவலுள்ளவள். மங்களகரமான முகமும் கண்களும் உள்ளவள். சிவபெருமானுடைய அன்பிற்குரிய மனைவியானவள். அன்னம் (சோறு) வழங்குவதில் ஊன்றிய கருத்துள்ளவள். விசித்திரமான பட்டாடை அணிந்தவள். இவ்வாறான உலகப் பிரஸித்திபெற்ற அன்னையை அதிகாலையில் தியானிக்க வேண்டும்.

(ஏழு தாய்மார்கள்)—எகூ-அ

ப்ராம்மீ

தண்டம் (தடி), கமண்டலம், அக்ஷமாலை, அங்குசம் இவற்றைத் தரித்திருப்பவள். பொன்னிறமானவள். புள்ளிமான் தோலையுடுத்தியவள். இவ்வாறாக ப்ரம்மாவின் மனைவியை (ப்ரம்மாணியை)த் தியானிக்கவேண்டும்.

---

(1) காச்யபீயம் 46-வது படலத்தில், ப்ராம்மீ மாதாவின் விளக்கம் வேறுவிதமாக 72, 73-வது சுலோகங்களில் கூறப்படுகின்றது:

ஹஸ்தே ஸவ்யே ஸுவ்ருதம் ஸாக்ஷஸூத்ரகம் ।
ஸுதேவதாஸமாஸீநம் ஹம்ஸவாஹநஸம்ஸ்தகம் ॥ எட ॥
கடாசகுண்டிகாயுக்தா வீதாவைரியஸ்ரா வரா ।
ப்ரஹ்மாணீ தேவதா சாவ்யா தாப்ரவர்ணாஸிதா ॥ எகூ ॥

என்பன அங்குள்ள சுலோகங்கள். "வலதுபுறம் இரு கைகளில் அபயமுத்திரை, சூலம் இவற்றையும், (இடதுபுறம் இரு கைகளில்) வரதமுத்திரை, அக்ஷமாலை இவற்றையும் தரித்திருப்பாள். தாமரை மலராசனத்தில் அமர்ந்தவள். ஹம்ஸ வாஹனத்தில் உல்லாசமாகச் செல்பவள். சடைமுடி உள்ளவள். பொன்னிறமான ஆடையுடுத்தியவள்; ப்ரம்ம விருக்ஷத்துடன் கூடியவள்" என்பது அதன் கருத்து. இதற்கும் அதற்கும் வேறுபாடு காணப்படுகின்றது.

[1]ஸ்ரீமம் வராயுதம் கூஷ்ட்ரதுஷ்டிம் நாகரோபிகாம் ।
விஷ்ணோ ஜ்ஞாநாம் ஸுரே நாஹேஷ்வரீ ஶிவி ॥ எஎ ॥
ஹங்காரம் வாஸவட்வாம்ஸ்[2] + + + உயகீம் ஹுஜெஜ் ।
ப்ராயெஸ் ஸிந்த்ரஸம்காஸாம் கௌமாரீம் ஶக்திதாரிகாம் ॥

மாஹேச்வரீ—எஎ

சூலம், மழு, சிறிய பறை, மனிதனுடைய மண்டை ஓடு இவற்றை தரித்தவாறாகவும், மேகம்போல் வெண்மையான நிறமுள்ளவளுமாக மாஹேச்வரியைத் தியானிக்கவேண்டும்.

கௌமாரீ—எஅ

அங்குசம், பாசம், கட்வாங்கம் (முனிவர்கள் கையிலுள்ள மண்டையோட்டுடன் கூடிய ஒரு வகையான தடி) இவற்றைக் கைகளால் தரிப்பவளும், செந்தூரம் போன்ற நிறமுள்ளவளும், சக்தியை (வேல்) மாலையாக அணிந்தவாறு கௌமாரியைத் தியானிக்க வேண்டும்.

---

(1) காச்யபீயம் 46-வது படலம்:—

ஜகன்மாதாஜா த்ரிநேத்ரா ச சுக்லாரக்தஸிதப்ரபா ।
ஸ்ரீமாஹேச்வரீ வை வாதே வராடீ ஹஸ்தகா ॥ எச ॥
ஜபமாலாஸிபாணீ ச டமருககடாங்கபாணிகா ।
ஸர்வாபரணஸம்பூர்ணா ஸர்வஸ்ரீ ஸுகிகுமாரீ ॥ எஞ

என்னும் இரண்டு கலோகங்கள் மாஹேச்வரி மாதாவைக் கூறுவன. நான்கு கைகள், மூன்று கண்களுள்ளவள், மிகவும் செந்நிறமான வள். சூலம், அபயமுத்திரை இவற்றை வலதுபுறக் கைகளிலும், வரதான முத்திரை, ஜபமாலை இவற்றை இடதுபுறக் கைகளிலும் தரித்தவள், சடைமுடி யுள்ளவள். ஈச்வரனுக்குச் சமமான இவள் ஈச்வரீ எனப்படுவாள்" என்பது இவற்றின கருத்து. இவற்றி லுள்ள வேற்றுமைகளை ஆய்ந்துணர்க.

(2) "வட்வாம்ச வாஸாம்ஸ்ச" என்றும் பாடமுண்டு.

காச்யபீயம் 46-வது படலம்:—

ஜகன்மாதாஜா த்ரிநேத்ரா ச ரக்தவர்ண நிபாநிகா ।
வஜ்ராஹரணஸம்யுக்தா வாமிகாவேஷகுஷிதா ॥ எசு ॥
ஶக்திகுக்குடஹஸ்தா ச வராடீஹஸ்தபாணிகா ।
மயூரத்வஜஸம்ரூடா ச உத்யம்ஸூரஸமப்ரபா ॥ எஎ ॥

என்னுமிரண்டு கலோகங்களில் கௌமாரீ மாதாவின் இலக்கணம் வேறுவிதமாகக் கூறப்படுகின்றது.

வகுணம்வ[1]தாகாவு ஶூலஞ்சவ வதனஜுஜோ ।
கலாயஶூரஷோ யுாவெ[1]தெஷவீ வீதவாலவஜ ॥ எக

ரோலவாலி லவஷ்ணா லவொடி தாலவங்கஜோ ।
+ + + + + லம்பூதாம [2]வாராஹீ நீலதவ்ஹோ ॥

வைஷ்ணவீ—எக

சக்கரம், சங்கு, தொடி (த்வஜம்), சக்தி இவற்றைத் தனது நான்கு கைகளால் தரித்திருப்பவள். பட்டாணி போல் கருமை நிறமுள்ளவள். பீதகவாடையுடுத்தியவள். இவ்வாறாக வைஷ்ணவியைத் தியானிக்க வேண்டும்.

வாராஹீ—அய

உலக்கை, கத்தி, அழகிய மணி, கலப்பை இவற்றைக் கைகளால் தரித்திருப்பவள். மேகம் போன்ற நிறமுள்ளவள். இவ்வாறாக வாராஹியைத் தியானிக்க வேண்டும்.

குறிப்பு :— இந்த மூலம் சிதைந்துள்ளது.

---

(1) "கவாலவ" என்றும் பாடம்.

(2) காச்யபீயம் 16-வது படலம் :—

ஶாவவகுயாரா தெவீ வாராஹயவாணிகா ।
லஷ்ஷநா வாராவதநா ஶூாரோ ரோவ லஷ்ணொவநா ॥ எஅ ॥

வீதாம்பரயாரா தெவீ கிரீடகேயூராஜிகா ।
ராஜவ்யகஷா லலாஶ்ரீ கு ஹராலயூஜவாஹிநீ ॥ எக ॥

வெஷ்ணவீம் காரயெ தெவீம் விஷ்ணுஹ்ருஷணஹ்ருஷிகாழு ।
என்று வைஷ்ணவீ மாதாவின் இலக்கணம் கூறப்படுகின்றது.

(3) காச்யபீயம் 46-வது படலம் :—

கராம்ஜ்ருலேம்யாகாம் ரோஹிஷ்யூஜவாஹிநீழு ॥ அ० ॥
வதனஜுஜோ கிருநெகுாஞ்ச லவபூாஹராஹ்ருஹ்ருஷிகாழு ।
கிரீடகேயூரவெகாம் விதுலேவ்ய நிலாநநாழு ॥ அக ॥

சங்கசூலம் வராலம் லவ்யெ வாதெ வராஹிநீ ।
என்னும் இரண்டு சுலோகங்களில் வாராஹி மாதாவின் இலக்கணம் கூறப்படுகின்றது.

சுங்குஸம் தொரோம் வஜ்ரம் வகுஷ்ஷ டியகீம் ஸுஹாழி ।
உஷ்ரூவைஸாஹா திஸ்ரூணீம் ஸுரெ டூஜ்ஜுஹுஷிணாழி ॥
ஸுஷ்மாவிருஷிரொராஜ தவாலவிலவஸ்ஸுஜோழி ।
உஸ்ஸுஷ்டிகாம் உஷ்ணீம் உஸாஉஷ்ணாவெவி விதயெஸ ॥ அட

மாஹேந்த்ரீ—அக

அங்குசம், தோமரம், வஜ்ராயுதம், சக்கரம் இவற்றைத் தரித்திருப்பவள். மங்களகரமானவள். இந்திர நீலக்கல் போன்ற நிறமுள்ளவள். பளபளப்பான ஆபரணங்களை அணிந்தவள். இவ்வாறாக இந்திராணியைத் தியானிக்க வேண்டும்.

சாமுண்டா—அட.

சூலம், கத்தி, மனிதனுடைய தலை, அழகிய மண்டை ஓடு இவற்றில் பிரகாசிக்கிற கைகளையுடையவளும், முண்டங்களாலான மாலையை யணிந்தவளும், கடுஞ்சினமுள்ளவளுமாக சாமுண்டியைத் தியானிக்க வேண்டும்.

---

(1) காச்யபீயம் 46-வது படலம் :—

கலுதூரம் ஸோஸ்ரிகு மஜ்ஜுஜாஜிவாஹிநீ ॥ அட ॥
வதஸுஜோ ஜிநெந்தாவ ரகுவணெபூயுகெளிநீ ।
கவாலஸுஹுஷ்டா ஸ வரதாஸய வாணிநீ ॥ அக ॥

என்னும் சுலோகங்களால் மாஹேந்த்ரீ மாதாவின் இலக்கணம் கூறப்படுகின்றது.

(2) காச்யபீயம் 46-வது படலம் :—

ஸிரொஸோரவரீகரு வதுவீரொவ்ஸி வ்ஸிதா ।
வ்யாவ்ருதிரோவரியரா நாமெந்ராவாதிகவ்நீ ॥ அச ॥
டங்டாகரானவதா வடவ்ருகுஷ்ஷோஸ்ரிகா ।
வாஉஷ்ணாலகுணம் ஹெயுவ தெகெவ்ரோம வ தவ்ஹுவெச ॥ அடு ॥

என்னும் சுலோகங்களால் சாமுண்டா மாதாவின் இலக்கணம் கூறப்படுகின்றது. மேலும் :—

டகுவாடவ்ஸிதா வ்ஸுவ்ரோ வாவொடதெ அம்வ்ஸிகு ।
வஸவம் வெவ ஸுவ்ரோகுணாம் அகுணம் குஸிதம் யோ ॥ அசு ॥

என்று பொதுவான அமைப்பும் கூறப்படுகின்றது. இதை ஆய்ந்துணர்க.

த்ருமடூகவராஹீகிகரோ வீர வந்திதோ நமஃ ।
நாமோவஸீகாஹரணஃ ஸ்வேதவர்ணாம்பரோ ஹவேத் ॥

மஹாவ்ருஷேந்த்ரகே தீர்நேத்ரம் நாமஸ்மரிஷ்யே ।
கநகாஹம் கராலாக்ஷவாராங்கஸ்ய வரம் தியா ॥ அச ॥

வீரன்—அ.

மான், கோடரி, வரதமுத்திரை, அபயமுத்திரை இவற்றைக் கைகளால் தரித்தவாறும், மூன்று கண்கள் உள்ளவாறும், பாம்புகளையே உபவீதம் (பூணூல்) ஆபரணங்கள் இப்படியாக அணிந்தவாறும், வெண்மையான தேவ ஆடையாக உடுத்தியவாறுமாக "வீரன்" தியானிக்கப் பட வேண்டும்.

யானைமுகத்தான்—அச.

பிள்ளையார் ஒரே தந்த முடையவர். மூன்று கண்களுள்ளவர். பாம்புகளையே ஆபரணமாக அணிந்தவர். பொன் போன்ற நிறமுள்ளவர். நான்கு கைகளுள்ளவர். அவற்றில் முறையே, பாசம், அங்குசம், வரதமுத்திரை, பக்ஷ்யம் (தின் பண்டம்) இவற்றைத் தரித்திருப்பவர்.

காச்யபீயம் 46-வது படலம்:—

டகிணைடகிணை வைவ வீரஹஸ்தி நாயகௌ ॥ கூ ॥

வக்ரதுண்டௌ த்ரிநேத்ரௌ ச ஜடாமகுடமண்டிதௌ ।
வஜ்ராஹரணவம்யக்ஷௌ ஸ்வேதவஸ்த்ரோத்தரீயகௌ ॥

வஸ்தாவாஸபஹஸ்தௌ ச டகிணைக கராயகௌ ।
மதாவாரடஹஸ்தௌ ச வாமவாஸ்வே கராயகௌ ॥ எ ॥

ஸ்வேதவர்ணௌ நாஸீநௌ வடவ்ருக்ஷாதிஸம்ஸ்ரிதௌ ।
வக்ரவக்த்ர வக்ரதுண்டாஹரணவம்யக்ஷௌ ஹ்ரஸைஸ்மிதௌ ॥

என்னும் சுலோகங்களால் வீரபத்ரன், விநாயகர் இவர்களின் இலக்கணத்திலும் சில விசேஷங்கள் கூறப்படுகின்றன.

ஸுஸ்தாநு ஸிரஸ்ய கம் தெவம் ஹ்ருஸ்வொஷ்டகாரகயுக் ।
ஸுஸ்தாஸ்ய ஹ்ருதயாய ஸ்வாஹெதி ஸர்வாங்குலிஷு ஸ்வாஹெதி ஸர்வாங்குலிஷு ஸ்வாஹெதி ஸர்வாங்குலிஷு

கதூரவி ஷஷ்ஷஷ்லிஶிவாழ்ஜிலொக-
வெஹாழ்ஜிஷஷ்ஷ்ஷ்யஸகாஹ்ஹாலெ ।
கஜெஷ்ஷ கெஷ்ஷெகவிதவாவ்ய-
தெஶாஹ்யம் ஸ்ஷிதூ ஶிஜ கலொகூ ॥ அஅ ॥

ஸகெஷ்ஷ ஸ்ஷிதெஷ்ஷவி வொஹயாஹ்ய-
ஸாஹெஜுயெ கதூ ஸஶ்ஹூரீயூ ।

அஅ

அதிலும் கீழே சொல்லப்படும் குறிப்பு ஞாபகத்திலிருக்க வேண்டும். முதல் சூத்திரத்தில் விழுக்கிலிருந்து மேற்கு நோக்கிச் செல்லுமாறு அடையாளப் புள்ளிகளை வைக்கவேணும். 96 அங்குலமுள்ள சதுரத்தினுள் 48 அங்குலமுள்ள வட்டம் வரைந்தோமல்லவா? அந்த வட்டத்தினுள்ளேயே அமையும் படியாக இப்புள்ளிகளை இட வேண்டும். பிறகு இப்புள்ளிகளில் தொடங்கித் தெற்கு வடக்காக உள்வட்டத்தினுள் 9 கோடுகளைக் கீறவேண்டும். அவற்றுள் முதல் கோடு, வட்டத்தின் கீழ்ப்புறமிருந்து ஆறு அங்குல தூரத்தில் செல்லவேண்டும். இரண்டாவது கோடும், முதல் கோட்டினின்றும் 6 அங்குலத்தில் செல்லும். அதனின்றும் ஐந்தங்குலத்தில் மூன்றாவது கோடு, அதனின்றும் மூன்றங்குலத்தில் நான்காவது, அதிலிருந்து மூன்றங்குலத்தில் ஐந்தாவது கோடு, அதனின்றும் நான்கு அங்குலத்தில் ஆறாவது, அதனின்றும் மூன்றங்குலத்தில் ஏழாவது கோடு, அதனின்றும் அவ்வாறு அங்குலங்களில் தனித்தனியே இரண்டு கோடுகள், இவ்வாறு வரைய வேண்டும். இக்கோடுகளுக்கான அடையாளப் புள்ளிகள் 96 அங்குல முள்ள சதுர ரேகையில் தான் இருக்கும். ஆயினும் அக்கோடுகளை உள் வட்டத்தினுள்ளேயே அமையும்படி வரையவேண்டும். இப்படித் தெற்கு வடக்கில் ஒன்பது சூத்திரங்கள் (கோடுகள்) அமைத்துக்கொள்க.

அசு–கூ

இந்த ஒன்பது சூத்திரங்களிலும் கீழே சொல்லப் போகிறபடி இரு முனைகளிலும் அடையாளமிட்டு அதன்படி கோடுகளும் வரைய வேண்டும். முதலாவது சூத்திரத்திலும், (ஒன்பதாவது) கடைசி சூத்திரத்திலும் இரு முனைகளிலும் (தெற்கு முனையிலும் வடக்கு முனையிலும்) மூன்றங்குலம்

விஹாய ராசோஷ்ட்ரமு சோதிசாகூ.

ஸுயோ ஸுயா ஜுஷ்டமயோ ஸுதாவதி ॥ அகூ ॥

வெதாஹ ஷஷ்டாஹ வஸ்திகாஹே.

ஜுஷ்டாம்ஹாமாம், பஹுர்ஹாஸ்ரயோவஸ்ரு ।

வஸகோநவிம்ஶாஹ்ரமு உந்ருவஸ்திதே

வ்ருகம்ஹதெ (கதிந்ரு?) தெஶ்ரு வஸ்ரோவிகொணே॥

சுவ்ருதமே விவகா வஶ்ரிவோவஸ்ரு ஹாஹே

ரெவெ கர்தீய உந்ரிஜாஹ்ரு ஹரிஷ்டுவெ தெ।

ஒதுக்கிவிட்டு அடையாளப் புள்ளிகள் இடவேண்டும். அப்படியே இரண்டாவது சூத்திரத்திலும் எட்டாவது சூத்திரத்திலும் முன்போலவே இரு முனைகளிலும் நான்கு அங்குலங்கள் ஒதுக்கிவிட்டு உள்ளடங்கியதாகப் புள்ளியிட வேண்டும். நான்காவது சூத்திரம், ஆறாவது சூத்திரம் இவற்றின் இரு முனைகளிலும் (தென்புறத்திலும் வடபுறத்திலும்) பதினாறு பதினாறு அங்குலம் வட்டக்கோட்டிலிருந்து உள்ளடங்கியதாக அடையாளப் புள்ளிகள் இடவேண்டும். ஐந்தாவது சூத்திரத்திலோவெனில், இரு முனைகளிலும் வட்டக் கோட்டினின்றும் பத்தொன்பது அங்குலங்கள் உள்ளடங்கியவாறு அடையாளப் புள்ளிகளிடவேண்டும். மொத்தம் தெற்கு வடக்காக ஒன்பது சூத்திரங்கள் வரையச் சொன்னேம். அவற்றில் ஏழு சூத்திரங்களில் புள்ளியிட்டு அடையாளம் பண்ணவேண்டிய விதம் கூறப் பட்டது. மற்ற இரண்டு சூத்திரங்களும் வட்டக்கோட்டைத் தொட்டுக்கொண்டவாறே (வட்டம் பூராவிலும் தெற்கு வடக்காக) வியாபித்திருக்கும். இவ் வடையாளங்களிலிருந்து வேறு சூத்திரங்களை வரைந்தால் முக்கோணமாகும்.

கூக

இனி த்ரிகோணம் அமைக்கும் வழி கூறப்படுகின்றது. ஏற்கெனவே கூறியபடி அடையாளப் புள்ளிகளை உற்ற விடங்களில் இட்டிருப்பதை ஞாபகத்தில் கவனமாக வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். மேற்கிலிருந்தே சூத்திரங்களை

---

(1) "த்ரிகோணம்" என்றும் பாடம்.

ஷஷாஜுஸாஹுஸ்ஸாஸலம் விரிவெஸ வுஸஹே.
ரயாஜுஜுஜாஹுஜிதிதெ ஜ யயஸா திகொணிழ் ॥ ॥

தது திதீயாஜுகாஹுஜெ வெ
வஸிதெ ஸிவெ உஜிஜிவிஹுமாஸெ ।
ஷஷாஸுஸாஸெ வுஸிவெ ஜுதஸாழ்.
ஜிஜுஜுவஸிதாஹுஸஜிஜுவெ வெ ॥ கூஉ ॥

ஒன்று இரண்டு என எண்ணிக்கொண்டு செல்லவேண்டும் என்னும் விஷயமும் கிளவிலிருக்க வேண்டும். மூன்றுவதும் ஏழாவதுமான ரேகைகள் தென்புறமும் வடபுறமும் வட்டத்தில் ஒட்டியவாறே அமைந்துள்ளன அல்லவா? அவ்விரண்டினின்றும் மேற்கு நோக்கியவாறும் நிழக்கு நோக்கியவாறும் முறையே இரு கோடுகளிலிருந்தும் கிளம்பிய இரு சூத்திரங்கள் வட்டத்தின் மத்திய சூத்திரத்தை அடையும்வரை இழுக்கப்பட்டு இரு முக்கோணங்களாக மாறும். அவ்வாறே மேற்கிலிருந்து முதல் ரேகையில் இரு முனைகளிலும் இடப்பட்ட இரு புள்ளிகளினின்றும் இரு சூத்திரங்கள் கிளம்பி ஆறாவது ரேகையின் மத்தியத்தில் குவிந்து முக்கோணமாக அமையுமாறு அமைக்கப்படவேண்டும்.

கூஉ–கூஙி

அதில் மேற்கிலிருந்து இரண்டாவது சூத்திரத்தில் (தெற்கு வடக்காகச் செல்வது) இரண்டு அடையாளப் புள்ளிகள் இட்டிருக்கிறோமல்லவா? அவ்விரண்டினின்றும் இரு சூத்திரங்கள் கிளம்பிக் கடைசி சூத்திரத்தின் மத்தியில் ஒன்று சேர்ந்து முக்கோணவடிவமாகுமாறு அமைக்கவேண்டும். அவ்வாறே மேற்கிலிருந்து நான்காவது சூத்திரத்தில் இடப் பெற்றுள்ள இரண்டு அடையாளப் புள்ளிகளினின்றும் இரு ரேகைகள் கிளம்பி எட்டாவது (மேற்கிலிருந்து) சூத்திரத்தின் மத்தியில் குவிந்துவந்து ஒன்று சேர்ந்து முக்கோண வடிவமாக மாறும்படி அமைக்கவேண்டும். இவ்வாறே ஐந்தாவது (மேற்கிலிருந்து) சூத்திரத்தில் இரண்டு அடையாளப் புள்ளிகள்

வஜ்ரபுரே ஜ்வலந்தம் ஸகலம்
ஸகிலதே வாநரை: வ்ருதோஹமாயுதை: ।
தூராவிரோதிநம் விராதருதிரே
ஸகிலதே தூதீயாந்த யோதிநோந்தே ॥ கூ ॥

கபந்தாந்தகரம் வநே
கபிபிரவே, ஷண்மம வ்ருதம்ஸ்வே ।
ஸகிலதே திதீயாந்த திதீரிதை: வ்யாஸ
தூர்ஸுதீயாயாை: கரை சூதிஸாஸை ॥ கூ ॥

இட்டிருக்கிறோமல்லவா? அவ்விரண்டினின்றும் இரண்டு கோடுகள் கிளம்பி ஐந்தாவது அடையாளம் வரை சென்று சூழ்ந்து முக்கோணமாக வேண்டும். "ஐந்தாவது அடையாளம்" என்று இங்கு கூறப்படுவது (மேற்கிலிருந்து) ஏழாவது ரேகையின்மேல் தெற்கிலும், வடக்கிலும் ஊடுருவிச் செல்லும் ரேகைகளால் ஏற்பட்ட அடையாளங்களில் மத்தியிலிருப்பதை சொல்லும். தென் கோடியிலிருந்து அல்லது வடகோடியிலிருந்து எண்ணிப் பார்த்தால் அவ்வடையாளம் ஐந்தாவதாகவே வரும். அவ்வாறே (மேற்கிலிருந்து) கடைசி சூத்திரத்திலிடப்பட்ட இரு அடையாளங்களினின்றும் இரு ரேகைகள் கிளம்பி மூன்றாவது (மேற்கிலிருந்து) ரேகையில் மத்தியில் சுழிந்து சேர்ந்து முக்கோணமாகுமாறு அமைக்கவேண்டும்.

கூச

மேற்கிலிருந்து எட்டாவது சூத்திரத்தில் இரண்டு அடையாளப் புள்ளிகள் இட்டிருக்கிறோமல்லவா? அவ்விரண்டினின்றும் இரண்டு சூத்திரங்கள் கிளம்பி மேற்கிலிருந்து முதல் சூத்திரத்தின் மத்தியில் சுழிந்து முக்கோணமாக அமையுமாறு வரையவேண்டும், அவ்வாறே (மேற்கிலிருந்து) ஆறாவது சூத்திரத்தில் இரண்டு அடையாளங்கள் இட்டிருக்கிறோமல்லவா? அவ்விரண்டினின்றும் இருகோடுகள் கிளம்பி, மேற்கிலிருந்து இரண்டாவது சூத்திரத்தின் மத்தியில் சுழிந்து முக்கோண வடிவமாகுமாறு அமைக்கப் பெறவேண்டும். இவ்வாறாக ஆதி காலத்திய சாஸ்திரக்களில் சிறியதும் பெரியதுமான முக்கோணங்களை அமைக்கும் முறை விளக்கமாகக் கூறப்

வ்ருத்தஸ்ய வாஹ்யேऽஷ்டதலம் தத்பரித
வ்ருத்தம் தஸ்ய பஹிஃ சதுரஸ்ர ।
ஸாஷ்டாஸ்ரகலே ரேக வ்ருத்தஸ்ரஹிஃதேஷ்ட-
வ்ருத்தானி (1)ஸகாரயேத்தேஷு ஜாதி ॥ ரூ ॥

பட்டுள்ளது. இவ்வாறுக வட்டத்திலுள் முக்கோணங்களை அமைக்கும் வகை விவரிக்கப்பட்டது. இனி வட்டத்தின் வெளிப்புறத்தில் செய்யவேண்டியவை கூறப்படுகின்றன. வட்டத்தின் வெளிப்புறத்தில் 24 அங்குலம் விஸ்தாரமுள்ள இடைவெளியில் உள்வட்டத்தை ஒட்டினாற்போல் எட்டங்குலத்தில் மற்றொரு வட்டக்கோடு அமைக்கவேண்டும். இவ்வட்டத்தில் எட்டு இதழ்கள் உள்ள தாமரைமலரை அமைக்கவேண்டும். அவ்வாறே அவ் வட்டத்தின் வெளியிலும் அதைப்போலவே எட்டு அங்குல விஸ்தாரத்தில் மற்றொரு வட்டம் அமைத்து, அதில் பதினாறு இதழ்களுள்ள தாமரை மலரை அமைக்கவேண்டும். உள் வட்டத்தின் வெளிப்புறத்திலுள்ள 24 அங்குலங்களில் பதினாறு அங்குலங்களுக்கு உபயோகம் சொல்லியாயிற்று. எட்டங்குலங்கள் எஞ்சியுள்ளன. அவ் வெட்டங்குலத்தை மூன்று சம பாகமாகச் செய்து மூன்று வட்டக்கோடுகள் வரையவேண்டும். கிழக்கு, தெற்கு, மேற்கு, வடக்கு ஆகிய நான்கு திசைகளிலும் நான்கு துவாரங்கள் (வாயிற்படிகள்) அமைக்கவேண்டும். இந்தத் துவாரங்கள் முதன் முதலில் வரையப்பட்ட 96 அங்குலம் சதுரமுள்ள சுத்திரத்தின் நான்கு புறத்திலும் மத்தியில் அமையும். தென்கிழக்கு, தென்மேற்கு முதலிய ஒவ்வொரு மூலைகளினின்றும் இருபுறம் வாயிற்படி வரை செல்லும் கோடுகள் "புஜ" மெனப்படும். இந்த ஸ்ரீசக்கரத்தில் நான்கு புஜங்களும் அமையும்.

இந்தக் கடைசி சுலோகத்தில் ஸ்ரீசக்கரத்தின் அமைப்பு சுருக்கமாகக் கூறப்படுகின்றது :—

---

(1) "ஸுஸார" என்றும் பாடம்.

விந்ருத்தி கோண வலயகோண த்ரயாரயாந்ரு-
த்ருஸ்ர நாஹ்ரய ஷோடஸ பத்ரகாணி ।
வ்ருத்தத்ரயஞ்ச யாணி ।வஸுதத்ரயஞ்ச
ஸ்ரீசக்ர மேததுதி தம் வரதேவதாயாஃ ॥ கூசு ॥

உக்தி ஸிவரஹஸ்ய உத்தரகண்டே யாதெ
ஸாகேயவ்ருத்தாணம்நாம் யுத்தரவிம்ஸோத்யாயஃ ॥

கூசு

ஸ்ரீசக்கரத்தின் மத்தியில் "பிந்து" வும் அதை உள்ள டக்கியவாறு முதல் முக்கோணமும் இருக்கும். பிறகு அந்த முதல் முக்கோணத்தைச் சுற்றி எட்டு முக்கோணங்கள் இருக்கும். அந்த எட்டு முக்கோணங்களையும் சூழ்ந்து, பத்து முக்கோணங்கள் சுற்றிலுமிருக்கும். அந்தப் பத்து முக்கோணங்களையும் சுற்றி மற்றொரு பத்து முக்கோணங்கள் சூழ்ந்திருக்கும். பிறகு அந்தப் பத்து முக்கோணங்களையும் சூழ்ந்து பதினான்கு முக்கோணங்கள் சுற்றிலுமிருக்கும். இவ்வாறுகச் சிறியதும் பெரியதுமாக நாற்பத்து மூன்று முக்கோணங்கள் ஸ்ரீசக்கரத்தினுள் இருக்கும். இவற்றைச் சுற்றி ஒரு வட்டக்கோடு இருக்கும். இந்த வட்டத்தின் குறுக்களவு 48 அங்குலமாகும். அதாவது ஸ்ரீசக்கரத்திற் கான 96 அங்குலமுள்ள சதுரத்தில் பாதியளவு. அவ்வட்டத் தின்மேல் எஞ்சியுள்ள வட்டவடிவமான 24 அங்குலத்தை, எட்டங்குலமுள்ள மூன்று பகுதிகளாகப் பிரிக்கவேண்டும். முதல் வட்டத்தில் எட்டு இதழ்களுள்ள தாமரை மலரையும், இரண்டாவது வட்டத்தில் பதினாறு இதழ்களுள்ள தாமரை மலரையும் அமைக்கவேண்டும். மூன்றாவதான எட்டங் குலத்தை மூன்று பங்காகப் பிரித்து, ஒவ்வொரு பாகத் திலும் ஒவ்வொரு வட்டக்கோடு வரையவேண்டும். நான்கு வாயிற்படிகளின் அடையாளமும் நான்கு புஜங்களும் அதன்மேல் அமைக்கவேண்டும். இதுவே பராசக்தியின் ஸாந்நித்யத்திற்கேற்ற "ஸ்ரீசக்கர" மெனப்படும்.

செல்பரத்தினத்தில் இரண்டாம்பாகத்தில் தியானத்தொடர்பில்
சக்தி மார்க்கத்தைக்கூறும் இருபத்துநான்காம்
அத்தியாயம் முற்றும்.

---

(1) "கதநாத்யம்" என்றும் பாடம்.

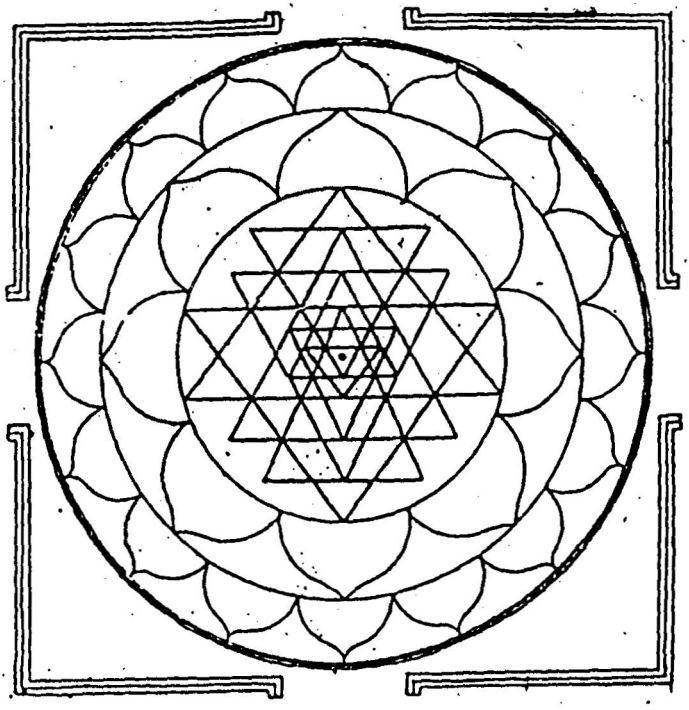

ஸ்ரீ ராஜராஜேஸ்வரி சமேத ஸ்ரீ ராஜராஜேஸ்வராய நமஃ.

(அத்: 24. சுலோ. 86-96)

ஸப்த விம்ஶோऽத்யாயः

॥ ஸுரேந்த்ராதி³தே³வதா த்⁴யாநம் ॥

வஸவ ஊசுः—

உவாஸைநம் புரா தாத꞉ நந்த³நே
வ(த)ரிமஹாலயஸ்தி²தம் ।
ஸநகாத்³யாஸ்தபோநிஷ்டா²꞉ ஸித்³தா⁴꞉ ஸர்வே
விபா⁴ப்யஸாத்³ருʼஶைர்தே³வைராயுஷ்மந்தம் ॥ க ॥

கதி³தம்ஹைதத் தா ஸிந்தூ⁴ராஜாயைதத்
தஸ்மை நாத்³ரிஸுதா ப்ரோவாச ।
ஸநகாத்³யாஸ்தாந் ஸம்பூஜ்யாஹ
ஸ்ரீநாரத³꞉ தா ஸ ப்ரோவாச ॥ உ ॥

இருபத்தைந்தாவது அத்தியாயம்.

இந்திரன் முதலான தெய்வங்களின் தியானம்.

—:—

இந்திரன்—க

"நந்தனம்" என்று வழங்கப்படும் தேவர்களுடைய பூங்காவனம். அதனுள் பலவிதமான மலர்களுடன் நறு மணம் கமழும் அழகிய கொடிகளாலான மண்டபங்கள். அவற்றுள் அழகிய அப்ஸரஸ் ஸ்த்ரீக்கள் கூட்டங் கூட்ட மாக இன்புற்றமர்ந்துள்ளனர். தரையோ பொன்மய மானது! காண்போர் மனதைக் கொள்ளைகொள்ளவல்லது. அதில் தெய்வலோகத்துப் பயிர் வகைகள் ஆயிரக்கணக்கில் வளர்க்கப்பட்டுள்ளன. வேண்டினவற்றை யெல்லாம் தரவல்லன அவைகள். அவற்றினூடே பொன்மயமான கொடிகள் கூட்டங் கூட்டமாகப் படர்ந்து பின்னிக்கொண்டிருக் கின்றன. அதனுள் அழகுற்று விளங்கும் அப்பயிர்வகை களில், இனிய குரலெழுப்பிக் கேட்போரைப் பரவசப் படுத்தும் பலவகைப் பறவைகள் (தமது இனிய குரலால்) மனதைக் கவருகின்றன. பொற்றமரை மலர்களிலிருந்து

(1) "தெவகா" என்றும் பாடம். பொருள் ஒன்றே.

ஸ ரஸ்ரஹிரம் ஸ்ணிஸ்ஸுவ ஸ்ரஜிஸ்ரம்
விவ்ரயவரடிவவஹுகஸ்யுஸ்ரழு ।
ஸ்ணிஸ்யஸ்ரு கடஹுஸ்ரவஹ்ரி கஸ்ரெ
ஸ்ரிரடிஸ்ரெஸ்ரிஸ்ரவஹாவஸ்ர ஸ்ரஹ்ரு ॥ கூ ॥

உவஸ்ரிவஸ்வுஸ்ரித ஸ்ரஜிஸ்ரவஹ்ரிஷ்ணம்
கஸ்ரு ஸ்ரணஹாவஸ்ர கொழிஸவஸ்ரஹுழு ।
ஸவிகஸ்ர கஸ்ரிரீட ஸ்ரநொஹஸ்ரம்
ஸ்ணிஸ்யஸ்ரவ விஸ்ரஜிகஸ்ரு ஸ்ரஹுழு ॥ ச ॥

ஸஸ்ரணகஸ்ரு ஸ்ரங்கஸ்ர வங்கவஸ்ரிஸ்ரஸ்ர.
கிஸ்ரகஸ்ரொஹிஸ்ரஹாடஸ்ர கிடஸ்ரஹுஸ்ரழு ।
கஸ்ரஸ்ரவஸ்ரொஸ்ரந ஸ்ரஸ்ர கநாவிகஸ்ர
ஸ்ரகஸ்ரஸ்ரஹுஸ்ரங்கஹுஸ்ரம் ஸ்யஸ்ரஸ்ரஹ்ரிகழு ॥ ஞ ॥

ஒளர்ந்தெழுகின்ற நறுமணத்தைத் தாங்கி வருகின்ற தேவ கங்கையின் குளிர்ந்த காற்று, இவ் விண்பத்தை மேலும் பன்மடங்காகச் செய்கின்றது.

அந்தப் பூங்காவின் மத்தியில் கற்பக மரங்கள் ஐந்தும் காட்சியளிக்கின்றன. அவற்றின் நடுவில் மிகவும் அழகிய இரத்தின மண்டபமொன்று பிரகாசமாகக் காட்சியளிக்கின்றது. அதனுள், தரையில் இரத்தின மயமான மிகப் பெரிய சிங்காதனமொன்று அற்புதமாயுள்ளது. அதன் மேல் தேவேந்திரன் அமர்ந்திருக்கின்றான். அணிவகுப்பிசைகள் அவனது உடல் முழுவதையும் ஒளிக் குவியலாகத் தோன்றச் செய்கின்றன. அவன் தானே உதயகாலத்திய சூரியன்கள் ஆயிரக்கோடி ஒன்றுசேர்ந்தாற்போல் காட்சியளிக்கின்றான். சிறந்த இரத்தினங்கள் இழைக்கப்பெற்ற கிரீடத்தை யணிந்து காண்போர் மனதைக் கொள்ளை கொள்கிறான். இரத்தினங்களால் ஒளிவீசும் குண்டலங்கள் அவனுடைய இரண்டு காதுகளிலும் கம்பீரமாக மின்னுகின்றன. அகன்ற நெற்றியில், மழமழவென இழைக்கப் பெற்ற குங்குமக் குழம்பினால் அமைக்கப்பெற்ற திலகத்தை யணிந்து அழகுற்று விளங்குகின்றான். செந்தாமரை மலர்போன்ற கண்கள் உள்ளவன். உயர்ந்த மூக்குள்ளவன். இரண்டு கன்னங்களும் (தாடைகளும்) கண்ணாடி போல் பிரகாசிக்கின்றன. இனிய புன்னகை தவழ்ந்த

கயரகாஞ்வெராஜிதவிஶ்ரீம்
விஶ்வதாஶுஶஶாஃ நிஶாநாத்ரீ ।
விஶுகம்வ-விராஜிதசூத்ரம்
விவியஹாரலதாஹிகவக்ஷஸ்ரீ ॥ சு ॥

கநககாமுகம் வஸு-வஸுப்ரபம்
நிஜகரெ உத்³யகம் நிஜவெவிநாத்ரீ ।
ஶஶிசாரதரீனிவயொத்³ஸவ-
ஜ்ஜ்ஞரவைய²மெநாரஶேயஸ்ரீ ॥ எ ॥

விவியரதலவநிஶிவெவா-
கஜிதவ-ஶுக உகஶுவிராஜிதஸ்ரீ ।
கரவிந்தர வைய-ரநாவிகா-
வதூப்ரவீநவொரு-ஶெநாஹரஸ்ரீ ॥ அ ॥

முகமுள்ளவன். பவழத்தை வென்ற செங்நிறமான உதடுகளை உடையவன். களங்கமற்ற சந்திரன் போன்ற முகமுள்ளவன். கிர்மலமான (தூய்மையான) சங்கு போன்ற அழகிய கழுத்தையுடையவன். கொடிபோன்ற பற்பல ஆரங்களால் அலங்கரிக்கப் பெற்ற அகன்ற மார்பை உடையவன். பொற்கலத்தில் நிரம்பியிருக்கும் பணக் குவியலைத் தன்னை வணங்குபவர்களுக்குக் கைகளால் அள்ளிக் கொடுத்துக்கொண்டிருப்பவன். சிறந்த இரத்தினங்களுடைய ஒளிக் குவியல்களால் மிக விளங்கும் உதரபந்தத்தினால் மனதைக் கவரும் இடையை உடையவன். பலவிதமான இரத்தினங்கள் இழைக்கப்பெற்று ஒளிவீசும் ஒட்டியாணத்தால் கட்டப்பட்ட மெல்லிய பட்டாடையையுடையவன். தேவலோகத்து யானை (ஐராவதம்) யினுடைய சரிவான துதிக்கைபோல் பருத்த அழகிய துடைகளை உடையவன். அவனது பாதங்கள் ஆமையைப் பழிக்க வல்ல அமைப்புள்ளவை. விரல்களின் நகங்களுடைய

---

(1) "உத்³கம" என்று பாடமிருப்பது நன்று.

(2) "உத³ரப³ந்த⁴ம" என்பது வயிற்றைச் சுற்றியணியும் ஒட்டியாணம் போன்ற ஆபரணம்.

வுவெநிழ்நகூவ ழிஜுஷ்ஸ்ரீ
நவயெவழிதெநு கூராஜுஷ்ரு ।
ழுஜிஷ்ஷாஷ்ஷ லிஜுழிஹொஷாஷாஜுரு-
விஜுஜொகுநகாஸ்ரி ஷஜொஷ்ஷஜுரு ॥ ஈ ॥
ஸ்ரீஜுவெநெக வஷாயண ஸிஷுடம்
ஸ்ரீநுஜுநாயு ழுநாஷுத ஸாஜுவெ ॥

கவிய :—

ழுநாகிநீ.கடாஜுஷ ஸ்ரீநுஜுஷாயொ
வ்ஹுநாஷெகூ வஸிவ்யுகம் ஜஷாஜிஷ்ஷவ்ஸ்ரு ।
தொஷ்ருாம் ஷ்ஷவணஷ் உஷகஷ்ஷு ¹கூவ்ரு-
ஜோந ழுடாய வாயகவஷாய வஷவெயஷுஜு ॥ ஈ0 ॥

ஒளியால் சந்திர கிரணங்களின் அங்குரத்தை (முளையை)த் தோற்பித்தவன். முனிவர்கள், தேவர்கள், அசுரர்கள், சித்தர்கள், பெரிய நாகர்கள் (ஸர்ப்பங்கள்) இப்படிப்பட்ட அகில உலகத்திலுள்ளவர்களாலும் வணங்கப்பட்ட தாமரைமலர்போன்ற பாதங்களை உடையவன். மூவுலகுக்கும் தனிப்பெரு நாயகனாக விருப்பவன். வேண்டிய வரமெல்லாம் கொடுத்தருள்பவன். இப்படிப்பட்ட தேவராஜனை எப்பொழுதும் சரணமடைகிறேன்.

மேலும்—ம

தேவகங்கையின் கரையில் முளைத்து வளர்ந்த கற்பக மரங்களின்கீழ், தேவர் குழாங்களால் சூழப்பட்டவனும், பெரிய யானையின்மேல் வீற்றிருப்பவனும், பொற்கிண்ணத்திலிருக்கும் பொற்குவியலை இரு கைகளாலும் ஸாதகனுக்கு (மந்திரத்தை ஜபம்செய்து சித்திபெற முயற்சிப்பவனுக்கு) அள்ளிக்கொடுத்துக் கொண்டிருப்பவனுமாகிய (தேவேந்திரனை வணங்குகிறேன்).

---

(1) "கூவ்ருஜோதம்" என்றும், "கவ்ருஜோதம்" என்றும் பாடங்களுண்டு.

ரூபவா :—

யவமநரிமதியை வஜ்ரிஷ்ணும் லிகாஂஹம்
வஂஶ நிவிதூலிலெஃ லெலிகம் லொவ்ய லஜ்ஜி !
உஶகஹஂஜ்ஞொஜ்ஞாவலிவீயஷ்டிஷ கூஂலெஹெ
ரூபிதஜம ஜிஹ்யஂ [2]வ்ரூவயஜ்ஞம [3]நிஜாலெ ॥ கக ॥

வஂஶவஸிவ்ய லெவஂ விஜயிகூா வஹஹ்யஂ
ஜவகஂ நியயஂகொ உத்ர (4)வயஃ நலொயஃ)
வஂவுயஃநயொயஃ !

வகஂ உஂரிதவியஂகொ விஶலஂவாஜ்யஂகொ
மஜமணஶலிகஂ வெ விஜ்ஞெ தீவயஃரோயஂஃ ॥ கஉ ॥

வேறு—கக-கஉ

வெண்மையான தாமரை மலரின் நடுவில் நன்கமர்ந்தவன். வெண்மையான கிறமுள்ளவன். தேவர்கள், முனிவர்கள், பித்ருக்கள், சித்தர்கள் இவர்களால் பணிவிடைசெய்யப் பெற்றவன். அருள் ததும்பும் தோற்றமுடையவன். தண்டம் போன்ற தனது ஆயிரம் கைகளில் அழகாகப் பிரகாசிக்கிற அமுதகலயங்களால் தனது உடம்பில் எக்காலமும் அமுத நீரைப் பெருகவிட்டுக் கொண்டிருப்பவன். தேவர்கள் தலைவனுகிய இந்திரனே இவ்வாறு நியானித்து, அவனுடைய மந்திரத்தை எவன் ஆயிரம் தடவை ஜபம் செய்கிறானே; அவன் பண்ணின பாபங்கள் தொலையும். உலகெல்லாம் அவனைப் புகழும். விரோதிகள் அவனை அணுகா. நீண்ட ஆயுளைப் பெறுவான்.

---

(1) "ஂஹொஜ்ஞாவி" என்றும் பாடம்.

(2) "வ்ரூவயஜ்ஞம்" என்றும் பாடம்.

(3) "நிஜாஂலெ" என்றும் பாடம். தனது தோளில் — என்பது அதன் பொருள்.

(4) இங்கு மூலத்தில் பாடம் சரியாக இல்லை. மற்றொரு சுவடியிலுள்ள பாடத்தைத் தழுவி, சரியாக இருக்கக்கூடிய பாடம் எம்மால் ( ) இவ்வாறு அடையாளமிட்டுச் சேர்க்கப்பட்டது. அதையொட்டியே கருத்தும் தரப்பட்டது.

அவிய, வொஜ் மாயதீ :—

வாரிஜாததரு ஸ்தலு-
வஸ்ரணி கூடிஸொவரிஸ ஸாஷ்டிதம்
வாணிவங்கஜ யுஷ்டாத்-
ரத்தகய ஸாஷி விக்ருதிஜ விம்ருஷ்டி ।
வாடுமாதுரு ணாஸ-
வஸ் ஸிவொஜ் வுஜ்ருஸ்வஸ்ரியம்
வாகுஸாவஸ ஸஹஸ்ரிம்ஸம்
நஸ்த யஸ்புகாஸ் யநஸொகுஷ்டு ॥ கக ॥

அயுவா :—

அருணாம்வுஜ + + + யுயுமதம்
வ்ருணிவாஸஸ்தி ஸுதகொபிகுரு ।
பரிஷ்வ்ய ஸஜ் ஸ்ரஸ்ரெவ ஜவது
வஸயெஸ கூணெந வுரவெளரஜநு ॥ கச ॥

மேலும், ஐந்தாம் காயத்ரி—கஉ

பாரிஜாத மரத்தின் அடியில் கட்டப்பட்ட இரத்தின மேடையின்மேல் நன்கு அமர்ந்தவன். தாமரை மலர் போன்ற இரு கைகளால் பிடித்துக்கொள்ளப்பட்ட இரத்தினக் குடத்திலுள் தனது உடம்பை அபிஷேகம் செய்து கொண்டவன். செங்கிறமான உடல் கிறமுள்ளவன். அருணன் (சூரியனுடைய தேர்ப்பாகன்) போன்ற சிவந்த ஆடையுடுத்தவன். களங்கமில்லாத சந்திரன் போன்ற முகத்தினமுள்ளவன். அறம், பொருள், இன்பம், வீடு இவற்றைக் கொடுக்கவல்லவன். இவ்வாறான இந்திரனை இரவும் பகலும் வணங்குமின்.

வேறு—கச

சந்தாமரை (மலரின்) நடுவில் இருப்பவன், அங்குசம் பாசம், சக்தி (வேல்), வஜ்ராயுதம் இவற்றைக் கைகளில் தாங்கியவன். இவ்வாறாக இந்திரனைத் தியானித்து இதே மந்திரத்தை ஜபித்துக்கொண்டு, ஒரேவினடியில் தேவர் குழாங்களைத் தன் வசப்படுத்தக்கூடும்.

---

(1) "ஷஷ்டி" என்றும் பாடம். (2) "மத" என்றும் பாடம்.
(3) "ஸ்ரஸ்வி" என்றும் பாடம்.

சக்ர ஹ்ருதயம் :—

ஓம் நமோ பகவதே மஹா ஸஹஸ்ர நேத்ராய
நம: ஸர்வ ஸத்வாய ஸர்வ
ஓம் நமோ தேவ தேவாய மஹா வஜ்ர தராய நம:
ஸர்வ தர்ம ப்ரதிஷ்டிதாய ।
ஸர்வ ஸத்வ ஹிதாய ஸர்வ ஸத்வ ஸுகாவஹாய
ஸர்வ ஸத்வ ஸுகாவஹாய
ஓம் நமோ ஸர்வ ஸத்வ ஸுகாவஹாய ஸர்வ ஸத்வ
ஸர்வ ஸத்வ ஸுகாவஹாய ஸர்வ ஸத்வ ஸுகாவஹாய

ஸம்வாஹநம் :—

யவமநவிநாஜ உஜு3யெ நிஷண்ண
கரவிலஸிதவாமம் வாங்கமம் வாஹயன் ।
(ஹ) வாடி 88மொடு ஸுரமாகும் ஸ்ரீநகம்
வணிக வரவகம் பிடி ஸம்வாஹயதி ॥ கள ॥

ஸமர்ப்பணம் :—

வெமசாவுகஹரடு ஸொரஹாவொ
நியபாத பிஜாகுகிம்
வஷடுஹம் யநயாநுரதநிவயம்
ரவெயுஃ வுவெ வுஹகதி ।

ஸ்வஸ்திகம், அபய முத்திரை இவற்றைக் கைகளில் தரித்தவன், பொன் மாலைகளால் அலங்கரிக்கப்பெற்றவன், இவ்வாறுள்ள அந்த (பிரசித்தமான) அக்கினிதேவனை வணங்குமின்.

ஸம்வாஹநம்—கள

வெண்மையான தாமரை மலரின்மேல் அழகாகப் பிரகாசிக்கின்ற சந்திர பிம்பத்தின் மத்தியில் அமர்ந்திருப்பவன், கைகளில் பாசம், அங்குசம், அபயமுத்திரை இவற்றுடன் விளங்குபவன், களங்கமற்ற சந்திரன், பால் இவை போன்ற வடிவ (நிற)முள்ளவன், மூன்று கண்களுள்ளவன், தேவர்களுக்கெல்லாம் முகமானவன், விரைவில் வார்த்தை சொல்லும்படி செய்கின்றவன். இவ்வாறான அக்கினி தேவனை வணங்குமின்.

ஸமர்ப்பணம்—கச

பொன்மயமான அரசமரம், கற்பகமரம் இவற்றின் மத்தியினின்றும் வெளிக்கிளம்பிக் கொண்டிருப்பவன், குறுகிய வடிவமானவன், பணம், தான்யம், இரத்தினங்கள் இவற்றைக் குவியல் குவியலாகத் தனது உடம்பிலுள்ள சக்திகளின்மூலம் எக்காலமும் பொழிகின்றவன், உடம்பில் மயிர்க்கால்களிலெல்லாம் மேலும் மேலும் ஐஸ்வர்யங்கள்

ஜ்வலாவலீகவ்யாப்ததிவ்யாம்
மஹாகிரீடஸம்ஶோபிதாம்
வந்தே யதீஶ்வராயுஶோக்ஷமாஜ்ஞாம்
தீவ்யாக்ஷகீம் வாவகுர்வே ॥ கஷ ॥

[1] கதேஷ்டாஃ :—

(கயவா) ஶக்திஹஸ்தாதிக-
உஷ்ணாக்ஷ ஹ்ருத் (ஹ்ரூவ) ஹ்ரூமஹாயவராஹ ।
உய உத்திகாகலெள வொ
வஸ்ரு ரவதாஸ கநகஶோபிகாலலிதாஃ ॥ கரூ ॥

ரக்ஷோஹாஃ :—

கிரஶிலம் வரஶ்ரூவெள்ள கவாலம் வஶ்ரூம் கயா ।
விஶ்ராண ஶ்ரூவவஷ்டம் கிரெதரம் பஸ்ரு ஸெவாழ்॥ உ0

தோன்றுமாறுள்ளவன், அடியவர்களுடைய துயரக்கனைத் தொலைப்பவன், அறம், இன்பம், பொருள், வீடு இவை போன்ற எல்லாப் பேறுகளையும் கொடுப்பவன், திவ்யமான (அற்புதமான) வடிவத்தை உடையவன். இவ்வாறான அக்னியை (பரிசுத்தப் படுத்துகிறவனை) வணங்குகின்றேன்.

மற்றொருவகை—கசூ

சக்தி (வேல்), ஸ்வஸ்திகம், தர்பம், அக்ஷமாலை, ஸ்ருவம் (நெய் முதலிய திரவபதார்த்தங்களை எடுப்பதற்கான சிறிய கரண்டி), ஸ்ருக் (நெய் முதலியவற்றை அக்நியில் ஹோமம் செய்வதற்கான கருவி), அபயமுத்திரை, வரத முத்திரை இவற்றைத் தனது எட்டு கைகளால் தரித்திருப்பவன், அளவிறந்த அணிகளும் அணிந்தவன், பொன் மாலையுடன் பிரகாசிப்பவன். இவ்வாறான "வஸ்ரூ" (அக்நி) உங்களைக் காக்கட்டும்.

ரக்ஷோஹாஃ (அரக்கர்களைக் கொல்லும்) அக்னி உய–உஉ

தரிசூலம், கோடரி, கபாலம் (மண்டை ஓடு) டமரு (உடுக்கை) இவற்றைத் தனது கைகளால் தரித்திருப்பவன், பயங்கரமான வடிவமுள்ளவன், மூன்று கண்களுள்ளவன், பிறைச்சந்திரனைத் தலையிலணிந்தவன், கோரைப் பற்க

---

(1) "கதேஷ்டாஃ" என்றும் பாடம்.

டம்டூ ரகரமாலிநம் டூ டூகாடூகாடிகாநநம் ।
டூ டூ
வெலவாழிவஜ்ரஸ்ரீயம் டகாரஸ்தம் ஹுவநகர்யம் ॥ உக ॥

ஹுடகவ்ரெகவிசாவாரீரு மகுடயுதம் மஹாபலம் ।
யுராகூ ஜஸ்ரம் ஜவெஸ்திதம் ரக்ஷோஹாநிம் ஸாஹஸிதம் ॥

ரூப யஃ :—

ஸிஹாஜிஃ கருஷ்ணவர்ணோ வடுவெடகலம்யாதஃ ।
கராலதம்ஷ்ட்ரவதநோ ரக்தோர்த்வாநுலெவநஃ ॥ உட ॥

ரக்தவஸ்த்ரயுக ஸ்ரொத்ரஃ கிரீடகேயூராங்கிதஃ ।
தீக்ஷ்ணாக்ஷிவக்த்ரஸாகஸ்ரு மஹாமஹிஷவாஹநஃ ॥ உச ॥

யஹ்ரூ கவ்ரூவாஸ்ரூஸ்ரெள + + + + + ।

ளால் பயங்கரமானதும், பயங்கரமாக சப்திக்கின்றதும், புருவங்கள் நெரித்து அதலால் கோணலானதுமான முகத்தையுடையவன். வடபாமுக (கடல் மத்தியில் பூமியைப் பிளந்துகொண்டு தோன்றும் அக்நி) த்தில் தோன்றும் அக்னிக்கு ஒப்பானவன், மூவுலகங்களையும் எரித்துக் கொண்டிருப்பவன், பூதங்கள், ப்ரேதங்கள், பிசாசங்கள் இவற்றை உண்பவன், அதிகமான வலிவுள்ளவன், என்றிவ்வாறாக ரக்ஷோஹராக்நியைத் தியானித்து மனதை ஒரே நிலையில் நிறுத்தித் தினந்தோறும் இடையருமல் ஜபம் பண்ணவேண்டும்.

யமன் (கூற்றுவன்)—உக–உள

இரண்டு கைகளுள்ளவன், கருப்பான நிறமுள்ளவன், வாள், கேடயம் இவற்றைத் தாங்கியிருப்பவன், கோரைப் பற்களுள்ளதும் பயங்கரமுமான முகமுள்ளவன், சிவந்த மாலை, சாந்து இவற்றை யணிந்தவன், சிவப்பான ஆடை யுடுத்துபவன், கடுமையானவன், கிரீடவடிவமான மகுடம் தரித்தவன், சுடர்விட்டெரிகின்ற நெருப்புபோன்ற கண்களுள்ளவன், பெரிய எருமைக் கடாவின்மேல் சவாரி செய்பவன், இவ்வாறு விளங்குபவன் யமன், அவனது இருபுறங்களிலும் இருப்பவர்கள் + + + + (இக்கு மூலம் இல்லை);

ஜிதரஂவ்ஃ கரிஶ்ரெவ வாரவாஶ்ரூகா வஂஷ்டிகெள ॥
[1]கரூஷ்யாஃகிஹெள தெளவ ரகவஷ்ட்ரயுதா வரூஹெள ।
வீரவாஶ்ரூமகெள ஶ்ரீகரூ வஹிதாவ + + + + ॥ உசு
நீலமொஹிகவஂகாஶ்ரெள தெள வாஃரய்யுகவ்யெள ।
வரூரக வஂஷ்டிகெள விவ்ரெள யஃபூயஃபுஹரோஷ்ணீஷெள ॥
யஃஃ விஂஹாஸநாரூடொ ஃஹிஷா[2]ரொஹிக வ்ஸூ வா ।

கூப நிபுதிः :—

கிரீடகிவ்ஸூ ஃஹாவீரொ கிஹரூஜொ ரக்ஷவரம் வகிः ॥
வஜ்ரம் உக்ஷிணஹஸ்தே தரூ வாஃஹஸ்தே தரூ வெடிகழி ।

சித்ரரகுப்தன், கலி இவர்களிருவரும் வாசலில் இரு புறங்களிலும் கின்று கொண்டிப்பார்கள். அவர்கள் மூன்றமே கருப்பு, அதிகக் கருப்பு நிறமுள்ளவர்கள். இருவரும் செங்நிறமான ஆடை யுடுத்தியவர்கள். அவனுடைய பீடத்தின் இருபுறங்களிலும் இரண்டு ஸ்த்ரீகள் சாமரம் தரித்திருப்பர். அவ் விருவரும் மூன்றமே நீலமும், சிகப்பு மான நிறமுள்ளவர்கள். யமனுக்கு அண்மையில் இருப்பார்கள். + + + + (இங்கும் மூலம் குறைபாடும் பிழையுமுள்ளது).

யமனுக்கெதிரில் 'தர்மன்' 'அதர்மன்' என்னும் பெயருள்ள அந்தனர்களிருவரு மிருப்பர். சிங்காதனம் அல்லது எருமைக்கடா இவற்றிலொன்றின்மேல் யமன் வீற்றிருப்பான்.

நிர்ருதி—உச-உசு

'கிர்ருதி' பேராற்றலுடையவன், இரண்டு கைகளுடையவன், அரக்கர்களுக்கெல்லாம் தலைவன், வலது கையில் வாளும், இடது கையில் கேடயமும் வைத்திருப்பான். பொன்னிறமான ஆடை யுடுத்திருப்பான், (இங்கு மூலம் வேறுவிதமாயுள்ளது) பயங்கரமான தன்மையுள்ளவன்,

---

(1) "ஶ்யாகரூஷ்ண கிஹெள" என்றும் பாடம்.

(2) இங்கு மூலம் இலக்கணப் பிழையாயுள்ளது.

[1]வீரகிலஷ்யரொ ரௌத்ரஃ கராலவதநாந்விதஃ ॥ உக ॥
வலபூரஷரணவம்யஷ்தொ நாநாவர்ணவிசித்ரகஃ ।

அப வருணஃ :—

வருண ஸ்ரக்வணபூஷ்ட ஸ்ரிஷ்டஃ வாஸஷவஷ்தகஃ ॥ கo ॥
வலபூரஷரணவம்யஷ்கஃ கரண்டீகடாந்விதஃ ।
வீரவலயராஃ ஸாஷ்தொ ஷமாவைஷவஷந்விதஃ ॥ கக ॥
யஜ்ஞஸ்ரிதரஸாயஷ்தொ [2]கரஷ்டாவநாவநஃ ।

அப வாயுஃ :—

கஸ்ரிதஷ்டியஷ்தொ வாயுஃ ஸுவேஷாம்பரஷஷ்ரிதகஃ ॥

பயங்கரமான முகமுள்ளவன், அணிகள் யாவற்றையும் அணிந்திருப்பவன், பலவிதமான மலர்களால் தன்னை அலங்கரித்துக்கொண்டிருப்பான்.

வருணன்—கய-கக

வருணன் வெண்மை நிறமுள்ளவன், இரண்டு கைகளுள்ளவன், பாசத்தைக் கையிலேந்தியிருப்பவன், எல்லா அணிகளையும் அணிந்திருப்பவன். பெரிய வடிவமான முடிமணிந்தவன், பொன்னிறமான ஆடையுடுத்தியவன், சாந்தமான தன்மையுடையவன், வலிவு மிக்கவன், பூணூல் அணிந்தவன், முதலையின்மேல் பொருத்தப்பட்ட ஆசனத்திலமர்ந்தவன்.

வாயு—கஉ-கஙு

வளைந்த புருவமுள்ளவன் வாயு, புள்ளிகளுள்ள ஆடையுடுத்தியவன், பலவிதமான அணிவரிசைகளணிந்தவன்,

---

(1) காச்யபீயம் 47-வது படலம். 46-வது சுலோகம்:—
"வீரவலயராஃ ரௌத்ரஃ கராலவதநாந்விதஃ"
என்றுளது. அதையொட்டியே இங்கு பொருள் தரப்பட்டுள்ளது. இந் நூலில் உள்ள பாடம் அதன் சிதைவாகக் கொள்ளப்படுகிறது.

(2) காச்யபீயம் 48-வது படலம். 54-வது சுலோகம்:—
"யஜ்ஞஸ்ரிதரஸாயஷ்தொ ஸுகரஷ்டா(ஷ்டா) நகாவநிந (ஸ) நஃ" என்றுளது. இதுவும் தெளிவாக இல்லை.

நாநாஹரணவம்யாகூஃ [1]கெஸொவூஃ வாவிதீணுகூஃ ।
வீம்ஹாவநொவரிஷ்டா தூ ஸீவ்யாதெரூதூக ஷ்லிதஃ ॥

கூய [2]யநடிஃ— (கவு யூாநஸ்ரொகொ நடூஸ்ரூதெ)

செழுமையான குழல் நிறைந்தவன், ஒய்வில்லாமல் எப் பொழுதும் அசைந்துகொண்டே இருப்பவன், சிங்காதனத் தின் மேலிருப்பவன், சீக்கிரமாக யாத்திரை (பயணம்) கிளம்புவதில் ஆவலுள்ளவன். இவ்வாறு வாயுவைத் தியானிக்கவேண்டும்.

குபேரன்

(இவனுக்கு, தியானச் சுலோகம் கிடைக்கவில்லை)

---

(1) காச்யபீயம் 48-வது படலம். 60-வது சுலோகம். "நாநாஹரண வம்யாகூஃ கெஸொவூ வாவிதீணுகூஃ" என்றுள்ளது. "தகுதியற்கள் கட்டவிழ்ந்து நிதரியவாறு விருப்பான்" என்பது அதன் பொருள். இந்நூலிலோவெனில் வேறு பாடமுளது. இதுவும் காச்யபீயத்தின் சிதைவர்களே இருத்தல் கூடும். அறிஞர்கள் ஆய்ந்துணர்க.

(2) காச்யபீயம் 48-வது படலம். 126-வது சுலோகம் முதல் 131-வது சுலோகம் வரை ஆறு சுலோகங்களால் இவருடைய அமைப்பு விளக்கப்படுகிறது. இந்நூலில் இல்லை. காச்யபீயம் மூலமும் கருத்தும் வாசகர்களின் உபயோகத்துக்காக ஈண்டு எழுதப்படுகின்றன:—

"யநடிஃ ஸவபூயகேஷஃ ஸவபூாஹரண ஹஷிதஃ ॥ கஉசு ॥
கவுகாளநவம்காஸ ஹவஷுஅய ஸரிநிதஃ ।
வரூடாஹயஹவஸ்ஸ மடிாம வா வாரிஹவஷுகெ ॥ கஉஎ ॥
வடூவீமொவரிஷ்டாதூ ஸிநெதூரா ரிவெவாஹநஃ ।
ரதூகாம்பெராயிரஃ வெளரிஃ ஸாவவடூகியீயாகூஃ ॥ கஉஅ ॥
ஸாவவடூகியீ வெளய ஹஷிகாகார ரிஹாவெஷெள ।
சூவீநெள வடூவீமெகூ வடூஹவெள ஸிஜோதூரி ॥ கஉக
காரணரிகூடொவெகெள வரிகவாவொதூரீயகெள ।
டகிணெzடகிணெ ஸாவகிரிம் வடூகியீம் கூரோக ॥ கஉ0 ॥
யநடவ்யுகூ வாரிவெ டெவீம் கூபபூா கூஷுகூணாழ் ।
யநடொ ஹெவ்வ ரிவ்யாகஃ .....॥ கஉக ॥

ரூய ஸ்லோ: :—

வ்ராவெயாஸ்ய சாதுர்யமிஹ்யா-
வம்க்ராதேஸ்தாகதயம்
ஸ்ரீகாஜாஸ்ய விராஜிரூவ்ய-
மிஹவஸ்ரேஷ்டாஸ்ராஸ்யம்க்ருதிர்
ஹாவ்ஸ்தெரவ வாரூஸ்வாஹ்ரூ-
ஸ்ரீஸ்கேஸ்ரீவஷ்டாகம் வரம்
வந்தே ஸ்லோ: ஸ்ராஸ்ய நீலவிலவ-
தேஸ்ரம் ஸ்தேநாநந்த நிதி ॥ ரூ ॥

ஸோமன் (சந்திரன்)—ரூ

பனிபோல் தூய்மையான வெண்ணிறமானவன், தனது அமுத கிரணங்களை மூவுலகங்களிலும் பரவச் செய்பவன், முத்துமாலைகள், பளபள வென்று மின்னும் வெள்ளி இவற்றால் தன்னை யலங்கரித்துக் கொண்டிருப்பவன், ஒளிமிக்க வெள்ளாம்பல் மலர் போன்ற அழகிய புயங்களுடையவன், தூய வெண்பட்டு உடுத்தியவன், சிறந்தவன், கோணலாகவும் நீல (கருப்பு) நிறமுமான குழல்களை (தலைமயிர்) உடையவன். இவ்வாறான சந்திரனை வணங்குகின்றேன்.

குபேரன், யக்ஷர்கள் யாவருக்கும் தலைவனானவன். எல்லா அணிகலன்களையும் அணிந்து விளங்குபவன். அவனுடைய கைகளிரண்டும் நன்றாகக் காம்பச்சப்பட்ட பொன்போன்ற நிறமுள்ளவை. தனது கைகளிரண்டிலும் முறையே வரதான முத்திரையையும் அபயதான முத்திரையையும் தரித்திருப்பான். அல்லது இடது கரத்தில் கதையைத் தரித்தவாறும் அமைக்கலாம். (வலது கரத்தில் அபயதான முத்திரையேதான் என்பது சொல்லாமலே விளங்கும்). பத்மபீடத்தின்மேல் அமர்ந்திருப்பான், இரண்டு கண்களுள்ளவன், மேகத்தை வாகனமாக உடையவன், செந்நிறமான ஆடையுடுத்தியவன், சாந்தமானவன், சங்கநிதி பதுமநிதி இவற்றுடன் கூடியவன், சங்கநிதியும் பதுமநிதியும் அவனுடைய இரு புறங்களிலும் இருப்பர். இருவரும் பூதம் போன்ற உடம்புள்ளவர்கள், மிகவும் பலமுள்ளவர்கள், பதும பீடத்தில் அமர்ந்திருப்பர். கைகளில் தாமரை மலரைத் தரித்திருப்பர், பேழைவடிவமான நிதியைத் தரித்திருப்பர், வெண்மையான ஆடையும் மேல் வேஷ்டியும் உடுத்திருப்பர், குபேரனது வலது புறம் சங்கநிதியும் இடது புறம் பதுமநிதியும் அமைக்கப்பெற வேண்டும். குபேரனுடைய தேவிமாரையும் அவளுக்கேற்ற லக்ஷணங்களுடன் அமைக்கவேண்டும். இவ்வாறாக "தனதன்" எனப்படும் குபேரனின் இலக்கணம் கூறப்பட்டது.

ஸ்லோகா :—

விசித்ரகிரீடோத்தம ஸ்ரீவத்ஸஹாரோஜ்ஜ்வலஃ ।
வரதக்ஷ்மாதலபத்ம ஸ்ரீரமணஹாராதிஹர்ஷஃ ।
ஸ்ரீகாந்தாகரபத்மஸம்ஸ்பர்சிதவபுர்வாத்யை ர்வ
ஸுதாம்ஸு ர்வஸுதாதிதோ தேவாகீதாரஃ (ஸ்ரஷ்டா) ॥கூ॥

ஸ்ரீ ப்ரஹ்மா :—

ஆஷாபத்ரஸ்ரஸிகாகரஸ்தோயா ।
ஸுவர்ணதண்டஸ்ரீ ர்வரவீரஸஹாயா ।
விஸ்தாரண ஸோத்தஜடாகலாபம்
உதாரபூர்வம் வீக்ஷ்யாஸ்மி நித்யம் ॥கூ॥

வேறு—நாரு

தூய்மையான வெண்தாமரையில் அமர்ந்திருப்பவன், அருள் நிரம்பிய அழகிய முகமுள்ளவன், வரதான முத்திரையும் வெள்ளாம்பல் மலரும் இருகைகளிலும் தரித்தவன், அழகிய முத்துமாலை, மற்ற வெண்மையான அணிகலன் இவற்றால் அலங்கரிக்கப் பெற்றவன், ஸ்படிகம், வெள்ளி இவைபோன்ற நிறமுள்ளவன், உங்களது விருப்பங்களைப் பூர்த்தி செய்வதற்காகவே தனியாக ஒரு டையாளம் (களங்கம்) தாங்கி நிற்பவன். இவ்வாறான சந்திரன் உங்களுக்கு வேண்டிய தெல்லாவற்றையும் கொடுப்பவனாக இருக்கவேண்டும்.

பிரம்மா (நான்முகன்)—நசு

இவருக்குக் கைகள் நான்கு. அவைகளால் முறையே பலாசமரத்தின் தடி (தண்டம்), ஸ்படிகக் கற்களால் அமைக்கப்பெற்ற ஜபமாலை, பொன்னால் செய்யப்பட்ட கமண்டலம் (கிண்டி), தாமரை மலர் இவற்றைத் தரித்துக் கொண்டிருப்பர். செந்நிறமான சடைமுடி உடையவர், பொன்னிறமான உடம்பையுடையவர் இவ்வாறான நான்முகனை வணங்குகின்றேன்.

அத² ஸ்தோத்ர:—

நமஸ்தே ப்ரத²மாபூ:ர்வாய ஸ்வாஹாப்ரணவாத்மிகே ।
ஜவாவஷ்டிபாகாராய நமஸ்தே கூடரூபிணே ॥ ஏ ॥

ஸிகவஜ்ராய ஸாங்க ஸிநேத்ராய வஷட்ஸ்வரூபிணே ।
ஹும் வர்மரூபிணே ஸர்வமந்த்ரைக பூ:ஜிதாய நம: ॥ ஐ ॥

அத² உமாமணவகீ:—

உமாபதேர்ப்ரியகரீ
ப்ரபஞ்சவிமோஹிநீ விபுலநிதம்பிநீ ।
ஸிஸிரிக ஜகன்மாதா
வபுராதிவபுஷீ காகபக்ஷ தரே ॥ ஊ ॥

வைகுண்ட²ஜநநிபாலநகாரீ
கணநாதகவாஹிநா ச மந்த்ரவிதாந ।
வம்ஸவிதே ச வராதரணே
வாணிநம: ஸ்ரீகரியாவ வகுளபதவரேண ॥ ச0 ॥

சேஷன் (ஆதிசேஷன்) — ஊ-ஊ அ

"அனந்தன்" எனப்படும் இவ்வாதிசேஷன், நான்கு கைகளுள்ளவர், அழகிய கவர்ச்சிகரமான தோற்றமுடையவர், ஆபரணங்கள் (அணிகள்) எல்லாமணிந்து அழகுமிக்கு விளங்குகிறவர், செம்பரத்த மலர்போன்ற நிறமுள்ளவர், ஸம்புடம் (குங்குமச்சிமிழ்) பேரன்ற கிரீடம் (முடி) அணிந்தவர், வெண்மையான ஆடையணிந்தவர், சாந்தமானவர், மூன்று கண்களுள்ளவர், தாமரை மலர்மேல் அமர்ந்திருப்பவர், அபயதான முத்திரை, வரதான முத்திரை, மழு, சூலம் இவற்றைக் கைகளால் தரித்திருப்பவர்.

மஹாகணபதி—ஊ-ருக

மிகச்சிறந்த கனிகளைத்தரும் மந்தாரம் முதலிய கற்பக மரங்கள் அடர்ந்திருப்பதனால் நான்கு திசைகளிலும் குளிர்ச்சியாக இருக்கும் நகரையில் இளம் வெயில், நில வொளி இவை பரவி இன்பமூட்டுகின்றன. கரும்புச்சாறு மயமான கடலின் நிவலைகளைக் (கீர்த்தனைகளை) கூட்டங் கூட்டமாக அள்ளிவீசும் காற்றும் கலந்து கொள்ளுகின்றது. கற்பக மரங்களின் மலர்களில் (தேன் பருகுவ

ரத்தசை உணிவஜ்ர-
வ்ரவாலஹஸ வ்ரஷவல்லவஸ்ய வக்த்ர: ।
ஸுவர்ணயஷ்டி ர்ப்ரகாஸி-
யபூர்வ ஸ்ம்ஸெவிதவ்ய கலு தரோ: ॥ ஸ ॥

வஸிம்ஹஸ்ய வாடவீயம-
ஸிவிஸ்யவதெ க்ரீஷ்டகொணொல்லஸிதெ ।
சூவீநவ்ஸ்தகரதொ
வ்ரஹஸ்டிரெர ஸுஹ்ருஜ்ஜொரரூணொ ஸஜவ்ஷ்ட: ॥

ஸீஜாவ்ரமதெஷ்ட காரீரகரஜ-
வக்ரரஜ்ஜ வரொத்ஸ்ய-
ஸ்ரீஹ்ரஸ்ருவிஷாண ரத்தகலஸ-
வெராத்ரராம்ஹொரூஹ: ।

தற்காக) உறைத்து விடக்கும் வண்டுகளுடைய சிறகுகளை அசைத்துக் கொண்டே இருக்கின்றது இக்காற்று. இரத்தினங்களாலான அந்தப் பூமியில், அற்புதமான கற்பகமரமொன்றுளது. பலவிதமான இரத்தினங்களே கனிகளாகவும், வைர (வஜ்ஜிர) ங்களே மலர்களாகவும், பவழங்களே தளிர்களாகவும் அம்மரத்தில் அமைந்திருக்கும். ஆறு ருதுக்களும் (வஸந்தம் முதல் சிசிரம் வரை) ஒரே காலத்தில் வந்து சேர்ந்திருக்கும் ஆங்கு. அந்தக் கற்பக மரத்தின்கீழ் ஒரு பாதபீடம் (கால்களை வைத்துக் கொள்வதற்காகச் சிறிது உயரமாக அமைக்கப்பட்ட பீடம்) இருக்கும். அது சிங்கத்தின் முகமுள்ளதாயிருக்கும். (அதன் முன்புறம் சிங்கத்தின் முகம்போல் செதுக்கப்பட்டு வேலைப்பாடுடையதாயிருக்கும்). அதில் ஒரு எழுத்து வடிவமான தாமரை மலர் இருக்கும். அது பதினெட்டு கோணங்கள் (மூனைகள்) உள்ளதாயிருக்கும். அதன்மேல், பிள்ளையார் (யானை முகத்தான்) அமர்ந்திருப்பர். அவருக்கு ஒரே தந்தம், பெரிய வயிறு, பத்து கைகள், சிவப்பான நிறம், யானையினுடையது போன்ற முகம்.

இவர் தமது கைகள் பத்திலும் மாதுளம் பழம், கதை, கரும்புவில், சோகங்களின் கூட்டம், தாமரை மலர், பாசம் (கயிறு), குவளைமலர், நெற்கதிர், தனது கொம்பின் நுனி இரத்தின கலசம் இவற்றை வைத்திருப்பர். அவரது

யெயோ வஜ்ரயாவ வடிகரயா.
zzஸ்ரிஷ்டொ ஜ்ஜ்ஞ ஷ்டிஷயா
விஷ்வாதிதி விநாஸஹாவ்ரி திகரொ
விஷ்வோ விஸ்ரிஷ்டாயுஃ ॥ சக ॥

கரவ்ஷரயந்திகஜஸ.
ஹ்ரு கரிணிஃ கர வ்ரவாலவஷெடுண ।
கவிரயாராம் விகிரரு
வரிகஃ வாயகஹஸ்ரமஹாவெகெ ॥ சச ॥

ஷடிஜமொஷவ யெகர.
ஸாரம் நிஜகண்டகாலதாபநயா ।
நிவாலயந் ஸ்ரஹரிஷ்டமுக
ரஃஷெ ரவ்ரெஷ்ஷ வெவிதொ யஹவச ॥ சஞ ॥

கைகள் தாமரைமலர் போன்றவை. அவரைத் தழுவிய படியே அவருடைய தேவியும் காட்சியளிப்பாள். அவள் கையில் தாமரை மலர் வைத்திருப்பாள். ஒளிவீசும் அணிகள் பலவற்றை அவள் அணிந்திருப்பாள். இந்தப் பிள்ளையார் உலகங்களைத் தோற்றுவித்து, காத்து, அழிக்க வல்லவர். வேண்டிய வரமெல்லாம் கொடுக்கவல்லவர். இவ்வாறாக இந்த விநாயகரைத் தியானிக்கவேண்டும்.

இவ் விநாயகர், தாமரைமலர் போன்ற தமது கையில் குடத்தைத் தரித்திருப்பர். அதனின்றும் இரத்தினங்கள், முத்துக்கள், பவழங்கள் இவற்றை; ஸாதகனுக்கு (தன்னைத் தியானிப்பவனுக்கு) ஏராளமான செல்வம் நிறைந்திருக்க வேண்டி, நான்கு புறங்களிலும் இடையறாது மழை பொழிவதுபோல் கொட்டிக்கொண்டே இருப்பர்.

இவரது யானை முகத்தினின்றும் நறுமணத்தின் மதநீர் பெருகிக்கொண்டே இருக்கும். அதற்காக அதில் எண்ணற்ற வண்டுகள் மொய்த்துக் கொள்ளும். அவற்றைத் தனது அகன்ற காதுகளால் அடிக்கடி அடித்து விரட்டிகொண்டே இருப்பர். தேவர்களாலும் அசுரர்களாலும் ஒருங்கே வணங்கப்பட்டவர் இவ்விநாயகர்.

ஸெ²ரய ஸ்வேதஹிகஸ்²ரு ஸ்²ரோஸ்²ரஸ்²ரோளை
கடகஸ்²ரிணை வடஜ்²ரஷ்²ரை ஸ்²ரிஸ்²ரிஜாவ்யுத்தரஸ்²ரை ।
வ்யூஷ்²ரய ஸ்²ரிஷ்²ரஜ்²ரஷ்²ரை ஸ்²ரகீவ்ரஷ்²வாஸ்²ரளை
வஸ்²ரை ஸ்²ரீப்ரஸ்²ரு ஸஹிகஸ்²ரு ஸஹீவராஸ்²ரை ॥ ஸ² ॥

ஸ்²ரெயளை வஜ்²ரய்ம ஸகடஸ்²ரை: வ்ரஸ்²ரோஸ்²ரை
வாஸ்²ரஷ்²ரஸ்²ரவு வரஸ்²ரஸ்²ரீஸ்²ரிஸ்²ரை ரஸ்²ரோஸ்²ரை ।
ய்ரஸ்²ரொதஸ்²ரை ஸ்²ரயாவஸ்²ரை ஸ்²ரூதீயா
வஸ்²ரை ஸ்²ரகாஷ்²ரகஸ்²ரோம ஸ்²ரதாரஸ்²ரயாஸ்²ரை: ॥ ஸ² ॥

ஸ்²ரெயாஃ ஷட்கோணாஸ்²ரிஷ்²ரை
வஸ்²ரிதஃ வாஸ்²ரஷ்²ரஸ்²ரஹஸ்²ரை ஷ்²ரகாஃ ।
வஜ்²ரஷ்²ரா ஸ்²ரணவதஸ்²ரை
ரக்தாகாராஃ வ்ருஷபவாஹாஃ ॥ ஸ² ॥

இந்த மகாகணபதிக்கு காற்புறமும் வேறு தெய்வங்கள் சூழ்ந்திருப்பதாகத் தியானம் பண்ணவேண்டும். இவருக்கெதிரில் பில்வமரத்தின் இருபுறமும் ஸ்ரீ மஹாலக்ஷ்மியும், அவள் கணவனுமிய நிருமாலும் காணப்படுவர். அவர்கள் தமது கையில் முறையே இரண்டு தாமரை மலர்கள், சக்கரம் சங்கு இவற்றைத் தரித்திருப்பார்கள். வலது புறத்தில் ஆலமரத்தின்கீழ், பார்வதியும் எருத்துக் கொடியானும் காணப்படுவர். அவர்கள் தமது கைகளில் முறையே பாசம், அங்குசம், மழு, த்ரிசூலம் இவற்றை யேந்தியிருப்பர். பின்புறத்தில் அரசமரத்தின்கீழ், ரதி தேவியும் மன்மதனும் காணப்படுவர். அவர்கள் தமது கைகளில் முறையே இரண்டு குவளை மலர்கள், கரும்புவில், அம்புகள் (புஷ்பமயமானவை) இவற்றைத் தரித்திருப்பார்கள். இடதுபுறம் ப்ரியங்கு (ஒருவகை தானியம்) வின்கீழ், பூமி தேவியும் வராஹப் பெருமானும் இருப்பர். இவர்கள் தமது கைகளில் முறையே வாளி, கேடயம், கதை (தடி), சக்கரம் இவற்றைத் தரித்திருப்பர்.

ஆறு கோணங்களின் மூலைகளில் ஆறு கணபதிகள் சுற்றிலும் சூழ்ந்திருப்பதாகத் தியானம் பண்ணவேண்டும். அவர்கள் யாவரும் தேவிமாருடன் கூடியிருப்பர். சிவப்பு நிறமுள்ளவர்கள். மதஜலப்பெருக்கு மீதூர்ந்து அதனால் பரவசமாக இருப்பர். தமது கைகளில் முறையே பாசம்,

கைராஸ்ராவதொடி
பூதொடை வாசிவெள (வ) தசிலிதி காடஸ்ரியாமெ।
பூஜெய உசிழுவாவ
ஸ்ரீ உலிதெகா விவாவிதெகொள ॥ சுக ॥

ஸெய்ய வெஸெவ்ஹாமெ
சுவஸ் யெயெளெய ஸ்ரீவ (வாஷ — வஷ ?) நியீ।
சாகுநிகுசாணிகுஹள
வஷட்ஹெள யாரயா யகாநி வஷா ॥ ரு० ॥

வலிவிஸெபுஜீவாமெ
காஸ்தி சிதுகாவகீ சிதுவயா।
[1]ஹ்ராவிணி வஷ்யாராவெ
ஐஸ்திவி விவுகியியாம பூஷாஃ ॥ ரு४ ॥

அங்குசம், அபயமுத்திரை, வரதான முத்திரை இவற்றைத் தரித்திருப்பர்.

எதிரிலுள்ள கோணத்தில் "ஆமோதன்" என்னும் பெயருடைய கணபதி இருப்பர். அவரது இருபுறங்களிலும் முறையே "ப்ரமோதன்" "ஸுமுகன்" என்னும் பெயருள்ள கணபதிகள் இருகோணங்களிலிருப்பர். பின்புறம் நடுக்கோணத்தில் "துர்முகன்" என்னும் கணபதியும், அவரது இருபுறங்களிலும் இருகோணங்களில் "விக்னன்", "விக்னகரன்" எனப்படும் கணபதிகள் இருவருமிருப்பர். அவருடைய வலது, இடது புறங்களில் சங்கநிதி, பதுமநிதி இவைகளிருப்பதாகத் தியானிக்கவேண்டும். அந்த நிதிகளிருவரும் முறையே தேன், மாணிக்கம் இவற்றின் நிறமுள்ளவர்கள். எப்பொழுதும் தாரை தாரையாகப் பணத்தைப் பொழிந்துகொண்டிருப்பார்கள் இவ்விருவரும்.

இவர்களுடைய தேவிமார்களின் பெயர்கள் :—
(1) ஸித்தி, (2) ஸம்ருத்தி, (3) காந்தி, (4) மதநாவதி, (5) மதத்ரவா, (6) த்ராவிணீ இவ்வறுவரும் முறையே ஆறு கோணங்களிலுள்ள ஆறு கணபதிகளின் தேவிமார்கள். வஸுதாரா, மஹாமதி இவ்விருவரும் முறையே இருநிதிகளின் மனைவிமார்கள்.

---

(1) "ஹ்ராவணி" என்றும் பாடம். பொருள் ஒன்றே.

கய பீஜமணவகிஃ :—

ரகொ ரகாஂஸராமாஂஸுககுஸுயோத
ஸுஂநில ஶஸ்ரு ஶேஷிஃ
நெதெ்ரு யூுகு வஸி வூாிநகாஸுஸோ
பீஜவுஸாதுநாஸுஃ ।
ஹஸாஸ்ரகளவு வாஸாஂகுஸுரதுஸுஷ.
நாமவெகொzஸிஹ ஷுஷொ.
தெவஃ வஹாஸுதொ வொ ஹவத ந நதஸுஸொ
ஹ்ருதயெ விஸுராஜஃ ॥ ஞெ ॥

கூஶவா :—

யுதகாஸாஂகுஸு கலு(க)
ஸதிகாஸுரதிஶு பீஜவுஸாதுஃ ।
ஸஶிஶகல கமிதனேஷி
ஸிஸொஹதொzராணுதநஶு ஶஸுவாநஃ ॥ ஞெ ॥

பீஜ கணபதி—ஞெ

சிவப்பு நிறமுள்ளவர், செங்கிறமான சந்தனம், ஆடை, புஷ்பங்கள் இவற்றை அணிந்திருப்பர். பெரிய தொந்தி யுடையவர். பிறைச் சந்திரனைத் தலையிலணிந்தவர். மூன்று கண்களுள்ளவர். இவருக்குக் கைகளும் கால்களும் குறுகி யிருக்கும். தந்தத்தில் மாதுளம்பழத்தை வைத்திருப்பர். இவருக்குக் கைகள் நான்கு. அவற்றின் நான்கில் பாசம், அங்குசம், பல் (தந்தம்), வரதான முத்திரை இவற்றைத் தாங்கியிருப்பர். யானை முகமுள்ளவர். பாம்புகளை அணி யாக அணிந்தவர். தாமரைமலரில் வீற்றிருப்பர். தேவர் களால் வணங்கப்பட்டவர். இப்படிப்பட்ட விக்னராஜன் உங்களுக்குச் செல்வத்தையளிக்கட்டும்.

வேறு—ஞெ-ஞெ

பாசம், அங்குசம், கற்பகக்கொடி, தனது தந்தம் (பல்) இவற்றைத் தனது கரங்களில் தரித்தவர். மாதுளம் பழத்தை வைத்திருப்பவர். பிறைச்சந்திரனைச் சூடிய முடி யுடையவர். மூன்று கண்களுள்ளவர். செம்பான உடம்பை யுடையவர். ஒளிவீசும் ஆபரணங்களை அணிந்த அதனால்

ஹாஸ்யரஸஹ்ருஷ்டரோமாணம்
வ்யாஹரந்தமுதாரம் பெருவிடரோ லம்பிதம் ।
(யெ)யொ2நாயகதெரம் வ-
ரதஸ்ரீர்ஹ்ருஷ்டஹ்) லம்பெதெ வஷ்டா உந்ஜெஜ் ॥ ருச ॥

கூவி ய :—

[1]ரக்தோகரோலாம் வரஸுஜ்ஜ டஹ்ஸம்
ஹஸ்தாப்ஜ தொலிஜ்ஜ் வரிதெ தியாநஜ் ।
ஹெரவடாகம் கிரிபுத்ரம் மஜாவ்யம்
லம்வொதரம் தம் ஸிரஸா நமாமி ॥ குரு ॥

நமாமி வாரணாகுஜுஹஸ்தம்-
லம்பகபோலம் தரளக ரதாரகஜ் ।
நாநாநநம் நாமகுதெநதாரீய
ஸ்தவெஹரவ்ரஹ செகடாஜ் ॥ குரு ॥

ஜ்வலிப்பவர். பெரிய தொந்தியுள்ளவர். தாமரைமலரில் அமர்ந்திருப்பவர். அழகிய தோற்றமுள்ளவர். (குட்டையானதும் தாமரைமலர்போல் அழகியதுமான கைகள், கால்களுள்ளவர்). இவ்வாறாக யானைமுகமுள்ள விநாயகர் மானிடர்களால் செல்வத்தைப் பெறுவதற்காக எக்காலமும் வணங்கப்படவேண்டும்.

மேலும் - குரு-ருசு

சிவப்பான அக்ஷமாலை, மழு, தந்தம், நின்பண்டம் இவற்றைக் கைகளால் தரித்திருப்பவர். பனிபோல் வெண்மையான நிறமுள்ளவர். மூன்று கண்களுள்ளவர். தொங்குகிற வயிறுள்ளவர். இவ்வாறான அந்த யானை முகத்தானைத் தலையால் வணங்குகின்றேன்.

பாசம், அங்குசம், தந்தம், நின்பண்டம் இவைகளுடன் காணப்படுகிறவர். மூன்று கண்களுள்ளவர். பெரிய வயிறுள்ளவர். யானை முகமுள்ளவர். பாம்புகளையே மேல் வஸ்திரமாக அணிந்தவர். நன்கு காய்ச்சப்பட்ட பொன் போன்ற நிறமுள்ளவர். ஒரே தந்தமுடையவர். இவ்வாறான பிள்ளையாரை வணங்குகின்றேன்.

---

(1) இந்த சுலோகம், இதற்கடுத்த சுலோகம் இவை இரண்டும் சில சுவடிகளில் மாறுதலாக அச்சிடப்பட்டுள்ளன.

கூடுவர் :—

விவேஷம் ஸவரஷபாரூடிகா.
உதோஷஸுபூ-ஷிதே.
தொனிர் வாஸவ்யுணீவ்யுதவரதா.
வெயுபா வதனலிபுபுதி ।
ஸ-ஷுரமணி கவீஜவ-ரை ஶரதே.
கதிம்தீர்கணம் வாவ்ரிரை,
வரிந-ரஸ ஶிவாவ் ரிந-ஸகலா.
ரூபாகூ ஶஜோவடு ॥ ரூ ॥

கூடு ஹேரம்ப :—

வரிம்ஹொவ்ரி வ்ரிகம் ரெவம் வஜ்ரவகூ முஜாதடு ।
ரூபவ்யாஹ-ம் கீ நெரு ஹ ஜோவ ஶுதவ்ரிவ்ரி ॥ ரூ ॥
வ்ரு-வாடிர்ஹபடாகாரம் வாதூம் வ-ரி தரோடகு ।
வ்ரூத்தம் வயு ஹஸ்தை வரிரு கம் வாவி வ-வ்ரு தை ॥ ரூ ॥

வெறு—ருள

தனது நான்கு கைகளில் – மழு, அகஸ்மாலை, தண்டம், இனிமையான இலட்டுகம் இவற்றைத் தரித்திருப்பர். அல்லது பாசம், அங்குசம், தனது தந்தம், வரதான முத்திரை இவற்றைத் தரித்திருப்பர். துதிக்கையில் மாதுளம்பழத்தைப் பிடித்திருப்பர். பெரிய வயிறு உள்ளவர். மூன்று கண்களுள்ளவர். செந்தூரம்போன்ற நிறமுள்ளவர். யானை முகத்தவர். பிறைச்சந்திரன் முதலிய அணிவரிசைகள் அலங்கரித்தவர். தாமரைமலரில் அமர்ந்திருப்பர். இவ்வாறாக விக்னேச்வரரைத் தியானிக்கவேண்டும்.

ஹேரம்பர்—ருஅ–கூ

இவ்விலைஞர் சிங்கத்தின்மேல் வீற்றிருப்பர். ஐந்து முகமுள்ளவர். யானை முகமுள்ளவர். பத்து புயங்கள் உள்ளவர். மூன்று கண்களுள்ளவர். பொன்னிறமானவர். வரதான முத்திரை, அபய முத்திரை இவற்றைக் கைகளில் தரித்தவர். கொழுக்கட்டை நிறைந்த பாத்திரம், தனது

கரகம் வாகஸ்ருக்பாஸ வரஸ்தம் சேஷ்டிதம் தயா ।
வாமாங்கஸ்தகரம் சக்திம் தேவம் தம்பொதரஸ்தனீம் ॥ ௦

வீர மெஞ்சுகரத்தன கரம்பொரு மிணாம் மணாவிதம் ।

ஸ்ரீ பாலகணபதி:—

பாலம் பூஸ்ருகபாதேஷ்ட சம்பிகாஸ்தே ஜிவேஷ்டிதம் ॥
கதிரதேஷ்ட ஹஸ்தாவொ ஜிரதொ ரத்ன குவிதம் ।
வடிகம் வாஷ்டிரை பிஹ்ரஸ்வுணிவாரொள கரதவொ கூட
வாஸ்தம் கதுவதம் தொஷ்டம் சொலயது ரத்தவஷ்டுணீ ।
வாவம் யுக்தா ஜவெந்நூம் பாலாவும் மணாயகம் ॥ கக

தந்தம் இவற்றை இடது கைகளினால் தரித்திருப்பவர். (மற்றக் கைகளில்) கமண்டலம், அக்ஷமாலை, மழு, உலக்கை, பாசம், அங்குசம் இவற்றைத் தரித்திருப்பவர். தொந்தியை உடையவர். மங்களகரமானவர். பருத்த உடம்புள்ளவர். ஒரே தந்தமுள்ளவர். தும்புரு முதலிய தந்தி கணங்களோடு கூடியவர். இவ்வாறு தேவரம்ப கணபதியைத் தியானிக்கவேண்டும்.

குறிப்பு :— இரு மூலம் விளக்கமாயில்லை. பிற நிருத்தத் துடன் பொருள் தரப்பட்டது.

பாலகணபதி—கக—கூ

இவர் குழந்தையாகப் பிறந்த விநாடியிலேயே அம்பிகை மின் மடியில் வைத்துக்கொள்ளப்பட்டவர். மிகவும் சிவந்த நிறமுள்ளவர். யானை முகமுள்ளவர். இரண்டு தந்தங்க ளுள்ளவர். இரத்தினங்களால் அலங்கரிக்கப்பெற்றவர். தாமரைமலர் கொண்டிருப்பர். இரண்டு கைகளில் அங்குசத்தையும், பாசத்தையும் தரித்திருப்பர். மற்ற இரண்டு கைகளால் இரத்தினங்களைப் பொழிகிற கற்பகக்கொடியை அசைத்துக் கொண்டிருப்பர். இவ்வாறு பாலகணபதியைத் தியானித்துவிட்டு மந்திரத்தை ஜபிக்க வேண்டும்.

சுப்பிரமணியன் (முருகன்)—சுச

வாலைத்தோத்திரம் :—

விந்துசராசனவிருஹம் லாஸ்யஸுதா-
நந்தபுரம் வாஞ்சாரம்
தெவம் திவ்யவிநோதியாதி சராணா-
சுலுவுகாரொஜஸ்து ।

நாநாவிஹதிஹரிஷணவ்யதிகரம்
வ்ரவுவுஹாஸாஞ்சரம்
வந்தஸுகதுஹயெள டியாந சிஞ்தா-
வீஷடவுஹாவம் மாஹஸ்து ॥ சுச ॥

விந்துசராசனகாஞ்சி சிந்தவடநம்
கெயசராஹாராதிஷ்-
டிபுவெ ராஹரணெ விபுஹரிஷிதகதநம்
²வ்மபுரிவெளவ்யுதிஸ்து ।

சுப்பிரமணியன் (முருகன்)—சுச

செந்தூரம்போல் சிவந்த உடம்புள்ளவர். தேவர் கூட்டங்களுக்கு ஆனந்தத்தைக் கொடுப்பவர். அழகியவர். தெய்விகமான சக்திமிக்கவர். தெய்விகமான விளையாட்டுகளுக்கெல்லாம் இருப்பிடமானவர். சிவந்த ஆபரணங்கள் பலவற்றையணிந்து சுடர்மிக்கு விளங்குபவர். பலவிதமான ஆபரணங்களை சிருங்கார உணர்ச்சி மேலீட்டால் இடம் மாறி அணியும் தன்மையுள்ளவர். அழகிய புன்னகையின் ஒளியுடன் பிரகாசிப்பவர். சக்தி (வேல்), அபயதான முத்திரை இவற்றை இரு கைகளில் தரித்திருப்பவர். தனது மகிமையினால் வேண்டின வரமேல்லாம் கொடுக்கவல்லவர். இப்படிப்பட்ட குகப்பெருமானை வணங்குகிறேன்.

செந்தூரம்போல் சிவந்த நிறமுள்ளவர், நிலவு போன்ற முகமுள்ளவர். தோள்வளைகள், முத்து மாலைகள் முதலிய நிலையான ஆபரணங்களால் தனது உடம்பை அலங்கரித்துக் கொண்டிருப்பவர். சுவர்க்கம் முதலான சுகங்கள் யாவற்றையும் கொடுப்பவர். தனது லீலைகளால்

(1) "வாஞ்சா" என்றும் பாடம், பொருள் ஒன்றே.

(2) "வ்யாணபுவ" என்றும் பாடம்.

கூஹொஜா ஹயமுதிகூடு (வ?ய)ரா
ரகூரஹாமரஹாஹஸுகூ
வுாவ்ரு ஹுணு ீவொஸுஹொ-
ரூணஃகூர வீதிவ்ரூணாஹொடூகு ॥ சுரு ॥

கூயவா :—

ஹூரஹுகூடுவதுகூஷுவ விஹஷிதிகூ ஹுவக-
வூஜா கூழிதகூரூரு கூரயுஹெந ஶக்தி வவிழு ।
டுயாந ீயவா கூழிகூழித வாீஹஹஷ்டூரு
மூரூரு வுாவ்ரூணஹாவுாரூ ஹூரத வீதவாஹொவவிழு ॥

கூய நாமயகூீ :—

மாதூரு யஷ்யா ஹூஹெநதூரு ஜஷயாரகவாரீ-
ஹாரு ீரகூஷு ஜாஹெஃ
ராஜதூரு வீஹூ கூரூஹஷ்டுநயுாமஷஹரு
ீஹூஷுஜீரு நாஹெஃ ।

தாமரை மலர், அபயதான முத்திரை, சக்தி (வேல்), கோழி இவற்றைத் தரித்திருப்பர். சிவப்பான சந்தனம், ஆடை இவற்றையணிந்திருப்பர். தன்னை வணங்குபவர்களுடைய் எல்லாவிதமான பயங்களையும் தொலைப்பதில் முனைந்தவர் இவ்வாறுகிய ஸுப்ரமண்யரை த்யானம் செய்கின்றோம்.

வேறு

சுடர்மிக்க கிரீடம், கர்ணபத்ரம், குண்டலங்கள் இவற்றையணிந்தவர். செண்பக மலர்மாலையைக் கழுத்திலணிந்தவர். இரண்டு கைகளிலும் முறையே சக்தியை (வேலை)யும் வஜ்ராயுதத்தையும் தரித்தவர். அல்லது இடது கையை இடுப்பில் வைத்து, (வலதுகையில்) வரதான முத்திரையைத் தரித்திருப்பவர். குங்குமக்குழம்பைப் பூசியதனால் ஒளிமிக்கு விளங்குகிறவரும், செந்நிறமான ஆடை யணிந்தவருமான "குருவை" (ஸுப்பிரமணியனை) த்யானிக்கவேண்டும்.

நாகயகூீ.—சுஎ

அழகான கண்களுள்ளவள். மேகங்கள்போல் கருமையான குழல்களுள்ளவள். எண்ணற்ற ஆபரணங்களணிந்திருப்பவள். அழகில் ஒளிவீசும் உடம்புள்ளவள். பெரிய யானையினுடைய மத்தகங்கள் போன்ற கொங்கைகளிரண்

நாமா நாடாய வாஸௌ நமநமரூகரூ-
நெதை ஜீவாவிவாவெஃ
வாலகூர்ரா நாமயகஜீ கலயதீ கூரூலம்
நாமராஜவிர்யா வஃ ॥ கூள ॥

கூய ஸாஸ்த்ரா :—

ஹ்ரீமாராலவிவாரிகூஹலஹரம்
வ்ரீம்ஹாவஸநாயூாவிதிம்
ஹூஜூபூதத்ரவ்ரூகளவூகூஜூல 8யெ-
வ்ரீவ்ஹாவஸ்ரூதொஉயூ ।
நீரகொளவிவஸம் நவீநஜஜ்ஜ-
ஸ்ரூாம் ப்ரஹாவஸ்ரூக.
ஹாயதாஸ்ரூயூாம் வ்ரூரகவஸகலா-
கலூம் ஹ்ரூ டாய்ஹகூ ॥ கூஅ ॥

டின் சுமையினால் வணங்கியிருப்பவள். அழகிய சலங்கைகளின் இனிய ஒலியினால் கவர்ச்சிகரமானவள். கையில் பாம்புகளை எடுத்துக்கொண்டு, மலைகளின்மேலும், பட்டினங்களிலும், பெரிய மரங்களிலும் சென்று பல வேடிக்கைகளைக் காட்டி விளையாடும் இயல்புள்ளவள். நாகராஜனுக்கு (பாம்புகள் தலைவனுக்கு) இஷ்டமான மனைவி, இவ்வாறான "நாகயகூீ" உங்களுக்கு க்ஷேமத்தைக் கொடுக்கட்டும்.

சாஸ்தா—கூஅ

வழுவழுப்பானதும் வளைவுகளுள்ளதுமான குழல்கள் உள்ளவர். அக்குழல்கள் (எல்லாப் பக்கங்களிலும்) சிதறியும் அடர்ந்தும் இருக்கும். இவ்வாறான இவர் சிங்காதனத்தின்மேல் வீற்றிருப்பர். ஒளிவீசும் கர்ணபத்திரங்களில் நன்கு பொருத்தப்பட்ட குண்டலங்களணிந்தவர். அல்லது அழகிய இலைச் சுருளால் குண்டலங்கள் அமைத்துக் கொண்டுள்ளவர். மேலும் தனது இருகைகளில் முறையே அம்பும் வில்லும் தரித்திருப்பர். நீல நிறமான பட்டாடையுடுத்தியவர். கார்முகில்வண்ணன், ப்ரபா, ஸத்யகன் இவர்களால் இருபுறங்களும் சூழப்பெற்றவர். மிகச் சிவந்த பல்வேறு அணிகளை அணிந்தவர். இவ்வாறாக ஆர்யகரை (உயர்ந்தவரை)த் தியானிக்கவேண்டும்.

ஸாவித்ரீ :—

வாஸுதேவஸுதாரம் வடவிடபிதலே
நவரத்னகசிதாகாரே
ஸுகாஸனஸமாஸீனம் ஸர்வாலங்காரபூஷிதம்
++ சிந்தாமணிஞ்ச ।
++ சக்ரஞ்ச பாணாவபி விபிவர்யஸ்தம்
ரக்தபுஷ்பாந்விதம்
வரதா ஸாவித்ரீ நீயம் வதநபுண்டரீகாபா
தாஸ்தாமுபாஸ்ரயே ॥ ஸுகா ॥

காயத்ரீ :—

ஸுவர்ணவர்ணாம் வரதாக்ஷஸூத்ரகம்
விபூஷிதாம் பாத்ரகமண்டலுஞ்ச
ஸுபூஜிதாம் தாமரஸாஸனஸ்தாம்
ஸுகாஸனஸ்தாம் ஸுகதாயினீம் ।

வேறு—ஸுகா

தனது குழந்தை மனைவி இவர்கள் இருபுறமும் சூழ இருப்பவர். ஆலமரத்தின்கீழ் வைக்கப்பட்ட சிங்காதனத்தில் அமர்ந்தவர். கருப்பான நிறமுள்ளவர். கருமை கலந்த நீல நிறமான ஆடையுடுத்தவர். இரண்டு கைகள் உள்ளவர். ++ சிந்தாமணியையும் (?) ++ சக்ரம், வில், அம்பு இவற்றை வைத்திருப்பவர். செந்நிறமான மாலைகள், சந்தனம் இவற்றையணிந்தவர். அடர்ந்ததும் கோணலுள்ளதுமான பெரிய குழல்கற்றையுடன் சிறந்து விளங்கும் முடியுடையவர். துதிக்கத்தக்கவர். இவ்வாறான சாஸ்தாவை வணங்குகின்றேன்.

மேலும்

இரண்டு தோள்களிலும் தொட்டுக்கொண்டிருக்கும் பொன்னால் செய்யப்பட்ட கர்ணபத்திரங்களை உடையவர். அகன்ற மார்பில் முழுதும் பரவியிருக்கும் முத்துமாலையை யணிந்து பிரகாசிப்பவர். சிருங்காரத்திற்கேற்ற ஆடை யலங்காரங்களும் பலவகையான அழகிய செயல்களும் உள்ளவர். கருப்பான ஆடையணிந்தவர். கருப்பான

ரக்தாலெவநதோயுதாதேயிதம்
நீலொத்பலதலாபமம்
வந்தே வாணஸஸாலஸநோதூகஸும
வீரெஸு சாத்யம் வஷா ॥ எ0 ॥

அய வ்ருஹா :—

ரக்தாகலொஜ்ஜ்வலாம் ரக்தாம் லஸத்ஸ்ரஜவிலாம் காஞ்சனெளலவநாஸ்ரிதாம் ।
யுத்தவீணாம் வ்ருஹாம் வந்தே தெவீம் ரக்தாஞ்சனொபநாஸ்ரிதாம் ॥ எக

அய வதூகஃ :—

தரோஸ்ரயாதிலம் மத்ஸ்யம் விதூலாகலுலலோசநாம் ।
கபிஜ்ஜலாகடாக்ஷம் வந்தே வதூகவ்யூகநெளலவநாம் ॥ எஉ ॥

நிறமுள்ளவர். செங்கிறமான சந்தனம், மாலைகள் இவற்றில் பிரியமுள்ளவர். கருத்துப் பிரகாசிக்கும் குழல்களையுடையவர். அம்பு, வில் இவற்றை யேந்திய கைகளுள்ளவர். வீரர்களுக்கெல்லாம் முதன்மையான தலைவர். இப்படிப்பட்ட சாஸ்தாவை வணங்குகின்றேன்.

ப்ரபா (சாஸ்தாவின் மனைவி)—எக

செங்கிறமான அணிகளணிந்து ஒளிமிக்கிருப்பவள். சிவப்பான நிறமுள்ளவள். சிறந்த எழில் வாய்ந்தவள். அழகிய யௌவனப் பருவத்தினள். வீணையேந்திய கைகளுள்ளவள். சிவந்த கடைக்கண்களுள்ளவள். இவ்வாறான "ப்ரபா" தேவியை வணங்குகின்றேன்.

ஸத்யகன்—எஉ

தமால (பச்சிலை) மரம்போல் சாமளமான நிறமுள்ளவன். மங்களகரமானவன். பழுப்பு நிறமான அணிகளணிந்து அழகுடன் பிரகாசிப்பவன். காணேற்றப்பட்ட வில்லை யுடையவன். வாலிபப் பருவம் தெளிவாகத் தோன்றுத நிலையிலுள்ளவன். இவ்வாறான "ஸத்யகனை" வணங்குகின்றேன்.

கல்பம் ஸ்ரீமஹாகணபதி ॥

தத்வவிவேக நாமஷட்கஸ்தோத்ரம் :—

ஹேரம்ஹோஜ நிஷண்ண ஸ்வஸ்திதவதென
ஸகுணம்வென கராம்பை-
ஷ்டகஸ்ய கண்டிகாவெ ஸிரஸி ஸஸிகலாம்
யாரயதம் வந்தேஷ்டி ।

ஹேரம்ஹம் வீதவஸ்ரம் ரவிஸஸிடஹந-
நேத்ரம்
தீக்ஷணம் விஸ்வரூபம்
வஸுஜகம் [1]வஸுமதம் மஸிமரவியிஜம்
விஸ்வரூபம் நமாமி ॥ எக ॥

கலப்புற்ற மூர்த்திகள்—எக

அவற்றுள் முதலில் மூன்று அனுஷ்டுப்புக்கள் :—

பொற்றாமரையில் அமர்ந்தவர், தாமரைமலர் போன்ற தனது கைகளில் முறையே அமுதம் பெருக்கிக் கொண்டிருக்கும் இரு குடங்களையும், சக்கரம், சங்கு, அக்ஷமாலை, கமண்டலம் இவற்றையும் தரித்திருப்பவர், தலையில் பிறைச் சந்திரனையணிந்தவர், அழகான அணிகள் பலவற்றையும் அணிந்தவர், பனிபோன்ற நிறமுள்ளவர் அல்லது பொன் போன்றவர், பொன்னிறமான ஆடையணிந்தவர், சூரியன், சந்திரன், அக்னி ஆகிய இம் மூவரையே மூன்று கண்களாக உடையவர், ஜ்ஞான ஸ்வரூபமானவர், எல்லாவற்றையும் அறிந்தவர். உலகெங்கும் வியாபித்திருப்பவர், அரி, அரன், அயன் இவர்களிடமிருந்து தோன்றியவர். இவ்வாறான "விச்வரூபனை" வணங்குகிறேன்.

---

(1) "வஸுமுதம்" என்றும் பாடம்.

ஸ்ரீ ஸத்குமாரஸம்ஹிதாயாம்:—

ஹாஸ்யம் விஸ்ருʼஜதோ நம்ரஸுகஸுகரஸ்ய
ஸ்புடஜோஷ்ட்யம் கராஷ்டகம்
ஸ்ரீஜாவ-ஸ்ரோதி ஸ்ரஸ்ரஜஸ்ரஸ்ரஜ ஆதிதம்
வஜ்ரஸ்ரீஷ்ட்ர-ஸ்ரவம்।

வஜ்ரஸ்ரவிர-ஸ்ரவண்டம் வஜ்ரஸ்ரஸ்ரநிதம்
தஸ்நிஜம் வஜ்ரிதம்பம்
கண்டித-ஸ்ரவம் சுஸ்ரீஜ்ரம் ஸ்ரவதிய ஸ்ரயோ-
நௌதி தெவம் ஸணெஸ்ரம் ॥ எச ॥

ஸ்ரீ ஸகஸ்ரநாமபாஷ்யம்:—

ஹஸ்ரம் விதி³ர்ʼ-ஸ்ரவடி-ஸ்ரடா-
ஸ்ரவ-ஸ்ரணாஸ்ர வஸ்ர-ஸ்ரஜம்
தொஷி-ஸ்ரெஷி-ஸ்ரஜ வஸ்ர-ஸ்ரவிர தரம்²
தெவவிதி³-ஸ்ரஜிஹாஸ்ரம் ।

சக்ரிகணபதி—எச.

உருக்கிய செம்பொன்னால் பண்ணப்பட்ட பெரிய சங்கிலிகளையுடைய இரு கரங்களுடன் அழகாக விளங்குகிறவர். மாதுளம்பழம் முதலியவற்றுடன் பிரகாசிக்கும் பத்து கைகளுள்ளவர் (இதே அத்தியாயம் 43வது சுலோகம் பார்க்க). ஐந்து பீஜஸ்வரூபமானவர். ஸாங்கியா (காளி அல்லது மாயையின் சிவப்பு நிறம்), செந்தூரம் இவை போன்ற நிறமுள்ளவர். கொக்கைகளின் பாரத்தினால் வணங்கியிருப்பவர். பெரும் தொந்தியுள்ளவர். அழகிய கடிதட (ப்ருஷ்டபாக) முள்ளவர். கழுத்துக்குமேல் யானை வடிவமுள்ளவர். கழுத்துக்குக்கீழ் அழகிய பெண்வடிவமும் தெய்வத்தன்மையுமுள்ளவரான கணபதியை வணங்குகிறேன்.

லக்ஷ்மீநாராயணன்—எடு.

சக்கரம், விக்னை (சுவடி), சங்கு, குடம், கதை, கண்ணாடி, இரண்டு தாமரைமலர்கள் இவற்றைக் கைகளால் தரித்திருக்கும். மிகவும் அழகியது. மேகமும் மின்னலும்

---

(1) "யர" என்றும் பாடம்.

(2) "தந்ரம்" என்றும் பாடம். பொருள் ஒன்றே.

ஹாஸோத்பலாவ்யாத்தம்
வாணீரீகாஸ்யமேகதா.
ஸேநிகம் வபுராரப்தும்
வீதகௌபீநமாஸ்தே ॥ எடு ॥

அர்த்த அர்த்தநாரீச்வரஃ :—

வாமாங்கஸ்தா ஜவவடீ மேயஸ்ய விபுஜத்வம்
வாமேதரபுஜேந ஸரணாம்பேருஹம் தி்ரநேதரே ।
வாமேதரகரேணாந்யாம் ஸ்ரஜம் தி்ரநேத்ரயாஸ்ய தே
தயார்த்ரிகஸ்ய மேநிலம் ரூபம் வபுராவஹது ॥ எசு ॥

அர்த்த ய :—

விந்யஸ்தாக்ஷ்ணா நவஸோமயாஸ்ய தயா
நாரீரூபம் மிஸிலஸ்தாயா ஹரிஷ்டவிஷே ।

போன்ற ஒளியையுடையது. ஆழ்ந்த காதலினால் மெய் மறந்திருப்பது (தன் சுவாதீனத்திலில்லாதது). எப்பொழுதும் ஒன்றாக இணைந்தே இருப்பது. பொன்னிறமான பட்டாடையுடுத்து அழகுற்று விளங்குவது. இவ்வாறான சந்தாமரைக் கண்ணனை நிருமாலுடையவும், நிருமகளுடையவும் நிருமேனி உங்களைக் காப்பாற்றட்டும்.

அர்த்த நாரீச்வரன்—எசு.

பாசம், அங்குசம், ஐபவஸ்திரம், அபயதான முத்திரை, இவற்றைக் கைகளால் தரித்திருப்பது. இளஞ் சந்திரனைத் தலையிலணிந்தது. செந்தாமரை மலரில் வீற்றிருப்பது. மூன்று கண்களுள்ளது. செம்பரத்தம்பூ, பொன் இவை போன்ற இரண்டு பக்கங்களையுடையது. மனதைக்கவரும் அழகுவாய்ந்தது. இவ்வாறான அர்த்தநாரீச்வர வடிவம் உங்களை எக்காலமும் காப்பாற்றட்டும்.

மேலும்—எஎ.

சந்தூரம், பொன் இவைபோன்ற நிறமுள்ள இரண்டு பக்கங்களையுடையவராகவும், பார்வதி, பரமசிவன் இவர்களுக்கேற்ற அணிகளையும் அடையாளங்களையுமுடையவராகவும், பாசம், அபயதான முத்திரை, அக்ஷமாலை,

வாஸாஹபாகூ வஸுயெஷ்டஉஹவ்ஹ தெவம்.
ஸ்ருக்வா நியெஷ வகஸுவாஂஹிகவ்ஹ்வஹிஸெ்யு ॥ எஎ

கூடி ஐ :—

கரணகநகவணஃ வடுவஂவ்ஹ மௌரீ.
ஹரநியதிகஹிஹ்ஹம் வெளரீகாந்நிநவாகிழ் ॥
ஹவத ஹவடஹிஷ்டவ்ராவ்கயெ வாஸுடூ.
ஹயவரடிவிஹிதஂ ரஸ்வ யெஸாஂஹிகெஸுழ் ॥ எஅ ॥

கூஏ ஸங்கரநாராயணஃ :—

யெயொ ஜடாகலாபஹரு கலாயஸிஸ்யஸா
[1]தீருகூ வ்ரகவ்ஹஜிநவீகடிகஸ்ஸவாவாஃ ।
ஸரஂஸாஹ்யாத ஹிஸிவஹகு கவாஸஂவாரு
ஹிஹ்ரஸ ஹிகாஸிகவவ ஹ்யுஸிகாதஹஸ்ஷிஃ ॥

வரதான முத்திரை, இவற்றைக் கைகளில் தரித்தவராகவும் அர்த்தநாரீச்வரரைத் தியானித்து வேண்டிய வரமெல்லாம் கைகூடும் பொருட்டு அமைக்க வேண்டும்.

மேலும்—எஅ.

சிவப்பு நிறமும், பொன்னிறமுமுடையது. காமரை மலரில் அமர்ந்திருப்பது. பார்வதி, சிவன் இவர்களுடைய அங்க அடையாளங்களுள்ளது. அழகிய தன்மையும், உக்ர மான தன்மையும் உள்ளது. பாசம், மழு, அபயதான முத்திரை, வரதான முத்திரை, இவற்றைத் தரித்து விசித்திரமாகக் காட்சியளிப்பது. இவ்வாறான அர்த்தநாரீச்வர வடிவமானது உங்களுடைய விருப்பத்தை யெல்லாம் பூர்த்தி செய்யட்டும்.

சங்கரநாராயணன்—எக.

சடை முடி பிறைச்சந்திரன், இவற்றையணிந்த தலை யின் ஒரு பாதியுடையவர். மூன்று கண்களுள்ளவர். புலித் தோல், பொன்னிறமான பட்டாடை இவற்றையணிந்தவர். அக்கி (நெருப்பு), சக்கரம், கபாலம் (மண்டை ஓடு), சங்கு இவற்றைத் தரித்தவர். வெண்மையும் கருமையுமான இரு நிறமுள்ள வடிவமுள்ளவர். சிவனுக்கும் திருமாலுக்கும் ஏற்ற அணிகளணிந்தவர். இவ்வாறாக சங்கரநாராயணர் தியானிக்கப் படவேண்டியவர்.

---

[1] "தரூகூஃ" என்றும் பாடம்.

அய வராஹ:—

ரக்தாவிகாம்ஹோஜயுகம் கராப்யா-
சாத்வஹாரிண்யுயேவஸம்ஸ்தி ।
வராஹ ஏவாம்ஹாம்ஸ்ரகம்ஸ்தாயு-
சாத்வதிவ்யாஹரணம் ப்ரசாதி ॥ அ ॥

ய வைஸாரஸ்ஸ்தாகஸ்ரி:—

அரணவரொரஹ வஸ்ஸ-
வஸ்தி மரணொ ரரணவரொஜயமயரஃ ।
கமிகாமயவரடகரொ -
டிரகிஸ்ரிம்வொரதிகவிஹ ஏஷணவஸ்ரிநரவதவஃ ॥

அய [1]காஶி:—

அரண ரரணவாவொரயுரசாரராம
வஸ்கரகமிகவாஸ்ம ஸொகஸ்ராவெகஸ்ராவாவதி ।

சூரியன்—அம்.

செங்கிறமும், கருகிறமுமான தாமரை மலர்களை இரு கரங்களால் தரித்திருப்பவர். சுடர்மிக்க சோதி வெள்ளத்தின் நடுவில் அமர்ந்திருப்பவர். மஞ்சள் நிறமான ஆடை, சந்தனம், பூமாலைகள் இவற்றையணிந்தவர். பளபளப்பாக ஒளி வீசும் அணிகளையுடையவர். இவ்வாறான சூரியனை வணங்குகின்றேன்.

சூரியனுடைய அஷ்டாக்ஷரம்—அக.

செந்தாமரை மலரில் அமர்ந்திருப்பவன். மூன்று கண்களுள்ளவன். செங்கிறமானவன். செந்தாமரை மலர்கள் இரண்டைத் தரித்தவன். இவனுக்குக் கைகள் நான்கு. அவற்றுள் இரண்டு கைகளால் செந்தாமரை மலர்களிரண்டைத் தரித்தவன். அபயமுத்திரை, வரதமுத்திரை இவற்றை மற்ற இருகைகளில் தாங்கியிருப்பவன். ஒளிப் பிழம்பாக இருப்பவன். எண்ணற்ற அணிகளணிந்தவன். இவ்வாறான சூரியன் உங்களைக்காப்பாற்றட்டும்.

காமன் (மன்மதன்)—அட.

சிவப்பு நிறமானவன். செங்கிறமான ஆடை, பூமாலைகள், இரத்தின மாலைகள், சந்தனம் இவற்றையணிந்தவன்.

---

(1) "காஶிஷ்டவஃ" என்றும் பாடம்.

ஸிரியேகஸ்டாதெஸ்ரு ஜீபுஜ ஸாகஜு ஜாஸெ.
ரரரணநஜிநவஸ்ஜும் விஜயெ டிஜுயெர்கிழ் ॥ அட ॥

கவி ஜ :—

ரகாம்ஹொரரஹவஸம்ஜ்ரிகம் கரதஸெ
கொடிணு திகூஷ்டு ஜுவம்
வஷாவஸம் வரடாஹயெனஜ டியகம்
வீ
ரகாம்மராமாதிகழ் ।

வாஸாடஜ்ரிதயொ வமஜ்ரெ ஸிஜும்
கீ
ரதயுஜ டிதெகூணம்
கஜகாம்வரஹெ ஸிநாஹரகிநம்
வீ
வஜெ வடா ஸிநயிழ் ॥ அட ॥

தனது கைகள் நான்கனுள் ஒன்றில் பாசத்தை யேக்கிய வன். அங்குசம், அம்பு (மலர்களாலானது), கரும்பு வில் இவற்றை மற்ற மூன்று கைகளில் தரித்திருப்பவன். இரத்தினங்களிழைத்த கிரீடம் முதலிய அணிவரிசைகளால் அழகுற்று விளங்குபவன். செந்தாமரை மலர்மேல் வீற் றிருப்பவன். இவ்வாறாக மன்மதனைத் தியானிக்கவேண்டும்.

மேலும்—அட.

செந்தாமரைமலரில் அமர்ந்தவன். தனது நான்கு கை களில், கரும்புவில், மலர்க்கணை, வரதான முத்திரை, அபய முத்திரை இவற்றைத்தரித்தவன். சிவப்பான சந்தனம் முதலியவற்றை யணிந்தவன். இடதுபுறம் மடியில் உட்கார்ந் திருக்கும் "ரதி" தேவியினால் எக்காலமும் சேர்த்து அணைத் துக்கொள்ளப்பெற்றவன். தாமரைமலர் போன்ற அவளது முகத்தில் பதிந்த (உற்று நோக்கியவாறே யிருக்கும்) கண் களையுடையவன். மனதைக் கவரும் வடிவழகுள்ளவன். இப்படிப்பட்ட மன்மதனை எப்பொழுதும் வணங்கு கின்றேன்.

அய வீரபத்ரர்:—

மொக்ஷாரம்பம் ஜயாநம் வரஸுபரிகரைகள
வபுவெடெள கவாலம்
ஸுதிய ஹாஸீகிடாநெ கிரு நயநலலிதம்
வ்யாவ்ர ஜடிலாம்பராவ்ருத்தி ।
வெதாளாரூடெ பூர்ஜம் கவிஸ்தாரஜடா-
வடஸீகாம்ஸாவலம்பம்
யுகாயெ டெ்டாதிரூடெ ஷம் நிஜமணலலிதம்
வந்தெகம் வீரபத்ரம் ॥ அச ॥

அயவா:—

வித்வத்ஸபயுஸம்ஸ்து தெநம்
வாவ்ரிகம் வ்யாவ்ர நவாதிவாஸஸிவெஹ: ॥
உவலகஜி தவாலமாவ தாரா-
வரியாநம் கரிநீயமாத்ரயஷ்டிம் ॥ அரு ॥

வீரபத்திரர்—அச.

பசுவின்பால் போன்ற நிறமுள்ளவர். மழு, உடுக்கை, வாள், கேடயம், கபாலம், சூலம், அபயமுத்திரை, வரதான முத்திரை, இவற்றைத் தமது எட்டு கைகளால் தரித்திருப் பவர். மூன்று கண்களுடன் திகழ்பவர். புலித்தோலை ஆடையாக அணிந்தவர். வேதாளத்தின்மேல் ஏறியிருப் பவர். பயங்கரமானவர். மிக்க மஞ்சள் நிறமான சடையில் பிறைச் சந்திரனையணிந்தவர். பாம்புகளை அணிகளாக அணிந்தவர். எப்பொழுதும் தனது (பிரமத) கணங்களோடு கூடியவர். இவ்வாறாக வீரபத்திரரைத் தியானிக்க வேண்டும்.

வேறு—அரு.

வெண்டாமரை மலரின் மத்தியிலிருப்பவர். முற்றிலும் வெண்மை நிறமானவர். புலிதகம் முதலிய, சிறுவர்களுக்கு வேண்டிய விளையாட்டுப் பொருள்களால் தனது சிறு பிராயம் தோற்றுமாறு உள்ளவர். திசைகளையே ஆடை யாக உடையவர் (திகம்பரர்). அழகியதும் மெல்லியதுமான வடிவத்துடன் கூடியவர். இவ்வாறாக (வீரபத்திரரைத் தியானிக்கவேண்டும்)

அப ஹநுமான் :—

விஷாதம் விஷகேஶம் ஶஶாங்கபிரதிகா-
ஶாஸ்யஶோபாவதனம்
வைதூர்யதாடங்கயுதம் [1]விதிதகுண்டல
த்ரயஶ்ரியா ஷட்பதஜுஷ்டகுந்தலம் ।
ராகுஶஶாங்கஶாஶ வ்யஸ்தரேகவதம்
ஷட்பாங்ஶ வஸந்தாஹநிஶம்
ஶ்வாதாஶா ஶகுவாஶம் கவிவர ஶிஶும்
வாயுவ்ருத்தம் நிஶாமி ॥ அசு ॥

அஜவா :—

வாதஜாநுஹி வாதவோஹ ஶவரம்
ஜ்ஞாநாயுஶ்ருதாயுதம்
ஹ்ருத்தெஶ கஶயந்து வ்யதோ ஶுஹிமஜ்ஞெ-
நூஹாஸ்ருதத்தெஷுணஃ ।

அனுமன்—அசு

பழுப்பு நிறமான கண்களும் சுழல்களுமுள்ளவர். முயலின் இரத்தம்போன்ற நிறமுள்ள முகம், கைகள், கால்கள் இவற்றையுடையவர். உதயமாகிக்கொண்டிருக்கிற கோடிக்கணக்கான சூரியன்கள் போன்ற (தனது) உடம்பினின்றும் கிளம்புகின்ற கிரணங்களால் பார்க்க முடியாமல் கண்கள் கூசும்படியிருப்பவர். இவரது நகங்கள், கோரைப்பற்கள் இவை வெண்மையானவையாக, பூர்ண சந்திரன் போல் பிரகாசிக்கும். அவற்றின் ஒளியினால் திசைகளின் இருள்முற்றும் அழிந்துவிடும். எங்கும் நிலவொளி பரவினாற் போன்ற காட்சியாயிருக்கும். இப்படிப்பட்ட வாயு புத்திரனிய அனுமானை எக்காலமும் வணங்குகின்றேன்.

வேறு

இடது முழங்காலில் இடது கையை வைத்துக் கொண்டிருப்பவர். ஞான முத்திரையுடன் கூடிய மற்றொரு கையை (வலது கையை) மார்பில் வைத்துக் கொண்டிருப்பவர். முனிவர் கூட்டங்களால் சூழப்பெற்றவர். மூக்கின் நுனியில் நிலைத்து நிறுத்தப்பட்ட கண்பார்வையையுடையவர். பொன்

---

(1) "விதிதகுண்" என்றும் பாடம்.

ஸுவர்ணகுண்டலவதாம் ஸுமுகீம்
மனோஹரபுரோஹிதாம்
யஸ்யாஸ்ய ஹ்ருதி வஸதி ஸதாஸௌ
ஸுமனஸாம் ஹநுமாந் ॥ அஎ ॥

கருடன் :—

ஸ்ரீமதாகிலவிஹகாதிபகாரணாய
மோஹாதிதைத்யஹ்ருதயப்ரதிகூலநாய
ஸ்ரீவேதவேத்யபரமாத்மஸுஸேவகாய
ஸ்ரீமாந் ஸதா விஜயதே கருட: ஸுபர்ண:
மோஹம் ஹரந்மஹதி ஸாரஸுகம் ஸ்ருணந்
ஸ்ரீகாந்தபாதஸரஸீருஹபக்திமாந்
யஸ்தே ஸதா ஸ்மரதி ஸாதுஜநைகபந்தோ
தஸ்யாஸ்மி தாஸ இதி மாம் ஸ்மர லோகவீர ॥ அஅ ॥

இரத்தினம் இவற்றிலான வாழைக்காட்டில் அமர்ந்திருப்பவர். இளஞ் சூரியன்கள் ஆயிரங்கோடி ஒன்று சேர்ந்தாற் போன்ற ஒளியுடையவர். பரப்பிரம்மத்தை (கடவுளை) யே எப்பொழுதும் தியானம் பண்ணிக்கொண்டிருப்பவர். இவ்வாறான அனுமான் எனது மனதைச் சுத்தப்படுத்தவேண்டும்.

வேறு—அஅ

கடுஞ்சினத்தால் பொங்கிச் சுழன்று கொண்டிருக்கும் சிவந்த கண்கள் பிதுக்கி நெருப்பைக் கக்குகின்றன. அந்தத் தீப்பொறிகளின் குவியல்களால், பாம்புகள், நிருடர்கள் முதலான கொடிய ஜந்துக்களைக் கொளுத்தி நாசம் செய்கின்றவர். பயங்கரமான தோற்றமுடையவர். மேருமலைபோன்ற பிரும்மாண்டமான உடம்பை உடையவர். சிவந்த காதுகள், முகம், பாதங்கள் இவற்றையுடையவர். வாயுவின் குமாரன். அஞ்ஜனை தேவியின் மைந்தன். கோரைப் பற்களால் பயங்கரமான முகத்தையுடையவர். இவ்வாறான அனுமானை நித்தமும் வணங்குகின்றேன்.

கூடி ஸ்ரீ ஸ்துதி :—

சூஜாநமித்தவெஹிவ்ருஷேய + ஹிதி-
வ்ருவ்ரு சாநாஸி வாக்ஷா-
[1]டாகணாஸ் கூஷ்டாஸம் ஹ்ரிகூலஹஸி-
ஸ்யாமேம் மிஷ்யிட் ஸாகதி !
வ்யாவ்ரூவ்ரு ஹாணாஸ்ஸம் விஹ்ரஜ் ஜேயாம்
விஷ்டெநெத்ரோஹ் காரம்
காகூர்யம் நீஷாஹ் நாவா டிர்கிவியஸஹா-
வக்ஷுவகூர்யம் நரோதி ॥ அ॰ ॥

கூவி ஸ்ரீ :—

வாயா வெஹிவோ ஸ்ரீ தாந ஸ்ரீவடிஹ்ரா-
ஸ்ரூவகூராவிநா(ஸா)ஸு
விஹ்ராணஸ் கூஷ்டவாதொ நிஜகூரகூஸ்ரெ-
ஸ்ரஷ்டிஸ் வூணூவணூஸ் ।

கருடன்—அசு.

முழங்கால்கள் வரை, நன்கு காய்ச்சப்பட்ட பொன் போன்ற நிறமுள்ளவர். அதற்குமேல் கொப்பூழ்வரை பனி போன்ற வெண்மை நிறமுள்ளவர். அதற்குமேல் கழுத்து கண்கள் இதுவரை குங்குமம்போன்ற சிவப்பு நிறம் உள்ளவர். தலையில் வண்டுகளின் கூட்டங்கள்போன்ற கருப்பு நிறமுள்ளவர். சாந்தமா (அமைதியா)னவர். பிரம்மாண்டத்தின் நடுவுவரையில் வியாபித்து நிற்பவர். இரண்டு கைகளுள்ளவர். அண்டினவர்களுக்கு அபயமளிப்பவர். பழுப்பு நிறமான கண்களும் பயங்கரமான விழிகளுமுள்ளவர். அலகின் நுனி நீலநிறமாயிருக்கும். பல்வேறு நிறமுள்ள இறகுகளுள்ளவர். இவ்வாறான கருடனை வணங்குகின்றேன்.

மேலும்—கூடி.

அமுதகலயம், கதை, சங்கு, சக்கரம், கத்தி, பாம்பு இவற்றைக் கைகளால் தரித்தவர். கருமை நிறமுள்ள பாதங்களுடையவர். தாமரை மலர் போன்ற எட்டு கைகள் உள்ளவர். பொன்னிறமானவர். அவருடைய சிறகுகளின்

(1) "ஸ்ருகணூஸ" என்றும் பாடம், காதலை—என்று பொருள்.

வாவவெவ்ஃ வக்ஷவாகெ ரவிலவிஷஹஸ்ரெ-
ராஸ்ரி காகி-ஹ்வவ்ய்தஃ
ஸ்ரீரோஸு வஃ வஜ்ரஸாஸிஃ வகுலவிஷஹயா
உ தஜாலொஜ்ஜ்வலாஹஃ ॥ கூ ॥

[1] சுஸ்ரீகௌள :—

வாக[2]லிம்ஹாலஹாவீ நா வஸ்ரி நா வஸ்ரு ஹவினெள ।
வாஸ்ரீவ் ஷ்லம்காஸ்ரா வ் ஹௌ கௌள [3]ஹொவவீ தகௌள ॥
வ் ஹ்ரூ கொ தலாகெள ய வீ கஸ்ரு ஹலயாஸினெள ।
கரு அயவஸ்ரோய் கௌள ஸ்ரீஹ் ஷ்ணவிஹ் ஷ்ரி கௌள ॥ கூ ॥

காற்று பாவங்களையெல்லாம் தொலைக்கும், எல்லாவகை யான விஷங்களையும் போக்கும். இதனால் தன்னையடைந்த வர்களுடைய தன்பங்களையெல்லாம் நீக்கும் இயல்புள்ளவர். இரத்தினக் கூட்டங்கள் ஒன்று சேர்ந்தாற்போன்ற ஒளி மிக்க உடம்புள்ளவர். பாம்புகளுக்குப் பகைவர். இவ் வாறான கருடன் எல்லாவிதமான விஷங்களினின்றும் உங்களைக் காப்பாற்றட்டும்.

குறிப்பு :— ஆறு கைகளுக்கே உபயோகம் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் கைகள் எட்டு என்று கூறப்படுகிறது.

அச்வினி (தேவதை)கள்—கூக—கூங.

அச்வினி தேவர்கள் இருவராகவேயிருப்பர். குதிரை வடிவமுள்ளவர். ஒரே சிங்காதனத்தின்மேல் அமர்ந்தி ருப்பர். மாதுளைமலர்போன்ற நிறமுள்ளவர்கள். இருவரும் பூணூல் அணிந்திருப்பர். மலர்ந்த செந்நிறமான குவளை மலர் போன்ற கண்களுள்ளவர்கள். சிவப்பான மாலை களும் ஆடைகளும் அணிந்திருப்பர். இருவரும் இரண்டு கைகளுள்ளவர்கள். அழகு மிக்க அணிகளால் அலங்கரிக்

---

(1) "சுஸ்ரீநிஷெவெள" என்று பாடம்.

(2) "வ்ரிம்ஹலஹாவீகௌள" என்றும் பாடம்.

(3) "ஹொஉவீதகௌள" என்றும், "ஹொஉநீதகௌள" என்றும் பாடபேதமுண்டு.

சுவர்ணவர்ணம் த்விபுஜம் வாமஹஸ்தேன
அம்பிகாம் த்விபுஜாம் வாமே தத்பிகாஸமந்விதாம் ॥ சுக

சுப்ரபிதாரஃ :—

பித்தரஃ ஸ்வர்ணபூஷா ஸிம்ஹாஃ ஸ்வர்காவாஸவஃ ।
யஜ்ஞஸ்ய ரக்ஷகாஸ்தே ஸ்யுஃ ஸர்வதுஷ்டநாஸகாஃ ॥ சுச ॥
மயி சேத் ரக்ஷகோ வா ந ஸ்யாத் ஸர்வாபதாம் ।

சுப்ரவரணம் :—

த்ருதிஸ்துஷ்டிஸ்ததா புஷ்டிஃ ஸ்ரீர்நாராயணப்ரியாஃ ॥ சுரு ॥
ஸ்வர்காபவர்கதாஸ்தாஸ்து ஸர்வதாஸ்து ஸுகப்ரதாஃ ।
நாநாலங்காரஸம்யுக்தா ரக்ஷ ஸ்ரீர்மாம் ஸதா ஸுபா ॥ சுக ॥
ஸர்வம் மஸர்பாயுக்தஃ ஸர்வஸம்பத்ஸமன்விதாஃ ஸ்துதாஃ ।

கப்பட்டவர்கள். வலது கையில் அபய முத்திரையும், இடது கையில் வரதான முத்திரையும் தரித்திருப்பர். வலது காலைத் தொங்கவிட்டுக் கொண்டும், இடது காலை உன்னுடி காசனத்தில் வைத்தபடியாகவும் அமர்ந்திருப்பர்.

பித்ருக்கள்—சுச.

பித்ருக்கள் பொன்னிறமான உடம்பு உள்ளவர்கள். இரண்டு கைகளுள்ளவர்கள். வெண்ணிறமான ஆடை யுடுத்தவர்கள். பூணூல் தரித்திருப்பர். அமைதியான முகம், பார்வை இவற்றை யுடையவர்கள். பலகையின்மேல் அல்லது பத்ரபீடத்தின்மேல் மூன்று பேராகச் சேர்ந்து அமர்ந்திருப்பர்.

குறிப்பு :— அழகிய ஆஸனம்-காற்சலி-சிங்காதனம் இவை "பத்ர பீடம்" எனப்படும்.

அப்ஸரஸ்ஸுக்கள்—சுரு-சுசு.

இவர்கள் ஏழுபேர்களாக இருப்பர். எல்லோரும் வெண்பட்டாடை தரித்திருப்பர். இவர்களுடைய தடைகள் ஐகனம், கொங்கைகள் இவை பருத்தவைகளாக இருக்கும். இடை மிகமிக மெல்லியதாயிருக்கும். அழகிய தோற்ற முள்ளவர்கள். சிறிது புன்னகை தவழ்ந்த முகமுள்ளவர் கள். பலவிதமான அலங்காரங்களையும் அணிந்து அழகு மிக்கிருப்பவர்கள். பத்ரபீடத்தின்மீது அமர்ந்திருப்பார்கள். "ஸமபங்க" மெனப்படும் உடல் அமைப்பு உள்ளவர்கள்.

அய வஷ்டிபுயஃ:—

ஷியஃ வீகவணபாஸ்ய நாநாவணபாம்பராங்கிதாஃ ॥ கூள ॥

வ்யோஸ்ய ஜிஹ்மஜாஃ ஸாஹா ஜடாகுடிஷ்டிதாஃ ।
விந்யகா ஹ்யுதியாஸ்ய யஜுஷாம்தஸங்கிதாஃ ॥ கூஅ ॥

ஹஸ்தெவ தீவ்ணாப்யாஃ ஸ்தாநகா வாஸநா ஸ்ய வா ।
உஷ்ணம் உக்ஷணஹஸ்தே ஸ்ய உதகும் வாகரெ யுதாஃ ॥ கூக ॥

ஹதிஷ்டெள விநா வாய வஸ்வ வெ ஜோநிஷ்டிகாழ் ।
வாகஜாநுவரி நியுக்தாஃஹவஸ்தஸங்கிதாஃ ॥ க00 ॥

அய வகாடிஸ ரூபாஃ:—

வதஸ்ய ஜிநெத்ராஸ்ய ஜடாகுடிஷ்டிதாஃ ।
ஸ்தகவஹ்யராஃ ஸவெ ஸ்தவணபாஃ வ்ருகிதாஃ ॥

ஸப்த ரிஷிகள்—கூள-ா.

இவர்கள் பொன்னிறமான உடம்புள்ளவர்கள். பல நிறமான ஆடைகளுடுத்தவர்கள். வயது முதிர்ந்தவர்கள். இரண்டு கைகளுடையவர்கள். சாந்தமானவர்கள். சடை முடியால் அலங்கரிக்கப் பெற்றவர்கள். (இங்கு மூலத்தின் கருத்து விளங்கவில்லை). பூணூல் உள்ளவர்கள். சாம்பலினால் மூன்று பட்டை நெற்றி முதலிய இடங்களில் அணிந்தவர்கள். நின்று கொண்டிருப்பவர்கள் அல்லது வீற்றிருப்பவர்கள். வலது கையில் தண்டம் (கடி) வைத்திருப்பர். இடது கையில் குடை பிடித்திருப்பர். அல்லது குடை, கடி இவைகளில்லாமல் வலது கையில் ஞானமுத்திரையுடனும், இடது கையை இடது முழங்காலில் வைத்தவாறுகவும் இருப்பார்கள்.

பதினொன்று ருத்திரர்கள்—ாக.

நான்கு கைகளும், மூன்று கண்களுமுள்ளவர்கள். சடை முடியால் அலங்கரிக்கப்பெற்றவர்கள். எல்லோரும் வெண்மையான ஆடையுடுத்தவர்கள். வெண்மையான நிற

---

(1) விச்வகர்மீயம் ஸப்தரிஷி லக்ஷணத்தில் "ஹிரண்யமளவு வளர்ந்த தாடியும்" என்றிருக்கிறது. அதுவே இங்கும் பொருள்.

அஸ்ய வஜ்ரஸ்ய ஸவ்ய பூர்வே வஜ்ரஶக்தய:।

அத² கேதரவாஸ:—

த்ரிவிக்ர: கேதரவாஸஸ்து வாக்விகோ ராஜஸஶ்சித்ர:॥

ஸ்வேதோ ரக்த ஸ்யாத் பூர்வ: வாக்விகாதிமாணா து ஸேஷா:।
ஶூலம் டங்கிணஸஹிதோ கபாஸ ஶிகரே வ்யாதி:॥ 60॥

கிஞ்சிஜ்ஜ ஹ்யவ ரோவ்யாகம் பக்ஷாஸ்ரயுஸ் ஸ்தொவ்யதே।
வஜ்ரம் ஸவ்ய பூர்வ ஸவ்ய பூர்வ வாதி³ ஶரீரகம் நியோஜ்ய॥

அத²வா வ்ருஷபுஸவ்ய பூர்வ வஜ்ராஸயஸம்யுதே।
வ்ருஷபுவ்ய வஜ்ரஸவ்ய பூர்வ வணாவா வாதி³ஸவ்யே॥

முள்ளவர்கள். இவர்களுக்குக் கைகள் நான்கு. வலதுபுறம் உள்ள இரண்டு கைகளிலும் முறையே அபயதான முத்திரையும் மழுவும், இடதுபுறம் இரண்டு கைகளில் புள்ளிமானும் வரதான முத்திரையும் தரித்திருப்பர்.

கேதுத்திரபாலன்—ஈக-ஈஅ.

கேதுத்திரபாலன், ஸாத்விகன், ராஜஸன், தாமஸன் என்று மூன்றுவகை. இவர்கள் முறையே வெண்மை, சிவப்பு, கறுப்பு நிறமுள்ளவர்கள். வலது கையில் சூலமும் இடது கையில் கபாலமும் ஏந்தியிருப்பார்கள். இரண்டு கைகளுடன் கூடிய இவர்களது வடிவம் இவ்வாறு கூறப்பட்டது. இனி நான்கு கைகளுள்ள வடிவம் கூறப்படுகின்றது. வலது கையில் வரதான முத்திரை, இடது கையில் உடுக்கை. (இவ்வாறு நான்கு கைகளுக்குப் பொருள்கள் அமைக்கப்படலாம்.) அல்லது முதலிரண்டு கைகளிலும் வரதான முத்திரையும், அபய முத்திரையும் அமைத்து, மற்ற இரண்டு கைகளிலும் முன்போலவே (வலது கையில் சூலமும், இடது கையில் கபாலமும்) அமைக்கலாம். இடது கையில் கபாலத்திற்குப் பதிலாக கண்டை (மணி) யும் அமையும். இதெல்லாம் ஸாத்விக மூர்த்தியாகும். இனி

வாக்விகம் ஹ்ரைவ பாவ்யாத யே ராஜஸ பூஜயேத ।
ஸ்ரஷ்டா வத்ஸ்ய வஸ்ரேவ ஏகஸ்மிந்கர்ம தத்பரே ॥ கஂக ॥

வெடிகஸ்ய கவாஸஸ்ய நாமவாஸ ஏகஸ்மிந் ।
தாமஸேஷு யநுஷ்டாநம் ஏகஸ்மிந் ஸ்ரேஷ்டஸ்மிந் யுதிர் ॥

ஸுஷ்டம் ராஜஸவத் வ்யாதம் ரக்தகேஸரபூஷணம் ।
உத்ருத்ய வஹ்நிவர்ணாக்ஷம் நாநாநாமவிபூஷிதம் ॥ கஂஅ ॥
த்ரிநேத்ரம் கபாலஸ்ரக்வம் க்ஷேத்ரபாலம் தீபம் விதேத் ।

அதவா :—

வ்யாலம்பாபரணோபேதம் த்ரிநயநம்
நீலாஞ்ஜநாத்ரிப்ரபம்
தோர்பிர்பாதிகபாலசூலஸஹிதை ரக்தாம்பரை.
ரக்தாக்தர்யஸ்ரஜம் ।

ராஜஸ மூர்த்தியை விளக்குவாம். இம் மூர்த்திக்கு ஆறு கைகள். வலதுபுறமுள்ள மூன்று கைகளில் முறையே சூலம், வாள், மணி (கண்டை) இவற்றைத் தரித்திருப்பர். இடது புறமுள்ள கைகளில் முறையே கேடயம், கபாலம், நாகபாசம் இவற்றைத் தரித்திருப்பர். தாமஸமூர்த்தியையும் பெரும்பாலும் ராஜஸமூர்த்தி போலவேதான் அமைத்தல் வேண்டும். வலதுகையில் வில்லும், இடது கையில் அம்பும் அமைக்கவேண்டும். இதுதான் மாறுதல். தலை மயிர்கள் செம்பட்டை நிறமாயிருக்கும். அவை மேல்பகுதியிலும் (தலைக்குமேலே உயர்ந்த இடம்) வட்டவடிவமாகச் சூழ்ந்து நிற்கும். பயங்கரமான பார்வை. பல பாம்புகளை ஆபரணமாக அணிந்திருப்பர். மூன்று கண்கள். ஆடையே இல்லாமல் நிகம்பரராக இருப்பர். க்ஷேத்ரபாலரை இவ்வாறுகத் தியானிக்கவேண்டும்.

வேறு—ஈகூ.

வளர்ந்து நீண்டு தொங்குகின்ற சடையுடையவர். மூன்று கண்களுள்ளவர். கரிய மையினுலான மலைபோன்றவர். இருகைகளிலும் முறையே கபாலமும், சூலமும் இருக்கும். பூமாலைகள், ஆடை, சந்தனம் இவையெல்லாம் செந்நிறமாயிருக்கும். மணிகள் நிறைந்த ஒட்டியாணத்தின்

வண்டொவெவ வவடுவ (வுகிவி ? யுகிதி).
ஙடுவ்கார்வீம் விஹ்ம்
வதெ வம்வீகவவடுகுவ்வயுயம்
கம் கொத்துவாவம் வஷா ॥ கo ॥

கவி ச :—

ரம்வெ்ரு்ரு்ரு ஙவீஷுவ்ரு்வொமஹ்ஷுவ்ஷ.
ஙாஷாம்வொம் கவுயுதொரு்ரு்மதாகவாவழு ।
வுதொர்ரு்வகுவ்ஷ ஙடுரு்விஷம்மகெஷம்
கம் கொத்துவாவ ஙநிஷம் + ஙஹம் மஜாதி ॥ கய ॥

கய [1]வாக்நः :—

கவுஷ்ஷாஜி நுவ்வவீதீ வுர்வ ஹுதீர் யுதகஙிஷ்ணவுः ।
கவுஷ்ணவீ ஷிவயா யுகுः கவுஷ்ஜாகாரொ ஙிநாஹவுः ॥ கயக

ஒலி, 'கர் கர்' என்னும் குரல், இவைகளுடன் கூடிய 'ஹ்ரூம்' என்னும் சப்தத்தால் பயங்கரமானவர். எல்லும் பரந்து நிற்பவர். பாம்புகளை வளைத்துக் குண்டலமாக அணிந்தவர். இப்படிப்பட்ட க்ஷேத்திரபாலகரை எப்பொழுதும் வணங்குகின்றேன்.

மேஷம்—ராசி.

பயங்கரமான தும் வரிசையாக அமையாத னவுமான இவருடைய பற்கள் வெளியில் நீண்டிருக்கும். பெரிய பாம்புகளின் உடலையே அணியாகவுடையவர். இவருக்குத் திசைகளே ஆடையாகும். பயங்கரமான கதை கபாலம் இவற்றைக் கைகளில் தரித்திருப்பர். வட்டவடிவமான பயங்கரமான கண்களுள்ளவர். உயர்ந்து நெறித்து நிற்கும் மஞ்சள் நிறமான தலைமயிர் உள்ளவர். இவ்வாறாக விளங்கும் அந்த க்ஷேத்திரபாலகரை நான் எப்பொழுதும் வணங்குகின்றேன்.

வாமனன்—ராசி.

இவர் மான்தோலுடுத்தவர். பூணூல் தரித்திருப்பர். குடை பிடித்திருப்பர். கமண்டலம் தாங்கியிருப்பர். காதுகளில் கடுக்கன் அணிந்திருப்பர். தலையில் குடுமி உண்டு. சிறிது கூன்முதுகு உள்ளவர். கவர்ச்சிகரமான தோற்றமுள்ளவர்.

---

(1) "வாக்நः ஙுகிதிः" என்றும் பாடம். பொருள் ஒன்றே.

அத நரவராஹ: :—

நரவராஹம் வ்ருகஸ்யாதி லக்ஷணாவ்ருத மௌலிதம் ।
மாவதூயஸம் யாதீம் தம்ஷ்ட்ரயேண வஸுந்தராம் ॥ கல்ப

ஸிம்ஹாணம் கோவ்ருஷ வாஜி விஸ்வயோத்ஸ்ருஷ்டலோசநாம் ।
நீலோத்பலயஸாம் தேவீ ஸம்வஹிஷ்டாஸ் வ்ருகஸ்தயேத் ॥ கல்க.

உத்ஸங்கே கபிலம்ஸ்ருஷ்டி பாஹும் தக்ஷ்ண வ்ருகஸ்தயேத் ।
கல்ஹாரபுஷ்ப வடிதாமுகம் சாந்ய ஹஸ்தேந்து தாரயேத் ॥

சாபவா லக்ஷணாகாரம் ஸுஹாகாயம் கலி ஸ்திதம் ।
தீக்ஷ்ணதம்ஷ்ட்ரோ வொணாவ்ய லம்பகர்ணோ ஹரிர்பவேத் ॥

ாயஉ—ாயடு.

மானிடவராகன் (கழுத்துவரை மானிட வடிவமும், கழுத்துக்குமேல் பன்றி வடிவமுமுள்ளவர்):— இனி பன்றி முகத்தோடுகூடிய அழகிய நரவராஹப் பெருமானைக் கூறுவேன். இவர் கைகளில் முறையே கதை, தாமரைமலர் இவற்றைத் தரித்திருப்பர். தனது கோரைப் பல்லினால் பூமிதேவியை மேலே தூக்கிவந்தவர். அந்தப் பூமிப்பிராட்டி ஆச்சரியத்தினால் நன்கு மலர்ந்த கண்களுள்ளவள். கருங்குவளை மலரைத் தரித்திருப்பள். ஸ்ரீவராஹ நாயனார் அவளைத் தனது இடது கையினால் அணைத்திருப்பர். அவர் தனது வலது கையை இடுப்பில் பொருந்த வைத்திருப்பர். ஒரு காலை ஆமையின் முதுகிலும், மற்றொரு காலை ஆதிசேஷன் தலையிலும் வைத்திருப்பர். ஸ்ரீவராஹ நாயனரை இவ்வாறு தியானிப்பது ஒரு முறை. மற்றொரு விதமுண்டு: அதாவது முழுதும் பன்றிவடிவமாகவே தியானிக்கலாம். மிகப்பெரிய உடம்புள்ளவராக இப்பன்றியை வரைய வேண்டும். கூர்மையான கோரைப் பல், கூர்மையான மூக்கின் நுனி முகம், தோள்கள், காதுகள் இவைகளும் உக்ரமாயிருக்கும். ரோமங்கள் (மயிர்கள்) மேல் நோக்கி நெறித்துக் கொண்டிருக்கும். இவ்வாறும் தியானிக்கலாம்.

அத நரஸிம்ஹஃ :—

நரஸிம்ஹாகாரம் விக்ஷ்வக்ஸேநம் [1]லிம்ஹரூபிணம் ।
ஹரிஜாஜ்வலகோபாக்தம் ஸ்மரேந்நரஸிம்ஹகம் ॥ கக ॥

ஹிரண்யகஶிபும் தைத்யம் தாரயந்தீம் நகாங்குரைஃ ।
ஊருணா ரூபிணி லீநயந்தம் வஜ்ரவைடூர்யாநிபம் ॥ கக ॥

கவ்யாஜ்ரூபாம் நிஷ்பதந்தீ பாஹுப்யாம்தந விஹ்ரதீம் ।
ஶ்யாமிகாஹ்யாம் பாஹுப்யாம் ஶுஷ்கிணே ஸத்ருவங்கஜே ॥

கௌமோதகீம் மஹாம் ஶங்கம் பாஹுப்யாம் தீக்ஷ்ண வாஸிதஃ ।
நீலோத்பலவதாபாயாம் கிம்வா ஶங்கஸமப்ரபாம் ॥ ககக ॥

கதுகாஞ்சநஸங்காஶாம் பாஸகபூஷ்பஸமீம் ஏவேச ।

நரசிங்கமூர்த்தி—ககக—ககக.

இனி நரசிங்கமூர்த்தியைப் பேசப்போகிறேன். கழுத்துக்குமேல் சிங்கவடிவமானவர் இவர். கீழ்ப்புறம் மானிட வடிவமானது. இவரது சிங்க முகமும், கண்களும் பயங்கரமானவை. இவருக்குக் கைகள் எட்டு இருக்கும். பருத்த கம்பத்தை அண்டிருப்பர். கூர்மையான தனது நகங்களால் ஹிரண்யகசிபு என்னும் அசுரனைக் கிழித்துக் கொண்டிருப்பர். அவ்வசுரன், தனது கைகளிரண்டிலும் வாளும் கேடயமும் தாங்கியிருப்பான். அவ்வாறான அவனைத் தூக்கித் தனது தொடையின் மேல் வைத்து இருகைகளால் கிழித்துக்கொண்டிருப்பர் இவர். அவனுடைய நரம்பு, தசை இவைகளைக் கொத்தாக அறுத்து வெளியில் இழுத்துத் தனது இரண்டு கைகளிலும் தரித்துக் கொண்டிருப்பர். நடுவிலுள்ள நான்கு கைகளில், வலதுபுறம் உள்ள இருகைகளால் முறையே சக்கரத்தையும், தாமரை மலரையும் தரித்திருப்பர். இடதுபுறமுள்ள இருகைகளால் முறையே "கௌமோதகி" என்னும் கதையையும், சங்கையும் தரித்திருப்பர். கருங்குவளை மலர்போன்ற நிறமுள்ளவர். அல்லது செண்பக மலர்போன்ற நிறமுள்ளவர், நன்கு காய்ச்சின பொன்போன்ற நிறமுள்ளவர், இளஞ்ஞாயிறுபோன்ற நிறமுள்ளவர், இவ்வகைகளில் ஏதேனும் பொருந்தும்.

---

(1) "லிம்ஹ" என்றும் பாடம். பழுப்பு நிறமான-என்று பொருள்.

ஸ்ரீ த்ரிவிக்ரமர் :—

தயா த்ரிவிக்ரமம் வக்ஷோ வாமவாஹுந ஜேதிநீம் ॥ கடயே ॥
ஸுகுமாரேண பிதீயேந வாகவ்யேந நகஸ்தலம் ।

ஸ்ரீ உத்ஸவமூர்த்தி :—

உத்ஸவகாரணம் தெவம் உத்ஸாகாரம் வ்ருகோதரம் ॥ கடக ॥

ஸ்ரீ கூர்மம் :—

கூர்மரூபகாரிணம் தெவம்
கமடாகூர்ம சாலிவெஷம் ।

ஸ்ரீ வராஹர் :—

ஸிவெ வ்ருதகபோலம் தெவம்
வ்ருதவராஹரூபம் ஸுரஸெவிதம் ॥ கடட ॥

ரக்தகுண்டலயுகளம் அம்பரகுலெபாவவீதிநம் ।
க்ருஷ்ணாஜிநயுதம் ஸௌம்யம் ஸுதாம்பரவிராஜிதம் ॥ கடக ॥

திருவிக்கிரமன்—ஈடம்.

அவ்வாறே திருவிக்கிரமனைக் கூறுவேன். இவர் தனது இடது காலால் பூமி முழுவதையும் ஆக்கிரமித்து (அளந்து) நிற்பர். மற்றொரு (வலது) காலால் ஆகாயம் முழுவதையும் அளந்தவாறிருப்பர்.

மச்சமூர்த்தி—ஈடக.

மீனைத் திருவவதாரம் பண்ணின எம்பெருமானை, மீன் வடிவமாகவே அமைக்க வேண்டும்.

கூர்மமூர்த்தி (ஆமை)—ஈடட.

ஆமையாக அவதரித்த இறைவனை, ஆமை வடிவ மாகவே வரைய வேண்டும்.

பிரம்மா (நான்முகன்)—ஈடட—ஈடள.

பிரம்மாவுக்கு நான்கு முகங்கள். நான்கு கைகள். இனிய மங்களகரமான பார்வையுள்ளவர். இரத்தின ங் களிழைக்கப்பெற்ற குண்டலங்களை யணிந்தவர். பூணூல் அணிந்திருப்பர். கீண்ட தாடியையுடையவர். மான்தோல் தரித்திருப்பர். சிறிது மஞ்சள் கலந்த வெண்மை நிறமான வர். தூய வெளுப்பான ஆடையுடுத்தியிருப்பர். வலதுகையில்

டக்ஷிணம் வாடஂ ஹஸ்தம் கதாடஂ ஶூலம்[1] யாமிணே ।
கரேணாயஂ வாமம் கபாலடஂ ஸம்யகம் ஶூலா ॥ கஉச ॥

ஜிஹ்மாணம் பதகோ வெதாது வாரகஶாவ்ய விடயவெஷ।
வாமெ வாஶ்வுகஂ வாலிகீம் டக்ஷிணெகஂ வ்ருஷ்டகீ ॥

ஆஜ்யஸ்தாலீம் வரொஹாமெ ஸுஹஸ்தீ ஶுஸ்ரு வரேகஃ ।
ஹஂஸவாரூடம் ஜிவெஸ கவி கலிஜ கரோஸடஂ ॥ கஉக ॥

ஸ்ருஷ்டாரம் வஸுலொகாநாம் ப்ரஹ்மாணம் வரிகலு யெஸ ।

கூய கோரஃ :—

விஜிவெஸ ஷண்முவம்டெவம் ஸுரிவராவாஹநடஂ ॥ கஉஞ ॥
கரேணாதிதயவங்காரம் வாமஹஸ்தஷணஹஸ்தவிதடஂ ।
வ்யாநீயெ வெடகெவாவி கோரொ ஜிவ்யதெயடா ॥ கஉஅ

வரத முத்திரையுடனிருப்பர். மற்றொரு கையில் சுபமான முத்திரையைத் தரித்திருப்பர். இடது கையில் கமண்டலம் தரித்திருப்பர். அவ்வாறே மற்றொரு (வலது) கையில் அக்கினியை வைத்திருப்பர். நான்கு வேதங்களையும் தாங்கிய வாறிருப்பர். இவருக்கெதிரில் இடதுபுறம் ஸாவித்ரியும், வலது புறம் ஸரஸ்வதியும் அமர்ந்திருப்பர். எதிரில் ஆஜ்ய ஸ்தாலியை (ஹோமத்திற்கான நெய்யை வைத்துக்கொள் வதற்கான பாத்திரம்) அமைக்கவேண்டும். இவருக்கு நாற் புறமும் மகரிஷிகள் சூழ்ந்திருப்பர். சில இடங்களில் ஹம் ஸத்தின் மேல் (அன்னப் பறவையின் மேல்) ஏறியவாறும், சில விடங்களில் தாமரை மலரில் அமர்ந்தவாறும், இவரை வரையலாம். எல்லாவுலகங்களையும் தோற்றுவிப்பவராகிய பிரம்மாவை இவ்வாறு அமைக்கவேண்டும்.

குமரன் (முருகன்)—ாஉஎ—ாஉக.

குமரக் கடவுள் ஆறுமுகங்களுள்ளவர். சிறந்த மயில் தான் இவருக்கு வாஹநம் (சுமந்து செல்வது). இளஞ் சூரியனைப் போன்ற நிறமுள்ளவர். சிறுவர்களுக்கேற்ற அணிகளை யணிந்தவர். இவ்வாறாக ஆறுமுகனை வரைய வேண்டும். ஒரு பட்டினத்தில் அல்லது சிற ஸ்ராமத்தில்

---

(1) "டாரிணம்" என்றும் பாடம்

ஹரிர் வாதிஸ கரவீரத வவருதெ வதகரோ ஹரிரபு।
ஸுரதெ வதெந ஸிவோஹம் ஸ்யாலெவ நீயொ விதகுவெணெ॥

அய நாமஹ :—

நாமாநாம் வகுதெ ரூபிவெம் நாலெ ரூபிவும் நிராகரிதி।
வவருகார ஸியொஹம்ம ஸிவுதெ ஹொமதிவுதெ॥ கதய॥

வதகம் வணம் தயம்வாவி வஹிவா வவுவா நவ
ஸிஹிவா வெ வியாதவ்யாஹ் வவு'ஸிதுகதெ யுகாஹ்॥

அயாவகாஹ் :—

கிரீடகுண்டலொவெதா ஸீகுடம்டொ ஸயாதகாஹ்।
நாநாஸஸ்யாஹ் காயுாஹ் தெதெயா வகாரஜணஸிவிஹ்॥

முருகனை வரையும்போது பன்னிரண்டு கைகளுள்ளவராக வரையவேண்டும். மயிலின் அடிவாரத்திலுள்ள சிற்றாரில் நான்கு கைகளுள்ளவராகவும், கிராமத்திலும் காட்டிலும் இரண்டு கைகளுள்ளவராகவும் அறிவாளிகள் இவரை வரைவர்.

நாகம் (பாம்பு)—ாகய-நாக.

நாகங்களின் வடிவம் கூறப்படுகிறது. இவர்களது வடிவம் காபிக்கு (கொப்பூழுக்கு) மேல் மனித வடிவமாயிருக்கும். கீழ்ப்புறம் பாம்பு வடிவமாயமையும், தலையில் பாம்பின் உடல் வட்டவடிவமாய்க் காணப்படும். ஒரு படம் உள்ளதாக அமைக்கலாம். அல்லது மூன்று, ஐந்து, எழு, ஒன்பது படங்களுள்ளதாகவும் அமைக்கலாம். இந்த நாகங்களின் நாக்கு இரண்டு பிளவுள்ளதாக அமைக்கப்பட வேண்டும். இரண்டு கைகள் உள்ளவர்கள். வாள், கேடயம் இவற்றை அக் கைகளில் தரித்திருப்பர்.

அசுரர்கள்—ாநவ

அசுரர்களுக்குத் தலையில் அழகிய கிரீடமும், காதுகளில் குண்டலங்களும் இருக்கும். கூர்மையான பற்கள் உள்ளவர்கள், பயங்கரமானவர்கள், பலவிதமான கத்தி முதலிய ஆயுதங்களைத் தரித்திருப்பர். "திதி"யின் பிள்ளைகளான இவர்கள் தேவர் கூட்டங்களுக்குப் பகைவர்கள்.

---

(1) "வடிகவெஸ்" என்றும் பாடம்.

கூ2 தா₂நவாஃ :—

தா₂நவா விக்₃₂தாகாரா ஹ்ரூகாரதி₂ரிணோ நராஃ ।
கிரீடெநவ கராஜ்ஜ்வலேந மூர்தி₄நா ஸ்தி₂தாஃ ॥ கூ2 ॥

டம்ப₄ராகாராவபுஷோ ஹ்ரூகாரதி₂ரிதே₂க்ஷணாஃ ।
நாநாராக₃வா பீ₄ஷணகாயா நாநாஸ்த்ர யுதாஸ்தா ॥ கூ2ச ॥

கூ2 விசாசாஃ :—

உத்₃வ்₃₂க்₃ரஸ்தகாயா ஹ்ரூ ஹாராஸ்தீக்ஷ்ணதம்ஷ்ட்ராவிபீ₄ஷணாஃ ।
ஹ்ரூஸ்₂ தீ₄ரிணஸிரோஸ்₂ரூக்₃ஸ்₂ச விசாசா ஸ்தி₂ரகபி₂ணி ॥

தானவர்கள்—ஸ்ரூ2—ஸ்ரூச.

தானவர்கள் விகாரமான தோற்றமுள்ளவர்கள். புருவங்களை நெறிப்பதனால் கோணலான முகமுள்ளவர்கள். சிறிது வளைந்த (கோணலான) கிரீடத்தை அணிந்திருப்பர். கைகளில் ஆயுதத்தாங்கியிருப்பர். பெரிய பற்களால் பயங்கரமான முகமுள்ளவர்கள். புருவங்களை நெறிப்பதனால் கோணலான பார்வை (கண்கள்) உள்ளவர்கள். பலவிதமான வடிவங்களுள்ளவர்கள். மலைபோன்ற பெரிய உடம்புள்ளவர்கள். பலவகையான ஆயுதங்களையும் கைகளில் தரித்திருப்பர்.

பிசாசுகள்—ஸ்ரூ2.

பிசாசங்களுக்கு மிகவும் மெலிந்திருக்கும் உடம்பு. கணுக்கள் எல்லாம் (முழங்கை முழங்கால் முதலியன) உயர்ந்து, தாக்கிக்கொண்டிருக்கும். எலும்புகளும், நரம்புகளும் படிந்திருக்காது. தளர்ந்து அசைத்து கொண்டிருக்கும். அதனால் உடலும், அசைவின்றி நிலைத்து நிற்காது. தலைமயிர்கள் மிகவும் சுறுசியனவாகவும் சிதறியும் இடக்கும். இவ்வாறு பிசாசங்களைச் சித்திரத்தில் வரைய வேண்டும்.

---

(1) "கணு" என்றும் பாடம்.

526 ஸ்ரீவைஷ்ணவ உத்தராஹ்நிக [ஸ்ரீ ஹயக்ரீவ

ஸ்ரீ வேதாளாய :—

ஸ்ரஸ்ரஸ்ரா வஸ்ர வேதாளாய நீலபுருஷாய சதுர்புஜாய ।
கபாலகேய வஜ்ரபுஜே உத்தர வைதாளிகா உதிஷ்டந்து ॥

ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஹயக்ரீவாய :—

ஸ்ரத்தவணேபு உஹாகேதகா ஸ்ரிவாஹாய வஜ்ரஹஸ்தாய தீமஹி ।
வஸ்துஸ்ரி வஜ்ரஸ்ரே யபுக்தே வஸபுரஜ்ஞாஸ்ரிஹ்ரிதே ॥ ஹயக்ரீவ
வாகவஸ்ரே ரயே கிஷ்ணு வாதாகராத்மவஸ்ரோரு ஹாய ।
சாணிகுக்ஷ்ணுலாவேதாய வஜ்ராமகிரீடிநே ॥ ஹயக்ரீவ ॥

ஸ்ரத்தாம்ரோரயஸ்ரா ஸ்ரீயை வஸ்வத்தாம்ரா உதாராய ।
ஹரஸ்ரஸ்ரை வாராயிஷ்காயபுஷ் வ்ரதீஹாரஸ்ரளாய வாஸ்துயோஷ்

வேதாளங்கள்—ஸ்லோகம்.

இவ்வாறாகவே (பிசாசுகளைப் போலவே) வேதாளங்களையும் வரையவேண்டும். இவற்றின் உடல் கீண்டது. வயிறு மெல்லியதாக இருக்கும். கண்ணங்கள் இருக்காது. ? (இக்கு மூலத்தின் கருத்து விளங்கவில்லை) அறிவாளிகள் இவ்வாறாக வேதாளங்களை வரையவேண்டும்.

நவக்கிரகங்கள்—ஸ்லோகம்—ஸ்லோகம்.

நவக்கிரகங்களுள் சூரியன் முதன்மையானவன். இவன் சிவப்பு நிறமுள்ளவன். பெரிய சோதி வடிவமானவன். இரண்டு கைகளுள்ளவன். தாமரை மலரைத் தரித்திருப்பன். ஏழு குதிரைகள் பூட்டியதும், ஒரே சக்கரமுள்ளதும், பாம்புகளையே கயிறாக உடையதுமான அழகிய தேரில் நின்று கொண்டிருப்பான். இவனுடைய காலின்கீழ் தாமரைமலர் இருக்கும். அதன்மேல் நின்றவாறிருப்பான். இரத்தினங்களிழைத்த குண்டலங்களுடையவன். பத்மராகக் கற்கள் இழைக்கப்பெற்ற கிரீட முடையவன். சிவப்பான ஆடையுடுத்தவன். அழகியவன். உடம்பின் உறுப்புக்கள் தெளிவாகத் தெரியுமாறு இருப்பான். மனதைக்கவரும் தோற்றமுள்ளவன். இவனுடைய தேரில் இருக்கும் ஸாரதிக்குத் தடைகள் கிடையாது. சூரியனுக்கு இரண்டு புறங்களிலும் வாயில் காப்போர் இருவரிருப்பர். இவர்களுக்கு

வணவிடிஅ நாசொநெள வுவவெடகயாரிணெள ।
வஜ்ரஶ்ரீதெ வியாதவ்யஃ ஶ்ரொகாம்வைரஸிரவ்யுகஃ ॥ கசய் ॥

டஶஶ்ரொகாஶ்ரவ்யாகூ சாரஷிஃ வ்யுஜ்ஜ்ஞம் ஶாஜ்ஜி ।
ஜிஹ்ஜொடகிணெ வாணெள மஹாஸைஜ்ஜ்ஞ வுயஷிடரீ ।

வாகிஷ்ஷ வாரொ ஹவஜ்ரஃ ஶமாஜ்ஜவ்ரு கிரஷிவ்ரெக ।
யாரவொதுவ்ரு வகவ்யாதி மகுணம் ஜித்ருகெடுணி ॥ கசட ॥

வதஜ்ஹுஜ்ஜொ ஜெஷிமகி ஶாம்மாரகவஸெவ்யுகிஃ ।
டகிணம் ।வாஜ்ஜகம் ஹவ்ரு வாரடம் வாரிகவ்ரு யெக ॥ கசக ॥

உவ்ரயும் ஶகிவஸாயகம் வாகெள ஶாகஜ்ஜாயஸெள ।
வஜ்ரிம்மாரஷிஶா வம்வ்ரவகெஸ்ரு கணிஜ்ஜுகாரவஸிவ்ரஜ்ஜி ॥

முறையே "சண்டன்" "பிங்களன்" என்று பெயர். இவர்கள் கத்தியும் கேடயமும் தரித்திருப்பர்.

சக்திரன் வெண்மையான ஆடையுடுத்தவனைச் சித்திரத்தில் வரையப்பட வேண்டும். வெண்மையான பத்து குதிரைகள் பூட்டிய மங்களகரமான தேரில் ஏறிச்செல்பவன். இரண்டு கைகளுடையவன். வலது கையில் ஒரு கதையைப் பிடித்திருப்பான். அந்தக் கதையின் நடுப்பகுதி பருத்திருக்கும். இந்தச் சந்திரனுடைய இடதுகை வரதான முத்திரையுடன் கூடியதாயிருக்கும்.

பூமியின் மகனாகிய அங்காரகனுடைய அங்க அடையாளங்களை இனி விளக்குவாம். சித்திரங்களில் வரையும் பொழுது இவனை அடியில்கண்டவாறு எழுதவேண்டும். இவனுக்கு நான்கு கைகள். ஆடுதான் வாகனம். அதன்மேல் ஏறிக்கொண்டு பிரயாணம் செய்வான். தழல் போன்ற ஒளியுள்ளவன். வலதுகை இரண்டிலும் புத்தகமும், சக்தியும் தரித்திருப்பான். அதிலும் கீழ்க்கையில் புத்தகமும் வரதான முத்திரையும். மேல் கையில் சக்தி, இடதுபுறம் இரண்டு கைகளில்முறையே வெள்ளியும் கதையும் அல்லது வெண்மையான கதையைத் தரித்திருப்பான்.

இனி புதனைக் கூறுவோம். இவன் சித்தத்தின்மேல் ஏறியிருப்பவன். கர்ணிகார மலர்போன்ற நிறமுள்ளவன்.

---

(1) "வைலகம்" "கதிரம்" என்னும் பாடங்களுண்டு.

ವೀಣಾವಾದ್ಯಪರಾಯಣಂ ವರಗುಣೋಪೇತಾವಿಭೂಷಾನ್ವಿತಂ ।
ವಸ್ತ್ರಂ ಪದ್ಮಸಮಪ್ರಭಂ ವಿದಧತಂ ಸಂಸ್ಥಾಪಯೇತ್ಪಶ್ಚಿಮೇ ॥ ೫೯ ॥

ಗದಾಯುಧಸಮೋಪೇತಂ ಸಿಂಹಾಸನಂ ದೊಡ್ಡಕಾಷ್ಟಯೋಃ ।
ಪಾಶಂ ಸಿದ್ಧಾರ್ಥಕಾಸ್ತಂ ಬಲಂ ಪೂರ್ವಮಿವೇಷ್ಯತೇ ॥ ೬೦ ॥

ಕಥಿತಾ ದೇವಮಾತಾ ಚೈವಾಽಽಯುಧಾನಿ ಚ ಪೂರ್ವವತ್ ।
ಪತಾಕಾಶಿಲಾಹಸ್ತಂ ಚಾಽಽಯುಧಂ ಶಿಲಾಕಪಿಲಮಾಲಭೇತ್ ॥ ೬೧ ॥

ವರಚೇಲಾ ಪಾಕಶಾಲಾ ಚೈತ್ಯಾಲಯಸಮೀಪತಃ ಕಥಾ ।
ಧಾನ್ಯಚಿತಾಲಯ ಕಥಾವಾಹಶ್ಚ ಶಿಲಾಮೇಷೌ ವಾಣಿಜ್ಯಪೇಶ್ಯೌ ॥ ೬೨ ॥

ಪೌಲಸ್ತ್ಯೋ ನೀಲವಸ್ತ್ರೋಽಯಂ ಶೂದ್ರಾಣಾಮಯಂ ಪತಿರ್ಭವತಿ ।
ವರದಂ ವಾಸವಸಂಯುಕ್ತಂ ಚಾವಯೇತ್ತಮಯಂ ಶಿವೇ ॥ ೬೩ ॥

ಮಲ್ಲಿಗೆ ಹೂವಿನ ಮಾಲೆ, ಆಡೆ ಇವುಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದವನು. ಬಂಗಾರದ ಆಭರಣಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದವನು. ಇವನಿಗೆ ಎರಡು ಕೈಗಳಿವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಬಲಭಾಗದಲ್ಲಿ ವರದ ಮುದ್ರೆಯನ್ನೂ, ಕತ್ತಿಯನ್ನೂ, ಎಡಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕೇಡಯವನ್ನೂ, ಗುರಾಣಿಯನ್ನೂ ಧರಿಸಿದವನು. ಇವನನ್ನು ಚಂದ್ರನ ಪುತ್ರನಾದ ಬುಧನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕೆತ್ತಬೇಕು.

ಬಳಿಕ ಗುರುವನ್ನು ಕೆತ್ತಬೇಕು. ಇವನಿಗೆ ಎರಡು ಕೈಗಳಿವೆ. ಬಲಭಾಗದಲ್ಲಿ ವರದ ಮುದ್ರೆಯನ್ನೂ ಅಕ್ಷಮಾಲೆಯನ್ನೂ, ಎಡಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕಮಂಡಲವನ್ನೂ, ಧರಿಸಿದವನಾಗಿ ಸಿಂಹದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತವನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಗುರುವನ್ನು ಕೆತ್ತಬೇಕು.

ಬೃಹಸ್ಪತಿಗೆ ಹೇಳಿರುವಂತೆಯೇ ಶುಕ್ರಾಚಾರ್ಯನಿಗೂ ಅಕ್ಷಮಾಲೆ ಮತ್ತು ಕಮಂಡಲಗಳನ್ನು ಕೆತ್ತಬೇಕು.

ಶನಿಯು ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣದವನು. ಕಪ್ಪು ವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಧರಿಸಿದವನು. ಇವನಿಗೆ ಎರಡು ಕೈಗಳಿವೆ. ಬಲಭಾಗದಲ್ಲಿ ವರದ ಮುದ್ರೆಯನ್ನೂ ಬಾಣವನ್ನೂ, ಎಡಭಾಗದಲ್ಲಿ ಧನುಸ್ಸನ್ನೂ ಧರಿಸಿದವನು. ಇವನನ್ನು ಕಾಗೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತವನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕೆತ್ತಬೇಕು.

ஸிம்ஹாஸநஸ்தம் ராஹும் கராலவத³நம் ஶிவே ।
சதுர்பு⁴ஜம் ஸுரக்தாக்ஷம் வரதா³ப⁴யஶூலகம் ॥ கருய ॥
யஸ்ய ஸ்மரணமாத்ரேண ஸர்வபீடா³ விநஶ்யதி ।
ஆயுர்வ்ருத்³தி⁴ர்ப⁴வேத்தஸ்ய ஸர்வஸித்³தி⁴ர்ப⁴வேத்³த்⁴ருவம் ॥ கருக ॥

கேதவே :—

ப்ராணாதி⁴தி³ஸாவஸ்தூஃ
ஸஶிஸ்ரஸ்ரஜாயஹாஸ்தூஃ கரேண வ்யாஃ ।
கூர்மாஸநி ஷட்³பி⁴ர்ஷ்ட
யாரணிஜ ஸ்தாஸிகேதவே வரதா³ஃ ॥ கருக ॥

இராகு, சிங்காதனத்தில் அமர்ந்தவாறு பயங்கரமான முகத்துடன் வரையப்படவேண்டும். இவருக்கும் நான்கு கைகளுண்டு. வலதுபுறம் இருகைகளில் முறையே வரதான முத்திரையும் கத்தியும், இடது புறம் முறையே கேடயமும் சூலமும் தரித்திருப்பர்.

கேது பல வடிவங்களாக விருக்கும். அவர்கள் எல்லோரும் தாம்ர (செம்பட்டை) நிறமுள்ளவர்கள். இரண்டு கைகளுள்ளவர்கள். ஒருபுறம் வரதான முத்திரையும் மற்றொருபுறம் கதையும் தரித்திருப்பர். கழுகுப் பறவை மீன்மேல் ஏறினவாறு இவர்கள் வரையப்பட வேண்டும்.

வேறு—கருக-கருரு.

நடுவில் சூரியன். அவனுடைய எட்டுத்திக்குகளிலும் மற்ற எட்டு கிரஹங்கள். கிழக்கில் சந்திரன், தெற்கில் வியாழன், மேற்கில் புதன், வடக்கில் சுக்கிரன், தென்கிழக்கில் செவ்வாய், தென்மேற்கில் சனி, வடமேற்கில் இராகு, வடகிழக்கில் கேது. இவ்வாறாக அமைத்துப் பூஜிக்க வேண்டும். இவர்களுடைய நிறங்கள் :— சந்திரனும் வியாழ

ஸ்ரீஷ்டிகவீதஸ்ரீஷ்டி.

ரக்தாவிதய்ஸ்ரீகுஷ்டிகாஃ குரஸ்ஃ ।

ஷத்ராதிஸ்ரீஃ கெகுவஜ்ரா.

வாசோரஸ்ரீஸ்ரீஷ்டி வாசுரஸ்ரீவிதாஃ ॥ கடுக ॥

கபரகஸ்ராஹபீஸ்ரீஃ

விகூபகஸ்ரீவொஜஸ்ரீஃ கரஸ்ரீவிதாஸ்ரீபிஸ்ரீக் ।

டிம்டெஸ்ரீஹஸ்ரீவெஸ்ரீ ஶிஸ்ரீஃ

வஸ்ரீவணஸ்ரீவிஸ்ரீஜஸ்ரீரம்ஸ்ரீகாதிஸ்ரீஹஸ்ரீஷஸ்ரீ ॥ கடுச ॥

கரஸ்ரீணஸ்ரீம்ஸ்ரீரஸ்ரீஸ்ரீ வாஸ்ரீவு.

ஸ்ரீடிஸ்ரீஜஸ்ரீஸ்ரீணொஜஸ்ரீஸ்ரீணவஸ்ரீரஸ்ரீஹஸ்ரீஜஸ்ரீஸ்ரீஃ ।

கதிதாஸ்ரீப வஸ்ரீடிகஸ்ரீரே.

டிஸ்ரீஸ்ரீகிவிம்ஸ்ரீவொஜஸ்ரீதிகஸ்ரீஹஸ்ரீஷணஸ்ரீவஸ்ரீரொஜஸ்ரீவதஸ்ரீஸ்ரீஃ ॥

னும் வெண்மை நிறம். புதன் மஞ்சள் நிறம். சுக்கிரன் வெண்மை நிறம். கேது வாய் நிவப்பு. சனி கருப்பு. இராகு தாம்ர வர்ணம். கேது கருப்பு. இவர்களெல்லோருக்கும் இரண்டு கைகள். இடது மேல்கை இடது தொடையில் வைத்திருப்பார்கள். வலது மேல்கையில் அபயதான முத்திரையிருக்கும். இராகு, விகாரமான முகத்துடனும் கைகூப்பியவாறும் இருப்பர். சனி பயங்கரமான முகம் பெரிய பற்களுள்ளதும் அதனாலேயே பயங்கரமுமாயிருக்கும். இவர் பொன்னிற மாலை ஆடையாபரணங்களோ அணிந்திருப்பர்.

இவர்கள் நடுவில் சூரியன் காணப்படுவான். அவன் செந்தாமரை மலரில் அமர்ந்திருப்பான். மூன்று கண்களுள்ளவன். சிவப்பானவன். செந்தாமரை மலர்களிரண்டை இருகைகளிலும் தரித்திருப்பான். மற்றிருகைகளில் அபய முத்திரையும் வரதான முத்திரையும் தரித்திருப்பான். சோதிவடிவமான பிம்பமுள்ளவன். எண்ணற்ற அலிகளணிந்தவன். இவ்வாறான சூரியன் உங்களைக் காப்பாற்றட்டும்.

அத்யாயம்:—

அத்யாயம் கிரீடம் காயம் நவதாளைச் சோணகம்।
ரத்னகுண்டலகௌபீர ஹாராஹாரணமண்டிதம்॥ கருகு॥

இதி ஸிஜ்ரதந்த்ரே உத்தரபாகே ஜ்ஞாநஸித்திகாயாநவகரணம்
நாம வஜ்ரவிம்சத்யத்யாயம்॥

கழுகுகள்—கருகு.

கழுகுகள் கிரீட முள்ளவாறு வரையப்படவேண்டும். "நவதாளம்" என்று மனவில் இரத்தினவ்களிழைத்த கடுக்கன் (காதணி) தோள்வளை முத்து மாலைகள் முதலான அணிகளுடன் விளங்குமாறு இவற்றை அமைக்க வேண்டும்.

சில்பரத்தினத்தில் இரண்டாம்பாகத்தில் தியானத்தொடர்பில்
இருபத்தைந்தாம்
அத்தியாயம் முற்றும்.

ஸ்ரீ:

சுய வடிவிலொழுகுதல்

சாலவினைந் நடுவெ வுபய வடிகாட்டி நிலைநின்றா ।
லம்பாதார் வுகிரோயத் தருளா லுணர்வினொடுநாடாமே ॥ க ॥

ஒழுகெ நடுவெ டுஞ்சிநடு
ஞாலமெஞ்சு மறிகொவெஞ்சு ।
மிரிட்டு காம் மறைந்தெவ
தலைவெவ மிரிகெ நடுவெஞ் ॥ உ ॥

(அம்மானை) வெளுகாரஞ்சொல மவனி வாவரா வுடா ।
வாடாடுவ்வ மிகிரூரி வடிவி நுகிவகுபெ ॥ க ॥

இருபத்தாருவது அத்தியாயம்

பிம்பங்களின் குற்றங்கள்.

நகங்களின் இலக்கணம்—க-உ

மாமிசம் போன்ற நிறமுள்ள நகங்கள் சிறந்தவை. அவ்வாறே (செக்)தாமரையிலைச், செம்பு இலைபோன்ற நிறமுள்ளனவும் சிறந்தவையே. விக்கிரகங்களுக்கு நகங்கள் இவ்வாறே அமைக்கப்படவேண்டும். அதுபோன்ற பிம்பங்களுள்ள இடத்தில் வாழ்கின்ற ஜனங்கள் சுகமுள்ளவர்களாயிருப்பார்கள்.

வெண்மையான நகங்களால் துக்கமடைவார்கள். குளத்தின் முளைபோன்றதும், ஸ்படிகம் போன்றதும், பச்சை நிறமுள்ளதுமான நகங்களால் வறுமை மிகும்.

விரல்களின் இலக்கணம்—ங-ச.

விரல்களின் நுனி உயர்ந்திருக்குமாயின் எப்பொழுதும் சுகமுண்டாகும். கால் கட்டைவிரலைக் கடந்து அதற்கடுத்த (பக்கத்து) விரல் நீண்டதாக இருப்பின், அத்

ஹஹெஞ கதூஷெஸஷ்ஷா நாரீஹொம உநஂதீர்ஃ ।
கரிஷ்டாயாஞ் தீவபூரயாம் பஹுவிதகரொ ஹவெஷா ॥ ச ॥

கஂஸஂஷ்யஃ கபிலாஃ ஸுதூர விரூபா தூஃவஹாதிநஃ ।
கஷ்டிநெள தீர்கதி ரதெள ।வஷ்டெள வாரூடிலாவிவ ॥

ஆஹாஂஹஸீ லுவாவதீபுச விராவிரஹிதெள கயா !
சாஂஹஸெள மதிபஸ்ஷ்டெளச கபிதபூஷஸோவதி ॥ ஞ ॥

ஹவெதகாம வரணெள யஷ்ய
கதூஷ்டா ராஜிவலூஹாஃ ।
விபுதெள ஸுவபுஹஂகாஸெள
ஹஷ்டெதெள ஹ்ருஷ்டவாணஸெள ॥ எ ॥

தேசத்திலுள்ளவர்கள் சிறந்த சிற்றின்பத்தை யனுபவிப் பார்கள். சுண்டுவிரல் நீளமாகவிருந்தால் பணம் ஏராளமா யிருக்கும்.

பாதங்களின் இலக்கணம்—ரு-அ.

விரல்கள் கோணலாகவும் (வளைந்தும்), வெண்மையாக வும், இடைவெளியுடனும் இருந்தால் தன்பத்தை யடைவார் கள். பாதங்கள் வேர்வையில்லாதனவாகவும், மென்மை மாகவும், சிவந்தனவாகவும், அழகிய இதழ்களுடன் கூடிய மலர்கள் போன்றவையாகவும், விரல்கள் இடைவெளி யில்லாமல் சேர்ந்திருக்கப் பெற்றவையாகவும், அழகிய குதிகால் அமையப்பெற்றவையாகவும், நரம்புகள் மேலே தூக்கிக்கொண்டிருக்கப் பெறுதனவாகவும், சதைப்பற்றுள் ளனவாகவும், கணைக்கால் (மூட்டுகள்) மறைந்திருக்கப் பெற்றனவாகவும், ஆமையின் முதுகுபோன்ற அமைப் புள்ளனவுமாக இருக்குமாயின் அவர்கள் அரசனிடம் செல்வாக்கு பிருந்தவர்களாவார்கள். முன்புறம் விரிந்தன வாகவும், முறம்போன்றனவாகவும், வியர்வையுடன் கூடி யனவாகவும, குறுகியனவாகவும், வெண்மையாகவும், மயிர் கள் அதிகமுள்ளனவர்களவும், எவருடைய பாதங்கள் இருக் கின்றனவோ அவர்கள் தன்பத்தை அடைவர்கள்.

---

(1) "வஷ்டெள வாரூடிலெ இவ" என்றிருத்தல் நன்று.

ரொஉஸௌ யரணௌள யஸ்ய கதஸ்ய தூஸ்வஹாமிநஃ ।
தீவபூபொடகஸை ரெவா ஹஸாங்கஸ்ஸிஹா யதி ॥ அ ॥

ஸாவபூஹௌஉகூடா ஸகூ கதிடம் நாதஸ்ய ஸம்ஸயஃ ।
கூரோஷுதத்த பூஸஸ்யைத ஜம்வெ ஸ்ரீஸ்ரு கஸொஉகெ ॥

ஸ்ரிம்ஹவ்யாவ்ரெவஉ ஜம்வெ யதிநாம் வரிகீரிபுதெ ।
காகஜம்வொ ஹவெஸ்ரோஜா ஷுஹஜம்வொஉவி காடூஸுஃ ॥ க? ॥

ஜம்வெவ தீநவ்ரூஸ்ய வொஉவி ஸா ஷ்ரஜ்ஜுஸா ஜநஃ ।
ஸ்ரூஷுஜம்வா தீவபூஜம்வா ஜாயஸ்ரை வஸிமாஃஸுஷா ॥ கக ॥

ஸ்ரஹாஷுகொஷுஜம்வா யெ தெ நரா தூஸ்வஹாமிநஃ ।
உஷ்ஷ ஸிம்வெ ஸஸ்ரிஷ்ஷ்யம்,

கீண்ட பாகத்தினுடைய கீழ்ப்புறத்தில் கலப்பை போலும், அங்குசம்போலும், ரேகை ஒருவருக்கிருக்குமா யின் அவர் சக்கரவர்த்தியாவார். இதில் சந்தேகமில்லை.

ஐங்கை (கெண்டைக்கால்) இலக்கணம்—கூ-கஉ.

கணைக்கால், முழங்கால் இவ்விரண்டுக்கும் நடுவிலுள்ள காலின் பகுதி (கெண்டைக்கால்) "ஐங்கா" எனப்படும். இது படிப்படியாக எல்லா இடத்திலும் (கீழிருந்து மேல் வரை) வட்டவடிவமாகவே இருப்பது சிறந்தது. அவ்வாறே வழவழப்பாகவும், மயிர்கள் இல்லாமலும் இலை அமைவது உத்தம லக்ஷணமாகும்.

செல்வந்தர்களுடைய ஐங்கைகள் சிங்கம், புலி இவற்றினுடைய ஐங்கைகள் போலிருக்கும். காகத்தினுடைய போன்ற ஐங்கையை யுடையவனும், மிருகத்தினுடைய (மானுடைய) போன்ற ஐங்கையையுடையவனும் அரசன் ஆவான். மீனுடைய (கெண்டைமீனுடைய) வடிவம்போல் எவனுக்கு ஐங்கைகள் அமைகின்றனவோ, அவனும் சக்கரவர்த்தியாவான். பருத்ததும் கீண்டதுமான ஐங்கை அமையப்பெற்றவர்கள் எப்பொழுதும் வழி நடப்பார்கள்.

முள்ளெலி, பன்றி இவைகளுடையதுபோன்ற ஐங்கைகள் எவருக்கிருக்கின்றனவோ அவர்கள் தண்டிக்கப்படுவர். இவ்வாறு ஐங்கைகளுக்குக் கூறப்பட்ட லக்ஷணங்கள் யாவும் பிம்பங்களில் ஊன்றிக் கவனிக்கப்படவேண்டும்.

கயாவுதே²ஷு ஜாநூநீ ॥ கஜ ॥
ஶாலஜை²ஷ ஸதி² ஶுப்²ரவீதே நாப⁴யகாஶ்மீ ।
கிஞ்சி ஜ்ஞாதகயாகே²தே ஹவெஷாம் ஸவநாம்ஹஸே ॥ கஜ ॥
ஊரூ ஸுஶிஶ்ரோணிகாஸௌ
ஶொ²ஶ்மீ வாஸிவஜி²தே²ஸ ।
ஸ்ரோணிஸௌ கிஞ்சிஸௌ நாபி-
ர்நாபிஸௌ நாபிகூபஸௌ வஸோ² ॥ கச ॥
ஸ்வஸ்தி² ஶாலஸ்ய ஸ்பிக் சௌஸ வ்யாவ்ருஹேகஸ்மிஞ்சவஸி ।
கயைவ த்வஸ்வதி²ஜ்ஞேயம் ஶஸ்தஸ்ய ஜ்ஞேயஸ்ய ॥ கரு

முழங்கால் (முட்டு) களின் இலக்கணம் — கஜ.

முழங்கால் முட்டுகள் வட்டவடிவமாக இருக்கவேண்டும். மேலும் சனப்பற்றுள்ளனவாகவும், சமானமாகவும் (ஏற்றத்தாழ்வில்லாமலும்) சப்தம் இல்லாதனவாகவும், எலும்புகள் நன்றாக மறைந்தவாறும் சிறிது உயர்ந்த வாறும் உள்ளனவுமாகிய முழங்கால்கள் எல்லாவிதமான மங்களங்களையும் கொடுக்கவல்லவை.

தொடைகள் யானையின் துதிக்கைபோல் இருப்பது உத்தமம் (ஆரம்பத்தில் பருத்தும், படிப்படியாகச் சிறி தாகிக்கொண்டும் வருபவை). மயிர்கள் இல்லாமலிருக்க வேண்டும். ஏற்றக்குறைவில்லாமல் அழகாக அமைந்திருக்க வேண்டும். இடைவெளியின்றி அடர்ந்திருக்கவேண்டும் (நெருங்கியிருக்கவேண்டும்). அதிக பருமனும் கூடாது. அதிகமாக மெல்லியதாக இருத்தலும் நன்றன்று. இவ் வாறான தொடைகள் சிறந்தவை. (கச)

'ஸ்பிக்'' என்பது முதுகெலும்பின் முடியுமிடம். பின் புறத்தில் ஆசனத் துவாரத்தின் சமீபத்தில் இருபுறங்களி லும் வட்டவடிவமாகவுள்ள இடம். இது சதைப்பற்றுள்ள தாகவும், புலி, தவளை இவற்றினுடையதுபோலும் இருந் தால் சுகத்தைக் கொடுக்கும். சதைப்பற்று இல்லாமல் வறண்டிருந்தால் துன்பத்தைக் கொடுக்கும். இதில் சந்தேக மில்லை. (கரு)

ஃபெஹ்ரு கபிலங்காமகபி ஸெஸ வாயிபுவ வஷ்டா ।
காதிகும் வ்யாஸ கொஹகெடிஃ + + + + + ॥ கசு ॥

கசுடொஷ்டு கபி ஹஸஸ ஸுகபிகும் ।வ்ருதாவஹபி ।
தெஹநம் யநபிம் ஹ்ரு வ்லும் வ்ருதெயபுநாமதபி ॥

வ்ருதெயுதிகரும் ஜெஸ்ய தெத உகபிணதொஹதபி ।
ஶணிநீ வொஹதெத வ்ரிஸ்ரு யநவீ ரதுஹாஜநபி ॥ கச ॥

யெ ஹிதெ ஹவெ ஹிஃவ்ரா யெ்யா டிஸ்ரு விஸெஷகஃ ।
ஸ்ரம்ஷஸ்ரு தெ வஸ்ரிஃவ்யாஸ வாஸ்ரு யநவீநதா ॥ கஞ

இடையின் இலக்கணம்—கசு.

சிங்கத்தின் இடைபோன்ற இடை ஒருவனுக்கு அமைந்தால் அவன் அரசனுவான். பன்றியினுடையதுபோன்ற இடை இருந்தால் காமி (சிற்றின்பவேட்கை மிகுந்தவனுக) யாக இருப்பான் + + + + + .

குறிப்பு:—இங்கு மூலம் சிதைந்துள்ளமையின் பொருளிலும் குறைபாடு உளது.

நண்டு, ஒட்டகம் இவைகளுடையதுபோன்ற இடையுள்ளவனும் அவ்வாறே. நாயினுடையதுபோன்ற இடை இருப்பின் மக்கட்பேறு இருக்காது.

ஆண்குறியின் இலக்கணம்—கஎ.

ஆண்குறி நீளமாக இராமல் குறுகியிருப்பது செல்வத்தைத் தரும். பருத்திருந்தால் மக்கட்பேறு, செல்வம் இவை அழியும். இது வலதுபுறம் உயர்ந்திருந்தால் மக்கட்பேறு விருத்தியாகும்.

மணிகளுடைய இலக்கணம்—கஞ.

மணி என்னும் சொல் ஆண்குறியின் முனையிலுள்ள இரு பிளவுகளைக் குறிக்கும். மணிகளிரண்டும் உயர்ந்தும் வழவழப்பாகவும் இருப்பின்; பணம், கல்ல பெண்டிர், இரத்தினங்கள் இவற்றைத் தரும். நடுவில் பள்ளமாக

---

(1) "ஸ்ரு தாவஹபி" என்றும் பாடமுண்டு. மக்கட்பேறு உண்டாகும் என்பது இதன் பொருள். மற்ற நூல்களைக் கண்டு தெளிக.

ऽணைள ச ऽபி நஹுயை தாநிஹ்ரு ऽஷுஜாயத ।
ऽஷுஷ்மொ ரூஷ்மொ ஹ்ரூஷ்மொ ராஜராஜ்ஞ ஆஹுர்யாஸ ॥
ஆபொ ஹ்ரூஷ்மொ ஹ்ரூஷ்மொ ऽஷ்மொ தீர்கஜீவிதஃ ।
ஹாக ஹவ யதா ऽஷ்ட ஸ்ரூதா ஹ்ரூ நரணம் ஜனாஸ ॥ உக ॥

வ்ருத்விவ்ஸீண்ஹுமண்டீய நாஹௌ ஸுவ ऽதீவ ஹி ।
விஷோ விஶ்யுஸ்ரூ நாபி தாநிஹ்ரு ऽகாரிணீ ॥ உட ॥

உக்ஷிணாவதாநீ ஸ்ரூ வாரோயதாரு வகாரிணீ ।
ஆம்பொதிரொ ஹவெ தாஹ்ரூ பஹுஹொஃ ஸஹொதிரொ ॥

(அமுக்கி) இருப்பின் வறுமை உண்டாகும். மத்தியத்திற்குச் சிறிது மூன்புறத்தில் பள்ளமாக இருப்பின் அதிகமான வறுமை உண்டாகும். கொஞ்சம் சிவப்பாக இருந்தால் செல்வம் நிறைந்திருக்கும். வெண்மை நிறமாக இருந்தால் வறுமை உண்டாகும், மணி ஒளியிழந்து காணப்பட்டால் வறுமையுண்டாகும்.

முஷ்கங்களின் இலக்ஷணம்—உய-உக.

முஷ்கம் என்பது பீஜக்களைக் குறிக்கும் (அண்டக்கள்). இவை இரண்டும் சமமான அளவுள்ளவைகளாக இருப்பின் குபேரன்போல் செல்வம் மிக்கவனுவான். இவைகள் நீண்டிருந்தாலும், குறுகியிருப்பினும் நீண்ட ஆயுளுண்டாகும். ஒரே ஒரு முஷ்கம் (பீஜம்) இருப்பின், அவனுக்கு ஜலத்தினல் சாவு உண்டாகும்.

நாபியின் (கொப்பூழ்) இலக்ஷணம்—உட

வட்ட வடிவமானதும் அகன்றதும் ஆழமுள்ளதுமான கொப்பூழ் அமையுமானல் மிகுந்த சுகமுண்டாம். ஏற்றத் தாழ்வாகவும், வளைவினுடைய மத்தியிலிருப்பதுபோன்றதுமான கொப்பூழ் வறுமையைக் கொடுக்கும். வலம்புரியாக இருந்தால் (ப்ரதக்ஷிணமாய்—வலஞ்சுழியாய்) நன்று. இடம்புரி (இடஞ்சுழி—அப்ரதக்ஷிணம்) தீது.

வயிற்றின் இலக்ஷணம்—உக-உச

தொங்கும்படியான வயிற்றை யுடையவன் செல்வம் மிக்கவனுயிருப்பான். சமமான (வெளியில் எடுப்பாகத் தெரியாமலும், உள்ளே பள்ளமாக இல்லாமலும்) வயிற்றை

கூஸொடுரெ ஸவாஃ காதீ டாஃவஹாதீ ஸிஹொடுரெ ।
வடொடுரெ ஸவெ ஸிஸ்ஸு ஸகெயெவ விகூதொடுரெ ॥ உச ॥

ஓவெபுடுரெ டுரிடுகூவ கயா நிதொடுரெவிவ ।
ஸவெயுகுபா ஸவஸ்பீகூஃ வீஜிதகூவ வழிவயெ ॥ உடு ॥

குயபுஃ ஸ்யாஸ் கிவலீயாதெ
வாடம் வகாவழுலீயாதெ ।
வாதகாவெளள யநடள வாஸ்வுள்
கியுநாவெளள வ வகுகெள ॥ உசு ॥

யுடையவன் பற்பல சுகபோகங்களை அனுபவிப்பான். வயிறு இளைத்திருந்தால் (உள்ளடங்கியிருந்தால்) லகுவாக (இலேசாக) இருப்பான். சிற்றின்பவேட்கை யுள்ளவனாக இருப்பான். வயிறு பெரிதாகவிருப்பின் துன்பம் நிறைந்த வனாயிருப்பான். குடம், சட்டி இவைபோன்ற வயிறுடைய வன் வறுமை மிக்கவனாயிருப்பான். விகாரமான (காண்ப தற்கு அருவருப்பாயிருக்கும்) வயிறை யுடையவனும் அவ் வாறே ஆவான். பாம்புபோன்ற வயிறுள்ளவன் வறியனாயிருப்பான். பள்ளமான வயிறை யுடையவனும் அப்படியே.

வாரி (வலித்திருக்கிற சதை மடிப்புக்)களின் இலக்கணம்–உரு, உசு

ஒரே ஒரு வலியிருந்தால் அவன் சந்திரத்தினால் (வானினால்) வெட்டுண்டு இறந்துபோவான். இரண்டு வலிகள் இருக்குமாயின் அவன் பெண்களுக்கு வசப்பட்டிருப்பான். மூன்று வலிகள் இருக்குமாயின் சிறந்து விளங்குவான். நான்கு வலிகள் இருப்பின் புடமாகும். (1 இங்கு பொருள் விளங்கவில்லை.)

---

(1) தொந்தியிலே அஞ்சு மடிப்பிருந்தால் இரக்கமுள்ளவனாவன். நாலு மடிப்பிருந்தால் பகையுண்டு. மூன்று மடிப்பினால் அறிவுண்டு. இரண்டு மடிப்பினால் வெற்றியுண்டு. ஒரு மடிப்பினால் சுகபோகமில்லை. ஒரு மடிப்பும் இல்லாதிருந்தால் அல்பாயுசு நிச்சயம். ("சாமுத்திரிகா லக்ஷணம்"—சரஸ்வதி மஹாலில் சுவடி எண் 675).

ஹ்ரியு விஶாலை ஜகத்ஜ ஜாரு ஜெஷ ராஜலக்ஷணே ।
ஹிராமை விஷமை ரிஷ்டை வக்ஷஶ்சை ஶிவடாஸ்டே ॥ உள ॥

வக்ஷௌசை சுலுஹுகௌள ஹுலுவாः
ஹுவிதௌள வ்ருஷ்டகாம ஸுதாः ।
கூப்ஜெள்ள கதஜுநாஸாவெள்ள
விஷமௌள டுஃவதௌள ஸ்ரீஜௌள ॥ உஅ ॥

உஜகக்ஷஸோயுகா யதயாந்யுவிவபுஜாः ।
வக்ஷகக்ஷ கதஜுயோ நியுஜொ ரிஷ்டகக்ஷகः ॥ உக ॥

பார்ச்வங்க (இடையின் இருபுறம்)ளின் இலக்கணம்-உசு

சரிசமானமாக இடையின் இருபுறங்களும் அமைந்தால் செல்வவந்தனாக இருப்பான். ஏற்றத்தாழ்வாகவும் கோணலாகவும் இருந்தால் வறுமை மிகுந்திருக்கும்.

மார்பின் இலக்கணம்—உள

வழவழப்பாகவும், அகன்றதாகவும், நிமிர்ந்ததாகவும் உள்ள மார்பு உடையவன் அரசனுவான். எலும்புகளும், நரம்புகளும் மேலே தெரியுமாறு மேடு பள்ளமானதும், நிமிர்ந்ததாக இராமல் அமுங்கியிருப்பதுமான மார்பு ஆபத்துக்களுக்குக் காரணமாகும்.

கூகங்களின் (கூசகம்=முலைக்காம்பு) இலக்கணம்-உஅ

இவை இரண்டும் சமபரிமாண முள்ளவையாக இருப்பின் அரசனுவான். அவைகள் சிறிது கீண்டு தொங்குமானால் பிறருக்கு ஏவல் புரிபவனுவான். காணப்படாமல் (இவை இருப்பது தெரியாமல் அவ்வளவு அமுங்கி) இருப்பின் தனதானியநாசம் உண்டாகும் (மக்கட்பேற அற்றுப் போகும்) இவை ஏற்றத்தாழ்வாக இருந்தால் துன்பத்தைத் தரும்.

அக்குள் (கக்ஷங்)களின் இலக்கணம்—உக

உயர்ந்திருக்கும் கக்ஷங்களை யுடையவர்கள் தனதானியங்கள் நிறைந்திருப்பர். உயர்வாகவோ, உள்ளடங்கியனவாகவோ இல்லாமல் சமமான கக்ஷங்களை யுடையவர்களும் அவ்வாறே திருப்பார்கள். கக்ஷங்கள் அமுங்கியிருக்குமானின் செல்வமற்றவனுவான். கக்ஷங்கள் ஏற்றத்தாழ்வாக இருந்தால் துன்பப்படுவான்.

தூஃவீ விஷரிகைஃஃ ஸ்யாஸ ஸ்ய, வ்ருஷஸ்ய ஸகூணஃ ।
கஸ்யஹ்ம் சாஸ்யஸ்ய வ்ருஷ்டம் ஜிஹ்வஸ்ஸம் ஸுஹாவஹஃ ॥ கூய ॥

கிந்நிகம் விபரீதஞ்ஞெஸ் தூஃவிதாரி ரூகாரணஃ ।
உஜுதை ஜாதுஸுஹி ஜ்ஞேயம் யதஸ்யாந்யாதிஹொஜஃ ॥

தெத ஸெவ விஷ்டெ நிபுதெ
விபுஜ்ஞேயம் யதஸ்யஜிபுதஃ ।
ஸுஸ்ஷிஷ்டெள விபுஸ்யா வம்ஸெள
நிவபுஷீகெள ஸுவாவஸெள ॥ கூஉ ॥

பிருஷ்டத்தின் (பிருஷ்டம்=பின்புறம்) இலக்கணம்—கூய

பிருஷ்டபாகம் (பின்புறம்) ஒன்றோடொன்று ஒட்டாமல், சதைப்பற்று உள்ளதாய், முதுகெலும்பு வெளியில் தெரியாதவாறு சதையில் அமுங்கப்பெற்றதாக இருப்பது சுபமானது. இதற்கு விபரீதமானது (மாறுக விருப்பது) இகழ்வானது. தன்பம் வறுமை இவற்றிற்குக் காரணமாகும்.

ஐக்ருக்களின் இலக்கணம்—கூக

(ஐக்ருக்கள் = நெஞ்சுக்குழியின் இருபுறங்களிலிருந்தும் தோளை நோக்கி நீளமாகச் செல்லும் பருத்த இரண்டு எலும்புகள்-காரை எலும்புகள்). இவை உமர்ந்திருந்தால் தனதானியம், சுகபோகங்கள் எல்லாம் கிடைத்திருக்கும். அவைகள் அமுங்கியிருந்தாலும் அல்லது ஏற்றத்தாழ்வாக இருந்தாலும் வறுண்மையுண்டாகும்.

தோள்களின் இலக்கணம்—கூஉ

தோள்களிரண்டும் நன்றாகப் பொருந்துமாறு அழகாக இணைக்கப்பெற்றவையும், விசாலமானவையும், சதை மடிப்பில்லாதவையுமாயுள் சுகத்தைத் தரும். மயிர்களுள்ளவையும், சதை மடிப்புகளுள்ளவையும், சதைப்பற்றில்லாதவையும் துன்பத்தைத் தரும்.

ஸொ3ஸௌ வஷ(வஷி) வஸ்யூகௌள
நி3பூாம்வௌள டூஃவஷாயிகௌள ।
வாஹஸ்ரு கரிகராகாரௌள
வரா வாஜாநஸ்யூம்ஸ்விகௌள ॥ ஈஈ ॥

மஸ்ருவஸம்ஸ்ரிஷ்டவஸ்யூரௌள விவரீகௌள விவஜிதௌள ।
வாகூஸ்ரஸ்ணம் வீவரஸ்ய 3யை நிதூம் 3நாமவி ॥ ஈச ॥

கலம் ஸுஹ்ரு சாவ்யாகம் விவரீகம் விநாஸகூஸ ।
உஹகே டாநஸீஸகூம் ஸுஷ்டே டாநிதூ யுதூம் ஹவிஸ ॥ ஈஞ

விஷ3கு கலெ கஷஸ வாவதூம் வ்யாவ்ரு வாணிகஃ ।
ஹஸ்ரஸ்யாம்ஸுயொ தீவ்ரூ ஸ்ரிஸ்ரஜீவீ நஸ்ரூஸ்ரூகஃ ॥ ஈசு ॥

புயங்களின் இலக்கணம்—ஈஈ

யானையின் துதிக்கைபோன்றவையும், முழங்கால்கள் வரையில் தொங்குகின்றன்வையுமான புயங்கள் சிறந்தவை. இவைகளினுடைய இணைப்புக்கள் வெளியில் தெரியாதவாறு மறைந்தும், நன்கு பொருந்துமாறு இழைந்தும் இருக்கவேண்டும். இதற்குமாறாக இருப்பவை இகழத்தக்கவை.

உள்ளங்கையின் இலக்கணம்—ஈச-ஈஞ

அரக்குபோல் சிவந்ததும், பருத்ததும், நடுவில் சிறிது அமுங்கியதுமான உள்ளங்கை சுபத்தைக் கொடுக்கும். இதற்குமாறாக இருப்பவை நாசத்தைப் பண்ணும். உள்ளங்கை உயர்ந்திருந்தால் பெருங் கொடையாளியாக இருப்பான். வறண்டிருந்தால் வறுமையைக் கொடுக்கும். உள்ளங்கைகள் ஏற்றத்தாழ்வாக (மேடு பள்ளமாக) இருந்தாலும் அவ்வாறேயாகும் (வறுமையே வரும்). புலியினுடையதுபோன்ற கைகளிருந்தால் பாபம் உண்டாகும்.

கைவிரல்கள், நகங்கள் இவற்றின் இலக்கணம் ஈசு-ஈள

கைவிரல்கள் நீண்டிருந்தால் அம்மனிதன் நீண்ட ஆயுளை அடைவான். சதை மடிப்பு இல்லாமலிருந்தால் புலவனாவான். விரல்கள் பருத்திருக்குமாயின் வறுமை

வெஷ்டயதா விவஹிகாஃ ஸ்துதா தாஸிதுர்துஹாயிகஃ ।
உபகூடா பவந்தி நுகாஃ வ்ருத்தெபூதா ஜவரெ வதெத் ॥

ஸ்திரஃ ஸ்யா நவிஷதீவஃ கம்பதீவஃ கபிலாவகிஃ ।
ஸுஷதீவொ ஹவெ ஜிஹ்வஃ வஸதீவஃ வதொ ஹவெத் ॥ஈ அ

கவிஹாஸம் பிதா ஜிஹ்மம் வதம் ஸ்ருத்வ ப்ரஸஸ்யதெ ।
க்ரூரக்ரம் விஷமம் சுபம் ஸ்துதொ பவதி நாஸிகா ॥ ஈ ஊ ॥

வ்ருணுவந்தி வஸாகாமம் வதந ஜ்ஞாதிபொஹநி ।
கிஃஸ்வாஃ ஸ்வ்ய தீர்கஸுவடநாஃ வஸா நா வந்துலம் பவதி ॥

யுண்டாகும். விரல்கள் வெளிப்புறம் வளைந்திருக்குமாயின் அறிவீனனாக இருப்பான். இவ்வாறு விரல்களுக்குக் கூறப்பட்ட இலக்கணங்கள் அப்படியே நகங்களுக்கும் அமையும்.

கழுத்து இருக்கவேண்டிய நிலைமை—ஈஅ

எருமைக் கடாவுக்கிருப்பதுபோல் ஒரு வளைய கழுத்து இருக்குமாயின் அவன் சூரனாவான். சங்குபோன்ற கழுத்துள்ளவன் அரசனாவான். வறண்டு உலர்ந்துபோன கழுத்துடையவன் வறுமையுடையவனாவான். அதிகமாகப் பருத்திராமலும், இளைத்திராமலும் நடுத்தரமான கழுத்துள்ளவன் சமமான (நடுத்தரமான) நிலையிலிருப்பான்.

தாடி, மீசை மயிர்களின் இலக்கணம்—ஈஊ

நுனி இரண்டாகப் பிளவுபடாமலும், மென்மையாகவும், வழவழப்பாகவும் அடர்ந்துள்ளதுமான மீசை மயிர்கள் சிறந்தவையாம். செம்பட்டை நிறமுள்ளதும், ஏற்றத்தாழ்வாக உள்ளதும், நெறித்துக்கொண்டு நிற்பதும், பருத்ததுமான தாடி, மீசை மயிர்கள் இழிவானவையாம்.

முகத்தின் இலக்கணம்—சம-சக

நிறைந்த நிலவைப்போன்ற இனிய தோற்றமுள்ள முகம் மிகவும் சிறந்ததாம். நீண்ட முகமுள்ளவன் வறுமையுடையவனாவான். வட்டவடிவமான முகமுள்ளவர்கள் சமமான (நடுத்தரமான) நிலையிலிருப்பர். சதுரச்சமாக (நான்கு

. யதி2ஸ்ரோநநா ப4வதி கூர்மா நிர்ஹ்ரஸ்வோ வ்ருத்தவர்ஜிதஃ ।
ஹ்ரிகாஸ்யஃ காவகாரீ ஸ்யாத் ஸ்வரஃ ஷட்நமஸ்ருணி ॥ சக ॥

ரக்தா ஸ்நிக்3தா ஶுப4ா ஜிஹ்வா வாவீ ஸ்யாத் ஸ்வாதுஜிஹ்வகஃ ।
ஸ்தூலஶ்லிஷ்டமஶு தந்தாஸ்யஃ கபோலஜிஹ்ம ஸ்தியெவச ॥ சஉ ॥

கபோலாவ கவைஃஸ்யாத்ஸ்வாச ரவநா டீ3ர்கவதா வடா ।
வ்யவஷ்டப்4ய ரக்தவர்ணஶ்ச தீ3ர்கா டீ3ர்கநாஸிகஃ ॥ சக ॥

அம்பரோம்வரக்தவர்ணா ஸ்நிக்3தா
வாவிநஃ ஶுத்3த4வர்ணகாஃ ।
ஶு(க்ல)த்3தநாஸ்ச வ்ருத்தா வெ(ஸ்வே)தா
ஸிராயுக்தாஃ ஶுத்3த4நாஸிகஃ ॥ சச ॥

மூலைகளுள்ளதாக – சதுரமாக) முகம் அமையப்பெற்றவர்கள் (பாக்கிரி) அயோக்கியத்தனமாக இருப்பார்கள். அமுங்கின (உள்ளடங்கின) முகமுள்ளவர்கள் மக்கட்பேறு இல்லாமலிருப்பார்கள். பயமுள்ள (அச்சத்தையுடைய) முகமுள்ளவன் தீய செயல்களில் ஊற்றமுடையவனுவான். இவ்வாறுக முகத்தின் இலக்கணம் கூறப்பட்டது.

நாக்கின் இலக்கணம்—சஉ

சிவப்பான நிறமுள்ளதும், வழவழப்பானதுமான நாக்கு மங்களகரமானது. பழுப்பு நிறமான நாக்குள்ளவன் பாபத்தில் நாட்டமுள்ளவனுவான். பருத்த நாக்குள்ளவனும் அவ்வாறே. கருப்பான நாக்குள்ளவனும் அப்படியே. கருப்பானதும், கீழ்ப்புறம் புள்ளியுள்ளதும் அல்லது சாம்பல் நிறமுள்ளதுமான நாக்கு எப்பொழுதும் துன்பத்தைத் தரும்.

தாலுவின் (தாலு = அண்ணம்) இலக்கணம்—சஙு

ஸ்வர்ஷமானதும் சிவப்பு நிறமுள்ளதுமான தாலுவானது மிகவும் துன்பத்தைத் தரும்.

செவி, மூக்கு இவற்றின் இலக்கணம் சச–சள

தொங்குகின்றவையும் சதைப்பற்றுள்ளவையுமான காதுகள் சிறந்தவை. வறண்டு உலர்ந்த காதுகளையுடையவர்கள் பாபிகளாவார்கள்.

வகுராஹு யக்ஷா நாஹா கூரிரா டகிணவகுகா ।
ஸரோலு + + + + டுஃவிநா ரோநவாஃ ஷ்யதாஃ ॥ சரு ॥
ஸஜுகுணைரா ரஹாஹாமொ ரொரகுணுரா ஸகாயுஷஃ ।
விஷ்ணுகுணுரா யகிநஃ விஷகுணுஷ்டு கிஷ்டுரஃ ॥ சசு

கூவணா ஹ்ரஷ்வகுணுரஃஷ்யஃ ஸுஸமாஃ ஸ்யாரகுணுகாஃ ।
ஸரோலு விவரா ரகியிரு நாஹா மாஹ்ய ஷ்டாயிமீ ॥ சள ॥

யகிநஃ வடவகுராகூரா ரகுராஜாகூரா ஷ்டு ஸ்ரீவ்டுஃ ।
ரஹாகூரா ரியுவிஜாகூராஃ மஜாகூராஷ்டு ரஹதராஃ ॥ சஅ ॥

கிளியினுடையதுபோன்ற நாசியுடையவன் சுகமுள்ளவனுவான். உலர்ந்த மூக்குடையவன் நீண்ட ஆயுள் உடையவனுவான். வளைந்த நுனியுடைய நாசி செல்வத்தைத் தரும். வலதுபுறம் வளைந்த நாசி; கொடுமையின் சின்னமாகும். + + + + + மானிடர்கள் தன்பமுள்ளவராவார்கள்.

குறிப்பு :— இங்கு மூலம் சிதைந்துள்ளது.

முளைபோன்ற காதுள்ளவர்கள் பெரும் பாக்கியசாலிகளாவார்கள். காதில் மயிர் முளைத்திருக்குமவர்கள் நூறு வயது ஆயுள் உள்ளவர்கள். அகன்ற காதுகளுள்ளவர்கள் பணம் மிக்கவர்களாவார்கள். சிங்கத்தினுடையதுபோன்ற காதுள்ளவன் சூரனுவான் குறுகிய செவியுள்ளவர்கள் கோழை (சவதை வெறுப்பவர்)களாக இருப்பார்கள். பழுப்பு நிறமான அல்லது கருப்பான காதுள்ளவர்கள் நல்ல அழகு உள்ளவர்களாயிருப்பார்கள்.

முகத்தில் மூக்கினுடைய இரண்டு துவாரங்களும் சரி சமானமாயிருக்கவேண்டும். சிறிய அளவுள்ளதாக இருக்க வேண்டும். இவ்வாறு இருந்தால் சகல பாக்கியங்களும் சேரும்.

கண்களின் இலக்கணம்—சஅ-ரும

தாமரை இதழ்போன்ற கண்களுள்ளவர்கள் பணம் மிக்கவர்களாக இருப்பர். சிவந்த கடைக்கண்களுள்ளவர்கள் செல்வமும் சீரும் நிறைந்திருப்பர். பெரிய கண்கள் உள்ளவர்கள், தேன்போல் பிங்களமான நிறமுள்ள கண்களுள்ளவர்கள், யானையினுடையதுபோன்ற கண்களுள்ள

ஸம்ஸ்ரநெகூ யநிந: ஸ்ரூலாகூ ஸ்வெவ கூஸ்ரீ: ।
ஸுஹ்ரா: ஸ்ரூ.ந:பநா: ஸுப்பா நீலொ ஸ்ரூலெகூணா: ॥ சகூ
கூலொடூவ்ரி ஸ்ரொவ்டூவ்ரி: ஸுகூகூம் டூவ்டா நூணாடூ ।
வாஸ்ரூடூவ்ரி ஸ்ரு கூஸ்ரூலூ ஸுடூவ்ரி: ஸ்ரூஹாவஹா ॥ ருய॥
ஜிஹ்ரா ஸ்ரூ: ஸுஸ்ரஸோபகூா: கூஸ்ரா ஷகுடெகூணா: ।
நீ:ஸ்ரா நிமுகநெகூஸ்ரூ: வாவா ராஜூஸ்ரலொஹநா: ॥
ஹூவா + கூகுபாலூயூ விடூஸாலொஹகபா ஸுவீ ।
ஹூவா விஷடூபா நீ:ஸ்ரொ வாலெஸ்ரூஹகபா யநீ ॥ ருஉ ॥

வர்கள் ஆகிய இவர்கள் மிகவும் பெருமை வாய்ந்தவர்களாவார்கள். ஆழ்ந்த கண்களுள்ளவர்கள் பணம் மிகுந்தவர்களாயிருப்பார்கள். பருத்த கண்களுள்ளவனும் அவ்வாறேயிருப்பான். கருப்பான கண்களுள்ளவர்கள் அழகுமிக்கவராவர். கருநெய்தல் மலர்போன்ற கண்களுள்ளவர்கள் சிறந்த அறிவாளிகளாயிருப்பர்.

பலவிதமான பார்வைகளின் இலக்கணங்கள்—ருய

கீழ்நோக்கிய பார்வையும், மேல்நோக்கிய பார்வையும் மானிடர்களுக்கு எப்பொழுதும் தன்பக்கைக் கொடுக்கும். பக்கங்களிலேயெ செல்லும் பார்வையும் அவ்வாறேயாகும். இவ்விதமான ஏற்றத்தாழ்வுகள் யாதுமின்றி சமமான பார்வையே சுபத்தைத் தரும்.

கண்களின் இலக்கணம்—ருக

நாயினுடையதுபோன்ற கண்களுள்ளவர்கள் நேர்மையற்றவர்களாக இருப்பர். குரங்கினுடையதுபோன்ற கண்களுள்ளவர்கள் திருடர்களாவார்கள். கண்கள் பிதுங்கின மாதிரி வெளியில் வரப்பெற்றவர்கள் மிகவும் வறுமையில் இருப்பார்கள். பூனையினுடையதுபோன்ற கண்களுள்ளவர்கள் தீய செயல்களில் ஊற்றமுடையவராகவிருப்பர்.

புருவங்களின் இலக்கணம்—ருஉ

புருவம் + + + இருந்தால் அல்பாயுளாக (குறைந்த ஆயுள்) ஆவான். புருவங்கள் அகன்றும் உயர்ந்துமிருப்பின் லெக்ஷ்யமாயிருப்பான். புருவங்கள் ஏற்றத்தாழ்வாக இருந்தால் ஏழையாவான். பிறைச்சந்திரன்போன்ற வளைவுள்ள புருவங்கள் இருந்தால் செல்வம் மிக்கவனாவான்.

உஞ்சென விழுவ ரெனு மூரனை.
ஹுவஞ்சி (வி ? வ) மிநொ நாஃ।
கிழ்யாயெழுந லஞ்சுகா-
ஸுநயெஞ்சு விவழி-ழுகாஃ ॥ ருக ॥

லுலாடெ விழுஷிஞெ கிழுஃஸுாஃ
யாகிநொரயெழுந்ு லஞ்சிஞெஃ।
கெஞெ ஸெஞெகெ(கு) ஸொஜாஞெகஃ
ரைஞெஃ கூஞெஷ்ணு கூஹுஞெகஃ ॥ ருச ॥

ஹஸ்ஹாஞெஸ்ணு ழுஜுஸி ஹுஹுஸ்ஞெஷ்ணு உழுஹீவகிஃ।
வகஃ-ஞெஞெஸ்ணு ஹுஹுஸி விழுஷிஞெ ரகிவிம்ஹஞெஃ ॥

நெற்றியெலும்பு (சங்கம்) இலக்கணம்—ருக

உயர்ந்ததும் அகன்றதுமான நெற்றியெலும்பு அமைந் திருப்பின் அம் மனிதர்கள் ஐம்புலன்களை வென்றவராவார் கள். நெற்றியெலும்பு உள்ளடங்கி (அமுங்கி) யிருந்தால் பணமில்லாமல் வறுமையடைவார்கள். மக்கட்பேறும் இருக்காது

நெற்றியின் இலக்கணம்—ருச

நெற்றியில் மேடு பள்ளம், வேறுவிதமான ஏற்றத் தாழ்வு இருந்தால் வறுமை யுண்டாகும். பாதி சந்திரன் போன்ற நெற்றியுள்ளவர்கள் செல்வந்தர்களாவார்கள்.

தலைமயிர் இருக்கவேண்டிய இலக்கணம்—ருடு

தலைமயிர்கள் ஒவ்வொன்றாக முளைத்திருத்தல் வேண் டும். வழவழப்பாய் இருக்கவேண்டும். நல்ல கருப்பு நிறமாக வும், குடிலமாகவும் (படிப்படியாக வளைவுள்ளனவாகவும்) இருக்கவேண்டும். நுனியில் இரு பிளவாக விரிந்திருத்தல் கூடாது. மென்மையாகவும் அடர்ந்தும் இருக்கவேண்டும். இவ்வாறாக இருந்தால் அவன் அரசனாவான். ஒரே மயிர்க் காலில் பல மயிர்கள் முளைத்திருத்தலும், ஏற்றத்தாழ்வாக

வ்ரு ஔவெ விஶ்ணு2பெய2பூவெகை-
ஹ்ரு2ஔவ்வை ர்ஔவெக்ஷ2 உ2ஸிஹ்ரு நா ।
வஜெகெகெந ஹவெ தெ2ஹ்ரா
ராஜா ஷாஹ்யாக்ஷ(க்ஷ) வணீதஃ ॥ ருசு ॥

த்ரீ ஸி நிஃவ்ய ஶ்ரத்3தா4லிஹ்வ்ய
வவ2பூ2 உ2ஃவஹா ஹ்ரதஃ ।
வஸிஜெஹவ்யஷஹம்வஸாநாம்
மஶ்நா ஶ்ரக (ஹம்வயொஃ ? வெஸி2பூ2ணொஃ) ॥ ருள ॥

மஃநெநா நக்ஷத்ரமுதெ
யொ நயஃ வ ஈஹீவகீஃ ॥
ஸெஷொஷ்ட்ரஃஸிஷொஷ்டுக
வராஹ வஷிஹ்ம (க்ஷவீஃ ? க்ஷ்மீஃ ॥ ருஅ ॥

இருப்பதும், அதிகமாக செம்பட்டை நிறமுள்ளதாக இருப்பதும், பருத்தவையாக இருத்தலும், முனை இரு பிளவாகப் பிளந்திருப்பதும், குறுகியனவாக இருத்தலும் காடு முரடாக இருப்பதும் இழிவானது. இவ்வாறிருப்பதால் வறுமையுடையவனுவான். ஒவ்வொரு மயிர்க்காலில் ஒவ்வொரு மயிர் மட்டும் முளைத்திருப்பின் அரசனுவான். இரண்டிரண்டாக முளைத்திருந்தால் (அறிவீனனுவான்) அறிவாளியாவான். மும்மூன்றாக முளைத்தால் வறுமையால் கஷ்டப்படுவான். நான்கான்காக முளைத்திருந்தால் எக்காலமும் துக்கத்தையே அனுபவிப்பான்.

நடையின் இலக்கணம்—ருள-ருஅ

சிங்கம், யானை, எருது, அன்னப்பறவை இவைகளுடைய நடைபோன்ற நடையுள்ளவனும், பெரி, மயில் இவற்றின் நடைபோன்ற நடையுள்ளவனும் அரசனுவான். செம்மறியாடு, ஒட்டகம், எருமைக்கடா, கோட்டான், பன்றி, நாய், காக்கை இவைகளுடைய நடைபோன்ற நடையுள்ளவன் பாக்கியமற்றவனுவான்.

ஸலோநா ஸொஹீ யபுஸொ ஸ வொஸோநு ஸாஹுவஜிபுகு ।
ஹுஷொஜியொ ஸஹீஸ்வையெந ஸொ டீ நஸு ॥ ரெகு ॥

ஹுஷொஜிஷுயெநாவி வெஸ்வொவொத்தொ நிஸுவுவுகெ ।
ஸிஹுஸ்ஹி கஸுலெவொஸ்ஹி நிஹுஸ்ஹி யபுநவாநு ஸவெகு ॥ சுயி ॥

ஹுலிஹுஸ்ஹி (நு ? ஸ) கி (ஷொ ? ஹு) ஸிஸுவெஹுஸிஸுபுவுஸாஹுநபு।
ஷுணிவுஸ்பொ ஸ்ஹி கா ஸெவா ஸ்ஹிஸ்பு கஸுகலு ஸகாபு ॥ சுக ॥

ராஜ்யகாரணா நிகுளஹாபு ஸாஷொஹுகவெதிநபு ।
ஸீநயாஹுகரபு ஸஸ்ரீ ஸீநவாஹுகரபு ஸாவீ ॥ சுஉ ॥

சூகாஸொ ஜாயதெ வாஸ்ணள ஸெவ்பா வகுரஸ்திவ்பா ।
ஸாவாகவ்த்ரஸிஸ்விகாஹுஜவஹாஸ்வஸ (ஸ்விஸ்பு ? ஸிஸ்பு) ॥

கையிலுள்ள கட்டைவிரலின் மத்தியிலுள்ள தெலுங்கு ரேகையின் பலன்

கட்டைவிரலின் நடுக்கணுவில் யவம் (நெல்) போன்ற அமைப்புள்ளதான ரேகை (கோடு) இருந்தால் அம்மனிதன் செல்வம் மிக்கவனுவான். கட்டைவிரலின் அடியிலுள்ள கணுவில் ஷஷ்டி ரேகை இருந்தால் அதிகமான குழந்தைகளுள்ளவனுவான்.

கைரேகைகளின் பொதுவான இலக்கணம்—சுயி-சுஎ

கையிலுள்ள ரேகைகள் வழவழப்பாக இருக்க வேண்டும். மேலும் பள்ளமாக (அமுங்கி) இருத்தல் வேண்டும். இவ்வாறிருந்தால் தனவானுவான். இதற்கு மாறாக (கரடு முரடாகவும் மேடாகவும்) இருந்தால் வறுமை மிக்கவனுவான்.

மணிக்கட்டினின்றும் கிளம்பி உள்ளங்கையில் ஊடுருவிச் செல்லும் மூன்று ரேகைகள் அரசனுவதற்கேற்ற அடையாளமென்பர் சாமுத்திரிகர்கள். இரண்டு மீன்கள்போன்ற ரேகை ஒருவன் கையிலிருந்தால் அவன் "ஸத்ரி" மென்னும் பெரிய யாகத்தைப் பண்ணுவான், அல்லது சத்ரங்களை நட்டுவான். மீனுடைய வால்போன்ற ரேகை கையிலிருந்தால் கல்ல சுகமடைவான்.

உள்ளங்கையில் வளைந்து செல்லுவென்ற ரேகைகளால் நம்பை பொருள்கள் போன்ற வடிவங்கள் அமையும். அவை வில், சங்கு, குடை, பல்லக்கு, யானை, தாமரைமலர், குதிரை

ஸகூவ தீ ஃ ஹவெ ஃ ரூ ஜா ஜாயதெ ஃ நாஹி ஸெஸாயஃ ।
ஸவாஹெயூ ஃ ரூரே ஃவொ ஹஃ ஸ்ஸ்ரிகாகூ ஃகிலி யஃ நீ ॥ சூச ॥

ஸகூவஃயநஃவூ ஃவாஹெ ஃகாரூரேகூ ஃகிலி ந்ஃ ஃவஃ ।
ஸஹூஷ்ரி ஃவாஹெரெவாஹஃ (ஸ்ஹவாஹி) வஃ ந்ரூவாந்ஃ ஹவெஸ ॥

ஸகூ ஃகூவாஹ ஃவாஹெரெவாஹஃ ஸந்யாம் ஜநயகி யூ ஃவ்ஃ ।
வூ ஃதெஸ்ரி நீ ஃஸவம் வூ ஃவாஹெரெவாஃ வூ ஃவஃ ஸுகஜீவி நஃ ॥ சூசு

ந்யூ ஃநாஸி ஸ்ஹரே ஃவொ ஸி ஃ ஃவஃ ரூவொ ஸ்ஹ ஃவெந்ஃ ஃகிஃ ।
ஸரெவா வெஹஃரெவாஸ்ஹ ரூ ஸாநவா யஃநவஜி ஃகாஃ ॥ சூஎ ॥

நவா ஃதஸா ரொ ஃகெஸவெயூ ஃஹயாஃ வஃவவூ ஃஹாஃ ।
வஃஹா ஃஹ ஃஸ்ரிவஸ்ஹம் யவூயா ஸ்ரூணவொ ஸ்ஹவ்ஃ ॥ சூஅ ॥

இவைகள்போன்ற வடிவம் காணப்பட்டால் சக்கரவர்த்தி யாக அல்லது அரசனாக இருப்பான். இதில் சந்தேகமில்லை. கையில் கயிறுபோன்ற ரேகை இருந்தால் அவனுக்குப் பசுக்கள் ஏராளமாக இருக்கும். ஸ்வஸ்திகம் போன்ற வடிவம் ரேகையில் இருந்தால் பணம் கிடைத்தவனுவான்.

சக்கரம், கத்தி (வாள்), வில், ஈட்டி, தோமரம் இவை போன்ற வடிவம் ரேகையில் அமைந்தால் அரசனுவான். கட்டைவிரல் அடிப்புறத்திலுள்ள ரேகைகள் பருத்திருப் பின் பிள்ளைகள் (ஆண்) அதிகமிருக்கும். அதே ரேகைகள் மெல்லியதாக இருப்பின் பெண் பிள்ளைகள் அதிகமிருக் கும். இது நிச்சயம். ஆள்காட்டி விரலின் அடியில் போய்ச் சேருகின்ற ரேகையுள்ளவர்கள் நூறு வயது வாழ் வார்கள். குறைவுபட்டதாகவும், நடுவில் அறுபட்டதாகவும் ரேகைகள் இருந்தால் அவனுக்கு மரத்திலிருந்து கீழே விழுவதனல் மரணமுண்டாகும். கையில் ரேகையே இல்லாதவர்களும், அதிகமான ரேகைகளுள்ளவர்களுமான மானிடர்கள் பணமில்லாதவர்களாகிருப்பார்கள்.

நகங்களும், பற்களும் .....? மயிர்கள் ஆகாயம் போல் நீலநிறமுள்ளதாயின் சுகத்தைத் தரும்.
குறிப்பு :— இங்கு மூலம் விளக்கமாக இல்லை.

பெண்களுடைய உள்ளங்காலின் இலக்கணம்

எந்த ஸ்திரீயினுடைய உள்ளங்கால் முழுதும், நாற்புற மும் நடுவிலும் தரையில் படிந்து கிடக்கின்றதோ அவள்

கஸ்தெள ஸ்ரோத்ராங் ப்ரஸ்ரவிகெ வஸா
வத்ரீ ஸ்ரஸ்தாநவபூநாஸு (நு) ।
ஊரூஷ்டம் வஸிகிகூரி
தீவபூ யஸ்யாஃ ப்ரதெஸிநீ ॥ கூகூ ॥

ஸ்ரகஸ்திகாவி யதெந ஸா ஸவெ ஸ்ரஸ்திஸாரிணீ ।
தீவபூஸ்யாந்ருபோ யஸ்யாஃ ஸவபூவா ஸ்ரஸ்ரஸாஜ்ஞயீ ॥ எஏ
ஊஸ்ரோ ஊஸ்ரபூஸா நிஸ்ரா ஸாகஸ்ரா நிஸ்திகா ஸ்ரஸ்தெஸ்ரஃ ।
காகஜங்ஸாவ யா நாரீ யாவ ஸொஸ்ரஜ்ஜிகா ॥ ஏக ॥

கஸிஸ்ரெண ஸ்ரிஸ்திஸ்தநம் ஸெவவு ஃஸ்ரஸ்ரொ வஸ்ரொஃ ।
கஸ்ரஸ்ரெஸ்ரவ வ்ரஸ்ரஸ்ரெள யஸ்யாஃ ஸாடாஸீ ஸஸ்ரஸ்தா ஸ்ரஸ்ரதா ॥

எட்டு ஆண் பிள்ளைகளைப் பெறுவள். தனது கணவனுடைய ஸந்தானத்தை வளர்ப்பாள்.

கூகூ–எஏ

எவளுடைய கால்கட்டைவிரலுக்கடுத்தவிரல் கட்டைவிரலைக் கடந்து அதிகமாக நீண்டுள்ளதோ, அவள் பெரு முயற்சியுடன் காப்பாற்றப்படினும் விபசாரியாவாள். எவளுடைய காலில் நடுவிரல் அதிகம் நீண்டதாக இருக்கின்றதோ அல்லது காலிலுள்ள விரல்கள் எல்லாம் அதிக நீளமுள்ளனவாக இருக்கின்றனவோ அந்தப் பெண் ஒழுக்கங் கெட்டவளாகவும், விபசாரத்தில் நாட்டமுள்ளவளாகவுமே (அல்லது ரூபியாகவுமே) எப்பொழுதுமிருப்பள். அவள் அறிஞர்களால் கிந்திக்கப்படுவாள்.

எக–எக

முழங்கால்களின் கீழ்ப்பகுதி (ஜங்கைகள்) காகத்தினுடையது போன்றிருந்தாலும், அவ்விடத்தில் உரோமங்கள் மிகுதியாக இருந்தாலும், அவர்களுக்கு (இரு வகையான பெண்களுக்கும்) அண்மையில் (சீக்கிரத்தில்) வைதவ்யம் வருவது நிச்சயம். அதாவது அவர்கள் கைம்பெண்ணாகிவிடுவார்கள் என்றவாறு. எவளுடைய தோள்கள் பருத்து அகன்றிருக்கின்றனவோ அவள் பணிப்பெண்ணாவாள்.

ஸ்ரஸ்ரு கூபௌ ரொஃபௌ வா
யஷ்டிஃ வ்ருக்தாம் ஹஜ்ரவதி
ஹகுரம் கூஸிதம் ஹஸ்தி
விவாஹெ வாவி வஜ்ருகா ॥ எக ॥

கூஷ்டீஷ்டீவ்ருக்தாகூபம் மத்ஸ்யஹஜ்ரஷ்ணிஷ்டிதி ।
யஷ்டிஃவா வ்ருஹ்மா கூர்பா யர்பா வ்ரஹ்ணைரவாவ்ருதெ ॥

நிதம்பைஸ்பைஹ்ரு ஷ்ருஷ்டம் விஷ்ணும் ஸவ்ருகெஷ்டியாஃ ।
ஶ்யாம் கலிகுரொவெதம் கூபம் ஸ்ரஹ ஶரொஃஸ்டி ॥ எஞ ॥

வ்ருகெள வ்ருத்தி (ஷ்டி ? வ) நெளஸவ்ரா-
வ்ரொ ரொஃவிவஜ்ருகி ।

ரீவா ரெவாகுரொவெதா
விஸ்வாகாரொ ரயரொரயரஃ ॥ எக ॥

எவளுடைய தொடைகளும், புஜங்களும் மெல்லியனவாகவும், உரோமங்கள் நிறைந்தவையாகவுமிருக்கின்றனவோ, அவளுடைய கணவன் சீக்கிரம் மரணமடைவான். இவளும் கலியாணத்தில் ஏற்கத் தகாதவள்.

எச

எந்தப் பெண்ணுடைய அல்குல் (பெண் குறி) அரச மரத்து இலை போன்றதும், மணிகள் மறைந்ததாகவும் இருக்குமோ அவள் மிகவும் சிறந்தவள். பாக்கியசாலி. புண்ணியம் மிக்கவர்களுக்குத்தான் இவள் கிடைப்பாள்.

பெண்களுக்கு நிதம்பம் (அல்குலுக்குப் பின்புறம்) வட்ட வடிவமாகவும் அகன்றதாகவும் இருப்பது சிறந்தது.

எஞ

பெண்களின் இடை, மூன்று சதை மடிப்புக்களுடன் கூடியதாகவும், மெல்லியதாகவும் மயிர்களில்லாததாகவும் இருப்பது சுபம்.

எக—எள

கொங்கைகள் வட்டவடிவமாகவும், இடைவெளியின்றி அடர்த்தியாகவும் இருப்பது சிறந்தது. மார்பு உரோமங்களின்றியே இருப்பது சிறப்பு. கழுத்து மூன்று ரேகைகளுடன் கூடியதாகவும், கீழ் உதடு கோவைப்பழம்போன்று

ஸ்ரீவயா ஸ்ரோணியா சைவ ஸ்ரோணீ ஸ்ரோணிபூ ஸ்ரோணிகா ।
கோலஸ்ரோ நாஸிகா நிம்நோன்னதா ஸாபத்ய வர்ஜிதா ॥ எஎ ॥

ஸமஸ்ரோணி ஸ்ரோணிகா கோமா விஷமஸ்ரோணயோ யா ।
ஸா விரூபா ஸதை வோக்தா ஸர்வகர்மஸு கர்ஹிதா ॥

விஷமோ ஹ்ரஸ்வ யஸ்யாஸ்து விரலாஸ்து ஸ்ரோணயோ பி ஸ்ருதா ।
வ்ருஷபூயா ஸமே துல்யா ஸ்ரோணீ ஸ்ரோணிபூ ஸ்ரோணிகா ॥

த்ரிதீய (ரா?) ஸ்ரோ ஸ்ரோணிகா ஸ்ரோ ஸ்ரோணிகா ।
ஸ்ரோணீ வதூ ஸ்ரோணிகா ஸ்ரோணீ ஸ்ரோ ॥ அ ॥

காகவும் இருக்கப்பெற்றதும் உயர்ந்தது. கழுத்து பருத்திருந்தால் கோபக்காரியாக இருப்பாள். மிகவும் குறுகியதாயிருந்தால் தரித்திரமாயிருப்பாள். புதைந்த மாதிரியாகவோ அல்லது மிகவும் நீண்டதாகவோ இருந்தால் குடியைக் கெடுப்பவளாவாள்.

எஅ

மீசை மயிர்களுடன் கூடியவளும், ஏற்றத்தாழ்வான செவிகளுள்ளவளும், மேல் உதடு உயர்ந்தவாறு அமையப் பெற்றவளும் கணவனுக்கு நேர் விரோதியாகவே இருப்பாள்.

எக

எவளுடைய பற்கள் ஏற்றத்தாழ்வாகவும், இடைவெளியுள்ளனவாகவும், பருத்தவைகளாகவும் இருக்கின்றனவோ அவளைச் சான்றோர்கள் எல்லாவிதமான துன்பங்களுக்கும் காரணமானவளாகக் கருதுவர்.

அ

இரண்டாம்பிறை (அல்லது முன்றாம்பிறை)ச் சந்திரன் போன்ற அமைப்புள்ள இரண்டு புருவங்களையுடையவளும், சமமான நாசியையுடையவளும், கோணலில்லாமல் நேர்மையான விரல்களையுடையவளுமான பெண் எப்பொழுதும் கணவனுக்குச் செல்வத்தைக் கொடுப்பாள்.

வாஸ்ரூபமஸ மஸாடஸா வாதி காஸா (ஜவ ? ஸ்ரூ) நாஸ்ரிகா ।
கஸ்மிம்ஸ்ரிஸ்கிதாஸாவி ஜநபேஸ வ்யவஹம் ஸு (வ ? க)ர்ஹி ॥

ப்ரஸஸவடநா ராஜீ ஸம்வேகஸீ கவஸ்ரிநீ ।
ஸுஸ்ரிதா வேஹ கேஸீஸ்யாஸ வாதி ஸ்ரூதிக ஸீத்ப்ஸ்ரி ॥

கொஷ்டாஜ்ஜகஸராகாரா ரேவா யஸ்யா ஸ்ரஸ்ரோவஹ ।
தோரணம் ஸ்வஸ்திகம் சக்ரம் கரே யாஹ தலெவஸ்ரியா ॥

அக

இடதுபுறம் கழுத்தில் அல்லது நெற்றியில் அடையாள முள்ளவள் (மச்சம் உள்ளவள்), அவ்விடத்தில் திலகம் போன்ற வடிவமுள்ள அடையாளம் அமையப்பெற்றவள், முதன் முதலில் ஆண் மகவைப் பெறுவாள் (உயர்ந்த சுகத் தைத் தருவாள்).

குறிப்பு :— மூலத்தில் ஸுகம், ஸுதம் என்ற இரு பொருளுக்கும் பொதுவாகப் பாடம் உளது.

அஉ

தெளிவான (அருள் நிரம்பின) முகமுள்ளவள் அரசி யாவாள். ஒரு முகமாகச் சேர்ந்திராமல் தொங்கிக் கொண் டிருக்கும் குழல்களை யுடையவளான பெண் தவம் செய்பவ ளாவாள். அதிகமான தலைமயிர்களை யுடையவள் தக்க மடைவாள். இது ஸாமுத்ரிக சாஸ்திரம் கற்றறிந்த பெரியோர்களுடைய கொள்கை.

அஉ–அச

கோஷ்டம் (பாதாம்கொட்டை போன்ற வடிவம்) தாமரை மலர், கலசம் (குடம்) இவைபோன்ற ரேகை, அல்லது தோரணம், ஸ்வஸ்திகம், சக்கரம் இவைபோன்ற ரேகை எவளுடைய கைத்தலத்தில் அல்லது புருவங்களில் இருக்கின்றதோ அவள் பெண்களுக்குள் தலைமை பெறு

யகவுயா விகாவுபெக வஸீணா சாயிவ கூர மெகவா ।
வெதெவொ கெவொவெ யா விரதீ வாஹுநா ॥ அச ॥

உதாஹரி ஹகுணையாதூரா விம்வெவெவெவ கிரகுவெ காழ் ।
யஹுதூ கிகவும வவபூ கதூ (கதூ வ?) தெதிதுழ் ॥ அஙு ॥

இனி சிலப்பதிகார உதாரணமாக வினைதொடையுகுணம் நாள்
கடவுள்மொழியாயது ॥

வாள். இடதுகையில் தாமரைமலர் பொன்ற சேனை எவளுக்குக் காணப்படுகின்றதோ அவள் பெண்களுக்குள் நாயகியாக இருப்பாள். (இவ்வு நூலில் உள்ள ஒரு சொல் சரியாக விளக்காமையின் பொருள் தரப்படவில்லை).

இவ்வாறு ஸாமுத்திரிக சாஸ்திரப்படி மானிடர்களுடைய உடலமைப்பிலுள்ள நன்மை, தீமைகள் விளக்கிக் கூறப்பட்டன. சிற்பியானவர் இவ் விலக்கணங்களை யிம்பங்களிலும் அமைத்துப் பார்க்கவேண்டும். அதற்குக் கூறப்பட்ட பலன்களும் அவ்வாறே யிம்பங்கள் விஷயத்திலும் அமையும்.

சில்பரத்தினத்தில் பிற்பகுதியில் பிம்பங்களின் குற்றங்களை விளக்கும் இருபத்தாருவது அத்தியாயம் முற்றும்.

---

(1) வி ரீவ் என்றும் பாடம். அதிலும் பொருள் விளக்கமாக இல்லை.

ஸ்ரீ:

சுய லவஷிம்ஸொzயூர்ஸாயஃ

சுய வீராதி ஸகுணே ॥

தத்ரவாலயம் வக்ஷ்யாமி :—

வக்ஷ்யே காலஸ்ரேயஸ் சிஸ்ரூணவி-
ஷ்ணுஸ்ரு ஷொபா கூதெ
ஸ்ஸெ வக்ஷ்ய ஸிஸ்ரூஸ்ரொ ஸிதயதொ-
zஸ்ரூயஸாஸ்ரூஸ்ரூஸ்ரூ ॥

இருபத்தேழாவது அத்தியாயம்.

பீடம் முதலியவற்றின் இலக்கணம்.

—:—

பத்மபீடம்—க-உ.

தாமரைமலர்போல் அமைக்கப்படும் பீடம் பத்மபீடம் எனப்படும். இவ்வாறு பீடவடிவமாக அமைக்கப்படும் பத்மம் ஒரு தாளம் உயரம் இருக்கவேண்டும். "தாளம்" என்பது சிற்பசாஸ்திரத்தின் ஸங்கேதச் சொல். விரிந்த கையின் மணிக்கட்டிலிருந்து நடுவிரலின் நுனி வரை ஒரு தாளம் என்பர். அந்தந்த விக்ரகங்களின் முகத்தினளவு (மோவாய்கட்டையிலிருந்து கேசாந்தம் வரை) ஒரு தாள மென்பர். பன்னிரண்டு அங்குலம் ஒரு தாளமென்பர். மானுங்குலம், மாத்ராங்குலம், தேஹலப்தாங்குலம் இவற்றில் எதையாவது வைத்துக்கொண்டு பன்னிரண்டு அங்குலம் கணக்கெடுத்து அதை ஒரு தாளமாகக் கொள்ளலாம். இவற்றுள் எந்த அளவு எந்த இடத்திற்குத் தகுமோ அதை அவ்விடத்திற்குத் தாளம் என்னும் அளவுச் சொல்லால் குறிப்பிடவேண்டும். இவ்வாறாக ஒரு தாளம் உயரமுள்ள பத்மபீடத்தின் விஸ்தாரம் (அகலம்) இரண்டு தாளத்தின் அளவு இருக்கவேண்டும். அதன் உயரத்தை ஆறுபாக மாக்கவேண்டும். அதில் ஒருபாகம் (கீழிருந்து மேல் மூன்று வது பாகம்) பட்டம் அமைக்கவேண்டும். பட்டத்தின்கீழ் இரண்டு பாகங்களில் எட்டு இதழ்களுள்ள கீழ்முகமான தாமரைமலர் அமைக்கவேண்டும். மேலுள்ள மற்ற மூன்று

ෂඩ්භිඃ පඞ්කජෛඃ කාර්‍යඃ
ෂඩා ඝෂඩවකඃ ක්‍රමාත්.
කර්ණිකායාඃ වඩ්‍යාකං කෙසරාඃ කර්ණිකෝදයෙ.
නාළෝත්‍ර වීරොත්සෙධඃ ॥ ක ॥

ඌඝෙ ශයනාදිෂු ත්‍රිඝ්නෝ ත්‍රිඝ්නෝ ඒකාධිකෝ භවෙත් ।
ව්‍යාකං වාඨ්‍යඝවඃ ව්‍යාකංවා වඩංකෘත්‍යා ඨ්‍යොච්‍යතෙ ॥ ඛ ॥

ඇය නාළඃ :—

විංශත්‍යා ව්‍යාකාංශෛඃ ව්‍යාකකං
ව්‍යාකෙ තයා ඛෙඛයා
නාළං ස්ත්‍රියාඃ වාඨ්‍යවිකෙ.
ඨෂ්ඨාඝාංශාංශකෛඃ ।

පාකක්වලින් අතෙපොල් එට්ටු ඉතිරුවලුන්ල තාමරෙමලර් මෙල්නොක්කියවාරු අමෙක්කවෙණ්ටුම්. ඉරණ්ටු තාමරෙ මලර්කළින් මුනෛකළුක්කුම්, නටුවිල් අවෙකළින් අඩිප් පුරම් සේරුමිටත්තිර්කුම් අකලත්තිල් විත්තාසම් ඉරුක්ක වෙණ්ටුම්. නටුප්පාකම් කාල්පංකු අකලත්තිල් කුරෙන්දිරුක් කුම්. අතාවතු ඉන්ත පත්මපීටත්තින් මෙල්පුරම් අල්ලතු අඩිප්පුරත්තින් අකලත්තෙ නාලු පංකාක්කි අතිල් ඔරු පාකම් කුරෙන්ත කුවින්තවරුමාරු පත්මපීටත්තින් මත්තිය පාකම් අමෙයවෙණ්ටුම්. (මේලෙයුම් කීළෙයුම්) පට්ට මුළ්ළතාකච් චෙය්‌යවෙණ්ටුම්. ඉතිල් පීටත්තින් උයරම් තාමරෙමලිනළවෙය්‌යාකුම්, ඉන්ත පත්මපීටත්තෙ වික්ර හත්තින් පල කිලෙමෛකළුක්කුම් එට්රවාරු අමෙක්ක වෙණ්ටුම්. අමර්න්තිරුක්කුම් වික්‍රහත්තුක්කු අතර්කේට්ර විස්තාරමුළ්ළතාකවුම්, ඉටන්තවාරුක ඉරුක්කුම් වික්‍ර හත්තුක්කු අතර්කේට්ර විස්තාරමුළ්ළතාකවුම් වට්ට වටිවමාකවෝ අල්ලතු නීණ්ට වට්ටමාකවෝ තක්කවාරු පත්මපීටත්තෙ අමෙක්කවෙණ්ටුම්.

නාළම්—ඈ.

"නාළම්" එන්පතු පීටත්තිනින්රුම් අපිෂේක ජලම් වෙළිච් චෙල්වතර්කාක නීණ්ට වටිවත්තිල් අමෙක්කප්පටුම් සිර වාය්ක්කාල්පෝන්රතු; ඉතෙයේ කෝමුකම් එන්රුම් සොල්වර්. ඉනි පලවකෛයාන පීටක්කළෛ විවරික්කප් පෝකින්රාර් ඉන් නූලාසිරියර්. අවෙ එල්ලාවට්රිලුම්

ஸெ ஹீநவிகாந ரோலயத
லு ஹொவமாஞாயகம
கூயூஸ்ரூம் லகலெஷு வெயவ ஜீடம
லூதம் கலி ஹெஸ்ரூழ் ॥ கூ ॥

"நாளம்" இருக்கவேண்டியது அவசியமாதலால் முந்தற முன்னம் நாளத்தின் இலக்கணத்தையும் அளவையும் பொதுவாக விளக்குகின்றார். இந்த நாளமானது அடிப் பாகத்தில் அகன்றும் நுனியில் சிறிது குவிந்தும் இருக்க வேண்டும். அதாவது பீடத்தை ஒட்டின பகுதி (நாளம் தொடக்கும் பகுதி)யே இதன் அடிப்பகுதி. ஐலம் கீழே கொட்டுகிற இடம் இதன் நுனிப்பகுதி. (இவ்விரண்டு பகுதி களிலும் உள்ள ஏற்றத்தாழ்வு முதலில் விளக்கப்படுகின் றது.) நாளம், காம்பில் (தொடக்கத்தில்) 20, 21 அல்லது 22 ப்ரதிமாங்குலம் அகலமுள்ளதாயிருக்கவேண்டும். (ப்ரதிமாங் குலம் என்பது தேஹலப்தாங்குலம்; அதாவது அந்தந்த ப்ரதிமைகளின் மொத்த உயரத்தை 124 பங்காகச் செய்து அதில் ஒரு பாகத்தை ஒரு அங்குலமாகக் கொள்வது.) முடிவில் எட்டிலொருபாகம், ஏழிலொருபாகம் அல்லது ஆறிலொருபாகம் அகலம் குறைந்திருக்கவேண்டும். இங்கு முதலிலும் முடிவிலும் வரிசையாக மும்மூன்று விதங்களே கூறப்பட்டிருப்பதனால் இதில் "யதாஸங்க்யந்யாயம்" இடம் பெறும். அதாவது முறைப்படி அன்வயம் செய்தல், மூன்று வகைகளில் முதலாவதுடன் முதலாவதையும், இரண்டாவ தடன் இரண்டாவதையும், மூன்றுவதுடன் மூன்றுவதை யும் பொருந்தவிடவேண்டும். இதெங்ஙனேயென்னில்:—

நாளத்தின் காம்பு 20 அங்குலம் அகலமுள்ளதானால், அதன் நுனி 17½ அங்குலம் விஸ்தாரமுள்ளதாகும். இது எட்டிலொருபாகம் குறைந்தது. நாளத்தின் காம்பு 21 அங்குலம் அகலமுள்ளதானால் அதன் நுனி 18 அங்குலம் அகலமுள்ளதாகும். இது ஏழிலொருபாகம் குறைந்தது. நாளத்தின் காம்பு 22 அங்குலம் அகலமுள்ளதானால் அதன் நுனி 18 அங்குலம், 5 யவம்; அகலமுள்ளதாயிருக்கும். இது ஆறிலொருபாகம் குறைந்தது. இவ்வாறு அதற்கேற்ற படி அளவுகளை அமைத்துக்கொள்வதே "யதாஸங்க்ய" மென்பது.

ஹ வீராய:—

வ்ரீம்ஸை வ்ரீம்ஸோஷயஸர்வ ஸர்ப-
ஹ்ரீம்
யாதிஷ்டாரயாஸ்மாகம்
ஸவ்யாஸாஸெளஷயவரிஷ்டகம்
ஹ்ரீம்
வஷட்குவீஷ்ட வீராய ।

இந்த நாளம் பிரம்மசிலை வரை நீண்டிருக்கவேண்டும். "பிரம்மசிலை" என்பது ஒவ்வொரு லிங்கம் அல்லது விக்ரஹம் இவற்றை ஸ்தாபிக்கும் இடத்திலும் பீடத்தின் அடியில் அமைக்கப்படும் ஆதாரக்கல். அது சற்று அதிகமாகவே அகலமுள்ளதாயிருக்கும். இந்த ப்ரம்மசிலை எவ்வளவு தூரம் அடியில் அகன்று பரவியுள்ளதோ அவ்வளவு நீண்டதாக நாளம் அமைக்கவேண்டும். நாளத்தின் நுனியினின்றும் வெளியில் கொட்டும் ஜலம் அந்த ப்ரம்மசிலையின் எல்லையைக் கடந்து விழவேண்டுமென்றவாறு. இவ்வாறான இந்த நாளம் எல்லா இடங்களிலும் சதுரமாகவே யிருக்கும். இது "வைதஸம்" (ப்ரம்மாவினுடையது) எனப்படும். சில இடங்களில் வட்டவடிவமாகவும் இருக்கும். இது "ஐச்வரம்" (ஈச்வரனுடையது) என்று வழங்கப்படும்.

பீடங்களின் இலக்கணம்—ச.

பீடங்கள் பொதுவாக இரண்டு வகைப்படும். விக்ரஹங்களின் பீடம், லிங்கங்களின் பீடம் என்று. முதலில் பிம்பங்களின் பீடங்களுக்குப் பொதுவான இலக்கணமும், பிறகு லிங்கபீடத்தின் விஷயங்களும் விளக்கப்படுகின்றன.

பிம்பங்களுக்கு அமைக்கப்படும் பீடம், உத்தேசத்திலுள்ள பிம்பத்தின் உயரத்திற்குத் தக்கவாறு பொருத்தமுடையதாக அமைக்கப்படவேண்டும். நீளமும், அகலமும் சமானமாயிருக்கவேண்டும். (கிடந்தவாறுள்ள பிம்பங்களுக்கு அதற்கேற்றவாறு பீடத்தை அமைக்கவேண்டும்) பிம்ப பீடத்தின் உயரம் அந்தந்த பீடத்தின் அகலத்தில் பாதியிருக்கவேண்டும். பிம்பத்தின் பீடம் ஒரு அடி அகலமிருக்குமாயின் அதன் உயரம் அரையடி இருக்கவேண்டும். இவ்வாறு கணித்தறிக. இது பிம்பத்தின் பீடம்.

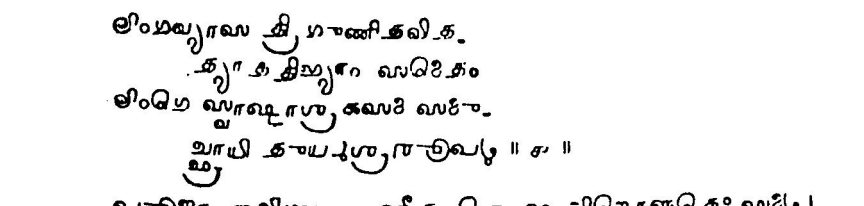

லிங்கபீடத்தின் இலக்கணம்.

லிங்கத்தின் அகலத்தைப்போல் மூன்று மடங்கு அதிகமான அகலமும் நீளமும் உள்ளதாக லிங்கபீடம் அமைக்கப்படவேண்டும். லிங்கத்தின் அகலம் 1 அடி என்று வைத்துக் கொள்வோம். அப்போது அதன் பீடம் மூன்றடி அகலமும் மூன்றடி நீளமும் உள்ளதாக இருக்கவேண்டும். அதில் எட்டுப்பட்டையுள்ள பகுதிக்குச் சமமாக பீடத்தின் உயரம் இருக்கவேண்டும். சதுர வடிவமுள்ளதாக இதை அமைக்க வேண்டும்.

ரு

இந்த சுலோகத்தில் லிங்கத்தின் உயரத்தை ஆதாரமாகக்கொண்டு பீடத்தின் அகலம் எவ்வளவு இருக்க வேண்டுமென்பது விவரிக்கப்படுகின்றது. லிங்கங்களில் "பூஜாம்சம்" என்றொரு பாகத்தை வழங்குவர். அதைப் போல் இருமடங்கு அகலமுள்ளதாக லிங்கபீடம் இருக்கலாம். இது கடையானது (அதமம்). லிங்கத்தின் உயரத்துக்கு ஸமானமாகவே லிங்கபீடத்தின் அகலம் இருக்கலாம். இது முதன்மையானது (ஶ்ரேஷ்டம்). இங்கு கூறப்பட்ட இரண்டு அளவுகளுக்கும் மத்திய பாகத்தை எட்டு பங்காக்கி, ஒவ்வொன்றையும் ஒவ்வொரு அளவாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இப்பொழுது லிங்க பீடத்தின் அகலத்திற்கு ஒன்பது அளவுகள் கிடைக்கின்றன. அது எவ்வாறெனில்:

ஒரு லிங்கத்தின் உயரம் மூன்றடி யென்றும், அதன் பூஜாம்சத்தின் உயரம் ஒரு அடி என்றும் வைத்துக்கொள்

(1) "வீரவிஷ்ணோ:" என்றுதான் இருக்கவேண்டும். லிங்கத்தின் உயரத்தை ஆதாரமாக வைத்து அதன் அடிப்படையில் பீடத்தின் அகலத்தை நிர்ணயம் செய்கிற இடம் இது. லிங்கத்தின் அகலத்தை நிர்ணயம் செய்யுமிடமில்லை. இவ் வழியே பொருள் தரப்பட்டுள்ளது.

வோம். அந்த லிங்கத்தினுடைய பீடத்தின் அகலமும், முன்றடியே இருக்கலாம். இது உத்தமம். அல்லது அந்த லிங்கத்தின் பூஜாம்சத்தின் உயரமான ஒரு அடியைப்போல் இரண்டு பங்கு (2 அடி) அகலமும் பீடத்தை அமைக்கலாம். இது அதமம். அதமபக்ஷத்திற்கும், உத்தம பக்ஷத்திற்கும் இடையிலுள்ள பாகத்தை எட்டாகச் செய்தால் மேலும் ஏழு வகைகளாம்:—

(1)	லிங்கத்தின் உயரம் 3 அடி.		பீடத்தின் அகலம் 3 அடி.	
(2)	,,	3 அடி;	,,	2 அடி 10½ அங்.
(3)	,,	3 அடி;	,,	2 அடி 9 அங்.
(4)	,,	3 அடி;	,,	2 அடி 7½ அங்.
(5)	,,	3 அடி;	,,	2 அடி 6 அங்.
(6)	,,	3 அடி;	,,	2 அடி 4½ அங்.
(7)	,,	3 அடி;	,,	2 அடி 3 அங்.
(8)	,,	3 அடி;	,,	2 அடி 1½ அங்.
(9)	,,	3 அடி;	,,	2 அடி 0 அங்.

இவற்றுள் கடையிலிருப்பது பூஜாம்சமாகிய 1 அடியைப்போல் இரு மடங்கு அகலமானது. உத்தமபக்ஷம் முதலில் உள்ளது. லிங்கத்தின் முழு உயரமாகிய 3 அடி அகலம் உத்தமம். மற்ற ஏழு வகைகள் இடையிலுள்ளது. இக்கு இந்நூலில் பாடம் தவருக இருப்பதாகத் தோன்றியது. அதனால் இதற்கு முதனூலாகக் கருதப்படும் காசியபீயத்தைக் கவனித்து அதில் உள்ளபடியே இந்நூலின் சுலோகத்துக்கும் பொருள் தந்துள்ளோம். காசியபீயத்தில் 58-வது படலத்தில் பீட லக்ஷணம் கூறப்படுகிறது. அங்கு பீடத்தின் அகலம் இருக்கவேண்டுமிதம் விளக்கப்படுமிடத்தில்,

"ஶிமொடியலஶம் வீ०० விஷாலெணொகதொகதி ।
வகஜாம்ஶொஷ்டலஶம் வீ०० தாரம் கஜ்யுல 8ஷ்வுதெ ।
கயொடியெ zவுடலாமம்தை உதிரோதிகுயதுயி ॥

என்னும் சுலோகம் உளது. "வகஜாம்ஶவிமாணம்" என்று இந்நூலிலுள்ளதற்குப் பதிலாக "வகஜாம்ஶொஷ்டலஶம்" என்று காசியபீயத்தில் சிறிது மாறுபாடாக இருப்பினும், தவறுதலில்லாமல் தெளிவாக இருக்கிறது. இந்நூலில் "நவெதெ ஶிமவிஷாராஃ" என்றிருப்பது "நவெதெ வீ०விஷாராஃ" என்றிருக்கவேண்டும். பீடத்தின் விஷயமே யல்லவா இங்கு சொல்லப்படவேண்டியது? அதனால் காசியபீயத்தைத் தழுவியே இங்கு பொருள் உரைக்கப்பெற்றுளது

விஷ்ணோராயுதாகாரம் நீலம் ஸ்ரீவத்ஸ சிந்தாங்ககங்களுக்கும்।
விஷ்வக்ஸேநஸ்ய சக்ரஸ்ய நாபிதலாயுதம் விஸாலகம் ॥ ஈ ॥

ஈ

இந்த சுலோகத்தின் முற்பகுதியில் லிங்கபீடத்தின் உயரம் எவ்வளவு இருக்கவேண்டுமென்பது விளக்கப்படுகின்றது. லிங்கபீடத்தின் அகலம் எவ்வளவோ அதில் பாதியளவு அதன் உயரம் இருக்கலாம், இது அதமபக்ஷம் (கடையானது). லிங்கபீடத்தின் அகலத்தை மூன்று பாகமாகச் செய்து அதில் இரண்டு பாகம் லிங்கபீடத்தின் உயரமாக அமைக்கலாம். இது உத்தமம் (உயர்ந்தபக்ஷம்). லிங்கபீடத்தின் அகலம் மூன்றடி என்று வைத்துக்கொள்வோம். அதில் சரிபாதியான ஒன்றரை அடி உயரம் அந்த பீடத்திற்கு இருக்கலாம். இது அதமபக்ஷம். லிங்கபீடத்தின் அகலமாகிய மூன்றடியை ஒவ்வொரு அடியுள்ள மூன்றுகூறுகச் செய்து அதில் இரண்டு பாகமாகிய இரண்டு அடி உயரமுள்ளதாக அந்த லிங்கபீடத்தை அமைக்கலாம். இது உத்தமம். இவ்விரண்டளவுகளுக்கும் இடையிலுள்ள பாகத்தை எட்டு கூறுகச்செய்து மூன்போலவே மேலும் ஏழு அளவுகள் லிங்கபீடத்தின் உயரத்திற்குக் காச்யபீயத்தில் கூறப்பட்டுள்ளன.

"வீரவ்யாலம் க்ரியா ஹஜ்ர விஹாஸ சொத்தரோஹகம் ।
வ்யாலாயபுரியரோத்ஸ்வயம் கயொபுரெ zஷ்டஹாஜிதெ ।
நவ்யா வீரகாஸஹ உத்தரோதி க்ரயதர்யம் ॥"

(காச்யபீயம் 58வது படலம்)

என்பன ஆங்கு இவ்விஷயத்தை விளக்கும் சுலோகங்கள். "பீடத்தின் அகலத்தை மூன்று கூறு செய்து இரண்டு பாகத்தளவு பீடத்தின் உயரம் அமைப்பது சிறந்தது. பீடத்தின் அகலத்தில் பாதியளவு அதன் உயரம் அமைப்பது அதமபக்ஷம். இவ்விரண்டின் இடையிலுள்ள பாகத்தை எட்டுகூறுகச் செய்தால் லிங்கபீடத்தின் உயரத்திற்கு ஒன்பது அளவுகள் கிடைக்கின்றன" என்பது இதன்

---

(1) "சித்ரஞ் ஸகம்" என்றும் பாடம்.

மஹாவ்யாஸகிரிபாகமெகம் பதமஹாபாகமெக தேவதா ।
[1]விஷ்கம்பகண்டகிரஹணம் சிரஹணம் வாவிவிஸ்தாரத: ॥ ௭ ॥

கருத்து. அதாவது, லிங்கபீடத்தின் அகலம் மூன்றடி என்று வைத்துக்கொள்வோம். அதை மூன்று கூறுகச் செய்து அதில் இரண்டு பாகமாகிய இரண்டடி லிங்கபீடத்தின் உயரமாகக் கொள்ளத்தகும். இது உத்தமம். லிங்கபீடத்தின் அகலமாகிய மூன்றடியில் பாதியளவாகிய ஒன்றரை அடி உயரம் லிங்கபீடத்தை அமைக்கலாம். இது அதமபக்ஷம். இவ்விரண்டின் இடைப்பகுதியை எட்டு பாகமாக்கும் வகையாவது:—

(1)	லிங்கபீடத்தின் மொத்த அகலம் 3அடி.	அதன் உயரம் 2 அடி.	
(2)	,, 3 அடி;	,, 1 அடி 11½ அங்.	
(3)	,, 3 அடி;	,, 1 அடி 10½ அங்.	
(4)	,, 3 அடி;	,, 1 அடி 9½ அங்.	
(5)	,, 3 அடி;	,, 1 அடி 9 அங்.	
(6)	,, 3 அடி;	,, 1 அடி 8½ அங்.	
(7)	,, 3 அடி;	,, 1 அடி 7½ அங்.	
(8)	,, 3 அடி;	,, 1 அடி 6½ அங்.	
(9)	,, 3 அடி;	,, 1 அடி 6 அங்.	

இவ் விஷயங்கள் இங்கு சுருக்கமாக ஒரே சுலோகத்தின் பாதியுள் அடக்கிக் கூறப்பட்டுள்ளன. ஆனால் காச்யபீயத்தில் தெளிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. அதனால் இந்நூலின் கருத்தைத் தெளிவிக்கக் கருதி காச்யபீயத்தின் சுலோகங்கள் இங்கு உரையுடன் எழுதப்பெற்றன.

எ—அ

மீண்டும் லிங்கபீடத்தின் அகலத்தினளவு ஒன்றரை சுலோகங்களால் விளக்கப்படுகின்றது. லிங்கத்தின்

---

(1) காச்யபீயத்தில் 68வது படலத்தில்:

"சுயோவா பிருவிஷ்கம்பம் பதமஸ்ரூகுதைவகி ।
தத்ரைவபிரஹணம்வாபி வாயுபிரஹணதேவதா ।
சிரஹணம் ச விஜானந்தி வீநாதாந்த விசெஷதஃ ॥"

என்று கூறப்பட்டிருத்தலால், இங்கு "விஷ்கம்பம்" என்பது லிங்கத்தின் அகலமே என்பது ஊகிக்கப்படுகின்றது.

வீரங்கயுக்தம் விஷ்ணோஸ்தாரஸ்தெளம்யே லயயுக்தம் ।
த்ரிணாப்ய[1] ஸ்ரவிஸ்தாரம் ஏஷாம்ஸ மயிகம் தத: ॥ அ ॥

அகலத்தைப்போல் மூன்றுமடங்கு லிங்கபீடத்தின் அகலம் இருக்கலாம். அல்லது லிங்கத்தின் சுற்றளவுக்குச் சமமாக லிங்கபீடத்தின் அகலம் இருக்கலாம். கர்ப்பக்ருஹத்தின் அகலத்தை மூன்று கூறுகச் செய்து அதில் ஒரு பாகத்திற்குச் சமமாக லிங்கபீடத்தின் அகலத்தை அமைக்கலாம். கர்ப்பக்ருஹத்தின் அளவையே மான்கு கூறுகச் செய்து அதில் ஒருபாகம் லிங்கபீடத்தின் அகலமாக அமைத்தலும் தகும். லிங்கத்தின் அகலத்தினுடைய கர்ணத்தை ஆதாரமாகக்கொண்டு அதைப்போல் மூன்று மடங்கு அகலமுள்ளதாகவோ அல்லது இரண்டு மடங்கு அகலமுள்ளதாகவோ லிங்கபீடத்தை அமைக்கலாம். சிவலிங்கத்தில் முதலில் பிரம்மாம்சமும், பிறகு விஷ்ணுவின் அம்சமும், அதற்குப் பிறகு சிவாம்சமுமாக மூன்று பாகங்கள். அவற்றில் விஷ்ணவம்சத்திற்குச் சமமாக லிங்கபீடத்தின் உயரம் இருக்கவேண்டுவது மிகவும் முக்கியம். எக்காரணத்தாலும் இவ்விஷயம் தவறாது கவனித்துக்கொள்ளப்படவேண்டும். காண்பதற்கு அழகாகத் தோன்றுவதற்காக லிங்கபீடத்தின் மேல்புறம் உள்ள அகலத்தைப்போல் எட்டில் ஒரு மடங்கு அடிப்புறத்தில் அகலம் அதிகமாக இருக்குமாறு அமைக்கவேண்டும்.

வீரவ்யாஸம் ஸமாவ்ருத்தம் விஷ்ணோர்பாகஸமன்விதம் ।
வாஸோந்யம் நாமராத்ரீணாம் விம்சதிம் வீதிகாவதி ॥

உபாநவாஹ்யவிஸ்தாரம் ஸவெதுஷாஹ்ந வியேகெ ।
கதவ நவதிபாம்ஸஹீநம் வாஹ்யவிஸ்தாரகே ॥

என்னும் காச்யபீய (58...14, 15) சுலோகங்களோத் தழுவியும், இந் நூலில் இதே அத்தியாயத்தில் 15, 16 சுலோகங்களோத் தழுவியும் "ஸ்ரவிஸ்தாராத்ஷாம்ஸகயிகம்" என்னும் பகுதிக்குப் பொருள் தரப்பட்டுள்ளது.

[1]ஹவெபுஷாஶ்மி வீராநாம் ஜந்நாநம் ஶ்ருணுவிஷ்ணுஜீ: ।
வீராஶ்சுபா விஶ்வாஸ: ஸ்யாந்நமாவஸ்திகாஸ்ததா ॥ ஈ ॥

நாமரூபிக்ரியாணாஞ்ச வீமலக்ஷண உச்யுதெ ।
க்ரிவஞ்சவிம்மாயாஶேந கல்பவ்யாஸ விஶோதநம் ॥ ஊ ॥

நாகர, வேஸர, திராவிட பீடங்களின் பொது இலக்கணம்—ஈ-கச.

இந்த சுலோகத்தில் நாகரம், திராவிடம், வேஸரம் என்ற மூன்று வகையான பீடங்களுக்கும் பொதுவான விஷயம் கூறப்படுகின்றது. பீடங்கள் யாவற்றுக்கும் "ஜன்மம்", "உபாகம்" என்று வழங்கப்படும் அடிப்புறத்தின் அளவு மூலவிஸ்தாரம். அதாவது அடிப்பாகத்தின் அகலம். பீடத்தின் நுனியின் அகலம் மஹாபட்டிகை அளவாக இருக்கும்.

பிரம்ம, விஷ்ணு, சிவாம்சமென்று மூன்றாக அமைந்துள்ள லிங்கத்தின் முழு நீளத்துக்குச் சமமான அகலமுள்ள பீடம் உத்தமம். பூஜாம்சத்தைப்போல் இருமடங்கு அகலமுள்ள பீடம் அதமம். இவ்விரண்டுக்கும் இடையிலுள்ள பாகத்தை எட்டு கூறாகச் செய்து மொத்தத்தில் ஒன்பது அகல அளவுகள் லிங்கபீடத்துக்குக் கூறப்பட்டன முன்பு ஐந்தாவது சுலோகத்தில். இது நாகரமென அறியத்தக்கது.

வேஸர லிங்கபீடத்தின் இலக்கணம்.

இதிலும் உத்தம பீடத்தின் அகலம் நாகரத்தில் போலவே (த்ரிகண்ட லிங்கத்தின் உயரத்தினளவு) கண்டு கொள்வது. லிங்கத்தின் உயரத்தை ஒன்பது கூறாகச்

---

(1) இங்கு காச்யபீயத்தில், "நாமரூலெவிச்யுதெ" என்றும், "ஹவம் ஶ்ரவிவிச்யுதெ" என்றும், நாகர, வேஸர, த்ராவிட மென்று முவகைப்பட்ட பீடங்களின் இலக்கணத்தைத் தனித் தனியாக முதலில் கூறிவிட்டு, பிறகு எல்லாவற்றுக்கும் பொதுவான விஷயத்தைக் கூறுமிடத்தில் எல்லாவிதமான பீடங்களுக்கும் பொதுவான விஷயம் கூறப்படுகிறது. இந் நூலிலும் அதே வழியிலேயே பீடலக்ஷணம் விளக்கப்பட்டதாயினும் தனிப்படுத்திக் கூறப்படவில்லை. பின்புவரும் 10 to 13 சுலோகங்களில் தனித்தனியாக கூறப்படுகிறது:.

உத்யாதி வ்ருத்யுபரிதம் நவகம் நாமரே ஸ்ரேஷ்டம் ।
வேஸரோத்தமத்ருதம் கேவலம் நீரே தத்ஸமவஸ்துகம் ॥ ஐக ॥
தயோ ரந்யேத்வஷ்டயா ஹீநா வீம்யாஸா நவஸ்ரேதாஃ ।
கூடாம்ஸ ஸ்தூலவிஷ்வம்ஸ கீர்த்யேகாம்ஸ உபஸ்ரேஜெத ॥
ஸுஷிராநந்த நீவாதி வீம்ஸ்ரம் ஸ்ரீவிஸ்ரேஷ்டம் ।
கூட வேஸரஸ்ரிம்ஸ்ரு ஸ்ருஷ்டாம்ஸ வர்ணாஸுகெ ॥ ஐக ॥

செய்து அதில் ஏழுபாகம் அளவு அகலமுள்ள பீடம் வேஸரத்தில் அதம்மாகக் கொள்ளப்படும். இவ்விரண்டு அளவுகளின் இடையிலுள்ள பகுதியை எட்டு கூறுகச் செய்து ஒவ்வொரு பாகத்தையும் லிங்கபீடத்தின் அகலத்திற்கான அளவாக வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். இவ்வாறுகமொத்தத்தில் லிங்கபீடத்தின் அகலத்திற்கான அளவு ஒன்பது வகையாகின்றது. இத்தமுறை வேஸர லிங்கபீடங்களுக்கேற்றதாகக் கொள்ளப்படும். முன்கூறிய வகையில் கணக்கிட்டு இதையும் ஊகித்தறிக.

த்ராவிட லிங்கபீடத்தின் இலக்கணம்

லிங்கத்தின் ப்ரம்மாம்சம், விஷ்ணவாம்சம் இவ்விரண்டு பாகத்தையும் சேர்த்து எட்டுகூறுகப் பண்ணி, அடிப்புறத்தில் மூன்று பாகத்தைவிட்டு எஞ்சிய ஐந்து பாகத்தை லிங்கபீடத்தின் உயரமாகக் கொள்ளவேண்டும். இது அதமம். அவ்வாறே செம்பு அடிப்புறத்தில் இரண்டு பாகத்தைவிட்டு மீதியுள்ள பகுதியை லிங்கபீடத்தின் உயரமாகக் கொண்டால் இது மத்யமமான அளவாகும். அதிலேயே ஒரு பாகத்தைக் கீழ்ப்புறத்தில் ஒதுக்கி பாக்கியுள்ளதை லிங்கபீடத்தின் உயரத்தினளவாகக் கொள்வதும் உண்டு இது உத்தமம். இவ்வாறுகக் கணக்கிட்டு ஊகித்தறிக.

வேஸரலிங்க பீடத்தின் இலக்கணம்.

வேஸர லிங்கத்தின் சுற்றளவைப் பதினாறு கூறுகச் செய்யவேணும். அவ்வளவு அகலமே அதன் பீடத்திலும் அமைக்கவேண்டும். இது உத்தமபக்ஷம். வேஸரலிங்கத்தின் சுற்றளவைப் பதினாறு கூறுகச் செய்ததில் பன்னிரண்டு பாகம் அதன் பீடத்தின் அகலம் அமைப்பது அதம

ஊர்த்வம் ஹி தத்ஸ்யம் வ்யாஸம்
:கர்ணைஸ் ஸ்யாத் வர்த்ய ।
விஷ்கம்பேன த்ரயம்சகவ்யா-
ஹ்ருத்யாம்ஸாயிகம் தத் வா ॥ ஐ ॥

பகுதம். இவ்விரண்டின் இடையிலுள்ள பகுதியை எட்டு கூறுக்கி மற்றும் ஏழு அளவுகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதெங்ஙனே என்னில் :

(1)	லிங்கத்தின் சுற்றளவு	16 அங்.	பீடத்தின் அகலம்	16 அங்.
(2)	,,	16 அங்;	,,	15½ அங்.
(3)	,,	16 அங்;	,,	15 அங்.
(4)	,,	16 அங்;	,,	14½ அங்.
(5)	,,	16 அங்;	,,	14 அங்.
(6)	,,	16 அங்;	,,	13½ அங்.
(7)	,,	16 அங்;	,,	13 அங்.
(8)	,,	16 அங்;	,,	12½ அங்.
(9)	,,	16 அங்;	,,	12 அங்.

இதுபோல் ஊகித்தறிந்துகொள்ளவேண்டும்.

அந்த லிங்கபீடத்தின் உயரம் விஷ்ணுபாகத்தின் அளவாக இருக்கும். அதாவது லிங்கத்தின் உருவத்தில் பிரம்ம, விஷ்ணு, சிவாம்சம் என மூன்று பாகங்கள் உண்டல்லவா ? அவற்றில் விஷ்ணுபாகம் எவ்வளவு உயரமோ

---

(1) "ஊர்த்வாக்ஷாஜமதீ" என்பது வேதவாக்கியம். அதன்படி ஐகத்யம்சம் என்பதற்குப் பனிரண்டு அம்சம் என்று பொருள் கரப்பட்டுள்ளது. இங்கு "கர்ணாஸ்" என்பது பொருத்தமுள்ளதாகத் தோற்றவில்லை. அதனால் "கர்ணாயஸ்" என்று பாடமிருப்பதாக மனதில்கொண்டு, 'இது அதமபக்ஷம்' என்று மொழி பெயர்ப்பு எழுதப்பெற்றுளது. காச்யபீயத்தில் 58வது படலத்தில்,

"வஜ்ராம்ஸஸ் வரீணாஹவஸம் ஸ்ருஷ்டம் விஸ்வகர்மணா ।
வரீணாஹெ கலாம்ஸெ தூ ஹாகம்ஸ யேதம்ஸ்வி கி ।
கயொர்ஹ்யெர்வஷ்டஹாமெதூ நவயா வீம்விஷ்ணுதஸ் ।"

என்று பாடமிருப்பதை ஆதாரமாகக்கொண்டு இவ்வாறு உரை எழுதப்பெற்றது.

(2) "தஸ்யுதூ" என்றும் பாடம் உண்டு.

வலெபுஷாஷெ லிம்மொஹ்ம் வீம்மொஹ்டவ்மெஷ்கிழ் ।
வீம்ஷ்முலஹ்ர் விஷ்ணா ஷலஹ்ம்நஹ்டிம்ஹ்மெகெஃ ॥ யிரு ॥
ஹீம்நஃ வீம்ஹ்ரு விஷ்ணாமொ ஹீம்நெ ஷயெ்ரு கயொ்நஹ்டெ ।
நாஹ்ரஹ்டிக்யம் வீம்ம் க்ரு்ஷெண ஹ்ஹாஹ்ரஹ்டிக்கிழ் ॥ யிசு ॥
ஷகஹ்ரஹ்ரும்ஷ வலஹ்ரும் வ்ருக்தமெஹ்க க்ரியா ஷிகிழ் ।
வீம்ம் நிஷ்ணஹ்டிம்ஹ்நாம் விஜ்ஞேயம் லலபுகிஹ்ஸிழ் ॥ யிஎ ॥
சூயகம் வ்ருகிரோநாம் ஸ்யாஸ் லகமெவாயபுஹ்ரு்கிழ் ।

அவ்வளவு வரை லிங்கபீடம் உயர்ந்திருக்கவேண்டுமென்ற வாறு. எல்லா லிங்கங்களிலும் பீடத்தின் உயரம்போக மீதியுள்ளது லிங்கத்தின் உயரமாகும்.

யிரு–யிசு

பீடத்தின் அடிப்புறத்திலுள்ளதைக்காட்டிலும் அதன் மேல்புறத்தின் அகலம் 8, 9 அல்லது 10-ல் ஒரு அம்சங்கள் குறைவாக இருக்கவேண்டும். இம் மூன்றும் முறையே அதம, மத்யம, உத்தமபக்ஷங்களாம்.

நாகரம், வேஸரம், த்ராவிடம் என வழங்கப்படும் மூன்று வகையான பீடங்களும் முறையே விளக்கப்படுகின்றன. இம்மூன்றில் முதலாவது சதுரமாக இருக்கும். இரண்டாவது எட்டு கோணமுள்ளதாயிருக்கும். மூன்றாவது வட்டவடிவமாயிருக்கும்.

யிஎ

லிங்கங்கள், நிஷ்களம் என்றும் ஸகளம் என்றும் இரு வகைப்படும். அவற்றுள் நிஷ்களமான லிங்கங்களுக்கு அமைக்கப்படும் பீடம் எல்லா பக்கங்களிலும் ஸமானமாக இருக்கவேண்டும். பிரதிமைகளுக்கு அமைக்கப்படும் பீடம் கீண்டதாக இருக்கும். ஸகலமான லிங்கங்களுக்கு அமைக்கப்படும் பீடம் அரைச்சந்திர வடிவமுள்ளதாக இருக்கும்.

இனி பன்னிரண்டு வகையான லிங்கபீடங்கள், தனித்தனியான அளவும் அமைப்பும் உள்ளவை விளக்கப்படுகின்றன. அவற்றுள் முதலில் கூறப்படுவது:—

(க) மேருஸுந்தர பீடம்—கஅ-உய

இதில் பீடத்தின் மொத்த உயரத்தைப் பதினொன்று பாகமாகச் செய்து (மனதில்) வைத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

ஸ்ரீகாமாக்ஷி வீணாவித்யாதரஸ்வாந்தஸ்வரூபிகா ॥
வஜ்ரேஷ்வரீ யுக்தயாம்ஸ ஸ்வயம்நாவம்கதோ ஹரேஸ ।
ஸ்ரீத்ரயாம்ஸம் வாநுவர்த்ய ஸ்வயம் ஸ்வயம்நகம்வகர்த்ரீ ॥ கரு ॥

வாயுத்ரயாஸ்ரந கரணொத்ய-
ஸ்வயம்நோ யுக்தாம்பாஜம் ஸ்ரயகர்த்ரீ ।
ஸ்வயம்நகம்வொ த்ரயாஸ்ரஸ்வாஸ
கரஸ்வரூபிணவொயுபவிகா ॥ உய ॥

அதில் ஒரு பாகத்தில் மூலபட்டிகையை அமைக்கவேண்டும். பீடத்தின் அடிப்புறத்திலுள்ள பட்டிகையே மூல பட்டிகை எனப்படும். ஜன்மம், உபானம் எனப்படுவதும் இதுவே. இதன்மேல் தாமரைமலர் மூன்று பாகங்கள். அரை பாகம் கும்பம். பிறகு அரை பாகத்தில் க்ஷுத்ர பத்மம் (சிறு தாமரை மலர்). பிறகு இரண்டு பாகங்கள் வட்டவடிவமான நிலையில் அமைக்கவேண்டும். மீண்டும் அரைப் பாகத்தில் க்ஷுத்ரபத்மமும், மேல் அரைப்பாகத்தில் கும்பமும் அமைக்கவேண்டும். அதன்மேல் இரண்டரை பாகத்தினால் கண்டம் (கழுத்துபோல் பீடத்தில் உள்ளடங்கிய பகுதி "கண்டம் – கணம்" எனப்படும்). பிறகு அரைப்பாகத்தினால் மேல்நோக்கியவாறாக க்ஷுத்ர பத்மம் ஒன்று அமைக்க வேண்டும். அதன்மேல் அரைப்பாகத்தில் கும்பம். பிறகு இரண்டு பாகத்தில் ஊர்த்வ பட்டிகையை அமைக்க வேண்டும். அதன்மேல் கும்பவடிவமான ஆஜ்யதாரிணியை அரைப் பாகத்தில் அமைக்கவேண்டும். இவ்வாறாக அமைக்கப்படும் பீடத்திற்கு "மேரு ஸ்தரம்" என்று பெயர்.

பீடத்தின் மொத்த உயரம் பதினைந்து பாகம் :—

(1) மூல பட்டிகை	1	(8) கண்டம்	2½
(2) தாமரை மலர்	3	(9) மேல்நோக்கிய தாமரைமலர்	½
(3) கும்பம்	½	(10) கும்பம்	½
(4) க்ஷுத்ரபத்மம்	½	(11) ஊர்த்வபட்டிகை	2
(5) வட்டம்	2	(12) கும்பாஜ்ய தாரிணீ	½
(6) க்ஷுத்ரபத்மம்	½	ஆக அம்சம்	14
(7) கும்பம்	½		

இவ்வாறாக அமைக்கப்படுவது 'மேரு ஸ்தர பீடம்' எனப்படும்.

கம்பாஜ்யாநிஷ்யையுக்த வ்யாதேவம் தேஷ்வஷ்டஸு ।
கஷ்டாதிஷ்டாம்ஸ வீரொத்ய ஜநஷ்யம்ஸ ஜிஹ்மாதிகஃ ॥ உக ॥

யதஷ்டிபு ஜுமதீம் கூயாதாஸ கூர்ஷ்டம் க்ரீஷி ரெகதஃ ।
கம்பம், கம்ஃஸ்யெகெந வ்ருத்தாஸா டவ்ஜ்ஜேதகஃ ॥ உட ॥

ப்ரதிம் யதஷ்டிபு வ்ருத்யெந வடி ஃயெபுந கம்பகஃ ।
க்ரீஷிஃ கணம் தயாம்ஸ்யெந வாஜிநம் கூய ஹாமதஃ ॥ உக ॥

லக்ஷ்மீஸ்தந்த்ரபீடம்—உக-உச.

இதில் பீடத்தின் மொத்த உயரத்தைப் பதினெட்டு பாகங்களாகப் பிரித்துக் (மனதில்) கொள்ளவேண்டும். அந்த அடிப்படையில் விவரிக்கப்படுகின்றது:—

அடியில் இரண்டு பாகம் ஜன்மம் (உபாகம்). பிறகு நான்கு பாகங்களில் [1]ஜகதீ. அதன்மேல் மூன்று அம்சங்களால் [2]குமுதம் அமைக்கவேண்டும். பிறகு ஒரு பாகத்தில் கம்பம் அமைக்கவேண்டும். அதன்மேல் ஒரு அம்சத்தில் கண்டம் (சற்று உள்ளடங்கிய பாகம்) அமைக்கவேண்டும். "ஸ்ரக்பாசாதப்ஜ மந்தத:" என்னும் பகுதிக்குப் பொருள் நன்கு விளங்கவில்லை. "அந்தத:" என்பது "அம்சத:" என்றிருக்கக்கூடுமோ என்ற ஐயமும் தோன்றுகிறது: "மாலாபோன்ற பாசத்தினால் க்ஷுத்ரபத்மம் ஒரு அம்சத்தில் அமைக்கவேண்டும்" என்று ஒருவகையாகப் பொருள் கொள்ளக்கூடும். அதன்மேல் நான்கு அம்சங்களால் வட்ட வடிவமான குமுதகம் அமைக்கவேண்டும். பிறகு ஒரு அம்சத்தில் மற்றொரு க்ஷுத்ரபத்மம் அமைக்கவேண்டும். பிறகு அரை பாகத்தில் கம்பம் அமைக்கவேண்டும். பிறகு மூன்று அம்சங்களில் 'கண்டம்' அமைத்து, ஒரு பாகத்தால் கம்பம் அமைக்கவேண்டும். அதன்மேல் இரண்டு பாகங்

---

(1) பீடத்தில் மூலபட்டிகையின்மேல் சிறிது உயரம் வரை சுவர் போல் சமமாக அமைக்கப்படும் பாகம் "ஜகதீ" எனப்படும்.

(2) அதன் மேல்புறத்தில் விளிம்புபோல் உருண்டையாக வெளியில் வளர்ந்துவந்திருக்கும் பாகம் குமுதம் எனப்படும். இது வட்டமாகவும், மூன்று பட்டையாகவும், பல சித்திர வேலைப் பாடுகளுடனும் பலவகையாக இருக்கும்.

கி (ரூவம் ? ரூாஜா) வாரிகாம ஷ்யாமா-
நயாரஸ வராஜ்யப்ரஹ்வெஸ ।
லக்ஷ்மீஸுரஸம்ஜ்ஞம் ந-
வீம் லேவம் ப்ரவியுகி ॥ உச ॥

களால் ரீவ்ரபட்டிகையை அமைத்து, பிறகு அரைப்பாகத் தால் சூத்ரபத்மம் அமைத்து அதையே "க்ருதவாரி" யாக அமைக்கவேண்டும். இவ்வாறுக அமைக்கப்படுவது "லக்ஷ்மீஸுத்ரபீடம்" என்னும் பெயருடன் வழங்கப்படும்.

பீடத்தின் மொத்த உயரம் 18 பாகம் :—

(1)	ஜண்மம் (உபாகம்)	2 பாகம்
(2)	ஜகதீ	4 ,,
(3)	குமுதம்	3 ,,
(4)	கம்பம்	1 ,,
(5)	கண்டம்	1 ,,
(6)	ஸ்ரக்பாசாப்ஜம்	1 ,,
(7)	வட்டம்	4 ,,
(8)	சூத்ரபத்மம்	1 ,,
(9)	கம்பம்	½ ,,
(10)	கண்டம்	3 ,,
(11)	கம்பம்	1 ,,
(12)	வாஜனம் (கம்பம்)	1 ,,
(13)	ரீவ்ர பட்டிகை	2 ,,
(14)	பத்மாஜ்ய த்ருக்	½ ,,
	ஆக	25 பாகம்

குறிப்பு :— இந்த லக்ஷ்மீஸுத்ர பீடத்தில், பீடத்தின் மொத்த உயரத்தை 18 பாகமாக்கி மேல் விவரங்கள் சொல்லப்படுகின்றன. ஆனால் சில்லரையாகக் கூறப்பட்டுள்ள உறுப்புக்களின் பாகங்களைக் கூட்டினால் 25 பாகம் வருகின்றது. அதனால், மூலத்தில் "ஜகதீமாரம்ஸ வீதொவெ" என்பதை "ஜகதீ க்ருதாம்ஸ வீதொவெ" என்று திருத்தினால் கருத்து சரியாகி விடும். காச்யபீயம் போன்ற மற்ற நூல்களிலும் இந்த லக்ஷ்மீ ஸுத்ர பீடத்தைப்பற்றிய விவரம் கிடைக்கவில்லை. அதனால் உள்ளதை உள்ளபடியே அச்சிட்டனம். இதைக் கண்ணுறும் அன்பர்கள் ஆராய்ந்து உண்மையை அறிவிக்கவேண்டும்.

வீரொஹ்ஹ ஷொடஶாம்ஶொத்ய வாஸ்துஹ்ருதயாஜ்ஞிகீ: ।
கரொஹ்ணைகெந ஜமதீ ஸ்வம் வெத்ஸ்ய வதூஜ்ஞி ॥ உ ॥
வஸிகா ராஜ்யாராம்ய விஷ்ணுஸம்மீலநாஹ்வயெ ।
ஹஷ்டஶாம்ஶொ வீரொஹ்ஹ ஸவெஶ வாயூம்ஶகீர்வாஸ்து ॥
வாயுகுயெண ஜமதீ வாயெநாஷ்டம் யுமயுகீ: ।
வட்டம் வாயெநொவவட்டம் கணம் குர்யம்ஶ கதிவ்யுகீ: ॥

(ஈ) விஷ்ணுஸம்மீலனபீடம்—உடு-உசு.

இதில் பீடத்தின் மொத்த உயரத்தைப் பதினாறு பாகமாக்கிக் கொள்ளவேண்டும். அதனுள்:—

(1)	ஜகதி	2	பாகம்
(2)	தாமரைமலர்	5	,,
(3)	கும்பம்	2	,,
(4)	தாமரைமலர்	4	,,
(5)	பட்டிகை	2	,,
(6)	க்ருதவாரி	1	,,
		ஆக 16	பாகம்

என்று இவ்வாறு உறுப்புக்களை அமைக்கவேண்டும். இவ்வாறு அமைக்கப்படும் லிங்கபீடம் "விஷ்ணுஸம்மீலன பீடம்" எனப்படும். இந்தப் பீடத்தில், மற்றவைகளில்போல் தொடக்கத்தில் உபானத் அல்லது ஜன்மம் எனப்படும் பகுதி இருக்காது. அந்த ஸ்தானத்தில்தான் முதன் முதலிலேயே "ஜகதி" என்னும் உறுப்பு 2 அம்சங்களில் அமைக்கப்படுகின்றது.

(ச) பத்மபத்ரபீடம்—உசு-உகூ.

இதில் பீடம் இருக்கவேண்டிய மொத்த உயரத்தைப் பதினெட்டு பாகமாகச் செய்துகொண்டு அதன்மேல் அதன் உறுப்புக்களை அமைக்கவேண்டும்:—

உவவடிம் கொகுவயும் வடி 8யெழுந வொவரி ।
கூயுஂஸ்ரம் வாஜநக8ஷிஷ்ட 8யும் வடுராஜ்யப்ரஹவெஷ ॥ உஅ ॥

வஷ்ரஹஸ்ர ஶிஂவீம் விஜெய 8கிஸொஹநிழ் ।
யுத்தயுஂஸ்ரெ வீஂதஂஸ்ரெதஂ வ்யுகவா யுயுகஃஷ்யுதா ॥

---

(1)	ஐன்மம்	1½ பாகம்
(2)	ஐகதீ	3½ ,,
(3)	தாமரைமலர்	1½ ,,
(4)	கம்பம்	½ ,,
(5)	ப்பட்டம்	½ ,,
(6)	உபபட்டம்	½ ,,
(7)	கண்டம்	3 ,,
(8)	உபபட்டம்	½ ,,
(9)	பட்டம்	½ ,,
(10)	வாஜனம்	2 ,,
(11)	பட்டாஜ்யத்ருக்	½ ,,
		ஆக 14½ பாகம்

இவ்வாறுக அமைக்கப்படும் பீடம் "பத்மபத்ர பீடம்" எனப் படும்.

குறிப்பு :—இந்த பத்மபத்ர பீடத்திலும் ஒரு தவறு உளது. இதன் மொத்த உயரத்தைப் பதினெட்டு பாகமாகச் செய்து விவரம் கூறத்தொடங்கியவர் பதினைரை பாகங்களுக்கே விவரம் தருகிறார். மற்ற மூன்றரை பாகங்களுக்கான உறுப்புக்களோ அல்லது அவற்றின் அம்சத்தின் விளக்கமோ தரப்படவில்லை. "குமுதம்" என்னும் உறுப்பு இந்த பீடத்தில் கூறப்படவில்லை. அதையும் அதன் இருபுறங்களிலும் அமைக்கப்படவேண்டிய கம்பங்கள் அல்லது பத்மங்கள் ஆகியவற்றின் அளவுகளையும் கூட்டினால் விடப்பட்ட மூன்று பாகங்கள் சரியாகலாம். அச்சிட்ட மூல புஸ்தகத்தில் அவ்வாறான கருத்துள்ள சுலோகம் காணப்படவில்லை. அறிவாளிகள் இதை ஆராய்ந்தறிய வேண்டும்.

ஸுதர்சனம் ஸஹஸ்ராரம் ஜ்வாலாஹ்யாம் ஜ்வாலாஹ்யாம் வாஜிதம் ஜ்வலத்।
வஜ்ரவஜ்ராவயுதாஹ்யாம் கணோம்ஸ்வாஹ வஷட்யுக்தம் ॥
உபவஜ்ராயுதாஷ்டாஸ்ரம் கம்ஜ்வாஹ்யாம் ஜ்வாலாஸ்ரம்யுக்தம் ।
வஹ்னிம்ஸ்வாஹ ஜ்வாலிதாக்ஷம் ஸுதர்சனம்ஸ்வாஹ வஷ்ரம்ஜ்வலத் ॥

(டு) ஸாமாங்கபத்ரபீடம்—உகூ-ஙக.

இதில் பீடத்தின் மொத்த உயரத்தைப் பதினெட்டு பாகமாக மனதில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். அதனுள்:- (இதில் உறுப்புக்களின் கணக்கு மேலிருந்து கீழ்நோக்கித் தரப்படுகின்றது.)

(1)	க்ருதவாரி	½ பாகம்
(2)	கும்பம்	1 ,,
(3)	வாஜனம்	2½ ,,
(4)	பட்டம்	½ ,,
(5)	உபபட்டம்	½ ,,
(6)	கண்டம்	2 ,,
(7)	பட்டம்	½ ,,
(8)	உபபட்டம்	½ ,,
(9)	எட்டுபட்டையுள்ள கும்பம்	4 ,,
(10)	ஜகதீ	5 ,,
(11)	உபானம்	1½ ,,
	ஆக	18 பாகங்கள்.

இது அழகிய "ஸாமாங்கபத்ரபீட"மென வழங்கப்படும்.

இந்த ஸாமாங்கபத்ர பீடத்தில் 31-வது சுலோகத்தில் "உபவஜ்ராயுதாஷ்டாஸ்ரம்" என்று மூலம் உள்ளது. "உபபட்டம் மேலிருக்கவேண்டும்" என்பது அதன் பொருள். உறுப்புக்களின் உயரத்தின் அளவைக் கூறுமிடத்தில் இச் சொல் பொருந்தவில்லை. அதனால் "உபபட்டோர்த்த மஷ்டாச்ர:" என்று பாடம் இருப்பதாக வைத்துக்கொண்டு "அர்த்தம்" என்பதற்குப் "பாதி" என்னும் பொருள் உள்ளமையின் "உபபட்டம் அரைபாகம்" என்று பொருள் தரப்பட்டது.

வாகசு வாசாம்ஹரூவும் வீம் வவகி மொவாகழு ।
கதுஷ்யும்மொகூ வீமொவ்வெ வுரூம்வாமெந வவுகழு ॥

வதுஹிழுஷ்ஷ உலம் வாயழு உயழுங்கும்வொ யுஷ்மம்மகஃ ।
கும்வொzயழுஷியெழு நாம்மொஜம் வுதுகம் (வாவகிழு ?
வாவயழு)தொ உலழு ॥ கூ ॥

வடுஷியெழுந கண்ணாம்ஸு கும்வொzயெழுநாயழும்வொஜழு ।
கூம்ஸம் வாஜந ஷியெழுந வலம் கொவன யெழுகஃ ॥ கூ ॥

(சு) ருத்ரகாந்தபீடம்—கூ-கூ

இந்த பீடத்தில் அதன் மொத்த உயரத்தைப் பதினேழு பாகமாகச் செய்து உறுப்புக்களின் விவரம் தரப்படுகிறது. அதனுள் :—

(1)	உபாகம்	1 பாகம்
(2)	வப்ரம் (ஜகதி)	4 ,,
(3)	பத்மம்	1½ ,,
(4)	கம்பம்	½ ,,
(5)	த்ருக்	1 ,,
(6)	கம்பம்	½ ,,
(7)	கூடத்ரபத்மம்	½ ,,
(8)	வட்டம்	2 ,,
(9)	கூடத்ரபத்மம்	½ ,,
(10)	பட்டம்	½ ,,
(11)	கண்டம்	1 ,,
(12)	கம்பம்	½ ,,
(13)	கூடத்ரபத்மம்	½ ,,
(14)	வாஜனம்	2 ,,
(15)	கூடத்ரபத்மம்	½ ,,
(16)	கோபாணம் (கம்பம்)	½ ,,
	ஆக	17 பாகங்கள்

இவ்வாறாக அமைக்கப்படுவது மிகவும் அழகான "ருத்ர காந்த பீடம்" என்று வழங்கப்படும்.

வாகனி ராடூகாஹாவும் வீரர்க்கும் வாழ்வாகவும் ।
காதியபாதங்களிலே வீடும் ஈசன் மகிமைகளை ॥ கூ ॥

வடிவும் உமாவும் வெள்ளை யடிமையும் வெற்றிமுகமும் ।
குடியும் மனம் வாயுமிவை வடதிசையடியோ மலைகள் ॥ கூ ॥

கையெடுநாவுடியும் கூடாள்
வெற்றிமங்கை யடிமையுமே ।
கைமலரெற்றும் வாயுமாமலை
மிசிரலையும் வாழ்வு மலைகள் ॥ கூ ॥

குடியும் வடதிசையிலே லொடுகாலு நீங்கிடுமே ।
வீடொடு ஷொபனாமலை வாழ்வாயும் நிலவடிகள் ॥

(எ) ஸோமகாந்தபீடம்—கூ-கூ

இதில் பீடத்தின் மொத்த உயரத்தைப் பத்தொன்பது பாகமாக வைத்து உறுப்புக்களுக்கு விவரம் தரப்படுகின்றது. அதில் :—

(1)	பூகதம் (உபாதம்)	1 பாகம்
(2)	வப்ரகம் (ஜகதீ)	2 ,,
(3)	பெரிய தாமரைமலர் (மஹாபத்மம்)	4 ,,
(4)	திருக்	½ ,,
(5)	கும்பம்	1 ,,
(6)	கண்டம்	½ ,,
(7)	க்ஷுத்ரபத்மம்	½ ,,
(8)	வட்டம்	1½ ,,
(9)	மேல்நோக்கிய க்ஷுத்ரபத்மம்	½ ,,
(10)	கும்பம் (வேதிரம்)	1 ,,
(11)	திருக்	½ ,,
(12)	வேதிரம்	1 ,,
(13)	மேல்நோக்கிய மஹாபத்மம்	3½ ,,
(14)	கிருதவாரி	1½ ,,
	ஆக	19 பாகங்கள்

இவ்வாறாக அமைக்கப்படும் பீடத்திற்கு "ஸோமகாந்த பீடம்" என்று பெயர்.

ஶ்ரீமாவடிஞ்ஞ வெஞாஸ்ரெ யூஜுமெஜு நாஸுகொஸ்ஸுழி ।
கூயெஜுநவரூம் வுஜுஞ்ஞ (ஸாஜெநாயெஜுந வஜுஜி ॥ சூ ॥
யூஜுயஜு ஶ்ரீயுஜுவஜுஞ்ஞ) வஜுஞ்ஞஜி ரஸு வஜிகா ।
வுஸ்ரெந வுஜுஹுஸுவெஜுகு ஜெஜீஞ்ஞவுஜுஜுஹுஜுகுழி ॥ சை ॥
வீஜொவெ ஷொஜுஸாஸ்ரொஸுழ்ஸ்ரி-
ஸுஸாயெஜு கூயஜுஸாஜுஸுரே: ।
நெகெஜுஞ்ஞ ஜுஜுஹுகுவெ ஜுயூஜெஜுஞ்ஞ
யூகூஜ வஜுஜி ॥ சக ॥

(அ) ஸர்வாங்கபத்ரபீடம்—சுஅ-சை

இதில் பீடத்தின் மொத்த உயரத்தைப் பதினாறு பாகமாகப் பிரித்து உறுப்புக்களின் உயரத்தின் அளவு கூறப்படுகிறது. அவற்றுள்:—

(1)	மூல பட்டிகை (உபாநம்)	2 பாகம்
(2)	மஹாபத்மம் (பெரிய தாமரைமலர்)	4 ,,
(3)	க்ருக்	½ ,,
(4)	கண்டம்	1 ,,
(5)	கூஷ்மாண்ட்ரபத்மம்	½ ,,
(6)	வட்டம்	1 ,,
(7)	கூஷ்மாண்ட்ரபத்மம்	½ ,,
(8)	க்ருக்	½ ,,
(9)	மேல்கோக்கிய மஹாபத்மம்	4 ,,
(10)	பட்டிகை வடிவமான க்ருதவாரி	2 ,,
	ஆக	16 பாகங்கள்.

இவ்வாறாக அமைக்கப்படும் பீடம் "ஸர்வாங்க பத்ரபீடம்" என வழங்கப்படும்.

(கூ) ஸ்ரீகர பீடம்—சக-சஉ

இதில் பீடத்தின் மொத்த உயரத்தைப் பதினாறு கூறு செய்து வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். அவற்றுள் :—

(1)	ஜகதீ	2 பாகம்
(2)	மஹாபத்மம்	5 ,,
(3)	க்ருக்	½ ,,
(4)	வேதிரம்	1 ,,

வபுகா ஜாஜுஹுவெ கி ஸ்ரீகரே வ்யாதுயாகுழு।
வாகஷ்டிஹெவ வாய-ூாம்ஸா ஜுஹுயெூந கும்வகுழு ॥ சஉ ॥

(வபுகாயஃ வ்ருவெதாம்ஸாஸ் வகும்வா வாஷ்டிவபுநெ।
வீரொதியெ ஷொவஸாம்ஸெ வாஸம்சுயுஸ் ஷுயாயுகஃ ॥

கெவணம் வாயுவெதாம்ஸெஸ்) வஷ்டியெூந கும்வகுழு।
யூஸயும் வஜ்ரிகெம்வ்யா ஏவுூாஜ்ஜம் வெதாஸுகஃ ॥ சச

---

(5)	திருக்	½	,,
(6)	மஹாபத்மம்	4	,,
(7)	பட்டிகை	2	,,
(8)	ஆஜ்யப்ருத் (க்ருதவாரி)	1	,,
	ஆக	16	பாகங்கள்

இவ்வாறாக அமைக்கப்படும் பீடம் "ஸ்ரீகரபீடம்" என்று வழங்கப்படும்.

(ii) புஷ்டிவர்த்தன பீடம்—சஉ-சஈ.

இந்த ஸ்ரீகர பீடத்திலேயே சிறு மாறுதல் செய்வதன் மூலம் புஷ்டிவர்த்தனம் என்னும் பீடம் அமைக்கலாம். முதலில் அமைக்கப்படும் ஐகதீ இரண்டு பாகமில்லாமல் ஒன்றரை பாகத்தில் அமைக்கவேண்டும். அரை பாகத்தில் கம்பம் அமைக்கவேண்டும். பிறகு நான்கு பாகங்களால் கீழ்பட்டிகையும், கம்பமும் அமைக்கவேண்டும். இதுவே புஷ்டிவர்த்தன பீடமெனப்படும்.

(iii) ஸௌம்ய பீடம்—சஈ-சடு.

இதிலும் பீடத்தின் மொத்த உயரத்தைப் பதினாறு பாகமாகச் செய்துகொள்ளவேண்டும். அதில் :

குறிப்பு :— சுலோகம் 42 உத்தரார்த்தத்தில் "வாகஷ்டிஹெவ" என்பதை "வாகவிஹெவ" என்பதாகக்கொண்டு "இந்த ஸ்ரீகர பீடத்திலேயே" என்று மொழிபெயர்ப்பு தரப்பட்டுள்ளது. மூலம் மட்டும் உள்ளபடியே அச்சிடப்பட்டுள்ளது. மூலத்தில் உள்ளபடியே பொருத்தமாகப் பொருள்கொள்ளக் கூடுமாயின் அதையும் அறிஞர்கள் கவனிக்கவேண்டும்.

ஈ (யஃ? யஃம்) கேஷவண ஃமஸ்ஸள தெள
வஷிகாயைநர ஸாஜ்யஸ்ஸுகே ।
ஸாஃரோந்யம் நாஹஸாஃநாம்
ஹௌஃம் வீர ஃபிஃம் ஸ்ஸுகு ॥ சு ॥
ஸவம் ஆஃமஸஹெஃந வீராநாம் ஆகூ வணிஃகு ।

---

(1)	சூரம் (உபாகம்)	2 பாகம்
(2)	கேஷபணம்	½ ,,
(3)	மஹாபத்மம்	4½ ,,
(4)	கம்பகம்	½ ,,
(5)	த்ருக்	½ ,,
(6)	வஜ்ரம்	1 ,,
(7)	மேல்நோக்கிய மஹாபத்மம்	4 ,,
(8)	கேஷபணம்	½ ,,
(9)	பட்டிகை	2 ,,
(10)	ஆஜ்யத்ருக் (க்ருதவாரி)	½ ,,
	ஆக	16 பாகங்கள்.

இவ்வாறாக அமைக்கப்படும் பீடம் "ஸௌம்யபீடம்" என்று வழங்கப்படும். இந்த ஸௌம்யபீடம், நாகரம், த்ராவிடம், வேஸரம் முதலியவற்றுக்கெல்லாம் பொதுவானதாகும். இவ்வாறு பன்னிரண்டு வகையான பீடங்களின் இலக்கணம் வருணிக்கப்பட்டது.

குறிப்பு :— பதினொரு விதம்தான் கூறப்பட்டுள்ளது. ஆனால் பன்னிரண்டு வகைகள் கூறப்பட்டதாக முடிவில் சொல்லுகிறார். இவ்வத்தியாயம் தொடக்கத்தில் கூறப்பட்ட பத்ம பீடத்தையும் சேர்த்துக்கொண்டு பன்னிரண்டாகக் கொள்ளக் கூடும். அல்லது ஒரு பீடத்தின் இலக்கணத்தை விளக்கும் சுலோகங்கள் சில இவ்விடத்தில் காணுமற் போயிருக்கலும் கூடும். அல்லது அடுத்தாற்போல் கூறப்படும் ஸாமான்ய பீடத்தையும் சேர்த்துப் பன்னிரண்டாக்கலாம். அறிஞர்கள் ஆராய்ந்துணர்க.

அய வாஸ்து வீழி :—

ஆயுஷாம்ஸ ஶிவவீம்கே கபிகீஶராஜ்ஞீஸ்ஸம்ஸகேஃ வாடஃகம்
ப்ராடயாஜமதீம் தயா கஃஷிகம் கதபிகாம் வகஃரோஸி।
கம்ஸாஹ்யாம் மஸ ஶிம்ஸகேத மலவழிம் ஜாமகேzஷ்யம்ஸிகி
ஸ்ரீவாஜேzயுர்யுதயெத வஜஷிம் ஶிவெதவழிம்வஷா ॥

ஸாமான்ய பீடம்

சிவபீடத்தின் உயரத்தைப் பதினாறு பாகமாகச் செய்து கொள்ளவேண்டும். அதில் 1 பாகம் பாதகம், 5 பாகங்கள் ஜகதீ, 4 பாகங்கள் குமுதம், 1 பாகம் பட்டிகை, 2 பாகங்கள் கண்டம், 1 பாகம் அதனுடைய பட்டிகை, 4 பாகங்கள் ஜகதீ (கண்டத்தின்மேல்), 2½ பாகங்கள் வலபி, எஞ்சிய பாகத்தால் பட்டிகை. சிவபீடங்கள் எப்பொழுதும் இவ்வாறே அமைக்கவேண்டும்.

குறிப்பு :- சிவபீடத்தின் உயரத்தின் அளவைப் பதினாறு கூறாகச் செய்யுமாறு இந்த சுலோகத்தின் தொடக்கத்தில் கூறினார். பிறகு அதற்கு விவரம் கூறுமிடத்தில் 21 பாகங்களுக்குச் செல்லுகின்றது. அதாவது :

(1)	பாதகம்	1 பாகம்
(2)	ஜகதீ	5 ,,
(3)	குமுதம்	4 ,,
(4)	பட்டிகை	1 ,,
(5)	கண்டம்	2 ,,
(6)	பட்டிகை	1 ,,
(7)	ஜகதீ	4 ,,
(8)	வலபி	2½ ,,
(9)	பட்டிகை	½ ,,

ஆக 21-பாகங்களாகின்றன. அதனால் சிறிது முரண்பாடு உள்ளது. அறிஞர்கள் இதை ஆராய்ந்தறிக.

யதாஷ்டாஸ்ர வ்ருகாரேண வீராநீ த்ரயஸ்ரீ நபஃ।
வேதிகா வலயோபேதாமேகாம்
ஷோடஶாஸ்ரம்ச வ்ருத்தமேவ ॥ சஎ ॥

வாதேஷா ரசயேத்ஷட்ஸ்ரீ த்ரயஸ்ரம் சாபரம் ஸஹிமே!
வீரம்ஸ்தூ வ்ருத்தஷாவியோஷ்டயிவிதா.
மம வியாயாவஸ்ரிஷ்டம்
சாஹ்யாரசாயாய வாயோ வலயோஷ்டகயா.
தீர்ம வியாயாம்ஸகேந।

ஸிஷ்டாயாய கதேஷ்டநேய கஷ்ட (யஃ? க்ர்)
த்ர்யஂஸவிஸ்தார தெவைர்யம்
கூயா டிஷ்டாஸ்ர சாஸாம்ஸக கூதஜலகூ.
லயம் கூஸாஸ்ரம் வ்ருத்தமேவ ॥ சக ॥

"பீடங்கள் பதினென்கு வகைப்படும்" என்று மயன் கூறினர். அவையாவன:

(1) நான்கு கோணமுள்ளது. (2) ஆறு கோணமுள்ளது. (3) எட்டு கோணமுள்ளது. (4) பன்னிரண்டு கோணங்களுள்ளது. (5) பதினாறு கோணங்களுள்ளது. (6) வட்டவடிவமானது. இந்த ஆறு வகைகளும் சமஅளவில் அமைந்தனவாம். இவற்றிலேயே நீண்ட அளவுள்ளதாக மற்றொருவகை அமைக்கலாம், அவை ஆறுவகையாம். ஆக, பன்னிரண்டு விதமாயிற்று. (13) முக்கோண வடிவமானது. (14) பாதி சந்திர வடிவமானது. இவ்வாறுகப் பதினென்கு வகைகள் கூறப்பட்டன.

சக

பீடத்தில் பிரதிஷ்டை செய்வதற்கான பாகத்தை ஒதுக்கி, எஞ்சியதை நான்கு பாகமாக்கிக்கொண்டு, இதில் 2 பாகத்தில் "பாதேவலயம்" அமைத்து, 1 பாகத்தால் "உதகதாரி" (கருத்வாரி)யை அமைக்கவேண்டும். எஞ்சிய மற்றொரு பாகத்தால் அதன் வேஷ்டநத்தைப் பண்ண வேண்டும். பிறகு நாளத்தை அமைக்கவேண்டும். அந்நாளத்தின் அகலமும், நீளமும் பீடத்தின் உயரத்தில்

ரூகரூ ரூவவிம்பாநாம வீம 8-தூரநாலகழ ।
டகழிணொடிஉ-வாநாஞ்ம வ-ஙிவடுநாலம வுகஉலெஸ ॥
வீம்வுாவஸ்ரிவெடிாம்ஸம நாலடி-ஙிலவு விஷ்ரூகழ ।
சூபாடம கதூடம கஷூஸ ஸ்ரிவத-ஹபூமஹாவநாஸ ॥ ருக ॥
க-யபூா ஹாவாமுவிஷூாரம கதூ-ஙிலவிசூரெள வ-நஃ ।
8-ஙிலா டியபூஸ்ரிஹாமம்வா மொ8-வாகாரு 8ாலஸெஸ ॥ ருட ॥

மூன்றிலொரு பாகமிருக்கவேண்டும். அது எட்டு கோண முள்ளதாக இருக்கவேண்டும். அதில் ஜலம் பெருகி யோடுவதற்காக கால்வாய்போன்ற ஆழமான பகுதி ஒன்றுண்டு அல்லவா? அது நாளத்தின் கனத்தில் எட்டிலொரு பாகத்தில் அமைக்கப்படவேண்டும். மேலும் நாளத்தின் அடிப்புறத்தைக் காட்டிலும் அதன் நுனி சிறிது மெல்லியதாக இருக்கவேண்டும். (இதே அத்தியாயம் மூன்றுவது சுலோகத்தைக் காண்க).

ருஏ

கிழக்கு அல்லது மேற்கு முகமான பிம்பங்களின் பீடத்தில் நாளம் வடக்கு நோக்கி யிருக்கவேண்டும். தெற்கு அல்லது வடக்கு முகமான பிம்பங்களின் பீடத்தில் நாளம் கிழக்கு நோக்கி இருக்கவேண்டும்.

ருக-ருட

பீடத்தின் அகலத்தில் மூன்றிலொருபாகம் அல்லது நான்கிலொருபாகம், நாளத்தின் அடிப்பாகத்தின் அகலமாகும். நாளத்தின் நீளமும் அதற்கு (நாளத்தினுடைய அடிப்புறத்தின் அகலத்திற்கு)ச் சமமாகவே அமையும். நாளத்தின் அடிப்புறத்தைக் காட்டிலும் நுனியில் அதன் அகலம் சிறிது குறுகியிருக்கவேண்டும். அடிப்புறத்தின் அகலத்தில் மூன்றிலொருபாகம் அல்லது நான்கிலொரு பாகம் நுனியில் குறுகியிருக்கலாம். அல்லது நாளத்தின் அகலத்தில் (நான்கு பாகமாக்கப்பட்டதில்) மூன்றரை பாகமும் நாளாக்ரத்தின் அகலம் அமைக்கலாம்.

மஹாஷண்டஸ்ஸம்வாஸ்யா வ்யஸ்தாத்ரம் பிநாகீ ஸ்ருஷ்டி ।
நாலதாரத்ரிபாதைகம் வாகம் வ்யாஸாம்ஸதஃ ஸ்மிதி ॥ ருக

வீரபத்ரைகதா கௌலவையாம் நாம பிதம் வ்ருகலயெஸ ।
வ்யாதிஷ்டவ்ருஷபஸ்தம்பம் ஸம் வாதாயிகஸ்ஸவா ॥ ருச ॥

கர்யயம் வாஜ்யஹ்ருஷ்யாஹொ
। பிஷ்மஸ்(வா ? வா)கம்ப கதஸ்மி ।
சூலிஷ்டபிலயையுதம் கஸ்கரஸ்தெணொஷகம் ஸவெஸ ॥ ருரு ॥

ருக

இந்த நாளத்தை முன்கூறியபடி பசுவின் முகம்போல வும், அல்லது யானையின் உதடுபோன்ற அமைப்புள்ளதாக வும் செய்யலாம். நுனியில் சிறிது உயர்ந்திருத்தல் சுபமானது. இந்த நாளத்தின் நடுவில் ஜலம் பெருகுவதற்காகப் பள்ளமாக வாய்க்கால்போல் வெட்டவேண்டும். அந்த ஆழமான பகுதி, நாளத்தின் அகலத்தில் மூன்றிலொரு பாகம் அகலமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். (நாளத்தின் அகலம் மூன்றங்குலமானால், மத்தியில் 1 அங்குலம் ஆழமென்றபடி) அவ் வாய்க்காலின் அகலம் எவ்வளவோ அவ்வளவே அதன் ஆழமுமிருக்கவேண்டும்.

ருச-ருரு

பீடத்தின் மத்தியில் வடக்குத் திக்கில் இவ்வாறு நாளத்தை அமைக்கவேண்டும்.

இந்த நாளத்தின் உயரம் மூன்று வகையாக அமைக்கப்படலாம். பீடத்தின் ஊர்த்வபட்டம் அல்லது ஊர்த்வ பட்டிகையளவு நாளமும் உயர்ந்திருக்கலாம். அல்லது ஊர்த்வபட்டிகையின் உயரத்தில் நாலிலொருபாகம் கூடவும் நாளத்தின் உயரம் இருக்கலாம். அல்லது ஊர்த்வபட்டிகையின் உயரத்தில் அரைப்பாகம் அதிகமாக உயர்ந்ததாகவும் நாளத்தை அமைக்கலாம். ஆஜ்யப்ருத் (க்ருத்வாரி) அகலமும் நாளமூலத்தில் ஆழமாகவுள்ள பகுதியும் சம அளவாக இருக்கவேண்டும். அது லிங்கத்தின் மூலம் வரை, படிப்படியாக உயர்ந்துகொண்டே செல்லுமாறு அமைக்கவேண்டும்

வீரொவஜம் கெகஹாரம் ஹெரக தேவொயபுஜ்ஜநம் ।
கயொஜ்ஜந தேகம்வா வ்யாஹெகம் ஹொவவத்திகம் ॥ ருசு ॥

கதரியம் (ஜ?வி) நா கொணம் வட்டயெச வொட்டம் யதா ।
உவயபுஹாவவாநக ஒலியபுவட்டாந சாவரெச ॥ ருஎ ॥

ஸிவஹாம ஸ்யம் வீரா ஜகிஹி தவஜம்வெநம் ।
உஜதொரவிய தொஷாய கஸ்ஸாதேள வஸிவஜபுயெச ॥

ருசு

இந்த சுலோகத்தில் பீடத்தை அமைப்பதற்கான கல் இருக்கவேண்டிய வகை கூறப்படுகின்றது. பீடத்திற்கான கல் ஒரே கல்லாக இருத்தல் நன்று. (பல கற்களால் பீடம் அமைத்தல் நன்றன்று என்றவாறு). அதனுடைய மேல் புறத்தில் செய்யப்படும் அலங்காரம் (ஊர்த்வபட்டிகை போன்றது) ஒரே கல்லினாலானதாக இருக்கவேண்டும். அவ்வாறே கீழ்ப்புறத்தில் செய்யப்படும் அலங்காரமும் ஒரே கல்லாக அமைக்கப்படவேண்டும். இந்த அதோமண்டனம் ஒரே கல்லினால் அமைக்குமாறு கிடைக்காவிடில் பல கற்களாலும் அமைக்கலாம்.

ருஎ–ருஅ

அவ்வாறு ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட கற்களால் பீடத்தை இணைக்கவேண்டியிருந்தால், அவ்விணைப்பு கோணங்களில் வராதவாறு (மூலைகளில் அமையாமல்) அழகாக இணைக்க வேண்டும். மேலே இருக்கவேண்டிய உறுப்பு (ஊர்த்வ பட்டிகை) வரை மேல்மேல் இணைத்துக்கொண்டே போகலாம். (மேல் உறுப்பு ஒரு கல்லாகவே இருக்கவேண்டுமென்று முன்பே கூறப்பட்டது.)

இவ்வாறாக லிங்கபீடத்தின் அமைப்பு விளக்கப்பட்டது. இந்த லிங்கபீடத்தில் லிங்கம் ஸ்தாபிக்கப்படும் பொழுது, லிங்கத்தின் சிவபாகம் பீடத்தின் உட்புறத்தில் சிறிதும் அழுந்தியதாக இருக்கக்கூடாது. அவ்வாறே பீடத்தினின்றும் மேற்புறமும் செல்லக்கூடாது. இவ்வாறு ஏறியும் இறக்கியும் இருத்தல் இரண்டும் குற்றமாம். அதனால் அதைத் தவிர்க்கவேண்டும்.

நிலநிலை மலையு மீரம் பூமலை மிலையெகையா।
கடலாலை பெருகலெல வருகலையா உலகுபுணைநிழ ॥
கூலதெரு மறுகி லெருவ லுயர் லெநிழணைநிழ ।
உலகுபுவரி லீரா நாம லெநீ ரழாவலா நகெ ॥ சுல ॥

நாலதெரு கலா மெரு கணை மலெநீ நாமலருதெ ।
யாலிலாடகமெ வாதெ நீவபூநீவபும் யலாகுரிழ ॥ சுக ॥

நிவணும் நெகவணுமவா யாகுரா கலயா உலொகதிழ ।

(சுசு–சுல)

இணைப்பு இல்லாமல் ஒரே கல்லில் அமைக்கப்படும் பீடமே சிறந்தது. அவ்வாறு கிடைக்காவிட்டால் மேல் அணியை (ஊர்த்வபட்டிகையை) யாவது ஒரே கல்லால் அமைத்தல் அவசியம்.

சிறியதும் பெரியதும் நடுத்தரமானதுமாகிய பீடாங்கங்கள் யாவற்றிலும், இணைத்து அலங்காரம் செய்தல் கீழ்ப்புறத்திலேயே அனுமதிக்கப்படுகின்றது. பீடங்களின் இணைப்புக்களை மேலும்மேலும் ஒவ்வொரு உறுப்புக்களின் மூடிவில் அமைக்கவேண்டும்.

சுக

நாளத்தின் மத்தியிலும், பீடத்தின் மத்தியிலும், கர்ணத்திலும் இணைப்பு அமைத்தல் நன்றன்று. அதிலும் வலதுபுறத்தில் மிளமாகவும், இடதுபுறத்தில் குறுகியதாகவும் உறுப்புக்களை அமைத்துக்கொண்டு முறைப்படி இணைக்கவேண்டும். இணைக்கப்படவேண்டிய பகுதியை, மூன்று கண்டுகளாகவோ அல்லது சாத்தியமானவரை பல கண்டுகளாகவோ செய்துகொண்டு, பொருந்துமாறு இணைக்கவேண்டும். இவ்வாறு இணைப்பதைக் கீழ்ப்புறத்திலுள்ள உறுப்புக்களிலேயே அமைத்தல் தகும். மேற்புறத்தில் தகாது.

அப வாஸ்துபுருஷ:—

ஸ்திதே நவபதாத்மகஸ்தலே மத்யநாதிமுக
விஸ்தாரதைர்஘்யவிஸ்தாரோ ஹ்யாயதாகார: ।
விஸ்தார்யாம்ச விஸ்தீர்ண நிஜவ்யாயத
வாஸ்தோர்த தத்ஸ மஸ்தாத்ஸ்ய ஸம்பவஸ்தே ॥ ஸு ॥

பாதசிலை—ஸு.

பிம்பத்திற்குப் பாதசிலை இருக்கவேண்டிய விதம் விளக்கப்படுகின்றது. இந்தக் கல், மூல பிம்பங்கள், லிங்கங்கள் இவைகளை ஸ்தாபிக்குமிடங்களில் அடிப்புறத்தில் ஆதாரமாக வைக்கப்படுவதாகும். "பாதசிலை" என்று இதற்குப் பெயர் வழங்கும். இது நபும்ஸகக் கல்லாக இருத்தல்வேண்டும். (ஆண், பெண், அலி என்னும் தன்மைகள் கற்களிலுமுண்டு என்பது இந்நூலில் முதல் அத்தியாயத்தில் 25வது சுலோகத்தில் கூறப்பட்டது). இது அவ்வோ பிம்பங்களின் நாளத்தின் எல்லையைக் கடந்து இருக்கவேண்டும். அதாவது பிம்பம் அல்லது லிங்கம் இவற்றின் பீடத்தில் நாளம் இருக்கின்றதல்லவா? அந்த நாளத்தின் நுனியைக் காட்டிலும், அதன் கீழுள்ள பாதசிலை வளர்ந்திருக்கவேண்டும். நாளத்தினின்று வெளியில் கொட்டுகின்ற அபிஷேக ஜலம் முதலியன கீழுமுள்ள பாதசிலையின் மேலேயே விழுமாறு பாதசிலையை வளர்த்தி அமைக்க வேண்டுமென்றவாறு. அவ்வாறு வளர்ந்திருக்கவேண்டிய அளவு, நாளமூலத்தின் அகலத்தைக்காட்டிலும் கால்பாகம் அல்லது அரைப்பாகம் இருக்கவேண்டும். அதாவது, நாள மூலத்தினகலம் ஒரு அடியானால் அதன் கீழுள்ள, பாதசிலை அந்த நாளத்தைக் கடந்து கால் அல்லது அரையடி வளர்ந்திருக்கவேண்டும். இவ்வாறே ஊகித்தறியவேணும். இந்தப் பாதசிலையின் விஸ்தாரம் இருமடங்காக இருக்கவேண்டும். அதாவது, [1]பிம்பத்தின் அகலத்தைப்போல்

---

(1) காச்யபீயம் 59வது படலம் மூன்றுவது சுலோகத்தில்:—
"ஹிமவ்யாஸ அயாயிகயம் வ்யாஸம்" என்றிருக்கிறது. அதையொட்டி "விஷ்வக்ஸ்யாம்ச விஸ்தீர்ண" என்னும் இந்நூல் சுலோகத்திற்கும் கருத்து விளக்கப்பட்டது. இங்கு பிம்பத்தின் பாதசிலையே இந்த சுலோகத்தால் விளக்கப்படுவதாகக் கொண்டாலும் பொருந்துமாறு விவரிக்கப்பட்டது.

ஹஸ்தாத்பாதி ஹ்ருதிஹஸ்ய தேக மிஷ்யதே
வீதெ விஹாய ஸ்வவெஸ்மயதஸ்வபூராயாழி।
ஸ்வகாயபூதாம்ஸ்மிதிதம் வதத்தி தாஸோதி-
ஸ்தாவத்ஸ்ய திஸ்ருபூமிதநாஸ நிவெஸநாய॥சுகூ॥

இரு மடங்கு அகலமுள்ளதாகப் பாதசிலை இருக்கவேண்டு மென்றபடி. பாதசிலையின் உயரம் இருக்கவேண்டிய அளவு, அதன் (பாதசிலையின்) அகலத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டு நிர்மானிக்கப்படவேண்டியதாகும். பாதசிலையின் அகலத்திற்குச் சமமாகவே அதன் உயரமிருக்கலாம். அகலத்தை 4 கூறுகச்செய்து ஒரு (கால்) பாகம் குறைத்துப் பாதசிலையின் உயரத்தை அமைக்கலாம். அல்லது பாதசிலையின் அகலத்தை இரு கூறுகச்செய்து, ஒன்றைக் குறைத்து மிகுதியைப் பாதசிலையின் உயரமாகக்கொள்ளலாம். அதாவது, பாதசிலையின் அகலம் நான்கு அடிகள் என வைத்துக் கொள்வோம். அப்போது அதன் உயரமும் 4 அடிகளே இருக்கலாம். காலில் ஒரு அடி குறைவாக மூன்றடி உயரமிருக்கலாம். காலில் 2 அடி குறைவாக இரண்டடியே பாதசிலையின் உயரமாகலாம் என்றவாறு.

சுகூ

பாதசிலையின் உயரத்தை மூன்று கூறுகச் செய்து கொள்ளவேண்டும். அதில் இரண்டு பாகங்களைப் பூமியின் உள்ளேயும், ஒருபாகத்தை வெளியில் தெரியுமாறும் வைக்க வேண்டும். வெளியில் தெரியுமாறுள்ள மூன்றிலொரு பாகத்தைப் பீடத்துடன் இணைக்கவேண்டும். இதன்மேல் வைக்கப்படும் ப்ரம்மசிலையின்மேல் தக்கவாறு நாளம் அமைக்க வேண்டும். அதற்காக இதை இரண்டு, ஒன்று அல்லது அரை அங்குலம் அளவு ஆழமுள்ளதாக்க வேண்டும். இதில் இரண்டங்குலம் ஆழம் தோண்டுவது உத்தமம். ஒரு அங்குலம் ஆழம் தோண்டுதல் மத்திமம். அரை அங்குலம் ஆழமுள்ளதாக அமைப்பது அதமபக்ஷமாகும். இவ்வாறு

லிங்காயாவஹதோ நவாம்ஸகஸிலா-
வ்யாஹோ வஸிஷ்ஹாவாஹ:
வ்ருஷாம்ஸ பிஹாணஷ்டதாயிகா-
வஷ்டாம்ஸிகாயாம் க்ருதாக ।

பிம்பங்களுக்குப் பாதசிலையும், பிரம்மசிலையும் அமைக்கும் வகை கூறப்பட்டது. இனி லிங்கங்களுக்குப் பாதசிலை. பிரம்மசிலை இவற்றை அமைக்கும் வகை கூறப்படுகின்றது.

கூச

லிங்கங்களின் அடிப்புறத்தில் பொருத்தப்படவேண்டிய நபும்ஸகசிலை (பாதசிலை)யின் அகலம் அந்தந்த லிங்கத்தின் உயரத்திற்குச் சமமாக இருக்கவேண்டும். இது உத்தமம். அந்தந்த லிங்கத்தின் பூஜாம்சத்தின் உயரத்தைப்போல் இருமடங்கு பாதசிலையின் அகலமிருக்கலாம். இது அதம பக்ஷம். இவ் விரண்டு அளவுகளுக்கும் இடையிலுள்ள பகுதியை எட்டு கூறுகச் செய்யவேண்டும்; அவற்றில் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு அளவாகும். இவ்வாறு கிடைக்கும் ஒன்பது அளவுகளில் மும்மூன்று அளவுகள் முறையே உத்தமம், மத்திமம், அதமம் எனக் கொள்ளத்தக்கவை. அவற்றிலும் முன்பின் அளவுகளுக்குள் உத்தமம் முதலிய பாகுபாடுகளை ஊகித்தறியவேண்டும். அதெவ்வாறெனில்:

ஒரு லிங்கத்தின் உயரம் 3 அடி என்று வைத்துக் கொள்வோம். அதன்மீழ் அமைக்கப்படவேண்டிய நபும்ஸக சிலையின் அகலமும் மூன்றடியே இருப்பது உத்தமம். அந்த லிங்கத்தின் பூஜாம்சத்தைப்போல் இருமடங்கு பாதசிலையின் அகலம் இருப்பது அதமம். (பூஜாம்சம் சாதாரணமாக லிங்கத்தின் மொத்த உயரத்தில் மூன்றிலொருபங்கே அமையுமாதலால் இங்கு பூஜாம்சத்தின் உயரம் என்பதால் ஒரு அடி உயரத்தை எடுத்துக்கொண்டு அதைப்போல் இருமடங்கு பாதசிலையின் அகலம் அதமம் எனக்கொள்ளப்பட்டது). இதன் இடைப்பகுதியை எட்டு கூறுகச் செய்யும் வகை:—

கும்பேச்வராய நமஸ்தே.
வ்ருஷபாரூடாய நமஸ்தே.
ஸ்ரீபார்வதீஸஹிதாய நமஸ்தே.
ஸாம்ப ஸதாசிவாய நமஸ்தே ॥ சுசு ॥

---

(1) லிங்கத்தின் உயரம் 3 அடி. பாதசிலையின் அகலம் 3 அடி 0 அங்.
(2) ,, 3 அடி; ,, 2 ,, 10½ அங்.
(3) ,, 3 அடி; ,, 2 ,, 9 அங்.
(4) ,, 3 அடி; ,, 2 ,, 7½ அங்.
(5) ,, 3 அடி; ,, 2 ,, 6 அங்.
(6) ,, 3 அடி; ,, 2 ,, 4½ அங்.
(7) ,, 3 அடி; ,, 2 ,, 3 அங்.
(8) ,, 3 அடி; ,, 2 ,, 1½ அங்.
(9) ,, 3 அடி; பூஜாம்சம்போல் இருமடங்கு.

இதுபோலவே பலவிதமான உயரமுள்ள லிங்கங்களுக்கும் அவற்றின் உயர அளவிலிருந்து பாதசிலையின் அகலத்தை நிர்ணயம் செய்யும் வழியை ஊகித்தறிக.

பாதசிலையின் அகலத்தில் பாதி அளவு அதன் உயரம் இருத்தல் உத்தமம். அதன் அகலத்தில் கால் (நாலிலொரு) பங்கு உயரம் இருக்கலாம்; இது அதமம். இவ் விரண்டு அளவுகளின் இடைப்பகுதியை எட்டு கூறுக்கி முன்போல் இதிலும் ஒன்பது அளவுகள் கண்டுகொள்ளவேண்டும்.

(1) பாதசிலையின் அகலம் 3 அடி அதன் உயரம் 1 அடி 6 அங். 0 யவம்
(2) ,, 3 அடி; ,, 1 ,, 4 ,, 7 யவம்
(3) ,, 3 அடி; ,, 1 ,, 3 ,, 6 யவம்
(4) ,, 3 அடி; ,, 1 ,, 2 ,, 5 யவம்
(5) ,, 3 அடி; ,, 1 ,, 1 ,, 4 யவம்
(6) ,, 3 அடி; ,, 1 ,, 0 ,, 3 யவம்
(7) ,, 3 அடி; ,, 0 ,, 11 ,, 2 யவம்
(8) ,, 3 அடி; ,, 0 ,, 10 ,, 1 யவம்
(9) ,, 3 அடி; ,, 0 ,, 9 ,, 0 யவம்

இதுபோல் பாதசிலையின் உயரத்தினளவை அதன் அகலத் தினளவினின்றும் ஊகித்தறியவேண்டும். இந்தப் பாதசிலை யில் லிங்கத்தைப் பொருந்த வைப்பதற்காக அதற்கேற்ற தாக ஒரு பள்ளமும் வெட்டவேண்டும்.

[1] ஜயதா விம்பவிஷ்டம்ஹா ஜெ ஷாஸ்யாஶ் சிமாணாவதா(ஸ) ।
விஷ்காராயுயபூகொநீவா மவெஷ ப்ரஹ்மஶிலாகுசிஷ ॥ சுரு ॥
வாகம ப்ரஹ்மஶிலாயெ ப்ரஹ்மாமொவதம மவெஷ ।
ப்ரவிஶெஷ ப்ரஹ்மாமஷ நீரந்தும யயாமவெஷ ॥ சுசு ॥
நந்த்யாவகபுவரா: காயபூ ஶுகஸ்ய ஷ ஶிலாஃகுரோஷ ।
வீம்ப்ரஹ்மஶொரபுயெ ப்ரதிகஷிணெந யொஜயெஷ ॥

சுரு

அல்லது லிங்கத்தின் அகலத்தைப்போல் இருமடங்கு கனமுள்ளது உத்தமம். லிங்கத்தைப்போல் ஒன்றரை மடங்கு கனமுள்ளது அதமம். இவ்வாறுகவும் சிலவிடங்களில் ப்ரம்மசிலை அமைப்பதுண்டு.

சுசு

ப்ரம்மசிலையின் நடுவில் பள்ளம் வெட்டி அதில் லிங்கத்தைப் பொருத்தவேண்டும். லிங்கத்தில் ப்ரம்ம பாகம் எவ்வளவோ, அவ்வளவுக்குச் சரியாகவே ப்ரம்ம சிலையில் பள்ளம் வெட்டவேண்டும். அவ்வாறு குழிபோல் வெட்டப்பெற்ற பள்ளத்தில் லிங்கத்தின் ப்ரம்ம பாகத்தைப் புகுத்தவேண்டும். அவ்வாறு புகுத்திய பிறகு லிங்கத்திற்கும் ப்ரம்ம சிலையின் குழிபோன்ற பள்ளத்திற்கும் இடைவெளியில்லாமல் நிட்டமாக அமையுமாறு கவனித்துக் கொள்ளவேண்டும்.

சுஎ

ப்ரம்மசிலைக்குமேல் பீடத்தை அமைக்கவேண்டும். பீடத்திற்கும் ப்ரம்மசிலைக்குமிடையில், கஞ்சாவட்டை மலர் போன்ற நான்கு சிலைகளை நாற்புறமும் ப்ரதக்ஷிணமாகப் பொருத்தவேண்டும். இச் சிலைகளை வைக்கும் விதமும், அவற்றின் அமைப்பிலுள்ள விசேஷங்களும் காச்யபீயத்தில் 69வது படலத்தில் கூறப்பட்டுள்ளன. ஆங்கு காண்க.

---

(1) முன்பு கூறியது பாதசிலை, இது ப்ரம்மசிலை. இவ்வாறிருக்க "ஜயதா" என்று சொல்வது பொருத்தமில்லை. முன்பு கூறப்பட்டதும் ப்ரம்மசிலையாகவிருந்தால்தான் அதற்கே மற்றொரு அளவு கூறுமிடத்தில் அது பொருந்தும். ஆய்ந்தணர்க.

அய நாமராதி வைஷ்ணவ :—

ப்ரஹ்மணம் லிங்மவிஷ்ணோஸ்து ! த்ரஹ்மணம் வெடஸ்ரூணஜி ।
கர்ணம் வ்யாஸத்ரி வாஹ்நாம்ஸாது லவெஸ்ரிமெதக ஸாமரே ॥
ஸஹ்ரிகணது யதக்யஹ்நாம்ஸ
வ்யாஹா ஸ்ரேஷ்டா (ய ? ய) தவ்ய தக ।
வ்யாவாய்யயுவிஹீநா வ்யா.
ஸ்ரீயா ஜெயெzஷ்டயா தயொஃ ॥ ஷ ॥

ஷஅ

நாகரம், த்ராவிடம், வேஸரம் என மூன்று வகையான லிங்கங்களுக்கும் ப்ரம்மசிலைகளை அமைப்பதிலுள்ள விசேஷங்கள் இனி விளக்கப்படுகின்றன.

நாகர லிங்கத்திற்கு அமைக்கப்படவேண்டிய ப்ரம்ம சிலையின் அகலம், லிங்கத்தின் குறுக்களவைக் காட்டிலும் இருமடங்கு, மும்மடங்கு அல்லது நாலுமடங்கு இருக்க வேண்டும். தனது அகலத்தில் முக்கால் பங்கு அதன் உயரம் இருக்கவேண்டும். அதாவது லிங்கத்தின் அகலம் ஒரு அடி என்று வைத்துக்கொள்வோம். அதன் ப்ரம்ம சிலையின் அகலம் 2, 3 அல்லது 4 அடி இருக்கலாம். அதன் கனம் (உயரம்) முறையே 1½ அடி, 2¼ அடி அல்லது மூன்று அடி இருக்கலாம் என்றவாறு.

த்ராவிட லிங்கத்தின் ப்ரம்மசிலையின் இலக்கணம்—ஷஅ-எம

இது கர்ப்பக்ருஹத்தின் அடையாளத்தால் சொல்லப்படுகின்றது. கர்ப்பக்ருஹத்தின் கர்ணத்தில் நாலிலொரு பங்கு ப்ரம்மசிலையின் அகலமிருக்கலாம். இது உத்தமம். கர்ப்பக்ருஹத்தின் அகலத்தை நாலு பாகமாகச் செய்து அதில் ஒன்றரைபாகம் குறைந்ததாகப் ப்ரம்மசிலையின் அகலம் அமைக்கலாம். இது அதமம். இவ்விரண்டு அளவு

---

(1) "விஷ்ணுகம் வெடஸ்ரூமதஃ" என த்ரஹ்மவெவஃ.

(2) கணித சாஸ்திரத்தில் கோடி, புஜம், கர்ணம் என வழங்கப்படுவன மூன்றளவுகள். அவற்றுள் கர்ணம் என்பது இங்கு குறிப்பிடப்பெற்றது (முக்கோணத்தின் ரேண்ட பகுதி).

(கியெ? ஹிரு) கு நவயா ப்ரஹ்மஸ்தாவ்யா தி
உரவிவெ ஸ்திவெ ;
வ்யாவாயாம் கிது வாதொநம்
கதொஉயெ zஷ்டாஜிதெ ॥ எடி ॥

கு-ம்ஹம் ப்ரஹ்மஸ்தாயாஃ வ்யாஸவயா உரவிவாஹுயெ ।
ஆய ஸ்தாபூஜாயெபுந கிரவது-ஸ்தாபவிஷ்யதி ॥ எக ॥

களின் இடைப்பகுதியை எட்டு கூறுகச் செய்யவேண்டும். இதில் ஒவ்வொன்றும் நிராவிட லிங்கத்தினுடைய பிரம்ம ஸ்தானின் அகலத்தினளவாகும். அதெங்ஙனே யென்னில்: கர்ப்பகிருஹத்தின் கர்ணம் 16 அடி என்று வைத்துக்கொள் வோம். அதில் நாலிலொரு பாகம் (4 அடி) பிரம்மஸ்தலத்தின் அகலமாகலாம். இது உத்தமம். அல்லது கர்ப்பகிருஹத் தின் அகலத்தை நாலு கூறுக்கி அதில் 1½ பாகம் குறைத்து 2½ பாகத்தை பிரம்மஸ்தலத்தின் அகலமாகக் கொள்ளலாம். இவ் விரண்டுக்குமிடையிலுள்ள பாகத்தை எட்டு கூறுகச் செய்து ஒவ்வொன்றையும் ஒவ்வொரு அளவாகக் கொள்ள லாம். இவ்வாறுகளே பல்வேறு அளவுள்ள கர்ப்ப கிருஹத் தின் கர்ணத்தினளவை ஆதாரமாகக்கொண்டு நிராவிட லிங்கத்தின் பிரம்மஸ்தலத்தின் அகலத்தை ஊஹித்தறிய வேணும்.

நிராவிட லிங்கத்தின் பிரம்மஸ்தலத்தின் உயரம் அதன் (பிரம்மஸ்தலத்தின்) அகலத்தில் பாதி யிருக்கலாம். இது உத்தமம். அல்லது அதிலும் (அதன் அகலத்தின் பாதி யளவிலும்) கால் பாகத்தை கீக்கி, மூக்கால் பாகம் பிரம்ம ஸ்தலத்தின் உயரமிருக்கலாம். இது அதமம். இவ் விரண்டு அளவுகளின் இடைப்பகுதியை எட்டு கூறுகச் செய்வதன் மூலம், நிராவிட லிங்கத்தின் பிரம்மஸ்தலத்தின் உயரத்தின் அளவு ஒன்பது வகையாகும்.

வேஸரலிங்கத்தின் பிரம்மஸ்தலம்—எக-எஉ

கர்ப்பகிருஹத்தின் அகலத்தில் பாதியளவை ஆதார மாக எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமிதற்கு. கர்ப்பகிருஹத்தின் பாதியகலத்தில் மூன்றிலொருபாகம் அல்லது நான்கிலொரு

வ்யாஸாய ஸெஹாமொஹா வ்ராஹ்மணெயெ ஸஹாஜிதெ ।
நவ்ய ஹஸ்தாஃ ப்ரொக்தாஃ ஸித்வ்ய ஹாம்ஸதொ வடெ ॥

ஸ்யவாஸிகவிஸ்தாரம் விஸ்தாராஷ்டாம்ஸகம் நதெ ।
தந்ய வடெ (கம்) ஸம் ரூதுஹதெ ஸ்யா தெஸ்ராஸிலெ ॥ எக ॥

பாகம் வேஸரலிங்கத்தின் ப்ரம்மஸிலையினுடைய அகலம் இருக்கலாம். இங்கும் முந்திய அளவு உத்தமம். பிந்தியது அதமம் என்பதை அறியவேண்டும். இவ்விரண்டு அளவுகளின் மத்திய பாகத்தை எட்டு கூறுக்கி, வரிசையாக ஒன்பது அளவுகள் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். இதிலும் ப்ரம்மஸிலையின் அகலத்தில் பாதி அல்லது நான்கிலொரு பாகம் அதன் உயரம் (கனம்) இருக்கவேண்டும். இவ்விரண்டு அளவுகளுக்கும் இடையிலுள்ள பாகத்தை எட்டு கூறுகச்செய்து மொத்தத்தில் வரிசையாக ஒன்பது அளவுகள் ப்ரம்மஸிலையின் உயரத்தில் அமைக்கலாம். இங்கு அகலத்தில் ஒன்பது வகையும் உயரத்தில் ஒன்பது வகையும் கூறப்பட்டதல்லவா? இவற்றுள்ளும் முறைப்படி முதலுக்குமுதல், இரண்டாமதற்கு இரண்டாவது என்று வரிசைக்ரமமாகவே, அகலத்தினளவையும் உயரத்தின் அளவையும் ப்ரம்மஸிலைக்கு அமைப்பது தகும்.

எக

லிங்கத்தின் ப்ரம்மாம்சம் இருக்குமளவுக்குச் சரியாக இந்தப் ப்ரம்மஸிலையில் பள்ளம் தோண்டவேண்டும். இந்தப் பள்ளமான பாகத்தின் மத்தியில் ரத்தினங்களுக்கான ஆழமான பகுதியை அமைக்கவேண்டும். இது இரண்டு யவங்களுக்குமேல் அகலமுள்ளதாக இருத்தல் வேண்டும். அகலத்தில் எட்டிலொருபாகம் ஆழமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். இவ்வாறுக அமைக்கப்படும் பகுதிக்கு 'ரத்தினகர்த்தம்' என்று பெயராகும். "ரத்தினங்களை வைப்பதற்கான பள்ளம்" என்பது இச்சொல்லின் பொருள். இவ்வாறுக வேஸரம் என வழங்கப்படும் லிங்கத்தின் ப்ரம்மஸிலையின் அளவு விளக்கிக்கூறப்பட்டது.

ஸ்வாஸநஸயநாதீநாம் வீதஹேதோ: ।
ஸ்தாநாஸந விஹாரஸ்ய ஸ்வீகாரஸ்தம் (வ ? வா) ஸே.
(வ ? வா) ஸே ।
வாகஸ்திரிவித ஸ்தாஸ்ய ஷண்ணாம் வாபிகம்தத: ॥ எச ।
ஸ்வஸநாநாம் ஸ்ருவிஸ்தாரா த்ரிஷ்டஹாமாயிகாயதி: ।
விமாணம் தஸ்ஜாயாச நிஸ்ணம் வீதிகாஸ்ரிவ ॥ எஞ ।

ஆஸனம், சயனம் முதலியவற்றின் பீடங்களின் வகைகள்-எச-எள

பிம்பங்களில் நின்றவண்ணம் உள்ளவை, விற்றிருந்த வண்ணம் உள்ளவை, கிடந்தவாறு உள்ளவை இவற்றிற் கேற்றவாறு அவ் வகைகளின் பீடங்கள் வெவ்வேறு அமைப்புள்ளதாக இருத்தல் அவசியமாகின்றது. இதில் முந்நிலைதைக்காட்டிலும் பிந்தியது ஒன்று, இரண்டு, மூன்று, நான்கு, ஐந்து அல்லது ஆறு மடங்கும், அல்லது அதற்கு மேலாகவும்கூட வித்யாஸப்படலாம். அதற்குத் தக்க வாறு இதை அமைக்கவேண்டும். வரிசையாக மூன்றளவு களை எடுத்துக்கொண்டு முதலாவது ஸ்தானத்திற்கும் (நின்றவண்ணம்), இரண்டாவது விற்றிருந்த வண்ணத்திற் கும், மூன்றாவது சயனத்திற்கும் கொள்ளத்தகும்.

விற்றிருக்கும் விக்கிரகங்களுக்கு அமைக்கப்படும் பீடம் தனது அகலத்தைக் காட்டிலும் எட்டு மடங்கு அதிகம் நீள மாக இருத்தல்வேண்டும். அது தனது (விக்கிரகத்தின்) உயரத்தைப்போல் இரு மடங்கு நீளமுள்ளதாக இருத்தல் (பார்ப்பதற்கு) அழகாக இருக்கும், மற்ற பீடங்களில்போல், பேரத்தின் உயரம் மூன்று, நான்கு, ஐந்து பாகங்களாகச் செய்யப்படவேண்டும். சயனம், ஆஸனம், ஸ்தானம் இவற் றிற்கு இம் மூன்றையும் முறைப்படி இணைத்துக் கொள்ள வேண்டும். பீடத்தின் உயரம் சயனத்தில் மூன்றிலொரு பாகமும், ஆஸனத்தில் நான்கிலொரு பாகமும், ஸ்தானத் தில் ஐந்தில் ஒருபாகமும் இருக்குமாறு அமைத்தல் வேண் டும். அதாவது: சயனபேரத்தின் உயரத்தை மூன்று கூறு செய்து அதில் ஒருபாகம் பீடத்தின் உயரம் அமைத்தல் வேண்டும். விற்றிருந்த விக்கிரகத்தின் உயரத்தை நான்கு பாகமாக்கி அதில் ஒருபாகம் அதன் பீடத்தின் உயரம்

ராக்ஷஸேந்த்ரபாகம் தது வைரோசனபாகதஃகுரோசம் ।
வீரஸ்ரீகாந்திஷாஸ்ரயா ஜயகேயவாட்யஸகேஸ்ரீகே ॥ எசு
யஸ்ரோவிகம் கயாகேவஸ்ரீம் வ்யாஸஸ்ரு ரூபகேஸ்ரீகஃ ॥

கயாலகணமஹஃ :—

ஜ்ரஹவிஷ்ணு சிவாநாஞ மௌலயஸ்ரீநாம் கயாலகணஸ்ரு ।
லொவபீம் கிமாஸ்ரீஸ்ருஹிம்ஸவிம்ஸமாலகணம் வ்ஸ்ரகஸ்ரு ॥
ஸேவாஷ்டுகாணாம் வாணாநாம் விம்மாநாஞ வ்ஸ்யம்ஸவாஸ்ரு ।
பூலவாஸ்ரூலவம் வீரம்வா யஸ்யேஷ்டம் காரயேத்ஸ்வயஃ ॥ எசு
உகி சில்பரத்ன உத்தரபாகே வீராதிலகஷணம் நாம
லவத்விஸோ(ஸ்ரு)யாயஃ ॥

அமைக்க வேண்டும். நின்றவாறுள்ள விக்கிரகத்தின் உயரத்தை ஐந்து கூறாக்கி, அதில் ஒருபாகத்தை அதனுடைய பீடத்தின் உயரமாகச் செய்யவேண்டுமென்றபடி. மேலும் சயனபேரத்தில் பீடத்தின் அகலமும், நீளமும் பொருத்தமாக இருக்கும்படி கவனித்து அமைக்கவேண்டும். அதற்காகக் கூறப்பட்ட அளவில் சிறிது ஏற்றத்தாழ்வு ஏற்பட்டாலும் அதனால் பாதகமில்லை.

ஆஸனத்தின் வகைகள் -எசு-எகூ

பிரமன், விஷ்ணு, சிவன் முதலானோர்க்கும், பார்வதி முதலியவர்களுக்கும், ஆஸனம் அமைப்பதில் (வீற்றிருந்தவாறு விக்ரகம் அமைப்பதில்) அதற்கு உபபீடமும் அமைக்கவேண்டும். பீடத்தின் அடிப்புறத்தில் சிக்கம் இருக்கவேண்டும். இவ்வாறான சிக்காதனம் மேற்கூறப்பட்டவர்களுக்கும் வீற்றிருந்த கிலையில் அமைக்கவேண்டும்.

தைவம், ஆர்ஷம், பாணம், சுயம்பு இவ்வாறான லிங்கங்களுக்கு ப்ரஸாத வடிவமான பீடத்தையோ அல்லது கீழ்க்கூறப்பட்ட மேரு ஸுகாந்தம் முதலிய பீடங்களில் ஏதேனும் ஒன்றையோ தன் இஷ்டம்போல் அறிவாளியான சிற்பி அமைக்கவேண்டும்.

சில்பரத்னத்தில் பிற்பகுதியில் பீடங்களின் இலக்கணத்தைக் கூறும் இருபத்தேழாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

—:—

அனுபந்தம் — 1.

*சிற்சுகவின் சங்கேதச்சொற்கள்— ஆவுகள்

(1) ஸாகடி — உயரம்.

உஜ்ஜி
ஸாகடி
உச்சாயஃ, வரீச்சாயஃ
கரீஜ்ஜி, உத்தரீஜ்ஜி
உதயஃ
உகதிஃ, உகதடி, ஸொகதடி
சூயஃ
சூயாஃ
சூயதிஃ, சூயதடி
தீவடி, ஸெவடி
உத்தெயஃ, வரீத்தெயஃ
திதிஃ
வடி

(2) வரீணடி— அகலம்.

வ்யாவஃ
விஸ்தாரடி
விஸ்தாரஃ
விஸ்தாரதிஃ
விஸ்தாரஃ
விஸ்தாரிஃ
விஷ்கம்பஃ
கதிஃ, விகதிஃ, சுத்தகதிஃ,
கதடி
காரடி
கர்கடி, வ்ருகாகடி, வ்ருகதடி, விகாகடி
வ்ருயா

(3) உத்தாகடி— கனம்.

உத்தீதிஃ
வடி
வீதகுடி

---

* இதனில் உபயோகிக்கப்பட்ட சொற்களே தொகுக்கப்பெற்றன்ன.

(4) உவரோதபு- இடைவெளி.

தீவுபு

---

(5) வரிசாணபு- சுற்றளவு.

காஹஸ: வரிணாஹஸ:

வரிணாஹஸ: வரியி:

---

(6) லம்வரோதபு- தொங்குமட்டம்.

லம்பஸுத்ரபு

---

(7) விதஹ்தி:- சாண்.

(8) கிஷ்கு:, ஹஸ்த:, கரு:- முழம்.

(9) காலரோதபு- இந்நூல் 118 to 120 பக்கங்களில் காண்க.

(10) ரோகாம்ஸபு ,, 34, 35 ,, ,,

(11) ரோகுரம்ஸபு ,, 46-வது ,, ,,

(12) எம்மகர்ணம் முதலிய
கைமுத்திரைகள் இந்நூல் 16-வது அத்தியாயத்தில் ,,

அனுபந்தம்— 2.

சிற்பிகளின் சங்கேதச்சொற்கள்— எண்.

ஒன்று :

வரகூடு

சுவகிஃ — பூமி (1)
க்ஷிதிஃ — ,, ,,
ஹுவி: — ,, ,,
மஹஃ — ,, ,,
ஊஹா — பூமி ,,
வதூ: — சந்திரன் (1)
ஶஶீ — ,, ,,
வெ்யாஃ — ஆகாயம் (1)
நரவதிஃ — அரசன் (1)
சுந்ரா — (1)
ஶிவஃ — (1)

இரண்டு :

நெத்ர — கண்கள் (2)
நயந — ,, ,,
ஸாங்க்ஷிணெ — ,, ,,
ஊருஸுள — ,, ,,
சுஶ்ரூஸுள — அச்விநிதேவர்கள் (2)
ஒஷ்ரூள ,, ,,
வக்ஷுள — இறக்கைகள் (2)
ஶுங்: — (பருப்பு முதலியவற்றின்) பாதிகள் (2)
ஸாலகெ — விழிகள் (2)

கலா — கலைகள் (2)
கரௌ — கைகள் (2)

மூன்று :

கி
மூணாஃ — ஸத்த்வ ரஜஸ் தமோ குணங்கள் (3)
அக்னயஃ — அக்னிகள் (3) (கார்ஹபத்யம், தக்ஷிணாக்னி, ஆஹவநீயம்)
வாவஸ்தாஃ — ,, ,,
வஹ்னயஃ — ,, ,,
ஸமித்தாஃ — ,, ,,
ஜகதி — உலகங்கள் (3)
லோகாஃ — ,, ,,
ராமாஃ — பரசுராமன், ரகுராமன், பலராமன் (3)

நான்கு :

வக்வாரி
வேதாஃ — வேதங்கள் (4)
ஸ்ருதயஃ — ,, ,,
நிகமாஃ — ,, ,,
ஸமுத்ராஃ — கடல்கள் (4)
ஸாகரஃ — ,, ,,
ஸாகராஃ — ,, ,,
உததயஃ — ,, ,,
யுகம் — இவ்விரண்டு (4)
பாகாஃ — பாகங்கள் (4)

ஐந்து :

வஜ்ர

வஸுஸுமாः – மன்மதபாணங்கள் (5)
வாணாः – ,, ,,
வாயகாः – ,, ,,
ஸுமாः – அம்புகள் (5)
ஹஷவः – ,, ,,
க்ஷுஷுமாः – ,, ,,
விஷிவாः – ,, ,,
மஹாபூதானி – பூதங்கள் (5)

ஆறு:

ஷட்
ரீதவः — பருவகாலங்கள் (6)
வேதாங்கி – வேதத்தின் அங்கங்கள் (6)
ரஸாः — சுவைகள் (6)

ஏழு:

ஸப்த
குலாயः — குலபர்வதங்கள் (7)
ஔஜாः – ,, ,,
சுசயः — ,, ,,
மாருதாः – ,, ,,
ரிஷயः — ஸப்தரிஷிகள் (7)
சூர்யரஷ்மயः — (சூரியனுடைய) கிரணங்கள் (7)
சுபர்ணாः — ,, ,, ,,
வ்யாஹ்ருதயः – ஸங்கேத ஸ்வரங்கள் (7)

எட்டு:

வஸு
வஸவः — வஸுக்கள் (8)

அஷ்டகாஃ இரண்டு நாக்குள்ளவை (பாம்புகள்) (8)
சுபர்ணாஃ — பாம்புகள் ,,
குஞ்சராஃ — திக்கஜங்கள் (8)
பசவாஃ — யானைகள் ,,
திசாஃ — திசைகள் (8)
தேவாஃ — ,, ,,

ஒன்பது :

நவ
க்ரஹாஃ — நவக்ரஹர்கள் (9)
சங்க்யாஃ — எண்கள் (9)
ரந்த்ராணி — (உடலிலுள்ள) துவாரங்கள் (9)
த்வாரம் — துவாரம் ,,
பதஃ — (9)

பத்து :

திச
திசஃ — திசைகள் (10)
தேவாஃ — ,, ,,
திக்ஃ — திசை (10)
பதஃ — தர்மதேவதை-தசமி திதியின் தேவதை (10)

பதினொன்று :

ருத்ரகாதச
ருத்ராஃ — ருத்திரர்கள் (11)
ஜீவாஃ — ,, ,,

பன்னிரண்டு :

ஆதித்ய

ஸாதவ: — சூரியன்கள் (12)

வஸ்வர்யமா: — ,, ,,

திவாகரராஜ: — ,, ,,

சுசுக்ஷா: — ,, ,,

ஸாதக்ஷாணா: — ,, ,,

விதாதா: — ,, ,,

சூஷிதா: — ,, ,,

ரவய: — ,, ,,

ஸாவர்ணக: — ,, ,,

திசஸ்பதி: — ,, ,,

ஸாவர்ணர: — ,, ,,

ஜமதீ — (12) (ஆதித்யாக்ஷர ஜமதீ)

பதின்மூன்று :

தைவோதித்ய

விஸ்வம் — உலகங்கள் (13)

பதினான்கு :

பாதாதித்ய

விஸ்வ — உலகங்கள் (ஸுரேஸ்வர) (14)

உதவ: — மனுக்கள் (14)

பதினைந்து :

பாஸ்வதித்ய

தியவ: — திதிகள் (15)

பதினாறு :

ஷொலஸ

விகாராஃ — (மூலப்ரக்ருதியின்) விகாரங்கள் (16)

கலாஃ — (சந்திரனுடைய) கலைகள் (16)

வ்ருத்தகலாஃ — ,, ,, ,,

நரவராஃ — அரசர்கள் (16)

சுவஷ்டிஃ — (16)

பதினேழு :

ஸப்தடஸ

க்ருதயஷ்டிஃ — (17)

நரவராஃ — அரசர்கள் (17)

பதினெட்டு :

அஷ்டாதஸ

யுகிஃ — (18)

பத்தொன்பது :

னவொ நவிம்ஸ திஃ

க்ருதியுகிஃ — (19)

இருபது :

விம்ஸ திஃ

கிருதிஃ — (20)

இருபத்தொன்று :

னக விம்ஸ திஃ

விகிருதிஃ — (21)

இருபத்திரண்டு :

வாவிம்ஸதிஃ

கூர்ய கிஃ — (22)

இருபத்துமூன்று :

கூபொவிம்ஸதிஃ

விர்ய கிஃ — (23)

இருபத்துநான்கு :

சதுர்விம்ஸதிஃ

சாயபூரணி — (24)

வஜ்ர கிஃ — (24)

இருபத்தைந்து :

பஞ்சவிம்ஸதிஃ

சவிர்ய கிஃ — (25)

இருபத்தாறு :

ஷட்விம்ஸதிஃ

உதார்ய கிஃ — (26)

இருபத்தேழு :

ஸப்தவிம்ஸதிஃ

பீஷ்ணி — நக்ஷத்திரங்கள் (27)